EVANGELI SEGONS
MATEU

1 Llibre de la genealogia de Jesu-Crist, fill de David, fill d'Abraham.

2 Abraham engendrà Isaac, i Isaac engendrà Jacob, i Jacob engendrà Judà i els seus germans,
3 i Judà, de Tamar, engendrà Farés i Zarà; i Farés engendrà Esrom, i Esrom engendrà Aram,
4 i Aram engendrà Aminadab, i Aminadab engendrà Naasson, i Naasson engendrà Salmon,
5 i Salmon engendrà Booz, de Rahab; i Booz engendrà Obed, de Rut; i Obed engendrà Jessé,
6 i Jessé engendrà el rei David, i el rei David engendrà Salomó, de la *que havia estat la dona* d'Uries;
7 i Salomó engendrà Roboam, i Roboam engendrà Abies, i Abies engendrà Asà,
8 i Asà engendrà Josafat, i Josafat engendrà Joram, i Joram engendrà Ozies,
9 i Ozies engendrà Joatam, i Joatam engendrà Acaz, i Acaz engendrà Ezequies,
10 i Ezequies engendrà Manassés, i Manassés engendrà Amon, i Amon engendrà Josies,
11 i Josies engendrà Jeconies i els seus germans en el temps de la deportació a Babilònia.

12 I després de la deportació a Babilònia, Jeconies engendrà Salatiel, i Salatiel engendrà Zorobabel,
13 i Zorobabel engendrà Abiüd, i Abiüd engendrà Eliaquim, i Eliaquim engendrà Azor,
14 i Azor engendrà Sadoc, i Sadoc engendrà Aquim, i Aquim engendrà Eliüd,
15 i Eliüd engendrà Eleazar, i Eleazar engendrà Matan, i Matan engendrà Jacob,
16 i Jacob engendrà Josep, l'espòs de Maria, de la qual nasqué Jesús, l'anomenat Crist.

17 En total doncs, des d'Abraham fins a David són catorze generacions; i de David fins a la deportació a Babilònia, catorze generacions; i de la deportació a Babilònia fins al Crist, catorze generacions.

18 I el naixement de Jesu-Crist va ser així: La seva mare Maria era esposada amb Josep i, abans de viure junts, ella es trobà que havia concebut en el seu si de l'Esperit Sant.
19 I Josep, el seu marit, perquè era just i no la volia infamar, va resoldre de repudiar-la en secret.
20 Però mentre pensava això, heus aquí, un àngel del Senyor se li va aparèixer en un somni, i li digué: Josep, fill de David, no tinguis por de prendre Maria la teva esposa, perquè allò que ha estat engendrat en ella és de l'Esperit Sant.
21 I infantarà un fill i anomenaràs el seu nom Jesús, perquè Ell salvarà el seu poble dels seus pecats.

22 I tot això s'esdevingué a fi que es complís allò que el Senyor havia dit per mitjà del profeta, dient:
23 Heus aquí, la verge concebrà en el seu si i infantarà un fill, i li posaran per nom Emmanuel, que traduït és: Déu amb nosaltres.[a]

24 I Josep es desvetllà del son, va fer com li havia manat l'àngel del Senyor i va prendre la seva esposa.
25 I no la va conèixer fins que ella hagué infantat el seu fill primogènit. I l'anomenà Jesús.

2 I quan Jesús hagué nascut a Betlem de Judea, en els dies del rei Herodes,

a: Isaïes 7:14.

heus aquí, van arribar a Jerusalem uns mags d'orient,
2 que deien: On és el que ha nascut Rei dels jueus? Perquè hem vist el seu estel en el llevant i hem vingut a adorar-lo.

3 I quan el rei Herodes ho va sentir, es trasbalsà, i tot Jerusalem amb ell.
4 I va reunir tots els principals sacerdots i els escribes del poble i es féu informar per ells d'on havia de nàixer el Crist.
5 I li van dir: A Betlem de Judea, perquè així ha estat escrit pel profeta:
6 I tu, Betlem, terra de Judà, no ets pas la més petita entre les principals de Judà, perquè de tu sortirà un Dirigent que pasturarà el meu poble Israel.[a]

7 Llavors Herodes va cridar els mags en secret i s'informà per ells exactament del temps de l'aparició de l'estel.
8 I els envià a Betlem i digué: Aneu i assabenteu-vos acuradament sobre el nen i quan l'haureu trobat, feu-m'ho saber a fi que jo també vagi a adorar-lo.

9 I després d'escoltar el rei, se'n van anar. I heus aquí, l'estel que havien vist en el llevant els anava davant fins que anà a posar-se sobre el lloc on era el nen.
10 I en veure l'estel, es van alegrar amb una molt gran alegria.
11 I van entrar a la casa, van veure el nen amb Maria la seva mare, es prostraren i el van adorar. Obriren els seus tresors i li van oferir dons: or, oliban i mirra.
12 I havent estat avisats en un somni que no tornessin a Herodes, van tornar a la seva terra per un altre camí.

13 I quan se n'hagueren tornat, heus aquí, un àngel del Senyor es va aparèixer en un somni a Josep i li digué: Alça't, pren el nen i la seva mare i fuig cap a Egipte, i estigues-hi fins que t'ho digui, perquè Herodes cercarà el nen per matar-lo.
14 I es va alçar, va prendre el nen i la seva mare, de nit, i se n'anà a Egipte.
15 I s'hi estigué fins a la mort d'Herodes: a fi que es complís el que el Senyor havia dit per mitjà del profeta, dient: D'Egipte vaig cridar el meu fill.[b]

16 Llavors Herodes, en veure que els mags se n'havien burlat, es va enfurir molt i va fer matar tots els nens que hi havia a Betlem i a tota la rodalia, de dos anys en avall, segons el temps que havia calculat pels mags.

17 Llavors es va complir el que havia estat anunciat pel profeta Jeremies, dient:
18 Una veu s'ha sentit a Ramà, plany i plor i gran dol: Raquel plorava els seus fills i no volia ser consolada, perquè ja no hi són.[c]

19 I mort Herodes, heus aquí, un àngel del Senyor es va aparèixer a Josep en un somni, a Egipte,
20 dient: Alça't, pren el nen i la seva mare, i vés a la terra d'Israel, perquè són morts els qui cercaven la vida del nen.
21 I es va alçar, va prendre el nen i la seva mare, i entrà a la terra d'Israel.
22 Però quan va sentir que Arquelau regnava sobre Judea en lloc del seu pare Herodes, va tenir por d'anar-hi. I avisat per Déu en un somni, es retirà cap a les contrades de Galilea,
23 i se n'anà a viure en una ciutat anomenada Natzaret, a fi que es complís el que fou dit per mitjà dels profetes: Serà anomenat Natzarè.

3 I en aquells dies va venir Joan el baptista predicant en el desert de Judea,
2 i deia: Penediu-vos, perquè és a prop el regne dels cels!
3 Perquè aquest és de qui va parlar el profeta Isaïes dient: La veu d'un que crida en el desert: Prepareu el camí del Senyor, feu rectes les seves sendes.[d]

4 I ell, Joan, duia un vestit de pèl de camell amb una corretja de pell a la cintura, i el seu aliment era llagostes i mel silvestre.
5 Llavors sortia a ell la gent de Jerusalem i de tota Judea i de tota la rodalia del Jordà,
6 i eren batejats per ell en el Jordà, confessant llurs pecats.

a: Miquees 5:2 b: Osees 11:1 c: Jeremies 31:15 d: Isaïes 40:3

7 I veient que molts fariseus i saduceus venien al seu baptisme, els digué: Cria d'escurçons! ¿Qui us ha advertit per fugir de la ira que està venint?
8 Feu doncs fruits dignes del penediment,
9 i no us penseu dir interiorment: Tenim Abraham per pare. Perquè us dic que Déu pot fer sorgir d'aquestes pedres fills a Abraham.
10 I la destral ja és posada a l'arrel dels arbres. Per tant, tot arbre que no fa bon fruit, és tallat i llançat al foc.
11 I jo, certament, us batejo en aigua per al penediment, però el qui ve darrera meu és més poderós que jo, de qui no sóc digne de portar-li les sandàlies. Ell us batejarà en l'Esperit Sant i foc.
12 Té la pala ventadora a la mà, i porgarà la seva era; i aplegarà el seu blat al graner i cremarà la palla en un foc que no s'apaga.

13 Llavors Jesús vingué de Galilea al Jordà, a Joan, a ser batejat per ell.
14 Però Joan li ho volia impedir dient: Sóc jo que tinc necessitat de ser batejat per tu, i tu véns a mi?
15 I Jesús va respondre i li digué: Deixa *que sigui així* ara, perquè és d'aquesta manera que ens escau de dur a l'acompliment tota justícia. Llavors el deixà.
16 I després de ser batejat, Jesús va pujar fora de l'aigua de seguit i, heus aquí, els cels se li obriren i va veure l'Esperit de Déu que baixava com un colom i venia a posar-se damunt d'ell.
17 I heus aquí, una veu dels cels que deia: Aquest és el meu Fill, l'Estimat, en qui estic complagut.

4 Llavors Jesús fou dut per l'Esperit al desert, a fi de ser temptat pel diable.
2 I després de dejunar quaranta dies i quaranta nits, en acabat va tenir fam.
3 I atansant-se-li el temptador, digué: Si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans.
4 Però ell va respondre i digué: Està escrit: No sols de pa viurà l'home, sinó de tota paraula que surt de la boca de Déu.[a]
5 Llavors el diable se l'enduu a la ciutat santa, i el posa sobre el pinacle del temple,
6 i li diu: Si ets Fill de Déu, llança't a baix, perquè està escrit: Als seus àngels donarà ordres concernent a tu, i et duran amb les mans a fi que no ensopegui en cap pedra el teu peu.[b]
7 Jesús li digué: També està escrit: No temptaràs el Senyor el teu Déu.[c]
8 Novament el diable se l'enduu a una muntanya molt alta i li mostra tots els reialmes del món i la seva glòria,
9 i li diu: Totes aquestes coses et donaré, si et prosternes i m'adores.
10 Llavors Jesús li diu: Vés-te'n, Satanàs, perquè està escrit: El Senyor el teu Déu adoraràs i només a ell serviràs.[d]
11 Llavors el diable el va deixar. I heus aquí, vingueren uns àngels i el servien.

12 I quan Jesús va sentir que Joan havia estat empresonat, se'n tornà a Galilea.
13 I deixà Natzaret i vingué a viure a Cafarnaüm, vora el mar, als termes de Zabuló i Neftalí,
14 a fi que es complís el que fou dit per mitjà del profeta Isaïes, en dir:
15 Terra de Zabuló i terra de Neftalí, camí del mar, a l'altra banda del Jordà, Galilea dels gentils:
16 El poble que habitava en la tenebra va veure una gran llum, i als qui seien en la regió i ombra de la mort la llum els ha resplendit.[e]

17 Des de llavors Jesús començà a predicar i a dir: Penediu-vos, perquè s'ha apropat el regne dels cels.

18 I mentre Jesús caminava vora el mar de Galilea va veure dos germans, Simó anomenat Pere i el seu germà Andreu, que llançaven la xarxa en el mar, perquè eren pescadors.
19 I els diu: Veniu darrera meu i us faré pescadors d'homes.
20 I ells van deixar immediatament les xarxes i el van seguir.

21 I caminant més enllà, va veure dos altres germans, Jaume del Zebedeu i el seu germà Joan, en la barca amb el seu

a: Deuteronomi 8:3 b: Psalm 91:11-12 c: Deuteronomi 6:16 d: Deuteronomi 6:13 e: Isaïes 9:1-2

pare Zebedeu, que adobaven les seves xarxes, i els va cridar.
22 I ells van deixar immediatament la barca i el seu pare, i el van seguir.

23 I Jesús recorria tot Galilea, ensenyant en llurs sinagogues, predicant l'evangeli del regne i guarint tota mena de malalties i tota mena de xacres entre el poble.
24 I la seva fama es va estendre per tot Síria. I li van portar tots els qui tenien mals, afligits per diverses malalties i turments, i els endimoniats, i llunàtics, i paralítics; i els va guarir.
25 I el van seguir grans multituds de Galilea i Decàpolis i Jerusalem i Judea i de l'altra banda del Jordà.

5 I en veure les multituds va pujar a la muntanya, es va asseure i se li van atansar els seus deixebles.
2 I va obrir la seva boca i els ensenyava, dient:

3 Feliços els pobres en l'esperit, perquè d'ells és el regne dels cels.

4 Feliços els afligits, perquè ells seran consolats.

5 Feliços els dòcils, perquè ells heretaran la terra.

6 Feliços els qui tenen fam i set de justícia, perquè ells seran saciats.

7 Feliços els compassius, perquè ells seran compadits.

8 Feliços els nets de cor, perquè ells veuran Déu.

9 Feliços els pacificadors, perquè ells seran anomenats fills de Déu.

10 Feliços els qui són perseguits per causa de la justícia, perquè d'ells és el regne dels cels.

11 Feliços vosaltres quan us insultin i us persegueixin i diguin, mentint, tota mena de mal contra vosaltres per causa meva:
12 Alegreu-vos i exulteu de goig, perquè la vostra recompensa és gran en els cels, que així van perseguir els profetes que us han precedit.

13 Vosaltres sou la sal de la terra. Però si la sal es torna insípida, amb què la salaran? Ja no serveix per a res, sinó per a llançar-la fora i ser trepitjada pels homes.
14 Vosaltres sou la llum del món. No es pot amagar una ciutat posada dalt d'una muntanya.
15 Ni s'encén una llàntia i es posa sota la mesura, sinó que es posa sobre el portallànties i fa llum a tots els qui són a la casa.
16 Així ha de brillar la vostra llum davant dels homes, a fi que vegin les vostres bones obres i glorifiquin el vostre Pare que és en els cels.

17 No penseu que he vingut a abolir la Llei o els Profetes. No he vingut a abolir, sinó a complir.
18 Perquè en veritat us dic: Fins que passi el cel i la terra, ni una iota ni una titlla no passaran de la Llei fins que tot s'hagi esdevingut.
19 Per tant, el qui desfaci un d'aquests manaments més petits i ensenyi als homes a fer-ho així, serà anomenat molt petit en el regne dels cels. Però qui els faci i ensenyi, aquest serà anomenat gran en el regne dels cels.
20 Perquè us dic que si la vostra justícia no sobrepassa la dels escribes i fariseus, no entrareu pas en el regne dels cels.

21 Heu escoltat que fou dit als antics: No mataràs,[a] i qui mati serà sotmès al judici.
22 Però jo us dic: Tot aquell que tingui ira sense causa contra el seu germà serà sotmès al judici, i el qui digui al seu germà: Estúpid, serà sotmès al sanedrí, i el qui li digui: Idiota, serà sotmès a l'infern de foc.
23 Si doncs, en presentar la teva ofrena a l'altar, et recordes allí que el teu germà té res contra tu,
24 deixa la teva ofrena allí davant l'altar, vés-te'n a reconciliar-te primer amb el teu germà i després vine a presentar la teva ofrena.
25 Posa't d'acord ben aviat amb el teu

a: Èxode 20:13

adversari, mentre ets en el camí amb
ell, no fos que l'adversari et lliurés al
jutge, i el jutge et lliurés a l'agutzil i et
llancessin a la presó.
26 En veritat et dic: No en sortiràs fins
que paguis l'últim quadrant.

27 Heu escoltat que fou dit als antics:
No cometràs adulteri.[a]
28 Però jo us dic: Tot aquell qui mira
una dona per cobejar-la, ja ha comès
adulteri amb ella en el seu cor.
29 I si el teu ull dret et fa caure,
arrenca-te'l i llança'l lluny de tu,
perquè et val més perdre un dels teus
membres que no pas que tot el teu cos
sigui llançat a l'infern.
30 I si la teva mà dreta et fa caure,
talla-te-la i llança-la lluny de tu,
perquè et val més perdre un dels teus
membres que no pas que tot el teu cos
sigui llançat a l'infern.

31 I fou dit: El qui es divorciï de la
seva dona, que li doni un document de
divorci.[b]
32 Però jo us dic: El qui es divorcia de
la seva dona, llevat del cas de fornicació,
fa que ella cometi adulteri, i el qui es
casa amb la divorciada comet adulteri.

33 També heu escoltat que fou dit als
antics: No juraràs en fals, sinó que
compliràs els teus juraments al Senyor.
34 Però jo us dic: No jureu de cap
manera: ni pel cel, perquè és el tron de
Déu;
35 ni per la terra, perquè és
l'escambell dels seus peus; ni per
Jerusalem, perquè és la ciutat del gran
Rei.
36 Ni juris tampoc pel teu cap, perquè
no pots fer tornar blanc o negre ni un
cabell.
37 I que la vostra paraula sigui: Sí
quan és sí, no *quan és* no. El que es diu
de més ve del maligne.

38 Heu escoltat que fou dit: Ull per ull
i dent per dent.[c]
39 Però jo us dic: No resistiu al dolent.
Sinó que al qui et pega a la galta dreta,
para-li també l'altra.
40 I al qui vulgui pledejar contra tu i
prendre't la túnica, deixa-li també el
mantell.
41 I al qui t'obliga a caminar una
milla, vés amb ell dues.
42 Dóna a qui et demana, i no esquivis
el qui et vulgui manllevar.

43 Heu escoltat que fou dit: Estimaràs
el teu proïsme,[d] i odiaràs el teu enemic.
44 Però jo us dic: Estimeu els vostres
enemics, beneïu els qui us maleeixen,
feu bé als qui us odien i pregueu pels
qui us ultratgen i us persegueixen,
45 a fi que sigueu fills del vostre Pare
que és en els cels, que fa sortir el seu
sol sobre dolents i bons, i fa ploure
sobre justos i injustos.
46 Perquè si estimeu els qui us
estimen, quina recompensa en teniu?
¿No fan el mateix també els publicans?
47 I si només saludeu els vostres
germans, què feu de més? ¿No fan el
mateix els publicans?
48 Per tant, vosaltres sigueu perfectes
com el vostre Pare que és en els cels és
perfecte.

6 Procureu de no fer la vostra
almoina davant dels homes, per ser-ne
vistos. Altrament no tindreu cap
recompensa del vostre Pare que és en
els cels.
2 Quan facis almoina, doncs, no
trompetegis davant teu, com fan els
hipòcrites a les sinagogues i als carrers,
a fi de ser lloats pels homes. En veritat
us dic: ja tenen la seva recompensa.
3 Tu, en canvi, quan facis almoina
procura que la teva esquerra no sàpiga
el que fa la teva dreta,
4 a fi que la teva almoina quedi en el
secret. I el teu Pare, que mira en el
secret, ell et recompensarà en públic.

5 I quan preguis, no siguis com els
hipòcrites; perquè els agrada de pregar
drets a les sinagogues i a les
cantonades de les places per fer-se
veure dels homes. En veritat us dic: ja
tenen la seva recompensa.
6 Tu, en canvi, quan preguis, entra
dins la teva cambra i tanca la teva
porta i prega al teu Pare que és en el
secret. I el teu Pare, que mira en el
secret, et recompensarà en públic.

7 I quan pregueu, no barbolleu com els

a: Èxode 20:14 *b: Deuteronomi 24:1* *c: Èxode 21:24; Levític 24:20; Deuteronomi 19:21* *d: Levític 19:18.*

pagans, que es pensen que per les seves
moltes paraules seran escoltats.
8 No sigueu com ells, doncs, perquè el
vostre Pare sap de quines coses teniu
necessitat abans que li demaneu.

9 Vosaltres, doncs, heu de pregar així:
Pare nostre que ets en els cels, sigui
santificat el teu nom.
10 Vingui el teu regne. Sigui feta la
teva voluntat, com en el cel, també
sobre la terra.
11 Dóna'ns avui el nostre pa de cada
dia.
12 I perdona els nostres deutes, com
nosaltres perdonem els nostres deutors.
13 I no ens duguis a la temptació, ans
deslliura'ns del maligne. Perquè teu és
el regne i el poder i la glòria pels segles.
Amén.
14 Perquè si perdoneu als homes les
seves ofenses, també us perdonarà a
vosaltres el vostre Pare celestial.
15 Però si no perdoneu als homes les
seves ofenses, el vostre Pare tampoc no
us perdonarà les vostres ofenses.

16 I quan dejuneu, no sigueu com els
hipòcrites que fan un posat abatut. Es
desfiguren les cares a fi de mostrar als
homes que estan dejunant. En veritat
us dic: ja tenen la seva recompensa.
17 Tu, en canvi, quan dejunis, ungeix
el teu cap amb perfum i renta't la cara,
18 a fi de no mostrar als homes que
estàs dejunant, sinó al teu Pare que és
en el secret. I el teu Pare, que mira en
el secret, et recompensarà en públic.

19 No us feu tresors sobre la terra, on
l'arna i el rovell fa malbé, i on els
lladres foraden i roben.
20 Sinó feu-vos tresors en el cel, on ni
l'arna ni el rovell no fa malbé, i on els
lladres no foraden ni roben.
21 Perquè on hi ha el vostre tresor, allí
hi haurà també el vostre cor.

22 La llàntia del cos és l'ull. Per tant,
si el teu ull és bo, tot el teu cos tindrà
llum.
23 Però si el teu ull és dolent, tot el teu
cos estarà a les fosques. Si doncs la
llum que hi ha en tu és foscor, com serà
de gran la foscor?

24 Ningú no pot servir dos senyors.
Perquè, o avorrirà l'un i estimarà
l'altre, o es dedicarà a l'un i
menystindrà l'altre. No podeu servir
Déu i la Riquesa.

25 Per això us dic: No us desficieu per
la vostra vida, què menjareu i què
beureu, ni pel vostre cos, amb què us
heu de vestir. ¿No val més la vida que
el menjar, i el cos més que el vestit?
26 Mireu els ocells del cel, que no
sembren ni seguen ni recullen en
graners, i el vostre Pare celestial els
alimenta. ¿No valeu vosaltres molt més
que ells?
27 I qui de vosaltres per més que es
desficiï, pot afegir un colze a la seva
estatura?
28 I pel vestit, per què us desficieu?
Observeu els lliris del camp com
creixen: no es cansen treballant ni
filen.
29 I jo us dic que ni Salomó, en tota la
seva esplendor, no es va vestir com un
d'ells.
30 Si Déu vesteix així l'herba del
camp, que avui existeix i demà la
llancen al forn, ¿no us farà molt més a
vosaltres, gent de poca fe?
31 Per tant, no us desficieu, dient: Què
menjarem o què beurem o amb què ens
vestirem?
32 Perquè són els gentils que s'afanyen
per totes aquestes coses, i el vostre
Pare celestial ja sap que teniu
necessitat de totes aquestes coses.
33 I cerqueu primer el regne de Déu i
la seva[a] justícia, i totes aquestes coses
us seran afegides.
34 No us desficieu doncs pel demà,
perquè el demà ja portarà el seu desfici.
Cada dia en té prou amb el seu mal.

7 No judiqueu, a fi que no sigueu
judicats;
2 perquè amb el judici amb què
judiqueu, sereu judicats; i amb la
mesura amb què mesureu, se us
mesurarà a vosaltres.
3 I per què mires la brossa en l'ull del
teu germà, i no t'adones de la biga que
hi ha en el teu ull?
4 O, ¿com pots dir al teu germà: Deixa
que et tregui la brossa de l'ull; i heus

a: És a dir: la justícia de Déu

aquí, hi ha la biga en el teu ull?
5 Hipòcrita, treu primer la biga del teu ull, i llavors t'hi veuràs per treure la brossa de l'ull del teu germà.

6 No doneu el que és sant als gossos, ni llanceu les vostres perles davant dels porcs, no fos que les trepitgin amb les potes i es girin i us destrossin.

7 Demaneu i us serà donat, cerqueu i trobareu, truqueu i us serà obert.
8 Perquè tot aquell qui demana rep, i qui cerca troba, i a qui truca se li obrirà.
9 O, ¿quin home hi ha entre vosaltres que si el seu fill li demana pa, li donarà potser una pedra?
10 I si li demana un peix, li donarà potser una serp?
11 Doncs si vosaltres, que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, com més el vostre Pare que és en els cels donarà coses bones als qui li demanin!
12 Per tant, totes les coses que vulgueu que els homes us facin a vosaltres, feu-les també vosaltres a ells, perquè en això consisteix la Llei i els Profetes.

13 Entreu per la porta estreta. Perquè és ampla la porta i espaiós el camí que mena a la perdició, i són molts els qui hi entren.
14 Perquè és estreta la porta i angost el camí que mena a la vida, i pocs són els qui el troben.

15 Guardeu-vos dels falsos profetes, que vénen a vosaltres amb vestits d'ovella però per dintre són llops rapaços.
16 Pels seus fruits els coneixereu. ¿Es cullen potser raïms dels esbarzers o figues dels cards?
17 Així, tot arbre bo fa bons fruits, però l'arbre dolent fa fruits dolents.
18 Un arbre bo no pot fer fruits dolents, ni un arbre dolent fer fruits bons.
19 Tot arbre que no fa bon fruit és tallat i llançat al foc.
20 Així doncs, pels seus fruits els coneixereu.
21 No tothom qui em diu: Senyor, Senyor, entrarà en el regne dels cels, sinó el qui fa la voluntat del meu Pare que és en els cels.
22 Molts em diran en aquell dia: Senyor, Senyor, ¿que no vam profetitzar en el teu nom, i en el teu nom vam expulsar dimonis, i en el teu nom vam fer molts miracles?
23 I llavors els declararé: Mai no us he conegut. Aparteu-vos de mi els qui obreu la iniquitat.

24 Tot aquell, doncs, que escolta aquestes meves paraules i les fa, el compararé a un home assenyat que va edificar la seva casa damunt la roca.
25 I va caure la pluja, van venir les riuades, van bufar els vents i van envestir contra aquella casa, i no es va ensorrar perquè estava fonamentada damunt la roca.
26 I tot aquell que escolta aquestes meves paraules i no les fa, s'assembla a un home desassenyat que va edificar la seva casa damunt l'arena.
27 I va caure la pluja, van venir les riuades, van bufar els vents i es van llançar contra aquella casa, i es va ensorrar i fou gran la seva ensorrada.

28 I va succeir que, quan Jesús va acabar aquestes paraules, les multituds s'admiraven del seu ensenyament,
29 perquè els ensenyava com qui té autoritat, i no com els escribes.

8 I quan va baixar de la muntanya, el van seguir grans multituds.
2 I heus aquí, vingué un leprós i es prosternava davant d'ell, dient: Senyor, si vols em pots netejar.
3 I Jesús va estendre la mà, el va tocar i va dir: Ho vull, sigues netejat. I a l'instant fou netejada la seva lepra.
4 I Jesús li diu: Mira, no ho diguis a ningú. Però vés, presenta't al sacerdot i ofereix l'ofrena que va ordenar Moisès, com a testimoni per a ells.

5 I en entrar Jesús a Cafarnaüm, se li va atansar un centurió que li pregava i deia:
6 Senyor, el meu criat jeu a casa paralític, terriblement turmentat.

7 I Jesús li diu: Jo vindré i el guariré.
8 I el centurió va respondre i digué:
Senyor, no sóc digne que entris sota el
meu sostre. Però digues solament una
paraula, i el meu criat serà guarit.
9 Perquè jo també sóc un home que
estic sota autoritat, tinc soldats sota el
meu càrrec, i dic a l'un: Vés, i hi va; i a
l'altre: Vine, i ve; i al meu servent: Fes
això, i ho fa.
10 I en sentir això, Jesús s'admirà i
digué als qui el seguien: En veritat us
dic que ni a Israel no he trobat una fe
tan gran.
11 Però us dic que molts vindran de
llevant i de ponent i s'asseuran a taula
amb Abraham i Isaac i Jacob en el
regne dels cels,
12 mentre que els fills del regne seran
expulsats a la fosca de fora. Allà hi
haurà el plor i el cruixit de dents.
13 I Jesús digué al centurió: Vés i que
et sigui fet tal com has cregut. I el seu
criat va ser guarit en aquell mateix
moment.

14 I Jesús va entrar a la casa de Pere i
va veure la seva sogra que era al llit
amb febre.
15 I li va tocar la mà, i la febre la
deixà. Llavors ella s'alçà i els servia.

16 I en arribar el vespre, li van portar
molts endimoniats, i va expulsar els
esperits amb una paraula i va guarir
tots els malalts,
17 a fi que es complís el que fou dit per
mitjà del profeta Isaïes, quan diu: Ell
mateix prengué les nostres malalties i
portà els nostres mals.[a]

18 I Jesús, veient unes grans
multituds al seu voltant, va manar que
passessin a l'altra banda.
19 I se li va atansar un escriba i li
digué: Mestre, et seguiré a qualsevol
lloc que vagis.
20 I Jesús li diu: Les guineus tenen
caus i els ocells del cel jócs, però el Fill
de l'home no té on reclinar el cap.
21 I un altre, que era deixeble seu, li
digué: Senyor, deixa'm que primer vagi
a enterrar el meu pare.
22 Però Jesús li digué: Segueix-me, i
deixa que els morts enterrin els seus
morts.
23 Ell va pujar a la barca, i els seus
deixebles el van seguir.
24 I heus aquí, hi hagué una gran
agitació en la mar, fins al punt que la
barca era coberta per les onades, però
ell dormia.
25 I se li van atansar els seus
deixebles i el van despertar, dient:
Senyor, salva'ns, que ens perdem!
26 I ell els diu: Per què teniu por, gent
de poca fe? Llavors es va alçar, reptà els
vents i la mar i es va fer una gran
calma.
27 I la gent va quedar admirada i deia:
Quina mena d'home és aquest, que fins
els vents i la mar l'obeeixen?

28 I havent arribat a l'altra banda, a la
comarca dels guerguesens, el van venir
a trobar dos endimoniats que venien
dels sepulcres. Eren tan violents que
ningú no podia passar per aquell camí.
29 I heus aquí, van cridar dient: Què
hi ha entre nosaltres i tu, Jesús, Fill de
Déu? Has vingut aquí a turmentar-nos
abans de temps?
30 I bastant lluny d'ells hi havia un
nombrós ramat de porcs pasturant.
31 I els dimonis li suplicaven dient: Si
ens expulses, permet-nos que ens
fiquem dins d'aquell ramat de porcs.
32 I els digué: Aneu-hi. I ells van sortir
i es van ficar dins del ramat de porcs. I
heus aquí, tot el ramat de porcs es
precipità pel penya-segat cap al mar i
van morir en les aigües.

33 I els porquers van fugir i se'n van
anar a la ciutat a contar-ho tot i també
allò dels endimoniats.
34 I heus aquí, tota la ciutat va sortir a
trobar Jesús. I en veure'l, li van
suplicar que se n'anés dels seus termes.

9 I va pujar a la barca, travessà a
l'altra riba i se'n va anar a la seva
ciutat.
2 I heus aquí, li van portar un paralític
estirat en una llitera. I Jesús, en veure
la fe d'ells, va dir al paralític: Tingues
confiança, fill, et són perdonats els teus
pecats.
3 I heus aquí, alguns dels escribes es
van dir dintre seu: Aquest blasfema.
4 I Jesús, veient els seus pensaments,

a: Isaïes 53:4

digué: Per què penseu malament dins
dels vostres cors?
5 Què és més fàcil doncs? Dir: Et són
perdonats els pecats, o dir: Alça't i
camina?
6 Doncs, a fi que sapigueu que el Fill
de l'home té potestat sobre la terra per
perdonar pecats – llavors diu al
paralític: Alça't, pren la teva llitera i
vés-te'n a casa teva.
7 I es va alçar i se n'anà a casa seva.
8 I en veure-ho, les multituds es van
meravellar i van glorificar Déu, que
havia donat una potestat tan gran als
homes.

9 I Jesús se'n va anar d'allà i va veure
un home anomenat Mateu assegut al
lloc de recaptació d'impostos, i li diu:
Segueix-me. I ell s'aixecà i el va seguir.
10 I succeí que mentre ell era a taula
en la casa, heus aquí, van venir molts
publicans i pecadors i es van asseure a
taula amb Jesús i els seus deixebles.
11 I en veure-ho els fariseus, van dir
als seus deixebles: Com és que el vostre
mestre menja amb els publicans i
pecadors?
12 I Jesús ho va sentir i els digué: Els
qui estan bons no tenen necessitat de
metge, sinó els qui estan malalts.
13 Aneu doncs, i apreneu què vol dir:
Misericòrdia vull, i no sacrifici; perquè
no he vingut a cridar justos, sinó
pecadors al penediment.[a]

14 Llavors se li van atansar els
deixebles de Joan, dient: ¿Per què
nosaltres i els fariseus dejunem sovint i
en canvi els teus deixebles no dejunen?
15 I Jesús els digué: ¿Poden potser
plorar els amics del nuvi mentre el nuvi
és amb ells? Però vindran dies quan el
nuvi els serà pres, i llavors dejunaran.
16 I ningú no posa un tros de roba
sense batanar en un vestit vell, perquè
el pedaç estira del vestit i es fa un
esquinç pitjor.
17 Ni tampoc fiquen el vi nou en bots
vells, altrament es rebenten els bots, el
vi es vessa i els bots es fan malbé. Sinó
que fiquen el vi nou en bots nous, i
ambdues coses es conserven.

18 Mentre els deia aquestes coses,
heus aquí, vingué un dirigent *de la*
sinagoga, es prosternà davant d'ell i
deia: La meva filla s'acaba de morir ara
mateix, però vine, imposa-li la mà i
viurà.
19 I Jesús s'alçà i el seguí, i també els
seus deixebles.
20 I heus aquí, una dona que patia un
fluix de sang des de feia dotze anys, es
va atansar per darrera i tocà la franja
del seu mantell.
21 Perquè es deia dintre seu: Si toco
tan sols el seu mantell, seré salvada.
22 I Jesús es girà, la va mirar i li
digué: Tingues confiança, filla, la teva
fe t'ha salvat. I la dona fou salvada des
d'aquell moment.

23 I Jesús, en arribar a la casa del
dirigent, va veure els flautistes i la gent
que feia aldarull,
24 i els diu: Aneu-vos-en, perquè la
nena no és morta, sinó que dorm. I es
reien d'ell.
25 I quan la gent va ser treta a fora, va
entrar, li agafà la mà, i la nena es va
alçar.
26 I la fama d'aquest fet es va
escampar per tota aquella terra.

27 I Jesús va marxar d'allà i el van
seguir dos cecs, que cridaven dient:
Tingues misericòrdia de nosaltres, Fill
de David.
28 I quan arribà a la casa se li van
atansar els cecs, i Jesús els diu: Creieu
que ho puc fer, això? Li digueren: Sí,
Senyor.
29 Llavors va tocar els seus ulls i
digué: Que us sigui fet segons la vostra
fe.
30 I se'ls van obrir els ulls. I Jesús els
manà severament dient: Mireu que
ningú no ho sàpiga.
31 Però quan se'n van anar
escampaven la fama d'ell per tota
aquella terra.

32 I quan ells marxaven, heus aquí, li
van portar un home mut, endimoniat.
33 I després d'haver expulsat el
dimoni, el mut va parlar. I les
multituds s'admiraven i deien: Mai no
s'ha vist una cosa així a Israel.
34 Però els fariseus deien: És pel
príncep dels dimonis que expulsa els
dimonis.

a: Osees 6:6.

35 I Jesús recorria totes les ciutats i els pobles, ensenyant en les seves sinagogues i predicant l'evangeli del regne, i guarint tota mena de malaltia i de dolença entre el poble.
36 I veient les multituds, en tingué compassió perquè estaven fatigats i esgarriats com ovelles que no tenen pastor.
37 Llavors diu als seus deixebles: La collita és abundant, i els treballadors pocs;
38 pregueu doncs al Senyor de la collita que enviï treballadors a la seva collita.

10 I havent cridat els seus dotze deixebles, els va donar potestat sobre els esperits impurs, perquè els expulsessin i guarissin tota malaltia i dolença.

2 I els noms dels dotze apòstols són aquests: primer Simó, l'anomenat Pere, i el seu germà Andreu; Jaume del Zebedeu i el seu germà Joan;
3 Felip i Bartomeu; Tomàs i Mateu el publicà; Jaume d'Alfeu i Lebbeu, de sobrenom Tadeu;
4 Simó el cananita, i Judes Iscariot, que el va trair.

5 Jesús va enviar aquests dotze després d'haver-los manat: No aneu per camí de gentils i no entreu en cap ciutat de samaritans.
6 Sinó aneu, més aviat, a les ovelles perdudes de la casa d'Israel.
7 Aneu i prediqueu dient: S'ha apropat el regne dels cels.
8 Guariu malalts, netegeu leprosos, ressusciteu morts, expulseu dimonis: de franc heu rebut, doneu de franc.
9 No us proveïu d'or ni plata ni coure en els vostres cinyells;
10 ni d'alforja per al camí, ni dues túniques, ni calçat, ni bastons. Perquè el treballador es mereix el seu aliment.

11 I en qualsevol ciutat o poble que entreu, cerqueu algú que hi sigui digne i estigueu-vos allà fins que marxeu.
12 I quan entreu a la casa, saludeu-la.
13 I si la casa n'és digna, que la vostra pau vingui sobre ella. Però si no en fos digna, que la vostra pau torni a vosaltres.
14 I si algú no us rep ni escolta les vostres paraules, en sortir d'aquella casa o ciutat espolseu-vos la pols dels peus.
15 En veritat us dic: Serà més suportable per a la terra de Sodoma i Gomorra en el dia del judici que no pas per a aquella ciutat.

16 Heus aquí, jo us envio com ovelles enmig de llops. Sigueu doncs prudents com les serps i senzills com els coloms.
17 I guardeu-vos dels homes, perquè us lliuraran als sanedrins i us assotaran en les seves sinagogues.
18 I per causa de mi sereu portats davant de governadors i de reis, com a testimoni per a ells i per als gentils.
19 I quan us hi portin, no us preocupeu de com o de què direu, perquè en aquell moment se us donarà el que haureu de dir.
20 Perquè no sou vosaltres els qui parleu, sinó l'Esperit del vostre Pare el qui parla en vosaltres.

21 I el germà lliurarà el seu germà a la mort, i el pare el seu fill. Els fills s'alçaran contra els seus pares i els duran a la mort.
22 I sereu avorrits de tothom per causa del meu nom, però el qui perseveri fins a la fi, aquest serà salvat.
23 I quan us persegueixin en aquesta ciutat, fugiu a l'altra. Perquè, en veritat us dic, no acabareu les ciutats d'Israel fins que vingui el Fill de l'home.

24 El deixeble no és per damunt del mestre, ni el servent per damunt del seu senyor.
25 El deixeble en té prou de ser com el seu mestre, i el servent com el seu senyor. Si a l'amo de la casa li han dit Beelzebul, què no *diran* als que viuen a casa seva!

26 Per tant, no els tingueu por, perquè no hi ha res encobert que no s'hagi de descobrir, ni res amagat que no s'hagi de saber.
27 El que us dic a la fosca, digueu-ho a la llum, i el que escolteu a cau d'orella, proclameu-ho dalt dels terrats.

28 I no tingueu por dels qui maten el
cos però no poden matar l'ànima,
tingueu por més aviat del qui pot
destruir l'ànima i el cos a l'infern.
29 ¿No es venen dos pardals per un as?
I ni un d'ells cau a terra sense que el
vostre Pare ho vulgui.
30 I fins i tot els cabells del vostre cap
estan tots comptats!
31 Per tant, no tingueu por: vosaltres
valeu més que molts pardals.

32 Tot aquell doncs que em confessarà
davant dels homes, jo també el
confessaré davant del meu Pare que és
en els cels.
33 I aquell que em negarà davant dels
homes, jo també el negaré davant del
meu Pare que és en els cels.

34 No penseu que he vingut a posar la
pau sobre la terra. No he vingut a
posar la pau, sinó l'espasa.
35 Perquè he vingut a dividir un home
contra el seu pare, i una filla contra la
seva mare, i una nora contra la seva
sogra.
36 I els enemics de l'home seran els de
casa seva.[a]
37 Qui estimi pare o mare més que a
mi, no és digne de mi; i qui estimi fill o
filla més que a mi, no és digne de mi.
38 I qui no pren la seva creu i em
segueix darrera, no és digne de mi.
39 Qui trobi la seva vida, la perdrà; i
qui perdi la seva vida per causa de mi,
la trobarà.

40 Qui us rep a vosaltres, em rep a mi;
i qui em rep a mi, rep a aquell que m'ha
enviat.
41 Qui acull un profeta com a profeta,
rebrà una recompensa de profeta. I qui
acull un just com a just, rebrà una
recompensa de just.
42 I qualsevol que doni de beure tan
sols un got d'aigua fresca a un
d'aquests petits, com a deixeble, en
veritat us dic, no perdrà pas la seva
recompensa.

11 I succeí que quan Jesús va
acabar de donar instruccions als seus
dotze deixebles, va marxar d'allí a
ensenyar i a predicar en llurs ciutats.
2 I Joan, havent sentit parlar en la
presó de les obres de Crist, li va enviar
dos dels seus deixebles,
3 i li digué: Ets tu el qui ha de venir o
n'hem d'esperar un altre?
4 I Jesús respongué i els digué: Aneu i
feu saber a Joan les coses que escolteu i
veieu:
5 els cecs hi veuen i els coixos caminen,
els leprosos són netejats i els sords hi
senten, els morts són ressuscitats i als
pobres se'ls anuncia l'evangeli.
6 I feliç el qui no s'entrebanqui en mi.

7 I quan ells se n'anaven, Jesús va
començar a parlar de Joan a les
multituds: Què vau sortir a mirar al
desert? ¿Una canya sacsejada pel vent?
8 Doncs, què vau sortir a veure? ¿Un
home vestit amb robes delicades? Heus
aquí, els qui porten roba delicada són a
les cases dels reis.
9 I doncs, què vau sortir a veure? Un
profeta? Sí, us ho dic, i encara més que
un profeta.
10 Perquè aquest és de qui està escrit:
Heus aquí, jo envio el meu missatger
davant del teu rostre, el qual prepararà
el teu camí davant teu.[b]

11 En veritat us dic: Entre els nascuts
de dona no ha estat alçat ningú més
gran que Joan el baptista, però el més
petit en el regne dels cels és més gran
que ell.
12 I des dels dies de Joan el baptista
fins ara, el regne dels cels pateix
violència, i els violents l'arrabassen.
13 Perquè tots els Profetes i la Llei
han profetitzat fins a Joan.
14 I si ho voleu acceptar, ell és Elies,
que havia de venir.
15 Qui tingui orelles per escoltar, que
escolti.

16 I a què compararé aquesta
generació? És semblant als nois que
s'asseuen a les places i criden als seus
companys,
17 i diuen: Hem fet sonar la flauta per
a vosaltres, i no heu dansat, us hem
cantat complantes, i no us heu
lamentat.
18 Perquè ha vingut Joan, que no
menjava ni bevia, i diuen: Té un
dimoni.

a: Miquees 7:6 b: Malaquies 3:1

19 Ha vingut el Fill de l'home, que menja i beu, i diuen: Heus aquí un home golut i bevedor de vi, amic de publicans i pecadors. Però la saviesa ha estat justificada pels seus fills.

20 Llavors començà a blasmar les ciutats on s'havien fet la major part de les seves obres poderoses, perquè no s'havien penedit.
21 Ai de tu Corazín! Ai de tu Betsaida! que si a Tir i a Sidó s'haguessin fet les obres poderoses que s'han fet en vosaltres, fa temps que s'haurien penedit amb sac i cendra.
22 Per això us dic: A Tir i a Sidó els serà més suportable en el dia del judici que a vosaltres.
23 I tu, Cafarnaüm, que has estat elevada fins al cel, seràs abaixada fins a l'infern. Perquè si a Sodoma s'haguessin fet les obres poderoses que han estat fetes en tu, hauria durat fins al dia d'avui.
24 Per això us dic: A la terra de Sodoma li serà més suportable en el dia del judici que a tu.

25 En aquella ocasió Jesús va respondre i digué: Et dono gràcies Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has amagat aquestes coses als savis i als entesos, i les has revelades als infants.
26 Sí Pare, perquè així t'ha agradat de fer-ho.
27 Totes les coses m'han estat donades pel meu Pare. Ningú no coneix el Fill sinó el Pare, i ningú no coneix el Pare sinó el Fill, i aquell a qui el Fill el vulgui revelar.

28 Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré descansar;
29 preneu el meu jou sobre vosaltres i apreneu de mi, que sóc dòcil i humil de cor, i trobareu descans per a les vostres ànimes.
30 Perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega lleugera.

12 En aquella ocasió Jesús va passar pels sembrats en dissabte. I els seus deixebles tenien fam i van començar a collir espigues i a menjar.
2 I en veure-ho els fariseus, li digueren: Mira, els teus deixebles fan el que no és permès de fer en dissabte.
3 Però ell els digué: ¿No heu llegit el que va fer David quan va tenir fam, ell i els que eren amb ell?
4 ¿Com va entrar a la casa de Déu i va menjar dels pans de la presentació, dels quals ni a ell ni als qui eren amb ell no els era permès de menjar pa, sinó únicament als sacerdots?
5 ¿No heu llegit a la Llei que els dissabtes, els sacerdots profanen el dissabte[a] en el temple, i no en són culpables?
6 Doncs, us dic que aquí n'hi ha un més gran que el temple.
7 I si haguéssiu comprès què significa: Vull misericòrdia i no sacrifici, no hauríeu condemnat els innocents.[b]
8 Perquè el Fill de l'home és també el Senyor del dissabte.

9 I després de marxar d'allà, va entrar en la sinagoga d'ells.
10 I heus aquí, allà hi havia un home que tenia la mà seca. I van preguntar a Jesús, a fi de poder-lo acusar: És lícit de guarir en dissabte?
11 Però ell els digué: Quin home hi haurà d'entre vosaltres que tingui una ovella, i si li caigués el dissabte en un clot no l'agafaria i la trauria?
12 Doncs, ¿quant més no val un home que una ovella? Per tant, és lícit de fer bé en el dissabte.
13 Llavors diu a l'home: Estén la mà. La va estendre i va quedar restablerta, tan sana com l'altra.
14 I quan els fariseus van sortir, van tenir un consell contra Jesús, per veure de quina manera el destruirien.

15 I Jesús, sabent-ho, es va retirar d'allí. I el seguien grans multituds, i els va guarir tots.
16 I els va manar que no el descobrissin.
17 A fi que es complís el que havia estat dit pel profeta Isaïes quan digué:
18 Heus aquí, el meu servent que he elegit, el meu Estimat, en qui s'ha complagut la meva ànima. Posaré el meu Esperit sobre ell, i anunciarà el judici als gentils.
19 No contendirà ni cridarà, ni sentirà

a: Dia del descans, sàbat *b: Osees 6:6*

ningú la seva veu pels carrers.
20 No trencarà la canya esberlada, i no apagarà el ble fumejant, fins que porti el judici a la victòria.
21 I en el seu Nom esperaran els gentils.[a]

22 Llavors li van portar un endimoniat, cec i mut. I el va guarir, de manera que el cec i mut parlava i hi veia.
23 I totes les multituds estaven admirades i deien: ¿No deu ser aquest el Fill de David?
24 Però els fariseus ho van sentir i digueren: Aquest no expulsa els dimonis sinó per Beelzebul, el príncep dels dimonis.
25 I Jesús, coneixent els seus pensaments, els digué: Tot reialme dividit contra si mateix queda enrunat, i tota ciutat o casa dividida contra ella mateixa no se sostindrà.
26 I si Satanàs expulsa Satanàs, està dividit contra ell mateix. ¿Com es podrà sostenir el seu reialme?
27 I si jo expulso els dimonis per Beelzebul, ¿per qui els expulsen els vostres fills? Per això, ells seran els vostres jutges.
28 Però si jo expulso els dimonis per l'Esperit de Déu, certament el regne de Déu ha arribat a vosaltres.
29 O, ¿com pot entrar algú a la casa de l'home fort i saquejar-li els béns, si primer no ha lligat l'home fort? I llavors li podrà saquejar la casa.
30 Qui no és amb mi, és contra mi, i qui no recull amb mi, escampa.

31 Per això us dic: Tot pecat i tota blasfèmia seran perdonats als homes, però la blasfèmia contra l'Esperit no serà perdonada als homes.
32 A qui digui una paraula contra el Fill de l'home, li serà perdonat, però a qui parli contra l'Esperit Sant, no li serà perdonat ni en aquest temps ni en el que vindrà.

33 O feu l'arbre bo i el seu fruit bo, o feu l'arbre dolent i el seu fruit dolent: perquè l'arbre es coneix pel fruit.
34 Cria d'escurçons! ¿Com podeu parlar coses bones essent dolents? Perquè de l'abundància del cor, la boca en parla.
35 L'home bo, del bon tresor del cor en treu coses bones, i l'home dolent, del mal tresor en treu coses dolentes.
36 I us dic que de tota paraula inútil que diguin els homes n'hauran de donar compte en el dia del judici.
37 Perquè per les teves paraules seràs justificat, i per les teves paraules seràs condemnat.

38 Llavors respongueren alguns dels escribes i fariseus, dient: Mestre, volem veure un senyal de tu.
39 Ell respongué i els digué: Una generació dolenta i adúltera demana un senyal i no li serà donat cap altre senyal que el senyal del profeta Jonàs.
40 Perquè així com Jonàs va estar en el ventre del gran peix tres dies i tres nits, així el Fill de l'home estarà en el cor de la terra tres dies i tres nits.
41 Els homes de Nínive s'alçaran en el judici amb aquesta generació i la condemnaran, perquè ells es van penedir d'acord amb la predicació de Jonàs, i mireu, aquí n'hi ha un més gran que Jonàs.
42 La reina del sud s'alçarà en el judici amb aquesta generació i la condemnarà, perquè va venir dels límits de la terra a escoltar la saviesa de Salomó, i mireu, aquí n'hi ha un més gran que Salomó.

43 I quan l'esperit impur ha sortit de l'home, vaga per llocs àrids, cercant repòs, i no en troba.
44 Llavors diu: Tornaré a casa meva d'on he sortit. I quan hi arriba, la troba desocupada, escombrada i endreçada.
45 Aleshores va i agafa amb ell set altres esperits pitjors que ell, i hi entren i hi habiten. I la condició darrera d'aquell home esdevé pitjor que la primera. Així serà també amb aquesta generació dolenta.

46 I mentre ell parlava encara a les multituds, heus aquí, la seva mare i els seus germans eren a fora, cercant de parlar amb ell.
47 I algú li digué: Mira, la teva mare i els teus germans són aquí fora, cercant de parlar amb tu.
48 I responent al qui li parlava, digué: ¿Qui és la meva mare, i qui són els

a: Isaïes 42:1-4

meus germans?
49 I va estendre la mà vers els seus
deixebles i digué: Heus aquí la meva
mare i els meus germans.
50 Perquè aquell que faci la voluntat
del meu Pare que és en els cels, aquest
és el meu germà i germana i mare.

13 I en aquell dia, Jesús va sortir
de casa i s'estava assegut vora el mar,
2 i es van aplegar grans multituds al
voltant d'ell, de manera que entrà a la
barca i va seure. I tota la multitud
s'estava a la riba.
3 I els va parlar moltes coses en
paràboles, dient: Heus aquí, el
sembrador va sortir a sembrar.
4 I mentre sembrava, unes llavors van
caure a la vora del camí, i van venir els
ocells i les van devorar.
5 I d'altres van caure sobre un lloc
pedregós, on no tenien gaire terra, i
van brotar de seguit perquè no tenien
gruix de terra.
6 Però quan va sortir el sol es van
cremar, i com que no tenien arrel, es
van assecar.
7 I altres van caure entre espinars, i
els espinars van créixer i les van ofegar.
8 I altres van caure sobre la bona terra
i van donar fruit, l'una cent, l'altra
seixanta i l'altra trenta.
9 Qui tingui orelles per escoltar, que
escolti.

10 I es van apropar els deixebles i li van
dir: Per què els parles en paràboles?
11 I respongué i els digué: Perquè a
vosaltres us ha estat donat de conèixer
els misteris del regne dels cels, però a
ells no els ha estat donat.
12 Perquè al qui té li serà donat i
tindrà en abundància, però al qui no té,
fins allò que té li serà pres.
13 Per això els parlo en paràboles,
perquè veient-hi no hi veuen, i sentint-
hi no hi senten ni entenen.
14 I en ells s'acompleix la profecia
d'Isaïes que diu: Per més que escolteu
no comprendreu; i per més que mireu
no hi veureu;
15 perquè el cor d'aquest poble s'ha
engreixat, i han escoltat pesadament
amb les orelles i han tancat els ulls, no
fos que hi vegin amb els ulls i escoltin
amb les orelles i comprenguin amb el
cor i es converteixin i els guareixi.

16 Però feliços els vostres ulls, perquè
hi veuen; i les vostres orelles, perquè hi
senten.
17 Car en veritat us dic: Molts profetes
i justos van desitjar de veure les coses
que vosaltres veieu, i no les van veure, i
d'escoltar les coses que escolteu, i no les
van escoltar.

18 Vosaltres doncs, escolteu la paràbola
del sembrador.
19 Sempre que algú escolta la paraula
del regne i no la comprèn, ve el maligne
i arrabassa el que s'havia sembrat en el
seu cor: aquest és el sembrat vora el
camí.
20 I el sembrat sobre el lloc pedregós
és aquell que escolta la paraula, i de
seguit la rep amb alegria.
21 Però no té arrel en si mateix, sinó
que és de temporada, i quan ve una
tribulació o una persecució per causa de
la paraula ensopega immediatament.
22 I el sembrat entre espinars és
aquell que escolta la paraula, però el
desfici d'aquest món i l'engany de la
riquesa ofega la paraula i esdevé
infructuosa.
23 En canvi, el sembrat sobre terra
bona, aquest és el qui escolta la paraula
i la comprèn i porta fruit, i l'un fa cent i
l'altre seixanta i l'altre trenta.

24 Els va proposar una altra paràbola,
dient: El regne dels cels és semblant a
un home que sembrà bona llavor en el
seu camp.
25 Però mentre els homes dormien, va
venir el seu enemic i va sembrar
zitzània enmig del blat, i se n'anà.
26 I quan va créixer el bri i va fer fruit,
llavors va aparèixer també la zitzània.
27 I van venir els servents de l'amo de
la casa i li digueren: Senyor, ¿no vas
sembrar bona llavor en el teu camp?
¿D'on li ve la zitzània, doncs?
28 I els digué: Això ho ha fet un
enemic. I els servents li digueren: Vols
que hi anem i la collim?
29 Però ell digué: No, no fos que en
collir la zitzània arrenqueu amb ella
també el blat.
30 Deixeu que tots dos creixin

b: Isaïes 6:9-10

juntament fins a la sega, i en el temps
de la sega diré als segadors: Colliu
primer la zitzània i lligueu-la en feixos
per cremar-la, però el blat aplegueu-lo
en el meu graner.

31 Els proposà una altra paràbola,
dient: El regne dels cels és semblant a
un gra de mostassa que un home va
agafar i va sembrar en el seu camp.
32 Aquest gra és el més petit de totes
les llavors, però quan ha crescut és el
més gran dels llegums i es torna un
arbre, de manera que els ocells del cel
vénen a ajocar-se en les seves branques.

33 Els va dir una altra paràbola: El
regne dels cels és semblant al llevat
que una dona va agafar i amagà en tres
mesures[a] de farina, fins que tot fou
fermentat.

34 Jesús va dir totes aquestes coses en
paràboles a les multituds, i sense
paràboles no els parlava;
35 a fi que es complís el que fou dit per
mitjà del profeta: Obriré la meva boca
en paràboles, proclamaré coses que han
estat amagades d'ençà de la fundació
del món.[b]

36 Llavors Jesús va acomiadar les
multituds i entrà a la casa. I se li van
atansar els seus deixebles dient:
Explica'ns la paràbola de la zitzània en
el camp.
37 I respongué i els digué: El qui
sembra la bona llavor és el Fill de l'home,
38 i el camp és el món, i la bona llavor
són els fills del regne, i la zitzània són
els fills del maligne,
39 i l'enemic que la va sembrar és el
diable, i la sega és la fi del segle, i els
segadors són els àngels.
40 Doncs, així com es cull la zitzània i
és cremada al foc, així serà en la fi
d'aquest segle.
41 El Fill de l'home enviarà els seus
àngels, i colliran del seu regne tots els
entrebancs i els qui practiquen la
iniquitat.
42 I els llançaran al forn de foc. Allà hi
haurà el plor i el cruixit de les dents.
43 Llavors els justos resplendiran com
el sol en el regne del seu Pare. Qui
tingui orelles per escoltar, que escolti.

44 A més, el regne dels cels és
semblant a un tresor amagat en el
camp que un home va trobar i va
tornar a amagar. Amb molt de goig se'n
va anar i va vendre tot el que tenia i va
comprar aquell camp.

45 També, el regne dels cels és
semblant a un home comerciant que
buscava bones perles,
46 el qual va trobar una perla de gran
valor, se n'anà a vendre totes les coses
que tenia i la va comprar.

47 També, el regne dels cels és
semblant a una xarxa calada dins el
mar que arreplega tota mena de peixos,
48 la qual, quan va ser plena, la van
arrossegar a la platja, es van asseure i
van posar en cabassos els peixos bons
però van llançar a fora els dolents.
49 Així serà en la fi del segle: els
àngels sortiran i triaran els dolents
d'enmig dels justos.
50 I els llançaran al forn de foc. Allà hi
haurà el plor i el cruixit de les dents.

51 Jesús els diu: Heu entès totes
aquestes coses? Li diuen: Sí, Senyor.
52 I els digué: Per això tot escriba
instruït en el regne dels cels és
semblant a un amo de casa, que treu
del seu tresor coses noves i coses velles.

53 I succeí que quan Jesús acabà
aquestes paràboles va marxar d'allí.
54 I va tornar a la seva terra i els
ensenyava en la sinagoga d'ells, de
manera que estaven astorats i deien:
¿D'on li ve aquesta saviesa i aquestes
obres poderoses?
55 ¿No és aquest el fill del fuster? ¿No
es diu Maria la seva mare, i els seus
germans: Jaume, i Josep, i Simó, i
Judes?
56 I les seves germanes, ¿no són totes
entre nosaltres? ¿D'on li vénen doncs a
aquest totes aquestes coses?
57 I es van entrebancar en ell. Però
Jesús els digué: Cap profeta no queda
sense honor sinó en la seva terra i en la
seva casa.
58 I allà no hi va fer gaires obres
poderoses a causa de llur incredulitat.

a: Aproximadament 27 quilos o 50 litres b: Psalm 78:2

14 En aquell temps Herodes el tetrarca va sentir la fama de Jesús.
2 I digué als seus criats: Aquest és Joan el baptista; ha ressuscitat d'entre els morts i per això actuen en ell les obres poderoses.

3 Perquè Herodes havia agafat Joan i l'havia lligat i ficat a la presó per causa d'Herodies, la dona del seu germà Felip.
4 Perquè Joan li deia: No t'és lícit de tenir-la.
5 I el volia fer matar, però va tenir por de la multitud, perquè el tenien com a profeta.
6 Però va arribar el dia del natalici d'Herodes i la filla d'Herodies va dansar enmig i va agradar a Herodes.
7 Per això li va prometre amb jurament de donar-li qualsevol cosa que demanés.
8 I ella, incitada per la seva mare, digué: Dóna'm aquí sobre una safata el cap de Joan el baptista.
9 I el rei es va entristir, però a causa dels juraments i dels qui eren asseguts amb ell a taula, manà que l'hi donessin.
10 I va enviar a fer decapitar Joan a la presó.
11 I van dur el seu cap sobre una safata i el van donar a la noia, i ella el va dur a la seva mare.
12 I els seus deixebles hi van anar, van prendre el cos i el sepultaren. I van venir a explicar-ho a Jesús.

13 I quan Jesús ho hagué escoltat, es retirà d'allí amb una barca vers un lloc desert, en privat. Però quan ho van sentir les multituds, el van seguir a peu des de les ciutats.
14 I quan Jesús va desembarcar, va veure una gran multitud i en va tenir compassió i va guarir els seus malalts.

15 I arribat el vespre, se li atansaren els seus deixebles dient: Aquest lloc és desert i ja s'ha fet tard. Acomiada les multituds perquè se'n vagin als pobles i es comprin menjar.
16 Però Jesús els digué: No cal que se'n vagin. Doneu-los vosaltres de menjar.
17 I li diuen: Aquí només tenim cinc pans i dos peixos.
18 Ell els diu: Porteu-me'ls aquí.
19 I va manar a les multituds que es reclinessin damunt l'herba i va prendre els cinc pans i els dos peixos. I mirant al cel, va beneir i partir els pans i els va donar als deixebles, i els deixebles a les multituds.
20 I en van menjar tots i van quedar satisfets. Van recollir el que sobrava dels bocins: dotze coves plens.
21 I els qui havien menjat eren com uns cinc mil homes, a part de dones i nens.

22 I Jesús va manar immediatament als seus deixebles que entressin a la barca i anessin davant d'ell a l'altra banda, mentre ell acomiadava les multituds.
23 I després d'acomiadar les multituds, va pujar a la muntanya tot sol a pregar; i en arribar el vespre, era allà sol.

24 I la barca era ja al mig del mar, batuda per les onades, perquè el vent era contrari.
25 I a la quarta vetlla de la nit, Jesús va venir a ells caminant sobre el mar.
26 I en veure'l caminant sobre el mar, els deixebles es van espantar i deien: És un fantasma! I van cridar de por.
27 Però Jesús de seguit els parlà dient: Ànim, sóc jo, no tingueu por.
28 I Pere li respongué i digué: Senyor, si ets tu, mana'm de venir a tu sobre les aigües.
29 Ell digué: Vine. Pere va baixar de la barca i es posà a caminar sobre les aigües per arribar fins a Jesús.
30 Però quan va veure la forta ventada, va tenir por i, començant a enfonsar-se, va cridar dient: Senyor, salva'm!
31 I Jesús va estendre la mà immediatament, el va agafar amb força i li diu: Home de poca fe, per què has dubtat?
32 I quan ells van pujar a la barca, el vent es va parar.
33 I els qui eren a la barca van venir i el van adorar dient: Veritablement ets el Fill de Déu.

34 I van travessar i arribaren a la terra de Genesaret.

35 I quan els homes d'aquell lloc el van
conèixer, van enviar a fer-ho saber per
tota la rodalia. I li van dur tots els qui
tenien mals,
36 i li pregaven que els permetés tan
sols de tocar la franja del seu mantell. I
tots els qui el van tocar van quedar
completament guarits.

15 Llavors van anar a Jesús els
escribes i fariseus de Jerusalem dient:
2 Per què els teus deixebles
transgredeixen la tradició dels ancians?
Ja que no es renten les mans quan
mengen pa.
3 Ell respongué i els digué: ¿I vosaltres
per què transgrediu el manament de
Déu per causa de la vostra tradició?
4 Perquè Déu va manar dient: Honra
el teu pare i la teva mare.[a] I: Qui
maldigui del pare o de la mare, que se'l
faci morir.[b]
5 Però vosaltres dieu: El qui digui al
pare o a la mare: *Faig* ofrena sagrada
de qualsevol cosa que de mi us pogués
aprofitar.
6 Ja no cal que honri el pare o la mare.
I així heu invalidat el manament de
Déu amb la vostra tradició.
7 Hipòcrites! Bé va profetitzar de
vosaltres Isaïes, dient:
8 Aquest poble s'apropa a mi amb la
seva boca i m'honra de llavis, però el
seu cor és lluny de mi.
9 Però m'adoren en va perquè
ensenyen com a doctrines els
manaments dels homes.[c]

10 I va cridar la multitud i els digué:
Escolteu i enteneu.
11 No és el que entra per la boca el que
contamina l'home, sinó el que surt de la
boca, això és el que contamina l'home.

12 Llavors se li van atansar els seus
deixebles i li digueren: ¿Saps que els
fariseus s'han escandalitzat quan han
sentit això?
13 Ell respongué i digué: Tota planta
que no ha plantat el meu Pare celestial
serà desarrelada.
14 Deixeu-los. Són guies cecs de cecs, i
si un cec guia un cec, tots dos cauran al
clot.
15 I Pere respongué i li digué: Explica'ns
aquesta paràbola.
16 I Jesús digué: ¿Tampoc vosaltres no
teniu discerniment encara?
17 ¿No enteneu encara que tot el que
entra en la boca va al ventre i es llança
a la comuna?
18 En canvi, les coses que surten de la
boca provenen del cor, i aquestes
contaminen l'home.
19 Perquè del cor provenen els
pensaments dolents, els homicidis, els
adulteris, les fornicacions, els robatoris,
els falsos testimonis, les blasfèmies.
20 Aquestes són les coses que
contaminen l'home. Però menjar amb
les mans sense rentar no contamina
l'home.

21 I Jesús va sortir d'allà i se n'anà a
les contrades de Tir i de Sidó.
22 I heus aquí, una dona cananea que
sortia d'aquells termes el va cridar
dient: Tingues misericòrdia de mi,
Senyor, Fill de David. La meva filla
està terriblement endimoniada.
23 Però ell no li respongué cap
paraula. I els seus deixebles se li van
atansar i li demanaven dient: Fes-la
marxar, perquè està cridant darrera de
nosaltres.
24 Ell respongué i digué: No he estat
enviat sinó a les ovelles perdudes de la
casa d'Israel.
25 Però ella vingué i es va prosternar
davant d'ell dient: Senyor, ajudeu-me.
26 Ell respongué i digué: No està bé
d'agafar el pa dels fills i llançar-lo als
gossets.
27 I ella digué: Sí, Senyor. Però fins i
tot els gossets mengen les engrunes
que cauen de la taula dels seus amos.
28 Llavors Jesús respongué i digué:
Oh dona, gran és la teva fe! Que es faci
per a tu així com vols. I la seva filla va
quedar guarida des d'aquell moment.

29 Jesús marxà d'allí i vingué vora la
mar de Galilea. Va pujar a la muntanya
i s'hi va asseure.
30 I se li van acostar grans multituds
que duien amb ells coixos, cecs, muts,
mutilats i molts d'altres, i els van posar
als peus de Jesús i els va guarir.
31 De manera que les multituds

a: Èxode 20:12; Deuteronomi 5:16   b: Èxode 21:17   c: Isaïes 29:13

s'admiraven veient parlar els muts, els mutilats guarits, els coixos caminar i els cecs veure-hi, i glorificaven el Déu d'Israel.

32 I Jesús va cridar els seus deixebles i digué: Tinc compassió de la multitud perquè ja fa tres dies que estan amb mi i no tenen res per menjar, i no els vull acomiadar dejuns, no sigui que defalleixin pel camí.
33 I els seus deixebles li digueren: D'on traurem tants pans en un desert per satisfer aquesta multitud tan gran?
34 I Jesús els diu: Quants pans teniu? I li digueren: Set, i uns pocs peixets.
35 I va manar a les multituds que s'asseguessin a terra.
36 I va prendre els set pans i els peixos, va donar gràcies, els partí i els donà als seus deixebles, i els deixebles a la multitud.
37 I tots van menjar i van quedar satisfets. Van recollir el que sobrava dels bocins: set cistelles plenes.
38 I els qui havien menjat eren quatre mil homes, a part de dones i de nens.
39 I després d'acomiadar les multituds, va pujar a la barca i va venir als termes de Magdalà.

16 I es van acostar els fariseus i els saduceus per temptar-lo i li van demanar que els mostrés un senyal del cel.
2 Ell respongué i els digué: Quan es fa vespre dieu: Farà bon temps, perquè el cel és rogent.
3 I a l'alba: Avui hi haurà tempesta perquè el cel és rogent i fosc. Hipòcrites! Sabeu distingir l'aspecte del cel, però en canvi no podeu distingir els senyals dels temps.
4 Una generació dolenta i adúltera busca un senyal. I no li serà donat cap senyal sinó el senyal del profeta Jonàs. I els va deixar i se n'anà.

5 I els seus deixebles passaven a l'altra riba i s'havien oblidat d'agafar pans.
6 I Jesús els digué: Vigileu i guardeu-vos del llevat dels fariseus i saduceus.
7 I ells pensaven dintre seu dient: És perquè no hem pres pans.
8 I Jesús se n'adonà i els digué: Per què penseu dins vostre que no heu agafat pans, homes de poca fe?
9 Encara no enteneu? I, ¿no recordeu els cinc pans entre els cinc mil i quants coves en vau recollir?
10 ¿Ni els set pans entre els quatre mil, i quantes cistelles en vau recollir?
11 ¿Com és que no enteneu que no us he parlat de pa, sinó de guardar-vos del llevat dels fariseus i saduceus?
12 Llavors van comprendre que no havia parlat de guardar-se del llevat del pa, sinó de la doctrina dels fariseus i saduceus.

13 I quan Jesús va arribar a la regió de Cesarea de Filip, va preguntar als seus deixebles dient: ¿Qui diuen els homes que sóc jo, el Fill de l'home?
14 I digueren: Uns, Joan el baptista, altres, Elies, i d'altres, Jeremies o un dels profetes.
15 Els diu: I vosaltres, ¿qui dieu que sóc?
16 I Simó Pere va respondre i digué: Tu ets el Crist, el Fill del Déu vivent.

17 I Jesús respongué i va dir: Feliç ets, Simó Bar-Jonàs,[a] perquè això no t'ho ha revelat la carn ni la sang, sinó el meu Pare que és en els cels.
18 I jo et dic que tu ets Pere, i sobre aquesta pedra edificaré la meva església, i les portes de l'infern no prevaldran contra ella.
19 I et donaré les claus del regne dels cels, i tot el que lligaràs sobre la terra, serà lligat en els cels, i tot el que deslligaràs sobre la terra serà deslligat en els cels.
20 Llavors va manar als deixebles que no diguessin a ningú que ell era Jesús, el Crist.

21 D'ençà de llavors Jesús va començar a manifestar als seus deixebles que calia que ell anés a Jerusalem i patís molt per part dels ancians i dels principals sacerdots i dels escribes, i que fos mort i que al tercer dia ressuscités.
22 I Pere, duent-lo a part, va començar a renyar-lo dient: *Déu* tingui misericòrdia de tu, Senyor! Això no t'ha de succeir pas!
23 Però ell es va girar i digué a Pere:

a: Arameu: fill de Jonàs

Vés-te'n darrera meu, Satanàs; m'ets un entrebanc perquè no penses les coses de Déu, sinó les dels homes.

24 Llavors Jesús digué als seus deixebles: Si algú vol venir darrera meu, que es negui a si mateix i prengui la seva creu i em segueixi.
25 Perquè el qui vulgui salvar la seva vida,[a] la perdrà; i el qui perdi la seva vida[b] per causa de mi, la trobarà.
26 Perquè, ¿quin profit en trauria l'home si guanyés el món sencer però perdés la seva ànima?[c] O, què donarà l'home a canvi de la seva ànima?[d]
27 Perquè el Fill de l'home vindrà en la glòria del seu Pare amb els seus àngels, i llavors pagarà a cadascú segons les seves obres.
28 En veritat us dic: N'hi ha alguns dels aquí presents que no tastaran pas la mort fins que hagin vist el Fill de l'home venint en el seu regne.

17 I sis dies després, Jesús va prendre Pere i Jaume i Joan, el seu germà, i se'ls va endur dalt d'una muntanya alta, en privat.
2 I es va transfigurar davant d'ells, i la seva cara va resplendir com el sol, i els seus vestits es van tornar blancs com la llum.
3 I heus aquí, se'ls van aparèixer Moisès i Elies que conversaven amb ell.
4 I Pere respongué i digué a Jesús: Senyor, és bo per a nosaltres de ser aquí. Si vols, fem aquí tres cabanes, una per a tu i una per a Moisès i una per a Elies.
5 Encara estava parlant quan de sobte un núvol lluminós els va cobrir. I heus aquí, una veu des del núvol que digué: Aquest és el meu Fill estimat, en qui tinc la meva complaença. Escolteu-lo.
6 I quan els deixebles ho van sentir, van caure sobre els seus rostres i els va agafar molta por.
7 I Jesús es va atansar, els va tocar i digué: Alceu-vos i no tingueu por.
8 I ells van alçar els ulls i no van veure ningú sinó Jesús sol.

9 I baixant de la muntanya, Jesús els manà dient: No conteu a ningú la visió fins que el Fill de l'home sigui ressuscitat d'entre els morts.
10 I els deixebles li van preguntar dient: Per què diuen els escribes doncs que Elies ha de venir primer?
11 I Jesús respongué i digué: Elies certament ve primer i restableix totes les coses.
12 Però us dic que Elies ja ha vingut i no el van reconèixer, sinó que van fer amb ell tot el que van voler. Així també el Fill de l'home ha de patir de part d'ells.
13 Llavors els deixebles van comprendre que els havia parlat de Joan el baptista.

14 I quan van arribar on era la multitud, se li atansà un home que es va agenollar davant d'ell i digué:
15 Senyor, tingues misericòrdia del meu fill, que és llunàtic i sofreix terriblement. Perquè sovint cau al foc i sovint a l'aigua.
16 I l'he portat als teus deixebles i no l'han pogut guarir.
17 I Jesús va respondre i digué: Oh generació incrèdula i perversa! ¿Fins quan hauré de ser entre vosaltres? ¿Fins quan us hauré de suportar? Porteu-me'l aquí.
18 I Jesús el va reprendre i el dimoni va sortir d'ell, i el noi va quedar guarit des d'aquell moment.

19 Llavors van venir els deixebles a Jesús en privat i digueren: ¿Com és que nosaltres no l'hem pogut expulsar?
20 I Jesús els digué: Per la vostra incredulitat. Perquè en veritat us dic: Si teniu fe com un gra de mostassa direu a aquesta muntanya: Mou-te d'aquí cap allà, i s'hi mourà; i res no us serà impossible.
21 Però aquesta mena no surt sinó amb pregària i dejuni.

22 I mentre ells anaven per Galilea, Jesús els digué: El Fill de l'home ha de ser lliurat a les mans dels homes.
23 I el mataran, i al tercer dia serà ressuscitat. I es van posar molt tristos.

24 I quan van arribar a Cafarnaüm, els qui cobraven la didracma van anar a Pere i li van dir: ¿El vostre mestre no paga la didracma?

*a-d: Segons el context, el mot grec **psiqué** pot significar "vida" o "ànima"*

25 Diu: Sí. I quan hagué entrat a casa,
Jesús se li avançà dient: Què et sembla,
Simó? Els reis de la terra, ¿de qui
cobren els tributs o els impostos, dels
seus fills o dels estranys?
26 Pere li digué: Dels estranys. Jesús li
digué: Per tant, els fills en són lliures.
27 Tanmateix, a fi que no els
escandalitzem, vés al mar, tira l'ham i
agafa el peix que surti primer. I quan li
hauràs obert la boca, trobaràs un
estàter. Pren-lo i dóna'ls-el per mi i per
tu.

18 En aquell moment van venir els
deixebles a Jesús dient: ¿Qui és doncs
el més gran en el regne dels cels?
2 I Jesús cridà un nen i el va posar
enmig d'ells.
3 I digué: En veritat us dic, si no
canvieu i no us torneu com els nens, no
entrareu pas en el regne dels cels.
4 Per tant, el qui s'humiliï com aquest
nen, aquest és el més gran en el regne
dels cels.
5 I qui acull un nen com aquest en
nom meu, a mi m'acull.

6 Però el qui faci entrebancar un
d'aquests petits que creuen en mi, li
fóra millor que li pengessin al coll una
pedra de molí d'ase i fos enfonsat al
fons del mar.
7 Ai del món per causa dels
entrebancs! Perquè cal que vinguin
entrebancs. Però ai d'aquell home per
culpa del qual ve l'entrebanc.
8 I si la teva mà o el teu peu et fan
entrebancar, talla'ls i llança'ls lluny de
tu. Et val més entrar a la vida manc o
coix que no pas ser llançat al foc etern
tenint les dues mans i els dos peus.
9 I si el teu ull et fa entrebancar,
arrenca'l i llança'l lluny de tu. Et val
més entrar a la vida amb un sol ull que
no pas ser llançat a l'infern de foc
tenint els dos ulls.

10 Mireu de no menystenir cap
d'aquests petits, perquè us dic que els
seus àngels en els cels veuen sempre la
faç del meu Pare que és en els cels.
11 Perquè el Fill de l'home ha vingut a
salvar allò que era perdut.
12 Què us sembla? Si un home té cent
ovelles i se n'esgarria una, ¿no deixa les
noranta-nou i va a cercar l'esgarriada a
les muntanyes?
13 I si aconsegueix de trobar-la, en
veritat us dic que té més alegria per
ella que per les noranta-nou que no es
van esgarriar.
14 Així, no és la voluntat del vostre
Pare que és en els cels que es perdi ni
un d'aquests petits.

15 I si el teu germà peca contra tu, vés
i corregeix-lo, entre tu i ell sol. Si
t'escolta, hauràs guanyat el teu germà.
16 Però si no t'escolta, pren amb tu un
o dos més, a fi que per boca de dos o
tres testimonis quedi establerta tota
paraula.[a]
17 I si no els escolta, digues-ho a
l'església. I si tampoc no escolta
l'església, que sigui per a tu com el
gentil o el publicà.
18 En veritat us dic: Tot el que lligueu
sobre la terra, serà lligat en el cel, i tot
el que deslligueu sobre la terra, serà
deslligat en el cel.

19 I encara us dic: Si dos de vosaltres
es posen d'acord sobre la terra en tota
cosa que hagin de demanar, els serà fet
pel meu Pare que és en els cels.
20 Perquè on hi ha dos o tres reunits
en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells.

21 Llavors se li va atansar Pere i li
digué: Senyor, quantes vegades pot
pecar el meu germà contra mi i l'hauré
de perdonar? Fins a set vegades?
22 Jesús li diu: No et dic fins a set
vegades, sinó fins a setanta vegades
set.

23 Per això el regne dels cels és
semblant a un home rei que volgué
passar comptes amb els seus servents.
24 I havent començat a passar
comptes, li fou presentat un que li
devia deu mil talents.
25 I com que no tenia amb què pagar,
el seu amo va manar que fos venut ell i
la seva dona i els fills i tot el que tenia,
i que fos pagat el deute.
26 Llavors el servent va caure a terra
dient: Senyor, tingueu paciència amb
mi i us ho pagaré tot.
27 I l'amo, compadit d'aquell servent,

a: Deuteronomi 19:15

el va alliberar i li va perdonar el deute.
28 I en sortir, aquell servent va trobar
un dels seus companys de servei, que li
devia cent denaris. El va agafar i
l'escanyava dient: Paga'm el que em
deus.
29 Llavors el seu company va caure als
seus peus i li suplicava dient: Tingues
paciència amb mi i t'ho pagaré tot.
30 Però ell no ho va voler, sinó que se'n
va anar i el va ficar a la presó fins que
pagués el que li devia.
31 I els seus companys, en veure el que
passava, es van entristir molt. I van
anar a explicar al seu amo tot el que
havia passat.
32 Llavors l'amo el va fer cridar i li
diu: Servent malvat, t'he perdonat tot
aquell deute perquè m'ho vas suplicar.
33 ¿No calia que tu també tinguessis
misericòrdia del teu company, tal com
jo vaig tenir misericòrdia de tu?
34 I el seu amo es va enfurir i el va
lliurar als botxins, fins que pagués tot
el que li devia.
35 Així farà també amb vosaltres el
meu Pare celestial si cadascú no
perdona de cor les ofenses al seu
germà.

19 I succeí que, quan Jesús va
acabar aquestes paraules, se n'anà de
Galilea i vingué als termes de Judea, a
l'altra banda del Jordà.
2 I el van seguir grans multituds, i els
va guarir allà.

3 I se li van acostar els fariseus per
temptar-lo, i li digueren: ¿És lícit a un
home de repudiar la seva dona per
qualsevol causa?
4 I respongué i els digué: ¿No heu
llegit que aquell qui els va fer des del
principi els va fer mascle i femella?[a]
5 I digué: Per això l'home deixarà el
pare i la mare i s'unirà a la seva dona, i
seran els dos una sola carn.
6 De manera que ja no són dos, sinó
una sola carn. Per tant, el que Déu ha
junyit que no ho separi l'home.
7 Li diuen: Doncs, ¿per què Moisès va
manar de donar una acta de divorci i
repudiar-la?
8 Els diu: Perquè Moisès, a causa de la
duresa del vostre cor, us va permetre de
repudiar les vostres mullers; però al
principi no era així.
9 I us dic que el qui repudiï la seva
muller, si no és per causa de fornicació,
i es casi amb una altra, comet adulteri;
i el qui es casi amb la repudiada, comet
adulteri.
10 Els seus deixebles li diuen: Si és
així la situació de l'home amb la seva
muller, no convé de casar-se.
11 I els digué: No tots accepten
aquesta paraula, només aquells a qui
és donat.
12 Perquè hi ha eunucs que han
nascut així del ventre de la mare, hi ha
eunucs que han estat fets eunucs pels
homes, i hi ha eunucs que s'han fet
eunucs ells mateixos per causa del
regne dels cels. Qui ho pugui acceptar,
que ho accepti.

13 Llavors li van dur uns nens a fi que
els imposés les mans i pregués, però els
deixebles els van renyar.
14 I Jesús en canvi digué: Deixeu els
nens i no els impediu de venir a mi,
perquè dels qui són com ells és el regne
dels cels.
15 I després d'imposar-los les mans, va
marxar d'allí.

16 I heus aquí, en va venir un i li
digué: Mestre bo, ¿quina cosa bona he
de fer per obtenir la vida eterna?
17 I li digué: ¿Per què em dius bo? No
hi ha ningú bo sinó un: Déu. I si vols
entrar a la vida, guarda els
manaments.
18 Li diu: Quins? I Jesús li digué: No
mataràs, no cometràs adulteri, no
robaràs, no diràs fals testimoni,
19 honra el teu pare i la teva mare, i
estimaràs el teu proïsme com a tu
mateix.[b]
20 El jove li diu: He guardat totes
aquestes coses des de la meva joventut;
¿què més em falta?
21 Jesús li digué: Si vols ser perfecte,
vés, ven totes les teves possessions i
dóna-ho als pobres i tindràs un tresor
en el cel, i vine, segueix-me.
22 Però quan el jove hagué escoltat
aquestes paraules, se'n va anar tot
trist, perquè tenia moltes propietats.

a: Gènesi 1:27; 5:2   b: Èxode 20:12-16; Deuteronomi 5:16-20; Levític 19:18

23 I Jesús va dir als seus deixebles: En
veritat us dic que difícilment un ric
entrarà en el regne dels cels.
24 I encara us dic: És més fàcil que un
camell passi pel forat d'una agulla que
un ric entri en el regne de Déu.

25 I en escoltar això, el seus deixebles
van quedar totalment esbalaïts, i
digueren: Doncs, qui pot ser salvat?
26 I Jesús els va mirar i els digué: Per
als homes això és impossible, però per a
Déu totes les coses són possibles.

27 Llavors Pere va respondre i li digué:
Heus aquí, nosaltres ho hem deixat tot
i t'hem seguit. Què hi haurà per a
nosaltres, doncs?
28 I Jesús els digué: En veritat us dic
que vosaltres, els qui m'heu seguit, en
la regeneració, quan el Fill de l'home
segui sobre el tron de la seva glòria,
vosaltres també seureu sobre dotze
trons, judicant les dotze tribus d'Israel.
29 I tot el qui haurà deixat cases o
germans o germanes o pare o mare o
dona o fills o camps per causa del meu
nom, rebrà cent vegades més i heretarà
la vida eterna.
30 I molts que són primers seran
darrers, i els darrers, primers.

20 Perquè el regne dels cels és
semblant a un amo de casa que va
sortir a l'alba a llogar jornalers per a la
seva vinya.
2 I després d'haver fet contracte amb
els jornalers d'un denari per dia, els
envià a la seva vinya.
3 I va sortir vers l'hora tercera i en va
veure uns altres que s'estaven a la
plaça sense feina.
4 I els digué: Aneu també vosaltres a
la vinya, i us donaré el que sigui just.
5 I ells hi van anar. Va sortir novament
vers l'hora sisena i novena, i va fer el
mateix.
6 I va sortir envers l'hora onzena i en
va trobar d'altres que estaven sense
feina, i els diu: Per què esteu aquí tot el
dia sense feina?
7 Li diuen: Perquè ningú no ens ha
llogat. Els diu: Aneu també vosaltres a
la vinya, i rebreu el que sigui just.
8 I quan arribà el vespre, l'amo de la
vinya diu a l'encarregat: Crida els
jornalers i paga'ls el jornal, començant
pels darrers fins als primers.
9 I quan van venir els de l'hora
onzena, van rebre un denari cadascun.
10 I quan van venir els primers, es
pensaven que haurien de rebre més,
però ells també van rebre un denari
cadascun.
11 I mentre l'agafaven murmuraven
contra l'amo de casa,
12 dient: Aquests darrers han fet una
hora, i els has igualat a nosaltres que
hem suportat el pes de la jornada i la
calor.
13 I responent a un d'ells, digué: Amic,
no et faig cap injustícia. ¿No et vas
contractar amb mi per un denari?
14 Pren el que és teu i vés-te'n. Vull
donar a aquest darrer igual que a tu.
15 ¿No m'és permès de fer el que vull
amb les meves coses? ¿O és que el teu
ull és maliciós perquè jo sóc bo?
16 Així els darrers seran primers, i els
primers, darrers; perquè molts són
cridats, i pocs escollits.

17 I mentre Jesús pujava a Jerusalem,
pel camí va prendre els dotze deixebles
a part i els digué:
18 Mireu, estem pujant a Jerusalem, i
el Fill de l'home serà lliurat als
principals sacerdots i als escribes, i el
condemnaran a mort.
19 I el lliuraran als gentils per ser
escarnit, assotat i crucificat, i al tercer
dia ressuscitarà.

20 Llavors se li atansà la mare dels
fills del Zebedeu amb els seus fills, es
va prosternar i li va demanar alguna
cosa.
21 Ell li digué: Què vols? Li diu ella:
Digues que aquests dos fills meus
s'asseguin l'un a la teva dreta i l'altre a
la teva esquerra en el teu regne.
22 I Jesús va respondre i digué: No
sabeu el que demaneu. ¿Podeu beure el
calze que jo he de beure i ser batejats
amb el baptisme amb què jo sóc
batejat? Li diuen ells: Podem.
23 I els diu: Certament beureu el meu
calze i sereu batejats amb el baptisme
amb què jo sóc batejat, però l'asseure's
a la meva dreta o a la meva esquerra
no em correspon a mi de donar-ho, sinó

que és per als qui ho ha preparat el meu Pare.
24 I quan ho van sentir els deu, es van indignar contra els dos germans.
25 Però Jesús els va cridar i els digué: Sabeu que els governants dels gentils exerceixen domini sobre ells, i els grans exerceixen potestat sobre ells.
26 Però no ha de ser així entre vosaltres, sinó que el qui vulgui esdevenir gran entre vosaltres, que sigui el vostre servidor.
27 I el qui vulgui ser primer entre vosaltres, que sigui el vostre servent;
28 així com el Fill de l'home no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida en rescat per a molts.

29 I quan ells sortien de Jericó, el va seguir una gran multitud.
30 I heus aquí, dos cecs que eren asseguts vora el camí, havent sentit que Jesús estava passant, van cridar dient: Tingues misericòrdia de nosaltres, Senyor, Fill de David!
31 I la multitud els renyava perquè callessin. Però ells cridaven més, dient: Tingues misericòrdia de nosaltres, Senyor, Fill de David!
32 I Jesús es va aturar, els cridà i digué: Què voleu que faci per vosaltres?
33 Li diuen: Senyor, que els nostres ulls siguin oberts.
34 I Jesús en va tenir compassió, els tocà els ulls i immediatament els seus ulls van rebre la vista, i el van seguir.

21 I quan eren prop de Jerusalem i van arribar a Betfagué, a la muntanya de les Oliveres, llavors Jesús va enviar dos deixebles,
2 dient-los: Aneu al poble del davant, i de seguit trobareu una somera fermada i un pollí amb ella. Desfermeu-los i porteu-me'ls.
3 I si algú us digués res, direu: El Senyor els ha de menester, i de seguit els tornarà.

4 I tot això s'esdevingué a fi que es complís el que fou anunciat per mitjà del profeta en dir:
5 Digueu a la Filla de Sió: Mira, el teu Rei ve cap a tu, dòcil i muntat sobre un ase i un pollí fill d'animal de jou.[a]
6 I els deixebles hi van anar i van fer com Jesús els havia manat.
7 Van portar la somera i el pollí i hi van posar damunt els seus mantells i ell es va asseure a sobre.
8 I la majoria de la multitud van estendre els seus mantells pel camí, i altres tallaven branques dels arbres i les estenien pel camí.
9 I les multituds que anaven davant i les que el seguien cridaven dient: Hosanna el Fill de David. Beneït el qui ve en nom del Senyor. Hosanna en les altures![b]

10 I quan ell va entrar a Jerusalem, tota la ciutat es va commoure, i deien: Qui és aquest?
11 I les multituds deien: Aquest és Jesús, el Profeta, el de Natzaret de Galilea.

12 I Jesús va entrar en el temple de Déu i expulsà tots els qui venien i compraven en el temple. I va capgirar les taules dels canvistes i les cadires dels qui venien coloms.
13 I els diu: Està escrit: La meva casa serà anomenada casa de pregària; però vosaltres n'heu fet una cova de lladres.[c]

14 I van acudir a ell cecs i coixos, en el temple, i els va guarir.
15 Però els principals sacerdots i els escribes, en veure les meravelles que havia fet i els nens que cridaven en el temple dient: Hosanna al Fill de David!, es van enfadar
16 i li digueren: ¿Sents el que estan dient, aquests? I Jesús els diu: Sí. ¿No heu llegit mai: De la boca dels infants i dels nadons t'has preparat una lloança?[d]
17 I els va deixar i va sortir fora de la ciutat, cap a Betània, i hi va passar la nit.

18 I a l'alba, tornant a la ciutat, va tenir gana.
19 I va veure una figuera prop del camí, hi va anar i no hi trobà res sinó fulles solament, i li diu: Que mai més no surti fruit de tu. I la figuera es va assecar a l'instant.
20 I en veure-ho els deixebles es van estranyar i deien: ¿Com és que la

a: Zacaries 9:9 b: Psalm 118:25,26 c: Isaïes 56:7; Jeremies 7:11 d: Psalm 8:2

figuera s'ha assecat a l'instant?
21 I Jesús respongué i els digué: En
veritat us dic: Si teniu fe i no dubteu,
no sols fareu això de la figuera sinó que
si dieu a aquesta muntanya: Aixeca't i
llança't al mar, succeirà.
22 I tot el que demaneu en la pregària,
creient, ho rebreu.

23 I després d'entrar en el temple,
mentre estava ensenyant, van venir a
ell els principals sacerdots i els ancians
del poble dient: ¿Amb quina autoritat
fas aquestes coses? I qui t'ha donat
aquesta autoritat?
24 I Jesús respongué i els digué: Jo
també us faré una pregunta. Si me la
contesteu, jo també us diré amb quina
autoritat faig aquestes coses.
25 El baptisme de Joan, ¿d'on era?:
¿Del cel, o dels homes? Però ells van
raonar en si mateixos dient: Si diem:
Del cel, ens dirà: Per què doncs no el
vau creure?
26 I si diem: Dels homes, tenim por de
la multitud perquè tots tenen Joan per
profeta.
27 I van respondre a Jesús dient: No
ho sabem. I ell els digué: Jo tampoc no
us dic amb quina autoritat faig
aquestes coses.

28 Però, què us en sembla: Un home
tenia dos fills. Es va adreçar al primer i
li digué: Fill, vés avui a treballar a la
meva vinya.
29 I ell responent digué: No vull. Però
després se'n va penedir i hi va anar.
30 I es va adreçar al segon i li digué el
mateix. I ell va respondre dient: Jo sí,
senyor. I no hi va anar.
31 Quin dels dos va fer la voluntat del
Pare? Li van respondre: El primer. I
Jesús els diu: En veritat us dic que els
publicans i les prostitutes us passen al
davant cap al regne de Déu.
32 Perquè us va venir Joan amb el
camí de justícia, i no el vau creure; en
canvi, els publicans i les prostitutes
el van creure. Però vosaltres, en veure-
ho, després no us heu penedit per
creure'l.

33 Escolteu una altra paràbola: Hi
havia un amo de casa que va plantar
una vinya i la voltà amb una tanca, hi
cavà un cup i hi va construir una torre.
La va arrendar a uns vinyaters i se'n
va anar lluny.
34 I quan era a prop el temps dels
fruits, va enviar als vinyaters els seus
servents a fi de rebre els seus fruits.
35 I els vinyaters van agafar els seus
servents i en van apallissar un, van
matar l'altre i en van apedregar un altre.
36 Els va tornar a enviar uns altres
servents, més que els primers, i van fer
amb ells el mateix.
37 I per últim els va enviar el seu fill,
dient-se: Respectaran el meu fill.
38 Però els vinyaters, en veure el fill,
es van dir entre ells: Aquest és l'hereu.
Veniu, matem-lo i apropiem-nos de la
seva herència.
39 I el van agafar, el van llançar fora
de la vinya i el van matar.
40 Quan vingui, doncs, el senyor de la
vinya, ¿què farà amb aquells vinyaters?
41 Li diuen: Farà morir terriblement
aquells malvats, i arrendarà la vinya a
uns altres vinyaters que li donin els
seus fruits al seu temps.

42 Jesús els diu: ¿No heu llegit mai en
les Escriptures: La pedra que van
rebutjar els constructors, aquesta ha
esdevingut cap de cantonada. És el
Senyor qui ho ha fet i és una cosa
meravellosa als nostres ulls?[a]
43 Per això us dic: El regne de Déu us
serà pres i serà donat a un poble que en
faci els fruits.
44 I el qui caigui sobre aquesta pedra
serà esmicolat, i sobre qui caigui
aquesta pedra, el farà pols.

45 I els principals sacerdots i els
fariseus, havent escoltat les seves
paràboles, van comprendre que parlava
d'ells.
46 I cercaven d'agafar-lo, però van
tenir por de les multituds, perquè el
tenien per profeta.

22 I Jesús va respondre i els
parlà novament en paràboles, dient:
2 El regne dels cels és semblant a un
rei que va fer unes bodes per al seu fill.
3 I va enviar els seus servents a cridar
els convidats a les bodes, però no van
voler venir.

a: Psalm 118:22, 23

4 Va tornar a enviar uns altres servents, dient: Digueu als convidats: Heus aquí, he preparat el meu banquet, ja han matat els meus vedells i els animals d'engreix, i tot és a punt. Veniu a les bodes.
5 Però ells no en van fer cas. Un se'n va anar al seu camp i l'altre al seu negoci.
6 I els altres van agafar els seus servents, els van ultratjar i els van matar.
7 I quan el rei ho va sentir, es va enutjar i va enviar els seus exèrcits i va destruir aquells homicides i va incendiar llur ciutat.
8 Llavors diu als seus servents: La boda ja està preparada, però els convidats no n'eren dignes.
9 Aneu doncs als creuaments de camins i convideu a les bodes tots els qui trobeu.
10 I aquells servents van sortir als camins i van aplegar tots els qui van trobar, dolents i bons; i la boda es va omplir de comensals.
11 I el rei va entrar a veure els comensals i va veure allà un home que no duia vestit de boda,
12 i li diu: Amic, ¿com has entrat aquí sense vestit de boda? I aquell va callar.
13 Llavors el rei digué als servents: Emporteu-vos-el lligat de peus i mans i llanceu-lo a la fosca de fora: allà serà el plor i el cruixit de les dents.
14 Perquè molts són cridats, però pocs elegits.

15 Llavors els fariseus van marxar i tingueren un consell sobre com poder-lo atrapar en alguna paraula.
16 I li van enviar els deixebles d'ells amb els herodians i li digueren: Mestre, sabem que ets veraç i ensenyes el camí de Déu en veritat, i no tens parcialitat vers ningú, perquè no mires l'aparença dels homes.
17 Digue'ns doncs què et sembla: ¿És lícit de donar tribut al Cèsar, o no?
18 Però Jesús, que coneixia la seva malícia, digué: Per què em poseu a prova, hipòcrites?
19 Mostreu-me la moneda del tribut. I li van presentar un denari.
20 I els diu: De qui és aquesta figura i la inscripció?
21 Li diuen: Del Cèsar. Llavors els diu: Doncs torneu al Cèsar el que és del Cèsar, i a Déu el que és de Déu.
22 I en escoltar això, es van admirar; i el van deixar i se'n van anar.

23 Aquell dia van venir a ell uns saduceus, els quals diuen que no hi ha resurrecció, i li van preguntar,
24 dient: Mestre, Moisès digué: Si algú mor sense tenir fills, el seu germà es casarà amb l'esposa d'ell i donarà descendència al seu germà.[a]
25 I hi havia entre nosaltres set germans. I el primer es va casar i com que va morir sense tenir descendència, deixà la seva muller al seu germà.
26 Igualment *va passar* amb el segon, i el tercer, fins al setè.
27 I després de tots va morir també la dona.
28 En la resurrecció doncs, ¿de quin dels set serà la muller? Perquè tots la van tenir.
29 Jesús respongué i els digué: Aneu errats perquè no coneixeu les Escriptures i el poder de Déu.
30 Perquè en la resurrecció ni es casen ni són donats en casament, sinó que són com els àngels de Déu en el cel.
31 I concernent la resurrecció dels morts, ¿no heu llegit allò que Déu us va parlar, dient:
32 Jo sóc el Déu d'Abraham, i el Déu d'Isaac, i el Déu de Jacob?[b] Déu no és Déu de morts, sinó de vius.
33 I després d'escoltar, les multituds van quedar esbalaïdes per la seva doctrina.

34 I els fariseus, havent sentit que havia fet callar els saduceus, es van reunir tots plegats.
35 I un d'ells, que era doctor de la Llei, li va preguntar per posar-lo a prova:
36 Mestre, quin és el manament més gran de la Llei?
37 I Jesús li digué: Estimaràs el Senyor el teu Déu amb tot el teu cor, i amb tota la teva ànima, i amb tota la teva ment.[c]
38 Aquest és el primer i el més gran manament.
39 I el segon li és semblant: Estimaràs el teu proïsme com a tu mateix.[d]

a: Deuteronomi 25:5 b: Èxode 3:6,15,16 c: Deuteronomi 6:5 d: Levític 19:18

40 D'aquests dos manaments depenen
tota la Llei i els Profetes.

41 I mentre els fariseus estaven
reunits, Jesús els preguntà dient:
42 Què en penseu del Crist? De qui és
fill? Li diuen: De David.
43 Ell els diu: Doncs, ¿com és que
David, en l'Esperit, l'anomena Senyor,
en dir:
44 El Senyor ha dit al meu Senyor:
Seu a la meva dreta fins que posi els
teus enemics a l'escambell dels teus
peus?[a]
45 Si David l'anomena Senyor, ¿com és
fill seu?
46 I ningú no li podia respondre
paraula, i des d'aquell dia ningú no va
gosar fer-li més preguntes.

23

Llavors Jesús va parlar a les
multituds i als seus deixebles,
2 dient: A la càtedra de Moisès s'han
assegut els escribes i els fariseus.
3 Per tant, tot el que us diguin que heu
de guardar, guardeu-ho i feu-ho, però
no feu segons les seves obres, perquè
diuen i no fan.
4 Perquè lliguen càrregues pesades i
difícils de portar i les posen damunt les
espatlles dels homes, però ells no les
volen moure ni amb un dit.
5 I fan totes les seves obres a fi de ser
vistos per la gent. Eixamplen les seves
filactèries i allarguen les franges dels
seus mantells.
6 I els agraden els primers llocs en els
convits, i els primers seients en les
sinagogues,
7 i les salutacions a les places, i que els
homes els diguin: Rabbí, Rabbí.
8 Però vosaltres no us feu anomenar
Rabbí, perquè només un és el vostre
Mestre, el Crist, i tots vosaltres sou
germans.
9 I no anomeneu a ningú sobre la terra
pare vostre, perquè només un és el
vostre Pare, el qui és en els cels.
10 Ni us feu anomenar mestres,
perquè només un és el vostre Mestre, el
Crist.
11 I el més gran entre vosaltres serà el
vostre servidor.
12 I tot el qui s'exalçarà serà humiliat,
i tot el qui s'humiliarà serà exalçat.
13 Però ai de vosaltres escribes i
fariseus, hipòcrites! Perquè tanqueu el
regne dels cels davant dels homes,
perquè vosaltres no hi entreu ni deixeu
entrar als qui hi voldrien entrar.
14 Ai de vosaltres escribes i fariseus,
hipòcrites! Perquè devoreu les cases de
les viudes i feu llargues oracions com a
pretext. A causa d'això rebreu una
condemnació més gran.

15 Ai de vosaltres escribes i fariseus,
hipòcrites! Perquè recorreu el mar i la
terra per fer un prosèlit i, quan ho és, el
feu fill de l'infern el doble que vosaltres.

16 Ai de vosaltres, guies cecs, que dieu:
Si algú jura pel santuari, no és res,
però si jura per l'or del santuari, queda
obligat.
17 Insensats i cecs! Què és més gran:
l'or o el santuari que santifica l'or?
18 I dieu: Si algú jura per l'altar, no és
res, però si jura per l'ofrena que hi ha
damunt, queda obligat.
19 Insensats i cecs! Què és més gran:
l'ofrena o l'altar que santifica l'ofrena?
20 Per tant, el qui jura per l'altar, jura
per aquest i per totes les coses que hi
ha damunt d'aquest.
21 I qui jura pel santuari, jura per
aquest i per aquell qui l'habita.
22 I qui jura pel cel, jura pel tron de
Déu i per aquell qui hi seu.

23 Ai de vosaltres escribes i fariseus,
hipòcrites! Perquè pagueu el delme de la
menta i del fonoll i del comí, i heu deixat
les coses més importants de la llei: la
justícia i la misericòrdia i la fe. Cal fer
aquestes coses, sense deixar aquelles.
24 Guies cecs, que coleu el mosquit i us
empasseu el camell!

25 Ai de vosaltres escribes i fariseus,
hipòcrites! Perquè netegeu el defora de
la copa i del plat, però per dintre esteu
plens de rapacitat i d'intemperància.
26 Fariseu cec! Neteja primer el dedins
de la copa i del plat, a fi que el seu
defora també sigui net.

27 Ai de vosaltres escribes i fariseus,
hipòcrites! Perquè sou semblants a
sepulcres emblanquinats que de fora
semblen bonics, però per dintre són

a: Psalm 110:1

plens d'ossos de morts i de tota brutícia.
28 Així també vosaltres, de fora sembleu justos als homes, però per dintre esteu plens d'hipocresia i d'iniquitat.

29 Ai de vosaltres escribes i fariseus, hipòcrites! Perquè construïu les tombes dels profetes i adorneu els sepulcres dels justos,
30 i dieu: Si haguéssim viscut en els dies dels nostres pares, no hauríem estat còmplices amb ells en la sang dels profetes.
31 Així us feu testimonis contra vosaltres mateixos que sou fills d'aquells que van matar els profetes.
32 Ompliu vosaltres, doncs, la mesura dels vostres pares!
33 Serps, cria d'escurçons! ¿Com fugireu de la condemnació de l'infern?

34 Per això, heus aquí, jo us envio profetes i savis i escribes, i alguns els matareu i els crucificareu, d'altres els assotareu en les vostres sinagogues i els perseguireu de ciutat en ciutat.
35 A fi que vingui sobre vosaltres tota la sang justa vessada sobre la terra, des de la sang del just Abel fins a la sang de Zacaries, fill de Baraquies, que vau assassinar entre el santuari i l'altar.
36 En veritat us dic: Totes aquestes coses vindran sobre aquesta generació.

37 Jerusalem, Jerusalem, que mates els profetes i apedregues els qui li han estat enviats! Quantes vegades he volgut aplegar els teus fills, com una gallina aplega els seus pollets sota les ales, i no heu volgut!
38 Heus aquí, la vostra casa us és deixada deserta.
39 Perquè us dic: Des d'ara no em veureu més fins que digueu: Beneït el qui ve en nom del Senyor![a]

24 I Jesús va sortir i se n'anà del temple. I se li van atansar els seus deixebles per mostrar-li els edificis del temple.
2 I Jesús els va dir: ¿No veieu tot això? En veritat us dic: no quedarà aquí pedra sobre pedra que no sigui enderrocada.
3 I mentre seia a la muntanya de les Oliveres, els deixebles se li van atansar en privat dient: Digue'ns, ¿quan seran aquestes coses, i quin serà el senyal de la teva vinguda i de la fi del temps?
4 I Jesús respongué i els digué: Mireu que ningú no us faci desviar.
5 Perquè molts vindran en nom meu, dient: Jo sóc el Crist, i en faran desviar molts.
6 I començareu a sentir parlar de guerres i de rumors de guerres. No us inquieteu, perquè cal que passin totes aquestes coses, però encara no és la fi.
7 Perquè s'alçarà nació contra nació, i regne contra regne. I hi haurà fams i pestilències i terratrèmols en diversos llocs.
8 Però totes aquestes coses són el començament dels dolors.

9 Llavors us lliuraran al suplici i us mataran, i sereu odiats per totes les nacions a causa del meu nom.
10 I llavors molts s'entrebancaran, i es lliuraran els uns als altres, i s'odiaran els uns als altres.
11 I s'aixecaran molts falsos profetes, i en faran desviar molts.
12 I com que abundarà la iniquitat, l'amor de molts es refredarà.
13 Però el qui perseverarà fins a la fi, aquest serà salvat.
14 I aquest evangeli del regne serà predicat en tota la terra com a testimoni a totes les nacions, i llavors arribarà la fi.

15 Quan veureu doncs l'abominació desoladora, anunciada pel profeta Daniel, establerta en el lloc sant -el qui llegeix que entengui-,
16 llavors, els qui siguin a Judea que fugin a les muntanyes,
17 el qui sigui al terrat que no baixi a agafar res de casa seva,
18 i el qui sigui al camp que no torni enrera per agafar el seu mantell.
19 I ai de les qui estiguin embarassades i de les qui alletin en aquells dies!
20 I pregueu a fi que la vostra fugida no s'escaigui a l'hivern ni en dissabte.
21 Perquè llavors hi haurà una gran tribulació, com no n'hi ha hagut des del

a: Psalm 118:26

6 I a mitjanit es va sentir una
exclamació: Ei! El nuvi està arribant,
sortiu a rebre'l!
7 Llavors es van desvetllar totes
aquelles verges i van preparar les seves
llànties.
8 I les nècies van dir a les assenyades:
Doneu-nos oli del vostre, perquè les
nostres llànties s'apaguen.
9 Però les assenyades van respondre
dient: No fos que no arribés per a
nosaltres i per a vosaltres, més aviat
aneu als qui en venen i compreu-
vos-en.
10 I mentre elles anaven a comprar, va
arribar el nuvi. I les que estaven
preparades van entrar amb ell a les
bodes, i la porta fou tancada.
11 Després van arribar també les
altres verges, i digueren: Senyor,
senyor, obre'ns!
12 Però ell respongué i digué: En
veritat us dic, no us conec.

13 Vetlleu doncs, perquè no sabeu el
dia ni l'hora que el Fill de l'home ha de
venir.

14 Perquè *el regne dels cels* és com un
home que havia de marxar de viatge i
va cridar els seus servents i els va
lliurar els seus béns.
15 I a un li va donar cinc talents, a un
altre dos i a l'altre un, a cadascú segons
la seva pròpia capacitat. I després va
marxar de viatge.
16 I el qui havia rebut cinc talents se
n'anà i va negociar amb ells i va fer cinc
talents més.
17 Igualment així el qui *n'havia rebut*
dos, ell també va guanyar dos talents més.
18 Però el qui n'havia rebut un, se
n'anà i va fer un clot a terra i hi va
colgar el diner del seu senyor.
19 I després de molt temps va arribar
el senyor d'aquells servents i va passar
comptes amb ells.
20 I es va presentar el qui havia rebut
cinc talents i va dur cinc talents més,
dient: Senyor, em vas donar cinc
talents; heus aquí, he guanyat cinc
talents més.
21 I el seu senyor li digué: Ben fet,
servent bo i fidel. Has estat fidel sobre
poc, et posaré sobre molt. Entra en el
goig del teu senyor.
22 I es va presentar també el qui havia
rebut dos talents i digué: Senyor, em
vas donar dos talents; heus aquí, he
guanyat dos talents més.
23 El seu senyor li digué: Ben fet,
servent bo i fidel. Has estat fidel sobre
poc, et posaré sobre molt. Entra en el
goig del teu senyor.
24 I es va presentar també el qui havia
rebut un talent i digué: Senyor, sé que
ets un home sever, que segues on no
has sembrat i reculls d'on no has
escampat.
25 I vaig tenir por i me'n vaig anar a
colgar el teu talent a terra. Mira, aquí
tens el que és teu.
26 I el seu senyor respongué i li digué:
Servent dolent i gandul! ¿Sabies que
sego on no he sembrat i recullo d'on no
he escampat?
27 Doncs et calia ficar el meu diner als
banquers, i en tornar jo hauria rebut el
que és meu amb l'interès.
28 Preneu-li doncs el talent, i doneu-lo
al qui té els deu talents.
29 Perquè a tot aquell qui té, li serà
donat i tindrà en abundor, però al qui
no té, fins allò que té li serà pres.
30 I el servent inútil, llanceu-lo a la
fosca de fora. Allí serà el plor i el cruixit
de les dents.

31 Quan el Fill de l'home vingui en la
seva glòria, i tots els sants àngels amb
ell, llavors s'asseurà sobre el tron de la
seva glòria.
32 I seran reunits davant d'ell tots els
pobles. I els separarà els uns dels
altres, com el pastor separa les ovelles
dels cabrits.
33 I posarà les ovelles a la seva dreta, i
els cabrits a l'esquerra.

34 Llavors el rei dirà als de la seva
dreta: Veniu, beneïts del meu Pare,
hereteu el regne preparat per a
vosaltres des de la fundació del món.
35 Perquè vaig tenir fam i em vau
donar de menjar, vaig tenir set i em
vau donar de beure, era estranger i em
vau acollir,
36 estava despullat i em vau vestir,
estava malalt i em vau visitar, era a la
presó i em vau venir a veure.

37 Llavors els justos li respondran

24 Certament el Fill de l'home se'n va,
tal com està escrit d'ell. Però ai d'aquell
home per qui el Fill de l'home és lliurat!
Li hauria estat millor de no haver
nascut a aquell home!
25 I Judes, el qui el lliurava, va
respondre i digué: No sóc pas jo, Rabbí?
Li diu: Tu ho has dit.

26 I mentre menjaven, Jesús va prendre
pa i, havent beneït, el va partir i el
donà als deixebles, i digué: Preneu,
mengeu, això és el meu cos.
27 I va prendre la copa i, havent donat
gràcies, els la donà, dient: Beveu-ne
tots,
28 perquè això és la meva sang, la del
nou pacte, que és vessada per a molts,
per a la remissió dels pecats.
29 I us dic: Des d'ara no beuré més
d'aquest fruit del cep fins aquell dia
quan el beuré nou amb vosaltres en el
regne del meu Pare.
30 I van cantar l'himne i van sortir
vers la muntanya de les Oliveres.

31 Llavors Jesús els diu: Tots vosaltres
us entrebancareu en mi, aquesta nit.
Perquè està escrit: Feriré el pastor, i
seran dispersades les ovelles del ramat.[a]
32 Però després que hagi ressuscitat,
aniré davant vostre a Galilea.
33 I Pere va respondre i li digué:
Encara que tots s'entrebanquessin en
tu, jo mai no m'entrebancaré.
34 Jesús li digué: En veritat et dic:
Aquesta mateixa nit, abans que canti el
gall, em negaràs tres vegades.
35 Pere li diu: Encara que em calgui
morir amb tu, no et negaré pas. I
semblantment van dir també tots els
deixebles.

36 Jesús arriba amb ells a un lloc
anomenat Getsemaní, i diu als
deixebles: Seieu aquí, mentre me'n
vaig allà a pregar.
37 I s'endugué Pere i els dos fills del
Zebedeu. I es va començar a entristir i
a angoixar-se profundament.
38 Llavors els diu: La meva ànima
està molt trista, fins a la mort. Quedeu-
vos aquí i vetlleu amb mi.
39 I es va avançar una mica i va caure
sobre el seu rostre mentre pregava
dient: Pare meu, si és possible, que
passi de mi aquest calze, però que no
sigui com jo vull, sinó com tu vols.
40 I ve on eren els seus deixebles i els
va trobar dormint, i diu a Pere: ¿Així no
heu estat capaços de vetllar amb mi
una hora?
41 Vetlleu i pregueu, a fi que no entreu
en temptació. L'esperit prou que està
disposat, però la carn és feble.
42 Novament se'n va anar per segona
vegada, i pregà dient: Pare meu, si
aquest calze no pot passar de mi sense
que el begui, faci's la teva voluntat.
43 I en tornar, els trobà novament
adormits, perquè els seus ulls estaven
carregats.
44 I els va deixar, se'n va anar i va
pregar per tercera vegada dient el
mateix.
45 Llavors ve als seus deixebles i els
diu: Dormiu encara i reposeu. Heus
aquí, s'atansa l'hora, i el Fill de l'home
és lliurat en mans de pecadors.
46 Alceu-vos, anem. Heus aquí,
s'atansa el qui em lliura.

47 I mentre ell encara parlava, heus
aquí, va arribar Judes, un dels dotze, i
amb ell una gran gentada amb espases
i bastons, de part dels principals
sacerdots i dels ancians del poble.
48 I el qui el lliurava els havia donat
aquest senyal dient: Aquell que besaré,
és ell, agafeu-lo.
49 I immediatament anà cap a Jesús i
digué: Salut, Rabbí. I el va besar.
50 I Jesús li digué: Amic, a què has
vingut? Llavors s'acostaren i van posar
les mans sobre Jesús i el van agafar.

51 I heus aquí, un dels qui eren amb
Jesús va allargar la mà, tragué la seva
espasa i va colpir el criat del gran
sacerdot tallant-li l'orella.
52 Llavors Jesús li diu: Torna la teva
espasa al seu lloc, perquè tots els qui
prenen l'espasa, per l'espasa moriran.
53 O, ¿potser penses que no puc ara
mateix pregar el meu Pare, i ell posarà
a la meva disposició més de dotze
legions d'àngels?
54 Doncs, ¿com es complirien llavors
les Escriptures, segons les quals ha de
succeir així?
55 En aquell moment, Jesús digué a
les multituds: ¿Com a un lladre heu

a: Zacaries 13:7

sortit amb espases i bastons a agafar-me? Cada dia seia al vostre costat ensenyant en el temple, i no em vau agafar.

56 Però tot això s'ha esdevingut a fi que es compleixin les Escriptures dels profetes. Llavors tots els deixebles el van deixar i van fugir.

57 I els qui havien agafat Jesús el van dur al gran sacerdot Caifàs, on s'havien reunit els escribes i els ancians.

58 I Pere el seguia de lluny, fins al palau del gran sacerdot. Va entrar a dins i es va asseure amb els criats per veure el final.

59 I els principals sacerdots i els ancians i tot el sanedrí buscaven un testimoniatge fals contra Jesús, a fi de matar-lo.

60 I no el van trobar. Malgrat que es van presentar molts falsos testimonis, no el van trobar. Però finalment es van presentar dos falsos testimonis que digueren:

61 Aquest ha dit: Puc destruir el santuari de Déu i edificar-lo en tres dies.

62 I el gran sacerdot es va aixecar i digué: No respons res? Què testifiquen aquests contra tu?

63 Però Jesús callava. El gran sacerdot va respondre i li digué: T'adjuro pel Déu vivent que ens diguis si tu ets el Crist, el Fill de Déu.

64 Jesús li diu: Tu ho has dit. I encara us dic: Des d'ara veureu el Fill de l'home assegut a la dreta del Poder i venint sobre els núvols del cel.

65 Llavors el gran sacerdot es va esquinçar els seus vestits dient: Ha blasfemat! Quina necessitat tenim ja de testimonis? Heus aquí, ara mateix heu escoltat la seva blasfèmia.

66 Què us en sembla? I ells respongueren i digueren: És reu de mort!

67 Llavors li van escopir a la cara i el van copejar amb els punys, i altres li pegaven bufetades,

68 dient: Profetitza'ns, Crist, ¿qui és el qui t'ha pegat?

69 I Pere s'estava assegut fora en el pati; i se li atansà una minyona dient: Tu també eres amb Jesús el Galileu.

70 Però ell ho negà davant de tots, dient: No sé pas què dius.

71 I va sortir al portal i el va veure una altra i diu als qui eren allà: Aquest també era amb Jesús el Natzarè.

72 I ho va tornar a negar amb jurament: No conec aquest home.

73 I una mica després es van atansar els qui eren per allà i van dir a Pere: Cert, tu també ets un d'ells, perquè fins la teva parla et delata.

74 Llavors va començar a maleir i a jurar: No conec aquest home. I de seguit va cantar el gall.

75 I Pere es recordà del que Jesús li havia dit: Abans de cantar el gall, em negaràs tres vegades. I va sortir a fora i va plorar amargament.

27 I en fer-se l'alba, tots els principals sacerdots i els ancians del poble van tenir un consell contra Jesús, per fer-lo morir.

2 I després de lligar-lo, el van portar i el van lliurar a Ponç Pilat, el governador.

3 Aleshores Judes, el qui l'havia traït, en veure que havia estat condemnat, tingué remordiment i va tornar les trenta peces de plata als principals sacerdots i als ancians;

4 dient: He pecat lliurant sang innocent. Però ells digueren: I a nosaltres què? Tu veuràs.

5 I va llançar les peces de plata dins del santuari, es retirà, se n'anà i es va penjar.

6 I els principals sacerdots van agafar les peces de plata i digueren: No és lícit de ficar-les al tresor de les ofrenes, ja que és preu de sang.

7 I després de tenir consell, compraren amb elles el camp del terrisser per a la sepultura dels estrangers.

8 Per això aquell camp fou anomenat Camp de Sang fins al dia d'avui.

9 Llavors es va complir el que havia estat anunciat per mitjà del profeta Jeremies en dir: I agafaren les trenta peces de plata, el preu de l'apreuat, al qual van posar preu els fills d'Israel.

10 I les donaren pel camp del terrisser,
segons el Senyor m'ordenà.[a]

11 I Jesús estava dret davant del
governador. I el governador li preguntà
dient: ¿Tu ets el Rei dels jueus? I Jesús
li digué: Tu ho has dit.
12 I mentre ell era acusat pels
principals sacerdots i pels ancians, no
va contestar res.
13 Llavors Pilat li diu: ¿No sents de
quantes coses t'acusen?
14 I no li va respondre ni una paraula,
de manera que el governador se
n'admirava molt.

15 I per la festa el governador
acostumava alliberar al poble un
presoner, el qui volguessin.
16 I llavors tenia un presoner famós
anomenat Barrabàs.
17 Quan van estar reunits, doncs, Pilat
els digué: Qui voleu que us alliberi?
Barrabàs o Jesús, l'anomenat Crist?
18 Perquè sabia que l'havien lliurat
per enveja.

19 I mentre estava assegut al tribunal,
la seva dona li envià a dir: No t'hi
enredis amb aquest just, perquè avui
he patit molt en un somni per causa
d'ell.
20 Però els principals sacerdots i els
ancians van persuadir les multituds a
fi que demanessin Barrabàs i matessin
Jesús.
21 I el governador va respondre i els
digué: Quin dels dos voleu que us
alliberi? I ells digueren: Barrabàs!

22 Pilat els diu: ¿Què faré doncs amb
Jesús, l'anomenat Crist? Li diuen tots:
Que sigui crucificat!
23 I el governador digué: ¿I quin mal
ha fet? Però ells cridaven més fort,
dient: Sigui crucificat!
24 I Pilat, en veure que no aconseguia
res sinó que encara es feia més
aldarull, va prendre aigua i es va
rentar les mans davant la multitud,
dient: Sóc innocent de la sang d'aquest
just. Vosaltres veureu.
25 I va respondre tot el poble i digué:
La seva sang sobre nosaltres i sobre els
nostres fills.

26 Llavors els alliberà Barrabàs. I
Jesús, després de flagel·lar-lo, el va
lliurar perquè fos crucificat.

27 Llavors els soldats del governador
van portar Jesús al pretori i van reunir
al seu voltant tota la cohort.
28 I el van despullar i li van posar
damunt un mantell escarlata.
29 I van trenar una corona d'espines i
li van posar sobre el cap, i una canya a
la mà dreta; i s'agenollaven davant d'ell
i se'n burlaven dient: Salut, Rei dels
jueus!
30 I després li escopien, i li van
prendre la canya i li donaven cops al
cap.
31 I en acabat d'haver-se'n burlat, li
tragueren el mantell, li posaren els
seus vestits i se'l van endur per
crucificar-lo.

32 I quan sortien, van trobar un home
de Cirene, de nom Simó, i el van obligar
a portar-li la creu.
33 I en arribar al lloc anomenat
Gòlgota, és a dir, Lloc del Crani,
34 li van donar a beure vinagre
barrejat amb fel; i ho va tastar i no en
va voler beure.

35 I després d'haver-lo crucificat, es
van repartir els seus vestits jugant-se'ls
a la sort, a fi que es complís el que fou
dit pel profeta: Es repartiren els meus
vestits entre ells, i es van jugar a la
sort la meva roba.[b]
36 I el guardaven allà asseguts.
37 I damunt del seu cap van posar
escrita la causa de la seva condemna:
Aquest és Jesús, el Rei dels jueus.

38 Llavors van crucificar amb ell dos
lladres, l'un a la dreta i l'altre a
l'esquerra.

39 I els qui passaven el blasfemaven,
movent els caps
40 i dient: Tu, que destrueixes el
santuari i que en tres dies l'edifiques,
salva't tu mateix. Si ets Fill de Déu,
baixa de la creu.
41 Semblantment també els principals
sacerdots amb els escribes i ancians
se'n burlaven i deien:
42 N'ha salvat d'altres i no es pot

a: Jeremies 32:6-9   b: Psalm 22:18

salvar ell mateix. Si és Rei d'Israel, que
baixi ara de la creu i creurem en ell.
43 Ha confiat en Déu, que l'alliberi
ara si el vol; perquè va dir: Sóc Fill de
Déu.
44 I així l'insultaven també els lladres
que eren crucificats amb ell.

45 I des de l'hora sisena fins a l'hora
novena es va fer fosc sobre tota la terra.
46 I vers l'hora novena Jesús va cridar
amb veu forta, dient: Elí, Elí, ¿lamà
sabactaní? -que significa: Déu meu,
Déu meu, per què m'has desemparat?[a]
47 I alguns dels qui eren allà, en
sentir-ho, deien: Aquest crida Elies.
48 I corrent de seguit un d'ells va
agafar una esponja, la va xopar de
vinagre, la va col·locar en una canya i li
va donar de beure.
49 Però els altres deien: Deixa, vejam
si ve Elies a salvar-lo.

50 I Jesús va tornar a cridar amb veu
forta i va lliurar l'esperit.

51 I heus aquí, el vel del santuari es va
esquinçar de dalt fins a baix en dues
parts; i la terra tremolà i les roques
s'esberlaren.
52 I es van obrir els sepulcres, i molts
cossos dels sants que havien dormit
van ressuscitar
53 i van sortir dels sepulcres, després
de la resurrecció d'ell, van entrar a la
ciutat santa i es van aparèixer a molts.
54 I el centurió i els qui eren amb ell
guardant Jesús, en veure el
terratrèmol i les coses que passaven, es
van espantar molt i van dir:
Veritablement, aquest era Fill de Déu.

55 I allà hi havia moltes dones, que
havien seguit Jesús des de Galilea per
servir-lo, i miraven des de lluny.
56 I entre elles hi havia Maria
Magdalena, i Maria la mare de Jaume i
Josep, i la mare dels fills del Zebedeu.

57 I arribat el vespre, vingué un home
ric d'Arimatea, de nom Josep, que
també era deixeble de Jesús.
58 Aquest es presentà a Pilat i demanà
el cos de Jesús. Llavors Pilat va manar
que li donessin el cos.
59 I Josep va prendre el cos, el va
embolicar amb un llençol net,
60 i el va posar en el seu sepulcre nou,
que havia tallat a la roca. Després de
fer rodolar una gran pedra a la porta
del sepulcre, se'n va anar.
61 I eren allà Maria Magdalena i
l'altra Maria, assegudes davant del
sepulcre.

62 I l'endemà, el dia després de la
Preparació, els principals sacerdots i
els fariseus van anar junts a *trobar*
Pilat.
63 I li digueren: Senyor, ens hem
recordat que aquell impostor va dir
quan encara vivia: Després de tres dies
ressuscitaré.
64 Ordena doncs que s'asseguri el
sepulcre fins al tercer dia, no fos que
vinguessin de nit els seus deixebles, el
robessin i diguessin al poble: Ha
ressuscitat d'entre els morts. I la
darrera impostura seria pitjor que la
primera.
65 I Pilat els digué: Teniu una guàrdia,
aneu i assegureu-lo com sabeu.
66 I ells se'n van anar i van assegurar
el sepulcre segellant la pedra i posant-
hi la guàrdia.

28 I després del dissabte, quan
clarejava el primer dia de la setmana,
Maria Magdalena i l'altra Maria van
anar a mirar el sepulcre.
2 I heus aquí, es féu un gran
terratrèmol, perquè un àngel del
Senyor baixà del cel. Vingué i va fer
rodolar la pedra de la porta, i s'hi va
asseure damunt.
3 I el seu aspecte era com un llampec i
el seu vestit era blanc com la neu.
4 I els guàrdies, de la por que van tenir
d'ell, es van esfereir i van quedar com
morts.

5 Però l'àngel va respondre i digué a
les dones: No tingueu por vosaltres,
perquè sé que cerqueu Jesús, el qui fou
crucificat.
6 No és aquí, perquè ha ressuscitat,
com havia dit. Veniu, mireu el lloc on
fou posat el Senyor.
7 I aneu de seguida i digueu als seus

a: Psalm 22:1

deixebles: Ha ressuscitat d'entre els morts. I, heus aquí, va davant vostre cap a Galilea; allí el veureu. Heus aquí, us ho he dit.

8 I van sortir de pressa del sepulcre amb temor i gran goig, i van córrer a anunciar-ho als deixebles.

9 I mentre anaven a anunciar-ho als deixebles, heus aquí, Jesús els vingué a trobar dient: Alegreu-vos! I elles es van apropar, van abraçar els seus peus i el van adorar.
10 Llavors Jesús els diu: No tingueu por, aneu i digueu als meus germans que vagin a Galilea i allí em veuran.

11 I quan elles sortien, heus aquí, alguns de la guàrdia van anar a la ciutat i van fer saber als principals sacerdots tot el que havia passat.
12 I es van reunir amb els ancians, van tenir un consell i van donar molts diners als soldats dient:
13 Digueu que els seus deixebles van venir de nit i el van robar mentre nosaltres dormíem.
14 I si això arribés a oïdes del governador, nosaltres el persuadirem i us evitarem compromisos.
15 I ells van agafar els diners i van fer com se'ls havia instruït; i aquesta explicació ha estat divulgada entre els jueus fins al dia d'avui.

16 Llavors els onze deixebles van anar a Galilea, a la muntanya on Jesús els havia indicat.
17 I en veure'l el van adorar, però alguns van dubtar.

18 I Jesús es va atansar i els parlà dient: M'ha estat donada tota la potestat en el cel i sobre la terra:
19 aneu doncs i instruïu tots els pobles, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant;
20 ensenyant-los a guardar totes les coses que us he manat. I heus aquí, jo sóc amb vosaltres tots els dies fins a la fi del temps. Amén.

EVANGELI SEGONS

MARC

1 Principi de l'evangeli de Jesu-Crist, Fill de Déu.

2 Com està escrit en els Profetes: Heus aquí, jo envio el meu missatger davant del teu rostre i prepararà el teu camí davant teu.[a]

3 La veu d'un que crida en el desert: Prepareu el camí del Senyor, dreceu les seves senderes.[b]
4 Joan vingué a batejar en el desert i a predicar un baptisme de penediment per a la remissió dels pecats.
5 I sortia a ell tota la comarca de Judea i els de Jerusalem; i tots eren batejats per ell en el riu Jordà i confessaven els seus pecats.
6 I Joan anava vestit amb pèls de camell i amb un cinturó de pell a la cintura. I menjava llagostes i mel boscana.
7 I predicava dient: Darrera meu ve el qui és més poderós que jo, del qual no sóc digne de deslligar-li ajupit la corretja de les sandàlies.
8 Jo us he batejat en aigua, però ell us batejarà en l'Esperit Sant.

9 I en aquells dies succeí que Jesús vingué de Natzaret de Galilea, i va ser batejat per Joan al Jordà.
10 I immediatament després de pujar de l'aigua, va veure que els cels s'esquinçaven, i que l'Esperit, com un colom, baixava damunt d'ell.
11 I vingué una veu dels cels: Tu ets el meu Fill, l'Estimat, en qui estic complagut.

12 I tot seguit l'Esperit el va impulsar cap al desert.
13 I s'estava allà en el desert quaranta dies, temptat per Satanàs; i s'estava amb les feres, i els àngels el servien.

14 I després que Joan va ser empresonat, Jesús anà a Galilea i predicava l'evangeli del regne de Déu,
15 i deia: S'ha complert el temps i s'ha atansat el regne de Déu: penediu-vos i creieu en l'evangeli.

16 I passant vora el mar de Galilea va veure Simó i el seu germà Andreu que llançaven la xarxa a la mar, perquè eren pescadors.
17 I Jesús els digué: Veniu darrera meu i faré que sigueu pescadors d'homes.
18 I immediatament van deixar les seves xarxes i el van seguir.
19 I quan hagué caminat una mica més enllà, va veure Jaume del Zebedeu i el seu germà Joan que eren en la barca adobant les xarxes.
20 I tot seguit els va cridar. I van deixar el seu pare Zebedeu a la barca amb els jornalers i se'n van anar darrera d'ell.

21 I van anar a Cafarnaüm i tot seguit, en el dissabte, va entrar a la sinagoga i ensenyava.
22 I s'admiraven de la seva doctrina, perquè els ensenyava com qui té autoritat i no com els escribes.
23 I en la seva sinagoga hi havia un home amb un esperit impur, i es posà a cridar,
24 dient: Ei! Què hi ha entre nosaltres i tu, Jesús Natzarè? ¿Has vingut a destruir-nos? Sé qui ets: el Sant de Déu.
25 I Jesús el va reprendre, dient: Calla i surt fora d'ell.
26 I l'esperit impur el va convulsar i, cridant amb veu forta, va sortir fora d'ell.
27 I tots van quedar atònits, i es preguntaven entre si dient: Què és això? Quina nova doctrina és aquesta? Perquè fins i tot mana amb autoritat els esperits impurs, i l'obeeixen.

a: Malaquies 3:1 b: Isaïes 40 :3

28 I la seva fama es va escampar ràpidament per tota la rodalia de Galilea.

29 I després de sortir de la sinagoga, van anar a casa de Simó i Andreu, amb Jaume i Joan.
30 I la sogra de Simó jeia amb febre, i de seguit li van parlar d'ella.
31 I s'hi va atansar, li prengué la mà i la va aixecar; i a l'instant la febre la va deixar, i els servia.

32 I arribat el vespre, quan s'havia post el sol, li portaven tots els qui tenien malalties i els endimoniats,
33 i tota la ciutat estava reunida a la porta.
34 I va guarir molts malalts de diverses malalties, va expulsar molts dimonis, i no permetia de parlar els dimonis perquè el van conèixer.

35 I es va llevar molt aviat, encara de nit, i va sortir .i se n'anà en un lloc desert, i pregava allà.

36 I Simó i els qui eren amb ell el van perseguir.
37 I quan el van trobar li digueren: Tots et cerquen.
38 I els diu: Anem als pobles veïns, a fi que també hi prediqui, perquè he sortit per això.
39 I anava per tot Galilea predicant per les seves sinagogues i expulsant els dimonis.

40 I vingué a ell un leprós pregant-li, es va agenollar al seu davant i li digué: Si vols, pots netejar-me.
41 I Jesús, compadit, va estendre la mà, el tocà i li diu: Ho vull, sigues netejat.
42 I després de dir això, la lepra li va desaparèixer a l'instant, i va quedar net.

43 I li va fer un advertiment estricte, i tot seguit el va acomiadar.
44 I li diu: Mira que no diguis res a ningú, sinó vés, mostra't al sacerdot, i ofereix per la teva purificació allò que va manar Moisès, com a testimoni per a ells.
45 Però en sortir, va començar a proclamar molt el fet i a divulgar-lo, de manera que Jesús ja no podia entrar obertament a cap ciutat, sinó que s'estava fora, en llocs deserts, i acudien a ell de tot arreu.

2 I després d'alguns dies, ell va entrar novament a Cafarnaüm, i es va saber que era a casa.
2 I de seguit s'hi va aplegar molta gent, fins al punt que ja no cabien ni davant el portal. I els anunciava la paraula.

3 I van venir a ell uns que duien un paralític, portant-lo entre quatre.
4 I com que no es podien atansar a ell a causa de la gentada, van obrir el sostre per l'indret on era ell, van fer un forat i van baixar la llitera on jeia el paralític.
5 I Jesús, veient la fe d'ells, va dir al paralític: Fill, et són perdonats els teus pecats.
6 Alguns escribes eren asseguts allà, i raonaven en els seus cors:
7 ¿Com és que aquest blasfema així? Qui pot perdonar pecats sinó Déu únicament?
8 I Jesús, coneixent a l'instant en el seu esperit que raonaven així dins d'ells, els digué: ¿Per què raoneu aquestes coses en els vostres cors?
9 ¿Què és més fàcil, dir al paralític: Et són perdonats els pecats, o dir-li: Alça't i pren la teva llitera i camina?
10 Doncs, a fi que sapigueu que el Fill de l'home té potestat sobre la terra per perdonar els pecats -diu al paralític:
11 A tu et dic: Alça't i pren la teva llitera i vés a casa teva.
12 I s'alçà immediatament, prengué la llitera i sortí en presència de tothom, de manera que tots es meravellaven i glorificaven Déu dient: Mai no havíem vist res així.

13 I va sortir novament a la vora del mar i tota la multitud acudia a ell, i els instruïa.
14 I passant va veure Leví, fill d'Alfeu, assegut al lloc de la recaptació d'impostos, i li diu: Segueix-me. I es va alçar i el va seguir.
15 I succeí que, mentre era a taula a casa d'ell, molts publicans i pecadors

s'assegueren a taula amb Jesús i els
seus deixebles, perquè eren molts i
l'havien seguit.
16 I els escribes i els fariseus, en
veure'l menjar amb els publicans i
pecadors, deien als seus deixebles:
¿Com és que menja i beu amb els
publicans i pecadors?
17 I Jesús, en sentir-ho, els diu: No
tenen necessitat de metge els qui estan
bons, sinó els qui estan malalts. No he
vingut a cridar justos, sinó pecadors a
penediment.

18 I els deixebles de Joan i els dels
fariseus dejunaven. I vénen i li diuen:
¿Com és que els deixebles de Joan i els
dels fariseus dejunen i en canvi els teus
deixebles no dejunen?
19 I Jesús els digué: ¿Poden dejunar
potser els amics del nuvi mentre el nuvi
és amb ells? Tot el temps que tenen el
nuvi amb ells, no poden dejunar.
20 Però vindran dies quan el nuvi els
serà pres i llavors en aquells dies
dejunaran.

21 Ningú no cus un pedaç de roba
sense batanar sobre un vestit vell,
perquè sinó la peça nova estira la vella
i es fa un esquinç pitjor.
22 I ningú no fica vi nou en bots vells,
perquè sinó el vi nou rebentaria els
bots i el vi es vessaria i els bots es
farien malbé; sinó que el vi nou s'ha de
ficar en bots nous.

23 I succeí que un dissabte ell passava
per uns sembrats i els seus deixebles,
tot fent camí, van començar a arrencar
espigues.
24 I els fariseus li deien: Mira, ¿per
què fan en dissabte el que no és
permès?
25 I ell els deia: ¿No heu llegit mai el
que va fer David quan es trobà en
necessitat i va tenir gana, ell i els qui
eren amb ell?
26 Com va entrar a la casa de Déu, en
temps del gran sacerdot Abiatar, i va
menjar dels pans de la presentació, que
no és permès de menjar sinó únicament
als sacerdots, i també en va donar als
qui eren amb ell?
27 I els deia: El dissabte va ser fet per
a l'home, no pas l'home per al dissabte.
28 Per tant, el Fill de l'home és també
Senyor del dissabte.

3 I va entrar novament a la sinagoga,
i allà hi havia un home a qui se li havia
assecat la mà.
2 I l'espiaven per veure si el guaria en
dissabte, a fi de poder-lo acusar.
3 I diu a l'home de la mà seca: Posa't
dret al mig.
4 I els diu: ¿És permès en dissabte de
fer bé o de fer mal, de salvar una vida o
de matar-la? Però ells callaven.
5 I mirant-los al voltant amb ira,
entristit per l'enduriment dels seus
cors, diu a l'home: Estén la teva mà. I
la va estendre, i la seva mà quedà
restablerta sana com l'altra.
6 I els fariseus, en sortir, immediatament
van tenir un consell amb els herodians
contra ell, sobre la manera de destruir-
lo.

7 I Jesús es va retirar amb els seus
deixebles cap al mar, i el va seguir una
gran multitud de Galilea i de Judea;
8 i una gran gentada va venir a ell de
Jerusalem, d'Idumea, de l'altra banda
del Jordà i també dels voltants de Tir i
de Sidó, perquè havien escoltat totes les
coses que feia.
9 I digué als seus deixebles que li
tinguessin una barca a punt, a causa de
la multitud, per evitar que l'oprimissin.
10 Perquè n'havia guarit molts i tots
els que tenien mals es llançaven
damunt d'ell per tocar-lo.
11 I els esperits impurs, quan el veien,
es prostraven davant d'ell i cridaven
dient: Tu ets el Fill de Déu.
12 I els reprenia molt perquè no el
descobrissin.

13 I va pujar a la muntanya, i va
cridar els que va voler i van anar a ell.
14 I en va designar dotze perquè
estiguessin amb ell i per enviar-los a
predicar,
15 i perquè tinguessin potestat de
guarir malalties i expulsar dimonis:
16 Simó, a qui va anomenar Pere,
17 i Jaume del Zebedeu i Joan el germà
de Jaume, als quals va anomenar
Boanergues, és a dir, Fills del tro,
18 i Andreu, i Felip, i Bartomeu, i

Mateu, i Tomàs, i Jaume d'Alfeu, i
Tadeu, i Simó el cananita,
19 i Judes Iscariot, el qui el va lliurar.

20 I van entrar a casa, i novament s'hi
va aplegar la multitud, talment que no
podien ni menjar pa.
21 I quan ho van sentir els de casa
seva, van sortir per agafar-lo, perquè
deien: Ha perdut el seny.
22 I els escribes que havien baixat de
Jerusalem deien: Té Beelzebul, i: Pel
príncep dels dimonis és que expulsa els
dimonis.
23 I els va cridar i els deia en paràboles:
¿Com pot Satanàs expulsar Satanàs?
24 I si un reialme es divideix contra si
mateix, aquest reialme no es pot
mantenir.
25 I si una casa es divideix contra ella
mateixa, aquella casa no es pot
mantenir.
26 I si Satanàs s'ha alçat contra si
mateix i s'ha dividit, no es pot
mantenir, sinó que ha arribat el seu
final.
27 Ningú no pot entrar a la casa de
l'home fort i saquejar-li els béns, si
primer no lliga l'home fort; llavors li
podrà saquejar la casa.

28 En veritat us dic: Als fills dels
homes els seran perdonats tots els
pecats i blasfèmies que hagin
blasfemat.
29 Però aquell qui blasfemi contra
l'Esperit Sant, no té mai perdó, sinó
que és reu de la condemnació eterna.
30 Perquè deien: Té un esperit impur.

31 Llavors van arribar els seus
germans i la seva mare, i de fora estant
van enviar a cridar-lo.
32 I una multitud seia al seu voltant. I
li digueren: Mira, la teva mare i els
teus germans són aquí fora i et
busquen.
33 I els respongué dient: Qui és la
meva mare o els meus germans?
34 I mirant entorn els qui seien al seu
voltant, diu: Heus aquí la meva mare i
els meus germans.
35 Perquè el qui faci la voluntat de
Déu, aquest és el meu germà i la meva
germana i la meva mare.

4 I novament va començar a
ensenyar vora el mar. I se li va ajuntar
una gran multitud, de manera que va
pujar en una barca i seia en el mar, i
tota la multitud era a terra davant del
mar.
2 I els instruïa amb moltes paràboles i
els deia en el seu ensenyament:
3 Escolteu! Heus aquí, el sembrador va
sortir a sembrar.
4 I va succeir que mentre sembrava,
una part va caure a la vora del camí i van
venir els ocells del cel i la van devorar.
5 Una altra part va caure sobre un lloc
pedregós on no tenia gaire terra, i de
seguit va brotar perquè no tenia gruix
de terra.
6 Però quan va eixir el sol, es va
cremar; i com que no tenia arrel, es va
assecar.
7 I una altra part va caure entre
espines, i les espines van créixer i
l'ofegaren i no va donar fruit.
8 I una altra part va caure en la terra
bona i va donar fruit que pujava i
creixia, i una va dur trenta i l'altra
seixanta i l'altra cent.
9 I els deia: Qui tingui orelles per
escoltar, que escolti.

10 Quan va estar sol, els qui eren al
seu voltant amb els dotze li van
preguntar sobre la paràbola.
11 I els deia: A vosaltres us ha estat
donat de conèixer el misteri del regne
de Déu; en canvi, per als de fora totes
les coses són en paràboles,
12 a fi que mirant, mirin i no hi vegin;
i escoltant, escoltin i no comprenguin;
no fos que es convertissin i els fossin
perdonats els pecats.[a]

13 I els diu: ¿No compreneu aquesta
paràbola? Doncs, com entendreu totes
les paràboles?
14 El sembrador sembra la paraula.
15 Els de la vora del camí són aquells
on és sembrada la paraula, i quan
l'escolten, ve Satanàs de seguit i
s'emporta la paraula que ha estat
sembrada en els seus cors.
16 I semblantment aquells que són
sembrats sobre el lloc pedregós són els
qui quan escolten la paraula la reben
immediatament amb alegria.

a: Isaïes 6:9-10

17 I no tenen arrel en si mateixos, sinó
que són de temporada. Més endavant,
quan ve una tribulació o una persecució
per causa de la paraula, s'entre-
banquen immediatament.
18 I els sembrats entre espines són
aquells que han escoltat la paraula,
19 i els desficis d'aquest món, l'engany
de la riquesa i els desitjos de les altres
coses entren i ofeguen la paraula, i
esdevé infructuosa.
20 I els qui han estat sembrats sobre la
terra bona, aquests són els qui escolten
la paraula i l'accepten i porten fruit:
l'un trenta, l'altre seixanta i l'altre cent.

21 I els deia: ¿Es porta una llàntia
potser per posar-la sota la mesura de
gra o sota el llit? ¿No és per posar-la
sobre el portallànties?
22 Perquè no hi ha res amagat que no
hagi de ser descobert, ni res de secret
que no s'hagi de manifestar.
23 Si algú té orelles per escoltar, que
escolti.
24 I els deia: Fixeu-vos en el que
escolteu. Amb la mesura amb què
mesureu se us mesurarà, i a vosaltres
que escolteu encara se us hi afegirà.
25 Perquè al qui té, se li donarà, i al
qui no té, fins allò que té li serà pres.

26 I deia: Així és el regne de Déu, com
un home que sembra la llavor sobre la
terra.
27 I dorm i es lleva, nit i dia, i la llavor
va germinant i creixent, sense que ell
sàpiga com.
28 Per si mateixa la terra va donant
fruit. Primer un bri, després una
espiga, i després el gra ple dins l'espiga.
29 I quan el fruit és a punt, de seguida
hi envia la falç, perquè ha arribat la
collita.

30 I deia: ¿A què compararem el regne
de Déu o amb quina paràbola el
representarem?
31 És com un gra de mostassa que
quan se sembra a terra és la més petita
de totes les llavors que hi ha a la terra.
32 I quan s'ha sembrat, puja i arriba a
ser més gran que totes les hortalisses i
fa grans branques, de manera que els
ocells del cel es poden ajocar sota la
seva ombra.
33 I amb moltes paràboles com
aquestes els anunciava la paraula,
segons podien escoltar.
34 I sense paràboles no els parlava,
però als seus deixebles els explicava en
privat totes les coses.

35 I aquell mateix dia, arribat el
vespre, els diu: Passem a l'altra banda.
36 I ells van deixar la multitud i se'l
van endur en la barca on era. Les altres
barquetes també anaven amb ell.
37 I es va fer un gran temporal de vent
i les onades es llançaven contra la
barca, talment que ja s'omplia.
38 I ell era a popa dormint sobre un
coixí. I el van despertar i li diuen:
Mestre, no et fa res que ens perdem?
39 I es va despertar, va reprendre el
vent i digué a la mar: Calla, emmudeix. I
el vent va parar i es féu una gran calma.
40 I els digué: Per què teniu tanta por?
Com és que no teniu fe?
41 I es van espantar molt, i es deien
entre ells: ¿Qui és aquest a qui fins el
vent i la mar obeeixen?

5 I van arribar a l'altra banda del
mar, a la comarca dels gadarens.
2 I quan va sortir de la barca,
immediatament va venir a ell, des dels
sepulcres, un home *posseït* per un
esperit impur
3 que vivia en els sepulcres, i ni amb
cadenes ningú no el podia subjectar.
4 Perquè moltes vegades l'havien lligat
amb grillons i cadenes i havia trencat
les cadenes i trossejat els grillons, i
ningú no el podia dominar.
5 I sempre, de nit i de dia, anava
cridant per les muntanyes i pels
sepulcres i es feia talls amb pedres.
6 I quan va veure Jesús des de lluny,
va córrer i es prostrà davant d'ell.
7 I cridà amb veu forta i digué: Què hi
ha entre jo i tu, Jesús, Fill del Déu
Altíssim? Et suplico per Déu que no em
turmentis.
8 Perquè li deia: Surt d'aquest home,
esperit impur.
9 I li va preguntar: Quin és el teu
nom? I respongué dient: Legió és el
meu nom, perquè som molts.
10 I li suplicaven molt que no els
enviés fora de la regió.

11 Allà a les muntanyes hi havia un
gran ramat de porcs, pasturant.
12 I tots els dimonis li suplicaven
dient: Envia'ns als porcs per ficar-nos-
hi dins.
13 I Jesús els ho va permetre de
seguit. I els esperits impurs van sortir i
es van ficar dins dels porcs i el ramat es
va precipitar pel penya-segat cap al
mar -eren uns dos mil- i es van ofegar
en el mar.
14 I els qui pasturaven els porcs van
fugir i ho van contar per la ciutat i pels
camps. I van sortir a veure què era el
que havia passat.
15 I vénen a Jesús i veuen
l'endimoniat, el qui havia tingut la
legió, assegut i vestit i en el seu seny, i
es van espantar.
16 I els qui ho havien vist els van
explicar el que havia passat amb
l'endimoniat i allò dels porcs.
17 I començaren a demanar-li que se
n'anés dels seus termes.
18 I quan pujava a la barca, el qui
havia estat endimoniat li demanava
d'estar-se amb ell.
19 Però Jesús no li ho va permetre,
sinó que li diu: Vés a casa teva, als
teus, i conta'ls tot el que el Senyor ha
fet amb tu i *com* ha tingut misericòrdia
de tu.
20 I se'n va anar i va començar a fer
saber per la Decàpolis tot el que Jesús
havia fet en ell, i tots es meravellaven.

21 I Jesús va tornar a travessar amb
la barca a l'altra banda, i es va aplegar
una gran multitud al seu voltant; era a
la vora del mar.
22 I heus aquí, va venir un dels
principals de la sinagoga, anomenat
Jaire, i en veure'l va caure als seus
peus.
23 I li suplicava molt, dient: La meva
filla és a la seva fi. Vine a imposar-li les
mans, perquè sigui salvada, i viurà.
24 I se n'anà amb ell. L'anava seguint
una gran multitud i el premia.
25 I una dona que patia un fluix de
sang des de feia dotze anys,
26 que havia sofert molt a mans de
molts metges i havia despès tot el que
tenia i no n'havia tret cap profit, sinó
que anava de mal en pitjor,
27 havia sentit parlar de Jesús i
vingué entre la multitud, per darrera, i
li va tocar el mantell.
28 Perquè es deia: Si toco tan sols el
seu mantell seré salvada.
29 I se li va assecar immediatament la
font de la seva sang, i va sentir en el
seu cos que havia estat guarida d'aquell
flagell.
30 I a l'instant Jesús va saber en si
mateix que havia sortit poder d'ell i es
va girar enmig de la multitud i digué:
Qui ha tocat el meu mantell?
31 I els seus deixebles li deien: ¿Veus
com la multitud t'estreny, i dius: Qui
m'ha tocat?
32 I ell mirava a l'entorn per veure la
qui ho havia fet.
33 Llavors la dona, amb por i
tremolant, sabent el que havia succeït
en ella, va venir i es va prostrar davant
d'ell i li digué tota la veritat.
34 Ell li digué: Filla, la teva fe t'ha
salvat. Vés-te'n en pau i queda guarida
del teu flagell.
35 Encara estava parlant quan
vingueren de la casa del principal de la
sinagoga dient: La teva filla ha mort,
¿per què amoïnes encara el Mestre?
36 Però Jesús va sentir de seguit el
que parlaven i diu al principal de la
sinagoga: No tinguis por, creu només.
37 I no va deixar que ningú
l'acompanyés, llevat de Pere, Jaume i
Joan, el germà de Jaume.
38 I arriba a la casa del principal de la
sinagoga i veu l'aldarull i els qui
ploraven i udolaven molt.
39 I va entrar i els diu: Per què feu
aldarull i ploreu? La nena no és morta,
sinó que dorm.
40 I es reien d'ell. Llavors els tragué
tots a fora, va prendre el pare i la mare
de la nena i els qui anaven amb ell, i va
entrar on era ajaguda la nena.
41 Va agafar la mà de la nena i li diu:
Talithà cumi, que traduït vol dir:
Noieta, t'ho mano, aixeca't!
42 I a l'instant la noieta, que tenia
dotze anys, es va aixecar i caminava. I
van quedar esbalaïts amb gran
admiració.
43 I els va manar amb insistència que
ningú no ho sabés, i digué que donessin
de menjar a la nena.

6 I va sortir d'allà i va anar a la seva terra, i els seus deixebles el van seguir.
2 I en arribar el dissabte, començà a ensenyar a la sinagoga, i molts dels qui l'escoltaven s'estranyaven i deien: ¿D'on li vénen a aquest aquestes coses? I ¿què és aquesta saviesa que li ha estat donada de manera que es produeixen obres poderoses com aquestes per mitjà de les seves mans?
3 ¿No és aquest el fuster, el fill de Maria, germà de Jaume i Josep i Judes i Simó? ¿I no són aquí entre nosaltres les seves germanes? I se'n van ofendre.
4 Però Jesús els deia: No hi ha profeta sense honor sinó en la seva terra, i entre els seus parents i a casa seva.
5 I allà no podia fer cap obra poderosa llevat de guarir uns pocs malalts imposant-los les mans.
6 I s'estranyava de la seva incredulitat. Després anava recorrent els pobles de l'entorn, ensenyant.

7 I va cridar els dotze i els començà a enviar de dos en dos i els va donar potestat sobre els esperits impurs.
8 I els va manar que no prenguessin res per al camí, llevat d'un bastó -ni alforja, ni pa, ni diners al cinyell-;
9 sinó que anessin calçats amb sandàlies i que no vestissin dues túniques.
10 I els deia: En qualsevol lloc on entreu en una casa, allotgeu-vos-hi fins que marxeu d'allà.
11 I els qui no us rebin ni us escoltin, en marxar d'allí, espolseu-vos la pols de sota els vostres peus en testimoniatge contra ells. En veritat us dic: Serà més suportable en el dia del judici per a Sodoma i Gomorra que no pas per a aquella ciutat.
12 I van sortir i predicaven *a la gent* que es penedissin.
13 I expulsaven molts dimonis i ungien amb oli molts malalts i els guarien.

14 I el rei Herodes en va sentir *parlar*, perquè el seu nom s'havia fet famós, i deia: Joan el baptista ha ressuscitat d'entre els morts i per això les obres poderoses actuen en ell.
15 Altres deien: És Elies. I d'altres deien: És un profeta o com un dels profetes.
16 Però Herodes, en escoltar-ho, digué: Aquest és Joan, a qui jo vaig decapitar, que ha ressuscitat d'entre els morts.
17 Perquè aquest mateix Herodes havia enviat a prendre Joan i l'havia fet encadenar a la presó per causa d'Herodies, la dona del seu germà Felip, amb la qual s'havia casat.
18 Perquè Joan deia a Herodes: No t'és lícit de tenir la dona del teu germà.
19 Però Herodies l'odiava i volia fer-lo matar i no podia;
20 perquè Herodes temia Joan, sabia que era un home just i sant, i el protegia. I després d'escoltar-lo feia moltes coses, i l'escoltava de bon grat.
21 I arribà un dia oportú, quan Herodes pel seu natalici feia un convit als seus magnats, als oficials i als principals de Galilea.
22 I va entrar la filla de la mateixa Herodies, va dansar i va agradar a Herodes i als comensals; llavors el rei digué a la noia: Demana'm el que vulguis i t'ho donaré.
23 I li va jurar: Qualsevol cosa que em demanis t'ho donaré, fins i tot la meitat del meu reialme.
24 I la noia va sortir i digué a la seva mare: Què he de demanar? I ella li va dir: El cap de Joan el baptista.
25 I de seguit va entrar de pressa davant el rei i va demanar dient: Vull que em donis ara mateix sobre una safata el cap de Joan el baptista.
26 I el rei es va entristir molt, però a causa dels juraments i dels comensals, no li ho va voler refusar.
27 I tot seguit el rei va enviar un de la guàrdia i manà que duguessin el seu cap.
28 I hi va anar, el va decapitar a la presó, va dur el seu cap sobre una safata i el va donar a la noia, i la noia el va donar a la seva mare.
29 I quan els seus deixebles ho van sentir, vingueren a agafar el seu cos i el van posar en un sepulcre.

30 I els apòstols es van reunir amb Jesús i li van explicar tot, el que havien fet i el que havien ensenyat.
31 I els digué: Veniu vosaltres en privat a un lloc desert i descanseu una mica. Perquè eren molts els qui anaven i venien, i ni tenien oportunitat de menjar.

32 I se'n van anar en una barca vers
un lloc desert, en privat.
33 I les multituds el van veure marxar
i molts el van conèixer. I des de totes
les ciutats van córrer a peu cap allà i
van arribar abans que ells, i es van
reunir amb ell.
34 I Jesús, en desembarcar, va veure
una gran multitud i va tenir compassió
d'ells, perquè eren com ovelles que no
tenen pastor. I començà a ensenyar-los
moltes coses.
35 I com que ja s'havia fet tard, els
seus deixebles se li atansaren i diuen:
El lloc és desert i ja és molt tard.
36 Acomiada'ls, perquè se'n vagin als
masos i als pobles de l'entorn i es
comprin pans, perquè no tenen res per
menjar.
37 Però va respondre i els digué:
Doneu-los vosaltres de menjar. Li diuen
ells: ¿Anirem a comprar dos-cents
denaris de pans, i els donarem de
menjar?
38 Ell els diu:. Quants pans teniu?
Aneu a mirar-ho. Quan ho van saber,
diuen: Cinc, i dos peixos.
39 I els va manar que fessin seure
tothom per grups sobre l'herba verda.
40 I es van asseure en colles de cent i
de cinquanta.
41 I va prendre els cinc pans i els dos
peixos, va mirar al cel, va beneir i partir
els pans i els va donar als seus deixebles
perquè els servissin a la gent. També va
repartir els dos peixos entre tots.
42 I tots van menjar i van quedar
satisfets.
43 I van recollir dels bocins dotze coves
plens, i dels peixos.
44 I els qui havien menjat els pans
eren com uns cinc mil homes.

45 I tot seguit va fer pujar els seus
deixebles a la barca i se'n van anar
davant cap a l'altra banda, a Betsaida,
mentre ell acomiadava la multitud.
46 I després d'acomiadar-los, se n'anà
a la muntanya a pregar.
47 I arribat el vespre, la barca era
enmig del mar, i ell era sol a terra.
48 I els va veure fatigats mentre
remaven, perquè el vent els era
contrari. A la quarta vetlla de la nit
vingué a ells caminant sobre el mar, i
volia avançar-los.
49 Però ells, en veure'l caminant sobre
el mar, es van pensar que era un
fantasma i van cridar.
50 Perquè tots el van veure i es van
espantar. Immediatament els va parlar
i els diu: Tingueu confiança, sóc jo, no
tingueu por.
51 I va pujar amb ells a la barca i el
vent es va parar. I ells van quedar
encara molt més admirats en el seu
interior, i es meravellaven:
52 perquè no havien comprès allò dels
pans, perquè el seu cor estava endurit.

53 I van travessar i van arribar a la
terra de Guenesaret, i van amarrar.
54 I quan ells sortien de la barca, el
van reconèixer de seguida,
55 i van recórrer tota aquella rodalia i,
al lloc on havien sentit dir que era, van
començar a dur-li sobre lliteres els qui
tenien mals.
56 I per tot arreu on entrava, als
pobles, ciutats o camps, posaven
malalts a les places i li suplicaven que
els deixés tocar almenys la franja del
seu mantell; i tots els qui el tocaven
quedaven restablerts.

7 I es van reunir amb ell els fariseus
i alguns dels escribes que havien vingut
de Jerusalem.
2 I van veure alguns dels seus
deixebles que menjaven amb les mans
no purificades, és a dir, sense rentar. I
els criticaven.
3 Perquè els fariseus i tots els jueus no
mengen si no s'han rentat
escrupolosament les mans, per
mantenir la tradició dels ancians.
4 I quan tornen del mercat, no mengen
si no s'han rentat ritualment. I hi ha
moltes altres pràctiques que mantenen
per tradició, tals com els rentats rituals
de vasos, gerres, atuells d'aram i llits.
5 Llavors els fariseus i els escribes li
preguntaren: Com és que els teus
deixebles no caminen d'acord amb la
tradició dels ancians, sinó que mengen
amb les mans sense rentar?
6 Ell respongué i els digué: Bé va
profetitzar Isaïes de vosaltres,
hipòcrites, com està escrit: Aquest
poble m'honra amb els llavis, però el
seu cor s'ha allunyat de mi.

7 Però m'adoren en va i ensenyen com
a doctrines manaments d'homes.[a]
8 Perquè heu abandonat el manament
de Déu i manteniu la tradició dels
homes, el rentat d'atuells d'aram i de
vasos, i feu moltes altres coses
semblants.
9 I els deia: Fàcilment rebutgeu el
manament de Déu per guardar la
vostra tradició.
10 Perquè Moisès digué: Honra el teu
pare i la teva mare.[b] I: Qui maldigui el
pare o la mare, haurà de morir.[c]
11 Però vosaltres dieu: Si un home diu
al pare o a la mare: Faig Corban -és a
dir, ofrena- de qualsevol cosa que de mi
et pogués ajudar;
12 ja no li deixeu fer res pel seu pare ni
per la seva mare.
13 Esteu invalidant la paraula de Déu
amb la vostra tradició que us heu
transmès, i feu moltes coses semblants.

14 I va cridar tota la multitud i els
deia: Escolteu-me tots i enteneu.
15 No hi ha res defora l'home que
entrant en ell el pugui contaminar, sinó
que són les coses que surten d'ell les
que contaminen l'home.
16 Si algú té orelles per escoltar, que
escolti.
17 I quan va entrar a casa després de
deixar la multitud, els seus deixebles li
preguntaven sobre la paràbola.
18 I els diu: ¿Així també vosaltres no
teniu discerniment? ¿No enteneu que
tot el que de fora entra en l'home, no el
pot contaminar?
19 Perquè no entra en el seu cor, sinó
en el ventre, i es llança a la comuna. I
així declarava purs tots els aliments.
20 I deia: El que surt de dins de l'home,
això és el que contamina l'home.
21 Perquè de dins del cor dels homes
provenen els pensaments dolents,
adulteris, fornicacions, homicidis,
22 robatoris, cobejances, maldats,
engany, lascívia, enveja, blasfèmia,
orgull, neciesa.
23 Tots aquests mals provenen de dins i
contaminen l'home.

24 Es va aixecar d'allí i se n'anà als
termes de Tir i Sidó. Va entrar en una
casa i no volia que ningú ho sabés, però
no es pogué amagar.
25 Perquè havia sentit parlar d'ell una
dona, que tenia la seva filla posseïda
per un esperit impur, i vingué i es
llançà als seus peus.
26 -Aquesta dona era grega, siro-
fenícia de naixement-. I li suplicava que
expulsés el dimoni de la seva filla.
27 I Jesús li digué: Deixa primer que
se saciïn els fills, perquè no està bé
d'agafar el pa dels fills i llançar-lo als
gossets.
28 I ella respongué i li diu: Sí, Senyor,
perquè fins i tot els gossets mengen
sota la taula les engrunes dels fills.
29 Ell li digué: Per això que has dit,
vés, el dimoni ja ha sortit de la teva
filla.
30 I se'n va anar a casa seva i va
trobar que el dimoni havia sortit i que
la seva filla era ajaguda damunt del
llit.

31 I va tornar a sortir de les
comarques de Tir i Sidó i anà vers la
mar de Galilea, per entremig dels
termes de la Decàpolis.
32 I li van portar un sord que parlava
amb dificultat, i li van pregar que li
imposés la mà.
33 Ell se'l va endur a part de la
multitud, en privat, li va ficar els dits a
les orelles, va escopir i li tocà la
llengua.
34 I mirant al cel, sospirà i li diu:
Effatà, és a dir, Obre't.
35 I a l'instant se li van obrir les
orelles i se li va destravar el lligam de
la llengua, i parlava correctament.
36 I els va manar que no ho diguessin
a ningú, però, com més els ho manava,
encara més ho publicaven.
37 Estaven summament admirats i
deien: Tot ho ha fet bé, fins i tot fa
sentir els sords i parlar els muts.

8 En aquells dies, com que la
multitud era molt gran i no tenien res
per menjar, Jesús cridà els seus
deixebles i els diu:
2 Tinc compassió de la multitud,
perquè ja fa tres dies que són amb mi, i
no tenen res per menjar.
3 Si els faig tornar dejuns a casa seva
defalliran pel camí, perquè alguns d'ells
han vingut de lluny.

a: Isaïes 29 :13 b: Èxode 20 :12; Deuteronomi 5:16 c: Èxode 21 :17

4 I els seus deixebles li van respondre:
¿Com podrà ningú saciar de pa aquesta
gent aquí en el desert?
5 Ell els preguntà: Quants pans teniu?
I ells digueren: Set.
6 I va manar a la multitud que
s'assegués a terra. Va prendre els set
pans, va donar gràcies, els partí i els
donà als seus deixebles perquè els
servissin, i els van servir a la multitud.
7 I tenien uns quants peixets, i els
beneí i digué que també els servissin.
8 I van menjar i quedaren satisfets. I
recolliren els bocins que sobraven: set
cistelles.
9 Els qui havien menjat eren uns
quatre mil; i els va acomiadar.
10 I tot seguit va pujar a la barca amb
els seus deixebles, i se n'anà a les
contrades de Dalmanuta.

11 I sortiren els fariseus i van
començar a discutir amb ell, i li
demanaven un senyal del cel, per
posar-lo a prova.
12 I sospirant en el seu esperit, diu:
¿Per què cerca un senyal, aquesta
generació? En veritat us dic: No li serà
donat cap senyal a aquesta generació.

13 I els deixà, va tornar a pujar a la
barca i passà a l'altra riba.
14 I els deixebles s'havien oblidat de
prendre pans, i a la barca només tenien
un pa.
15 Ell els manà, dient: Vigileu,
guardeu-vos del llevat dels fariseus i
del llevat d'Herodes.
16 I comentaven entre ells dient: És
perquè no tenim pans.
17 I Jesús, que ho sabia, els diu: ¿Per
què comenteu que no teniu pans?
¿Encara no enteneu ni compreneu?
¿Encara teniu endurit el vostre cor?
18 Teniu ulls, i no hi veieu? Teniu
orelles, i no hi sentiu? I, no us en
recordeu?
19 Quan vaig partir els cinc pans entre
els cinc mil, ¿quants coves plens de
bocins en vau recollir? Li diuen: Dotze.
20 I quan els set pans entre els quatre
mil, ¿quantes cistelles de bocins en vau
recollir? Li digueren: Set.
21 I els deia: Com és que no
compreneu?
22 I va arribar a Betsaida, i li van dur
un cec i li pregaven que el toqués.
23 I va agafar el cec per la mà i se'l va
endur fora del poble. Després d'escopir-
li als ulls i d'haver-li imposat les mans,
li preguntà si veia res.
24 I va aixecar la mirada i deia: Veig
els homes com arbres que caminen.
25 Després li va imposar de nou les
mans sobre els ulls, i li tornà la vista,[a] i
va quedar restablert i va veure totes les
coses clarament.
26 I el va enviar a casa seva dient: No
entris al poble ni ho diguis a ningú del
poble.

27 I va sortir Jesús i els seus deixebles
cap als pobles de Cesarea de Filip, i pel
camí preguntava als seus deixebles
dient-los: Qui diuen els homes que sóc jo?
28 I ells respongueren: Joan el
baptista; i altres, Elies; i d'altres, un
dels profetes.
29 I ell els diu: I vosaltres, qui dieu
que sóc? Pere respongué i li diu: Tu ets
el Crist.
30 I els va manar estrictament que no
parlessin d'ell a ningú.

31 I començà a instruir-los com calia
que el Fill de l'home patís moltes coses i
fos rebutjat pels ancians i pels
principals sacerdots i els escribes, i que
fos mort i després de tres dies
ressuscités.
32 I parlava ben clar d'això. Pere el
dugué a part i començà a renyar-lo.
33 Però ell, girant-se i veient els seus
deixebles, va renyar Pere, dient: Vés-te'n
darrera meu Satanàs, perquè no penses
les coses de Déu, sinó les dels homes.

34 I va cridar la multitud amb els seus
deixebles i els digué: Qui vulgui venir
darrera meu, que es negui a si mateix i
prengui la seva creu i em segueixi.
35 Perquè qui vulgui salvar la seva
vida[b] la perdrà, però qui perdi la seva
vida[c] per causa meva i de l'evangeli,
aquest la salvarà.
36 Perquè, ¿què en trauria l'home si
guanyés el món sencer i perdés la seva
ànima?[d]
37 O, ¿què donarà l'home a canvi de la
seva ànima?[e]
38 Perquè qui s'avergonyeixi de mi i

a: o "el va fer mirar"   b, c, d, e: Segons el context, el mot grec psiqué pot ser "vida" o "ànima"

de les meves paraules en aquesta
generació adúltera i pecadora, també el
Fill de l'home s'avergonyirà d'ell quan
vingui en la glòria del seu Pare amb els
àngels sants.

9 I els deia: En veritat us dic que n'hi
ha alguns dels aquí presents que no
tastaran la mort fins que hagin vist el
regne de Déu venint amb poder.

2 I sis dies després, Jesús va prendre
Pere, i Jaume i Joan, i se'ls endugué
dalt d'una muntanya alta, en privat, tot
sols. I es va transfigurar davant d'ells.
3 I els seus vestits es van tornar
resplendents, molt blancs, com la neu,
com cap blanquejador de la terra no pot
blanquejar.
4 I se'ls va aparèixer Elies amb Moisès
que conversaven amb Jesús.
5 I Pere va respondre i diu a Jesús:
Rabbí, és bo per a nosaltres de ser aquí.
Fem tres cabanes, una per a tu, una
per a Moisès i una per a Elies.
6 Perquè no sabia el que deia perquè
estaven plens de por.
7 I es va fer un núvol que els cobrí amb
la seva ombra. I vingué una veu del
núvol que deia: Aquest és el meu Fill,
l'Estimat: escolteu-lo.
8 I de sobte, en mirar al voltant, ja no
van veure ningú sinó Jesús sol amb
ells.
9 I mentre baixaven de la muntanya,
els manà que no expliquessin a ningú
les coses que havien vist fins que el Fill
de l'home fos ressuscitat d'entre els
morts.
10 I això s'ho van guardar dins seu, i
es preguntaven què significava allò de
ressuscitar d'entre els morts.
11 I li van preguntar dient: ¿Per què
diuen els escribes que Elies ha de venir
primer?
12 Ell va respondre i els digué: Elies,
és cert, ve primer i restableix totes les
coses; i ¿com és que està escrit referent
al Fill de l'home que ha de patir moltes
coses i ser menyspreat?
13 Però us dic que Elies ha vingut i li
van fer tot el que van voler, tal com està
escrit d'ell.

14 I quan arribà on eren els deixebles,
va veure una gran multitud al voltant
d'ells, i uns escribes que discutien amb
ells.
15 I immediatament, en veure'l, tota la
multitud es va sorprendre i van córrer
a saludar-lo.
16 I preguntà als escribes: Què
discutiu amb ells?
17 Un d'entre la multitud va respondre
i digué: Mestre, t'he portat el meu fill,
que té un esperit mut.
18 I allà on l'agafa el llança a terra, i
treu bromera, cruix de dents i es queda
rígid. He dit als teus deixebles que
l'expulsessin, i no han pogut.
19 Ell respongué i diu: Oh generació
incrèdula! ¿Fins quan hauré de ser
entre vosaltres? ¿Fins quan us hauré
de suportar? Porteu-me'l.
20 I l'hi van portar. Immediatament, en
veure'l, l'esperit el va convulsar, i
caigué per terra i es rebolcava traient
bromera.
21 I va preguntar al seu pare: ¿Quant
de temps fa que li passa això? I digué:
Des de la infantesa.
22 I sovint també el llança al foc i a
l'aigua per destruir-lo. Però, si tu hi
pots alguna cosa, ajuda'ns, compadeix-
te de nosaltres.
23 Però Jesús li digué: Si pots creure,
totes les coses són possibles per al qui
creu.
24 I de seguit el pare del noi va
exclamar i deia amb llàgrimes: Crec,
Senyor, ajuda la meva incredulitat.
25 Jesús, en veure que la multitud
venia corrent, va reprendre l'esperit
impur, dient-li: Esperit mut i sord, jo
t'ho mano, surt d'ell i ja no hi entris
més.
26 I en va sortir, xisclant i sacsejant-lo
molt. I quedà com mort, de manera que
molts deien: És mort.
27 Però Jesús li va agafar la mà i el va
aixecar, i es posà dret.

28 I després d'haver entrat a casa, els
seus deixebles li van preguntar en
privat: ¿Com és que nosaltres no l'hem
pogut expulsar?
29 I els digué: Aquesta mena no es pot
fer sortir sinó amb pregària i dejuni.

30 I van sortir d'allà i travessaven per
Galilea, i no volia que ningú ho sabés.

31 Perquè ensenyava als seus deixebles i els deia: El Fill de l'home és lliurat en mans dels homes, i el mataran; i després que l'hagin matat, al tercer dia ressuscitarà.
32 Però ells no entenien això que deia, i tenien por de preguntar-li.

33 I arribà a Cafarnaüm, i quan fou dins de casa, els preguntà: Què discutíeu entre vosaltres pel camí?
34 Però ells callaven, perquè pel camí havien estat discutint entre ells qui era el més gran.
35 I es va asseure i cridà els dotze i els digué: Si algú vol ser el primer, serà el darrer de tots i el servidor de tots.
36 I va prendre un nen, el va posar enmig d'ells, el va agafar en braços, i els digué:
37 Qui acull un d'aquests nens en nom meu, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, no m'acull a mi, sinó aquell qui m'ha enviat.

38 I Joan li respongué dient: Mestre, hem vist algú que expulsava dimonis en el teu nom, i no ens segueix, i li ho hem prohibit, perquè no ens segueix.
39 Però Jesús digué: No li prohibiu, perquè no hi ha ningú que faci una obra poderosa en el meu nom, i pugui de seguit parlar malament de mi.
40 Perquè el qui no està en contra de nosaltres, està a favor de nosaltres.

41 Perquè qualsevol que us doni de beure un got d'aigua en el meu nom, perquè sou de Crist, en veritat us dic, no perdrà pas la seva recompensa.

42 I qui faci entrebancar un d'aquests petits que creuen en mi, li fóra millor que li pengessin al voltant del coll una pedra de molí i el llancessin dins del mar.
43 I si la teva mà et fa entrebancar, talla-la. Més et val entrar a la vida manc que no pas tenint les dues mans anar-te'n a l'infern, al foc inextingible,
44 on llur cuc no mor, i el foc no s'apaga.[a]
45 I si el teu peu et fa entrebancar talla'l. Més et val entrar a la vida coix, que no pas tenint els dos peus ser llançat a l'infern, al foc inextingible,
46 on llur cuc no mor, i el foc no s'apaga.[b]
47 I si el teu ull et fa entrebancar, arrenca'l. Més et val entrar al regne de Déu amb un sol ull, que no pas tenint els dos ulls ser llançat a l'infern de foc,
48 on llur cuc no mor, i el foc no s'apaga.[c]

49 Perquè tothom serà salat amb foc, i tot sacrifici serà salat amb sal.
50 La sal és bona, però si la sal es torna insípida, ¿amb què l'adobareu? Tingueu en vosaltres sal, i tingueu pau entre vosaltres.

10 I es va aixecar d'allí i se n'anà als termes de Judea, a l'altra banda del Jordà. Novament les multituds vénen a ell, i els instruïa de nou, tal com tenia per costum.
2 I se li van atansar els fariseus i li van preguntar, per provar-lo, si era lícit per a un home de repudiar la seva dona.
3 Ell respongué i els digué: Què us va manar Moisès?
4 I ells digueren: Moisès va permetre d'escriure una acta de divorci, i de repudiar.
5 Jesús respongué i diu: A causa de la duresa del vostre cor, us va escriure aquest manament.
6 Però des del principi de la creació Déu els va fer mascle i femella,[c]
7 per això l'home deixarà el seu pare i la seva mare, i s'unirà amb la seva dona,
8 i els dos seran una sola carn.[d] De manera que ja no són dos, sinó una sola carn.
9 Per tant, allò que Déu ha junyit, que no ho separi l'home.
10 I quan eren a casa, els seus deixebles li van tornar a fer preguntes concernent això.
11 I els diu: El qui repudia la seva muller i es casa amb una altra, comet adulteri contra ella.
12 I si una dona repudia el seu marit i es casa amb un altre, comet adulteri.

13 I li van dur uns nens perquè els toqués, però els deixebles renyaven els qui els portaven.

a: Isaïes 66:24 b: Isaïes 66:24 c: Gènesi 1:27; 5:2 d: Gènesi 2:24

14 I en veure-ho, Jesús es va indignar i
els digué: Deixeu que els nens vinguin
a mi i no els ho impediu, perquè dels
que són com ells és el regne de Déu.
15 En veritat us dic: El qui no rebi el
regne de Déu com un nen, no hi entrarà
pas.
16 I els prenia en braços, els imposava
les mans i els beneïa.

17 I quan havia sortit per anar de camí,
va venir un corrent i s'agenollà davant
seu i li va preguntar: Mestre bo, ¿què he
de fer per heretar la vida eterna?
18 Jesús li digué: ¿Per què em dius bo?
No hi ha ningú bo sinó un: Déu.
19 Saps els manaments: No cometis
adulteri, no matis, no robis, no diguis
fals testimoni, no defraudis, honra el
teu pare i la teva mare.[a]
20 I va respondre i li digué: Mestre, he
guardat totes aquestes coses des de la
meva joventut.
21 I Jesús el mirà i el va estimar, i li
digué: Et falta una cosa: vés, ven tot el
que tens i dóna-ho als pobres, i tindràs
un tresor en el cel. I vine, segueix-me,
havent pres la creu.
22 Però ell, abatut per aquestes
paraules, se'n va anar trist, perquè
tenia moltes possessions.

23 I Jesús va mirar al voltant i diu
als seus deixebles: Que difícilment
entraran en el regne de Déu els qui
tenen riqueses!
24 Els deixebles es van astorar de les
seves paraules. Però Jesús els tornà a
respondre i els diu: Fills, que difícil és
d'entrar en el regne de Déu per als qui
confien en les riqueses!
25 És més fàcil que un camell passi pel
forat d'una agulla, que un ric entri en el
regne de Déu.
26 I ells van quedar molt més
estranyats, i es deien entre ells: Doncs,
qui pot ser salvat?
27 Jesús els va mirar i diu: Per als
homes és impossible, però no pas per a
Déu, perquè totes les coses són
possibles per a Déu.
28 I Pere li començà a dir: Heus aquí,
nosaltres ho hem deixat tot i t'hem
seguit.
29 I Jesús respongué i digué: En
veritat us dic, no hi ha ningú que hagi
deixat casa o germans o germanes o
pare o mare o dona o fills o camps per
causa meva i de l'evangeli
30 que no en rebi cent vegades més ara
en aquest temps, de cases i germans i
germanes i mares i fills i camps, amb
persecucions, i en el segle vinent, la
vida eterna.
31 Però molts primers seran darrers, i
els darrers, primers.

32 I eren al camí pujant a Jerusalem.
Jesús anava davant seu i ells estaven
astorats, i mentre el seguien tenien por.
I va prendre novament els dotze i
començà a dir-los les coses que li
havien d'esdevenir:
33 Mireu, estem pujant a Jerusalem, i
el Fill de l'home serà lliurat als principals
sacerdots i als escribes, i el condemnaran
a mort i el lliuraran als gentils.
34 I l'escarniran i l'assotaran i li
escopiran i el mataran, i el tercer dia
ressuscitarà.

35 I se li van atansar Jaume i Joan, els
fills de Zebedeu, dient: Mestre, volem
que ens facis el que et demanarem.
36 Ell els digué: Què voleu que us faci?
37 Li digueren: Concedeix-nos de seure
l'un a la teva dreta i l'altre a la teva
esquerra en la teva glòria.
38 I Jesús els digué: No sabeu el que
demaneu. ¿Podeu beure el calze que jo
bec i ser batejats amb el baptisme que
jo sóc batejat?
39 Li digueren: Podem. I Jesús els
digué: Certament beureu el calze que jo
bec, i sereu batejats amb el baptisme
amb què jo sóc batejat.
40 Però el seure a la meva dreta o a la
meva esquerra no és cosa meva de
donar-ho, sinó que és per als qui ha
estat preparat.
41 Quan els deu ho van sentir, es van
començar a indignar contra Jaume i
Joan.
42 Però Jesús els cridà i els diu: Sabeu
que els qui són considerats governants
dels gentils exerceixen domini damunt
d'ells, i que els poderosos exerceixen
potestat sobre ells.
43 No ha de ser així entre vosaltres,
sinó que el qui vulgui esdevenir gran
entre vosaltres, serà el vostre
servidor;

a: Èxode 20:12-16; Deuteronomi 5:16-20

44 i el qui de vosaltres vulgui ser el
primer, serà el servent de tots.
45 Perquè el Fill de l'home tampoc no
ha vingut a ser servit, sinó a servir i a
donar la seva vida en rescat per a molts.

46 I van anar a Jericó, i en sortir ell de
Jericó amb els seus deixebles i una
gran multitud, el cec Bartimeu, fill de
Timeu, era assegut vora el camí
demanant almoina.
47 I havent sentit que era Jesús de
Natzaret, començà a cridar i a dir: Fill
de David, Jesús, tingues misericòrdia
de mi!
48 I molts el renyaven perquè callés,
però ell cridava molt més: Fill de
David, tingues misericòrdia de mi!
49 Jesús es va aturar i digué que el
cridessin. I van cridar el cec, dient-li:
Ànim, alça't, et crida.
50 I va llançar el seu mantell, es va
alçar i anà cap a Jesús.
51 I Jesús respongué i li diu: Què vols
que faci per tu? I el cec li digué:
Rabboní, que hi vegi.
52 I Jesús li digué: Vés, la teva fe t'ha
salvat. I a l'instant hi va veure, i anava
seguint Jesús pel camí.

11 I quan eren prop de Jerusalem, a
Betfagué i a Betània, vora la Muntanya
de les Oliveres, envià dos dels seus
deixebles,
2 i els diu: Aneu al poble del vostre
davant, i de seguit que hi entreu
trobareu un pollí fermat, sobre el qual
no hi ha muntat ningú; desfermeu-lo i
porteu-lo.
3 I si algú us digués: Per què feu això?,
digueu: El Senyor l'ha de menester i de
seguit el tornarà aquí mateix.
4 I hi van anar i van trobar el pollí a
fora fermat davant la porta, al carrer, i
el van desfermar.
5 I alguns dels qui eren allà els
digueren: Per què desfermeu el pollí?
6 I ells digueren tal com els havia
manat Jesús, i els van deixar fer.
7 I van dur el pollí a Jesús i van posar
al seu damunt llurs mantells, i s'hi
assegué damunt.
8 I molts van estendre els seus mantells
pel camí, i altres tallaven branques dels
arbres i les estenien pel camí.
9 I els qui anaven davant i els qui
seguien cridaven dient: Hosanna!
Beneït el qui ve en el nom del Senyor![a]
10 Beneït és el regne del nostre pare
David que ve en el nom del Senyor!
Hosanna en les altures!
11 I Jesús va entrar a Jerusalem i en el
temple. I després de mirar totes les
coses al voltant, com que ja era l'hora
del vespre, va sortir cap a Betània amb
els dotze.

12 L'endemà, després de sortir ells de
Betània, va tenir gana,
13 i veient de lluny una figuera que
tenia fulles, hi anà per veure si hi
trobava res, i quan hi arribà no hi va
trobar res sinó fulles, perquè no era
temps de figues.
14 I Jesús se li adreçà dient: Que mai
més ningú no mengi del teu fruit. I els
seus deixebles ho van sentir.

15 I van arribar a Jerusalem i Jesús
va entrar en el temple i començà a
expulsar els qui venien i els qui
compraven en el temple, i va capgirar
les taules dels canvistes i les cadires
dels qui venien coloms.
16 I no permetia que ningú portés
atuells a través del temple.
17 I els instruïa dient-los: ¿No està
escrit: La meva casa serà anomenada
casa de pregària per totes les nacions?[b]
Però vosaltres n'heu fet una cova de
lladres.
18 I ho van sentir els escribes i els
principals sacerdots, i cercaven la
manera de destruir-lo. Li tenien por
perquè tota la multitud estava
admirada de la seva doctrina.
19 I en arribar el vespre va sortir fora
de la ciutat.

20 I a l'alba, en passar van veure la
figuera que s'havia assecat des de les
arrels.
21 I Pere se'n va recordar i li diu:
Rabbí, guaita, la figuera que vas maleir
s'ha assecat.
22 I Jesús respongué i els diu: Tingueu
fe en Déu.
23 En veritat us dic que el qui digui a
aquesta muntanya: Arrenca't i llança't
al mar, i no dubti en el seu cor, sinó que
cregui que les coses que diu

a: Psalm 118:26 b: Isaïes 56 :7; Jeremies 7:11

s'esdevindran tindrà el que demani.
24 Per això us dic: Totes les coses que demaneu pregant, creieu que ho rebreu i ho tindreu.

25 I quan us poseu drets per pregar, perdoneu si teniu res contra algú, a fi que també el vostre Pare que és en els cels us perdoni les vostres ofenses.
26 Però si no perdoneu, tampoc el vostre Pare que és en els cels us perdonarà les vostres ofenses.

27 I van tornar a Jerusalem i mentre ell caminava per dins del temple, vingueren a ell els principals sacerdots i els escribes i els ancians,
28 i li diuen: ¿Amb quina autoritat fas aquestes coses? I qui t'ha donat aquesta autoritat per fer aquestes coses?
29 Jesús respongué i els digué: També jo us faré una pregunta; contesteu-me i jo també us diré amb quina autoritat faig aquestes coses.
30 El baptisme de Joan, ¿era del cel o dels homes? Responeu-me.
31 I ells van raonar entre ells dient: Si diem: Del cel, ens dirà: Doncs per què no el vau creure?
32 Però si diem: Dels homes... És que tenien por del poble perquè tots consideraven que Joan era un autèntic profeta.
33 I van respondre i diuen a Jesús: No ho sabem. I Jesús va respondre i els diu: Tampoc jo no us dic amb quina autoritat faig aquestes coses.

12 I va començar a parlar-los en paràboles: Un home va plantar una vinya, la voltà amb una tanca, hi va cavar un cup, hi va construir una torre, l'arrendà a uns vinyaters i se'n va anar lluny.
2 I quan fou el temps va enviar un servent als vinyaters per rebre dels vinyaters del fruit de la vinya.
3 Però ells el van agafar, el van apallissar i el van fer fora sense res.
4 I els tornà a enviar un altre servent, i a aquest el van ferir al cap a pedrades, i el van fer fora ultratjant-lo.
5 I els en tornà a enviar un altre, i a aquest el van matar. I *els en va enviar* molts d'altre; a uns els van apallissar i altres els van matar.
6 Encara tenia un fill únic a qui estimava, i també els el va enviar en últim lloc, dient: Respectaran el meu fill.
7 Però aquells vinyaters es digueren entre ells: Aquest és l'hereu; veniu, matem-lo, i l'heretat serà nostra.
8 I el van agafar, el van matar i el van llançar fora de la vinya.
9 ¿Què farà doncs el senyor de la vinya? Vindrà i destruirà aquells vinyaters i donarà la vinya a uns altres.
10 ¿És que no heu llegit aquesta Escriptura?: La pedra que van rebutjar els constructors, aquesta ha esdevingut el cap de cantonada.
11 És el Senyor qui ho ha fet, i és una cosa meravellosa als nostres ulls.[a]
12 I cercaven d'agafar-lo però van tenir por de la multitud; havien comprès que havia dit aquella paràbola per a ells. I el van deixar i se n'anaren.

13 I li van enviar alguns dels fariseus i dels herodians, a fi d'atrapar-lo en alguna paraula.
14 I vingueren i li digueren: Mestre, sabem que ets veraç i no tens parcialitat envers ningú, perquè no mires l'aparença dels homes sinó que ensenyes el camí de Déu en veritat. ¿És lícit pagar tribut al Cèsar, o no?
15 ¿L'hem de pagar, o no l'hem de pagar? Però ell, coneixent la hipocresia d'ells, els digué: Per què em poseu a prova? Porteu-me un denari per veure'l.
16 Li van portar i els diu: De qui és aquesta figura i la inscripció? Li digueren: Del Cèsar.
17 I Jesús respongué i els digué: Torneu al Cèsar el que és del Cèsar, i a Déu el que és de Déu. I en van quedar admirats.

18 I van venir a ell uns saduceus, els quals diuen que no hi ha resurrecció, i li van preguntar dient:
19 Mestre, Moisès ens va deixar escrit que si moria el germà d'algú i deixava muller sense tenir fills, que el seu germà prengués la seva dona, i donés descendència al seu germà.
20 Hi havia doncs set germans. El

a: Psalm 118:22-23

primer prengué muller, i va morir
sense deixar descendència.
21 També la prengué el segon, i també
va morir sense deixar descendència, i
així mateix el tercer.
22 I la van prendre els set, i no van
deixar descendència. Després de tots
va morir també la dona.
23 En la resurrecció doncs, quan
ressuscitin, ¿de quin d'ells serà muller?
Perquè tots set la van tenir per muller.
24 Jesús respongué i els va dir: ¿No
aneu errats per això, perquè no
coneixeu les Escriptures i el poder de
Déu?
25 Perquè quan ressuscitin d'entre els
morts, ni es casen ni són donats en
casament, sinó que són com els àngels
en els cels.
26 I, concernent el fet que els morts
ressusciten, ¿no heu llegit en el llibre
de Moisès, en allò de l'esbarzer, com
Déu li va parlar, dient: Jo sóc el Déu
d'Abraham i el Déu d'Isaac i el Déu de
Jacob?[a]
27 No és Déu de morts, sinó Déu de
vius. Vosaltres, doncs, aneu molt
errats.

28 I s'atansà un dels escribes, que els
havia escoltat mentre discutien.
S'havia adonat que els havia contestat
bé i li preguntà: ¿Quin és el primer de
tots els manaments?
29 Jesús li respongué: El primer
manament de tots és: Escolta, Israel: El
Senyor Déu nostre, el Senyor és u.
30 I estimaràs el Senyor el teu Déu
amb tot el teu cor i amb tota la teva
ànima i amb tota la teva ment i amb
tota la teva força. Aquest és el primer
manament.[b]
31 I el segon és semblant a aquest:
Estimaràs el teu proïsme com a tu
mateix.[c] No hi ha cap manament més
gran que aquests.
32 I l'escriba li digué: Ben dit, Mestre,
has dit en veritat que Déu és u, i no
n'hi ha cap altre llevat d'ell.
33 I estimar-lo amb tot el cor i amb tot
l'enteniment i amb tota l'ànima i amb
tota la força, i estimar el proïsme com a
un mateix és més que tots els
holocaustos i els sacrificis.
34 I Jesús, en veure que havia respost
amb seny, li digué: No ets lluny del
regne de Déu. I ningú ja no gosava
interrogar-lo.

35 I Jesús respongué i deia ensenyant
en el temple: ¿Com és que els escribes
diuen que el Crist és fill de David?
36 Perquè el mateix David va dir en
l'Esperit Sant: El Senyor digué al meu
Senyor: Seu a la meva dreta fins que posi
els teus enemics sota els teus peus.[d]
37 David mateix l'anomena Senyor,
¿com és fill seu? I la gran multitud
l'escoltava de bon grat.

38 I els deia en el seu ensenyament:
Guardeu-vos dels escribes, que volen
passejar-se amb llargues vestimentes i
volen les salutacions a les places,
39 i els primers seients en les
sinagogues i els primers llocs en els
convits;
40 que devoren les cases de les viudes i
com a pretext fan llargues oracions.
Aquests rebran una condemnació més
gran.

41 I Jesús seia davant de la caixa de
les ofrenes i mirava com la gent tirava
diners a la caixa de les ofrenes. I molts
rics hi ficaven molt.
42 I arribà una viuda pobra i va ficar
dues monedes petites, que fan un
quadrant.
43 I va cridar els seus deixebles i els
diu: En veritat us dic que aquesta
viuda pobra ha tirat més que tots els
qui tiren a la caixa de les ofrenes.
44 Perquè tots hi han tirat d'allò que
els sobra, en canvi ella hi ha tirat de la
seva pobresa tot el que tenia, tot el seu
manteniment.

13 I quan ell sortia del temple, un
dels seus deixebles li diu: Mestre, mira
quines pedres i quins edificis!
2 I Jesús va respondre i li digué: Veus
aquests grans edificis? No quedarà
pedra sobre pedra que no sigui
enderrocada.

3 I mentre ell seia a la muntanya de
les Oliveres, davant del temple, Pere,
i Jaume, i Joan i Andreu li van
preguntar en privat:
4 Digue'ns, quan seran aquestes coses?

a: Èxode 3:6 b: Deuteronomi 6:4,5 c: Levític 19:18 d: Psalm 110:1

I quin serà el senyal quan totes aquestes
coses seran a punt de complir-se?
5 Jesús respongué i començà a dir-los:
Mireu que ningú no us faci desviar.
6 Perquè vindran molts en nom meu,
dient: Sóc jo, i n'enganyaran molts.
7 I quan sentireu parlar de guerres i
de rumors de guerres, no us inquieteu,
perquè cal que això s'esdevingui, però
encara no és la fi.
8 Perquè s'alçarà nació contra nació, i
reialme contra reialme. I hi haurà
terratrèmols a diversos llocs, i hi haurà
fams i avalots. Aquestes coses són els
començaments dels dolors.
9 Mireu per vosaltres mateixos.
Perquè us lliuraran als sanedrins, i
sereu assotats en les sinagogues. I us
portaran davant de governadors i de
reis per causa de mi, en testimoni per a
ells.
10 I primer cal que en totes les nacions
sigui proclamat l'evangeli.
11 I quan us duguin per lliurar-vos, no
us preocupeu del que haureu de dir, ni
ho premediteu, sinó digueu allò que us
sigui donat en aquell moment, perquè
no sou vosaltres els qui parleu, sinó
l'Esperit Sant.
12 I el germà lliurarà a la mort el
germà, i el pare al fill. I els fills
s'aixecaran contra els pares, i els
mataran.
13 I sereu odiats de tots per causa del
meu nom. Però el qui perseverarà fins
a la fi, aquest serà salvat.

14 Però quan veureu l'abominació
desoladora, anunciada pel profeta
Daniel, posada on no ha de ser -el qui
llegeix que ho entengui-, llavors els qui
siguin a Judea que fugin a les
muntanyes.
15 I el qui sigui al terrat que no baixi a
casa ni entri per agafar res de casa seva.
16 I el qui sigui al camp que no torni
enrera per agafar el seu mantell.
17 I ai de les qui estiguin
embarassades i de les qui alletin en
aquells dies.
18 Pregueu perquè la vostra fugida no
s'escaigui a l'hivern;
19 perquè aquells dies seran de
tribulació, com no n'hi ha hagut des del
principi de la creació que Déu va crear
fins ara, ni mai n'hi haurà.
20 I si el Senyor no hagués escurçat
aquells dies, ningú no seria salvat. Però
a causa dels elegits, que ell va escollir,
ha escurçat aquells dies.
21 I llavors, si algú us digués: Mireu,
és aquí el Crist! o, Mireu, allà!, no el
cregueu.
22 Perquè s'alçaran falsos cristos i
falsos profetes, i faran senyals i
prodigis per enganyar, si fos possible,
fins els elegits.
23 Però vosaltres vigileu. Heus aquí,
us he predit totes les coses.

24 Però en aquells dies, després
d'aquella tribulació, el sol s'enfosquirà i
la lluna no donarà la seva claror.
25 I aniran caient els estels del cel, i
seran sacsejats els exèrcits que hi ha en
els cels.
26 I llavors veuran el Fill de l'home
venint en els núvols amb gran poder i
glòria.
27 I llavors enviarà els seus àngels i
reunirà els seus elegits dels quatre
vents, d'un extrem de la terra fins a
l'extrem del cel.

28 I apreneu de la figuera aquesta
paràbola: Quan la seva branca ja es
torna tendra i treu les fulles, sabeu que
l'estiu és a prop.
29 Així també vosaltres, quan vegeu
que s'esdevenen aquestes coses,
sapigueu que és a prop, a les portes.
30 En veritat us dic: No passarà pas
aquesta generació fins que
s'esdevinguin totes aquestes coses.
31 El cel i la terra passaran, però les
meves paraules no passaran.

32 Però referent a aquell dia i a l'hora,
ningú no els sap, ni els àngels del cel,
ni el Fill, sinó el Pare.
33 Vigileu, vetlleu i pregueu, perquè
no sabeu quan serà el temps.
34 Com un home que va deixar la seva
casa i se'n va anar lluny i va donar la
potestat als seus servents, a cadascú la
seva feina, i al porter li va encarregar
que vetllés.
35 Vetlleu doncs, perquè no sabeu quan
vindrà el senyor de la casa, al vespre o
a mitjanit o al cant del gall o a l'alba.
36 No fos que vingués de sobte i us
trobés adormits.

37 I el que us dic a vosaltres, ho dic a
tots: Vetlleu.

14 I al cap de dos dies s'esqueia la
Pasqua i els Àzims. I els principals
sacerdots i els escribes cercaven la
manera de prendre'l per engany i
matar-lo.
2 Però deien: No pas durant la festa, no
fos que hi hagués un avalot del poble.
3 Ell era a Betània, a casa de Simó el
leprós, i mentre era a taula, vingué una
dona que duia un flascó d'alabastre
amb un ungüent de nard espicanard,
molt valuós. I va trencar l'alabastre i el
vessà damunt del seu cap.
4 I n'hi hagué alguns que es van
indignar entre ells, i deien: Perquè s'ha
fet aquest malgastament de l'ungüent?
5 Ja que s'hauria pogut vendre per
més de tres-cents denaris, i donar als
pobres. I li reprotxaven.
6 Però Jesús digué: Deixeu-la, per què
l'amoïneu? Ha fet una obra bona amb
mi.
7 Perquè els pobres sempre els teniu
amb vosaltres, i quan vulgueu podeu
fer-los bé, però a mi no sempre em
teniu.
8 Ella ha fet el que ha pogut, s'ha
avançat a ungir el meu cos per a la
sepultura.
9 En veritat us dic: A tot arreu del
món on sigui predicat aquest evangeli,
s'explicarà també el que ella ha fet, en
memòria seva.

10 I Judes Iscariot, un dels dotze, anà
als principals sacerdots a fi de lliurar-
los-el.
11 I ells, en sentir-ho, es van alegrar i
van prometre de donar-li diners. I
buscava l'oportunitat per lliurar-lo.

12 I el primer dia dels Àzims, quan
sacrificaven la Pasqua, els seus
deixebles li digueren: On vols que
anem a preparar perquè mengis la
Pasqua?
13 I envià dos dels seus deixebles i els
diu: Aneu a la ciutat, i us trobarà un
home que duu una gerra d'aigua;
seguiu-lo.
14 I allà on entri, digueu a l'amo de la
casa: El Mestre diu: On és l'estança on
he de menjar la Pasqua amb els meus
deixebles?
15 I ell us mostrarà una sala de dalt,
gran, moblada i a punt; prepareu-ho
allí per a nosaltres.
16 I els seus deixebles van sortir i
arribaren a la ciutat, i ho van trobar
com els havia dit, i van preparar la
Pasqua.
17 I en arribar el vespre, hi va anar
amb els dotze.
18 I mentre estaven reclinats a taula i
menjaven, Jesús digué: En veritat us
dic: Un de vosaltres em lliurarà, un que
menja amb mi.
19 I ells van començar a entristir-se i a
dir-li un per un: No sóc pas jo? I un
altre: No sóc pas jo?
20 Ell va respondre i els digué: Un dels
dotze, el qui suca *pa* amb mi en el plat.
21 Cert que el Fill de l'home se'n va, tal
com està escrit d'ell, però ai d'aquell
home per qui el Fill de l'home és lliurat;
li hauria valgut més de no haver
nascut, a aquell home!

22 I mentre menjaven, Jesús va
prendre pa, i va beneir, el partí i els el
donà i digué: Preneu, mengeu, això és
el meu cos.
23 I va prendre la copa, va donar
gràcies, i els la va donar i en van beure
tots.
24 I els digué: Això és la meva sang, la
del nou pacte, que és vessada per a
molts.
25 En veritat us dic: Ja no beuré més
del fruit del cep fins aquell dia quan el
beuré nou en el regne de Déu.
26 I després de cantar l'himne, van
sortir vers la muntanya de les
Oliveres.

27 I Jesús els diu: Tots us entre-
bancareu en mi, aquesta nit. Perquè
està escrit: Feriré el pastor, i les ovelles
seran dispersades.[a]
28 Però després de ressuscitar, aniré
davant vostre a Galilea.
29 Pere li digué: Encara que tots
s'entrebanquessin, jo no.
30 I Jesús li diu: En veritat et dic que
avui, aquesta mateixa nit, abans que el
gall canti dues vegades, em negaràs
tres vegades.
31 Però ell encara deia amb més

a: Zacaries 13 :7

insistència: Encara que em calgui morir amb tu, no et negaré pas. I tots deien coses semblants.
32 I arribà a un lloc anomenat Getsemaní, i diu als seus deixebles: Seieu aquí, mentre prego.
33 I es va endur Pere i Jaume i Joan amb ell. I començà a esfereir-se i a angoixar-se.
34 I els diu: La meva ànima està trista fins a la mort, quedeu-vos aquí i vetlleu.
35 I va anar una mica més endavant i caigué sobre el terra i pregava que, si era possible, no li calgués passar aquella hora.
36 I deia: Abbà,[a] Pare, totes les coses et són possibles. Aparta de mi aquest calze. Però no *es faci* el que jo vull, sinó el que tu vols.
37 I hi anà i els trobà dormint; i diu a Pere: Simó, dorms? ¿No has pogut vetllar una hora?
38 Vetlleu i pregueu, a fi que no entreu en temptació. L'esperit prou que està disposat, però la carn és feble.
39 I se'n va tornar a anar i pregà dient el mateix.
40 I en tornar, els va trobar novament adormits, perquè els seus ulls els pesaven, i no van saber què contestar-li.
41 I tornà a venir per tercera vegada i els diu: Dormiu encara i reposeu. Ja n'hi ha prou, ha arribat l'hora. Heus aquí, el Fill de l'home és lliurat en les mans dels pecadors.
42 Alceu-vos, anem. Heus aquí, s'apropa el qui em lliura.

43 I de seguit, mentre ell encara parlava, arribà Judes, un dels dotze, i amb ell una gran gentada, amb espases i bastons, de part dels principals sacerdots i dels escribes i dels ancians.
44 El qui el lliurava els havia donat un senyal convingut, dient: Aquell que besaré, és ell; agafeu-lo i porteu-lo ben segur.
45 I va arribar i anà immediatament cap a ell i diu: Rabbí, Rabbí, i el va besar.
46 I van posar les mans sobre ell i el van agafar.
47 Però un dels qui eren al voltant, tragué l'espasa, va colpir el criat del gran sacerdot i li va tallar l'orella.
48 I Jesús respongué i els digué: ¿Com a un lladre heu sortit amb espases i bastons a agafar-me?
49 Cada dia era amb vosaltres ensenyant en el temple, i no em vau agafar. Però *és* a fi que es compleixin les Escriptures.
50 I tots el van deixar i van fugir.

51 I un cert jove l'anava seguint, embolicat amb un llençol sobre el cos nu. I el van agafar els joves.
52 Però ell, va deixar el llençol i se'ls va escapar nu.

53 I van dur Jesús al gran sacerdot, i es reuniren amb ell tots els principals sacerdots i els ancians i els escribes.
54 I Pere el seguia de lluny, fins a dins del pati del gran sacerdot. I s'estava assegut amb els criats, i s'escalfava vora el foc.
55 I els principals sacerdots i tot el sanedrí buscaven un testimoniatge contra Jesús, a fi de matar-lo, i no el trobaven.
56 Perquè molts deien fals testimoni contra ell, però els testimoniatges no concordaven.
57 I alguns es van aixecar per dir fals testimoni contra ell, dient:
58 Nosaltres vam sentir que deia: Jo destruiré aquest santuari fet amb les mans, i en tres dies n'edificaré un altre no fet amb les mans.
59 I ni així el testimoni d'ells no concordava.
60 I el gran sacerdot s'aixecà enmig i preguntà a Jesús, dient: No respons res? Què testifiquen aquests contra tu?
61 Però ell callava i no va respondre res. I el gran sacerdot li tornà a preguntar i li diu: Ets tu el Crist, el Fill del Beneït?
62 Jesús li digué: Jo sóc. I veureu el Fill de l'home assegut a la dreta del Poder i venint amb els núvols del cel.
63 I el gran sacerdot es va esquinçar els seus vestits, i diu: Quina necessitat tenim ja de testimonis?
64 Heu escoltat la blasfèmia. Què us sembla? I tots ells van sentenciar que era reu de mort.
65 I alguns van començar a escopir-li, a tapar-li la cara i a copejar-lo amb els punys; i li deien: Profetitza! I els criats li pegaven bufetades.

a: en arameu, nom afectiu per anomenar el pare

66 I Pere s'estava al pati, a baix, i vingué una de les minyones del gran sacerdot.
67 I en veure Pere, que s'escalfava, se'l va mirar i li diu: Tu també eres amb Jesús el Natzarè.
68 Però ell ho va negar dient: No sé ni entenc el que dius. I va sortir a fora a l'entrada del pati. I va cantar un gall.
69 I la minyona el va tornar a veure, i començà a dir als qui eren allà: Aquest és un d'ells.
70 Però ell ho va tornar a negar. I després d'una mica els qui eren per allà també deien a Pere: És cert que ets un d'ells, perquè també ets galileu i la teva parla s'assembla.
71 I ell va començar a maleir i a jurar: No conec aquest home que dieu.
72 I un gall va cantar per segona vegada. I Pere es recordà de la paraula que Jesús li havia dit: Abans de cantar el gall dues vegades, me'n negaràs tres. I pensant en això plorava.

15 I tot seguit, a l'alba, van fer consell els principals sacerdots amb els ancians, els escribes i tot el sanedrí; van lligar Jesús, se l'endugueren, i el van lliurar a Pilat.
2 I Pilat li preguntà: ¿Tu ets el rei dels jueus? Ell respongué i li digué: Tu ho dius.
3 I els principals sacerdots l'acusaven de moltes coses, però ell no va respondre res.
4 Pilat li tornà a preguntar dient: No respons res? Mira de quantes coses t'acusen.
5 Però Jesús ja no va respondre res més, de manera que Pilat estava admirat.

6 I durant la festa els alliberava un presoner, qualsevol que demanessin.
7 I n'hi havia un, anomenat Barrabàs, empresonat amb els sediciosos que en la insurrecció havien comès un homicidi.
8 I la multitud cridava i va començar a demanar que fes com sempre els feia.
9 Pilat els respongué dient: Voleu que us alliberi el Rei dels jueus?
10 Perquè sabia que era per enveja que els principals sacerdots li havien lliurat.
11 I els principals sacerdots van instigar la multitud a fi que més aviat els deixés lliure Barrabàs.
12 I Pilat va tornar a respondre i els digué: Què voleu doncs que faci al qui anomeneu Rei dels jueus?
13 I novament van cridar: Crucifica'l!
14 Però Pilat els deia: I quin mal ha fet? Però ells van cridar més fort: Crucifica'l!
15 I Pilat, que volia satisfer el poble, els va alliberar Barrabàs. I, després de fer flagel·lar Jesús, el va lliurar perquè fos crucificat.

16 Llavors els soldats el van portar dins del pati, que és el pretori, i van convocar tota la cohort.
17 I el vestiren de porpra i li van posar una corona teixida d'espines.
18 I el van començar a saludar: Salut, Rei dels jueus.
19 I li pegaven cops al cap amb una canya, i li escopien, i li feien reverències agenollant-se.
20 I quan s'hagueren burlat d'ell, el van desvestir de la porpra, el van vestir amb els seus propis vestits i se l'endugueren per crucificar-lo.

21 I van obligar a un que passava, Simó de Cirene, el pare d'Alexandre i de Rufus, que venia del camp, a portar-li la creu.
22 I el dugueren al lloc del Gòlgota, que es tradueix: lloc del Crani.
23 I li van donar a beure vi mirrat, però ell no en prengué.
24 I després de crucificar-lo, es van repartir els seus vestits jugant-se'ls a la sort per veure què tocaria a cadascú.
25 Era l'hora tercera, i el van crucificar.
26 I hi havia escrita damunt la inscripció de la seva causa: el Rei dels jueus.
27 I van crucificar amb ell dos lladres, l'un a la seva dreta i l'altre a la seva esquerra.
28 I es va complir l'Escriptura que diu: I fou comptat amb els malvats.[a]
29 I els qui passaven el blasfemaven movent els caps i dient: Au! El que destrueix el santuari i en tres dies l'edifica;
30 salva't a tu mateix, i baixa de la creu.

a: Isaïes 53:12

31 De manera semblant, els principals
sacerdots també se'n burlaven entre
ells amb els escribes i deien: N'ha
salvat d'altres, però ell mateix no es pot
salvar.
32 El Crist, el Rei d'Israel! Que baixi
ara de la creu a fi que ho vegem i
creguem. I els qui eren crucificats amb
ell l'insultaven.

33 I arribada l'hora sisena, es va fer
fosc sobre tota la terra, fins a l'hora
novena.
34 I a l'hora novena Jesús va cridar
amb gran veu, dient: Eloí, Eloí, lammà
sabactaní? que traduït vol dir: Déu
meu, Déu meu, per què m'has
desemparat?[a]
35 I alguns dels qui eren allà, en
sentir-ho, deien: Mira, crida Elies.
36 I un corregué i xopà una esponja
amb vinagre, la va col·locar en una
canya i li va donar de beure, dient:
Deixeu, vegem si ve Elies a baixar-lo.
37 I Jesús, fent un gran crit, va expirar.
38 I el vel del santuari es va esquinçar
en dues parts, de dalt fins a baix.
39 El centurió, que era davant d'ell, en
veure que havia expirat cridant així,
digué: Veritablement aquest home era
Fill de Déu.
40 Hi havia també unes dones que
miraven de lluny; entre elles hi havia
Maria Magdalena, i Maria mare de
Jaume el menor i de Josep, i Salomé,
41 les quals també l'havien seguit i el
servien quan ell era a Galilea, i moltes
altres que havien pujat amb ell a
Jerusalem.

42 I arribat ja el vespre, com que era la
Preparació, que és el dia abans del
dissabte,
43 Josep d'Arimatea, un conseller
honorable *del sanedrí* que esperava
també el regne de Déu, va gosar
presentar-se a Pilat i va demanar el cos
de Jesús.
44 Pilat es va estranyar que ja fos
mort, i va fer cridar el centurió i li va
preguntar si feia gaire que havia mort.
45 I després de saber-ho pel centurió,
va concedir el cos a Josep.
46 I aquest va comprar un llençol i va
baixar el cos, el va embolicar amb el
llençol i el va posar en un sepulcre, que
era tallat en la roca, i va fer rodolar
una pedra a la porta del sepulcre.
47 Maria Magdalena i Maria de Josep
estaven mirant on el posaven.

16 I passat el dissabte, Maria
Magdalena i Maria de Jaume i Salomé,
van comprar espècies aromàtiques per
anar-lo a ungir.
2 I molt de matí, el primer dia de la
setmana, van anar al sepulcre a la
sortida del sol.
3 I es deien entre elles: Qui ens farà
rodolar la pedra de la porta del
sepulcre?
4 I van mirar i van veure que havien
fet rodolar la pedra, que era molt
grossa.
5 I van entrar en el sepulcre i van
veure un jove assegut a la dreta, vestit
amb una roba blanca, i es van espantar.
6 Però ell els diu: No tingueu por. Esteu
buscant Jesús el Natzarè, el qui va ser
crucificat. Ha ressuscitat, no és aquí;
mireu el lloc on el van posar.
7 Però aneu, digueu als seus deixebles i
a Pere que va davant vostre a Galilea;
allà el veureu, com us ho havia dit.
8 I sortiren de pressa, fugint del
sepulcre; la tremolor i l'espant s'havien
apoderat d'elles. I no van dir res a
ningú perquè tenien por.

9 I després de ressuscitar a l'alba del
primer dia de la setmana, es va
aparèixer primer a Maria Magdalena,
de la qual havia expulsat set dimonis.
10 I ella ho va anar a anunciar als qui
havien estat amb ell, que estaven
tristos i ploraven.
11 I ells, en sentir que vivia i que ella
l'havia vist, no ho van creure.

12 I després d'aquestes coses s'aparegué
amb una semblança diferent a dos
d'ells mentre caminaven anant al
camp.
13 I aquests van anar i ho van
anunciar als altres, però tampoc no els
van creure.

14 Finalment es va aparèixer als onze
mentre eren a taula, i els va reprotxar
la seva incredulitat i duresa de cor,
perquè no havien cregut els qui

a: Psalm 22 :1

l'havien vist ressuscitat.
15 I els digué: Aneu per tot el món i
prediqueu l'evangeli a tota la creació.
16 El qui cregui i sigui batejat, serà
salvat, però el qui no cregui, serà
condemnat.
17 I als qui creguin els acompanyaran
aquests senyals: en el meu nom
expulsaran dimonis, parlaran noves
llengües,
18 agafaran serps i si beuen algun verí
mortal no els farà mal; imposaran les
mans sobre els malalts i es posaran
bons.

19 I el Senyor, després de parlar-los,
fou endut al cel i es va asseure a la
dreta de Déu.
20 I ells van sortir i van predicar per
tot arreu: el Senyor obrava amb ells i
confirmava la Paraula per mitjà dels
senyals que l'acompanyaven. Amén.

EVANGELI SEGONS

LLUC

1 Ja que molts han intentat
d'ordenar una narració dels fets que
s'han acomplert entre nosaltres,[a]
2 tal com ens ho han transmès els qui
des del principi n'eren testimonis
oculars i servents de la Paraula,
3 m'ha semblat escaient també a mi,
després d'haver investigat acuradament
totes les coses des dels orígens,
d'escriure-t'ho per ordre, honorable Teòfil,
4 a fi que coneguis la certesa de les
coses en què has estat instruït.

5 En els dies d'Herodes rei de Judea,
hi havia un sacerdot anomenat
Zacaries, del torn d'Abies. I la seva
muller era de les filles d'Aaron, i el seu
nom era Elisabet.
6 Tots dos eren justos davant de Déu i
caminaven irreprensibles en tots els
manaments i preceptes del Senyor.
7 I no tenien cap fill, perquè Elisabet
era estèril, i tots dos eren d'edat
avançada.

8 I succeí que, mentre ell complia el
seu ministeri sacerdotal davant de
Déu, en l'ordre del seu torn,
9 segons el costum del sacerdoci, fou
elegit per sorteig per entrar en el
santuari del Senyor a oferir l'encens.
10 I tota la multitud del poble estava
pregant a fora, a l'hora de l'encens.
11 Llavors se li aparegué un àngel del
Senyor, dempeus a la dreta de l'altar de
l'encens.
12 I Zacaries, en veure'l, es va torbar i
es va omplir de por.
13 Però l'àngel li digué: No temis,
Zacaries, perquè la teva súplica ha
estat atesa, i la teva esposa Elisabet et
donarà un fill i anomenaràs el seu nom
Joan.
14 I en tindràs goig i joia, i molts
s'alegraran del seu naixement.
15 Perquè serà gran davant del Senyor.
No beurà ni vi ni licor, i serà ple de
l'Esperit Sant ja des del si de la seva mare.
16 I convertirà molts dels fills d'Israel
al Senyor, el seu Déu;
17 i ell mateix anirà davant del Senyor
en l'esperit i el poder d'Elies per
convertir els cors dels pares envers els
fills, i els desobedients al seny dels
justos, a fi de preparar per al Senyor un
poble ben disposat.[b]
18 I Zacaries digué a l'àngel: Com ho
sabré, això? Perquè jo sóc vell, i la
meva dona és d'edat avançada.
19 L'àngel respongué i li digué: Jo sóc
Gabriel, que m'estic davant la presència
de Déu, i he estat enviat a parlar-te i a
anunciar-te aquestes bones noves.
20 I heus aquí, et quedaràs mut i no
podràs parlar fins al dia que
s'esdevindran aquestes coses, perquè
no has cregut les meves paraules, que
es compliran en el seu temps.

21 I el poble estava esperant Zacaries,
i s'estranyaven que trigués tant dins
del santuari.
22 I quan va sortir no els podia parlar,
i es van adonar que havia tingut una
visió en el santuari. I ell els feia signes,
i va quedar mut.
23 I succeí que, quan es van complir
els dies del seu ministeri, se'n va anar a
casa seva.

24 I després d'aquests dies, Elisabet, la
seva muller, va concebre i s'estigué
amagada durant cinc mesos, i deia:
25 Així ha obrat amb mi el Senyor, en
aquests dies que li ha plagut treure el
meu oprobi d'entre els homes.

26 I el sisè mes, l'àngel Gabriel fou
enviat per Déu a una ciutat de Galilea
anomenada Natzaret,
27 a una verge esposada amb un home
que es deia Josep, de la casa de David. I

a: o també, "dels quals nosaltres tenim plena certesa". *b: Malaquies 4:6*

el nom de la verge era Maria.
28 I l'àngel va entrar on era ella i li
digué: Et saludo, molt afavorida, el
Senyor és amb tu. Beneïda ets tu entre
les dones!
29 I en veure'l, ella es va torbar per
això que li havia dit, i considerava
quina mena de salutació era aquella.
30 I l'àngel li digué: No temis, Maria,
perquè has trobat gràcia davant de
Déu.
31 I heus aquí, concebràs en el teu si i
tindràs un fill, i li posaràs per nom
Jesús.
32 Ell serà gran i serà anomenat Fill
de l'Altíssim, i el Senyor Déu li donarà
el tron de David el seu pare.
33 I regnarà eternament sobre la casa
de Jacob i el seu regnat no tindrà fi.
34 Llavors Maria digué a l'àngel: Com
serà això, si no conec home?
35 L'àngel respongué i li digué:
L'Esperit Sant vindrà sobre tu, i el
poder de l'Altíssim et cobrirà amb la
seva ombra, i per aquesta causa això
sant que naixerà de tu serà anomenat
Fill de Déu.
36 I heus aquí, la teva parenta
Elisabet també ha concebut un fill en la
seva vellesa, i aquest és el sisè mes per
a ella que li diuen estèril.
37 Perquè per a Déu no hi ha res
impossible.
38 I Maria digué: Heus aquí l'esclava
del Senyor, que es faci en mi segons la
teva paraula. I l'àngel se n'anà.

39 I en aquells dies, Maria es va alçar i
se n'anà de pressa cap a la muntanya, a
una ciutat de Judà.
40 I va entrar a casa de Zacaries i
saludà Elisabet.
41 I succeí que quan Elisabet va sentir
la salutació de Maria, el nen va saltar
dins del seu ventre, i Elisabet fou
omplerta de l'Esperit Sant.
42 I va exclamar amb veu forta i digué:
Beneïda tu entre les dones, i beneït el
Fruit del teu ventre.
43 ¿I d'on em ve que la mare del meu
Senyor em vingui a visitar?
44 Perquè heus aquí, així que ha
arribat el so de la teva salutació a les
meves orelles, el nen ha saltat de joia
en el meu ventre.
45 I feliç la qui ha cregut, perquè les
coses que li han estat dites de part del
Senyor tindran el seu compliment.

46 I Maria digué: La meva ànima
exalça la grandesa del Senyor,
47 i el meu esperit s'alegra en Déu, el
meu Salvador.
48 Perquè ha mirat la petitesa de la
seva serventa. Heus aquí, des d'ara em
diran feliç totes les generacions,
49 perquè el Poderós ha fet en mi coses
grans, i el seu Nom és sant,
50 i la seva misericòrdia s'estén de
generació en generació per als qui el
temen.
51 Ha fet actuar la força del seu braç:
ha esgarriat els orgullosos en la
imaginació dels seus cors,
52 ha tret els poderosos dels trons, i ha
exalçat els humils,
53 ha omplert de béns els famejants, i
els rics els ha acomiadat buits.
54 Ha auxiliat Israel, el seu servent, i
s'ha recordat de la misericòrdia
55 a Abraham i a la seva descendència
per sempre, com ho havia dit als
nostres pares.

56 I Maria es va quedar amb ella uns
tres mesos, i després se'n va tornar a
casa seva.

57 I a Elisabet se li va complir el
temps d'infantar, i va tenir un fill.
58 I els veïns i els seus parents van
sentir que el Senyor havia mostrat la
seva gran misericòrdia en ella i es van
alegrar amb ella.

59 I va succeir que el dia vuitè van
anar a circumcidar el nen, i li volien
posar el nom del seu pare Zacaries.
60 Però la seva mare va respondre i
digué: No, es dirà Joan.
61 I li van dir: No hi ha ningú en la
teva parentela que porti aquest nom.
62 I feien signes al seu pare per saber
quin nom volia que li posessin.
63 I ell va demanar una tauleta i va
escriure: Joan és el seu nom. I tots van
quedar meravellats.
64 I a l'instant se li va destravar la
boca i la llengua, i parlava beneint Déu.
65 I el temor s'apoderà de tots els seus
veïns, i per tota la muntanya de Judea
s'anaven divulgant totes aquestes coses.

66 I tots els qui ho escoltaven ho retenien en el seu cor i deien: Doncs, què serà aquest nen? I la mà del Senyor era amb ell.

67 I Zacaries, el seu pare, fou omplert de l'Esperit Sant, i va profetitzar dient:
68 Beneït el Senyor, el Déu d'Israel, perquè ha visitat i ha fet redempció per al seu poble.
69 I ens ha alçat el corn de salvació, a la casa de David, el seu servent,
70 com ho havia anunciat des d'antic per boca dels seus sants profetes:
71 salvació dels nostres enemics i de la mà de tots els qui ens odien.
72 Per fer misericòrdia amb els nostres pares i recordar-se del seu sant pacte,
73 del jurament que jurà a Abraham el nostre pare, de concedir-nos que,
74 sense por, alliberats de la mà dels nostres enemics, el servim
75 en santedat i justícia davant d'ell tots els dies de la nostra vida.
76 I tu, nen, seràs anomenat profeta de l'Altíssim, perquè aniràs davant de la faç del Senyor a preparar els seus camins,
77 per donar al seu poble el coneixement de la salvació en el perdó dels seus pecats,
78 per les entranyes de misericòrdia del nostre Déu amb què ens va visitar des de les altures el sol naixent,
79 per il·luminar els qui estan asseguts en la fosca i l'ombra de la mort, per encaminar els nostres peus pel camí de la pau.
80 I el nen anava creixent i s'enfortia en esperit, i s'estigué als deserts fins al dia de la seva manifestació a Israel.

2 I s'esdevingué en aquells dies que sortí un edicte de Cèsar August perquè es fes el cens de tota la humanitat.
2 El cens en si fou fet primerament quan Quirini era governador de Síria.
3 I tothom anava a empadronar-se, cadascú a la seva pròpia ciutat.
4 Josep també va pujar des de Galilea, de la ciutat de Natzaret, a Judea, a la ciutat de David, que es diu Betlem, -perquè ell era de la casa i del llinatge de David-,
5 a empadronar-se amb Maria, la dona casada amb ell, que estava encinta.
6 I va succeir que mentre eren allà, se li van complir els dies del part,
7 i va infantar el seu Fill primogènit, i l'embolcallà i el va reclinar en la menjadora perquè no hi havia lloc per a ells a l'hostal.

8 I en aquella mateixa contrada hi havia uns pastors que s'estaven al ras i vetllant de nit guardant el seu ramat.
9 I heus aquí, un àngel del Senyor vingué a ells, i la glòria del Senyor els va envoltar de llum i van tenir molta por.
10 I l'àngel els digué: No tingueu por, perquè heus aquí us anuncio bones noves de gran goig, que ho seran per a tot el poble:
11 Perquè avui us ha nascut en la ciutat de David un Salvador, que és el Crist, el Senyor.
12 I això us serà el senyal: trobareu un nadó en bolquers ajagut en la menjadora.

13 I de sobte es va unir a l'àngel una multitud de l'exèrcit celestial que lloaven Déu i deien:
14 Glòria a Déu en les altures, i a la terra pau; bona voluntat envers els homes!
15 I succeí, quan els àngels se'n van anar cap al cel, que els pastors es deien entre ells: Anem fins a Betlem a veure això que ha passat i que el Senyor ens ha fet saber.
16 I hi anaren de pressa i van trobar Maria i Josep, i el nen ajagut en la menjadora.
17 I en veure'l, van fer saber allò que se'ls havia dit d'aquell nen.
18 I tots els qui ho havien sentit van quedar meravellats d'allò que els explicaven els pastors.
19 I Maria guardava totes aquestes coses i les meditava en el seu cor.
20 I els pastors se'n van tornar glorificant i lloant Déu per totes les coses que havien escoltat i vist, tal com els havia estat anunciat.

21 I quan es van complir els vuit dies per circumcidar el nen, li van posar de nom Jesús, com l'havia anomenat

l'àngel abans d'ésser concebut en el si
matern.
22 I quan es van complir els dies de la
purificació d'ella, segons la llei de
Moisès, el van pujar a Jerusalem per a
presentar-lo al Senyor,
23 tal com està escrit en la llei del
Senyor: Tot mascle que obri la matriu
serà anomenat sant per al Senyor.[a]
24 I per oferir un sacrifici d'acord amb
el que diu la llei del Senyor: Un parell
de tórtores o dos colomins.[b]

25 I heus aquí, hi havia a Jerusalem
un home anomenat Simeó, i aquest
home era just i temorós de Déu i
esperava la consolació d'Israel, i
l'Esperit Sant era sobre ell.
26 I l'Esperit Sant li havia revelat que
no veuria la mort abans d'haver vist el
Crist del Senyor.
27 I *portat* per l'Esperit va anar al
temple, i quan els pares entraven el
nen Jesús per fer el que prescriu la llei
referent a ell,
28 el va prendre en els seus braços i va
beneir Déu, i digué:
29 Sobirà, ara deixes anar el teu
servent en pau, segons la teva paraula,
30 perquè els meus ulls han vist la
teva Salvació,
31 que has preparat davant la
presència de tots els pobles:
32 llum per a revelació als gentils i
glòria del teu poble Israel.
33 I Josep i la seva mare es
meravellaven de les coses que es deien
d'ell.
34 I Simeó els va beneir i digué a
Maria, la seva mare: Mira, aquest ha
estat posat per a caiguda i aixecament
de molts a Israel, i com a senyal que
serà contradit,
35 -i a tu mateixa una espasa et
travessarà l'ànima- a fi que siguin
descoberts els pensaments de molts
cors.

36 I hi havia també una profetessa,
Anna, filla de Fanuel, de la tribu
d'Asser, d'edat molt avançada. Després
de la seva virginitat havia viscut set
anys amb el seu marit.
37 I era viuda d'uns vuitanta-quatre
anys, i no s'apartava del temple servint
nit i dia amb dejunis i pregàries.
38 I en aquell mateix moment ella va
pujar i donava gràcies al Senyor i
parlava d'ell a tots els qui esperaven la
redempció a Jerusalem.
39 I quan hagueren complert totes les
coses d'acord amb la llei del Senyor,
se'n van tornar a Galilea, a la seva
ciutat de Natzaret.
40 I el nen anava creixent i s'enfortia
en esperit, omplint-se de saviesa, i la
gràcia de Déu era sobre ell.

41 I els seus pares anaven cada any a
Jerusalem per la festa de la Pasqua.
42 I quan tenia dotze anys, van pujar a
Jerusalem, segons el costum de la
festa.
43 I en acabar-se els dies, quan se'n
tornaven, el nen Jesús es va quedar a
Jerusalem sense que Josep i la seva
mare se n'adonessin.
44 Suposant que ell era a la caravana,
van fer una jornada de camí, i el
buscaven entre els parents i els
coneguts.
45 I com que no el van trobar, se'n
tornaren a Jerusalem buscant-lo.
46 I succeí que al cap de tres dies, el
van trobar en el temple, assegut enmig
dels mestres, escoltant-los i fent-los
preguntes.
47 I tots els qui el sentien quedaven
admirats del seu enteniment i de les
seves respostes.
48 I en veure'l, es van quedar atònits, i
la seva mare li digué: Fill, ¿per què
t'has portat així amb nosaltres? Mira,
el teu pare i jo t'hem estat buscant
angoixats.
49 I ell els digué: Per què em
buscàveu? ¿No sabíeu que em cal estar
en les coses del meu Pare?
50 I ells no van entendre això que els
havia dit.

51 Després baixà amb ells i va anar a
Natzaret, i els era obedient. I la seva
mare guardava totes aquestes coses en
el seu cor.
52 I Jesús progressava en saviesa i en
estatura i en gràcia davant de Déu i
dels homes.

a: Èxode 13:2 b: Levític 12:8.

3 L'any quinzè de l'imperi de Tiberi
Cèsar, quan Ponç Pilat era governador
de Judea, i Herodes era tetrarca de
Galilea i el seu germà Filip era tetrarca
d'Iturea i de la comarca de Traconítida,
i Lisànies era tetrarca d'Abilene,
2 quan Annàs i Caifàs eren principals
sacerdots, la paraula de Déu vingué
sobre Joan, el fill de Zacaries, en el
desert.
3 I va anar per tota la rodalia del
Jordà, predicant un baptisme de
penediment per a la remissió dels
pecats,
4 tal com està escrit en el llibre de les
paraules del profeta Isaïes dient: Veu
d'un que crida en el desert: Prepareu el
camí del Senyor, dreceu les seves
senderes.
5 Tot barranc serà omplert, i tot serrat
i tossal seran abaixats, i els llocs torts
seran adreçats i els abruptes es
tornaran en camins plans.
6 I tothom veurà la salvació de Déu.[a]

7 Deia doncs a les multituds que
havien sortit a fer-se batejar per ell:
Cria d'escurçons, qui us ha advertit per
fugir de la ira que vindrà?
8 Feu, doncs, fruits dignes del
penediment, i no comenceu a dir en el
vostre interior: Tenim Abraham per
pare, perquè us dic que Déu pot fer
sorgir d'aquestes pedres fills a
Abraham.
9 I la destral ja és posada a l'arrel dels
arbres; tot arbre doncs que no fa bon
fruit és tallat i llançat al foc.

10 I les multituds li preguntaven
dient: Què hem de fer, doncs?
11 Va respondre i els diu: El qui tingui
dues túniques que en doni al qui no en
té, i el qui tingui menjar que faci el
mateix.
12 Vingueren també uns publicans a
fer-se batejar, i li van dir: Mestre, què
hem de fer?
13 I ell els digué: No exigiu més del
que se us ha manat.
14 Uns soldats també li van preguntar
dient: I nosaltres, què hem de fer? I els
va dir: No feu extorsió a ningú ni
acuseu falsament, i acontenteu-vos
amb el vostre sou.
15 Com que el poble estava expectant i
tots pensaven en el seu cor que Joan
potser era el Crist,
16 Joan va respondre i digué a tothom:
Certament, jo us batejo en aigua, però
ve aquell qui és més poderós que jo, de
qui no sóc digne de deslligar la corretja
del seu calçat. Ell us batejarà en
Esperit Sant i foc.
17 Ell té la ventadora a la seva mà:
porgarà la seva era, i aplegarà el blat al
seu graner i cremarà la palla en un foc
que mai no s'apaga.

18 I amb moltes i diverses exhortacions
anunciava l'evangeli al poble.
19 Però el tetrarca Herodes, blasmat
per ell a causa d'Herodies, la dona del
seu germà Felip, i per totes les maldats
que Herodes havia fet,
20 encara va afegir aquesta sobre
totes: va tancar Joan a la presó.

21 I succeí que quan tot el poble era
batejat, Jesús també va ser batejat. I
mentre pregava, s'obrí el cel,
22 i l'Esperit Sant, en forma corporal,
com un colom, baixà sobre ell, i vingué
una veu del cel que deia: Tu ets el meu
Fill, l'Estimat, en qui estic complagut.

23 I Jesús mateix va començar el seu
ministeri quan tenia uns trenta anys.
Era fill -segons se suposava- de Josep,
d'Helí,
24 de Mattat, de Leví, de Melquí, de
Jannaí, de Josep,
25 de Mattaties, d'Amós, de Nahum,
d'Eslí, de Naggai,
26 de Maat, de Mattaties, de Semeí, de
Josep, de Judà,
27 de Joannàs, de Resà, de Zorobabel,
de Salatiel,
28 de Nerí, de Melquí, d'Addí, de
Cosam, d'Elmodam, d'Er,
29 de Josuè, d'Eliezer, de Jorim, de
Mattat, de Leví,
30 de Simeó, de Judà, de Josep, de
Jonan, d'Eliaquim,
31 de Meleà, de Mennà, de Mattatà, de
Natan, de David,
32 de Jessé, d'Obed, de Booz, de
Salmon, de Naasson,
33 d'Aminadab, d'Aram, d'Esrom, de
Farés, de Judà,

a: Isaïes 40:3-5

34 de Jacob, d'Isaac, d'Abraham, de Taré, de Nacor,
35 de Serug, de Ragau, de Falec, d'Eber, de Salà,
36 de Cainan, d'Arfaxad, de Sem, de Noè, de Lamec,
37 de Matusalem, d'Henoc, de Jared, de Maleleel, de Cainan,
38 d'Enós, de Set, d'Adam, de Déu.

4 Llavors Jesús, ple de l'Esperit Sant, va tornar del Jordà i fou dut per l'Esperit al desert,
2 i durant quaranta dies va ser temptat pel diable. I en aquells dies no va menjar res, i després, quan es van acabar, tingué fam.
3 I el diable li digué: Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa.
4 I Jesús li respongué dient: Està escrit: No sols de pa viurà l'home, sinó de tota paraula de Déu.[a]
5 I el diable el dugué dalt d'una muntanya elevada i li va mostrar tots els reialmes del món en un instant.
6 I el diable li digué: Et donaré tota aquesta potestat i tota la seva glòria, perquè a mi m'ha estat concedida, i la dono a qui vull.
7 Si tu doncs m'adores, tot serà teu.
8 I Jesús respongué i li digué: Vés-te'n darrera meu, Satanàs, perquè està escrit: Adoraràs el Senyor el teu Déu, i només a ell donaràs culte.[b]
9 I el va dur a Jerusalem i el posà sobre el pinacle del temple, i li digué: Si ets el Fill de Déu, llança't d'aquí a baix;
10 perquè està escrit: Als seus àngels donarà ordre concernent a tu, a fi que et guardin.
11 I també: Et duran sobre les mans, a fi que el teu peu no ensopegui en cap pedra.[c]
12 Jesús respongué i li digué: Ha estat dit: No temptaràs el Senyor el teu Déu.[d]
13 I el diable, havent acabat totes les temptacions, es va allunyar d'ell fins a una altra oportunitat.

14 I Jesús, en el poder de l'Esperit, tornà a Galilea, i la seva fama es va estendre per tota la rodalia.
15 I ensenyava en llurs sinagogues, i era lloat de tothom.
16 I anà a Natzaret, on s'havia criat. I el dia del dissabte, com era el seu costum, va entrar a la sinagoga i es va alçar a llegir.
17 I li van donar el volum del profeta Isaïes, va desenrotllar el volum i trobà el lloc on hi ha escrit:
18 L'Esperit del Senyor és sobre mi, perquè m'ha ungit per anunciar bones noves als pobres, m'ha enviat a guarir els qui tenen el cor desfet, a proclamar l'alliberament als captius i als cecs el recobrament de la vista, a posar en llibertat els oprimits,
19 a proclamar l'any acceptable del Senyor.[e]

20 I va enrotllar el volum, el donà al servidor i s'assegué. I els ulls de tots en la sinagoga estaven fixos en ell.
21 Llavors començà a dir-los: Avui s'ha acomplert aquesta Escriptura en les vostres orelles.
22 I tots en parlaven bé, i es meravellaven de les paraules de gràcia que sortien de la seva boca, i deien: ¿No és aquest el fill de Josep?
23 I els digué: Segurament em direu aquell proverbi: Metge, guareix-te tu mateix! Tot el que hem sentit que ha passat a Cafarnaüm, fes-ho també aquí a la teva terra.
24 I va afegir: En veritat us dic que cap profeta no és acceptat en la seva terra.
25 I de veritat us dic: Hi havia moltes viudes a Israel en els dies d'Elies, quan el cel va ser tancat durant tres anys i sis mesos, quan hi va haver una gran fam en tot el país,
26 i a cap d'elles no va ser enviat Elies, sinó a una viuda de Sarepta de Sidó.
27 També hi havia molts leprosos a Israel en temps del profeta Eliseu, i cap d'ells no va ser netejat sinó Naaman el sirià.
28 I en escoltar això, tots els qui eren dins la sinagoga es van omplir de furor,
29 i es van aixecar i el van empènyer fora de la ciutat, i el dugueren fins al precipici de la muntanya sobre la qual era edificada la seva ciutat, per estimbar-lo.
30 Però ell, passant entremig d'ells, se'n va anar.

a: Deuteronomi 8:3 b: Deuteronomi 6:13 c: Psalm 91:11-12 d: Deuteronomi 6:16 e: Isaïes 61:1-2

31 I baixà a Cafarnaüm, una ciutat de Galilea. I el dissabte els instruïa.
32 I quedaven admirats de la seva doctrina, perquè la seva paraula tenia autoritat.
33 I en la sinagoga hi havia un home posseït per l'esperit d'un dimoni impur, i cridà amb veu forta,
34 dient: Ei! Què hi ha entre nosaltres i tu, Jesús de Natzaret? Has vingut a destruir-nos? Sé qui ets: el Sant de Déu!
35 I Jesús el va reprendre dient: Calla i surt d'ell. El dimoni el llançà al mig, i va sortir d'ell sense fer-li cap mal.
36 I tots van quedar atònits, i enraonaven entre ells dient: ¿Quina paraula és aquesta, que amb autoritat i poder mana als esperits impurs, i surten?
37 I la seva fama s'escampava per tots els indrets de la rodalia.

38 Després de sortir de la sinagoga, entrà a casa de Simó. La sogra de Simó patia una gran febrada, i li van suplicar per ella.
39 I es va inclinar vers ella i va reprendre la febre, i la febre la va deixar. I ella es va alçar immediatament, i els servia.

40 En pondre's el sol, tots els qui tenien malalts de diferents malalties, els van dur a ell, i ell els imposà les mans a cada un i els va guarir.
41 De molts també sortien dimonis que cridaven dient: Tu ets el Crist, el Fill de Déu. I ell els reprenia i no els deixava parlar, perquè sabien que ell era el Crist.

42 Quan es va fer de dia, va sortir i se n'anà a un lloc desert. Les multituds el buscaven i van arribar fins a ell, i el retenien perquè no s'allunyés d'ells.
43 Però ell els digué: Em cal anunciar l'evangeli del regne de Déu també a les altres ciutats, perquè per això he estat enviat.
44 I anava predicant en les sinagogues de Galilea.

5 I succeí que la multitud se li llançava al damunt per escoltar la paraula de Déu, i ell era a la vora del llac de Genesaret.
2 I va veure dues barques parades a la vora del llac. Els pescadors n'havien baixat i esbaldien les xarxes.
3 Va pujar en una de les barques, que era de Simó, i li va demanar que s'allunyés una mica de terra. Va seure i, des de la barca, instruïa les multituds.
4 Quan acabà de parlar, digué a Simó: Fes-te llac endins i caleu les vostres xarxes per a la pesca.
5 I Simó va respondre i li digué: Mestre, ens hem estat esforçant durant tota la nit i no hem agafat res, però per la teva paraula calaré la xarxa.
6 I quan hagueren fet això, van agafar una gran quantitat de peixos, i la seva xarxa s'esquinçava.
7 I van fer senyal als companys de l'altra barca perquè vinguessin a ajudar-los. Hi van anar, i van omplir les dues barques, tant que s'enfonsaven.
8 Simó Pere, en veure-ho, caigué als genolls de Jesús dient: Aparta't de mi, Senyor, perquè sóc un home pecador.
9 Ja que una gran admiració s'apoderà d'ell i de tots els qui eren amb ell a causa de la captura dels peixos que havien agafat,
10 i també de Jaume i Joan, fills de Zebedeu, que eren socis de Simó. I Jesús digué a Simó: No tinguis por. D'ara endavant pescaràs homes.
11 I després de tornar les barques a terra, ho van deixar tot i el van seguir.

12 I succeí quan ell era en una de les ciutats, heus aquí, un home ple de lepra. I en veure Jesús es va prostrar sobre el seu rostre i li va pregar dient: Senyor, si vols em pots netejar.
13 Ell va estendre la mà, el tocà i digué: Ho vull, queda net. I a l'instant li va marxar la lepra.
14 I li manà que no ho digués a ningú, sinó: Vés i mostra't al sacerdot i ofereix per la teva purificació el que va ordenar Moisès com a testimoni per a ells.
15 Però la seva fama s'estenia cada vegada més, i s'aplegaven grans multituds per escoltar-lo i perquè ell els guarís de les seves malalties.
16 I ell es retirava als llocs deserts i pregava.

17 I succeí un d'aquells dies, mentre ell

estava ensenyant, que els fariseus i els
doctors de la llei seien allà, vinguts de
tots els pobles de Galilea, i de Judea i
de Jerusalem. I el poder del Senyor era
allí per guarir-los.
18 I heus aquí, uns homes portaven en
una llitera un home paralític, i
intentaven de dur-lo cap a dins i posar-
lo davant d'ell.
19 Com que no trobaven la manera
d'entrar-lo a causa de la gentada, van
pujar al terrat, el van baixar entre les
teules amb la llitera, fins al mig,
davant de Jesús.
20 I en veure la fe d'ells, li digué:
Home, et són perdonats els teus pecats.
21 I els escribes i els fariseus van
començar a raonar dient: Qui és aquest
que diu blasfèmies? Qui pot perdonar
pecats, sinó Déu solament?
22 I Jesús, coneixent llurs pensaments,
va respondre i els digué: Què raoneu en
els vostres cors?
23 Què és més fàcil, dir: Et són
perdonats els pecats; o dir: Alça't i
camina?
24 Doncs, a fi que sapigueu que el Fill
de l'home té potestat sobre la terra per
perdonar pecats -digué al paralític: A
tu et dic: Alça't, pren la teva llitera i
vés a casa teva.
25 I immediatament es va alçar
davant d'ells, prengué *la llitera* on
havia jagut, i se n'anà a casa seva
glorificant Déu.
26 I l'esbalaïment es va apoderar de
tots, i glorificaven Déu i es van omplir
de temor, i deien: Avui hem vist coses
inexplicables.

27 I després d'aquestes coses, va sortir
i es va fixar en un publicà anomenat
Leví, assegut al lloc de recaptació
d'impostos, i li digué: Segueix-me.
28 I va deixar totes les coses, s'alçà i el
va seguir.
29 I Leví va fer per a ell un gran convit
a casa seva, i hi havia una multitud de
publicans i d'altres que eren a taula
amb ells.
30 I llurs escribes i fariseus
murmuraven i deien als deixebles d'ell:
¿Com és que mengeu i beveu amb
publicans i pecadors?
31 I Jesús respongué i els digué: No
tenen necessitat de metge els qui estan
bons, sinó els qui estan malalts.
32 No he vingut a cridar justos, sinó
pecadors al penediment.

33 Llavors li digueren: Per què els
deixebles de Joan dejunen sovint i fan
oracions, igual com els dels fariseus,
però en canvi els teus mengen i beuen?
34 I els digué: ¿Podeu fer dejunar
potser els amics del nuvi mentre el
nuvi és amb ells?
35 Però vindran dies quan també el
nuvi els serà pres, llavors dejunaran,
en aquells dies.
36 I els deia també una paràbola:
Ningú no posa un pedaç d'un vestit
sense batanar en un vestit vell, perquè
sinó el nou *li* fa un esquinç, i al vell
tampoc no li escau un pedaç del nou.
37 I ningú no fica vi nou en bots vells,
perquè sinó el vi nou rebentaria els
bots, i es vessaria el vi i els bots es
farien malbé.
38 Sinó que el vi nou s'ha de ficar en
bots nous, i tots dos es conserven.
39 I ningú que ha begut del vell,
immediatament en vol del nou, perquè
diu: El vell és més bo.

6 I succeí, en el dissabte segon
primer, que ell passava pels sembrats i
els seus deixebles arrencaven espigues,
les esgranaven amb les mans i en
menjaven.
2 Però alguns dels fariseus els
digueren: Per què feu això que no està
permès de fer en dissabte?
3 I Jesús els va respondre i digué: ¿No
heu llegit mai el que va fer David quan
va tenir fam, ell i els qui eren amb ell?
4 ¿Com va entrar en la casa de Déu i
va agafar i menjar dels pans de la
presentació, que no és permès de
menjar sinó únicament als sacerdots, i
en va menjar i en va donar també als
qui eren amb ell?
5 I els deia: El Fill de l'home és Senyor
també del dissabte.

6 I un altre dissabte succeí que entrà a
la sinagoga i ensenyava, i allà hi havia
un home que tenia seca la mà dreta.
7 Els escribes i els fariseus l'espiaven
per veure si el guariria en dissabte, a fi
de trobar una acusació contra ell.

8 Però ell coneixia llurs pensaments, i
digué a l'home que tenia la mà seca:
Alça't i posa't dret al mig. I s'aixecà i es
posà dret.
9 Llavors Jesús els va dir: Us faré una
pregunta: És permès els dissabtes de
fer bé o de fer mal, de salvar una vida o
de destruir-la?
10 I havent-los mirat a tots al voltant,
digué a l'home: Estén la teva mà, i ho
va fer així, i la seva mà quedà
restablerta tan sana com l'altra.
11 Però ells es van omplir de ràbia i
parlaven entre ells què havien de fer
contra Jesús.

12 I s'esdevingué en aquells dies que
ell sortí cap a la muntanya a pregar, i
va passar la nit pregant a Déu.
13 I quan va ser de dia, va cridar els
seus deixebles, i en va elegir dotze
d'entre ells, als quals anomenà també
apòstols:
14 Simó, a qui també va posar el nom
de Pere, i Andreu, el seu germà; Jaume
i Joan; Felip i Bartomeu;
15 Mateu i Tomàs; Jaume d'Alfeu i
Simó, l'anomenat Zelot;
16 Judes de Jaume i Judes Iscariot,
que a més fou traïdor.

17 I va baixar amb ells i s'aturà en un
lloc pla, amb una gran multitud dels
seus deixebles i una gran gentada del
poble de tota Judea i de Jerusalem i de
vora la costa de Tir i de Sidó, que
havien vingut a escoltar-lo i per ser
guarits de les seves malalties,
18 i els turmentats pels esperits
impurs; i quedaven guarits.
19 I tota la multitud intentava de
tocar-lo, perquè d'ell sortia poder i els
guaria tots.

20 I va alçar els ulls vers els seus
deixebles i deia: Feliços els pobres,
perquè és vostre el regne de Déu.
21 Feliços els qui ara teniu fam,
perquè sereu saciats. Feliços els qui ara
ploreu, perquè riureu.
22 Feliços vosaltres quan els homes us
odiïn, i us excloguin, i us insultin i
rebutgin el vostre nom com a dolent per
causa del Fill de l'home.
23 Alegreu-vos en aquell dia i salteu
de goig perquè, heus aquí, la vostra
recompensa és gran en el cel. Perquè
d'aquesta manera tractaven els seus
pares als profetes.

24 Però ai de vosaltres, els rics, perquè
ja heu rebut la vostra consolació.
25 Ai de vosaltres, els qui esteu farts,
perquè tindreu fam. Ai de vosaltres, els
qui ara rieu, perquè us doldreu i
plorareu.
26 Ai de vosaltres quan tothom parli
bé de vosaltres, perquè d'aquesta
manera tractaven els seus pares als
falsos profetes.

27 Però a vosaltres que escolteu us dic:
Estimeu els vostres enemics, feu bé als
qui us odien.
28 Beneïu els qui us maleeixen i
pregueu pels qui us tracten malament.
29 Al qui et pega en una galta, para-li
també l'altra; i al qui et pren el
mantell, no li neguis la túnica.
30 Dóna a tothom qui et demani, i al
qui et prengui allò que és teu no li ho
reclamis.
31 I tal com voleu que els homes facin
per vosaltres, feu-ho vosaltres igualment
per a ells.
32 I si estimeu els qui us estimen, quin
mèrit teniu? Perquè també els pecadors
estimen els qui els estimen.
33 I si feu bé als qui us fan bé, quin do
en tindreu? Perquè també els pecadors
fan això mateix.
34 I si presteu a aquells de qui espereu
rebre, quin mèrit teniu? Perquè també
els pecadors presten als pecadors per
rebre'n tant per tant.
35 Però vosaltres estimeu els vostres
enemics, feu bé i presteu sense esperar-
ne res, i serà gran la vostra recompensa
i sereu fills de l'Altíssim, perquè ell és
bo amb els desagraïts i dolents.
36 Sigueu doncs compassius, així com
el vostre Pare és compassiu.

37 I no judiqueu i no sereu judicats, no
condemneu i no sereu condemnats,
perdoneu i sereu perdonats.
38 Doneu i se us donarà, en la vostra
falda us abocaran una bona mesura,
atapeïda, sacsejada, sobreïxent, perquè
amb la mateixa mesura amb què
mesureu, se us mesurarà a vosaltres.

39 I els digué una paràbola: ¿És que
un cec pot guiar un cec? ¿No cauran
tots dos en un clot?
40 El deixeble no és més que el seu
mestre, però tot aquell que ha acabat la
formació serà com el seu mestre.
41 Per què mires la brossa que hi ha
en l'ull del teu germà i no t'adones de la
biga que hi ha en el teu propi ull?
42 O, ¿com pots dir al teu germà:
Germà, deixa'm treure la brossa que hi
ha en el teu ull, si tu mateix no veus la
biga que hi ha en el teu ull? Hipòcrita,
treu primer la biga del teu ull, i llavors
t'hi veuràs per treure la brossa de l'ull
del teu germà.

43 Perquè no hi ha cap arbre bo que
faci fruit dolent, ni cap arbre dolent que
faci fruit bo.
44 Perquè cada arbre es coneix pel seu
propi fruit; car dels esbarzers no es
cullen figues, ni de la bardissa es
veremen raïms.
45 L'home bo, del bon tresor del seu
cor, treu allò que és bo, i l'home dolent,
del mal tresor del seu cor, treu allò que
és dolent, perquè de l'abundància del
cor parla la seva boca.

46 I per què m'anomeneu Senyor,
Senyor, i no feu el que dic?
47 Tot el qui ve a mi i escolta les meves
paraules i les fa, us mostraré a qui
s'assembla:
48 S'assembla a un home que edifica
una casa, el qual va cavar, i va
aprofundir i va posar el fonament
damunt de la roca; i quan va venir una
inundació, la riuada es va llançar
contra aquella casa però no la va poder
somoure, perquè estava fonamentada
sobre la roca.
49 Però el qui ha escoltat i no ha fet, és
semblant a un home que va edificar
una casa sobre el terra, sense
fonament. La riuada es va llançar
contra ella i va caure de seguit, i fou
gran la ruïna d'aquella casa.

7 I després d'haver acabat totes les
seves paraules *adreçades* a oïdes del
poble, entrà a Cafarnaüm.
2 I un servent d'un centurió, a qui el
centurió tenia en gran estima, estava
malalt, a punt de morir.
3 I havent sentit parlar de Jesús, li va
enviar uns ancians dels jueus per
suplicar-li que vingués a guarir el seu
servent.
4 I quan arribaren a Jesús, li
suplicaven amb insistència dient: Es
mereix que li concedeixis això,
5 perquè estima la nostra nació, i ell
ens ha construït la sinagoga.
6 I Jesús se'n va anar amb ells. Però
quan ja no era gaire lluny de la casa, el
centurió li va enviar uns amics que li
digueren: Senyor, no et molestis,
perquè no sóc digne que entris sota el
meu sostre.
7 Per això ni m'he tingut per digne de
venir a tu. Però digues una paraula i el
meu servent quedarà guarit.
8 Perquè jo també sóc un home posat
sota autoritat, tinc soldats sota les
meves ordres, i dic a l'un: Vés, i hi va; i
a l'altre: Vine, i ve; i al meu servent:
Fes això, i ho fa.
9 I Jesús, havent escoltat aquestes
paraules, es va admirar d'ell, i es va
girar i digué a la multitud que el
seguia: Us dic que ni en Israel no he
trobat una fe tan gran.
10 I quan els enviats hagueren tornat
a casa, van trobar en bona salut el
servent que havia estat malalt.

11 I després succeí que ell anava a una
ciutat anomenada Naïm, i anaven amb
ell molts dels seus deixebles i una gran
multitud.
12 I quan s'atansava a la porta de la
ciutat, heus aquí, s'emportaven un
mort, fill únic de la seva mare, que era
viuda; i anaven amb ella una nombrosa
gentada de la ciutat.
13 I el Senyor, en veure-la, es va
compadir d'ella i li digué: No ploris.
14 I s'atansà i tocà el fèretre, i els qui
el portaven es van aturar. I digué: Jove,
t'ho mano, alça't.
15 I el mort es va asseure i començà a
parlar. I ell el va donar a la seva mare.
16 I el temor es va apoderar de tothom,
i glorificaven Déu dient: Un gran
profeta ha sorgit entre nosaltres, i Déu
ha visitat el seu poble.
17 I aquesta fama d'ell s'escampà per
tot Judea i tota la rodalia.

18 I els deixebles de Joan li van fer
saber totes aquestes coses.
19 I Joan va cridar dos dels seus
deixebles i els envià a Jesús per dir-li:
¿Ets tu el qui ha de venir o n'hem
d'esperar un altre?
20 I quan els homes van arribar a ell,
digueren: Joan el baptista ens ha
enviat a tu per dir: ¿Ets tu el qui ha de
venir o n'hem d'esperar un altre?
21 I en aquell mateix moment en va
guarir molts de les seves malalties, i
flagells i esperits malignes, i va donar
la vista a molts cecs.
22 I Jesús respongué i els va dir: Aneu
i feu saber a Joan les coses que heu vist
i sentit: Els cecs hi veuen, els coixos
caminen, els leprosos són netejats, els
sords hi senten, els morts són
ressuscitats, als pobres se'ls anuncia
l'evangeli;
23 i feliç és el qui no s'entrebanqui
amb mi.

24 I quan els missatgers de Joan se
n'hagueren anat, començà a parlar de
Joan a les multituds: Què heu sortit a
mirar al desert? Una canya sacsejada
pel vent?
25 Però, què heu sortit a veure? Un
home vestit amb robes delicades? Heus
aquí, els qui vesteixen fastuosament i
viuen en luxes són als palaus reials.
26 Però, què heu sortit a veure? Un
profeta? Sí, us ho dic, i més encara que
un profeta.
27 Aquest és de qui està escrit: Heus
aquí, jo envio el meu missatger davant
del teu rostre, el qual prepararà el teu
camí davant teu.[a]
28 Perquè us dic: Entre els nascuts de
les dones, no hi ha cap profeta més gran
que Joan el baptista, però el més petit
en el regne de Déu és més gran que ell.

29 I tot el poble que el va escoltar, i els
publicans, van justificar Déu, essent
batejats amb el baptisme de Joan.
30 Però els fariseus i els doctors de la
llei van rebutjar el designi de Déu per a
ells, en no ser batejats per ell.
31 I el Senyor digué: A què compararé
doncs els homes d'aquesta generació, a
què són semblants?
32 Són semblants a uns nens asseguts
a la plaça que es criden entre ells i
diuen: Hem fet sonar la flauta per a
vosaltres i no heu dansat, us hem
cantat complantes i no heu plorat.
33 Perquè ha vingut Joan el baptista,
que no menjava pa ni bevia vi, i dieu:
Té un dimoni.
34 Ha vingut el Fill de l'home, que
menja i beu, i dieu: Heus aquí un home
golut i bevedor de vi, amic de publicans
i pecadors.
35 I la saviesa ha estat justificada per
tots els seus fills.

36 I un dels fariseus l'invità a menjar
amb ell, i va entrar a casa del fariseu i
es va reclinar a taula.
37 I heus aquí, a la ciutat hi havia una
dona que era pecadora, i quan va saber
que ell era a taula a casa del fariseu, va
portar un flascó d'alabastre amb
ungüent.
38 I es posà al darrera, vora els peus
d'ell, i plorant, començà a mullar-li els
peus amb les llàgrimes, i els eixugava
amb els cabells del seu cap i li besava
els peus i els ungia amb l'ungüent.
39 I quan ho va veure el fariseu que
l'havia convidat, es digué dintre seu:
Aquest, si fos un profeta, sabria qui i
quina mena de dona és aquesta que
l'està tocant, que és pecadora.
40 I Jesús respongué i li digué: Simó,
t'he de dir una cosa. I ell va dir: Digues,
Mestre.
41 Un creditor tenia dos deutors. L'un
li devia cinc-cents denaris, i l'altre,
cinquanta.
42 I com que ells no tenien amb què
pagar, els va perdonar a tots dos.
Digues doncs: quin d'ells l'estimarà
més?
43 I Simó va respondre i digué: Suposo
que aquell a qui més li va perdonar. Ell
li digué: Has jutjat rectament.
44 I es va girar cap a la dona i digué a
Simó: Veus aquesta dona? He entrat a
casa teva i no m'has donat aigua per
als peus, però ella ha mullat els meus
peus amb les llàgrimes i els ha eixugat
amb els cabells del seu cap.
45 No m'has donat un bes, en canvi
ella, des que he entrat, no ha parat de
besar els meus peus.
46 No has ungit amb oli el meu cap, en
canvi ella ha ungit els meus peus amb
ungüent.

a: Malaquies 3:1

47 Per això et dic: Li han estat
perdonats els seus molts pecats, perquè
ha estimat molt; però al qui se li
perdona poc, estima poc.
48 I a ella li digué: Et són perdonats
els pecats.
49 I els qui eren a taula amb ell van
començar a dir-se interiorment: Qui és
aquest que fins perdona pecats?
50 I digué a la dona: la teva fe t'ha
salvat, vés-te'n en pau.

8 I després succeí que ell anava per
cada ciutat i poble predicant i
anunciant l'evangeli del regne de Déu, i
els dotze amb ell;
2 i també algunes dones que havien
estat guarides d'esperits malignes i
malalties: Maria anomenada la
Magdalena, de qui havien sortit set
dimonis,
3 I Joana, la dona de Cuses,
administrador d'Herodes, i Susanna i
moltes altres que el servien amb els
seus béns.

4 I es va reunir una gran multitud i
acudien a ell de cada ciutat, i digué en
una paràbola:
5 El sembrador va sortir a sembrar la
seva llavor, i mentre sembrava, una
part va caure vora el camí i la van
trepitjar i els ocells del cel la van
devorar.
6 I una altra part va caure sobre la
pedra i, després , de créixer, es va
assecar perquè no tenia saó.
7 I una altra part va caure enmig
d'espines, i les espines van créixer al
mateix temps i la van ofegar.
8 I una altra part va caure en la terra
bona i, després de créixer, va produir
fruit centuplicat. Després de dir
aquestes coses, exclamava: Qui tingui
orelles per escoltar, que escolti.

9 I els seus deixebles li van preguntar
dient: Què significa aquesta paràbola?
10 Ell digué: A vosaltres us ha estat
donat de conèixer els misteris del regne
de Déu, però als altres en paràboles, a
fi que mirant no hi vegin, i escoltant no
comprenguin.[a]

11 I aquesta és *l'explicació* de la
paràbola: La llavor és la paraula de Déu.
12 I els de la vora del camí són els qui
escolten, però després ve el diable i
pren la paraula dels seus cors a fi que
no creguin i no siguin salvats.
13 I els de sobre la pedra són els qui,
quan escolten, reben amb alegria la
paraula, però aquests no tenen arrel,
creuen per un temps, i a l'hora de la
prova es fan enrera.
14 I la que va caure entre les espines,
aquests són els qui han escoltat, però
quan se'n van, els afanys i les riqueses i
els plaers d'aquesta vida els ofeguen i
no arriben a fer fruit.
15 I la de la terra bona, aquests són els
qui, havent escoltat la paraula, la
retenen amb un cor sincer i bo, i donen
fruit amb perseverança.

16 I ningú que encengui una llàntia no
la tapa amb un atuell, ni la posa sota el
llit, sinó que la posa sobre el
portallànties, a fi que els qui entrin
vegin la llum.
17 Perquè no hi ha res amagat que no
hagi de ser manifestat, ni res de secret
que no s'hagi de conèixer i venir a la
llum.
18 Mireu doncs com escolteu, perquè al
qui tingui, se li donarà, i al qui no tingui,
fins allò que es pensa tenir li serà pres.

19 I vingueren a ell la seva mare i els
seus germans, i no podien reunir-se
amb ell a causa de la gentada.
20 I li van fer saber, dient: La teva
mare i els teus germans s'estan a fora i
et volen veure.
21 Llavors respongué i els digué: La
meva mare i els meus germans són
aquests, els qui escolten la paraula de
Déu i la practiquen.

22 I un d'aquells dies s'esdevingué que
ell pujà en una barca amb els seus
deixebles, i els digué: Travessem a
l'altra banda del llac. I van salpar.
23 I mentre navegaven, ell es va
adormir. I caigué un temporal de vent
sobre el llac, i se'ls omplia la barca, i
perillaven.
24 S'hi van atansar i el van despertar
dient: Mestre, Mestre, que ens perdem!
Llavors ell s'alçà i va reptar el vent i
l'onada d'aigua, i es van aturar i hi

a: Isaïes 6:9

hagué calma.
25 I els digué: On és la vostra fe?
Espantats, es meravellaren i es deien
els uns als altres: Qui és doncs aquest,
que fins dóna ordres als vents i a
l'aigua, i l'obeeixen?

26 I navegaren cap a la regió dels
gadarens, que és enfront de Galilea.
27 I quan va sortir a terra, el vingué a
trobar un home d'aquella ciutat el qual
tenia dimonis des de feia molt de
temps, i no duia vestit ni habitava en
cap casa, sinó en els sepulcres.
28 I en veure Jesús, cridà i va caure
davant d'ell i digué amb veu forta: Què
hi ha entre jo i tu, Jesús, Fill del Déu
Altíssim? Et suplico que no em
turmentis.
29 Perquè manava l'esperit impur que
sortís d'aquell home; perquè l'arravatava
moltes vegades i estava lligat, guardat
amb cadenes i grillons, però trencava
els lligams i el dimoni se l'emportava
cap als deserts.
30 I Jesús li preguntà dient: Quin és el
teu nom? I digué: Legió. Perquè havien
entrat en ell molts dimonis.
31 I li suplicaven que no els manés que
se n'anessin a l'abisme.
32 I allà per la muntanya hi havia un
gran ramat de porcs pasturant, i li
suplicaven que els permetés d'entrar en
ells. I els ho va permetre.
33 I els dimonis van sortir de l'home i
es van ficar dins dels porcs, i el ramat
es precipità penya-segat avall cap al
llac i es va ofegar.
34 I els qui pasturaven, en veure el
que havia passat, van fugir i anaren a
fer-ho saber per la ciutat i pels camps.
35 I van sortir a veure el que havia
passat. I vingueren a Jesús, i van trobar
l'home de qui havien sortit els dimonis
assegut als peus de Jesús, vestit i en el
seu seny; i els va agafar por.
36 I els qui ho havien vist també els
van explicar com havia estat alliberat
l'endimoniat.
37 I tota la multitud de la rodalia dels
gadarens li van demanar que s'allunyés
d'ells, perquè estaven dominats d'una
gran por. I ell va pujar a la barca i se'n
tornà.
38 I l'home de qui havien sortit els
dimonis li demanava de quedar-se amb
ell, però Jesús l'acomiadà dient:
39 Torna a casa teva i conta tot el que
Déu ha fet per tu. I se n'anà per tota la
ciutat publicant tot el que Jesús havia
fet per ell.

40 I va succeir que, en tornar Jesús, la
multitud el va rebre perquè tots
l'estaven esperant.
41 I heus aquí, vingué un home
anomenat Jaire, que era un principal
de la sinagoga, caigué als peus de Jesús
i li suplicava que entrés a casa seva;
42 perquè tenia una filla única, d'uns
dotze anys, que s'estava morint. I
mentre hi anava, les multituds
l'oprimien.
43 I una dona que tenia un fluix de
sang des de feia dotze anys, que s'havia
gastat tots els seus béns en metges i
cap no l'havia pogut guarir,
44 es va atansar per darrera i tocà la
franja del seu mantell, i
immediatament es va estroncar el fluix
de la seva sang.
45 I Jesús digué: Qui m'ha tocat? Com
que tots ho negaven, digué Pere i els
qui eren amb ell: Mestre, la multitud
et prem i t'estreny, i dius: Qui m'ha
tocat?
46 I Jesús digué: Algú m'ha tocat,
perquè jo sé que de mi ha sortit poder.
47 I la dona, veient que no havia
quedat amagada, vingué tremolant i
caigué davant d'ell, i va explicar davant
de tot el poble per quina causa l'havia
tocat, i com va quedar guarida
immediatament.
48 I ell li digué: Tingues confiança filla,
la teva fe t'ha salvat, vés-te'n en pau.
49 Encara estava parlant quan vingué
un de la casa del principal de la
sinagoga a dir-li: La teva filla ha mort,
no amoïnis el Mestre.
50 Però Jesús, havent-ho sentit, li
respongué dient: No tinguis por,
solament creu i serà guarida.
51 I va entrar a la casa i no deixà
entrar ningú llevat de Pere, i Jaume, i
Joan i el pare i la mare de la nena.
52 I tots ploraven i es dolien per ella.
Però ell digué: No ploreu, no és morta,
sinó que dorm.
53 I es burlaven d'ell perquè sabien
que era morta.
54 I ell, després de treure'ls tots a fora,

li va agafar la mà i va exclamar dient: Nena, aixeca't.
55 I va tornar el seu esperit i es va aixecar immediatament. I manà que li donessin de menjar.
56 I els seus pares quedaren atònits, i ell els manà que no diguessin a ningú el que havia passat.

9 I va convocar els seus dotze deixebles i els donà poder i potestat sobre tots els dimonis i per guarir malalties.
2 I els envià a predicar el regne de Déu i a guarir els malalts.
3 I els digué: No prengueu res per al camí, ni bastons, ni alforja, ni pa, ni diners, ni tingueu dues túniques cada un.
4 I a qualsevol casa on entreu, quedeu-vos-hi fins que sortiu d'allà.
5 I tots els qui no us rebin, sortiu d'aquella ciutat i espolseu-vos la pols dels vostres peus en testimoniatge contra ells.
6 I van sortir i anaven pels pobles predicant l'evangeli i guarint per tot arreu.

7 I Herodes el tetrarca va sentir parlar de totes les coses que ell feia, i estava perplex, perquè alguns deien: Joan ha ressuscitat d'entre els morts.
8 I altres: Ha aparegut Elies; i uns altres: Un dels antics profetes ha ressuscitat.
9 I Herodes digué: A Joan, jo el vaig fer decapitar, però qui és aquest de qui sento dir tals coses? I buscava de veure'l.

10 I quan els apòstols van tornar, li van explicar tot el que havien fet. I se'ls va endur i es retirà en privat en un lloc desert d'una ciutat anomenada Betsaida.
11 Però les multituds se'n van adonar i el van seguir. I els va rebre i els parlava del regne de Déu i guaria els qui tenien necessitat de curació.
12 I el dia començava a declinar, i vingueren els dotze i li digueren: Acomiada la multitud perquè se'n vagin als pobles del voltant i als masos per allotjar-se i trobar provisions, perquè aquí som en un lloc desert.
13 Però els digué: Doneu-los vosaltres de menjar. I ells digueren: No tenim sinó cinc pans i dos peixos, llevat que anem nosaltres a comprar menjar per a tota aquesta gent.
14 Perquè hi havia com uns cinc mil homes. Llavors digué als seus deixebles: Feu-los reclinar en colles de cinquanta.
15 I ho van fer així, i els van fer reclinar tots.
16 I va prendre els cinc pans i els dos peixos, alçà la mirada cap al cel, els beneí, els va partir i els donava als seus deixebles perquè els servissin a la multitud.
17 I tots van menjar i van quedar satisfets. I van recollir el que sobrava dels bocins: dotze coves.

18 I succeí quan ell era tot sol pregant, que els deixebles eren amb ell. I els preguntà dient: Qui diuen les multituds que sóc?
19 I van respondre i digueren: Joan el baptista, i altres, Elies, i d'altres, un profeta dels antics ha ressuscitat.
20 I els digué: I vosaltres, qui dieu que sóc? Pere respongué i digué: El Crist de Déu.
21 I els manà estrictament que no ho fessin saber a ningú,
22 dient: Cal que el Fill de l'home pateixi moltes coses i que sigui rebutjat pels ancians, pels principals sacerdots i pels escribes i que sigui mort i al tercer dia ressusciti.

23 I deia a tots: Si algú vol venir darrera meu, que es negui a si mateix i prengui la seva creu cada dia, i em segueixi.
24 Perquè el qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà: i el qui perdi la seva vida per causa de mi, aquest la salvarà.
25 Perquè, ¿què aprofita a un home de guanyar el món sencer, si ell mateix es destrueix o pateix pèrdua?
26 Perquè qui s'avergonyeixi de mi i de les meves paraules, el Fill de l'home s'avergonyirà d'ell quan vingui en la seva glòria i del Pare i dels sants àngels.
27 I us dic de veritat: N'hi ha alguns

dels qui són aquí que no tastaran la mort fins que hauran vist el regne de Déu.

28 I succeí que, uns vuit dies després d'aquestes paraules, prengué Pere, i Joan i Jaume, i pujà a la muntanya a pregar.
29 I s'esdevingué que mentre ell estava pregant, el semblant del seu rostre canvià, i la seva roba es tornà d'un blanc resplendent.
30 I heus aquí, dos homes conversaven amb ell. Eren Moisès i Elies
31 que van aparèixer en glòria i parlaven de la sortida d'ell que havia d'acomplir a Jerusalem.
32 I Pere i els qui eren amb ell estaven carregats de son, i quan es van desvetllar van veure la seva glòria, i els dos homes que eren amb ell.
33 I succeí que mentre ells se separaven d'ell, Pere digué a Jesús: Mestre, és bo per a nosaltres de ser aquí. Fem tres tendes: una per a tu, i una per a Moisès i una per a Elies. No sabia el que deia.
34 I mentre estava dient això, aparegué un núvol que els va cobrir amb la seva ombra, i es van espantar quan aquells van entrar dins del núvol.
35 I vingué una veu des del núvol que deia: Aquest és el meu Fill, l'Estimat; escolteu-lo.
36 I després d'haver-se sentit la veu, van trobar Jesús sol, i van quedar callats; i durant aquells dies no van contar a ningú res del que havien vist.

37 I l'endemà, després de baixar ells de la muntanya, succeí que el va venir a trobar una gran multitud.
38 I heus aquí, un home d'entre la multitud cridà dient: Mestre, et suplico que et fixis en el meu fill, que és l'únic que tinc.
39 I mira, un esperit l'agafa i de sobte crida, i el convulsa fins que treu bromera, i quasi mai no se n'aparta i l'està destrossant.
40 I he suplicat als teus deixebles que l'expulsessin, i no han pogut.
41 I Jesús respongué i digué: Oh generació incrèdula i perversa! Fins quan hauré de ser entre vosaltres i us hauré de suportar? Porta'm aquí el teu fill.
42 I quan encara venia, el dimoni el llançà a terra i el sacsejà, però Jesús reprengué l'esperit impur i va guarir el noi i el tornà al seu pare.
43 I tots van quedar corpresos de la grandesa de Déu.

I mentre tothom es meravellava de totes les coses que Jesús feia, ell digué als seus deixebles:
44 Fiqueu-vos aquestes paraules en les vostres oïdes, que el Fill de l'home ha de ser lliurat a mans dels homes.
45 Però ells no van comprendre aquestes paraules -els havia estat velat perquè no ho entenguessin-, i tenien por de fer-li preguntes sobre aquest tema.

46 I sorgí una discussió entre ells sobre quin d'ells era el més gran.
47 I Jesús, veient els pensaments de llurs cors, prengué un nen i el va posar a la seva vora.
48 I els digué: Qui acull aquest nen en nom meu, m'acull a mi; i el qui m'acull a mi, acull el qui m'ha enviat. Perquè el qui sigui més petit entre vosaltres, aquest serà gran.

49 Joan respongué i digué: Mestre, n'hem vist un que expulsava dimonis en el teu nom, i li ho hem prohibit, perquè no segueix amb nosaltres.
50 I Jesús li digué: No li ho prohibiu, perquè el qui no està contra nosaltres, és a favor de nosaltres.

51 I s'esdevingué, en complir-se els dies quan havia de ser rebut a dalt, que va afermar el seu rostre per anar a Jerusalem.
52 I va enviar missatgers al seu davant. Després de marxar, van entrar en un poble de samaritans per preparar-li allotjament;
53 i no el van rebre, perquè el seu aspecte era d'anar cap a Jerusalem.
54 I en veure això, els seus deixebles Jaume i Joan van dir: Senyor, vols que manem que baixi foc del cel i els consumeixi, com va fer Elies?
55 Però es girà i els va renyar dient: No sabeu de quin esperit sou, vosaltres.
56 Perquè el Fill de l'home no ha vingut per perdre les ànimes dels

homes, sinó per salvar. I van marxar cap a un altre poble.

57 I mentre anaven pel camí, un li digué: Senyor, et seguiré a qualsevol lloc que vagis.
58 I Jesús li digué: Les guineus tenen caus, i els ocells del cel jócs, però el Fill de l'home no té on reclinar el cap.
59 I digué a un altre: Segueix-me. Però aquest li digué: Senyor, deixa'm anar primer a enterrar el meu pare.
60 Però Jesús li digué: Deixa que els morts enterrin els seus morts, però tu vés i anuncia el regne de Déu.
61 I encara un altre li digué: Et seguiré, Senyor, però primer deixa'm acomiadar-me dels de casa meva.
62 Però Jesús li digué: Ningú que posa la mà sobre l'arada i mira enrera no és apte per al regne de Déu.

10 I després d'aquestes coses, el Senyor en va ,designar encara uns altres setanta, i els envià de dos en dos davant seu, a cada ciutat i lloc on ell havia d'anar.
2 I els deia: La collita és molta, però els treballadors són pocs. Pregueu doncs el Senyor de la collita que enviï treballadors a la seva collita.
3 Aneu! Heus aquí, jo us envio com anyells enmig de llops.
4 No porteu bossa ni alforja ni calçat, i no saludeu ningú pel camí.
5 I en qualsevol casa on entreu, digueu primer: Pau en aquesta casa.
6 I si allà hi ha algun fill de pau, la vostra pau reposarà sobre ell, si no, tornarà a vosaltres.
7 I quedeu-vos en la mateixa casa, mengeu i beveu del que tinguin, perquè el treballador es mereix el seu jornal. No canvieu de casa en casa.
8 I en qualsevol ciutat que entreu i us rebin, mengeu del que us presentin.
9 I guariu els malalts que hi hagi, i digueu-los: El regne de Déu s'ha apropat a vosaltres.
10 Però en qualsevol ciutat on entreu i no us rebin, sortiu als carrers i digueu:
11 Fins la pols que se'ns ha enganxat de la vostra ciutat, us l'espolsem; tanmateix sapigueu que el regne de Déu s'ha apropat a vosaltres.
12 I us dic que en aquell dia, els serà més suportable per als de Sodoma que per a aquella ciutat.

13 Ai de tu, Corazín! Ai de tu, Betsaida! Perquè si a Tir i a Sidó s'haguessin fet les obres poderoses que s'han fet en vosaltres, faria temps que s'haurien penedit assegudes en sac i cendra.
14 Però a Tir i a Sidó els serà més suportable en el judici que no pas a vosaltres.
15 I tu, Cafarnaüm, que has estat elevada fins al cel, seràs abaixada fins a l'infern.

16 El qui us escolti a vosaltres, a mi m'escolta; i el qui us rebutja a vosaltres, a mi em rebutja; i el qui em rebutja a mi, rebutja aquell qui m'ha enviat.

17 I els setanta van tornar amb alegria, i deien: Senyor, fins els dimonis se'ns sotmeten en el teu nom.
18 Ell els digué: Jo veia Satanàs caient del cel com un llamp.
19 Heus aquí, us dono potestat per trepitjar damunt de serps, i escorpins i per sobre de tot el poder de l'enemic, i res no us farà mal.
20 Tanmateix, no us alegreu d'això, que els esperits se us sotmetin, sinó alegreu-vos més aviat perquè els vostres noms estan escrit en els cels.

21 I en aquell mateix moment Jesús es va alegrar en l'Esperit i digué: Et dono lloança, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has amagat aquestes coses als savis i als entesos, i les has revelades als infants. Sí, Pare, perquè així t'ha agradat.
22 Totes les coses m'han estat donades pel meu Pare; i ningú no sap qui és el Fill sinó el Pare, ni qui és el Pare sinó el Fill i aquell a qui el Fill el vulgui revelar.

23 I es va girar vers els deixebles i els digué en privat: Feliços els ulls que veuen les coses que vosaltres veieu.
24 Perquè us dic que molts profetes i reis van desitjar de veure les coses que vosaltres veieu, i no les van veure, i

d'escoltar les coses que escolteu, i no les
van escoltar.

25 I heus aquí, un doctor de la llei
s'aixecà per provar-lo, dient: Mestre,
què he de fer per heretar la vida
eterna?
26 Ell li digué: Què hi ha escrit en la
llei? Què hi llegeixes?
27 I va respondre i digué: Estimaràs el
Senyor el teu Déu amb tot el teu cor i
amb tota la teva ànima i amb tota la
teva força i amb tota la teva ment; i al
teu proïsme com a tu mateix.[a]
28 Ell li digué: Has contestat
correctament. Fes això, i viuràs.
29 Però ell, volent justificar-se a si
mateix, digué a Jesús: I qui és el meu
proïsme?
30 I Jesús respongué i digué: Un home
baixava de Jerusalem a Jericó, i va
caure entre uns lladres que el van
despullar, el van ferir i se'n van anar
deixant-lo mig mort.
31 I per coincidència baixava un
sacerdot per aquell camí i, en veure'l,
va passar de llarg per l'altre cantó.
32 I també un levita, igualment, en
arribar prop d'aquell lloc, el va veure i
va passar de llarg per l'altre cantó.
33 Però un samarità que viatjava pel
camí, arribà prop seu i, en veure'l, en
va tenir compassió.
34 I s'hi atansà, li va embenar les
ferides i hi va vessar oli i vi; després el
muntà damunt de la seva cavalcadura,
el dugué a l'hostal i en va tenir cura.
35 I l'endemà quan marxava, tragué
dos denaris, els donà a l'hostaler i li va
dir: Tingues cura d'ell, i tot el que
gastis de més, jo t'ho pagaré a la meva
tornada.
36 Quin d'aquests tres et sembla que
va ser el proïsme d'aquell que havia
caigut entre els lladres?
37 I digué: El qui va fer misericòrdia
envers ell. Llavors Jesús li digué: Vés, i
tu fes igual.

38 I anaven caminant i succeí que ell
va entrar en un poble, i una dona que
es deia Marta el va rebre a casa seva.
39 I aquesta tenia una germana que es
deia Maria, la qual estava asseguda als
peus del Senyor i escoltava la seva
paraula.
40 Marta, en canvi, estava atrafegada
per la molta feina de servir. Es va
presentar i digué: Senyor, no et fa res
que la meva germana m'hagi deixat
sola a servir? Digues-li doncs que
m'ajudi.
41 I Jesús respongué i li digué: Marta,
Marta, t'afanyes i et neguiteges per
moltes coses,
42 però només una és necessària; i
Maria ha escollit la bona part, que no li
serà presa.

11 I succeí que mentre ell pregava
en un lloc, quan hagué acabat, un dels
seus deixebles li digué: Senyor,
ensenya'ns a pregar com Joan també
en va ensenyar als seus deixebles.
2 I els digué: Quan pregueu, digueu:
Pare nostre que ets en els cels, sigui
santificat el teu nom. Vingui el teu
regne. Sigui feta la teva voluntat, com
en el cel, també sobre la terra.
3 Dóna'ns el pa que ens cal cada dia.
4 I perdona'ns els nostres pecats,
perquè nosaltres també perdonem
tothom qui ens deu. I no ens duguis a
la temptació, ans deslliura'ns del
maligne.

5 I els digué: Qui de vosaltres que
tingués un amic i anés a ell a mitjanit i
li digués: Amic, deixa'm tres pans,
6 perquè un amic meu ha arribat a
casa meva de viatge, i no tinc res per
posar-li davant.
7 I ell de dins estant li respon dient:
No em molestis; la porta ja és tancada i
els meus fills són al llit amb mi, no em
puc aixecar per donar-te'ls.
8 Us ho dic, que encara que no
s'aixequi i els hi doni perquè és amic
seu, almenys per causa de la seva
importunitat s'aixecarà i li donarà tot
el que li calgui.

9 I jo us dic: Demaneu, i us serà donat;
cerqueu, i trobareu; truqueu, i us serà
obert.
10 Perquè tot aquell qui demana, rep; i
qui cerca, troba; i a qui truca, li serà
obert.
11 I quin pare hi ha d'entre vosaltres,
que si el fill li demana pa, li donarà una
pedra? I si li demana peix, ¿li donarà

a: Deuteronomi 6:5

potser una serp enlloc d'un peix?
12 I si li demanés un ou, ¿li donaria
potser un escorpí?
13 Doncs, si vosaltres que sou dolents
sabeu donar coses bones als vostres
fills, quant més el Pare del cel donarà
l'Esperit Sant als qui li demanin!

14 I estava expulsant un dimoni que
era mut, i succeí que després de sortir
el dimoni, el mut va parlar; i les
multituds van quedar admirades.
15 Però alguns d'ells deien: És per
Beelzebul, el príncep dels dimonis, que
expulsa els dimonis.
16 I altres per provar-lo, cercaven d'ell
un senyal del cel.
17 I ell, coneixent llurs pensaments,
els digué: Tot reialme dividit contra si
mateix queda desolat, i una casa contra
una casa, cau.
18 I si Satanàs està dividit contra ell
mateix, ¿com es mantindrà el seu
reialme? Perquè dieu que jo expulso els
dimonis per Beelzebul.
19 I si jo expulso els dimonis per
Beelzebul, ¿per qui els expulsen els
vostres fills? Per això, ells seran els
vostres jutges.
20 Però si jo expulso els dimonis amb
el dit de Déu, certament ha arribat a
vosaltres el regne de Déu.

21 Quan l'home fort, ben armat,
guarda el seu palau, les seves
possessions estan en pau.
22 Però quan arriba el que és més fort
que ell i el venç, li pren totes les seves
armes en què confiava i reparteix les
seves despulles.
23 Qui no és amb mi, és contra mi; i
qui amb mi no recull, escampa.

24 Quan l'esperit impur ha sortit de
l'home, vaga per llocs sense aigua,
buscant repòs. Com que no en troba, diu:
Tornaré a casa meva, d'on vaig sortir.
25 I arriba i la troba escombrada i
endreçada.
26 Aleshores va i pren set altres
esperits pitjors que ell, i entren i
habiten allí; i les darreries d'aquell
home esdevenen pitjors que les
primeries.

27 I succeí que mentre ell deia aquestes
coses, una dona d'entre la multitud va
alçar la veu i li digué: Feliç el ventre
que et va portar i els pits que vas
mamar!
28 I ell digué: Més aviat, feliços els qui
escolten la paraula de Déu i la guarden.

29 I havent-se aplegat encara més
multitud, començà a dir: Aquesta
generació és dolenta; està cercant un
senyal, i no li serà donat cap senyal
sinó el senyal del profeta Jonàs.
30 Perquè com Jonàs va ser un senyal
per als ninivites, així també ho serà el
Fill de l'home per a aquesta generació.
31 La reina del sud s'alçarà en el judici
amb els homes d'aquesta generació, i
els condemnarà; perquè ella vingué des
dels límits de la terra per escoltar la
saviesa de Salomó, i mireu, aquí n'hi ha
un més gran que Salomó.
32 Els homes de Nínive s'alçaran en el
judici amb aquesta generació, i la
condemnaran; perquè es van penedir a
la predicació de Jonàs, i mireu, aquí
n'hi ha un més gran que Jonàs.

33 I ningú no encén una llàntia per
posar-la en un lloc amagat, ni sota la
mesura, sinó sobre el portallànties, a fi
que els qui entrin vegin la claror.
34 La llàntia del cos és l'ull. Per tant,
si el teu ull és bo,[a] també tot el teu cos
està il·luminat; però si és dolent, també
el teu cos és fosc.
35 Vigila doncs que la llum que hi ha
en tu no sigui foscor.
36 Si doncs tot el teu cos és lluminós,
sense cap part fosca, tot ell estarà
il·luminat, com quan la llàntia
t'il·lumina amb la seva resplendor.

37 I en acabar de parlar, un fariseu el
convidà a dinar a casa seva. I després
d'entrar, es va reclinar a taula.
38 I el fariseu, veient-ho, s'estranyà
que primer no s'hagués rentat
ritualment abans del dinar.
39 I el Senyor li digué: Ara vosaltres,
fariseus, netegeu el defora de la copa i
del plat, però el dedins de vosaltres és
ple de rapacitat i de dolenteria.
40 Insensats! El qui ha fet el defora,
¿no ha fet també el dedins?
41 Més aviat doneu en almoina les
coses que teniu dins, i heus aquí, totes

a: El mot grec ***aplous*** *té el sentit de simple i pur*

les coses seran pures per a vosaltres.
42 Però ai de vosaltres fariseus! Que
pagueu el delme de la menta i de la
ruda i de tota mena de llegums, i
passeu de llarg el judici i l'amor de
Déu. Calia fer aquestes coses, sense
deixar les altres.
43 Ai de vosaltres, fariseus! Que us
estimeu els primers seients en les
sinagogues i les salutacions en les
places.
44 Ai de vosaltres, escribes i fariseus,
hipòcrites! Perquè sou com els
sepulcres que no es veuen, i els homes
que hi caminen pel damunt no ho
saben.

45 I va respondre un dels doctors de la
llei i li diu: Mestre, dient aquestes coses
també ens ofens a nosaltres.
46 I ell digué: Ai de vosaltres també,
doctors de la llei! Perquè carregueu els
homes amb càrregues difícils de portar,
i vosaltres mateixos no toqueu les
càrregues ni amb un dit.
47 Ai de vosaltres! Perquè construïu
els sepulcres dels profetes, i els vostres
pares els van matar.
48 Certament doneu testimoni i
consentiu en les obres dels vostres
pares, perquè ells els van matar, i
vosaltres construïu els seus sepulcres.
49 Per això la saviesa de Déu també
ha dit: Els enviaré profetes i apòstols, i
en mataran i en perseguiran;
50 a fi que es demani compte a aquesta
generació de la sang de tots els profetes
que ha estat vessada des de la fundació
del món,
51 des de la sang d'Abel fins a la sang
de Zacaries, que fou assassinat entre
l'altar i el santuari. Sí, us ho dic, se'n
demanarà compte a aquesta generació.
52 Ai de vosaltres, doctors de la llei!
Perquè heu tret la clau del
coneixement; vosaltres mateixos no heu
entrat, i als qui entraven els ho heu
impedit.
53 I en dir-los aquestes coses, els
escribes i els fariseus el van començar a
escometre amb vehemència i el feien
parlar sobre moltes qüestions,
54 guaitant-lo i buscant de caçar algun
mot de la seva boca a fi de poder-lo
acusar.

12 Mentrestant havent-se reunit la
multitud a milers, fins al punt que es
trepitjaven els uns als altres, ell va
començar a dir, primer als seus
deixebles: Guardeu-vos del llevat dels
fariseus, que és la hipocresia.
2 I no hi ha res encobert que no s'hagi
de descobrir, ni res amagat que no
s'hagi de saber.
3 Perquè tot el que heu dit a la fosca,
serà escoltat a la llum, i el que heu
parlat a cau d'orella en les habitacions,
serà pregonat dalt dels terrats.

4 I jo us dic, amics meus: No tingueu
por dels qui maten el cos, i després
d'això no poden fer res més.
5 I us mostraré de qui heu de tenir por:
Tingueu por d'aquell que després de
matar, té potestat de llançar a l'infern,
sí, us ho dic, a ell heu de témer.
6 ¿No es venen cinc pardals per dos
asos? I ni un d'ells no és oblidat davant
de Déu.
7 I fins els cabells del vostre cap estan
tots comptats. No tingueu por, doncs:
vosaltres teniu més valor que no pas
molts pardals.

8 I jo us dic: Tot aquell qui em confessi
davant dels homes, el Fill de l'home
també el confessarà davant dels àngels
de Déu.
9 I aquell qui m'hagi negat davant dels
homes, serà negat davant dels àngels
de Déu.
10 I tot aquell que dirà una paraula
contra el Fill de l'home, li serà
perdonat, però qui blasfemi contra
l'Esperit Sant, no li serà perdonat.
11 I quan us duguin a les sinagogues, i
als governadors i a les autoritats, no us
inquieteu per com o amb què us heu de
defensar o què heu de dir.
12 Perquè l'Esperit Sant us ensenyarà
en aquell mateix moment el que cal dir.

13 I un de la multitud li digué: Mestre,
digues a mon germà que parteixi
l'herència amb mi.
14 I ell li digué: Home, qui m'ha
constituït jutge o repartidor sobre
vosaltres?
15 I els digué: Vigileu i guardeu-vos de
l'avarícia, perquè la vida d'un no està

en l'abundància de les coses que posseeix.

16 I els contà una paràbola, dient: A un home ric, la terra li va produir molt.
17 I pensava dintre seu dient: Què faré, perquè no tinc on aplegar els meus fruits?
18 I digué: Faré això, enderrocaré els meus magatzems i en construiré de més grans, i allí aplegaré tota la meva collita i els meus béns.
19 I diré a la meva ànima: Ànima, tens molts béns aplegats per a molts anys: reposa, menja, beu, passa-t'ho bé.
20 Però Déu li va dir: Insensat! Aquesta mateixa nit se't demanarà la teva ànima, i tot el que has acumulat, per a qui serà?
21 Així passa amb el qui atresora per a ell mateix, i no és ric envers Déu.

22 I digué als seus deixebles: Per això us dic: No us desficieu per la vostra vida, què menjareu, ni pel cos, què us vestireu.
23 La vida és més que l'aliment, i el cos, més que el vestit.
24 Considereu els corbs, que no sembren ni seguen ni tenen rebost ni graner, i Déu els alimenta. Quant més no valeu vosaltres que els ocells?
25 I qui de vosaltres, desficiant-se, pot afegir un colze a la seva estatura?
26 Si doncs no podeu ni la cosa més petita, per què us desficieu per les altres?
27 Considereu els lliris, com creixen: no es cansen treballant ni filen, i us dic que ni Salomó, amb tota la seva esplendor, no anava vestit com un d'ells.
28 I si l'herba que avui és al camp i demà la llancen al forn, Déu la vesteix així, com més a vosaltres, homes de poca fe?
29 I vosaltres no cerqueu què menjareu o què beureu, ni estigueu inquiets.
30 Perquè els gentils del món s'afanyen per totes aquestes coses, però el vostre Pare sap que teniu necessitat d'aquestes coses.
31 Cerqueu més aviat el regne de Déu, i totes aquestes coses us seran afegides.
32 No tinguis por, petit ramat, perquè el vostre Pare s'ha complagut a donar-vos el regne.
33 Veneu les vostres possessions, i doneu almoina, feu-vos bosses que no s'envelleixen, un tresor que no s'esgota en els cels, on no s'hi atansa cap lladre ni cap arna no destrueix.
34 Perquè allà on és el vostre tresor, allí serà també el vostre cor.

35 Que els vostres lloms estiguin cenyits, i els llums, encesos.
36 I assembleu-vos als homes que esperen el seu senyor que torna de les bodes, a fi que quan arribi i truqui, l'obrin immediatament.
37 Feliços aquests servents que quan vingui el senyor els trobarà vetllant. En veritat us dic que se cenyirà i els farà reclinar a taula i anirà a servir-los.
38 I tant si vingués a la segona vetlla com si vingués a la tercera vetlla, i els troba així, feliços són aquests servents.

39 I enteneu això: Si l'amo de casa hagués sabut a quina hora havia de venir el lladre, hauria vetllat i no s'hauria deixat foradar la casa.
40 I vosaltres, doncs, estigueu preparats, perquè a l'hora que no penseu, el Fill de l'home ve.

41 I Pere li digué: Senyor, ¿dius aquesta paràbola per a nosaltres o també per a tots?
42 I el Senyor digué: Qui és doncs l'administrador fidel i assenyat, que el senyor posarà al cap dels seus servidors per donar-los la ració al temps adequat?
43 Feliç aquell servent que quan vingui el seu senyor el trobarà fent-ho així.
44 De veritat us dic: El posarà sobre totes les seves possessions.
45 Però si aquell servent digués en el seu cor: El meu senyor triga a venir; i comencés a pegar els criats i les criades, a menjar i a beure i a embriagar-se.
46 Vindrà el senyor d'aquell servent en un dia que no espera i en una hora que no coneix, i el tallarà en dos, i posarà la seva part amb els incrèduls.
47 I aquell servent que coneixia la voluntat del seu senyor, i no es va preparar gens ni va fer segons la seva voluntat, rebrà molts assots.

48 Però el qui no la coneixia, i va fer
coses dignes d'assots, en rebrà pocs. A
tot el qui se li ha donat molt, li serà
exigit molt; i al qui molt li ha estat
confiat, més li demanaran.

49 Foc he vingut a ficar a la terra, i
com voldria que ja fos encès!
50 Però he de ser batejat amb un
baptisme, i com estic angoixat fins que
s'acompleixi!
51 ¿Penseu que he vingut a donar pau
a la terra? No, us dic, sinó divisió.
52 Perquè des d'ara n'hi haurà cinc
dividits en una casa: tres contra dos i
dos contra tres.
53 El pare estarà dividit contra el fill, i
el fill contra el pare; la mare contra la
filla, i la filla contra la mare; la sogra
contra la seva nora, i la nora contra la
seva sogra.

54 I deia a les multituds: Quan veieu
el núvol que s'alça per ponent, de seguit
dieu: Ve pluja, i així succeeix.
55 I quan bufa el migjorn, dieu: Farà
calor, i en fa.
56 Hipòcrites! Sabeu discernir l'aspecte
de la terra i del cel, ¿com és que no
discerniu aquest temps?

57 I per què no jutgeu per vosaltres
mateixos allò que és just?
58 Per això, mentre vas amb el teu
adversari davant del magistrat, pel
camí procura posar-te d'acord amb ell;
no fos que t'arrossegués al jutge, i el
jutge et lliurés a l'agutzil, i l'agutzil et
fiqui a la presó.
59 Et dic que no en sortiràs pas fins
que no hagis pagat l'últim cèntim.

13 I per aquell mateix temps n'hi
havia alguns que li van fer saber el cas
dels galileus, la sang dels quals Pilat
havia barrejat amb llurs sacrificis.
2 I Jesús respongué i els va dir:
¿Penseu que aquests galileus van ser
més pecadors que tots els altres galileus
perquè han patit aquestes coses?
3 No, us ho dic. Però si no us penediu,
tots us perdreu igual.
4 O aquells divuit sobre els quals va
caure la torre de Siloè i els va matar,
¿penseu que eren més culpables que
tots els altres homes que viuen a
Jerusalem?
5 No, us ho dic. Però si no us penediu,
tots us perdreu igual.

6 I digué aquesta paràbola: Algú tenia
una figuera plantada en la seva vinya, i
va anar a cercar-hi fruit però no n'hi va
trobar.
7 I digué al vinyater: Heus aquí, fa tres
anys que vinc a cercar fruit en aquesta
figuera i no n'hi trobo. Talla-la; per què
ha de consumir encara la terra?
8 Però ell respon i li diu: Senyor, deixa-la
encara aquest any, fins que hi hagi cavat
al seu voltant i l'hagi adobat amb fems.
9 A veure si fa fruit i, si no, després
talla-la.

10 I un dissabte estava ensenyant en
una de les sinagogues.
11 I heus aquí, una dona que feia
divuit anys que tenia un esperit de
malaltia, estava encorbada i no es
podia dreçar gens.
12 I Jesús, en veure-la, la va cridar i li
digué: Dona, has estat alliberada de la
teva malaltia.
13 I li imposà les mans, i a l'instant
ella es dreçà i glorificava Déu.
14 Però el principal de la sinagoga va
respondre indignat perquè Jesús havia
guarit en dissabte, i deia a la multitud:
Hi ha sis dies en què s'ha de treballar,
doncs veniu aquests dies i sigueu
guarits, i no pas el dissabte!
15 Llavors el Senyor li va respondre i
digué: Hipòcrita! Cadascun de vosaltres,
el dissabte, no desferma el seu bou o el
seu ase de l'estable i el mena a abeurar?
16 I aquesta que és filla d'Abraham, a
qui Satanàs havia lligat, heus aquí,
durant divuit anys, ¿no calia deslligar-
la d'aquest lligam en dissabte?
17 I quan ell deia això, tots els seus
adversaris quedaven avergonyits; i tota
la multitud s'alegrava de totes les obres
glorioses que feia.

18 I deia: A què és semblant el regne
de Déu, i a què el compararé?
19 És semblant a un gra de mostassa
que un home va prendre i va sembrar
en el seu hort, i va créixer i es va fer un
arbre gran, i els ocells del cel van
ajocar-se en les seves branques.

20 I digué novament: A què compararé
el regne de Déu?
21 És semblant al llevat que una dona
prengué i amagà amb tres mesures de
farina, fins que tot va ser fermentat.

22 I anava ensenyant per les ciutats i
pels pobles, fent camí vers Jerusalem.
23 I un li digué: Senyor, són pocs els
qui se salven? I ell els digué:
24 Esforceu-vos a entrar per la porta
estreta, perquè us dic que molts
procuraran d'entrar, i no podran.
25 Després que l'amo de la casa s'alci i
tanqui la porta, començareu a quedar-
vos fora i a trucar a la porta dient:
Senyor, Senyor, obre'ns. I respondrà i
us dirà: No sé pas d'on sou, vosaltres.
26 Llavors començareu a dir: Hem
menjat i begut al teu davant, i has
ensenyat en les nostres places.
27 I dirà: Us dic que no sé pas d'on sou:
aparteu-vos de mi tots els qui obreu la
injustícia.
28 Allí serà el plor i el cruixit de les
dents: quan veureu Abraham, i Isaac,
Jacob i tots els profetes en el regne de
Déu, però vosaltres llançats a fora.
29 I en vindran de llevant i de ponent,
del nord i del sud, i s'asseuran a taula
en el regne de Déu.
30 I heus aquí, hi ha darrers que seran
primers, i hi ha primers que seran darrers.

31 Aquell mateix dia vingueren alguns
fariseus i li van dir: Surt i vés-te'n
d'aquí, perquè Herodes et vol matar.
32 I els digué: Aneu i digueu a aquella
guineu: Heus aquí, expulso dimonis i
porto a terme guaricions avui i demà, i
al tercer dia sóc acomplert.
33 Però avui i demà i passat demà he
de fer camí, perquè no pot ésser que un
profeta mori fora de Jerusalem.

34 Jerusalem, Jerusalem, que mates
els profetes i apedregues els qui et són
enviats! Quantes vegades he volgut
aplegar els teus fills, com una gallina
aplega els seus pollets sota les ales, i no
heu volgut!
35 Heus aquí, la vostra casa us és
deixada deserta. En veritat us dic: No
em veureu més fins que arribi el
moment que direu: Beneït el qui ve en
nom del Senyor.[a]

a: Psalm 118:26

14 I un dissabte succeí que ell entrava
a casa d'un dels dirigents dels fariseus
a menjar pa i ells l'estaven observant.
2 I heus aquí, hi havia un home
hidròpic al seu davant.
3 I Jesús s'adreçà als doctors de la llei i
als fariseus i els digué: És lícit de
guarir en dissabte?
4 Però van callar. I ell el prengué, el
guarí i l'acomiadà.
5 I va respondre i els digué: Qui de
vosaltres que tingui un ase o un bou
que hagi caigut en un pou, no el traurà
de seguit en dissabte?
6 I no li van poder replicar res a això.

7 I digué una paràbola als convidats,
en notar com triaven els primers
seients:
8 Quan algú et convidi a bodes, no
t'asseguis al primer seient, no fos que
n'hagués convidat un de més honorable
que tu,
9 i vingués el qui us ha convidat a tu i
a ell, i et digués: Cedeix-li el lloc; i
llavors tu hagis d'anar a ocupar,
avergonyit, el darrer lloc.
10 Sinó que, quan et convidin, vés a
seure al darrer lloc, perquè quan arribi
el qui t'ha convidat et digui: Amic, puja
més amunt. Llavors tindràs honor davant
de tots els que són a taula amb tu.
11 Perquè tot el qui s'exalça a si
mateix serà humiliat, i el qui s'humilia
a si mateix serà exalçat.
12 I deia també al qui l'havia convidat:
Quan facis un dinar o un sopar, no
convidis els teus amics ni els teus
germans ni els teus parents ni els veïns
rics, no sigui que ells també et tornin a
convidar, i tinguis la recompensa.
13 Però quan facis un banquet,
convida pobres, esguerrats, coixos, cecs.
14 I seràs feliç, perquè no tenen com
recompensar-te; perquè la recompensa
et serà donada en la resurrecció dels
justos.

15 I en sentir això, un dels comensals
li digué: Feliç el qui menjarà pa en el
regne de Déu.
16 Ell li digué: Un home va fer un gran
sopar i va convidar a molts.
17 I a l'hora del sopar, va enviar el seu
servent a dir als convidats: Veniu, que

ja està tot preparat.
18 I tots a la vegada van començar a
excusar-se. El primer li digué: He
comprat un camp i he de sortir a
veure'l. Et prego que em tinguis per
excusat.
19 I un altre digué: He comprat cinc
parelles de bous, i vaig a provar-los. Et
prego que em tinguis per excusat.
20 I un altre digué: M'he casat, i per
això no puc venir.
21 I aquell servent va tornar i féu saber
al seu senyor aquestes coses. Llavors,
l'amo de casa s'enutjà i digué al seu
servent: Surt de seguida per les places i
carrers de la ciutat i fes entrar aquí els
pobres, i esguerrats, i coixos i cecs.
22 I el servent digué: Senyor, s'ha fet
tal com has ordenat, i encara hi ha lloc.
23 I el senyor digué al servent: Surt
pels camins i per les tanques, i obliga a
entrar, a fi que s'ompli casa meva.
24 Perquè us dic: Cap d'aquells homes
que havien estat convidats no tastarà
el meu sopar.

25 I anaven amb ell grans multituds, i
es va girar i els digué:
26 Si algú ve a mi, i no avorreix el
seu pare, i la mare, i l'esposa, i els
fills, i els germans, i les germanes, i
fins la seva pròpia vida, no pot ser
deixeble meu.
27 I qui no porta la seva creu i no ve al
meu darrera, no pot ser deixeble meu.
28 Perquè, ¿qui de vosaltres que vulgui
construir una torre, primer no s'asseu i
calcula el cost, per veure si en té prou
per acabar-la?
29 No fos cas que, després d'haver
posat els fonaments, no la pogués
acabar, i tots els qui ho veiessin es
començarien a mofar d'ell dient:
30 Aquest home va començar a
construir, i no ha pogut acabar.
31 O bé, quin rei que va a fer guerra
contra un altre rei, primer no s'asseu i
considera si amb deu mil serà capaç
d'enfrontar-se al qui ve contra ell amb
vint mil?
32 I si veu que no, quan l'altre encara
és lluny, li tramet una ambaixada per
demanar-li les condicions de pau.
33 Així doncs, qualsevol de vosaltres
que no renuncia a totes les seves
possessions, no pot ésser deixeble meu.
34 La sal és bona, però si la sal es
torna insípida, amb què serà adobada?
35 No és útil ni per a la terra ni per al
femer, la llancen fora. El qui tingui
orelles per escoltar, que escolti.

15 I s'atansaven a ell tots els publicans
i els pecadors per escoltar-lo.
2 I els fariseus i els escribes murmuraven
dient: Aquest rep pecadors i menja amb
ells.
3 I ell els contà aquesta paràbola, dient:
4 ¿Quin home d'entre vosaltres que té
cent ovelles i en perd una, no deixa les
noranta-nou al desert i se'n va darrera
la perduda fins que la troba?
5 I quan la troba, se la posa sobre les
espatlles, amb alegria.
6 I en arribar a casa, crida els amics i
els veïns, dient-los: Alegreu-vos amb
mi, perquè he trobat la meva ovella
perduda.
7 Us dic que així hi haurà més alegria
en el cel per un pecador penedit, que no
pas per noranta-nou justos que no
tenen necessitat de penediment.

8 O bé, ¿quina dona que té deu
dracmes, si perd una dracma, no encén
un llum i escombra la casa, i busca
diligentment fins que la troba?
9 I quan la troba, crida les amigues i
les veïnes, dient: Alegreu-vos amb mi,
perquè he trobat la dracma que havia
perdut.
10 Així, us dic, hi ha alegria davant
dels àngels de Déu per un pecador
penedit.

11 I digué: Un home tenia dos fills.
12 I el més jove digué al pare: Pare,
dóna'm la part que em toca del
patrimoni. I els va repartir els béns.
13 I després de no gaires dies, el fill
més jove va aplegar totes les coses i se
n'anà a una terra llunyana, i allí va
malversar el seu patrimoni vivint
dissolutament.
14 I quan ho hagué despès tot, vingué
una gran fam en aquella terra i va
començar a passar necessitat.
15 I anà i es va llogar a un dels
ciutadans d'aquella terra, el qual el va
enviar als seus camps a pasturar porcs.
16 I desitjava d'omplir el seu ventre

amb les garrofes que menjaven els
porcs, i ningú no li donava.
17 I va tornar en si i es digué: Quants
jornalers del meu pare tenen pa en
abundància, mentre jo m'estic morint
de fam!
18 M'alçaré i aniré al meu pare, i li
diré: Pare, he pecat contra el cel i
contra tu,
19 i ja no sóc digne de ser anomenat
fill teu, tracta'm com un dels teus
jornalers.
20 I es va alçar i se n'anà cap al seu
pare. I quan encara era lluny, el seu
pare el va veure i en va tenir
misericòrdia; i va córrer, i se li llançà al
coll i el besà.
21 I el fill li digué: Pare, he pecat
contra el cel i contra tu, i ja no sóc
digne de ser anomenat fill teu.
22 Però el pare digué als seus
servents: Traieu la roba més bona i
vestiu-lo, i poseu un anell en la seva mà
i calçat als seus peus.
23 I porteu el vedell gras i mateu-lo.
Mengem i fem festa:
24 Perquè aquest fill meu era mort, i
ha tornat a la vida; estava perdut, i ha
estat trobat. I van començar a fer festa.
25 I el seu fill gran era al camp;
mentre venia i s'acostava a la casa va
sentir música i danses.
26 I va cridar un dels criats i li
preguntà què era allò.
27 I li digué: El teu germà ha vingut, i
el teu pare ha matat el vedell gras,
perquè l'ha recobrat amb salut.
28 Però es va enutjar, i no volia entrar.
Llavors el seu pare va sortir i li
pregava.
29 Però ell respongué i digué al seu
pare: Vet aquí, tants anys que et
serveixo sense que mai hagi transgredit
cap manament teu, i a mi no m'has
donat mai cap cabrit perquè faci festa
amb els meus amics.
30 Però quan ha vingut aquest fill teu,
que ha devorat els teus béns amb
prostitutes, has matat per a ell el vedell
gras.
31 I li digué: Fill, tu sempre ets amb
mi, i tot el que és meu és teu.
32 Però calia fer festa i alegrar-nos,
perquè aquest germà teu era mort, i ha
tornat a la vida, s'havia perdut, i ha
estat trobat.

16 I deia també als seus deixebles:
Hi havia un home ric que tenia un
administrador, i aquest fou acusat
davant seu que malversava les seves
possessions.
2 I el cridà i li digué: Què és això que
sento dir de tu? Dóna'm el compte de la
teva administració, perquè ja no podràs
fer d'administrador.
3 I l'administrador es digué dintre seu:
Què faré, ja que el meu amo em treu
l'administració? Cavar, no puc; captar,
em fa vergonya.
4 Ja sé què faré a fi que, quan m'hagin
tret de l'administració, *alguns* em rebin
a casa seva.
5 I va cridar un per un els deutors del
seu amo i digué al primer: Quant deus
al meu amo?
6 I ell digué: Cent bats d'oli. I li digué:
Pren el teu albarà, seu de pressa i
escriu cinquanta.
7 Després digué a un altre: I tu, quan
deus? I ell digué: Cent cors de blat. I li
diu: Pren el teu albarà, i escriu
vuitanta.
8 I l'amo va lloar l'administrador injust
per haver obrat amb seny; perquè els
fills d'aquest món són més assenyats en
la seva pròpia generació que no pas els
fills de la llum.

9 I jo us dic: Feu-vos amics amb la
riquesa de la injustícia, a fi que quan
falti, us rebin en les mansions eternes.
10 El qui és fidel en el poc, també és
fidel en el molt; i qui és injust en el poc,
també és injust en el molt.
11 Si doncs en la riquesa injusta no
heu estat fidels, qui us confiarà la
veritable?
12 I si en les coses dels altres no heu
estat fidels, qui us donarà el que és
vostre?
13 Cap servent no pot servir dos
senyors; perquè o avorrirà l'un i
estimarà l'altre, o es dedicarà a l'un i
menyspreará l'altre. No podeu servir
Déu i la riquesa.

14 I els fariseus, que eren amants del
diner, també estaven escoltant totes
aquestes coses, i es burlaven d'ell.
15 I els va dir: Vosaltres sou els qui us
justifiqueu vosaltres mateixos davant

dels homes, però Déu coneix els vostres cors. Perquè allò que és excel·lent per als homes, és abominació davant de Déu.
16 La Llei i els Profetes han estat fins a Joan; des de llavors és anunciat el regne de Déu, i tothom s'esforça a entrar-hi.
17 I és més fàcil que passin el cel i la terra, que no pas que caigui una sola titlla de la llei.
18 Tot aquell qui repudia la seva muller i es casa amb una altra, comet adulteri, i el qui es casa amb la repudiada pel marit, comet adulteri.

19 I hi havia un home ric que anava vestit de porpra i lli finíssim, i cada dia banquetejava esplèndidament.
20 I hi havia un pobre, de nom Llàtzer, que jeia al seu portal, ple de nafres,
21 i desitjava de saciar-se amb les engrunes que queien de la taula del ric; i fins els gossos venien a llepar les seves úlceres.
22 I també va morir el pobre, i fou dut pels àngels al si d'Abraham. També va morir el ric, i fou sepultat.
23 I a l'infern, enmig de turments, va alçar els seus ulls i des de lluny veié Abraham i Llàtzer en el seu si.
24 I cridà i digué: Pare Abraham, tingues compassió de mi i envia Llàtzer perquè mulli la punta del seu dit amb aigua i refresqui la meva llengua, perquè estic turmentat en aquesta flama.
25 I Abraham digué: Fill, recorda que tu ja has rebut els teus béns durant la teva vida, en canvi Llàtzer, els mals; però ara ell és consolat, i tu ets turmentat.
26 I a més de tot això, entre nosaltres i vosaltres hi ha posat un gran abisme, de manera que els qui volen passar d'aquí fins a vosaltres no poden, ni els d'allà travessar cap a nosaltres.
27 I digué: Doncs et prego, pare, que l'enviïs a la casa del meu pare,
28 ja que tinc cinc germans, a fi que els doni testimoni perquè no vinguin també ells en aquest lloc de turment.
29 Abraham li diu: Tenen Moisès i els profetes, que els escoltin.
30 I ell digué: No, pare Abraham, però si un d'entre els morts anés a ells, es penedirien.
31 Però li digué: Si no escolten Moisès i els profetes, ni que ressusciti algú d'entre els morts, tampoc no es convenceran.

17 I digué als seus deixebles: És impossible que no vinguin els entrebancs, però ai d'aquell per causa de qui vénen!
2 Més li valdria que li posessin una roda de molí d'ase al coll i el llancessin al mar, que no pas que faci entrebancar un d'aquests petits.
3 Vigileu per vosaltres mateixos. I si el teu germà pequés contra tu, reprèn-lo, i si se'n penedeix, perdona'l.
4 I si set vegades peca contra tu, i set vegades al dia torna a tu dient: me'n penedeixo, el perdonaràs.

5 I els apòstols van dir al Senyor: Augmenta'ns la fe.
6 I el Senyor digué: Si tinguéssiu fe com un gra de mostassa, diríeu a aquesta morera: Arrenca't de soca-rel i planta't al mar, i us obeiria.

7 ¿I qui de vosaltres que tingui un servent a llaurar o a pasturar, quan ha tornat del camp li dirà de seguit: Vine i seu a taula?
8 ¿No li dirà, més aviat: Prepara'm el sopar, cenyeix-te i serveix-me fins que hagi menjat i begut, i després menjaràs i beuràs tu?
9 ¿Li està agraït a aquell servent perquè ha fet les coses que li ha manat? Penso que no.
10 Així també vosaltres, quan haureu fet totes les coses que us han estat manades, digueu: Som servents inútils, hem fet el que havíem de fer.

11 I anant ell cap a Jerusalem, s'esdevingué que passava per entremig de Samaria i Galilea,
12 i en entrar en un poble el vingueren a trobar deu homes leprosos que es van aturar quan encara eren lluny.
13 I van alçar la veu i digueren: Jesús, Mestre, tingues compassió de nosaltres!
14 I en veure'ls, els digué: Aneu i mostreu-vos als sacerdots. I succeí que en marxar ells, van quedar nets.
15 I un d'ells, veient que havia estat

guarit, va tornar enrera, glorificant
Déu en veu alta.
16 I es prostrà sobre el seu rostre a la
vora dels peus d'ell i li donava gràcies. I
aquest era samarità.
17 I Jesús va respondre i digué: No van
ser netejats els deu? On són els nou?
18 ¿No se n'ha trobat cap que tornés
per donar glòria a Déu, sinó aquest
estranger?
19 I li digué: Alça't i vés, la teva fe t'ha
salvat.

20 I els fariseus el van interrogar sobre
quan vindria el regne de Déu, i els va
respondre i digué: El regne de Déu no
ve pas amb advertència.
21 Ni diran: Heus-lo aquí o heus-lo
allà. Perquè, mireu, el regne de Déu és
enmig de vosaltres.
22 I digué als deixebles: Vindran dies
quan desitjareu veure un dels dies del
Fill de l'home, i no el veureu.
23 I us diran: Heus-lo aquí o heus-lo
allà. No hi aneu ni els seguiu.
24 Perquè com el llampec que
llampega resplendeix d'un cap a l'altre
del cel, així serà també el Fill de l'home
en el seu dia.
25 Però primer cal que ell pateixi
moltes coses i sigui rebutjat per
aquesta generació.
26 I tal com va succeir en els dies de
Noè, així serà també en els dies del Fill
de l'home:
27 Menjaven, bevien, es casaven i eren
donades en casament, fins al dia que
Noè va entrar dins de l'arca, i vingué el
diluvi i els va destruir tots.
28 Igualment com s'esdevingué en els
dies de Lot: Menjaven, bevien,
compraven, venien, plantaven,
construïen;
29 però el dia que Lot va sortir de
Sodoma, va ploure foc i sofre des del cel
i els va destruir tots.
30 De la mateixa manera serà en el
dia que el Fill de l'home es reveli.
31 En aquell dia, el qui sigui dalt del
terrat i tingui els seus béns dins de
casa, que no baixi a agafar-los; i el qui
sigui al camp, que tampoc no torni
enrera.
32 Recordeu la dona de Lot.
33 El qui cerqui de salvar la seva vida,
la perdrà; i el qui la perdi, la conservarà.
34 Us dic: Aquella nit dos seran en un
llit, l'un serà pres i l'altre deixat.
35 Dues estaran molent juntes, l'una
serà presa i l'altra deixada.
36 Dos seran al camp, l'un serà pres i
l'altre deixat.
37 I van respondre i li digueren: On,
Senyor? I ell els digué: Allà on serà el
cos, allà s'aplegaran els voltors.

18 I els deia també una paràbola
sobre com cal pregar sempre sense defallir,
2 dient: En una ciutat hi havia un
jutge que no tenia temor de Déu ni
respectava els homes.
3 I en aquella ciutat hi havia una
viuda que acudia a ell i deia: Fes-me
justícia contra el meu adversari.
4 I durant un temps ell no volia, però
després es digué dintre seu: Malgrat
que no temo Déu ni respecto els homes,
5 tanmateix, per causa de la molèstia
que em fa aquesta viuda, li faré justícia
perquè a la fi no vingui a copejar-me.
6 I el Senyor digué: Escolteu el que diu
el jutge injust.
7 I Déu, ¿no farà justícia als seus
elegits que clamen a ell de dia i de nit,
tot i ser pacient quant a ells?
8 Us dic que ben aviat els farà justícia.
Però quan vingui el Fill de l'home,
trobarà fe sobre la terra?

9 I digué aquesta paràbola a alguns
que confiaven en si mateixos, i que eren
justos, i menyspreaven els altres:
10 Dos homes van pujar al temple a
pregar, l'un fariseu i l'altre publicà.
11 El fariseu, dret, pregava amb si
mateix d'aquesta manera: Oh Déu, et
dono gràcies perquè jo no sóc com
els altres homes, rapaços, injustos,
adúlters, ni tampoc com aquest
publicà.
12 Dejuno dues vegades a la setmana,
pago el delme de tot el que guanyo.
13 I el publicà, de lluny estant, no
gosava ni alçar els ulls al cel, sinó que
es copejava el pit dient: Oh Déu, siguis
propici amb mi, un pecador.
14 Us dic que aquest va baixar
justificat a casa seva, i no pas l'altre.
Perquè tot aquell que s'exalça a si
mateix, serà humiliat; però qui
s'humilia a si mateix, serà exalçat.

15 I li van dur també uns nadons
perquè els toqués, però els deixebles, en
veure-ho, els renyaven.
16 I Jesús els va cridar i els digué:
Deixeu que els nens vinguin a mi, i no
els ho impediu, perquè dels qui són com
ells és el regne de Déu.
17 En veritat us dic: El qui no rebi el
regne de Déu com un nen, no hi entrarà
pas.

18 I un dirigent li preguntà dient:
Mestre bo, què cal que hagi fet per
heretar la vida eterna?
19 I Jesús li digué: Per què em dius
bo? No hi ha ningú bo sinó un: Déu.
20 Saps els manaments: No cometis
adulteri, no matis, no robis, no donis
fals testimoni, honra el teu pare i la
teva mare.
21 I ell digué: He guardat totes
aquestes coses des de la meva joventut.
22 En sentir això, Jesús li digué:
Encara et falta una cosa: ven tot el
que tens i reparteix-ho als pobres, i
tindràs un tresor en el cel. I vine,
segueix-me.
23 Però, en sentir això, es posà tot
trist, perquè era molt ric.
24 I Jesús, en veure que s'havia posat
tot trist, digué: Que difícilment
entraran en el regne de Déu els qui
tenen riqueses!
25 Perquè és més fàcil que un camell
entri pel forat d'una agulla, que no pas
que un ric entri en el regne de Déu.
26 I els qui escoltaven van dir: I qui es
pot salvar?
27 Però ell els digué: Les coses
impossibles per als homes, són
possibles per a Déu.
28 I Pere digué: Heus aquí, nosaltres
ho hem deixat tot i t'hem seguit.
29 I ell els digué: En veritat us dic que
no hi ha ningú que hagi deixat casa o
pares o germans o esposa o fills per
causa del regne de Déu,
30 que no rebi molt més en aquest
temps i en el segle que vindrà, la vida
eterna.

31 I va prendre amb ell els dotze i els
digué: Mireu, estem pujant a
Jerusalem, i es compliran totes les
coses que han estat escrites pels
profetes concernent el Fill de l'home.
32 Perquè serà lliurat als gentils i serà
escarnit, i insultat i escopit;
33 i després d'assotar-lo, el mataran, i
al tercer dia ressuscitarà.
34 Però ells no van comprendre
aquestes coses, i aquesta paraula els
estava encoberta i no entenien el que
els deia.

35 I mentre ell s'apropava a Jericó,
succeí que un cec s'estava assegut vora
el camí, demanant almoina.
36 I en sentir la multitud que passava,
preguntà què era allò.
37 I li van fer saber: Jesús de Natzaret
està passant.
38 I va cridar, dient: Jesús, Fill de
David, tingues misericòrdia de mi!
39 I els qui anaven davant el renyaven
perquè callés, però ell cridava encara
molt més: Fill de David, tingues
misericòrdia de mi!
40 I Jesús es va parar i manà que el
duguessin a ell. I quan va ser a prop li
preguntà dient:
41 Què vols que faci per tu? I digué:
Senyor, que hi vegi.
42 I Jesús li digué: Rep la vista, la teva
fe t'ha salvat.
43 I va rebre la vista immediatament, i
l'anava seguint i glorificava Déu. I tot
el poble, en veure-ho, va donar lloança
a Déu.

19 Va entrar i travessava Jericó.
2 I heus aquí, un home anomenat
Zaqueu, que era un principal dels
publicans i era ric,
3 intentava de veure qui era Jesús, i
no podia a causa de la multitud perquè
era petit d'estatura.
4 I va córrer endavant i es va enfilar
dalt d'un sicòmor, a fi de veure'l, perquè
havia de passar per allí.
5 I quan arribà al lloc, Jesús va mirar
cap a dalt i el va veure, i li digué:
Zaqueu, baixa de pressa, perquè avui
m'he d'allotjar a casa teva.
6 I baixà de pressa, i el va rebre amb
alegria.
7 I en veure-ho, tots murmuraven
dient: Ha entrat a allotjar-se a casa
d'un home pecador.
8 Però Zaqueu es posà dret i digué al
Senyor: Heus aquí, Senyor, dono la

meitat de les meves possessions als
pobres, i si he defraudat res a algú, li
ho retornaré quadruplicat.
9 I Jesús li digué: Avui ha arribat la
salvació en aquesta casa, perquè ell
també és un fill d'Abraham.
10 Perquè el Fill de l'home ha vingut a
cercar i a salvar allò que era perdut.

11 I mentre escoltaven aquestes coses,
va afegir i digué una paràbola, perquè
era a prop de Jerusalem i ells es
pensaven que de seguit s'havia de
manifestar el regne de Déu.
12 Digué doncs: Un home de la noblesa
marxà a una terra llunyana a prendre
possessió d'un regne i retornar.
13 I havent cridat deu servents seus,
els va donar deu mines i els digué: Feu
negoci fins que torni.
14 Però els seus ciutadans l'odiaven, i
darrera d'ell van enviar una ambaixada
per dir: No volem que aquest regni
sobre nosaltres.
15 I succeí que després d'haver rebut
el regne va tornar i va fer cridar aquells
servents als quals havia donat el diner,
per saber com hi havia negociat cada un.
16 I vingué el primer i va dir: Senyor,
la teva mina ha produït deu mines.
17 I li digué: Molt bé, bon servent;
perquè has estat fidel en el poc, tindràs
potestat sobre deu ciutats.
18 Vingué el segon i va dir: Senyor, la
teva mina ha donat cinc mines.
19 I li digué: Tu també estigues sobre
cinc ciutats.
20 I vingué un altre i va dir: Senyor,
heus aquí la teva mina, que he tingut
guardada en un mocador.
21 Perquè tenia por de tu, que ets un
home sever; prens el que no has posat, i
segues el que no has sembrat.
22 I li diu: Per la teva boca et jutjo,
mal servent. Sabies que sóc un home
sever, que prenc el que no he posat i
sego el que no he sembrat.
23 Per què no has ficat el meu diner al
banc i jo l'hauria cobrat amb interès en
tornar?
24 I digué als qui eren allà: Preneu-li
la mina, i doneu-la al qui en té deu.
25 I li digueren: Senyor, té deu mines.
26 Perquè us dic: A tot el qui té, se li
donarà, però al qui no té, fins allò que
té li serà pres.
27 A més, aquells enemics meus que
no volien que jo regnés sobre ells,
porteu-los aquí i executeu-los davant
meu.

28 I després de dir aquestes coses,
anava davant i pujava vers Jerusalem.
29 I succeí, en arribar prop de
Betfagué i Betània, vora la muntanya
anomenada de les Oliveres, que va
enviar dos dels seus deixebles i els
digué:
30 Aneu al poble del davant. En
entrar-hi, trobareu un pollí fermat,
damunt del qual encara no hi ha
muntat mai ningú; desfermeu-lo i
porteu-lo.
31 I si algú preguntés: Per què el
desfermeu? Li direu així: El Senyor l'ha
de menester.
32 I els qui havien estat enviats se
n'anaren i ho van trobar tal com ell els
havia dit.
33 I quan desfermaven el pollí, els seus
amos els digueren: Per què desfermeu
el pollí?
34 I digueren: El Senyor l'ha de menester.
35 I el dugueren a Jesús. I van llançar
els seus mantells sobre el pollí i hi van
fer muntar Jesús.
36 I mentre ell avançava, estenien els
seus mantells pel camí.
37 I quan ja s'atansava a la baixada de
la muntanya de les Oliveres, tota la
multitud dels deixebles, plens d'alegria,
començaren a lloar Déu, en veu forta,
per totes les obres poderoses que
havien vist,
38 i deien: Beneït el Rei que ve en nom
del Senyor! Pau en el cel, i glòria en les
altures![a]
39 I alguns dels fariseus d'entre la
multitud li digueren: Mestre, renya els
teus deixebles.
40 I va respondre i els digué: Us dic que
si ells callessin, les pedres cridarien.

41 I quan arribà a prop, en veure la
ciutat, va plorar sobre ella,
42 dient: Si tu haguessis conegut,
almenys en aquest el teu dia, les coses
que són per a la teva pau! Però han
quedat amagades dels teus ulls.
43 Perquè vindran dies damunt teu
en què els teus enemics posaran una
tanca al teu voltant i t'assetjaran i

a: Psalm 118:26

t'estrenyeran per tots costats.
44 I et llançaran a terra, a tu i als teus fills de dintre teu, i no deixaran dintre teu pedra sobre pedra, perquè no has conegut el temps de la teva visitació.

45 I va entrar en el temple i començà a expulsar-ne els qui hi venien i compraven,
46 dient-los: Està escrit: La meva casa és casa de pregària, però vosaltres n'heu fet una cova de lladres.[a]

47 I cada dia ell era ensenyant en el temple. I els principals sacerdots, i els escribes i els principals del poble intentaven destruir-lo.
48 Però no trobaven la manera de fer-li res, perquè tot el poble estava pendent d'ell i l'escoltava.

20 I en un d'aquells dies s'esdevingué que, mentre ell instruïa el poble en el temple i anunciava l'evangeli, es van presentar els principals sacerdots i els escribes amb els ancians.
2 I li van parlar dient: Digue'ns amb quina potestat fas aquestes coses, o qui és el qui t'ha donat aquesta potestat?
3 I va respondre i els digué: Jo també us faré una pregunta, i contesteu-me.
4 El baptisme de Joan, era del cel o dels homes?
5 Però ells raonaven entre ells dient: Si diem: Del cel; ell dirà: Doncs per què no el vau creure?
6 I si diem: Dels homes, tot el poble ens apedregarà, perquè estan convençuts que Joan era un profeta.
7 I van respondre que no sabien d'on era.
8 I Jesús els digué: Jo tampoc no us dic amb quina potestat faig aquestes coses.

9 I començà a dir al poble aquesta paràbola: Un home va plantar una vinya, i la va arrendar a uns vinyaters, i se'n va anar lluny per una llarga temporada.
10 I quan fou el temps, va enviar un servent als vinyaters, perquè li donessin del fruit de la vinya. Però els vinyaters el van apallissar i el van acomiadar sense res.
11 I va tornar a enviar un altre servent, però aquest també el van apallissar i ultratjar, i el van despatxar sense res.
12 I encara tornà a enviar-ne un tercer; i també aquest el van ferir i el tragueren fora.
13 Llavors l'amo de la vinya digué: Què faré? Enviaré el meu fill estimat; potser a ell, en veure'l, el respectaran.
14 Però, en veure'l, els vinyaters van raonar entre ells dient: Aquest és l'hereu; veniu, matem-lo, perquè l'heretat sigui nostra.
15 I el tragueren fora de la vinya i el van matar. Què els farà, doncs, l'amo de la vinya?
16 Vindrà i destruirà aquests vinyaters, i donarà la vinya a uns altres. En sentir això, digueren: Que no sigui pas així!
17 Però ell els va mirar i els digué: Què vol dir doncs allò que està escrit: La pedra que rebutjaren els constructors, aquesta ha esdevingut cap de cantonada?[b]
18 Tot el qui caigui sobre aquesta pedra, serà esmicolat; però aquell sobre qui caigui, el farà pols.

19 I en aquell mateix moment, els principals sacerdots i els escribes cercaven de posar-li les mans al damunt però van tenir por del poble, ja que havien entès que aquesta paràbola l'havia dit per a ells.
20 I es van posar a l'aguait i enviaren uns espies que es fingissin justos, a fi de poder-lo atrapar en alguna paraula per lliurar-lo al poder i a l'autoritat del governador.
21 I li van preguntar, dient: Mestre, sabem que parles i ensenyes rectament i no fas accepció de persones, sinó que ensenyes amb veritat el camí de Déu.
22 ¿Ens és lícit de donar tribut al Cèsar, o no?
23 Però ell, que coneixia la seva astúcia, els digué: Per què em poseu a prova?
24 Mostreu-me un denari. De qui té la imatge i la inscripció? Van respondre i digueren: Del Cèsar.
25 Ell els digué: Doneu doncs al Cèsar el que és del Cèsar, i a Déu el que és de Déu.

b: Isaïes 56:7; Jeremies 7:11   b: Psalm 118:22

26 I no el van poder atrapar en cap
paraula davant del poble, i admirats
per la seva resposta, van callar.

27 I vingueren alguns dels saduceus,
els quals neguen que hi hagi
resurrecció, i li van preguntar,
28 dient: Mestre, Moisès ens va deixà
escrit: Si el germà d'algú mor, que tenia
muller, però mor sense fills, que el seu
germà prengui la dona i doni
descendència al seu germà.[a]
29 Hi havia doncs set germans, i el
primer va prendre muller i morí sense
fills.
30 I va prendre la muller el segon, i
també va morir sense fills.
31 I la va prendre el tercer, i així *va
passar* també amb tots set; i van morir
sense deixar fills.
32 I després de tots va morir també la
dona.
33 En la resurrecció doncs, de quin
d'ells serà la muller? Ja que tots set la
van tenir per muller.
34 I Jesús respongué i els digué: Els
fills d'aquest segle es casen i són donats
en casament.
35 Però els qui siguin considerats
dignes d'obtenir l'altre segle i la
resurrecció d'entre els morts, ni es
casen ni són donats en casament:
36 no poden morir mai més, perquè
són iguals als àngels, i són fills de Déu,
essent fills de la resurrecció.
37 I que els morts han de ser
ressuscitats, també Moisès ho deixa
ben clar en allò de l'esbarzer, quan
anomena Senyor el Déu d'Abraham i el
Déu d'Isaac i el Déu de Jacob.[b]
38 Déu no és Déu de morts, sinó de
vius, perquè per ell tots viuen.
39 I van respondre alguns dels escribes
i digueren: Mestre, has parlat bé.
40 I ja no gosaven preguntar-li res
més.

41 I els digué: Com és que diuen que el
Crist és fill de David?
42 I el mateix David diu en el llibre
dels Psalms: El Senyor ha dit al meu
Senyor: Seu a la meva dreta,
43 fins que posi els teus enemics per
escambell dels teus peus?[c]
44 Doncs *si* David l'anomena Senyor,
com és fill seu?

45 I mentre tot el poble estava
escoltant, digué als seus deixebles:
46 Guardeu-vos dels escribes, que
volen passejar-se amb llargues
vestidures, i s'estimen les salutacions a
les places, i els primers seients a les
sinagogues, i els primers llocs en els
convits.
47 Que devoren les cases de les viudes
i com a pretext fan llargues oracions.
Aquests rebran una condemnació més
gran.

21 I alçà la vista i va veure els rics
que posaven les seves ofrenes a la caixa
de les ofrenes.
2 I també va veure una viuda pobra
que hi posava dues monedes petites.
3 I digué: De veritat us dic que aquesta
viuda pobra ha posat més que tots;
4 perquè tots aquests han ficat a les
ofrenes de Déu d'allò que els sobra,
però ella, de la seva pobresa hi ha ficat
tot el que tenia per viure.

5 I a alguns que parlaven del temple,
de com estava decorat amb belles
pedres i amb ofrenes, els digué:
6 D'aquestes coses que contempleu,
vindran dies en què no serà deixada
pedra sobre pedra que no sigui
enderrocada.
7 I li preguntaren dient: Mestre, quan
seran aquestes coses? I quin serà el
senyal quan hagin de succeir aquestes
coses?
8 Ell digué: Mireu, no us deixeu
enganyar. Perquè molts vindran en
nom meu dient: Sóc jo!, i: El temps
s'acosta! No aneu pas darrera d'ells.
9 I quan sentireu parlar de guerres i
de revoltes, no us espanteu; perquè cal
que aquestes coses s'esdevinguin
primer, però la fi encara no serà de
seguit.
10 Llavors els deia: S'aixecarà nació
contra nació, i reialme contra reialme.
11 També hi haurà grans terratrèmols
en diversos llocs, i fams, i pestilències; i
també hi haurà fets aterridors i grans
senyals del cel.
12 Però abans de totes aquestes coses
us posaran les mans al damunt i us
perseguiran, us lliuraran a les
sinagogues i a les presons, us duran

a: Deuteronomi 25:5 b: Èxode 3:6,15 c: Psalm 110:1

davant de reis i governadors per causa del meu nom,
13 i això us serà ocasió de donar testimoni.
14 Proposeu-vos, doncs, en els vostres cors de no premeditar la defensa,
15 perquè jo us donaré una boca i una saviesa que no podran contradir ni resistir cap dels vostres adversaris.
16 I sereu lliurats fins pels pares, germans, i parents, i amics, i en mataran alguns de vosaltres.
17 I tots us odiaran per causa del meu nom.
18 Però ni un cabell del vostre cap no es perdrà.
19 Amb la vostra perseverança guanyeu-vos les vostres ànimes.[c]

20 I quan vegeu Jerusalem encerclada per exèrcits, sapigueu que llavors s'atansa la seva desolació.
21 Llavors, els qui siguin a Judea que fugin a les muntanyes, i els qui siguin a l'interior *de la ciutat*, que en surtin, i els qui siguin als camps, que no hi entrin.
22 Perquè aquests són dies de retribució, a fi que es compleixin totes les coses que han estat escrites.
23 I ai de les embarassades i de les qui alletin en aquells dies! Perquè hi haurà gran desgràcia sobre el país, i ira contra aquest poble.
24 I cauran a tall d'espasa, i seran enduts captius a totes les nacions; i Jerusalem serà trepitjada pels gentils, fins que siguin complerts els temps dels gentils.

25 I hi haurà senyals en el sol i en la lluna i en els estels; i sobre la terra hi haurà angoixa de les nacions amb perplexitat pel bramul del mar i de les onades.
26 A la gent els mancarà l'alè a causa de la por i de l'expectació per les coses que sobrevenen a la terra habitada, perquè les forces del cel seran sacsejades.
27 I llavors veuran el Fill de l'home venint en un núvol amb poder i gran glòria.
28 I quan comencin a complir-se aquestes coses, dreceu-vos i alceu els vostres caps, perquè s'atansa la vostra redempció.
29 I els digué una paràbola: Mireu la figuera i tots els arbres.
30 Quan ja broten, en veure-ho, per vosaltres mateixos sabeu que l'estiu és a prop.
31 Així també vosaltres, quan vegeu que s'esdevenen aquestes coses, sapigueu que el regne de Déu és a prop.
32 En veritat us dic: No passarà pas aquesta generació, fins que tot s'hagi complert.
33 El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran.

34 I tingueu compte per vosaltres mateixos, no sigui que els vostres cors s'afeixuguin amb la disbauxa i l'embriaguesa i les preocupacions de la vida, i de sobte us vingui al damunt aquell dia.
35 Perquè vindrà com un llaç damunt de tots els qui habiten sobre la faç de tota la terra.
36 Vetlleu doncs, pregant en tot moment, a fi que pugueu ser tinguts per dignes d'escapar de totes aquestes coses que han de succeir, i us pugueu mantenir ferms davant del Fill de l'home.

37 I passava els dies ensenyant en el temple, i a les nits sortia i s'estava a la muntanya anomenada de les Oliveres.
38 I tot el poble, de bon matí, venia a ell en el temple per escoltar-lo.

22 I s'atansava la festa dels Àzims, que s'anomena la Pasqua.
2 I els principals sacerdots i els escribes cercaven com el podrien matar, però tenien por del poble.

3 I Satanàs entrà en Judes, l'anomenat Iscariot, que era del nombre dels dotze.
4 I se n'anà a parlar amb els principals sacerdots i amb els oficials de la guàrdia sobre la manera de lliurar-los-el.
5 I ells se'n van alegrar i van acordar de donar-li diners.
6 I s'hi va comprometre i cercava una oportunitat per lliurar-los-el sense la multitud.

c: segons el context. el mot grec ***psique*** *pot ser "vida" o "ànima"*

7 I arribà el dia dels Àzims, en el qual s'ha de sacrificar la Pasqua.
8 I ell va enviar Pere i Joan, dient: Aneu a preparar-nos la Pasqua per menjar-la.
9 I ells li digueren: On vols que la preparem?
10 Ell els digué: Heus aquí, quan entreu a la ciutat, us trobarà un home que porta una gerra d'aigua. Seguiu-lo fins a la casa on entri.
11 I direu a l'amo de la casa: El Mestre et diu: On és l'estança on he de menjar la Pasqua amb els meus deixebles?
12 I ell us mostrarà una sala de dalt gran, moblada; prepareu-ho allà.
13 I se'n van anar i ho van trobar tal com els havia dit, i prepararen la Pasqua.

14 I quan va arribar l'hora, es reclinà a taula, i els dotze apòstols amb ell.
15 I els digué: He desitjat moltíssim de menjar aquesta Pasqua amb vosaltres, abans que jo pateixi.
16 Perquè us dic: Ja no en menjaré més fins que sigui complerta en el regne de Déu.
17 I va prendre una copa, va donar gràcies i digué: Preneu això i repartiu-ho entre vosaltres.
18 Perquè us dic: No beuré més del fruit del cep fins que vingui el regne de Déu.
19 I va prendre un pa, va donar gràcies, el partí i els el donà, dient: Aquest és el meu cos, que és donat per a vosaltres. Feu això en memòria de mi.
20 Igualment també amb la copa, després de sopar, digué: Això és la copa del nou pacte en la meva sang, que és vessada per a vosaltres.

21 Tanmateix, heus aquí, la mà del qui em lliura és amb mi sobre la taula.
22 I certament, el Fill de l'home se'n va, segons el que està determinat; però ai d'aquell home per qui és lliurat!
23 I ells van començar a preguntar-se qui era d'entre ells el qui havia de fer això.

24 I hi hagué també una discussió entre ells sobre quin d'ells havia de ser tingut com el més gran.
25 Ell els digué: Els reis de les nacions les dominen, i als qui exerceixen autoritat sobre elles se'ls anomena benefactors.
26 Però vosaltres no sigueu així, sinó que el més gran entre vosaltres sigui com el més jove, i el qui mana, com el qui serveix.
27 Perquè, qui és més gran, el qui seu a taula o el qui serveix? ¿No ho és el qui seu a taula? Però jo sóc enmig de vosaltres com el qui serveix.

28 I vosaltres sou els qui heu continuat amb mi en les meves proves.
29 I jo us preparo un regne, com el Pare l'ha preparat per a mi,
30 a fi que mengeu i begueu a la meva taula en el meu regne, i segueu en uns trons per judicar les dotze tribus d'Israel.

31 I el Senyor digué: Simó, Simó, heus aquí, Satanàs us ha demanat per garbellar-vos com el blat.
32 Però jo he pregat per tu, a fi que no falti la teva fe. I tu, quan hagis tornat, aferma els teus germans.
33 I ell li digué: Senyor, amb tu estic disposat a anar fins a la presó i a la mort.
34 Però ell li digué: Et dic, Pere, que avui no cantarà el gall abans que tu hagis negat tres vegades que em coneixes.

35 I els digué: Quan us vaig enviar sense bossa ni alforja ni calçat, us va faltar res? I ells digueren: No res.
36 Llavors els digué: Però ara, qui tingui bossa, que la prengui, i igualment l'alforja; i qui no tingui espasa, que es vengui la túnica i se'n compri una.
37 Perquè us dic que encara cal que s'acompleixi en mi allò que està escrit: I fou comptat entre els malvats.[a] Perquè les coses que es refereixen a mi s'estan complint.
38 I ells digueren: Senyor, mira, aquí hi ha dues espases. I ell digué: Prou.

39 I havent sortit, se n'anà com de costum a la muntanya de les Oliveres; i el van seguir també els seus deixebles.
40 I en arribar al lloc, els digué: Pregueu perquè no entreu en temptació.
41 I ell es va allunyar d'ells la

a: Isaïes 53:12

distància d'un tret de pedra i pregava
de genolls,
42 dient: Pare, si vols, aparta de mi
aquest calze; però no es faci la meva
voluntat, sinó la teva.
43 I se li aparegué un àngel del cel que
l'enfortia.
44 I estant en angoixa, pregava més
intensament, i la seva suor era com
grumolls de sang que queien sobre el
terra.
45 I es va alçar de la pregària, anà als
seus deixebles i els va trobar adormits
per la tristesa.
46 I els digué: Per què dormiu? Alceu-
vos i pregueu, a fi que no entreu en
temptació.

47 I mentre ell encara parlava, heus
aquí una multitud, i aquell que es deia
Judes, un dels dotze, anava davant
d'ells, i s'acostà a Jesús per besar-lo.
48 I Jesús li digué: Judes, amb un bes
lliures el Fill de l'home?
49 I els qui eren al seu voltant, en
veure el que anava a passar, li
digueren: Senyor, vols que ataquem
amb l'espasa?
50 I un d'ells va ferir el criat del gran
sacerdot, i li tallà l'orella dreta.
51 I Jesús respongué i digué: Deixeu,
ja n'hi ha prou. I li va tocar l'orella i el
va guarir.
52 Llavors Jesús digué als qui havien
vingut contra ell, principals sacerdots, i
oficials del temple i ancians: Heu sortit
amb espases i bastons com contra un
lladre?
53 Quan cada dia era amb vosaltres en
el temple no vau estendre les mans
contra mi, però aquesta és la vostra
hora, i la potestat de la tenebra.

54 I el van prendre, se l'endugueren i
el van fer entrar a casa del gran
sacerdot. I Pere anava seguint de
lluny.
55 Van encendre un foc enmig del pati
i s'hi van asseure al voltant, i Pere seia
entre ells.
56 Una minyona, en veure'l assegut a
la vora del foc, i després d'haver-s'hi
fixat, digué: aquest també era amb ell.
57 Però ell el negà, dient: Dona, no el
conec.
58 I al cap de poca estona, un altre el
va veure i digué: Tu també ets d'ells. I
Pere digué: Home, no ho sóc.
59 Al cap d'una hora, un altre insistia
dient: Ben cert, aquest també era amb
ell, perquè també és galileu.
60 I Pere digué: Home, no sé pas què
dius. I de seguit, quan ell encara estava
parlant, va cantar el gall.
61 I el Senyor es va girar i mirà Pere. I
Pere es recordà de la paraula del
Senyor, de com li havia dit: Abans que
canti un gall, em negaràs tres vegades.
62 I Pere sortí a fora, i va plorar
amargament.

63 I els homes que custodiaven Jesús
se'n burlaven i el copejaven.
64 I li van tapar els ulls, li pegaven a
la cara i li preguntaven dient:
Profetitza, qui és el qui t'ha pegat?
65 I deien, insultant-lo, moltes altres
coses contra ell.

66 Quan va ser de dia, es reuní el
consell dels ancians del poble,
principals sacerdots i escribes, i el van
dur al seu sanedrí, i li digueren:
67 Si tu ets el Crist, digue'ns-ho. I ell
els digué: Si us ho dic, no em creureu;
68 i si us pregunto no em respondreu
ni em deixareu anar.
69 Des d'ara el Fill de l'home estarà
assegut a la dreta del poder de Déu.
70 I tots digueren: Ets tu, doncs, el Fill
de Déu? Ell els digué: Vosaltres ho
dieu, Jo sóc.
71 I ells digueren: Quina necessitat
tenim encara de cap testimoni? Perquè
nosaltres mateixos ho hem escoltat de
la seva boca.

23 S'aixecà tota l'assemblea d'ells, i
el van dur a Pilat.
2 I començaren a acusar-lo dient: Hem
trobat aquest pervertint la nació, i
prohibint de donar tributs al Cèsar,
dient que ell mateix és el Crist-Rei.
3 I Pilat el va interrogar, dient: Ets tu
el rei dels jueus? Ell va respondre i
digué: Tu ho dius.
4 I Pilat va dir als principals sacerdots
i a les multituds: No trobo cap culpa en
aquest home.
5 Però ells insistien dient: Pertorba el
poble, ensenyant per tot Judea; va

començar a Galilea fins arribar aquí.
6 I en sentir Galilea, Pilat va
preguntar si l'home era galileu.
7 I quan va saber que era de la
jurisdicció d'Herodes, el va enviar a
Herodes, que aquells dies també era a
Jerusalem.
8 I en veure Jesús, Herodes s'alegrà
molt, ja que des de feia temps estava
desitjós de veure'l, perquè havia sentit
dir moltes coses d'ell i esperava veure-li
fer algun senyal.
9 I li feia moltes preguntes, però ell no
li va respondre res.
10 I hi eren presents els principals
sacerdots i els escribes, que l'acusaven
amb vehemència.
11 I Herodes, amb els seus soldats, el
va menysprear i se'n burlà posant-li un
roba luxosa, i el tornà a Pilat.
12 I aquell dia Pilat i Herodes es van
fer amics l'un de l'altre, perquè abans
hi havia enemistat entre ells.

13 I Pilat, havent convocat els
principals sacerdots i els dirigents del
poble,
14 els digué: M'heu portat aquest
home com a un que promou la rebel·lió
en el poble. I heus aquí, jo l'he
examinat davant vostre, i no he trobat
en aquest home cap culpa d'això que
l'acuseu.
15 Ni Herodes tampoc, perquè us li he
enviat, i heus aquí, no ha fet res que
mereixi la mort.
16 Per tant, el castigaré i el deixaré
anar.
17 I estava obligat a deixar-los lliure
un *pres* per la festa.
18 Però tots alhora van cridar dient:
Fora aquest, i deixa'ns lliure Barrabàs!
19 I aquest havia estat ficat a la presó
a causa d'una revolta que havia tingut
lloc a la ciutat i per homicidi.
20 Llavors Pilat, que volia deixar lliure
Jesús, els va tornar a parlar.
21 Però ells cridaven dient: Crucifica'l,
crucifica'l!
22 I ell els digué per tercera vegada:
Però quin mal ha fet, aquest? No he
trobat en ell cap causa per condemnar-
lo a mort. Per tant, el castigaré i el
deixaré anar.
23 Però ells insistien amb grans crits,
demanant que fos crucificat. I els seus
crits i els dels principals sacerdots
s'anaven imposant.
24 I Pilat va sentenciar que se satisfés
llur petició.
25 I els va deixar lliure el qui
demanaven, aquell que per revolta i
homicidi havia estat ficat a la presó, i
va lliurar Jesús a la voluntat d'ells.

26 I quan se l'enduien, van agafar un
tal Simó de Cirene, que venia del camp,
i li van carregar la creu perquè la
portés darrera de Jesús.
27 I el seguia una gran multitud del
poble i de dones, les quals es planyien i
es lamentaven per ell.
28 I Jesús es va girar vers elles i digué:
Filles de Jerusalem, no ploreu per mi,
sinó ploreu per vosaltres mateixes i
pels vostres fills.
29 Perquè heus aquí, vénen dies en
què diran: Sortoses les estèrils i els
ventres que no han infantat i els pits
que no han alletat.
30 Llavors començaran a dir a les
muntanyes: Caieu damunt nostre! I als
turons: Colgueu-nos![a]
31 Perquè si fan això a l'arbre verd,
què succeirà amb el sec?
32 I en duien també altres dos, que
eren malfactors, per ser executats amb
ell.
33 I quan arribaren al lloc anomenat
El Crani, el van crucificar allí, amb els
criminals, l'un a la dreta i l'altre a
l'esquerra.
34 I Jesús deia: Pare, perdona'ls,
perquè no saben el que fan. I es van
repartir els seus vestits, a la sort.
35 I el poble era allà mirant, i els
dirigents també se'n burlaven amb ells
dient: N'ha salvat altres, que se salvi a si
mateix, si ell és el Crist, l'elegit de Déu.
36 I els soldats també se'n burlaven,
s'hi atansaven i li oferien vinagre,
37 dient: Si tu ets el Rei dels jueus,
salva't tu mateix!
38 I hi havia també una inscripció
damunt seu, escrita en lletres gregues,
llatines i hebrees: Aquest és el rei dels
jueus.
39 I un dels malfactors penjats,
l'insultava dient: Si tu ets el Crist,
salva't tu mateix i a nosaltres.
40 Però l'altre li va respondre i el
renyava dient: Tu tampoc no tens

a: Osees 10:8

temor de Déu, tot i estant sota la
mateixa condemna?
41 I ben cert, nosaltres amb justícia,
perquè rebem la justa pena per les
coses que vam fer; però aquest no ha fet
res mal fet.
42 I deia a Jesús: Senyor, recorda't de
mi quan vinguis en el teu regne.
43 I Jesús li digué: En veritat et dic:
Avui seràs amb mi en el paradís.

44 I era vers l'hora sisena, i vingué la
fosca sobre tota la terra fins a l'hora
novena.
45 I el sol s'enfosquí, i el vel del temple
es va esquinçar pel mig.
46 I Jesús va exclamar amb veu forta
i digué: Pare, en les teves mans
encomano el meu esperit! I havent dit
aquestes paraules, va expirar.
47 I el centurió, en veure el que havia
succeït, glorificava Déu, dient:
Veritablement aquest home era just.
48 I totes les multituds que havien
acudit a aquest espectacle, en veure les
coses que havien passat, se'n tornaven
copejant-se el pit.
49 I tots els seus coneguts s'estaven a
certa distància i les dones que l'havien
seguit des de Galilea miraven aquestes
coses.

50 I heus aquí, un home anomenat
Josep, que era conseller del sanedrí,
home bo i just
51 que també esperava el regne de
Déu -aquest no havia consentit en el
propòsit ni en l'acció d'ells-, natural
d'Arimatea, una ciutat dels jueus;
52 aquest es va presentar a Pilat i va
demanar el cos de Jesús.
53 I havent-lo baixat, el va embolcallar
amb un llençol i el posà en un sepulcre
tallat a la roca, on encara no havia
estat posat mai ningú.
54 I era el dia de la Preparació i era a
punt de començar el dissabte.
55 I també el van seguir les dones que
havien vingut amb ell des de Galilea, i
van veure el sepulcre i com hi van
posar el seu cos.
56 I en tornar van preparar espècies
aromàtiques i ungüents, i el dissabte van
guardar el repòs, segons el manament.

24 I el primer dia de la setmana,
molt de matí, elles vingueren al sepulcre
portant les espècies aromàtiques que
havien preparat; i n'hi havia altres amb
elles.
2 I van trobar que la pedra havia estat
feta rodolar de davant del sepulcre.
3 I van entrar i no hi van trobar el cos
del Senyor Jesús.
4 I succeí que, mentre elles estaven
perplexes per això, heus aquí, se'ls van
aparèixer dos homes amb roba
resplendent.
5 I com que elles es van omplir de por i
van inclinar la cara fins a terra, els
digueren: Per què cerqueu entre els
morts el qui viu?
6 No és aquí, sinó que ha ressuscitat.
Recordeu-vos del que us digué quan
encara era a Galilea,
7 dient: Cal que el Fill de l'home sigui
lliurat en mans d'homes pecadors, que
sigui crucificat i que ressusciti al tercer
dia.
8 I es van recordar de les paraules
d'ell.
9 I en tornar del sepulcre, van fer
saber totes aquestes coses als onze i a
tots els altres.
10 I foren Maria Magdalena, Joana,
Maria de Jaume i les altres que eren
amb elles les que van dir aquestes
coses als apòstols.
11 Però a ells, les seves paraules els
van semblar com un deliri, i no les
creien.
12 Tanmateix Pere es va alçar i va
córrer cap al sepulcre. I es va ajupir i
va veure les benes posades a part. I se'n
va anar cap a casa, admirat del que
havia succeït.

13 I heus aquí, aquell mateix dia, dos
d'ells feien camí cap a un poble
anomenat Emmaús, distant seixanta
estadis de Jerusalem.
14 I anaven conversant entre ells de
totes aquestes coses que havien succeït.
15 I s'esdevingué que, mentre ells
anaven conversant i discutint, Jesús
mateix es va atansar i feia camí amb
ells.
16 Però els seus ulls estaven retinguts
perquè no el poguessin reconèixer.

17 I els digué: Què són aquestes coses
que tracteu entre vosaltres mentre
aneu caminant, i *per les quals* esteu tan
tristos?
18 I un d'ells, anomenat Cleofàs, va
respondre i li digué: Ets tu l'únic
foraster a Jerusalem que no saps les
coses que hi ha passat aquests dies?
19 I els digué: Quines coses? I ells li
digueren: Les coses sobre Jesús de
Natzaret, que va ser un profeta,
poderós en obra i en paraula davant de
Déu i de tot el poble.
20 I com els principals sacerdots i els
nostres dirigents el van lliurar perquè
fos condemnat a mort, i el van
crucificar.
21 I nosaltres esperàvem que ell era el
qui havia de redimir Israel; però ara,
amb tot això ja passa el tercer dia
d'ençà que van succeir aquestes coses.
22 És cert que algunes dones d'entre
els nostres ens han esverat. Han anat
de bon matí al sepulcre,
23 i com que no han trobat el seu cos,
han tornat dient que fins havien tingut
una visió d'àngels que deien que ell és
viu.
24 I alguns dels nostres se n'han anat
al sepulcre i ho han trobat tal com les
dones havien dit, però a ell no l'han
vist.
25 I ell els digué: Oh insensats i lents
de cor per creure tot el que van dir els
profetes!
26 ¿No calia que el Crist patís
aquestes coses i entrés en la seva
glòria?
27 I començant per Moisès i seguint
per tots els profetes, els anava
interpretant en totes les Escriptures les
coses que es referien a ell.
28 I van arribar a prop del poble on
s'encaminaven, i ell féu com si anés
més lluny.
29 Però ells el van pressionar dient:
Queda't amb nosaltres, que és cap al
tard i el dia ja s'acaba. I va entrar per
quedar-se amb ells.
30 I succeí que mentre era amb ells a
taula, va prendre el pa, i beneí; i el va
partir i els el donà.
31 I els foren oberts els ulls i el van
reconèixer; i ell se'ls va fer invisible.
32 I es van dir l'un a l'altre: No és cert
que el nostre cor s'encenia dins nostre
mentre ens parlava pel camí i ens obria
les Escriptures?
33 I en aquell mateix moment es van
alçar i van tornar a Jerusalem. I van
trobar reunits els onze i els qui eren
amb ells,
34 i deien: El Senyor realment ha
ressuscitat, i s'ha aparegut a Simó.
35 I ells explicaven les coses que els
havien passat pel camí, i com el van
reconèixer en el partiment del pa.

36 I mentre parlaven d'aquestes coses,
Jesús mateix es presentà enmig d'ells, i
els diu: Pau a vosaltres.
37 I espantats i plens de por, pensaven
que veien un esperit.
38 I els digué: Per què us torbeu i per
què vénen aquests pensaments als
vostres cors?
39 Mireu les meves mans i els meus
peus, que sóc jo mateix. Palpeu-me i
mireu, que un esperit no té carn ni
ossos com veieu que jo tinc.
40 I havent dit això, els mostrà les
mans i els peus.
41 I com que encara no s'ho creien
d'alegria, i estaven embadalits, els
digué: Teniu res de menjar aquí?
42 I ells li van oferir un bocí de peix
rostit i una bresca de mel.
43 I ho va prendre i va menjar al seu
davant.

44 I els digué: Això és el que us vaig
dir quan encara era amb vosaltres, que
calia que es complissin totes les coses
que havien estat escrites de mi en la
Llei de Moisès i en els Profetes i en els
Psalms.
45 Llavors els va obrir la ment perquè
comprenguessin les Escriptures.
46 I els digué: Així està escrit i així
calia que el Crist patís i ressuscités
d'entre els morts al tercer dia,
47 i que en el seu nom sigui predicat el
penediment i la remissió dels pecats a
totes les nacions, començant des de
Jerusalem.
48 I vosaltres sou testimonis d'aquestes
coses.
49 I heus aquí, jo envio sobre vosaltres
la promesa del meu Pare. Quedeu-vos
doncs a la ciutat de Jerusalem fins que
sigueu revestit del poder de dalt.

50 I els va portar fora fins a Betània,
va alçar les seves mans i els va beneir.
51 I s'esdevingué que mentre els
beneïa, se separà d'ells i era enlairat
cap al cel.
52 I ells el van adorar, i van tornar a
Jerusalem amb gran alegria.
53 I eren contínuament al temple,
lloant i beneint Déu. Amén.

EVANGELI SEGONS

JOAN

1 En el principi era el Verb, i el Verb era amb Déu, i el Verb era Déu.
2 Ell era en el principi amb Déu.
3 Per ell foren fetes totes les coses, i sense ell res no fou fet del que ha estat fet.
4 En ell era la vida, i la vida era la llum dels homes.
5 I la llum resplendeix en la tenebra, i la tenebra no la comprengué.

6 Hi hagué un home enviat de Déu, anomenat Joan.
7 Aquest vingué com a testimoni, a donar testimoni de la llum, a fi que tots creguessin per mitjà d'ell.
8 No era ell la llum, sinó que havia de donar testimoni de la llum.
9 La llum veritable era la que il·lumina tot home que ve al món.
10 Era al món, i el món fou fet per ell, i el món no el conegué.
11 A allò seu vingué, i els seus no el reberen.
12 Però a tots els qui el reberen, els donà potestat d'esdevenir fills de Déu, als qui creuen en el seu nom:
13 els quals no han estat engendrats de la sang, ni de la voluntat de la carn, ni de la voluntat de l'home, sinó de Déu.

14 I el Verb esdevingué carn, i habità entre nosaltres, i vam contemplar la seva glòria, glòria com de l'Unigènit del Pare, ple de gràcia i de veritat.

15 Joan dóna testimoni d'ell, i proclamà dient: Aquest és de qui vaig dir: El qui ve darrera meu ha passat davant meu, perquè era primer que jo.
16 I de la plenitud d'ell tots nosaltres en rebérem, i gràcia rera gràcia.
17 Perquè la llei va ser donada per mitjà de Moisès; la gràcia i la veritat fou per Jesu-Crist.
18 Déu ningú no l'ha vist mai: el Fill unigènit, que és al si del Pare, ell l'ha fet conèixer.

19 I aquest és el testimoni de Joan, quan els jueus enviaren de Jerusalem sacerdots i levites perquè li preguntessin: Tu, qui ets?
20 I ell afirmà, i no negà, i afirmà: No sóc jo el Crist.
21 I li preguntaren: Doncs, què? Ets Elies, tu? I diu: No ho sóc. Ets tu el profeta? I respongué: No.
22 Llavors li digueren: Qui ets? A fi que puguem donar una resposta als qui ens han enviat. Què dius de tu mateix?
23 Digué: Jo sóc la veu d'un que crida en el desert: Dreceu el camí del Senyor, com digué el profeta Isaïes.[a]

24 I els qui havien estat enviats eren dels fariseus.
25 I li preguntaren i li digueren: Per què bateges doncs, si tu no ets el Crist, ni Elies, ni el Profeta?
26 Joan els respongué dient: Jo batejo en aigua, però enmig de vosaltres n'hi ha un a qui vosaltres no coneixeu.
27 Ell és el qui ve darrera meu, que ha passat davant meu, de qui jo no sóc digne de deslligar-li la corretja de la sandàlia.
28 Aquestes coses van succeir a Betàbara, a l'altra banda del Jordà, on Joan batejava.

29 L'endemà Joan veié Jesús que venia a ell, i diu: Heus aquí l'Anyell de Déu, el qui treu el pecat del món!
30 Aquest és de qui vaig dir: Darrera meu ve un home que ha passat davant meu, perquè era primer que jo.
31 I jo no el coneixia, però a fi que ell sigui manifestat a Israel, per això jo he vingut batejant amb[b] aigua.

a: Isaïes 40:3 *b: o "en"*

32 I Joan donà testimoni, dient: He vist l'Esperit baixant del cel com un colom, i es va quedar damunt d'ell.
33 I jo no el coneixia, però el qui m'envià a batejar en aigua, ell em va dir: Aquell sobre qui vegis baixar l'Esperit i quedar-se damunt d'ell, aquest és el qui bateja amb l'Esperit Sant.
34 I jo ho he vist, i he donat testimoni que aquest és el Fill de Déu.

35 L'endemà Joan era allà una altra vegada, i dos dels seus deixebles.
36 I fixant-se en Jesús mentre passava, diu: Heus aquí l'Anyell de Déu!
37 I els dos deixebles el van sentir parlar, i van seguir Jesús.
38 Jesús es va girar i, mirant els qui el seguien, els diu: Què cerqueu? I ells li digueren: Rabbí -que traduït significa Mestre-, on vius?
39 Els diu: Veniu i ho veureu. Hi anaren i van veure on vivia, i es van quedar amb ell aquell dia. Era cap a l'hora desena.

40 Andreu, el germà de Simó Pere, era un dels dos que havien escoltat Joan, i l'havien seguit.
41 Aquest trobà primer el seu germà Simó, i li diu: Hem trobat el Messies, que traduït és: el Crist.
42 I el va portar a Jesús. Jesús el mirà i digué: Tu ets Simó fill de Jonàs, tu seràs anomenat Quefes, que es tradueix: Pere.

43 L'endemà Jesús volgué sortir cap a Galilea, i trobà Felip i li diu: Segueix-me.
44 Felip era de Betsaida, de la ciutat d'Andreu i de Pere.

45 Felip troba Natanael i li diu: Hem trobat aquell de qui va escriure Moisès en la Llei, i també els Profetes, Jesús de Natzaret, el fill de Josep.
46 Natanael li digué: De Natzaret pot sortir res de bo? Felip li diu: Vine i ho veuràs.
47 Jesús veié Natanael que venia cap a ell, i diu d'ell: Heus aquí un veritable Israelita en qui no hi ha engany.
48 Natanael li diu: D'on em coneixes? Jesús respongué i li digué: Abans que Felip et cridés, quan eres sota la figuera, t'he vist.
49 Natanael respongué i li diu: Rabbí, tu ets el Fill de Déu, tu ets el Rei d'Israel!
50 Jesús respongué i li digué: Perquè t'he dit que t'he vist sota la figuera, creus? Coses més grans que aquestes veuràs.
51 I li diu: En veritat, en veritat us dic, des d'ara veureu obert el cel, i els àngels de Déu pujant i baixant sobre el Fill de l'home.

2 I al tercer dia hi hagué una boda a Canà de Galilea, i hi era la mare de Jesús.
2 També hi fou convidat Jesús i els seus deixebles, a la boda.
3 I en faltar vi, la mare de Jesús li diu: No tenen vi.
4 Jesús li diu: Dona, què hi ha entre jo i tu? Encara no és arribada la meva hora.
5 La seva mare diu als servidors: Tot allò que ell us digui, feu-ho.

6 I allà hi havia sis gerres de pedra, disposades per a la purificació dels jueus, de dues o tres mesures cada una.
7 Jesús els diu: Ompliu d'aigua aquestes gerres. I les van omplir fins dalt.
8 I els diu: Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei. I li'n portaren.

9 I quan el cap de servei hagué tastat l'aigua tornada en vi, que no sabia d'on era -però els servidors que havien tret l'aigua ho sabien-, el cap de servei cridà el nuvi,
10 i li diu: Tothom posa primer el vi bo, i quan han begut força, llavors el més ordinari, però tu has guardat el vi bo fins ara.

11 Jesús va fer aquest inici dels senyals a Canà de Galilea, i manifestà la seva glòria, i els seus deixebles van creure en ell.
12 Després d'això baixà a Cafarnaüm, ell i la seva mare i els seus germans i els seus deixebles, i s'hi quedaren no gaires dies.

13 I era a prop la Pasqua dels jueus, i Jesús va pujar a Jerusalem.
14 I trobà en el temple els qui venien bous i ovelles i coloms, i els canvistes asseguts.
15 I va fer un assot de cordes i els expulsà tots del temple, les ovelles i els bous també. I escampà les monedes dels canvistes i capgirà les taules.
16 I digué als qui venien els coloms: Traieu això d'aquí. No feu de la casa del meu Pare una casa de mercat.
17 I els seus deixebles recordaren que està escrit: El zel de la teva casa em devorà.[a]

18 Llavors respongueren els jueus i li digueren: Quin senyal ens mostres, ja que fas això?
19 Jesús va respondre i els digué: Desfeu aquest santuari, i en tres dies l'aixecaré.
20 Llavors digueren els jueus: Durant quaranta-sis anys va ser edificat aquest santuari, i tu l'aixecaràs en tres dies?
21 Però ell parlava del santuari del seu cos.
22 Quan doncs hagué ressuscitat d'entre els morts, els seus deixebles recordaren que els havia dit això, i van creure l'Escriptura i la paraula que Jesús havia dit.[b]

23 I mentre era a Jerusalem per la Pasqua, durant la festa, molts, en veure els senyals que feia, van creure en el seu nom.
24 Però Jesús mateix no es fiava d'ells, perquè ell els coneixia tots.
25 I no tenia necessitat que ningú li donés testimoni concernent l'home, perquè ell sabia el que hi ha dins l'home.

3 I hi havia un home dels fariseus anomenat Nicodem, un dirigent dels jueus.
2 Aquest vingué a Jesús de nit, i li digué: Rabbí, sabem que de Déu has vingut com a mestre, perquè ningú no pot fer aquests senyals que tu fas, si Déu no és amb ell.
3 Jesús respongué i li digué: En veritat, en veritat et dic que si un no neix de nou,[c] no pot veure el regne de Déu.
4 Nicodem li diu: Com pot un home néixer quan és vell? ¿Pot potser entrar per segona vegada en el ventre de la seva mare i néixer?
5 Jesús respongué: En veritat, en veritat et dic, si un no neix de l'aigua i de l'Esperit, no pot entrar en el regne de Déu.
6 Allò que ha nascut de la carn és carn, i allò que ha nascut de l'Esperit és esperit.
7 No t'estranyis que t'hagi dit: Us cal néixer de nou.
8 El vent bufa on vol i en sents la remor, però no saps d'on ve ni a on va. Així és tot aquell que ha nascut de l'Esperit.
9 Nicodem respongué i li digué: Com es pot fer això?
10 Jesús respongué i li digué: Tu ets el mestre d'Israel, i no saps això?
11 En veritat, en veritat et dic que parlem allò que sabem, i donem testimoni d'allò que hem vist; i no rebeu el nostre testimoni.
12 Si us he dit les coses de la terra i no creieu, ¿com creureu si us digués les del cel?
13 I ningú no ha pujat al cel, sinó el que baixà del cel, el Fill de l'home, que és en el cel.
14 I així com Moisès va alçar la serp en el desert, així cal que sigui alçat el Fill de l'home:[d]
15 a fi que tot el qui creu en ell no es perdi, sinó que tingui vida eterna.
16 Perquè Déu va estimar tant el món, que va donar el seu Fill Unigènit a fi que tot el qui creu en ell no es perdi, sinó que tingui vida eterna.
17 Perquè Déu no va enviar el seu Fill al món per condemnar el món, sinó a fi que el món sigui salvat per mitjà d'ell.
18 El qui creu en ell no és condemnat, però el qui no hi creu, ja ha estat condemnat, perquè no ha cregut en el nom de l'Unigènit Fill de Déu.
19 I aquesta és la condemnació, que la llum va venir al món, i els homes es van estimar més la tenebra que la llum, perquè les seves obres eren dolentes.

a: Psalm 69:9 b: Psalm 16:10 c: o "de dalt" d: Nombres 21:9

20 Perquè tot aquell que practica el
mal odia la llum, i no ve a la llum per
tal que no siguin reprovades les seves
obres.
21 Però qui fa la veritat ve a la llum,
perquè es manifesti que les seves obres
són fetes en Déu.

22 Després d'aquestes coses, Jesús
vingué amb els seus deixebles a la terra
de Judea, i allà s'estava amb ells, i
batejava.
23 I Joan també batejava a Enon prop
de Salim, perquè allà hi havia molta
aigua; i venien i eren batejats.
24 Perquè Joan encara no havia estat
ficat a la presó.

25 Llavors hi hagué una discussió dels
deixebles de Joan amb els jueus
concernent la purificació.
26 I anaren a Joan i li digueren: Rabbí,
el qui era amb tu a l'altra banda del
Jordà, de qui tu vas donar testimoni,
heus aquí que bateja i tots van a ell.
27 Joan respongué i digué: Un home
no pot rebre res, si no li ha estat donat
del cel.
28 Vosaltres mateixos em sou
testimonis que vaig dir: No sóc jo el
Crist, sinó que sóc enviat davant d'ell.
29 Qui té la núvia és el nuvi, però
l'amic del nuvi, que és allà i l'escolta,
s'omple de goig en sentir la veu del
nuvi. Per tant, aquest goig meu és
complet.
30 Cal que ell creixi i que jo minvi.
31 El qui ve de dalt és per damunt de
tots. El qui és de la terra, de la terra és
i de la terra parla. El qui ve del cel és
per damunt de tots.
32 Ell dóna testimoni d'allò que ha vist
i ha escoltat, i ningú no rep el seu
testimoni.
33 El qui ha rebut el seu testimoni ha
certificat que Déu és veraç.
34 Perquè el qui Déu ha enviat parla
les paraules de Déu, perquè Déu no
dóna l'Esperit per mesura.[a]
35 El Pare estima el Fill, i li ha donat
totes les coses en la seva mà.
36 El qui creu en el Fill té vida eterna,
però el qui desobeeix el Fill no veurà la
vida, sinó que la ira de Déu queda
damunt d'ell.

4 Llavors, quan el Senyor va saber
que els fariseus havien sentit: Jesús fa i
bateja més deixebles que Joan
2 -encara que Jesús mateix no
batejava, sinó els seus deixebles-,
3 deixà Judea i se'n tornà a Galilea.

4 I havia de passar per Samaria.
5 Arribà doncs a una ciutat de
Samaria anomenada Sicar, prop del
camp que Jacob havia donat al seu fill
Josep.
6 Allà hi havia el pou[b] de Jacob. Jesús,
fatigat de la caminada, es va asseure
així vora el pou.[c] Era vers l'hora sisena.

7 Va venir una dona de Samaria a pouar
aigua. Jesús li diu: Dóna'm de beure.
8 Ja que els seus deixebles se n'havien
anat a la ciutat a comprar menjar.
9 Llavors la dona samaritana li diu:
¿Com és que tu, que ets jueu, em
demanes de beure a mi, que sóc una
dona samaritana? -Perquè els jueus no
es tracten amb els samaritans-.

10 Jesús respongué i li digué: Si
coneguessis el do de Déu, i qui és el qui
et diu: Dóna'm de beure, tu li n'hauries
demanat, i ell t'hauria donat aigua
viva.
11 La dona li diu: Senyor, no tens poal
i el pou és profund. ¿D'on tens aquesta
aigua viva?
12 ¿Ets tu més gran que el nostre pare
Jacob que ens va donar aquest pou, i en
va beure ell i els seus fills i els seus
ramats?
13 Jesús respongué i li digué: Tot el
qui beu aigua d'aquesta, tornarà a tenir
set.
14 Però el qui begui de l'aigua que li
donaré, mai més no tindrà set, sinó que
l'aigua que li donaré serà dins d'ell una
font d'aigua que brolla per a vida
eterna.
15 La dona li diu: Senyor, dóna'm
aquesta aigua, perquè no tingui set i no
hagi de venir fins aquí a pouar.
16 Jesús li diu: Vés, crida el teu marit,
i torna.
17 La dona respongué i digué: No tinc
marit. Jesús li diu: Ho has dit bé: No
tinc marit.

a: Deuteronomi 18:18 *b-c:* brollador d'aigua

18 Perquè has tingut cinc marits, i el
que ara tens no és el teu marit. En això
has dit veritat.
19 La dona li diu: Senyor, veig que tu
ets profeta.
20 Els nostres pares van adorar en
aquesta muntanya, i vosaltres dieu que
és a Jerusalem el lloc on cal adorar.
21 Jesús li diu: Creu-me, dona, que ve
l'hora quan ni en aquesta muntanya ni
a Jerusalem adorareu el Pare.
22 Vosaltres adoreu allò que no
coneixeu, nosaltres adorem allò que
coneixem, perquè la salvació ve dels
jueus.
23 Però ve l'hora, i és ara, quan els
veritables adoradors adoraran el Pare
en esperit i en veritat, perquè també el
Pare cerca adoradors d'aquesta mena.
24 Déu és esperit, i els que l'adoren cal
que l'adorin en esperit i en veritat.
25 La dona li diu: Sé que ha de venir el
Messies -anomenat Crist-; quan vingui,
ell ens farà saber totes les coses.
26 Jesús li diu: Sóc jo, el qui parla amb
tu.

27 I en aquest moment van arribar els
seus deixebles, i es van estranyar que
estigués parlant amb una dona.
Tanmateix, ningú no li va dir: Què
vols? o, Per què parles amb ella?
28 Llavors la dona deixà la gerra i se
n'anà a la ciutat, i digué a la gent:
29 Veniu, veieu un home que m'ha dit
tot el que he fet. Potser aquest és el
Crist?
30 Van sortir doncs de la ciutat, i
anaven vers ell.

31 Mentrestant els deixebles el
pregaven dient: Rabbí, menja.
32 Però ell els digué: Jo tinc un
aliment per menjar que vosaltres no
coneixeu.
33 Els deixebles, doncs, es deien entre
ells: ¿Li deu algú haver portat de
menjar?
34 Jesús els diu: El meu aliment és fer
la voluntat del qui m'ha enviat, i
complir la seva obra.
35 ¿Oi que vosaltres dieu: Encara
quatre mesos, i ve la sega? Heus aquí,
us dic, alceu els vostres ulls i mireu els
camps, que ja són blancs per a la sega.
36 I el qui sega rep el jornal i recull el
fruit per a la vida eterna, a fi que el qui
sembra s'alegri juntament amb el qui
sega.
37 Perquè en això és certa la dita: Un
és el qui sembra, i un altre el qui sega.
38 Jo us he enviat a segar el que
vosaltres no heu treballat; uns altres
han treballat, i vosaltres heu entrat en
la seva feina.

39 I molts samaritans d'aquella ciutat
van creure en ell per la paraula de la
dona, que donava testimoni: M'ha dit
tot el que he fet.
40 Els samaritans vingueren a ell, i el
pregaven que es quedés amb ells. I s'hi
quedà dos dies.
41 I molts més van creure per la
paraula d'ell.
42 I deien a la dona: Ja no és pel que
tu has dit que creiem, perquè nosaltres
mateixos l'hem escoltat i sabem que ell
és veritablement el Salvador del món,
el Crist.

43 I després dels dos dies va sortir
d'allà i se n'anà a Galilea.
44 Jesús mateix havia testificat que un
profeta no té honor en la seva terra.
45 Quan arribà a Galilea, els galileus
el reberen, havent vist tot el que havia
fet a Jerusalem durant la festa, perquè
ells també havien anat a la festa.

46 Llavors Jesús anà una altra vegada
a Canà de Galilea, on havia tornat
l'aigua en vi. I hi havia un funcionari
reial que tenia el fill malalt a
Cafarnaüm.
47 Aquest, havent sentit que Jesús
havia vingut de Judea a Galilea, se
n'anà a ell i li suplicava que baixés i
guarís el seu fill, perquè estava a punt
de morir.
48 Llavors Jesús li digué: Si no veieu
senyals i prodigis, no creureu.
49 El funcionari reial li diu: Senyor,
baixa abans que es mori el meu fill.
50 Jesús li diu: Vés, el teu fill viu. I
l'home va creure la paraula que Jesús li
va dir, i se n'anà.
51 I quan ja baixava, els seus servents
el vingueren a trobar, i li donaren la
nova dient: El teu fill viu.
52 Llavors els va demanar a quina
hora s'havia començat a posar més bé. I

li digueren: Ahir a l'hora setena se li'n
va anar la febre.
53 El pare s'adonà que fou en aquella
hora en què Jesús li havia dit: El teu
fill viu. I va creure ell i tota la seva
casa.
54 Jesús va fer també aquest segon
senyal en venir de Judea a Galilea.

5 Després d'aquestes coses s'esqueia
una festa dels jueus, i Jesús pujà a
Jerusalem.

2 I hi ha a Jerusalem, vora la Porta de
les Ovelles, un estany, anomenat en
hebreu Betesdà, que té cinc pòrtics.
3 En aquests hi havia ajaguts una
gran multitud de malalts, cecs, coixos,
paralítics, que esperaven el moviment
de l'aigua.
4 Perquè un àngel, cada cert temps,
baixava a l'estany i removia l'aigua.
Llavors, el primer que hi entrava
després de la remoguda de l'aigua,
quedava guarit de qualsevol malaltia
que patís.

5 I hi havia allà un home que feia
trenta-vuit anys que estava malalt.
6 Quan Jesús el veié ajagut i va saber
que ja hi portava molt de temps, li
digué: Vols ser guarit?
7 El malalt li respongué: Senyor, no
tinc ningú que em fiqui dins l'estany
quan és remoguda l'aigua, i mentre jo
hi vaig, un altre hi baixa abans que
jo.
8 Jesús li diu: Alça't, pren la teva
llitera, i camina.
9 I immediatament l'home fou guarit, i
prengué la seva llitera, i caminava. I
aquell dia era dissabte.
10 Per això els jueus deien al que
havia estat guarit: És dissabte, no t'és
permès de portar la llitera.
11 Els respongué: El qui m'ha guarit,
és el que m'ha dit, pren la teva llitera i
camina.
12 Llavors li van preguntar: Qui és
l'home que t'ha dit, pren la teva llitera i
camina?
13 Però el que havia estat guarit no
sabia qui era, perquè Jesús s'havia
allunyat mentre hi havia molta gent en
aquell indret.
14 Després d'aquestes coses, Jesús el
trobà en el temple, i li digué: Mira, has
estat guarit. No pequis més, no sigui
que et vingui alguna cosa pitjor.
15 L'home se n'anà, i féu saber als
jueus que era Jesús el qui l'havia
guarit.
16 I per això els jueus perseguien
Jesús i cercaven de matar-lo, perquè
feia aquestes coses en dissabte.
17 Però Jesús els respongué: El meu
Pare està treballant fins ara, i jo estic
treballant.
18 Per això els jueus cercaven encara
més de matar-lo, perquè no sols
trencava el dissabte, sinó que també
deia que Déu era el seu propi Pare,
fent-se ell mateix igual a Déu.

19 Llavors Jesús respongué i els digué:
En veritat, en veritat us dic, el Fill no
pot fer res d'ell mateix, sinó allò que
veu fer al Pare; perquè allò que ell fa, el
Fill també ho fa igualment.
20 Perquè el Pare estima el Fill, i li
mostra tot allò que ell fa. I li mostrarà
obres més grans que aquestes, a fi que
vosaltres en quedeu meravellats.
21 Perquè així com el Pare ressuscita
els morts i els dóna vida, així també el
Fill dóna vida als qui vol.
22 Perquè el Pare no judica ningú, sinó
que ha donat tot el judici al Fill,
23 a fi que tots honorin el Fill com
honoren el Pare. El qui no honora el
Fill no honora el Pare, que l'ha enviat.

24 En veritat, en veritat us dic: el qui
escolta la meva paraula i creu al qui
m'ha enviat, té vida eterna, i no va a
condemnació, sinó que ha passat de la
mort a la vida.
25 En veritat, en veritat us dic: ve
l'hora, i és ara, quan els morts
escoltaran la veu del Fill de Déu, i els
qui l'escoltin viuran.
26 Perquè així com el Pare té vida en
si mateix, així també ha donat al Fill
de tenir vida en si mateix.
27 I li ha donat també potestat de fer
judici, perquè és Fill de l'home.
28 No us admireu d'això, perquè ve
l'hora en què tots els qui són en els
sepulcres escoltaran la seva veu,

29 i sortiran: els qui hauran fet el bé, a la resurrecció de vida; i els qui hauran practicat el mal, a la resurrecció de condemnació.[a]

30 Jo no puc fer res pel meu compte, tal com escolto, judico. I el meu judici és just, perquè no cerco la meva voluntat, sinó la voluntat del Pare, que m'ha enviat.
31 Si jo donés testimoni de mi mateix, el meu testimoni no seria verídic.
32 És un altre el qui dóna testimoni de mi, i sé que el seu testimoni és verídic.
33 Vosaltres heu enviat *missatgers* a Joan, i ell ha donat testimoni de la veritat.
34 En canvi el testimoni que jo rebo no prové d'un home, però dic això perquè sigueu salvats.
35 Aquell era la llàntia encesa i resplendent, i vosaltres vau voler alegrar-vos per un moment en la seva llum.

36 Però jo tinc un testimoni més gran que el de Joan, perquè les obres que el Pare em va donar per complir, aquestes mateixes obres que jo faig, donen testimoni de mi, que el Pare m'ha enviat.
37 I el Pare, que m'ha enviat, ell mateix ha donat testimoni de mi. I no heu sentit mai la seva veu, ni heu vist el seu semblant.
38 I no teniu la seva paraula habitant en vosaltres, perquè no creieu el qui ell ha enviat.
39 Examineu les Escriptures, perquè penseu que en elles teniu la vida eterna, i elles són les que donen testimoni de mi.
40 I no voleu venir a mi a fi que tingueu vida.

41 No rebo honor dels homes.
42 Però ja us conec, no teniu l'amor de Déu en vosaltres.
43 Jo he vingut en el nom del meu Pare, i no em rebeu. Si un altre ve en el seu propi nom, aquell el rebreu.
44 ¿Com podeu creure, si rebeu honor els uns dels altres, i no cerqueu l'honor que prové de l'únic Déu?
45 No penseu que jo us acusaré davant del Pare. N'hi ha un que us acusa, Moisès, en qui vosaltres heu posat l'esperança.
46 Perquè si creguéssiu Moisès, també em creuríeu a mi, perquè ell va escriure de mi.
47 Però si no creieu els seus escrits, ¿com creureu les meves paraules?

6 Després d'aquestes coses, Jesús se n'anà a l'altra banda del mar de Galilea, el de Tiberíades.
2 I el seguia una gran multitud, perquè veien els senyals que feia sobre els qui estaven malalts.
3 I Jesús pujà a la muntanya, i seia allí amb els seus deixebles.
4 I era a prop la Pasqua, la festa dels jueus.

5 Llavors Jesús alçà els ulls i, en veure que una gran multitud venia a ell, digué a Felip: On comprarem pans perquè aquests mengin?
6 I això ho deia per provar-lo, perquè ell sabia el que havia de fer.
7 Felip li respongué: Dos-cents denaris[b] de pa no serien prou perquè en toqués un trosset a cada un.
8 Un dels seus deixebles, Andreu, el germà de Simó Pere, li diu:
9 Aquí hi ha un noi que té cinc pans d'ordi i dos peixos. Però, què és això per a tants?
10 I Jesús digué: Feu seure la gent. En aquell indret hi havia molta herba. Van seure els homes, el nombre era d'uns cinc mil.

11 I Jesús prengué els pans i, havent donat gràcies, els distribuí als deixebles, i els deixebles als qui estaven reclinats. Igualment també amb els peixos, tant com en volien.
12 I quan van estar satisfets, diu als seus deixebles: Recolliu els bocins que han sobrat, que no es faci malbé res.
13 Els van recollir, doncs, i ompliren dotze coves amb els bocins dels cinc pans d'ordi, que van sobrar als qui havien menjat.

14 Llavors la gent, en veure el senyal que Jesús havia fet, deien: Aquest és de

a: Daniel 12:2 *b: Un denari era el jornal d'un dia*

veritat el profeta que ha de venir al món.[a]
15 Jesús, doncs, sabent que estaven a punt de venir i endur-se'l a la força per fer-lo rei, es retirà novament a la muntanya, ell sol.

16 I en arribar el vespre, els seus deixebles baixaren al mar.
17 I van pujar a la barca i se n'anaven a l'altra banda del mar, a Cafarnaüm. I ja s'havia fet fosc, i Jesús encara no havia vingut a ells.
18 I el mar, com que bufava un vent fort, s'anava encrespant.
19 Llavors, quan havien remat uns vint-i-cinc o trenta estadis, van veure Jesús que caminava sobre el mar i s'atansava a la barca, i van tenir por.
20 Però ell els diu: Sóc jo, no tingueu por.
21 Llavors volien prendre'l a la barca. I de seguit la barca arribà a la terra on anaven.

22 L'endemà la multitud que s'havia quedat a l'altra banda del mar s'adonà que no hi havia allí sinó una barca, en la qual s'embarcaren els seus deixebles, i que Jesús no se n'havia anat amb els seus deixebles en la barca, sinó que els seus deixebles se n'havien anat sols.
23 Altres barques, però, vingueren des de Tiberíades prop del llac on havien menjat el pa, després que el Senyor hagué donat gràcies.
24 Llavors, quan la multitud veié que Jesús no era allí, ni tampoc els seus deixebles, ells també van pujar a les barques i vingueren a Cafarnaüm, cercant Jesús.
25 I quan el van trobar a l'altra banda del mar, li digueren: Rabbí, quan has arribat aquí?

26 Jesús els respongué i digué: En veritat, en veritat us dic, em cerqueu, no perquè heu vist senyals, sinó perquè heu menjat dels pans i us heu atipat.
27 Treballeu, no pel menjar que es fa malbé, sinó pel menjar que perdura per la vida eterna, el que us donarà el Fill de l'home. Perquè a ell, Déu el Pare l'ha segellat.

28 Llavors li digueren: Què hem de fer per obrar les obres de Déu?
29 Jesús respongué i els digué: Aquesta és l'obra de Déu, que cregueu en aquell que ell ha enviat.
30 Li digueren llavors: Quin senyal fas tu, doncs, perquè vegem i et creguem? Quina obra fas?
31 Els nostres pares van menjar el mannà en el desert. Com està escrit: Els donà pa del cel per menjar.[b]

32 Llavors Jesús els digué: En veritat, en veritat us dic: No és Moisès el qui us ha donat el pa del cel, sinó que és el meu Pare el qui us dóna el veritable pa del cel.
33 Perquè el pa de Déu és el qui baixa del cel i dóna vida al món.
34 Li digueren llavors: Senyor, dóna'ns sempre d'aquest pa.

35 I Jesús els digué: Jo sóc el pa de la vida. El qui ve a mi no tindrà fam, i el qui creu en mi no tindrà set mai més.
36 Però us he dit que m'heu vist, i no creieu.
37 Tot el que el Pare em dóna vindrà a mi, i el qui ve a mi no el trauré pas fora.
38 Perquè he baixat del cel, no a fer la meva voluntat, sinó la voluntat del qui m'ha enviat.
39 I aquesta és la voluntat del qui m'ha enviat: que no perdi res de tot el que m'ha donat, sinó que ho ressusciti en el darrer dia.
40 I aquesta és la voluntat del qui m'ha enviat: que tot el qui mira el Fill i creu en ell tingui vida eterna; i jo el ressuscitaré al darrer dia.

41 Llavors els jueus murmuraven d'ell, perquè havia dit: Jo sóc el pa que ha baixat del cel.
42 I deien: Aquest, ¿no és Jesús, el fill de Josep, de qui nosaltres coneixem el pare i la mare? ¿Com és que diu: He baixat del cel?

43 Llavors Jesús respongué i els digué: No murmureu entre vosaltres.
44 Ningú no pot venir a mi, si el Pare que m'ha enviat no l'atreu; i jo el ressuscitaré al darrer dia.
45 Està escrit en els Profetes: I tots seran ensenyants per Déu.[c] Tot aquell,

a: Deuteronomi 18:18 b: Psalm 78:24 c: Isaïes 54:13

donces, que ha escoltat el Pare i ha après, ve a mi.
46 No és que algú hagi vist el Pare, llevat del qui prové de Déu: ell ha vist el Pare.
47 En veritat, en veritat us dic: el qui creu en mi, té vida eterna.
48 Jo sóc el pa de la vida.
49 Els vostres pares van menjar el mannà en el desert, i van morir.
50 Aquest és el pa que baixa del cel, a fi que el qui en mengi, no mori.
51 Jo sóc el pa vivent que ha baixat del cel: si algú menja d'aquest pa, viurà eternament. I el pa que jo donaré és la meva carn, que jo donaré per a la vida del món.

52 Llavors els jueus discutien entre ells, dient: ¿Com pot aquest donar-nos la seva carn per menjar?
53 Llavors Jesús els digué: En veritat, en veritat us dic: si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no teniu vida en vosaltres.
54 Qui menja la meva carn i beu la meva sang, té vida eterna: i jo el ressuscitaré el darrer dia.
55 Perquè la meva carn és veritable menjar, i la meva sang és veritable beguda.
56 Qui menja la meva carn i beu la meva sang resta en mi, i jo en ell.
57 Com el Pare vivent m'ha enviat, i jo visc pel Pare, així el qui em menja, també viurà per mi.
58 Aquest és el pa que ha baixat del cel. No com els vostres pares que van menjar el mannà, i van morir: qui menja aquest pa, viurà eternament.
59 Aquestes coses les va dir en la sinagoga, quan ensenyava a Cafarnaüm.

60 Llavors molts dels seus deixebles, després d'haver escoltat, van dir: És dur aquest llenguatge! Qui el pot escoltar?
61 Però Jesús, sabent en si mateix que els seus deixebles murmuraven d'això, els digué: Això us escandalitza?
62 Què doncs, si veiéssiu el Fill de l'home pujant allà on era abans?
63 L'Esperit és el que dóna vida, la carn no serveix de res. Les paraules que jo us dic són esperit i són vida.
64 Però n'hi ha alguns de vosaltres que no creuen. Perquè Jesús sabia des del principi quins eren els qui no creien, i qui era el qui el lliuraria.
65 I deia: Per això us he dit que ningú no pot venir a mi, si no li és donat del meu Pare.

66 D'ençà d'això, molts dels seus deixebles se'n tornaren enrera, i ja no anaven més amb ell.
67 Llavors Jesús digué als dotze: També vosaltres us en voleu anar?
68 Llavors Simó Pere li respongué: Senyor, a qui anirem? Tu tens paraules de vida eterna.
69 I nosaltres hem cregut i sabem que tu ets el Crist, el Fill del Déu vivent.
70 Jesús els respongué: ¿No us he elegit jo a vosaltres, els dotze, i un de vosaltres és un diable?
71 Parlava de Judes Iscariot, fill de Simó, perquè aquest, que era un dels dotze, l'havia de lliurar.

7 I després d'aquestes coses Jesús anava per Galilea. No volia anar per Judea, perquè els jueus cercaven de matar-lo.

2 I era a prop la festa dels jueus, la dels Tabernacles.
3 Li digueren llavors els seus germans: Marxa d'aquí, i vés a Judea, a fi que els teus deixebles també vegin les obres que fas.
4 Perquè ningú no fa res en secret quan vol ser conegut públicament. Si fas aquestes coses, mostra't al món.
5 Perquè ni els seus germans no creien en ell.

6 Jesús doncs els diu: El meu temps no ha arribat encara, però el vostre temps és sempre a punt.
7 El món no us pot odiar: però a mi m'odia, perquè jo dono testimoni sobre ell, que les seves obres són dolentes.
8 Pugeu-hi vosaltres a aquesta festa. Jo encara no pujo a aquesta festa, perquè el meu temps encara no s'ha complert.
9 I havent-los dit això, es quedà a Galilea.
10 Quan els seus germans van haver

pujat a la festa, llavors ell també hi va pujar, però no públicament sinó com en secret.

11 I els jueus el cercaven en la festa, i deien: On és aquell?
12 I hi havia molt murmuri sobre ell entre les multituds. Els uns deien: És bo. D'altres deien: No, sinó que enganya la gent.
13 Tanmateix, ningú no parlava d'ell en públic, per por dels jueus.

14 I quan ja era la meitat de la festa, Jesús pujà al temple i ensenyava.
15 I els jueus estaven admirats, i deien: Com és que aquest sap de lletres, sense haver estudiat?
16 Jesús els respongué i digué: La meva doctrina no és meva, sinó del qui m'ha enviat.
17 Si algú vol fer la voluntat d'ell, coneixerà si la doctrina és de Déu o si jo parlo pel meu compte.
18 El qui parla pel seu compte, cerca la pròpia glòria, però qui cerca la glòria del qui l'ha enviat, aquest és veraç, i en ell no hi ha injustícia.
19 ¿No us va donar Moisès la Llei, i cap de vosaltres no compleix la Llei? Per què cerqueu de matar-me?

20 La multitud respongué i digué: Tens un dimoni. Qui cerca de matar-te?
21 Jesús respongué i els digué: Vaig fer una obra, i tots us admireu.
22 Per això Moisès us donà la circumcisió, no que sigui de Moisès, sinó dels pares, i en dissabte circumcideu un home.
23 Si un home rep la circumcisió en dissabte, a fi de no trencar la Llei de Moisès, ¿us indigneu contra mi perquè en dissabte he guarit un home sencer?
24 No judiqueu segons l'aparença, sinó judiqueu amb judici just.

25 Llavors alguns dels de Jerusalem deien: ¿no és aquest el que cerquen de matar?
26 I mira, parla en públic i no li diuen res. ¿Han reconegut de debò els dirigents que aquest és realment el Crist?
27 Però aquest sabem d'on és. En canvi quan vingui el Crist, ningú sabrà d'on és.
28 Llavors Jesús, mentre ensenyava en el temple, exclamà dient: A mi em coneixeu i sabeu d'on sóc. I no he vingut pel meu compte, sinó que el qui m'ha enviat és veritable, a qui vosaltres no coneixeu.
29 Jo el conec, perquè d'ell vinc, i ell m'ha enviat.
30 Llavors cercaven d'agafar-lo. I ningú no li posà la mà a sobre, perquè encara no havia arribat la seva hora.

31 I molts d'entre la multitud van creure en ell, i deien: Quan vingui el Crist, ¿farà més senyals dels que ha fet aquest?
32 Els fariseus van sentir la gent xiuxiuant aquestes coses referent a ell. I els fariseus i els principals sacerdots enviaren guardes perquè l'agafessin.

33 Jesús llavors els digué: Encara sóc amb vosaltres una mica de temps, i me'n vaig al qui m'ha enviat.
34 Em cercareu i no em trobareu, i allà on jo sóc, vosaltres no podeu venir.
35 Llavors els jueus es digueren entre ells: ¿On deu haver d'anar aquest, que nosaltres no el trobarem? ¿Se n'ha d'anar potser a la diàspora entre els grecs, i instruir els grecs?
36 ¿Què vol dir això que ha dit: Em cercareu i no em trobareu, i on jo sóc, vosaltres no podeu venir?

37 L'últim dia, el més gran de la festa, Jesús es posà dret, i exclamà dient: Si algú té set, vingui a mi i begui.
38 El qui creu en mi, com ha dit l'Escriptura: Del seu interior brollaran rius d'aigua viva.[a]
39 I va dir això referint-se a l'Esperit que havien de rebre els qui creien en ell; car l'Esperit Sant encara no havia vingut, perquè Jesús encara no havia estat glorificat.

40 Llavors molts de la multitud que havien escoltat aquestes paraules deien: Aquest és veritablement el Profeta.[b]
41 D'altres deien: Aquest és el Crist. Però uns altres deien: Que potser ha de venir de Galilea, el Crist?
42 No ha dit l'Escriptura que el Crist ha de venir del llinatge de David, i de Betlem, el poble d'on era David?[c]

a: Isaïes 58:11 b: Deuteronomi 18:18 c: Miquees 5:2

43 Hi hagué, doncs, una divisió entre
la multitud a causa d'ell.
44 I alguns d'ells el volien agafar, però
ningú no li posà les mans a sobre.

45 Llavors els guardes se'n tornaren
als principals sacerdots i als fariseus, i
ells els digueren: Per què no l'heu
portat?
46 Els guardes van respondre: Mai cap
home no ha parlat com aquest home.
47 Llavors els fariseus els contestaren:
¿També vosaltres us heu deixat
enganyar?
48 ¿Ha cregut en ell algun dels
dirigents o dels fariseus?
49 Però aquesta gent que no coneix la
Llei, són maleïts.
50 Nicodem, el que havia anat a ell de
nit, que era un d'ells, els diu:
51 ¿Judica la nostra Llei un home,
sense primer escoltar-lo i saber què fa?
52 Van contestar i li digueren: No ets
de Galilea tu també? Investiga-ho i
veuràs que de Galilea no ha estat alçat
cap profeta.
53 I se n'anà cadascú a casa seva.

8 I Jesús se n'anà a la muntanya de
les Oliveres.
2 I de bon matí tornà una altra vegada
al temple, i tot el poble va acudir a ell.
I, havent-se assegut, els instruïa.

3 I els escribes i els fariseus li van
portar una dona, que havia estat
sorpresa en adulteri. La van posar al
mig,
4 i li diuen: Mestre, aquesta dona ha
estat sorpresa en l'acte mateix
d'adulteri.
5 I Moisès, en la Llei, ens va manar
d'apredregar aquesta mena de dones.
Tu, doncs, ¿què hi dius?
6 Deien això per posar-li un parany a fi
de tenir de què acusar-lo. Però Jesús
s'ajupí i escrivia a terra amb el dit
sense atendre'ls.
7 I com que ells insistien a preguntar-
li, es dreçà i els digué: El qui de
vosaltres no tingui pecat, que sigui el
primer a llançar-li la pedra.
8 I, tornant-se a ajupir, continuava
escrivint a terra.
9 Però ells, havent escoltat això i
acusats per la consciència, van anar
sortint un a un, començant pels més
vells, fins als darrers. I quedà només
Jesús i la dona dreta al mig.
10 I Jesús es dreçà i, no veient ningú
més llevat de la dona, li va dir: Dona,
on són aquells que t'acusaven? ¿Ningú
no t'ha condemnat?
11 I ella digué: Ningú, Senyor. I Jesús
li digué: Jo tampoc no et condemno.
Vés-te'n, i no pequis més.

12 Llavors Jesús els va parlar una
altra vegada, dient: Jo sóc la llum del
món, el qui em segueix no caminarà en
la fosca, sinó que tindrà la llum de la
vida.

13 Aleshores els fariseus li digueren:
Tu dónes testimoni de tu mateix, el teu
testimoni no és verídic.
14 Respongué Jesús i els digué:
Encara que jo dono testimoni de mi
mateix, el meu testimoni és verídic,
perquè sé d'on he vingut i on vaig, però
vosaltres no sabeu d'on vinc ni on vaig.
15 Vosaltres judiqueu segons la carn.
Jo no judico ningú.
16 I si judiqués jo, el meu judici seria
verídic, perquè no sóc jo sol, sinó jo i el
Pare que m'ha enviat.
17 I en la vostra Llei hi ha escrit que el
testimoni de dos homes és verídic.[a]
18 Jo sóc el qui dono testimoni de mi
mateix, i el Pare que m'ha enviat
també dóna testimoni de mi.
19 Li digueren llavors: On és el teu
Pare? Jesús respongué: No em coneixeu
ni a mi, ni el meu Pare. Si em
coneguéssiu a mi, també coneixeríeu el
meu Pare.
20 Jesús va dir aquestes paraules al
lloc de la caixa de les ofrenes,
ensenyant en el temple. I ningú no el
va agafar, perquè encara no havia
arribat la seva hora.

21 Jesús els tornà a dir: Jo me'n vaig, i
em cercareu, i morireu en el vostre pecat.
On jo vaig, vosaltres no podeu venir.
22 Deien llavors els jueus: ¿Que potser
es vol matar, que diu: On jo vaig,
vosaltres no podeu venir?
23 I els digué: Vosaltres sou de baix, jo

a: Deuteronomi 19:15

sóc de dalt. Vosaltres sou d'aquest món,
jo no sóc d'aquest món.
24 Per això us he dit que morireu en
els vostres pecats. Perquè si no creieu
que Jo sóc,[a] morireu en els vostres pecats.

25 Llavors li deien: Qui ets tu? I Jesús
els digué: Des del principi us ho estic
dient.
26 Tinc moltes coses a dir i a judicar de
vosaltres; però el qui m'ha enviat és
veraç, i les coses que jo he escoltat d'ell,
les dic al món.
27 No van entendre que els parlava del
Pare.

28 Llavors Jesús els digué: Quan haureu
alçat enlaire el Fill de l'home, llavors
sabreu que Jo sóc, i que de mi mateix
no faig res, sinó tal com el meu Pare em
va ensenyar, dic aquestes coses.
29 I el qui m'ha enviat és amb mi. El
Pare no m'ha deixat sol, perquè jo faig
sempre les obres que li plauen.
30 En dir aquestes paraules, molts van
creure en ell.

31 Jesús deia als jueus que havien
cregut en ell: Si vosaltres persevereu en
la meva paraula, sou de veritat
deixebles meus.
32 I coneixereu la veritat, i la veritat
us farà lliures.
33 Li respongueren: Som descendència
d'Abraham, i mai no hem estat esclaus
de ningú. ¿Com és que tu dius: Sereu
lliures?
34 Jesús els respongué: En veritat, en
veritat us dic: tot aquell qui fa el pecat,
és esclau del pecat.
35 I l'esclau no s'està per sempre en la
casa, el fill, en canvi, s'hi està per
sempre.
36 Per tant, si el Fill us allibera, sereu
veritablement lliures.
37 Sé que sou descendència d'Abraham,
però cerqueu de matar-me perquè la
meva paraula no té lloc dins vosaltres.
38 Jo parlo del que he vist estant amb
el meu Pare, i vosaltres feu el que heu
vist estant amb el vostre pare.

39 Respongueren i li digueren: El
nostre pare és Abraham. Jesús els diu:
Si fóssiu fills d'Abraham, faríeu les
obres d'Abraham.
40 Ara, però, cerqueu de matar-me, un
home que us he dit la veritat que vaig
escoltar de Déu. Això Abraham no ho
va fer.
41 Vosaltres feu les obres del vostre
pare. Li digueren llavors: Nosaltres no
hem estat pas engendrats de fornicació;
només tenim un pare, Déu.
42 Jesús els digué: Si Déu fos el vostre
Pare, m'estimaríeu a mi, perquè jo he
sortit i he vingut de Déu. No he vingut
de mi mateix, sinó que ell m'ha enviat.
43 Per què no enteneu el meu
llenguatge? Perquè no podeu escoltar la
meva paraula.
44 Vosaltres sou del vostre pare el
diable, i voleu fer els desitjos del vostre
pare; ell era homicida des del principi, i
no es va mantenir en la veritat, perquè
en ell no hi ha veritat. Quan parla la
mentida, parla del que li és propi,
perquè és mentider i pare de la
mentida.
45 Però com que jo dic la veritat, no em
creieu.
46 Qui de vosaltres em pot acusar de
pecat? I si dic la veritat, ¿per què no em
creieu?
47 El qui és de Déu escolta les
paraules de Déu. Per això vosaltres no
escolteu, perquè no sou de Déu.

48 Llavors els jueus van respondre i li
digueren: No ho diem bé nosaltres que
tu ets un samarità i tens un dimoni?
49 Jesús respongué: Jo no tinc cap
dimoni, sinó que honoro el meu Pare, i
vosaltres em deshonoreu.
50 Jo no cerco la meva glòria. Ja hi ha
qui la cerca i fa justícia.
51 En veritat, en veritat us dic: si algú
guarda la meva paraula no veurà mai
la mort.
52 Llavors els jueus li digueren: Ara
coneixem que tens un dimoni.
Abraham va morir, i també els profetes,
i tu dius: Si algú guarda la meva
paraula, no tastarà mai la mort.
53 ¿Ets potser tu més gran que el
nostre pare Abraham, que va morir? I
els profetes també van morir. Qui
t'estàs fent a tu mateix?

54 Jesús respongué: Si jo em glorifico a
mi mateix, la meva glòria és no-res. És
el meu Pare el qui em glorifica, el qui

a: Exode 3:14

vosaltres dieu que és el vostre Déu,
55 i no l'heu conegut. Jo sí que el
conec. I si digués que no el conec fóra
igual que vosaltres, un mentider. Però
el conec, i guardo la seva paraula.
56 Abraham, el vostre pare, s'alegrà
perquè havia de veure el meu dia; i el
va veure, i s'omplí de goig.
57 Li digueren llavors els jueus:
Encara no tens cinquanta anys, ¿i has
vist Abraham?
58 Jesús els digué: En veritat, en
veritat us dic: Abans que Abraham
existís, Jo sóc.

59 Llavors agafaren pedres per
llançar-les-hi. Però Jesús s'amagà i va
sortir del temple passant pel mig d'ells,
i així se n'anà.

9 I passant, veié un home cec de
naixement.
2 I els seus deixebles li preguntaren,
dient: Rabbí, ¿qui va pecar, aquest o els
seus pares, perquè hagi nascut cec?
3 Jesús respongué: Ni aquest va pecar
ni els seus pares, sinó a fi que es
manifestin en ell les obres de Déu.
4 A mi em cal fer les obres del qui m'ha
enviat, mentre és de dia. Ve la nit, quan
ningú no pot treballar.
5 Mentre sóc al món, sóc la llum del
món.

6 Havent dit això, escopí a terra, i va
fer fang amb la saliva i va untar el fang
sobre els ulls del cec.
7 I li digué: Vés, renta't a la piscina de
Siloè -que es tradueix, Enviat-. Se n'hi
anà doncs, es rentà i tornà veient-hi.
8 Llavors els veïns i els qui abans
l'havien vist que era cec, deien: ¿no és
aquest el qui seia i demanava almoina?
9 Uns deien: És aquest. Uns altres: Se
li assembla. Ell deia: Sóc jo.
10 Li deien, doncs: Com se t'han obert
els ulls?
11 Ell respongué i digué: Un home que
es diu Jesús va fer fang i em va untar
els ulls i em va dir: Vés a la piscina de
Siloè i renta't. Hi vaig anar, i després
de rentar-me, vaig rebre la vista.
12 Llavors li digueren: On és ell?
Digué: No ho sé.
13 Dugueren als fariseus aquell que
abans era cec.
14 I era dissabte quan Jesús va fer el
fang i li va obrir els ulls.
15 Novament els fariseus li van
preguntar com havia rebut la vista. I
ell els digué: Em va posar fang sobre
els ulls, i em vaig rentar, i hi veig.
16 Alguns dels fariseus deien: Aquest
home no és pas de Déu perquè no
guarda el dissabte. Altres deien: Com
pot un home pecador fer aquesta mena
de senyals? I hi havia divisió entre ells.
17 Tornaren a dir al cec: Tu, què dius
d'ell, ja que t'ha obert els ulls? I digué:
És un profeta.

18 Però els jueus no es cregueren que
fos cec i que hagués rebut la vista, fins
que van cridar els pares del qui havia
rebut la vista,
19 i els van preguntar dient: ¿És
aquest el vostre fill, que vosaltres dieu
que va néixer cec? Com és doncs que
ara hi veu?
20 Els seus pares els respongueren i
digueren: Sabem que aquest és el
nostre fill i que va néixer cec.
21 Però com és que ara hi veu, no ho
sabem, o qui li ha obert els ulls,
nosaltres no ho sabem pas. És prou
gran. Pregunteu-li, ell parlarà per si
mateix.
22 Els seus pares digueren això,
perquè tenien por dels jueus; car els
jueus ja havien acordat que si algú
afirmava que ell era el Crist, fos exclòs
de la sinagoga.
23 Per això els seus pares havien dit:
És prou gran, pregunteu-li.

24 Llavors van cridar per segona
vegada l'home que havia estat cec, i li
digueren: Dóna glòria a Déu. Nosaltres
sabem que aquest home és un pecador.
25 Llavors ell respongué i digué: Si és
pecador, no ho sé. Una cosa sé: que jo
era cec i ara hi veig.
26 I li tornaren a dir: Què et va fer?
Com et va obrir els ulls?
27 Els respongué: Ja us ho he dit i no
n'heu fet cas. ¿Per què ho voleu tornar
a escoltar? ¿És que també vosaltres
voleu ser deixebles d'ell?
28 Llavors el van ultratjar i digueren:
Tu ets deixeble d'ell, nosaltres som

deixebles de Moisès.
29 Nosaltres sabem que Déu ha parlat a Moisès, però aquest no sabem d'on és.

30 L'home respongué i els digué: En això hi ha una cosa estranya, que vosaltres no sabeu d'on és, i m'ha obert els ulls.
31 Sabem que Déu no escolta els pecadors, però si algú és temorós de Déu i fa la seva voluntat, a aquest l'escolta.
32 Mai no s'havia sentit dir que ningú hagi obert els ulls d'un cec de naixement.
33 Si aquest no fos de Déu, no podria fer res.
34 Respongueren i li digueren: Tu del tot vas néixer en pecats, ¿i tu ens dónes lliçons? I el tragueren fora.

35 Jesús va sentir que l'havien tret fora, i el trobà i li digué: ¿Creus tu en el Fill de Déu?
36 I ell respongué i digué: ¿Qui és, Senyor, a fi que cregui en ell?
37 I Jesús li digué: L'has vist, i és el qui està parlant amb tu.
38 I ell digué: Crec, Senyor. I l'adorà.

39 I Jesús digué: Per a judici jo he vingut en aquest món, a fi que els que no hi veuen hi vegin, i els qui hi veuen es tornin cecs.
40 I alguns dels fariseus que eren amb ell van sentir aquestes paraules, i li digueren: ¿També nosaltres som cecs?
41 Jesús els digué: Si fóssiu cecs, no tindríeu pecat. Però ara dieu: Hi veiem, i el vostre pecat persisteix.

10 En veritat, en veritat us dic, el qui no entra per la porta a la pleta de les ovelles, sinó que hi salta per un altre lloc, aquest és un lladre i un bandoler.
2 Però el qui entra per la porta és el pastor de les ovelles.
3 A aquest, el porter obre, i les ovelles escolten la seva veu. I crida les seves pròpies ovelles pel nom i les mena fora.
4 I quan ha fet sortir les seves ovelles, camina al seu davant i les ovelles el segueixen, perquè coneixen la seva veu.
5 Però un estrany no el seguiran pas, sinó que en fugiran, perquè no coneixen la veu dels estranys.
6 Jesús els digué aquesta comparació, però ells no van entendre de què els parlava.

7 Llavors Jesús els tornà a dir: En veritat, en veritat us dic, jo sóc la porta de les ovelles.
8 Tots els qui han vingut abans de mi són lladres i bandolers, però les ovelles no els han escoltat.
9 Jo sóc la porta: si algú entra per mi, serà salvat, i entrarà i sortirà, i trobarà pasturatge.
10 El lladre no ve sinó per robar i matar i destruir. Jo he vingut a fi que tinguin vida, i que tinguin abundància.[a]

11 Jo sóc el bon pastor, el bon pastor posa la seva vida per les ovelles.
12 Però el llogat, que no és pastor i que no és propietari de les ovelles, veu venir el llop i deixa les ovelles i fuig. I el llop les arrapa i esgarria les ovelles.
13 El llogat fuig perquè és un llogat i tant se li'n dóna de les ovelles.
14 Jo sóc el bon pastor i conec les meves ovelles i les meves ovelles em coneixen.
15 De la mateixa manera que el Pare em coneix, jo també conec el Pare; i poso la meva vida per les ovelles.
16 I tinc altres ovelles que no són d'aquesta pleta, aquestes també les he de portar. I escoltaran la meva veu, i hi haurà un sol ramat i un sol pastor.[b]
17 Per això el Pare m'estima, perquè jo poso la meva vida per tornar-la a prendre.
18 Ningú no me la pren, sinó que jo mateix la poso. Tinc potestat de posar-la, i tinc potestat de tornar-la a agafar. Aquest és el manament que he rebut del meu Pare.

19 Llavors hi hagué novament una divisió entre els jueus a causa d'aquestes paraules.
20 I molts d'ells deien: Té un dimoni i delira, ¿per què us l'escolteu?
21 Uns altres deien: Aquestes paraules no són pas les d'un endimoniat. ¿Pot un dimoni obrir els ulls dels cecs?

a: o també "la tinguin en abundància"   b:Ezequiel 34:23

22 I se celebrava a Jerusalem la festa
de la Dedicació,[a] i era hivern.
23 I Jesús caminava pel temple, sota el
pòrtic de Salomó.
24 Llavors els jueus el van rodejar i li
deien: ¿Fins quan tindràs perplexa la
nostra ànima? Si tu ets el Crist,
digue'ns-ho clarament.
25 Jesús els respongué: Us ho he dit, i
no ho creieu. Les obres que jo faig en el
nom del meu Pare, aquestes donen
testimoni de mi.
26 Però vosaltres no creieu, perquè
no sou de les meves ovelles, com us he
dit.
27 Les meves ovelles escolten la meva
veu, i jo les conec, i em segueixen.
28 I jo els dono vida eterna, i mai no es
perdran, i ningú no les arrabassarà de
la meva mà.
29 El meu Pare que me les ha donat,
és més poderós que tots, i ningú no les
pot arrabassar de la mà del meu Pare.
30 Jo i el Pare som u.

31 Llavors els jueus van tornar a
agafar pedres per apedregar-lo.
32 Jesús els replicà: Us he mostrat
moltes bones obres de part del meu
Pare. Per quina d'aquestes obres
m'apedregueu?
33 Els jueus li replicaren dient: No
t'apedreguem per cap obra bona, sinó
per blasfèmia, i perquè tu, que ets un
home, et fas Déu.

34 Jesús els respongué: ¿No està escrit
en la vostra Llei, Jo he dit: sou déus?[b]
35 Si anomenà déus aquells als quals
es va adreçar la paraula de Déu, i
l'Escriptura no pot ser anul·lada,
36 ¿al qui el Pare va santificar i enviar
al món, vosaltres li dieu: Blasfemes,
perquè he dit: Sóc Fill de Déu?
37 Si no faig les obres del meu Pare, no
em cregueu;
38 però si les faig, i no em creieu a mi,
creieu les obres, perquè conegueu i
cregueu que el Pare és en mi, i jo en ell.

39 Llavors van intentar novament
d'agafar-lo, i se'ls escapà de les mans.
40 I se'n va tornar a l'altre costat del
Jordà, al lloc on primer batejava Joan, i
s'hi quedà.
41 I molts vingueren a ell, i deien:
Joan no va fer cap senyal, però tot el
que Joan va dir d'aquest era veritat.
42 I allà molts van creure en ell.

11 I hi havia un malalt anomenat
Llàtzer, de Betània, el poble de Maria i
de la seva germana Marta.
2 I era Maria la que va ungir el Senyor
amb ungüent i li eixugà els peus amb
els seus cabells; i el seu germà Llàtzer
estava malalt.
3 Les germanes, doncs, li enviaren a
dir: Senyor, heus aquí, aquell qui
estimes està malalt.
4 I Jesús, havent escoltat això, digué:
Aquesta malaltia no és de mort, sinó
per a la glòria de Déu, a fi que el Fill de
Déu sigui glorificat per mitjà seu.

5 I Jesús estimava Marta, i la seva
germana, i Llàtzer.
6 Quan va sentir que estava malalt,
llavors encara es quedà dos dies en el
lloc on era.
7 Després d'això, diu als deixebles:
Tornem a Judea.
8 Els deixebles li diuen: Rabbí, ara els
jueus intentaven apedregar-te, ¿i hi vas
una altra vegada?

9 Jesús respongué: ¿No són dotze les
hores del dia? Si un camina de dia, no
ensopega, perquè veu la llum d'aquest
món.
10 Però si algú camina de nit,
ensopega, perquè no hi ha llum en ell.
11 Va dir aquestes paraules, i després
d'això els diu: El nostre amic Llàtzer
s'ha adormit, però vaig a desvetllar-lo.

12 Els seus deixebles, doncs, li
digueren: Senyor, si s'ha adormit, es
posarà bo.
13 Però Jesús havia parlat de la seva
mort, però ells es van pensar que
parlava del dormir del son.
14 Llavors Jesús els digué clarament:
Llàtzer és mort.
15 I m'alegro per vosaltres que jo no hi
era, a fi que cregueu. Però anem a ell.
16 Aleshores Tomàs, l'anomenat Dídim,
digué als seus companys: Anem-hi
també nosaltres, a morir amb ell.

17 Llavors quan Jesús hi arribà, va

a: Dedicació del temple *b: Psalm 82:6*

trobar que ja feia quatre dies que era
en el sepulcre.
18 I Betània era prop de Jerusalem, a
uns quinze estadis,
19 i molts dels jueus havien anat a
Marta i Maria, a consolar-les pel seu
germà.
20 Llavors quan Marta va sentir que
Jesús arribava, anà a trobar-lo; i Maria
es quedà asseguda a casa.

21 Llavors Marta digué a Jesús:
Senyor, si haguessis estat aquí, el meu
germà no hauria mort.
22 Però fins i tot ara sé que tot el que
demanis a Déu, Déu t'ho donarà.
23 Jesús li diu: El teu germà
ressuscitarà.
24 Li diu Marta: Sé que ressuscitarà
en la resurrecció, en el darrer dia.
25 Jesús li digué: Jo sóc la resurrecció i
la vida; el qui creu en mi, encara que
mori, viurà.
26 I tot el qui viu i creu en mi, no
morirà mai. Creus això?
27 Li diu: Sí, Senyor, jo he cregut que
tu ets el Crist, el Fill de Déu, que has
vingut al món.

28 I després de dir això, se n'anà i va
cridar la seva germana Maria, i li
digué en secret: El Mestre és aquí i et
crida.
29 Ella, en sentir-ho, s'alçà ràpidament
i anà cap a ell.
30 I Jesús encara no havia arribat al
poble, sinó que era al mateix lloc on
Marta l'havia anat a trobar.
31 Els jueus que eren a la casa amb
Maria i la consolaven, en veure que
s'alçava de pressa i sortia, la van
seguir, i es deien: Se'n va al sepulcre
per plorar allà.

32 Quan Maria arribà on era Jesús i el
veié, va caure als seus peus, dient-li:
Senyor, si haguessis estat aquí, el meu
germà no s'hauria mort.
33 Llavors Jesús, quan la veié plorant
i que els jueus que havien vingut amb
ella també ploraven, es va commoure
en l'esperit i es contorbà.
34 I digué: On l'heu posat? Li diuen:
Senyor, vine a veure-ho.
35 Jesús plorà.
36 Llavors deien els jueus: Mireu com
l'estimava.
37 Però alguns d'ells deien: ¿No podia
ell, que va obrir els ulls del cec, fer
també que aquest no morís?

38 Llavors Jesús és tornà a commoure
interiorment, i anà al sepulcre. Era una
cova amb una pedra posada damunt.[a]
39 Jesús diu: Traieu la pedra. Marta,
la germana del mort, li diu: Senyor, ja
fa pudor, perquè és de quatre dies.
40 Jesús li diu: No t'he dit que si creus
veuràs la glòria de Déu?
41 Llavors tragueren la pedra d'on era
el mort. Jesús alçà els ulls enlaire, i
digué: Pare, et dono gràcies perquè
m'has escoltat.
42 Jo sabia que sempre m'escoltes,
però ho he dit per la gent que
m'envolta, a fi que creguin que tu
m'has enviat.
43 I havent dit aquestes paraules,
cridà amb veu forta: Llàtzer, vine a fora!
44 I el mort va sortir, lligat de peus i
mans amb benes, i la cara embolcallada
amb un sudari. Jesús els diu:
Deslligueu-lo i deixeu-lo anar.

45 Llavors molts dels jueus que havien
vingut a Maria i havien vist el que
Jesús havia fet, van creure en ell.
46 Però alguns d'ells se n'anaren als
fariseus i els van contar el que Jesús
havia fet.

47 Llavors els principals sacerdots i els
fariseus van reunir el consell, i deien:
Què fem? Perquè aquest home fa molts
senyals.
48 Si el deixem fer, tots creuran en ell,
i vindran els romans i ens suprimiran
el lloc i la nació.
49 Però un d'ells, Caifàs, que era gran
sacerdot aquell any, els digué: Vosaltres
no compreneu res.
50 No teniu en compte que ens convé
més que un sol home mori pel poble
que no pas que es perdi tota la nació.
51 Això, però, no ho digué per pròpia
iniciativa, sinó que, essent el gran
sacerdot d'aquell any, profetitzà que
Jesús havia de morir per la nació,
52 i no sols per la nació, sinó també
per reunir en un els fills de Déu
dispersos.[b]

a: o "davant" *b: Isaïes 53:8; 49:6*

53 D'ençà d'aquell dia acordaren de
matar-lo.
54 Jesús, doncs, ja no caminava
obertament entre els jueus, sinó que va
marxar d'allí cap a la regió de vora del
desert, a una ciutat anomenada Efraïm,
i s'hi va quedar amb els seus deixebles.

55 I era a prop la Pasqua dels jueus, i
molts del camp van pujar a Jerusalem
abans de la Pasqua, per purificar-se.
56 Llavors cercaven Jesús, i es deien
entre ells estant en el temple: Què us
sembla? ¿Oi que no vindrà a la festa?
57 I els principals sacerdots i els
fariseus havien donat ordre que si algú
sabia on era, ho declarés, per tal
d'agafar-lo.

12 Llavors Jesús, sis dies abans de
la Pasqua, anà a Betània, on era
Llàtzer, el que havia mort i que ell
havia ressuscitat d'entre els morts.
2 Allí li van fer un sopar; i Marta
servia, i Llàtzer era un dels qui eren a
taula amb ell.
3 Llavors Maria prengué una lliura
d'ungüent de nard pur, molt car, i va
ungir els peus de Jesús, i li eixugà els
peus amb els seus cabells. I la casa
s'omplí de la fragància de l'ungüent.

4 Aleshores un dels seus deixebles,
Judes Iscariot, fill de Simó, el qui
l'havia de lliurar, diu:
5 ¿Per què no s'ha venut aquest
ungüent per tres-cents denaris i s'ha
donat als pobres?
6 Però això ho va dir no pas perquè li
importessin els pobres sinó perquè era
lladre, i com que tenia la caixa dels
diners, prenia el que s'hi ficava.
7 Llavors Jesús digué: Deixa-la, ha
guardat això per al dia de la meva
sepultura.
8 Perquè els pobres sempre els teniu
entre vosaltres, però a mi no em teniu
sempre.

9 Llavors una gran multitud dels jueus
va saber que era allà, i vingueren no
sols per Jesús sinó també per veure
Llàtzer, a qui havia ressuscitat d'entre
els morts.
10 I els principals sacerdots resolgueren
de matar també Llàtzer,
11 perquè a causa d'ell molts dels
jueus s'apartaven, i creien en Jesús.

12 L'endemà, la gran multitud que
havia vingut a la festa, quan van sentir
que Jesús venia a Jerusalem,
13 van agafar branques de les
palmeres, i el van sortir a rebre i
cridaven: Hosanna! Beneït el qui ve en
el nom del Senyor, el Rei d'Israel![a]

14 I Jesús va trobar un pollí d'ase, i
s'hi assegué damunt, com està escrit:
15 No temis filla de Sió. Heus aquí, el
teu Rei ve assegut en un pollí de
somera.[b]
16 Primer els seus deixebles no van
entendre aquestes coses, però quan
Jesús fou glorificat, llavors van
recordar que aquestes coses havien
estat escrites d'ell, i que les hi van fer.

17 Llavors la multitud que havia estat
amb ell quan cridà Llàtzer del sepulcre
i el ressuscità d'entre els morts
donaven testimoni.
18 I per això la multitud sortia a
rebre'l, perquè havien sentit dir que ell
havia fet aquest senyal.
19 Els fariseus doncs es deien entre
ells: Veieu com no hi aconseguiu res?
Heus aquí, el món se n'ha anat darrera
d'ell.

20 I hi havia uns grecs dels que havien
pujat per adorar durant la festa
21 que van anar a Felip, el de Betsaida
de Galilea, i li demanaven dient:
Senyor, volem veure Jesús.
22 Felip anà i ho diu a Andreu, i tot
seguit Andreu i Felip ho diuen a Jesús.
23 I Jesús els respongué dient: Ha
arribat l'hora que el Fill de l'home sigui
glorificat.
24 En veritat, en veritat us dic: si el
gra de blat que cau a terra no mor,
queda ell sol; però si mor, porta molt de
fruit.
25 Qui estima la seva vida, la perdrà; i
qui odia la seva vida en aquest món, la
guardarà per a la vida eterna.
26 Si algú em serveix, que em segueixi,
i on jo sóc, també hi serà el meu
servent. I si algú em serveix, el Pare
l'honrarà.

a: Psalm 118:25,26 b: Zacaries 9:9

27 Ara la meva ànima està contorbada, ¿i què diré? Pare salva'm d'aquesta hora? Però per això he arribat a aquesta hora.
28 Pare, glorifica el teu nom. Llavors vingué una veu del cel: L'he glorificat, i encara el glorificaré.

29 Llavors la multitud que era allà i ho havia sentit deia que havia estat un tro. Altres deien: Li ha parlat un àngel.
30 Jesús respongué i digué: No és pas per mi que ha vingut aquesta veu, sinó per vosaltres.
31 Ara és el judici d'aquest món, ara el príncep d'aquest món serà llançat fora.
32 I jo, quan sigui enlairat de la terra, atrauré tothom a mi.
33 Això ho deia indicant amb quina mena de mort havia de morir.

34 La multitud li respongué: Nosaltres hem sentit de la Llei que el Crist roman per sempre. ¿I com és que tu dius: Cal que el Fill de l'home sigui enlairat? Qui és aquest Fill de l'home?
35 Llavors Jesús els digué: Encara per una mica de temps la llum és amb vosaltres. Camineu mentre teniu la llum, a fi que la tenebra no us sorprengui. El qui camina en la tenebra no sap on va.
36 Mentre teniu la llum, creieu en la llum, a fi que sigueu fills de la llum. Jesús va dir aquestes paraules, i se n'anà i s'amagà d'ells.

37 I malgrat que havia fet tants senyals davant d'ells, no creien en ell.
38 A fi que es complís la paraula que digué el profeta Isaïes: Senyor, ¿qui ha cregut el nostre missatge? I ¿a qui s'ha revelat el braç del Senyor?[a]
39 Per això no podien creure, perquè també digué Isaïes:
40 Ha encegat els seus ulls, i ha endurit el seu cor, no sigui que hi vegin amb els ulls, i comprenguin amb el seu cor, i es converteixin, i els guareixi.
41 Isaïes digué això quan veié la seva glòria, i parlà d'ell.[b]

42 Tanmateix, però, també entre els principals, molts van creure en ell; encara que a causa dels fariseus no ho confessaven, perquè no els traguessin de la sinagoga.
43 Car s'estimaven més la glòria dels homes que no pas la glòria de Déu.

44 I Jesús exclamà i digué: El qui creu en mi, no creu en mi, sinó en el qui m'ha enviat.
45 I el qui em veu a mi, veu aquell qui m'ha enviat.
46 Jo, la llum, he vingut al món a fi que tot el qui creu en mi no es quedi en la tenebra.
47 I si algú escolta les meves paraules i no creu, jo no el judico: perquè no he vingut a judicar el món, sinó per salvar el món.
48 El qui em rebutja i no rep les meves paraules, té el qui el judica: la paraula que he parlat, aquesta el judicarà al darrer dia.
49 Perquè jo no he parlat per pròpia iniciativa, sinó que el Pare que m'ha enviat, ell em va donar manament del que he de dir i del que he de parlar.[c]
50 I sé que el seu manament és vida eterna. Així que les coses que jo parlo, les parlo tal com el Pare m'ha dit.

13 I abans de la festa de la Pasqua, sabent Jesús que havia arribat la seva hora d'anar-se'n d'aquest món al Pare, havent estimat els seus que eren al món, els estimà fins a la fi.

2 I a l'hora de sopar, quan el diable ja havia ficat en el cor de Judes Iscariot, fill de Simó, que el lliurés,
3 sabent Jesús que el Pare li havia donat totes les coses a les mans, i que de Déu havia sortit i a Déu tornava,
4 s'alçà del sopar, es tragué el mantell, i havent pres una tovallola se la cenyí.
5 Després va ficar aigua en el gibrell, i començà a rentar els peus dels deixebles i a eixugar-los amb la tovallola que duia cenyida.

6 Llavors arriba a Simó Pere, i aquest li diu: Senyor, ¿tu em rentes els peus?
7 Jesús respongué i li digué: El que jo faig, ara tu no ho entens, però ho entendràs després.
8 Pere li diu: No, mai no em rentaràs els peus. Jesús li respongué: Si no et rento, no tens part amb mi.

a: Isaïes 53:1 b: Isaïes 6:1-10 c: Deuteronomi 18:18-19

9 Simó Pere li diu: Senyor, no sols els
meus peus, sinó també les mans i el cap.
10 Jesús li diu: El qui s'ha banyat
només cal que es renti els peus, perquè
tot ell és net. I vosaltres esteu nets,
encara que no tots.
11 Perquè sabia qui l'havia de lliurar;
per això digué: No tots esteu nets.

12 Quan, doncs, els hagué rentat els
peus, va prendre el seu mantell, tornà a
seure i els va dir: ¿Enteneu el que us he
fet?
13 Vosaltres m'anomeneu el Mestre i el
Senyor, i ho dieu bé, perquè ho sóc.
14 Si jo doncs, el Senyor i el Mestre, us
he rentat els peus, també vosaltres us
heu de rentar els peus els uns als
altres.
15 Perquè us he donat exemple, a fi
que vosaltres també feu tal com jo he
fet amb vosaltres.
16 En veritat, en veritat us dic, un
servent no és més gran que el seu
senyor, ni l'enviat és més gran que el
qui el va enviar.
17 Si sabeu aquestes coses, sou feliços
si les feu.

18 No parlo pas de tots vosaltres. Jo
conec els qui he elegit, però és a fi que
l'Escriptura es compleixi: El qui menja
el pa amb mi ha aixecat contra mi el
seu taló.[a]
19 Des d'ara us ho dic, abans que
s'esdevingui, a fi que quan
s'esdevindrà, cregueu que Jo sóc.
20 En veritat, en veritat us dic, el qui
rep el qui jo enviaré, em rep a mi: i qui
em rep a mi, rep aquell qui m'ha
enviat.

21 Quan Jesús hagué dit aquestes
coses, es contorbà en l'esperit, i va
declarar i digué: En veritat, en veritat
us dic que un de vosaltres em lliurarà.
22 Llavors els deixebles es miraven els
uns als altres, sense saber de qui
parlava.
23 I un dels seus deixebles, el qui Jesús
estimava, seia reclinat al si de Jesús.
24 Llavors Simó Pere li féu senyal
perquè preguntés qui era aquest de qui
parlava.
25 I ell, tombant-se sobre el pit de
Jesús, li diu: Senyor, qui és?

26 Jesús respongué: És aquell a qui jo
donaré el bocí sucat. I havent sucat el
bocí, el donà a Judes Iscariot, fill de
Simó.
27 I després del bocí, llavors Satanàs
entrà en ell. Jesús li diu: El que fas,
fes-ho de pressa.
28 Però, cap dels qui seien a taula no
va entendre per què li havia dit això.
29 Perquè com que Judes tenia la
caixa dels diners, alguns pensaven que
Jesús li havia dit: Compra el que ens
cal per a la festa, o que donés alguna
cosa als pobres.
30 Llavors, havent pres el bocí de pa,
sortí immediatament; i era de nit.

31 Quan, doncs, hagué sortit, Jesús
diu: Ara és glorificat el Fill de l'home, i
Déu és glorificat en ell.
32 Si Déu és glorificat en ell, Déu
també el glorificarà en si mateix, i el
glorificarà ben aviat.

33 Fillets, encara sóc amb vosaltres
per una mica. Em cercareu, i com vaig
dir als jueus: On jo vaig, vosaltres no hi
podeu venir, també ara us ho dic a
vosaltres.
34 Us dono un manament nou, que us
estimeu els uns als altres. Com us he
estimat, estimeu-vos també els uns als
altres.
35 En això coneixeran tots que sou
deixebles meus, si teniu amor entre
vosaltres.

36 Simó Pere li diu: Senyor, on vas?
Jesús li respongué: Allà on vaig, ara no
em pots seguir, però em seguiràs més
tard.
37 Pere li diu: Senyor, ¿per què no et
puc seguir ara mateix? Posaré la meva
vida per tu.
38 Jesús li respongué: ¿Posaràs la teva
vida per mi? En veritat, en veritat et
dic, no cantarà el gall fins que no
m'hagis negat tres vegades.

14 Que no es pertorbi el vostre cor.
Creieu en Déu, creieu també en mi.
2 En la casa del meu Pare hi ha moltes
estances, si no fos així, us ho hauria dit.
Vaig a preparar un lloc per a vosaltres.
3 I si me'n vaig i us preparo un lloc,

a: Psalm 41:9

tornaré i us prendré amb mi, perquè on jo sóc, també hi sigueu vosaltres.
4 I sabeu on jo vaig, i també sabeu el camí.

5 Tomàs li diu: Senyor, no sabem on vas, ¿i com en podem saber el camí?
6 Jesús li diu: Jo sóc el camí i la veritat i la vida: ningú no ve al Pare sinó per mi.
7 Si m'haguéssiu conegut, també hauríeu conegut el meu Pare. I des d'ara el coneixeu, i l'heu vist.

8 Felip li diu: Senyor, mostra'ns el Pare, i en tenim prou.
9 Jesús li diu: ¿Tant de temps que sóc amb vosaltres, i no m'has conegut, Felip? El qui m'ha vist a mi, ha vist el Pare. ¿I com és que dius: Mostra'ns el Pare?
10 ¿No creus que jo sóc en el Pare, i el Pare és en mi? Les paraules que jo us parlo, no les parlo per pròpia iniciativa. El Pare, que està en mi, ell fa les obres.
11 Creieu-me que jo sóc en el Pare, i el Pare en mi. Si més no, creieu-me per les obres mateixes.

12 En veritat, en veritat us dic, el qui creu en mi, també ell farà les obres que jo faig, i en farà de més grans, perquè jo vaig al meu Pare.
13 I tot el que demaneu en el meu nom, ho faré, a fi que el Pare sigui glorificat en el Fill.
14 Si demaneu alguna cosa en el meu nom, jo ho faré.

15 Si m'estimeu, guardeu els meus manaments.
16 I jo pregaré el Pare, i us donarà un altre Encoratjador perquè es quedi amb vosaltres per sempre:
17 l'Esperit de la veritat, a qui el món no pot rebre perquè no el veu ni el coneix. Però vosaltres el coneixeu, perquè habita amb vosaltres, i serà en vosaltres.
18 No us deixaré orfes, torno a vosaltres.
19 Encara una mica, i el món ja no em veurà més, però vosaltres em veureu. Perquè jo visc, vosaltres també viureu.
20 En aquell dia coneixereu que jo sóc en el meu Pare, i vosaltres en mi i jo en vosaltres.
21 Qui té els meus manaments i els guarda, aquest és el qui m'estima. I el qui m'estima serà estimat pel meu Pare, i jo l'estimaré i em manifestaré a ell.

22 Li diu Judes, no l'Iscariot: Senyor, ¿què ha passat perquè t'hagis de manifestar a nosaltres i no pas al món?
23 Jesús respongué i li va dir: Si algú m'estima, guardarà la meva paraula, i el meu Pare l'estimarà, i vindrem a ell i farem estada amb ell.
24 El qui no m'estima no guarda les meves paraules, i la paraula que escolteu no és meva, sinó del Pare que m'ha enviat.

25 Us he dit aquestes coses estant amb vosaltres.
26 Però l'Encoratjador, l'Esperit Sant, que el Pare enviarà en el meu nom, ell us ensenyarà totes les coses i us farà recordar tot el que us he dit.

27 La pau us deixo, la meva pau us dono. Jo us la dono, no pas com el món la dóna. Que el vostre cor no es pertorbi, ni s'espanti.

28 Heu escoltat que jo us he dit: Me'n vaig i torno a vosaltres. Si m'estiméssiu, us alegraríeu perquè he dit: Me'n vaig al Pare, perquè el meu Pare és més gran que jo.
29 I us ho he dit ara, abans que s'esdevingui, perquè quan s'hagi esdevingut, cregueu.

30 Ja no parlaré gaire amb vosaltres, perquè ve el príncep d'aquest món; i en mi no hi té res.
31 Però és perquè el món conegui que estimo el Pare i que obro tal com el Pare m'ha manat. Alceu-vos, anem-nos-en.

15 Jo sóc el cep veritable, i el meu Pare és el vinyater.
2 Tot sarment que en mi no porta fruit, el talla, i el que porta fruit, el neteja, a fi que porti més fruit.
3 Vosaltres ja sou nets per la paraula que us he parlat.
4 Resteu en mi, i jo en vosaltres. Així

com el sarment no pot portar fruit per
ell mateix si no resta en el cep, així
tampoc vosaltres si no resteu en mi.
5 Jo sóc el cep, vosaltres els sarments.
El qui resta en mi, i jo en ell, aquest
porta molt de fruit: perquè sense mi no
podeu fer res.
6 Si algú no resta en mi, és llançat a
fora com el sarment i s'asseca. I els
apleguen i els llancen al foc i cremen.
7 Si resteu en mi, i les meves paraules
resten en vosaltres, demanareu el que
voldreu i us serà concedit.
8 En això és glorificat el meu Pare: que
porteu molt de fruit. I sereu els meus
deixebles.

9 Com el Pare m'ha estimat, així
també jo us he estimat: resteu en el
meu amor.
10 Si guardeu els meus manaments,
restareu en el meu amor, tal com jo he
guardat els manaments del meu Pare i
resto en el seu amor.
11 Us he dit aqpestes coses a fi que el
meu goig resti en vosaltres i el vostre
goig sigui complet.

12 Aquest és el meu manament, que
us estimeu els uns als altres, tal com jo
us he estimat.
13 Ningú no té un amor més gran que
aquest, que algú posi la seva vida a
favor dels seus amics.
14 Vosaltres sou els meus amics, si feu
tot el que jo us mano.
15 Ja no us dic servents, perquè el
servent no sap allò que fa el seu amo. A
vosaltres us he dit amics, perquè tot el
que he escoltat de part del meu Pare,
us ho he fet conèixer.
16 No m'heu elegit vosaltres a mi, sinó
que jo us he elegit a vosaltres, i us he
posat perquè aneu i porteu fruit, i el
vostre fruit perduri; a fi que tot allò que
demaneu al Pare en el meu nom, us ho
doni.
17 Això us mano: que us estimeu els
uns als altres.

18 Si el món us odia, sapigueu que
m'ha odiat a mi primer que a vosaltres.
19 Si fóssiu del món, el món estimaria
allò que és seu. Però com que no sou del
món, sinó que jo us he elegit del món,
per això el món us odia.
20 Recordeu la paraula que jo us he
dit: Un servent no és més gran que el
seu amo. Si a mi m'han perseguit,
també us perseguiran a vosaltres; si
han guardat la meva paraula, també
guardaran la vostra.
21 Però tot això us ho faran per causa
del meu nom, perquè no coneixen
aquell qui m'ha enviat.
22 Si no hagués vingut i no els hagués
parlat, no tindrien pecat, però ara no
tenen excusa del seu pecat.
23 El qui m'odia a mi, també odia el
meu Pare.
24 Si no hagués fet entre ells aquestes
obres que ningú altre no ha fet, no
tindrien pecat. Ara, però, les han vist, i
m'odien a mi i el meu Pare.
25 Però és perquè es compleixi la
paraula escrita en la Llei d'ells: M'han
odiat sense motiu.[a]

26 Quan vingui l'Encoratjador, que jo
us enviaré des del Pare, l'Esperit de la
veritat, que procedeix del Pare, ell
donarà testimoni de mi.
27 I vosaltres doneu també testimoni,
perquè sou amb mi des del principi.

16 Us he dit aquestes coses perquè
no us escandalitzeu.
2 Us expulsaran de les sinagogues, i
fins ve l'hora que tot el qui us mati
pensarà que ofereix un servei a Déu.
3 I us faran això perquè no han
conegut el Pare ni a mi.
4 Però us ho he dit, perquè quan arribi
l'hora recordeu que jo us havia parlat
d'aquestes coses. No us les vaig dir des
del principi, perquè era amb vosaltres.

5 Però ara me'n vaig a aquell qui m'ha
enviat, i ningú de vosaltres no em
pregunta: On vas?
6 Sinó que la tristesa ha omplert el
vostre cor perquè us he dit aquestes
coses.
7 Però us dic la veritat, us convé que jo
me'n vagi perquè si no me'n vaig,
l'Encoratjador no vindrà a vosaltres;
però si me'n vaig, us l'enviaré.
8 I quan ell vingui reprovarà el món de
pecat, i de justícia, i de judici:
9 de pecat, perquè no creuen en mi;
10 de justícia, perquè vaig al meu

a: Psalm 69:4

Pare, i ja no em veureu;
11 i de judici, perquè el príncep
d'aquest món ja ha estat judicat.

12 Encara tinc moltes coses a dir-vos,
però ara mateix no les podeu suportar.
13 Però quan vingui ell, l'Esperit de la
veritat, us guiarà a tota la veritat,
perquè no parlarà pel seu compte, sinó
que dirà tot allò que escolti, i us farà
saber les coses que han de venir.
14 Ell em glorificarà, perquè rebrà[a] del
meu i us ho farà saber.
15 Tot allò que té el Pare és meu. Per
això he dit que rebrà[b] del meu i us ho
farà saber.

16 Una mica, i no em veureu, i una
altra mica, i em veureu, perquè me'n
vaig al Pare.
17 Llavors alguns dels seus deixebles
es digueren entre ells: ¿Què és això que
ens diu: Una mica, i no em veureu, i
una altra mica, i em veureu, i: Perquè
me'n vaig al Pare?
18 Deien doncs: ¿Què és això que diu:
Una mica? No entenem el que diu.

19 Llavors Jesús conegué que li volien
preguntar i els va dir: ¿Us feu
preguntes entre vosaltres sobre això
que he dit: Una mica, i no em veureu, i
una altra mica, i em veureu?
20 En veritat, en veritat us dic que
vosaltres plorareu i gemegareu, mentre
el món s'alegrarà. Vosaltres tindreu
angúnia, però la vostra angúnia es
tornarà en goig.
21 La dona, quan ha d'infantar, té
angúnia perquè ha arribat la seva hora,
però quan ha nascut el fill, ja no es
recorda més del sofriment, pel goig que
hagi nascut un home al món.
22 També vosaltres, doncs, ara teniu
angúnia, però us tornaré a veure i el
vostre cor s'alegrarà, i ningú no us
prendrà el vostre goig.
23 I en aquell dia no em preguntareu
res. En veritat, en veritat us dic que
qualsevol cosa que demaneu al Pare en
el meu nom, us la donarà.
24 Fins ara no heu demanat res en el
meu nom. Demaneu i rebreu, perquè el
vostre goig sigui complet.

25 Us he dit aquestes coses en figures,
però ve l'hora que ja no us parlaré en
figures, sinó que us parlaré clarament
del Pare.
26 En aquell dia demanareu en el meu
nom, i no us dic que jo pregaré el Pare
per vosaltres,
27 ja que el Pare mateix us estima,
perquè vosaltres m'heu estimat, i heu
cregut que jo he sortit de Déu.
28 He sortit del Pare i he vingut al
món; novament deixo el món i me'n
torno al Pare.

29 Li diuen els seus deixebles: Heus aquí,
ara parles clarament i sense cap figura.
30 Ara sabem que saps totes les coses i
no et cal que ningú et pregunti. En això
creiem que has sortit de Déu.
31 Jesús els va respondre: Ara creieu?
32 Heus aquí, ve l'hora, i ara ha
arribat, que sereu dispersats cadascú
pel seu cantó, i em deixareu sol. Però
no estic sol, perquè el Pare és amb mi.
33 Us he dit aquestes coses a fi que en
mi tingueu pau. En el món tindreu
tribulació, però tingueu confiança, jo he
vençut el món.

17 Jesús va dir aquestes paraules, i
alçà els ulls al cel i digué: Pare, ha
arribat l'hora. Glorifica el teu Fill,
perquè també el teu Fill et glorifiqui,
2 segons la potestat que li has donat
sobre tota la humanitat, a fi que a tot el
que li has donat, els doni la vida eterna.
3 I aquesta és la vida eterna: que et
coneguin a tu, l'únic veritable Déu, i el
qui tu has enviat, Jesu-Crist.
4 Jo t'he glorificat a la terra. He
complert l'obra que m'has donat a fer.
5 I ara glorifica'm tu, Pare, al teu
costat amb la glòria que tenia amb tu
abans que el món existís.

6 He manifestat el teu nom als homes
que m'has donat del món. Eren teus i
me'ls has donat, i han guardat la teva
paraula.
7 Ara han reconegut que totes les coses
que m'has donat vénen de tu,
8 perquè els he donat les paraules que
m'has donat, i ells les han rebut, i han
reconegut de veritat que he sortit de tu,
i han cregut que tu m'has enviat.

a-b: el mot grec lambano vol dir tant "rebre" com "prendre"

9 Jo prego per ells. No prego pel món, sinó per aquells que m'has donat, perquè són teus.
10 I tot el meu és teu, i el teu és meu, i sóc glorificat en ells.
11 I ja no estic més en el món, però ells estan en el món, i jo vinc a tu. Pare sant, guarda'ls en el teu nom, els qui m'has donat, a fi que siguin u, com nosaltres.
12 Mentre jo era amb ells en el món, jo els guardava en el teu nom. He protegit els que m'has donat, i cap d'ells no s'ha perdut sinó el fill de perdició, a fi que es complís l'Escriptura.

13 Però ara vinc a tu, i dic aquestes coses en el món perquè tinguin en ells el meu goig complet.
14 Jo els he donat la teva paraula, i el món els ha odiat, perquè no són del món, com jo tampoc no sóc del món.
15 No prego que els treguis del món, sinó que els guardis del maligne.
16 No són del món, com jo tampoc no sóc del món.
17 Santifica'ls en la teva veritat, la teva paraula és veritat.
18 Així com m'has enviat al món, jo també els he enviat al món.
19 I per ells jo em santifico a mi mateix, a fi que ells també siguin santificats en veritat.

20 I no prego solament per ells, sinó també pels qui creuran en mi per la seva paraula.
21 A fi que tots siguin u; com tu en mi, Pare, i jo en tu, que també ells siguin u en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat.
22 I jo els he donat la glòria que m'has donat, a fi que siguin u, com nosaltres som u.
23 Jo en ells, i tu en mi, a fi que siguin perfeccionats en u, i perquè el món conegui que tu m'has enviat i que els has estimat com m'has estimat a mi.

24 Pare, els qui m'has donat, vull que també siguin amb mi on jo sóc, perquè vegin la meva glòria que m'has donat, perquè m'has estimat des d'abans de la fundació del món.

25 Pare just, el món no t'ha conegut, però jo sí t'he conegut, i aquests han conegut que tu m'has enviat.
26 I els he fet conèixer el teu nom i els el faré conèixer, a fi que l'amor amb què m'has estimat sigui en ells, i jo en ells.

18 Havent dit això, Jesús va sortir amb els seus deixebles cap a l'altre costat del torrent dels Cedres, on hi havia un hort, i hi va entrar ell i els seus deixebles.

2 I Judes, el qui el lliurava, coneixia també aquell lloc, perquè Jesús s'hi havia reunit sovint amb els seus deixebles.
3 Judes, doncs, havent pres la cohort de soldats i uns guardes dels principals sacerdots i dels fariseus, se n'hi anà amb llanternes, torxes i armes.

4 Llavors Jesús, sabent tot el que li venia sobre, va sortir i els digué: Qui cerqueu?
5 Li respongueren: Jesús el Natzarè. Jesús els diu: Jo sóc. I Judes, el qui el lliurava, també era amb ells.
6 Quan doncs Jesús els hagué dit: Jo sóc, es feren enrera i van caure per terra.
7 Llavors els tornà a preguntar: Qui cerqueu? I ells digueren: Jesús el Natzarè.
8 Jesús respongué: Us he dit que sóc jo. Si em cerqueu a mi, deixeu que aquests se'n vagin.
9 A fi que es complís la paraula que havia dit: Dels qui m'has donat, no n'he perdut ni un.

10 Llavors Simó Pere, que tenia una espasa, la desembeinà i va colpir el criat del gran sacerdot, i li tallà l'orella dreta. El nom del criat era Malcus.
11 Llavors Jesús digué a Pere: Fica l'espasa a la beina. La copa que m'ha donat el Pare, ¿no l'he de beure?

12 Llavors la cohort de soldats, el tribú i els guardes dels jueus van agafar Jesús i el van lligar.
13 I primer el van dur a Annàs, que era sogre de Caifàs, el qual era gran sacerdot aquell any.
14 I Caifàs era el qui havia aconsellat als jueus: És convenient que un sol home mori pel poble.

15 I Simó Pere seguia Jesús, i *també* un altre deixeble; aquest deixeble era conegut del gran sacerdot, i entrà amb Jesús al pati del gran sacerdot.
16 I Pere s'havia quedat a fora vora la porta. L'altre deixeble, el qui era conegut del gran sacerdot, sortí i parlà amb la portera, i féu entrar Pere.
17 Llavors la minyona portera diu a Pere: ¿No ets tu també dels deixebles d'aquest home? I ell diu: No ho sóc!
18 I els criats i els guardes s'estaven drets vora un caliu que havien encès, perquè feia fred i s'escalfaven; Pere també s'estava dret amb ells, escalfant-se.

19 Llavors el gran sacerdot va interrogar Jesús sobre els seus deixebles i sobre la seva doctrina.
20 Jesús li respongué: Jo he parlat obertament al món, jo sempre he ensenyat en la sinagoga i en el temple, on els jueus es reuneixen sempre, i no he dit res d'amagat.
21 Per què em preguntes? Pregunta als qui m'han escoltat, de què els he parlat. Heus aquí, ells saben el que he dit.

22 I després de dir això, un dels guardes que era allí donà una bufetada a Jesús, dient: ¿Així respons al gran sacerdot?
23 Jesús li respongué: Si he parlat malament, dóna prova del mal. Però, si he parlat bé, per què em pegues?
24 Llavors Annàs l'envià lligat a Caifàs, el gran sacerdot.

25 I Simó Pere s'estava dret escalfant-se i li digueren: No ets tu també un dels seus deixebles? Ell ho negà i digué: No ho sóc.
26 Un dels criats del gran sacerdot, parent d'aquell a qui Pere havia tallat l'orella, li diu: ¿No t'he vist a l'hort amb ell?
27 Pere ho va negar una altra vegada, i a l'instant un gall va cantar.

28 Llavors van dur Jesús de casa de Caifàs al pretori. Era de matinada, i ells no van entrar en el pretori per no contaminar-se, a fi de poder menjar la Pasqua.
29 Pilat, doncs, sortí a fora cap a ells i digué: Quina acusació porteu contra aquest home?
30 Respongueren i li digueren: Si aquest no fos un malfactor, no te l'hauríem lliurat.
31 Llavors Pilat els digué: Preneu-lo vosaltres i judiqueu-lo segons la vostra llei. Els jueus li digueren: A nosaltres no ens és permès d'executar ningú.
32 A fi que es complís la paraula de Jesús, que havia dit indicant de quina mena de mort havia de morir.

33 Llavors Pilat tornà a entrar al pretori, i va cridar Jesús i li digué: ¿Tu ets el Rei dels jueus?
34 Jesús li respongué: ¿Dius això de per tu mateix, o altres t'ho han dit de mi?
35 Pilat respongué: ¿Que potser sóc jueu, jo? La teva nació i els principals sacerdots t'han lliurat a mi. Què has fet?
36 Jesús respongué: El meu regne no és d'aquest món. Si el meu regne fos d'aquest món, els meus servents lluitarien perquè no fos lliurat als jueus. Ara però, el meu regne no és d'aquí.

37 Llavors Pilat li digué: Així doncs, tu ets rei? Jesús respongué: Tu dius que jo sóc Rei. Jo per això he nascut, i per això he vingut al món: per donar testimoni de la veritat. Tot el qui és de la veritat escolta la meva veu.
38 Pilat li diu: Què és la veritat? I havent dit això, tornà a sortir cap als jueus i els diu: Jo no trobo cap causa de condemna en ell.
39 Però és costum vostre que us alliberi algun *presoner* per la Pasqua. ¿Voleu, doncs, que us alliberi el Rei dels jueus?
40 Llavors tots van tornar a cridar dient: Aquest no, sinó Barrabàs! Barrabàs era un bandoler.

19 Llavors Pilat prengué Jesús i el va assotar.
2 I els soldats van trenar una corona d'espines, la hi posaren al cap, i el revestiren amb un mantell de porpra.

3 I deien: Salut, Rei dels jueus! I li donaven bufetades.[a]

4 Llavors Pilat va tornar a sortir a fora, i els diu: Heus aquí, us el duc a fora perquè sapigueu que no trobo en ell cap causa de condemna.
5 Llavors Jesús va sortir a fora portant la corona d'espines i el mantell de porpra. I Pilat els diu: Heus aquí l'home!

6 Llavors quan el van veure els principals sacerdots i els guardes, van cridar dient: Crucifica'l, crucifica'l! Pilat els diu: Preneu-lo vosaltres i crucifiqueu-lo, perquè jo no trobo en ell causa de condemna.
7 Els jueus li respongueren: Nosaltres tenim una llei, i segons la nostra llei ha de morir, perquè s'ha fet Fill de Déu.

8 Llavors quan Pilat va sentir aquestes paraules, va tenir encara més por;
9 i va entrar novament al pretori, i diu a Jesús: D'on ets tu? Però Jesús no li tornà resposta.
10 Llavors Pilat li diu: ¿A mi no em parles? ¿No saps que tinc potestat per crucificar-te, i tinc potestat per alliberar-te?
11 Jesús respongué: No tindries cap potestat contra mi, si no t'hagués estat donada de dalt. Per això, el qui m'ha lliurat a tu té un pecat més gran.

12 D'ençà d'això Pilat intentava d'alliberar-lo, però els jueus cridaven dient: Si alliberes aquest, no ets amic del Cèsar. Tot aquell que es fa rei s'oposa al Cèsar.
13 Quan Pilat va sentir aquestes paraules, va dur Jesús a fora, i s'assegué en el tribunal, en el lloc que s'anomena Enllosat, i en hebreu Gabbatà.
14 I era la Preparació de la Pasqua, vers l'hora sisena. I diu als jueus: Heus aquí el vostre Rei!
15 Però ells van cridar: Fora, fora! Crucifica'l! Pilat els diu: ¿El vostre Rei, haig de crucificar? Els principals sacerdots respongueren: No tenim rei fora del Cèsar.
16 Llavors els el va lliurar perquè fos crucificat; i van agafar Jesús i se'l van endur.

17 I, portant la seva creu, sortí cap a l'indret anomenat Lloc del Crani, que en hebreu es diu Gòlgota,
18 on el van crucificar, i amb ell uns altres dos, un a cada costat i Jesús al mig.[b]

19 I Pilat va escriure també un rètol, i el va posar sobre la creu. La inscripció era: Jesús el Natzarè, el Rei dels jueus.
20 Aquest rètol, doncs, el van llegir molts dels jueus, perquè el lloc on Jesús fou crucificat era prop de la ciutat, i era escrit en hebreu, en grec i en llatí.
21 Llavors els principals sacerdots dels jueus deien a Pilat: No escriguis: El Rei dels jueus; sinó que, ell va dir: Sóc Rei dels jueus.
22 Pilat respongué: El que he escrit, he escrit.

23 Llavors quan els soldats hagueren crucificat Jesús, van prendre els seus vestits i en van fer quatre parts, una part per a cada soldat, i també la túnica. Però la túnica era sense costura, teixida d'una peça de dalt a baix.
24 Per això es van dir entre ells: No l'esquincem, sinó sortegem-la, a veure de qui serà, a fi que es complís l'Escriptura que diu: Es repartiren els meus vestits, i es jugaren a la sort la meva roba.[c] Això, doncs, és el que van fer els soldats.

25 I vora la creu de Jesús s'estaven la seva mare i la germana de la seva mare, Maria de Cleofàs, i Maria Magdalena.
26 I Jesús, en veure la seva mare, i al seu costat el deixeble que ell estimava, diu a la seva mare: Dona, heus aquí el teu fill.
27 Després diu al deixeble: Heus aquí la teva mare. I des d'aleshores el deixeble la va rebre a casa seva.

28 Després d'això, sabent Jesús que ja s'havien complert totes les coses, a fi que es complís l'Escriptura, diu: Tinc set.[d]
29 Allà doncs hi havia una gerra plena

a: Isaïes 53:3, 5, 7   b: Isaïes 53:12   c: Psalm 22:18   d: Psalm 69:21

de vinagre. Van xopar una esponja amb vinagre i la van lligar en un hisop, i la van atansar a la seva boca.
30 Quan, doncs, Jesús hagué pres el vinagre, va dir: S'ha complert! I inclinant el cap, lliurà l'esperit.

31 Com que era la Preparació, a fi que els cossos no restessin sobre la creu durant el dissabte -perquè aquell dissabte era una gran diada-, els jueus van demanar a Pilat que els trenquessin les cames i els traguessin.
32 Llavors hi anaren els soldats, i van trencar les cames del primer i de l'altre que havia estat crucificat amb ell.

33 Però en arribar a Jesús, com que van veure que ja era mort, no li van trencar les cames,
34 sinó que un dels soldats li va travessar el costat amb una llança, i de seguit en sortí sang i aigua.
35 I el qui ho ha vist n'ha donat testimoni, i el seu testimoni és autèntic, i ell sap que diu la veritat a fi que vosaltres cregueu.
36 Perquè aquestes coses van succeir per tal que es complís l'Escriptura: No li serà trencat cap os.[a]
37 I encara una altra Escriptura diu: Miraran el qui van traspassar.[b]

38 I després d'aquestes coses, Josep d'Arimatea, que era deixeble de Jesús, però d'amagat per por dels jueus, va demanar a Pilat d'endur-se el cos de Jesús, i Pilat ho va permetre. Hi anà, doncs, i s'endugué el cos de Jesús.
39 I hi va anar també Nicodem, el qui primerament havia vingut a Jesús de nit, i va portar una mescla de mirra i àloe, com unes cent lliures.
40 Prengueren, doncs, el cos de Jesús, i el van embolcallar amb benes juntament amb les espècies aromàtiques, segons és costum de sepultar entre els jueus.

41 I en el lloc on fou crucificat hi havia un hort, i a l'hort un sepulcre nou on encara no havia estat posat ningú.
42 Allí, doncs, a causa de la Preparació dels jueus, van posar Jesús, perquè el sepulcre era a prop.

20 I el primer dia de la setmana, Maria Magdalena va anar al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i va veure la pedra treta del sepulcre.
2 Llavors corre i se'n va a Simó Pere i a l'altre deixeble que Jesús estimava, i els diu: S'han endut del sepulcre el Senyor, i no sabem on l'han posat.

3 Llavors Pere va sortir, i l'altre deixeble, i van anar al sepulcre.
4 I tots dos corrien plegats, però l'altre deixeble corregué més de pressa que Pere i arribà primer al sepulcre.
5 I es va ajupir i va veure les benes esteses, però no hi entrà.
6 Llavors hi arriba Simó Pere, que el seguia, entrà en el sepulcre i veu les benes esteses,
7 i el sudari que havia estat sobre el seu cap, no pas estès amb les benes, sinó enrotllat en un lloc a part.
8 Llavors també hi va entrar l'altre deixeble, el qui havia arribat primer al sepulcre, i ho va veure i va creure.
9 Perquè encara no havien entès l'Escriptura, que calia que ell ressuscités d'entre els morts.[c]
10 Llavors els deixebles se'n van tornar a casa.

11 Però Maria s'estava fora, plorant a la vora del sepulcre. Tot plorant s'ajupí per mirar dins el sepulcre,
12 i veu dos àngels vestits de blanc, asseguts l'un al cap i l'altre als peus d'on havia estat posat el cos de Jesús.
13 I ells li diuen: Dona, per què plores? Els diu: Perquè s'han endut el meu Senyor, i no sé on l'han posat.
14 I havent dit això, es va girar enrera i va veure Jesús allà dret, però no sabia que fos Jesús.
15 Jesús li diu: Dona, per què plores? Qui cerques? Ella, suposant que era l'hortolà, li diu: Senyor, si tu te l'has emportat, digue'm on l'has posat, i jo me l'enduré.
16 Jesús li diu: Maria. I ella es girà i li diu: Rabboní -és a dir, Mestre-.

a: Nombres 9:12 b: Zacaries 12:10 c: Psalm 16:10

17 Jesús li diu: No m'agafis, perquè encara no he pujat al meu Pare. Però vés als meus germans, i digue'ls: Pujo al meu Pare i al vostre Pare, i al meu Déu i al vostre Déu.
18 Maria Magdalena hi va i fa saber als deixebles que havia vist el Senyor, i les coses que li havia dit.

19 Llavors quan era el vespre d'aquell dia primer de la setmana, i mentre les portes d'on eren reunits els deixebles eren tancades per por dels jueus, vingué Jesús, es posà al mig i els diu: Pau a vosaltres.
20 I havent dit això, els mostrà les mans i el costat. En veure el Senyor, els deixebles es van alegrar.

21 Llavors Jesús els tornà a dir: Pau a vosaltres. Així com el Pare m'ha enviat, jo també us envio a vosaltres.
22 I després de dir això, bufà i els diu: Rebeu l'Esperit Sant.
23 Als qui perdoneu els pecats, els són perdonats; als qui els retingueu, els són retinguts.

24 Però Tomàs, un dels dotze, l'anomenat Dídim, no era amb ells quan Jesús vingué.
25 Llavors els altres deixebles li deien: Hem vist el Senyor. Però ell els digué: Si no veig en les seves mans el senyal dels claus, i no fico el meu dit en el senyal dels claus, i no fico la meva mà en el seu costat, no ho creuré pas.

26 I al cap de vuit dies els seus deixebles tornaven a ser a dins, i Tomàs era amb ells. Jesús ve, estant les portes tancades, es posà al mig i digué: Pau a vosaltres.
27 Després diu a Tomàs: Porta el teu dit aquí i mira les meves mans. I porta la teva mà i fica-la en el meu costat. I no siguis incrèdul, sinó creient.
28 I Tomàs respongué i li diu: Senyor meu i Déu meu!
29 Jesús li diu: Perquè m'has vist, Tomàs, has cregut. Feliços els qui no han vist, i han cregut.

30 Jesús encara va fer molts altres senyals davant dels seus deixebles, que no són escrits en aquest llibre.
31 Però aquests han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Crist, el Fill de Déu, i perquè creient tingueu vida en el seu nom.[a]

21

Després d'aquestes coses, Jesús es tornà a manifestar als deixebles vora el mar de Tiberíades, i es manifestà així.
2 Eren junts Simó Pere i Tomàs, l'anomenat Dídim, i Natanael de Canà de Galilea, i els fills de Zebedeu, i uns altres dos dels seus deixebles.
3 Simó Pere els diu: Me'n vaig a pescar. Li diuen: Nosaltres també venim amb tu. Van sortir i van pujar de seguit a la barca, i aquella nit no van agafar res.

4 I quan ja es feia de matí, Jesús es presentà a la riba, encara que els deixebles no sabien que era Jesús.
5 Llavors Jesús els diu: Nois, ¿no teniu res per menjar? Li van respondre: No.
6 I els digué: Caleu la xarxa a la banda dreta de la barca, i en trobareu. La hi van calar, doncs, i ja no la podien treure a causa de l'abundor de peixos.

7 Aleshores aquell deixeble que Jesús estimava diu a Pere: És el Senyor. Simó Pere, en sentir que era el Senyor, es posà la túnica, perquè anava despullat, i es va llançar al mar.
8 I els altres deixebles van arribar en la barca -perquè no eren gaire lluny de terra, només uns dos-cents colzes-, arrossegant la xarxa dels peixos.

9 Llavors quan van baixar a terra, van veure un caliu de brases preparat, i peix posat al damunt, i pa.
10 Jesús els diu: Porteu dels peixos que heu agafat ara.
11 Simó Pere va pujar i va arrossegar la xarxa a terra, plena de cent cinquanta-tres peixos grossos. I malgrat que eren tants, la xarxa no es va esquinçar.

12 Jesús els diu: Veniu, esmorzeu. I cap dels deixebles no gosava preguntar-li: Qui ets tu?, sabent que era el Senyor.
13 Jesús ve i pren el pa i els el dóna, i amb el peix igualment.

a: Psalm 2:7, 12

14 Aquesta era ja la tercera vegada
que Jesús es manifestà als seus
deixebles després d'haver ressuscitat
d'entre els morts.

15 Llavors quan hagueren esmorzat,
Jesús diu a Simó Pere: Simó, fill de
Jonàs, ¿m'estimes més que aquests? Li
diu: Sí, Senyor, tu saps que et tinc
afecte. Li diu: Pastura els meus anyells.
16 Li torna a dir per segona vegada:
Simó, fill de Jonàs, ¿m'estimes? Li diu:
Sí, Senyor, tu saps que et tinc afecte. Li
diu: Sigues pastor de les meves ovelles.
17 Li diu la tercera vegada: Simó, fill
de Jonàs, em tens afecte? Pere es va
entristir perquè li havia dit la tercera
vegada: em tens afecte? I li digué:
Senyor, tu saps totes les coses, tu saps
que et tinc afecte. Jesús li diu: Pastura
les meves ovelles.
18 En veritat, en veritat et dic: Quan
eres jove et cenyies tu mateix i anaves
on volies, però quan siguis vell,
estendràs les teves mans i un altre et
cenyirà i et durà on no vols.
19 Això ho digué indicant amb quina
mort havia de glorificar Déu. I havent
dit això, li diu: Segueix-me.
20 Però Pere girant-se veu que els
seguia el deixeble que Jesús estimava,
el mateix que en el sopar s'havia
reclinat sobre el seu pit i li digué:
Senyor, qui és el qui et lliura?
21 En veure'l, Pere diu a Jesús:
Senyor, i aquest què?
22 Jesús li diu: Si vull que ell es quedi
fins que jo vingui, a tu què? Tu segueix-
me.
23 Per això es va escampar doncs
aquest rumor entre els germans, que
aquell deixeble no moriria. Però Jesús
no li digué que no moriria, sinó: Si vull
que ell es quedi fins que jo vingui, a tu
què?

24 Aquest és el deixeble que dóna
testimoni d'aquestes coses, i les ha
escrit, i sabem que el seu testimoni és
verídic.
25 I encara hi ha moltes altres coses
que Jesús va fer, que si fossin escrites
una per una, em sembla que ni el
mateix món no podria encabir els
llibres que s'haurien d'escriure. Amén.

Fets dels
APÒSTOLS

1 El primer llibre el vaig fer, oh
Teòfil, concernent totes les coses que
Jesús començà a fer i a ensenyar,
2 fins al dia que va ser endut a dalt,
després d'haver donat manaments per
mitjà de l'Esperit Sant als apòstols que
havia elegit.
3 A ells també, després que ell va patir,
se'ls va presentar viu ell mateix, amb
moltes proves convincents; i el van
veure durant quaranta dies, i els
explicava les coses concernents al regne
de Déu.

4 I reunit amb ells, els manà que no
marxessin de Jerusalem, sinó que
esperessin la promesa del Pare, que
digué: Heu escoltat de mi;
5 perquè Joan certament va batejar
amb aigua, però vosaltres sereu
batejats en l'Esperit Sant d'aquí a no
gaires dies.
6 Llavors els qui s'havien reunit li van
preguntar dient: Senyor, és en aquest
temps que has de restaurar el regne
d'Israel?
7 I els digué: No, és cosa vostra de
conèixer els temps o moments que el
Pare ha fixat amb la seva pròpia
potestat,
8 però rebreu poder quan hagi vingut
l'Esperit Sant sobre vosaltres, i sereu
testimonis meus a Jerusalem, i a tot
Judea i Samaria, i fins a l'últim
extrem de la terra.

9 I després de dir això, mentre el
miraven, fou endut amunt, i un núvol
se'l va emportar dels seus ulls.
10 I estaven mirant fixament al cel
mentre ell se n'anava i, heus aquí, se'ls
van presentar dos homes amb vestits
blancs,
11 que els digueren: Homes de Galilea,
per què mireu al cel? Aquest mateix
Jesús que ha estat endut a dalt d'entre
vosaltres cap al cel, vindrà de la
mateixa manera que l'heu vist anar-
se'n cap al cel.

12 Llavors van tornar a Jerusalem,
des de la muntanya anomenada de
l'Oliverar, que és a prop de Jerusalem
la distància de la caminada d'un
dissabte.
13 I quan van entrar, van pujar a la
cambra alta, on s'estaven Pere, i Jaume,
i Joan, i Andreu, i Felip, i Tomàs, i
Bartomeu, i Mateu, i Jaume d'Alfeu, i
Simó el Zelot, i Judes de Jaume.
14 Tots ells perseveraven unànimes en
la pregària i la súplica, amb les dones i
Maria, la mare de Jesús, i els germans
d'ell.

15 I en aquells dies, Pere s'aixecà enmig
dels deixebles -la colla de les persones
reunides era d'uns cent vint-, i digué:
16 Homes, germans, calia que es
complís aquella Escriptura que
l'Esperit Sant va predir per boca de
David, sobre Judes, que va ser el guia
dels qui prengueren Jesús.
17 Perquè havia estat comptat entre
nosaltres, i havia rebut una part en
aquest ministeri.
18 Aquest, doncs, va adquirir un camp
amb la paga de la injustícia; va caure
de cap, va rebentar pel mig i es van
vessar totes les seves entranyes.
19 I ho van saber tots els habitants de
Jerusalem, de manera que aquell camp
ha estat anomenat en la seva pròpia
llengua Haqueldamà, és a dir, Camp de
sang.
20 Perquè ha estat escrit en el llibre
dels Psalms: Que esdevingui desert el
seu habitatge, i no hi hagi ningú que hi
visqui. I: Que un altre prengui el seu
càrrec de supervisor.[a]
21 Cal, doncs, que d'entre els homes
que ens han acompanyat durant tot el

a: Psalm 69:25; 109:8.

temps que el Senyor Jesús va estar
entre nosaltres,
22 començant des del baptisme de
Joan fins al dia que fou endut a dalt
d'entre nosaltres, que un d'aquests
esdevingui amb nosaltres testimoni de
la seva resurrecció.
23 I en van assenyalar dos: Josep,
anomenat Barsabàs, de sobrenom Just,
i Maties.
24 I van pregar dient: Tu, Senyor, que
coneixes el cor de tots, mostra'ns quin
d'aquests dos has elegit,
25 per rebre la participació en aquest
ministeri i apostolat, del qual es va
desviar Judes per anar al seu propi lloc.
26 I els van donar la sort, i la sort va
caure sobre Maties, i fou afegit als onze
apòstols.

2 I en complir-se el dia de la
Pentecosta, estaven tots reunits
unànimes.
2 I de sobte es va fer un soroll des del
cel, com si es girés un vent impetuós,
que va omplir tota la casa on eren
asseguts.
3 I se'ls van aparèixer llengües com de
foc que es repartien, i es va posar sobre
cada un d'ells.
4 I tots van ser omplerts de l'Esperit
Sant, i van començar a parlar en
llengües diferents, segons que l'Esperit
els donava de proclamar.

5 I a Jerusalem hi residien jueus,
homes piadosos de totes les nacions de
sota el cel.
6 I quan es va fer aquell soroll, es va
aplegar la multitud, i van quedar
perplexos perquè cadascú els sentia
parlar en la seva pròpia llengua.
7 Tots estaven atònits i meravellats, i
es deien els uns als altres: Heus aquí,
no són galileus tots aquests que parlen?
8 I com és que cadascú de nosaltres els
sentim en la nostra pròpia llengua
materna?
9 Parts, i medes, i elamites, i els qui
viuen a Mesopotàmia, i a Judea, i
Capadòcia, el Pont i l'Àsia,
10 Frígia, i Pamfília, Egipte i els
termes de Líbia a prop de Cirene, i els
forasters romans, jueus i prosèlits,
11 cretencs i àrabs, els sentim parlar
en les nostres pròpies llengües les
grandeses de Déu.
12 I tots estaven atònits i perplexos, i
es deien l'un a l'altre: Què vol dir això?
13 D'altres però, se'n burlaven i deien:
Estan plens de most!

14 I Pere, dret amb els onze, alçà la
veu i els proclamà: Jueus, i tots els
qui residiu a Jerusalem, enteneu això
i pareu atenció a les meves paraules;
15 perquè aquests no estan embriacs
com suposeu, perquè és la tercera hora
del dia,
16 sinó que això és el que va ser
anunciat pel profeta Joel:
17 I s'esdevindrà en els darrers dies,
diu Déu, que vessaré del meu Esperit
sobre tota carn, i els vostres fills i les
vostres filles profetitzaran, els vostres
joves veuran visions i els vostres
ancians tindran somnis.
18 Ben cert, en aquells dies vessaré del
meu Esperit sobre els meus servents i
sobre les meves serventes, i
profetitzaran.
19 I faré prodigis dalt en el cel i
senyals a baix sobre la terra, sang i foc
i vapor de fum;
20 el sol es tornarà tenebra i la lluna
sang, abans que vingui el dia del
Senyor, gran i gloriós.
21 I s'esdevindrà que tot aquell que
invoqui el nom del Senyor, serà salvat![a]

22 Homes israelites, escolteu aquestes
paraules: Jesús el Natzarè, home
acreditat per Déu entre vosaltres amb
obres poderoses, prodigis i senyals que
Déu va fer per mitjà d'ell enmig vostre,
com vosaltres també sabeu.
23 Aquest, lliurat segons el propòsit
determinat i la presciència de Déu, el
vau prendre, el vau clavar per mans de
malvats i el vau fer morir;
24 Déu l'ha ressuscitat, deslligant-*lo*
dels dolors de la mort, per tal com era
impossible que en fos retingut.

25 Perquè David diu d'ell: Veia el
Senyor contínuament davant meu,
perquè ell és a la meva dreta a fi que no
sigui sacsejat.
26 Per això el meu cor s'ha alegrat i ha
exultat de goig la meva llengua, i fins
la meva carn reposarà en esperança:

a: Joel 2:28-32

27 perquè no deixaràs la meva ànima
en l'hades, ni permetràs que el teu sant
vegi la corrupció.
28 M'has fet conèixer els camins de la
vida, m'ompliràs de goig amb la teva
presència.[a]

29 Homes, germans, us puc dir amb
franquesa que el patriarca David va
morir i va ser sepultat, i el seu sepulcre
és encara avui entre nosaltres.
30 Com que era profeta, doncs, i sabia
que Déu li havia promès amb jurament
que del fruit del seu llom sorgiria,
segons la carn, el Crist, per fer-lo seure
sobre el seu tron,
31 va parlar, en visió profètica, de la
resurrecció del Crist; que la seva ànima
no va ser abandonada a l'hades ni la
seva carn va veure la corrupció.
32 Aquest Jesús, Déu l'ha ressuscitat; i
tots nosaltres en som testimonis.
33 Exalçat doncs per la dreta de Déu,
ha rebut del Pare la promesa de
l'Esperit Sant i ha vessat això que ara
vosaltres veieu i escolteu.
34 Perquè David no va pujar als cels,
però ell mateix diu: El Senyor digué al
meu Senyor: Seu a la meva dreta,
35 fins que posi els teus enemics per
escambell dels teus peus.[b]
36 Sàpiga doncs del cert tota la casa
d'Israel que Déu ha constituït Senyor i
Crist aquest mateix Jesús que
vosaltres vau crucificar.

37 Després d'escoltar van quedar
compungits de cor, i digueren a Pere i
als altres apòstols: Què hem de fer,
germans?
38 I Pere els digué: Penediu-vos i
sigui batejat cadascú de vosaltres en el
nom de Jesu-Crist per a la remissió
dels pecats, i rebreu el do de l'Esperit
Sant.
39 Perquè la promesa és per a
vosaltres i per als vostres fills, i per a
tots els qui són lluny, per a tots aquells
que cridi el Senyor Déu nostre.
40 I amb moltes altres paraules
donava testimoni i exhortava, dient:
Sigueu salvats d'aquesta generació
perversa!

41 Llavors aquells que van rebre amb
alegria la seva paraula van ser
batejats; i aquell dia van ser afegides
unes tres mil ànimes.
42 I perseveraven en l'ensenyament
dels apòstols i en la comunió fraterna i
en el partiment del pa i en les
pregàries.
43 I tothom va tenir temor, i
s'esdevenien molts prodigis i senyals
per mitjà dels apòstols.
44 I tots els creients estaven units i
tenien totes les coses en comú.
45 I venien les propietats i els béns, i
ho repartien entre tots, segons cadascú
tenia necessitat.
46 Cada dia perseveraven unànimes
en el temple, partien el pa en les cases,
prenien l'aliment amb joia i senzillesa
de cor,
47 lloant Déu, i tenien el favor de tot el
poble. I el Senyor afegia cada dia a
l'església els qui eren salvats.

3 Pere i Joan pujaven junts al temple
a l'hora de la pregària, l'hora novena.
2 I hi era portat un home que havia
estat coix des del ventre de la seva
mare, al qual cada dia el posaven
davant la porta del temple anomenada
Formosa per demanar almoina als qui
entraven al temple.
3 En veure Pere i Joan que anaven a
entrar al temple, demanava una
almoina.
4 I Pere, amb Joan, se'l va mirar
fixament i digué: Mira'ns.
5 I ell estava pendent d'ells, esperant
de rebre'n alguna cosa.
6 Llavors Pere digué: No tinc argent ni
or, però et dono el que tinc. En nom de
Jesu-Crist el Natzarè, alça't i camina!
7 I el va agafar per la mà dreta i
l'aixecà; i immediatament se li van
afermar les plantes dels peus i els
turmells.
8 I d'un salt es posà dret i caminava. I
va entrar amb ells al temple, caminant,
saltant i lloant Déu.
9 I tot el poble el va veure com
caminava i lloava Déu,
10 i reconeixien que aquell era el
mateix que demanava almoina assegut
a la porta Formosa del temple; i van
quedar plens d'estranyesa i d'admiració
pel que li havia passat.

a: Psalm 16:8-11 b: Psalm 110:1

11 I el coix que havia estat guarit
agafava Pere i Joan; i tot el poble,
atònits, van córrer plegats vers ells al
pòrtic anomenat de Salomó.
12 I en veure-ho, Pere s'adreçà al poble:
Homes israelites, per què us admireu
d'això? O per què us fixeu en nosaltres
com si pel nostre propi poder o pietat
haguéssim fet caminar aquest home?
13 El Déu d'Abraham, i d'Isaac, i de
Jacob, el Déu dels nostres pares ha
glorificat el seu Servent Jesús, a qui
vosaltres vau lliurar i vau negar
davant Pilat, quan ell havia resolt
d'alliberar-lo.
14 I vosaltres vau negar el Sant i el
Just, i vau demanar que us fos concedit
un homicida.
15 I vau matar l'Autor de la vida, al
qual Déu ha ressuscitat d'entre els
morts, i d'això nosaltres en som
testimonis.
16 I és per la fe en el seu nom que
aquest que vosaltres veieu i coneixeu,
el seu nom l'ha enfortit; i la fe, que és
per mitjà d'ell, li ha donat aquest
complet guariment davant de tots
vosaltres.
17 I ara, germans, sé que vau obrar
per ignorància, com també els vostres
dirigents.
18 Però Déu ha complert així allò que
havia predit per boca de tots els seus
profetes: que el Crist havia de patir.
19 Penediu-vos, doncs, i convertiu-vos
perquè siguin esborrats els vostres
pecats, a fi que vinguin temps de repòs
des de la presència del Senyor,
20 i enviï aquell que us ha estat
predicat abans, Jesu-Crist,
21 a qui el cel, certament, ha d'acollir
fins als temps de la restauració de totes
les coses, dels quals Déu va parlar per
boca de tots els seus sants profetes des
de sempre.
22 Perquè Moisès digué als pares: El
Senyor Déu vostre us alçarà d'entre els
vostres germans un Profeta, com a mi:
l'heu d'escoltar en totes les coses que us
digui.
23 I s'esdevindrà que qualsevol
persona que no escolti aquell Profeta,
serà exterminada del poble.[a]
24 I tots els profetes des de Samuel i
següents ençà, tots els qui van parlar,
també van predir aquests dies.
25 Vosaltres sou fills dels profetes i del
pacte que Déu va establir amb els
nostres pares quan digué a Abraham: I
en la teva descendència seran beneïdes
totes les famílies de la terra.[b]
26 És a vosaltres primerament que
Déu, havent alçat el seu Servent Jesús,
l'ha enviat per beneir-vos, amb la
conversió de cadascú de les seves
maldats.

4 I mentre ells parlaven al poble, els
sacerdots, els oficials del temple i els
saduceus van venir a ells,
2 indignats perquè instruïen el poble i
anunciaven en Jesús la resurrecció dels
morts.
3 I els van posar les mans al damunt i
els van ficar a la presó fins a l'endemà,
perquè ja era el vespre.
4 Però molts dels qui havien escoltat la
paraula van creure, i el nombre dels
homes va arribar a uns cinc mil.

5 L'endemà s'esdevingué que es van
reunir a Jerusalem els seus dirigents,
ancians i escribes,
6 i Annàs, el gran sacerdot, i Caifàs, i
Joan, i Alexandre, i tots els qui eren del
llinatge sacerdotal.
7 I els van fer posar drets al mig i els
van preguntar: Amb quin poder o en
quin nom heu fet això, vosaltres?
8 Llavors Pere, ple de l'Esperit Sant,
els digué: Dirigents del poble i ancians
d'Israel:
9 Ja que avui se'ns interroga sobre la
bona obra feta a un home malalt, de
com ha estat guarit,
10 sapigueu tots vosaltres i tot el poble
d'Israel, que és en el nom de Jesu-Crist
el Natzarè, a qui vosaltres vau
crucificar, a qui Déu ha ressuscitat
d'entre els morts, és per ell que aquest
home es troba sa davant vostre.
11 Ell és la pedra rebutjada per
vosaltres els constructors, que ha
esdevingut cap de l'angle.[c]
12 I en ningú altre no hi ha la salvació,
perquè no hi ha cap altre nom sota el
cel donat als homes en què haguem de
ser salvats.

13 I en veure la valentia de Pere i
Joan, adonant-se que eren homes sense

a: Deuteronomi 18:15, 18-19 b: Gènesi 22:18; 26:4; 28:14 c: Psalm 118:22

estudis i llecs, es meravellaven, i reconeixien que havien estat amb Jesús.
14 Però veient que l'home que havia estat guarit era amb ells, no tenien res a replicar.
15 I els van manar que sortissin fora del sanedrí, i van deliberar entre ells,
16 dient: Què farem amb aquests homes? Perquè tots els habitants de Jerusalem saben que ells han fet un senyal ben evident, i no ho podem negar.
17 Però a fi que això no s'escampi més entre el poble, amenacem-los severament perquè no parlin més a ningú en aquest nom.

18 I els van cridar i els van manar que de cap manera no parlessin ni ensenyessin en el nom de Jesús.
19 Llavors Pere i Joan van respondre i els digueren: Jutgeu vosaltres mateixos si és just davant de Déu d'escoltar-vos a vosaltres abans que a Déu.
20 Perquè nosaltres no podem deixar de parlar de les coses que hem vist i escoltat.
21 I els van tornar a amenaçar i els deixaren anar, sense que poguessin trobar la manera de castigar-los, per causa del poble, perquè tots donaven glòria a Déu pel que havia succeït.
22 Perquè l'home en qui s'havia fet aquest senyal del guariment tenia més de quaranta anys.

23 I després de ser posats en llibertat, se'n van anar cap als seus i els van contar tot el que els principals sacerdots i els ancians els havien dit.
24 I quan ho hagueren escoltat, van elevar la veu unànimes envers Déu i digueren: Oh Sobirà, tu ets el Déu que has fet el cel, la terra i el mar i totes les coses que hi ha en ells,
25 el qui vas dir per mitjà de la boca del teu servent David: Per què s'han avalotat les nacions, i els pobles han meditat coses vanes?
26 S'han aixecat els reis de la terra, i els prínceps s'han ajuntat contra el Senyor i contra el seu Crist.[a]
27 Perquè veritablement, contra el teu sant Servent Jesús, que vas ungir, es van ajuntar Herodes i Ponç Pilat amb els gentils i els pobles d'Israel,
28 per fer tot allò que la teva mà i el teu propòsit havien predeterminat que s'esdevingués.
29 I ara, Senyor, mira les seves amenaces, i dóna als teus servents de parlar amb tota llibertat la teva paraula,
30 i estén la teva mà per guarir, i esdevinguin senyals i prodigis pel nom del teu sant Servent Jesús.
31 I en acabat de pregar, el lloc on eren reunits va ser sacsejat i tots foren omplerts de l'Esperit Sant, i parlaven la paraula de Déu amb llibertat.

32 I la multitud dels qui havien cregut era un sol cor i una sola ànima; i ningú no deia que alguna cosa de les que posseïa fos seva pròpia, sinó que totes les coses eren en comú.
33 I els apòstols donaven testimoni amb gran poder de la resurrecció del Senyor Jesús, i hi havia una gràcia molt gran sobre tots ells.
34 Perquè tampoc no hi havia ningú entre ells que passés necessitat, perquè tots els qui eren propietaris de terres o cases les venien, duien els imports de les vendes,
35 i ho posaven als peus dels apòstols, i era distribuït a cadascú segons la necessitat que tenia.
36 I Josep, un levita nascut a Xipre, anomenat pels apòstols amb el sobrenom Bernabé, que traduït significa fill de consolació,
37 tenia un camp, el va vendre, dugué els diners i els posà als peus dels apòstols.

5 Però un home anomenat Ananies, amb Safira la seva muller, va vendre una propietat,
2 i en va sostreure una part del preu, sabent-ho també la seva muller, i en dugué una part i la posà als peus dels apòstols.
3 Però Pere digué: Ananies, per què ha omplert Satanàs el teu cor per mentir a l'Esperit Sant, i vas sostreure una part del preu del camp?
4 No era teu, si te'l quedaves? I després d'haver-lo venut, no tenies *els diners* a la teva disposició? Per què vas

a: Psalm 2:1-2

ficar en el teu cor aquesta acció? No has mentit als homes, sinó a Déu.
5 I Ananies, en sentir aquestes paraules, va caure i expirà. I un gran temor vingué sobre tots els qui ho sentien.
6 I els més joves es van aixecar, el van amortallar, se'l van endur i el van sepultar.
7 I succeí que al cap d'unes tres hores, va entrar la seva muller sense saber el que havia passat.
8 I Pere li preguntà: Digue'm si heu venut el camp per tant. I ella contestà: Sí, per tant.
9 I Pere li digué: Per què us heu posat d'acord per posar a prova l'Esperit del Senyor? Heus aquí, els peus dels qui han sepultat el teu marit són a la porta, i se t'enduran a tu.
10 I immediatament va caure als seus peus, i expirà. Entraren els joves i la van trobar morta, se l'endugueren i la sepultaren al costat del seu marit.
11 I vingué un gran temor sobre tota l'església, i sobre tots els qui van sentir aquestes coses.

12 I per mitjà de les mans dels apòstols s'esdevenien molts senyals i prodigis entre el poble. I tots eren unànimes al pòrtic de Salomó.
13 Però ningú dels altres gosava ajuntar-se amb ells, encara que el poble els exalçava.
14 I cada vegada s'hi afegien més creients en el Senyor, una multitud d'homes i dones.
15 De manera que treien els malalts als carrers principals i els posaven en llits i lliteres, a fi que quan Pere passava, almenys la seva ombra en toqués algun.
16 I també acudia a Jerusalem la multitud de les ciutats de les rodalies, portaven malalts i turmentats per esperits impurs, i tots quedaven guarits.

17 I s'aixecà el gran sacerdot i tots els qui anaven amb ell -els de la secta dels saduceus-, es van omplir de gelosia,
18 i van posar les mans sobre els apòstols, i els van ficar a la presó pública.
19 Però un àngel del Senyor, durant la nit, va obrir les portes de la presó, i traient-los a fora, digué:
20 Aneu, poseu-vos drets al temple i dieu al poble totes les paraules d'aquesta vida.
21 I havent escoltat això, van entrar al temple a trenc d'alba, i ensenyaven. I van arribar el gran sacerdot i els qui anaven amb ell, van convocar el sanedrí i tot el senat dels fills d'Israel, i van enviar a buscar-los a la presó perquè els portessin.
22 Però quan els agutzils hi van arribar, no els van trobar a la presó. Se'n van tornar i ho van fer saber,
23 dient: Hem trobat la presó tancada amb tota seguretat, i els guardes drets davant la porta, però quan hem obert, no hem trobat ningú a dins.
24 I quan el *gran* sacerdot i el capità de la guàrdia del temple i els principals sacerdots van sentir aquestes paraules, van quedar perplexos a causa d'ells, on aniria a parar això.
25 I algú els va venir a informar, dient: Mireu, els homes que vau ficar a la presó són al temple, i estan drets ensenyant al poble.
26 Llavors hi anà el capità amb els agutzils, i se'ls van emportar, però sense violència perquè tenien por del poble, que no els apedreguessin.

27 I els dugueren i els van presentar al sanedrí, i els va interrogar el gran sacerdot,
28 dient: ¿No us vam manar estrictament que no ensenyéssiu en aquest nom? I heus aquí heu omplert Jerusalem amb el vostre ensenyament, i voleu fer caure sobre nosaltres la sang d'aquest home.
29 I Pere i els apòstols van respondre i digueren: Cal obeir Déu abans que els homes.
30 El Déu dels nostres pares va ressuscitar Jesús, que vosaltres vau matar penjant-lo d'una fusta.
31 Aquest, Déu l'ha exalçat a la seva dreta, com a Príncep i Salvador, per donar el penediment a Israel i la remissió dels pecats.
32 I nosaltres som testimonis seus d'aquestes coses, i també l'Esperit Sant, que Déu ha donat als qui l'obeeixen.

33 I en sentir això, s'enfurismaven i els
volien matar.
34 Però un fariseu anomenat
Gamaliel, doctor de la llei, honorat de
tot el poble, es va alçar en el sanedrí i
va manar que traguessin fora una
estona els apòstols.
35 I els digué: Israelites, pareu compte
per vosaltres mateixos del que aneu a
fer amb aquests homes.
36 Perquè abans d'aquests dies
s'aixecà Teudàs dient que ell era algú, i
se li van ajuntar un nombre d'uns
quatre-cents homes. El van matar, i
tots els qui l'havien seguit van ser
escampats i reduïts a no-res.
37 Després d'aquest s'aixecà Judes el
galileu, en els dies de l'empadronament,
i va arrossegar molt de poble darrera
seu; també aquest va morir, i tots els
qui l'havien seguit van ser dispersats.
38 I ara us dic a vosaltres: desenteneu-
vos d'aquests homes i deixeu-los estar,
perquè si aquest propòsit o aquesta
obra és dels homes, es desfarà;
39 però si és de Déu, no la podreu
desfer. No sigui que fins i tot se us trobi
lluitant contra Déu.
40 I s'hi avingueren. I van cridar els
apòstols, els van assotar, els van
ordenar que no parlessin en el nom de
Jesús, i els deixaren anar.
41 Llavors ells se'n van anar de davant
del sanedrí, contents perquè havien
estat considerats dignes de ser
ultratjats a causa del seu nom.
42 I cada dia, en, el temple i en les
cases, no paraven d'ensenyar i de
predicar Jesús el Crist.

6 I en aquells dies, quan s'anaven
augmentant els deixebles, hi va haver
una murmuració dels hel·lenistes
contra els hebreus, perquè les viudes
d'aquells eren desateses en el servei de
cada dia.
2 I els dotze van convocar la multitud
dels deixebles i digueren: No és correcte
que nosaltres deixem la paraula de Déu
per servir a les taules.
3 Per tant, germans, cerqueu entre
vosaltres set homes de bon testimoni,
plens de l'Esperit Sant i de saviesa, i
els posarem per a aquest servei.
4 I nosaltres ens continuarem dedicant
a la pregària i al ministeri de la
paraula.

5 I la proposta va plaure a tota la
multitud. Van elegir Esteve, home ple
de fe i de l'Esperit Sant, i Felip, i
Pròcor, i Nicànor, i Timó, i Pàrmenes, i
Nicolau, prosèlit d'Antioquia:
6 els quals van presentar davant dels
apòstols, i aquests van pregar i els van
imposar les mans.

7 I la paraula de Déu creixia i el
nombre dels deixebles s'anava
multiplicant molt a Jerusalem, i també
una gran multitud dels sacerdots obeïa
la fe.

8 I Esteve, ple de fe i de poder, feia
prodigis i grans senyals entre el poble.
9 Però es van aixecar alguns de la
sinagoga anomenada dels lliberts, i dels
cireneus, i dels alexandrins, i dels de
Cilícia i Àsia, que discutien amb
Esteve;
10 i no podien resistir la saviesa i
l'Esperit amb què parlava.
11 Llavors van subornar uns homes
perquè diguessin: Li hem sentit dir
paraules blasfemes contra Moisès i
contra Déu.
12 Alhora van incitar el poble, els
ancians i els escribes, i vingueren
d'improvís, el van agarrar, el van
portar al sanedrí,
13 i van presentar falsos testimonis
que deien: Aquest home no para de dir
paraules blasfemes contra el lloc sant i
la llei,
14 perquè li hem sentit dir que aquest
Jesús el Natzarè destruirà aquest lloc i
canviarà els costums que ens va
transmetre Moisès.
15 I tots els qui seien al sanedrí es van
fixar en ell i van veure el seu rostre
com el rostre d'un àngel.

7 I el gran sacerdot digué: Són així
aquestes coses?
2 I ell digué: Homes, germans i pares,
escolteu. El Déu de la glòria es va
aparèixer al nostre pare Abraham quan
era a Mesopotàmia, abans que habités
a Haran.
3 I li digué: Surt de la teva terra i de la

teva parentela, i vine a la terra que et
mostraré.[a]
4 Llavors va sortir de la terra dels
caldeus i va habitar a Haran i d'allà,
després de morir el seu pare, *Déu* el
traslladà a aquesta terra on ara
habiteu vosaltres.
5 I no li va donar cap heretat en ella,
ni tan sols la petjada d'un peu, però li
va prometre que la hi donaria en
possessió, i a la seva descendència
després d'ell, malgrat que no tenia cap
fill.
6 I Déu va parlar així: Que el seu
llinatge seria estranger en una terra
aliena i l'esclavitzarien i el
maltractarien durant quatre-cents
anys.
7 Déu digué: La nació on seran
esclavitzats, jo la judicaré; i després
d'això en sortiran i em serviran en
aquest lloc.[b]
8 I li va donar el pacte de la
circumcisió. I així *Abraham* engendrà
Isaac i el va circumcidar el vuitè dia, i
Isaac *circumcidà* Jacob, i Jacob els
dotze patriarques.

9 I els patriarques, per gelosia, van
vendre Josep cap a Egipte. Però Déu
era amb ell,
10 i el va deslliurar de totes les seves
tribulacions, i li donà gràcia i saviesa
davant del faraó, rei d'Egipte, i el va
constituir governador sobre Egipte i
sobre tota la seva casa.
11 I vingué fam i una gran tribulació
damunt tota la terra d'Egipte i de
Canaan, i els nostres pares no trobaven
queviures.
12 I quan Jacob va sentir que a Egipte
hi havia blat, hi va enviar els nostres
pares una primera vegada;
13 i la segona vegada Josep es va fer
conèixer als seus germans, i el Faraó va
saber el llinatge de Josep.
14 I Josep envià a cridar el seu pare
Jacob, i tots els seus parents, que eren
setanta-cinc persones.
15 I Jacob va baixar a Egipte, i va
morir ell i els nostres pares,
16 i els van traslladar a Siquem i els
van posar en el sepulcre que Abraham
havia comprat a preu de plata als fills
d'Hemor de Siquem.
17 I a mesura que s'apropava el temps
de la promesa que Déu havia jurat a
Abraham, el poble va créixer i es va
multiplicar a Egipte,
18 fins que s'aixecà un rei diferent, que
no coneixia Josep;
19 aquest es va valdre de l'astúcia
contra el nostre llinatge i va maltractar
els nostres pares, fins a fer-los
abandonar els seus nadons perquè no
poguessin viure.
20 En aquell temps nasqué Moisès i va
ser agradable a Déu; durant tres mesos
fou criat a casa del seu pare,
21 però quan el van abandonar, el va
recollir la filla del Faraó i el va criar
com a fill seu.
22 I Moisès va ser educat en tota la
saviesa dels egipcis, i era poderós en
paraules i en obres.
23 I quan havia complert l'edat de
quaranta anys li pujà al cor de visitar
els seus germans, els fills d'Israel.
24 I en veure com li feien un tort a un
d'ells, el va defensar i va venjar
l'oprimit ferint l'egipci.
25 I es pensava que els seus germans
comprendrien que Déu els estava
donant la salvació per mitjà de la seva
mà, però ells no ho van comprendre.
26 L'endemà se'ls va presentar mentre
es barallaven, i els va insistir que
fessin les paus, dient: Homes, sou
germans, per què us feu mal l'un a
l'altre?
27 Però el qui feia el tort al seu
company, el va empentar enrera, dient:
Qui t'ha fet dirigent i jutge sobre
nosaltres?
28 Que potser em vols matar, de la
mateixa manera que ahir vas matar
l'egipci?[c]
29 I Moisès, per això que havia dit, va
fugir i va esdevenir foraster en la terra
de Madian, on engendrà dos fills.
30 I quan s'havien complert quaranta
anys, se li aparegué al desert de la
muntanya del Sinaí l'Àngel del Senyor,
en la flama de foc d'un esbarzer.
31 I Moisès, en veure-ho, es va
meravellar de la visió; i quan s'hi
atansava per observar, li vingué la veu
del Senyor:
32 Jo sóc el Déu dels teus pares, el Déu
d'Abraham i el Déu d'Isaac i el Déu de
Jacob.[d] I Moisès es posà a tremolar i no

a: Gènesi 12:1 b: Gènesi 15:14: Èxode 3:12 c: Èxode 2:14 d: Èxode 3:6, 15

gosava mirar.
33 I el Senyor li digué: Deslliga't el calçat dels teus peus, perquè el lloc on ets és terra santa.
34 Certament he vist el maltracte que pateix el meu poble a Egipte, he escoltat el seu gemec i he baixat per alliberar-los. I ara vine, t'enviaré a Egipte.[a]
35 Aquest Moisès que ells van negar dient: Qui t'ha fet dirigent o jutge?[b], a aquest Déu el va enviar com a dirigent i redemptor per la mà de l'Àngel que se li va aparèixer en l'esbarzer.
36 Aquest els va fer sortir, fent prodigis i senyals en la terra d'Egipte, en el mar Roig, i en el desert durant quaranta anys.

37 Aquest és el Moisès que digué als fills d'Israel: El Senyor Déu vostre us alçarà un Profeta d'entre els vostres germans, com a mi; a ell heu d'escoltar.[c]
38 Aquest és el qui va estar entre la congregació en el desert amb l'Àngel que li parlava a la muntanya del Sinaí, i amb els nostres pares, que va rebre oracles vivents per donar-nos-els.
39 Però els nostres pares no el van voler obeir, sinó que el van rebutjar, i en els seus cors se'n van tornar a Egipte,
40 dient a Aaron: Fes-nos déus que vagin davant nostre, perquè d'aquest Moisès que ens va fer sortir de la terra d'Egipte no sabem què se n'ha fet.[d]
41 I en aquells dies van fabricar un vedell i van ofrenar sacrifici a l'ídol, i es van alegrar en les obres de les seves mans.
42 Llavors Déu els va girar l'esquena i els va lliurar a servir l'exèrcit del cel, com està escrit en el llibre dels Profetes: ¿M'heu ofert, potser, víctimes i sacrificis durant quaranta anys en el desert, casa d'Israel?
43 I us heu endut el tabernacle de Moloc i l'estela del vostre déu Remfan, les figures que heu fet per adorar-les! I us transportaré més enllà de Babilònia.[e]

44 En el desert, els nostres pares tenien el tabernacle del testimoni, tal com havia manat de fer-lo el qui parlava amb Moisès, segons la figura que havia vist.
45 I després d'haver-lo rebut, els nostres pares, amb Josuè, el van entrar en prendre possessió de les nacions que Déu va expulsar de davant dels nostres pares, fins als dies de David.
46 El qual trobà gràcia davant Déu, i va demanar de trobar un habitacle per al Déu de Jacob.
47 Però Salomó li va construir una casa.
48 Encara que l'Altíssim no habita en temples fets amb mans, com diu el profeta:
49 El cel és el meu tron i la terra és l'escambell dels meus peus. Quina casa em construireu?, diu el Senyor, ¿o quin és el lloc del meu repòs?
50 ¿No ha fet la meva mà totes aquestes coses?[f]

51 Durs de bescoll i incircumcisos de cor i d'orelles, vosaltres sempre us resistiu a l'Esperit Sant, així com els vostres pares, igual també vosaltres!
52 Quin dels profetes no van perseguir els vostres pares? I van matar aquells que predeien la vinguda del Just, de qui vosaltres us heu fet traïdors i assassins.
53 Vosaltres, que vau rebre la llei per ordenança d'àngels, no l'heu guardada.

54 I en sentir aquestes coses, s'esfurismaven en els seus cors i cruixien de dents contra ell.
55 Però ell, ple de l'Esperit Sant, mirava fixament vers el cel, i va veure la glòria de Déu i Jesús dret a la dreta de Déu.
56 I digué: Heus aquí, veig oberts els cels i el Fill de l'home dret a la dreta de Déu.
57 Llavors es posaren a cridar amb veu forta, es van tapar les orelles, i tots alhora es van llançar contra ell,
58 i el tragueren fora de la ciutat i l'apedregaven; i els testimonis van deixar els seus mantells als peus d'un jove anomenat Saule.
59 I mentre apedregaven Esteve, ell invocava i deia: Senyor Jesús, rep el meu esperit.
60 I posant-se de genolls, va exclamar amb veu forta: Senyor, no els comptis aquest pecat! I després de dir això, es va adormir *en la mort*.

a: Èxode 3:5, 7, 8, 10 b: Èxode 2:14 c: Deuteronomi 18:15 d: Èxode 32:1, 23 e: Amós 5:25-27 f: Isaïes 66:1, 2

8 I Saule estava d'acord amb la seva mort. I aquell dia va esclatar una gran persecució contra l'església de Jerusalem, i tots van ser dispersats per les contrades de Judea i de Samaria, llevat dels apòstols.
2 I uns homes piadosos van enterrar Esteve, i van fer un gran plany per ell.
3 I mentrestant Saule devastava l'església; entrava per les cases, arrossegava homes i dones i els duia a la presó.

4 Llavors els qui havien estat dispersats van anar per tot arreu anunciant la bona nova de la Paraula.
5 I Felip va baixar a la ciutat de Samaria i els predicava el Crist.
6 I les multituds, tots alhora, escoltaven amb atenció les paraules que deia Felip, en sentir i veure els senyals que feia.
7 Perquè de molts que tenien esperits impurs, en sortien xisclant amb veu forta, i molts paralítics i coixos van quedar guarits.
8 I hi va haver una gran alegria en aquella ciutat.

9 Però hi havia un home, anomenat Simó, que des de feia temps practicava la màgia en aquella ciutat, embadocava la gent de Samaria i deia que ell era algú gran.
10 I tots li paraven atenció, des del més petit fins al més gran, i deien: Aquest és la gran potència de Déu.
11 I l'escoltaven atentament, perquè durant molt de temps els havia embadocat amb les seves màgies.
12 Però quan van creure Felip, que els anunciava la bona nova sobre el regne de Déu i el nom de Jesu-Crist, eren batejats homes i dones.
13 Llavors fins el mateix Simó va creure i després de ser batejat, anava contínuament amb Felip; i quedava atònit en veure les obres poderoses i els senyals que s'esdevenien.
14 I quan els apòstols a Jerusalem van sentir que Samaria havia rebut la paraula de Déu, els van enviar Pere i Joan.
15 Aquests van baixar i van pregar per ells a fi que rebessin l'Esperit Sant.
16 Perquè encara no havia davallat sobre cap d'ells, solament havien estat batejats al nom del Senyor Jesús.
17 Llavors els imposaven les mans i rebien l'Esperit Sant.
18 I Simó, en veure que per la imposició de les mans dels apòstols era donat l'Esperit Sant, els va oferir diners,
19 dient: Doneu-me a mi també aquesta potestat, que a qui imposi les mans rebi l'Esperit Sant.
20 I Pere li digué: Que els teus diners se'n vagin amb tu a la perdició, perquè has cregut que el do de Déu s'obté amb diners.
21 Tu no tens part ni sort en aquest afer, perquè el teu cor no és recte davant de Déu.
22 Penedeix-te, doncs, d'aquesta maldat teva, i suplica Déu per si de cas et sigui perdonat el pensament del teu cor.
23 Perquè veig que estàs en la fel de l'amargor i en el lligam de la injustícia.
24 I Simó va respondre i digué: Supliqueu vosaltres per mi al Senyor, a fi que no vingui sobre mi res d'això que heu dit.

25 Llavors ells, després d'haver donat testimoni i predicat la paraula del Senyor, se'n van tornar cap a Jerusalem i van anunciar l'evangeli en molts pobles dels samaritans.

26 I un àngel del Senyor va parlar a Felip, dient: Alça't i vés cap al sud, pel camí que baixa de Jerusalem a Gaza, que és desert.
27 I es va aixecar i se n'hi anà. I heus aquí, un home etíop, un eunuc, alt funcionari de Candaca, la reina dels etíops, que estava encarregat de tot el seu tresor, havia vingut a adorar a Jerusalem;
28 i se'n tornava assegut dalt del seu carruatge, i llegia el profeta Isaïes.
29 Llavors l'Esperit digué a Felip: Atansa't i ajunta't a aquest carruatge.
30 I Felip hi va córrer i va sentir que llegia el profeta Isaïes, i digué: Entens el que estàs llegint?
31 I ell digué: I com puc, si algú no em guia? I va demanar Felip que pugés i segués amb ell.

32 I el passatge de l'Escriptura que llegia
era aquest: Com una ovella fou dut a
l'escorxador, i com un anyell mut davant
del qui l'esquila, així no obre la boca.
33 En la seva humiliació ha estat
privat de justícia. I la seva generació,
qui la descriurà? Perquè la seva vida és
treta de la terra.[a]

34 I l'eunuc s'adreçà a Felip i li digué:
Et prego, de qui diu això el profeta?
D'ell mateix o d'algú altre?
35 I Felip va obrir la boca i, començant
per aquesta Escriptura, li va anunciar
l'evangeli de Jesús.
36 I mentre feien camí, van arribar en
un lloc on hi havia aigua, i l'eunuc
digué: Mira, aigua! Què impedeix que
sigui batejat?
37 I Felip li digué: Si creus de tot cor,
és correcte. I va respondre i digué: Crec
que Jesu-Crist és el Fill de Déu.
38 I va fer parar el carruatge i van
baixar tots dos a l'aigua, Felip i l'eunuc,
i el va batejar.
39 I quan hagueren pujat de l'aigua,
l'Esperit del Senyor arrabassà Felip i
l'eunuc no el va veure més, i va
continuar el seu camí ple de goig.
40 I Felip es va trobar a Azot, i anava
evangelitzant totes les ciutats per on
passava, fins arribar a Cesarea.

9 I Saule respirava encara amenaça i
mort contra els deixebles del Senyor, i
es va presentar al gran sacerdot
2 i li va demanar cartes per a les
sinagogues de Damasc, a fi que si en
trobava alguns que eren del Camí, tant
homes com dones, els pogués portar
presoners a Jerusalem.
3 I succeí que, mentre hi anava i
s'atansava a Damasc, de sobte va
resplendir entorn seu una llum del cel;
4 i va caure a terra i va sentir una veu
que li deia: Saule, Saule, per què em
persegueixes?
5 I digué: Qui ets, Senyor? I el Senyor
digué: Jo sóc Jesús, el qui tu
persegueixes. T'és dur de reguitnar
contra els agullons.
6 I tremolant i astorat, digué: Senyor,
què vols que faci? I el Senyor li digué:
Alça't, entra a la ciutat, i se't dirà el
que has de fer.
7 I els homes que viatjaven amb ell es
van aturar, muts d'estupor, perquè
sentien la veu però no veien ningú.
8 Llavors Saule es va alçar de terra i,
encara que tenia els ulls oberts, no veia
ningú. El van dur agafat de la mà i el
van portar a Damasc.
9 I va estar tres dies sense veure-hi, i
no va menjar ni beure.

10 I a Damasc hi havia un deixeble de
nom Ananies. I el Senyor li digué en
una visió: Ananies. I ell digué: Heus-me
aquí, Senyor.
11 I el Senyor li digué: Alça't i vés al
carrer anomenat Dret, i cerca a la casa
de Judes a un que es diu Saule, de
Tars. Perquè, heus aquí, està pregant,
12 i en una visió ha vist un home de
nom Ananies que entrava i li imposava
la mà per recobrar la vista.
13 I Ananies va respondre: Senyor, he
sentit parlar a molts d'aquest home, de
quants mals ha fet als teus sants a
Jerusalem.
14 I aquí té l'autorització dels
principals sacerdots per detenir tots els
qui invoquen el teu Nom.
15 Però el Senyor li digué: Vés, perquè
aquest m'és un instrument[b] escollit per
portar el meu Nom davant de gentils, i
reis *i* els fills d'Israel.
16 Perquè jo li mostraré quantes coses
li caldrà patir pel meu Nom.

17 I Ananies hi anà, entrà a la casa, li
imposà les mans i digué: Saule, germà,
el Senyor Jesús, que se't va aparèixer
pel camí on venies, m'ha enviat perquè
recobris la vista i siguis omplert de
l'Esperit Sant.
18 I de seguit li van caure dels ulls
com unes escates i hi va tornar a veure
immediatament, i es va alçar i fou
batejat.
19 I va prendre aliment i es va
enfortir. I Saule s'estigué alguns dies
amb els deixebles que eren a Damasc.

20 I de seguit en les sinagogues
predicava el Crist, que aquest és el Fill
de Déu.
21 I tots els qui l'escoltaven quedaven
atònits, i deien: ¿No és aquest el qui a
Jerusalem destruïa els qui invocaven
aquest Nom, i no havia vingut aquí per

a: Isaïes 53:7-8 b: o "un vas"

això, per emportar-se'ls presoners cap als principals sacerdots?
22 Però Saule encara rebia més poder, i confonia els jueus que habitaven a Damasc, demostrant que aquest és el Crist.

23 I passats bastants dies, els jueus es van reunir i es van posar d'acord per matar-lo,
24 però Saule es va assabentar del seu complot. I dia i nit vigilaven les portes de la ciutat per poder-lo matar.
25 Però els deixebles el van agafar de nit i el van baixar per la muralla, despenjant-lo dins d'una cistella.

26 I en arribar a Jerusalem, Saule intentava d'ajuntar-se amb els deixebles, però tots li tenien por perquè no creien que fos un deixeble.
27 I Bernabé el va agafar, el portà als apòstols i els va contar com havia vist el Senyor pel camí i li havia parlat; i com, a Damasc, havia predicat amb gosadia en el nom de Jesús.
28 I s'estava amb ells convivint a Jerusalem.
29 I predicava amb gosadia en el nom del Senyor Jesús, parlava i discutia amb els hel·lenistes, però ells intentaven de matar-lo.
30 I quan els germans ho van saber, el baixaren fins a Cesarea i el van enviar a Tars.

31 Llavors les esglésies tenien pau per tot Judea, i Galilea, i Samaria, i eren edificades i caminaven en el temor del Senyor, i anaven creixent per l'encoratjament de l'Esperit Sant.

32 I Pere anava passant per totes elles, i s'esdevingué que baixà també als sants que vivien a Lidda.
33 I allí va trobar un home anomenat Enees, que era paralític i feia vuit anys que jeia en una llitera.
34 I Pere li digué: Enees, Jesús, el Crist, et guareix. Lleva't i fes-te tu mateix el llit. I es va llevar immediatament.
35 I el van veure tots els qui vivien a Lidda i a Saron, i es van convertir al Senyor.

36 I a Joppe hi havia una deixebla, de nom Tabita, que traduït vol dir Gasela;[a] ella abundava en bones obres i almoines que feia.
37 I va succeir en aquells dies que va caure malalta i es va morir. Després d'haver-la rentat, la van posar en una cambra alta.
38 I com que Lidda és a prop de Joppe, els deixebles van sentir dir que Pere hi era, i li van enviar dos homes a demanar-li que no trigués a venir fins a ells.
39 I Pere s'alçà i se n'anà amb ells. I quan hi arribà, el dugueren a la cambra alta; i totes les viudes el van rodejar plorant i mostrant-li les túniques i els vestits que Gasela feia quan era amb elles.
40 I Pere va fer sortir tothom a fora, es va agenollar i va pregar, es va girar vers el cos i digué: Tabita, lleva't. I ella va obrir els ulls, va veure Pere i es va asseure.
41 I ell li va donar la mà i la va aixecar; va cridar els sants i les viudes, i els la presentà viva.
42 I això es va saber per tot Joppe, i molts van creure en el Senyor.
43 I es va quedar molts dies a Joppe, a casa d'un tal Simó, adobador de pells.

10 I a Cesarea hi havia un home que es deia Corneli, un centurió de la cohort anomenada Itàlica;
2 era piadós i temerós de Déu amb tota la seva casa, feia moltes almoines al poble i contínuament pregava a Déu.
3 Cap a l'hora novena del dia, va veure clarament, en una visió, un àngel de Déu que entrava on era i li deia: Corneli!
4 I ell el va mirar fixament, es va espantar i digué: Què hi ha, senyor? I li digué: Les teves pregàries i les teves almoines han pujat en memòria davant de Déu.
5 I ara envia homes a Joppe i fes venir Simó, que té per sobrenom Pere.
6 S'allotja a casa d'un tal Simó, adobador de pells, que té la casa vora mar; ell et dirà el que has de fer.
7 I quan l'àngel que parlava amb Corneli hagué marxat, va cridar dos

a: en grec "Dorca"

dels seus criats i un soldat piadós dels qui l'assistien.
8 I després d'explicar-los totes les coses, els envià a Joppe.

9 I l'endemà, vers l'hora sisena, mentre ells anaven de camí i s'apropaven a la ciutat, Pere pujà al terrat a pregar.
10 I li va agafar gana i volia menjar. Mentre ho preparaven, li sobrevingué un èxtasi.
11 I va veure obert el cel i que en baixava un objecte, com un gran llençol lligat pels quatre caps, i el despenjaven sobre la terra.
12 Dins hi havia tota mena de quadrúpedes de la terra, d'animals salvatges, de rèptils i d'ocells del cel.
13 I se li adreçà una veu: Aixeca't Pere, mata i menja!
14 Però Pere digué: De cap manera, Senyor! Perquè mai no he menjat res de profà o d'impur.
15 I la veu se li va adreçar per segona vegada: Allò que Déu ha purificat, tu no ho has de tenir per profà.
16 I això va passar tres vegades, i l'objecte va tornar a ser pujat cap al cel.

17 I mentre Pere estava perplex en el seu interior sobre el significat de la visió que havia vist, heus aquí, els homes enviats per Corneli, després d'haver demanat per la casa de Simó, van arribar a la porta.
18 I van cridar i van preguntar si Simó, de sobrenom Pere, s'allotjava allí.
19 I mentre Pere reflexionava sobre la visió, l'Esperit li digué: Mira, hi ha tres homes que et cerquen.
20 Alça't doncs, baixa i vés amb ells sense dubtar gens, perquè els he enviat Jo.
21 I Pere baixà a trobar els homes enviats a ell per Corneli, i digué: Heus aquí, sóc jo el qui cerqueu. Per quin motiu sou aquí?
22 I ells li digueren: El centurió Corneli, un home just i temerós de Déu, de bon testimoni per tota la nació dels jueus, va rebre un avís d'un àngel sant per fer-te venir a casa seva i escoltar les teves paraules.
23 Llavors els féu entrar i els donà allotjament. L'endemà Pere va marxar amb ells, i el van acompanyar alguns dels germans de Joppe.
24 I l'endemà van entrar a Cesarea. Corneli els estava esperant, i havia reunit els seus parents i els seus amics íntims.
25 I quan Pere entrava, Corneli el va sortir a rebre, va caure als seus peus i es prosternà.
26 Però Pere el va aixecar, dient: Alça't, que jo mateix també sóc un home.
27 I tot conversant amb ell, va entrar i trobà molta gent reunida.
28 I els digué: Vosaltres sabeu que per a un home jueu és il·lícit ajuntar-se o apropar-se a algú d'una altra raça. Però Déu m'ha mostrat que no he d'anomenar cap home profà o impur.
29 I per això quan m'han enviat a cercar, he vingut sense posar-hi cap objecció. Pregunto doncs, per quina raó m'heu fet venir?
30 I Corneli digué: Fa quatre dies vaig estar dejunant fins a aquesta hora, i a l'hora novena em trobava pregant a casa meva, i heus aquí, un home amb vestit resplendent es va posar dret davant meu;
31 i digué: Corneli, la teva pregària ha estat escoltada, i les teves almoines han estat recordades davant de Déu.
32 Envia doncs algú a Joppe i fes cridar Simó, de sobrenom Pere, que s'allotja a casa de Simó, adobador de pells, vora mar; i quan ell vingui et parlarà.
33 Per tant, t'he enviat a buscar de seguit, i tu has tingut la bondat de venir. Ara doncs, tots nosaltres som aquí presents davant de Déu per escoltar totes les coses que Déu t'ha ordenat.

34 Llavors Pere va obrir la boca i digué: Veritablement m'adono que Déu no fa pas accepció de persones.
35 Sinó que en tota nació, aquell qui el tem i obra la justícia li és acceptable.
36 Va enviar aquesta paraula als fills d'Israel i els va anunciar l'evangeli de la pau per mitjà de Jesu-Crist -ell és el Senyor de tots-.
37 Vosaltres sabeu el que va succeir per tot Judea, començant des de Galilea, després del baptisme que va proclamar Joan.
38 Com Déu va ungir Jesús de

Natzaret amb l'Esperit Sant i amb
poder, el qual va passar fent el bé i
guarint tots els oprimits pel diable,
perquè Déu era amb ell.
39 I nosaltres som testimonis de totes
les coses que va fer a la terra dels jueus
i a Jerusalem, i el van matar penjant-lo
d'una fusta.
40 Aquest, Déu el va ressuscitar al
tercer dia, i li va donar de manifestar-
se,
41 no pas a tot el poble, sinó als
testimonis que havien estat escollits
prèviament per Déu, a nosaltres, que
vam menjar i beure amb ell després
que ell hagué ressuscitat d'entre els
morts.
42 I ens va encarregar que
prediquéssim al poble i que donéssim
testimoni que ell és el qui Déu ha
establert com a Jutge de vius i de
morts.
43 D'ell donen testimoni tots els
profetes, que tot el qui creu en ell rep la
remissió dels pecats pel seu Nom.

44 Pere encara estava dient aquestes
paraules, quan l'Esperit Sant va baixar
sobre tots els qui escoltaven la paraula.
45 I els creients de la circumcisió que
havien vingut amb Pere es
meravellaven del fet que el do de
l'Esperit Sant també fos vessat sobre
els gentils.
46 Perquè els sentien parlar en
llengües i magnificar Déu. Llavors Pere
respongué:
47 ¿Pot algú negar l'aigua perquè
siguin batejats aquests que han rebut
l'Esperit Sant igual que nosaltres?
48 I va manar que fossin batejats en el
nom del Senyor. Llavors li van
demanar que es quedés alguns dies.

11 I els apòstols i els germans que
eren a Judea van sentir dir que els
gentils també havien rebut la paraula
de Déu.
2 I quan Pere va pujar a Jerusalem,
els de la circumcisió discutien amb ell
3 dient: Per què has entrat a casa
d'homes incircumcisos i has menjat
amb ells?
4 I Pere els ho va començar a explicar
per ordre, dient:
5 Jo era a la ciutat de Joppe pregant, i
en un èxtasi vaig veure en una visió
que baixava un objecte, com un gran
llençol penjat del cel pels quatre caps, i
va venir fins a mi.
6 M'hi vaig fixar, observava, i vaig
veure els quadrúpedes de la terra, i els
animals salvatges, i els rèptils, i els
ocells del cel.
7 I vaig sentir una veu que em deia:
Alça't, Pere, mata i menja.
8 Però jo vaig dir: De cap manera,
Senyor, perquè res de profà o impur
mai no ha entrat en la meva boca.
9 I la veu del cel em va respondre per
segona vegada: Allò que Déu ha
purificat no ho tinguis tu per profà.
10 I això va passar tres vegades, i tot
va ser endut novament amunt cap al
cel.
11 I heus aquí, de seguit es van
presentar tres homes a la casa on era,
enviats a mi des de Cesarea.
12 I l'Esperit em va dir que anés amb
ells sense dubtar gens. Van venir
també amb mi aquests sis germans, i
vam entrar a casa d'aquell home.
13 I ell ens va contar com havia vist un
àngel a casa seva que, dret, li havia dit:
Envia homes a Joppe i fes venir Simó,
de sobrenom Pere,
14 que et dirà paraules per les quals
seràs salvat tu i tot casa teva.
15 I quan jo vaig començar a parlar,
l'Esperit Sant va venir sobre ells, igual
que de primer sobre nosaltres.
16 I em vaig recordar de la paraula del
Senyor, quan va dir: Joan certament
batejà amb aigua, però vosaltres sereu
batejats en l'Esperit Sant.
17 Doncs si Déu els va donar el mateix
do que a nosaltres, havent cregut en el
Senyor Jesu-Crist, com podia jo
destorbar Déu?
18 I en escoltar aquestes coses, van
callar i van glorificar Déu dient: Així
doncs, Déu ha donat també als gentils
el penediment per a la vida.

19 Llavors els qui havien estat
dispersats per la tribulació que es
produí amb motiu d'Esteve van arribar
fins a Fenícia, Xipre i Antioquia, i no
anunciaven la paraula a ningú llevat
dels jueus.

20 I n'hi havia alguns d'entre ells,
homes de Xipre i de Cirene, que van
entrar a Antioquia; i parlaven als
hel·lenistes, anunciant-los l'evangeli
del Senyor Jesús.
21 I la mà del Senyor era amb ells i un
gran nombre, havent cregut, es van
convertir al Senyor.
22 I la notícia d'aquestes coses arribà a
oïdes de l'església que era a Jerusalem,
i van enviar Bernabé perquè anés fins
a Antioquia;
23 el qual, quan va arribar i va veure
la gràcia de Déu, se'n va alegrar, i
exhortava tothom a perseverar en el
Senyor amb propòsit de cor.
24 Perquè era un home bo, ple de
l'Esperit Sant i de fe. I molta gent va
ser afegida al Senyor.
25 I després Bernabé se n'anà a Tars a
cercar Pau. I quan l'hagué trobat, se'l
va endur a Antioquia.
26 I succeí que durant tot un any
sencer es van reunir amb l'església i
instruïen molta gent; i a Antioquia els
deixebles van ser anomenats per
primera vegada cristians.

27 I en aquells dies van baixar uns
profetes de Jerusalem a Antioquia.
28 I un d'ells, de nom Àgab, es va
aixecar i va indicar per mitjà de
l'Esperit que hi hauria una gran fam
per tot el món habitat -cosa que va
succeir en temps de Claudi Cèsar.
29 Llavors els deixebles, cadascú
segons els seus propis recursos, van
decidir d'enviar una ajuda als germans
que vivien a Judea.
30 I així ho van fer, enviant-la als
ancians per mitjà de Bernabé i Saule.

12 I per aquell mateix temps, el rei
Herodes va estendre les mans per fer
mal a alguns de l'església.
2 I va matar amb l'espasa Jaume,
germà de Joan.
3 I veient que això agradava als jueus,
a més a més va agafar també Pere. I
eren els dies dels Àzims.
4 I després d'agafar-lo, el ficà a la
presó i el lliurà a quatre esquadres de
soldats perquè el guardessin, amb la
intenció de portar-lo davant del poble
després de la Pasqua.
5 Pere doncs era guardat dins la presó,
però l'església pregava intensament a
Déu per ell.
6 I quan Herodes estava a punt de
fer-lo comparèixer, aquella mateixa
nit Pere dormia entre dos soldats,
lligat amb dues cadenes, i uns
guardes davant la porta guardaven la
presó.
7 I heus aquí, es presentà un àngel del
Senyor i una llum resplendí en la cel·la;
va tocar Pere al costat, el va despertar i
digué: Lleva't de pressa. I les cadenes li
van caure de les mans.
8 I l'àngel li digué: Cenyeix-te i calça't
les teves sandàlies. I així ho va fer. I li
diu: Posa't el mantell i segueix-me.
9 I va sortir i el seguia; i no sabia que
era realitat allò que es feia per mitjà de
l'àngel, sinó que es pensava que veia
una visió.
10 I van travessar la primera i la
segona guàrdia i van arribar a la porta
de ferro que menava a la ciutat, que
se'ls va obrir per si mateixa. Van sortir
i van caminar per un carrer, i de seguit
l'àngel el deixà.
11 I Pere va tornar en si i digué: Ara sé
del cert que el Senyor ha enviat el seu
àngel i m'ha alliberat de la mà
d'Herodes i de tot allò que s'esperava el
poble dels jueus.
12 I quan es va adonar d'això, se n'anà
a casa de Maria, la mare de Joan, de
sobrenom Marc, on hi havia molts
reunits que pregaven.
13 I Pere va trucar al portal de
l'entrada, i hi va anar a atendre una
noia anomenada Rode.
14 I quan va reconèixer la veu de Pere,
a causa de l'alegria no va obrir la porta,
sinó que va córrer cap a dins i va fer
saber que Pere era a l'entrada.
15 I ells li digueren: T'has tornat boja!
Però ella assegurava que era així. I ells
deien: Deu ser el seu àngel.
16 I Pere continuava trucant. I van
obrir, el van veure i van quedar
atònits.
17 Llavors els va fer un senyal amb la
mà perquè callessin i els va explicar
com el Senyor l'havia tret fora de la
presó. I digué: Feu-ho saber a Jaume i
als germans. I va sortir i se n'anà a un
altre lloc.
18 I quan es va fer de dia, hi hagué no

poc desconcert entre els soldats sobre el
que havia succeït amb Pere.
19 I Herodes el va fer cercar i, com que
no el van trobar, va interrogar els
guardes i manà que els executessin.
Després va baixar de Judea a Cesarea i
s'hi va quedar.

20 I Herodes estava irritat contra els
de Tir i Sidó, però aquests, de comú
acord se li presentaren després d'haver
persuadit Blast, el camarlenc del rei, i
demanaven la pau, perquè la seva regió
es proveïa de la del rei.
21 I el dia assenyalat, vestit amb
vestidures reials i assegut a la tribuna,
Herodes els adreçava un discurs.
22 I el poble exclamava: És la veu d'un
déu i no pas la d'un home!
23 Però immediatament un àngel del
Senyor el va ferir, perquè no havia
donat la glòria a Déu. I va morir
menjat pels cucs.

24 I la Paraula de Déu creixia i es
multiplicava.
25 I quan van haver complert el seu
servei, Bernabé i Saule van tornar de
Jerusalem, i van prendre amb ells
Joan, de sobrenom Marc.

13 I a l'església que era a Antioquia
hi havia alguns profetes i mestres:
Bernabé i Simeó, l'anomenat Níger, i
Lluci el Cireneu, Manaèn, germà de llet
del tetrarca Herodes, i Saule.
2 I mentre ells servien el Senyor i
dejunaven, l'Esperit Sant va dir:
Aparteu-me Bernabé i Saule per a
l'obra a què els he cridat.
3 Llavors, després d'haver dejunat i
pregat, els van imposar les mans i els
van acomiadar.

4 Ells doncs, enviats per l'Esperit
Sant, van baixar a Selèucia, i d'allí van
navegar cap a Xipre.
5 I en arribar a Salamina, anunciaven
la paraula de Déu en les sinagogues
dels jueus. També tenien Joan com a
assistent.
6 I després de travessar l'illa fins a
Pafos, van trobar un mag, un fals
profeta jueu, anomenat Barjesús,
7 que era amb el procònsol Sergi Pau,
un home assenyat. Aquest va cridar
Bernabé i Saule i desitjava escoltar la
paraula de Déu.
8 Però el mag Elimes, que així es
tradueix el seu nom, se'ls oposava i
procurava desviar de la fe el procònsol.
9 Llavors Saule, anomenat també Pau,
ple de l'Esperit Sant, el va mirar
fixament,
10 i digué: Tu, ple de tota mena
d'engany i de tota malícia, fill del
diable, enemic de tota justícia! No
pararàs de tòrcer els camins rectes del
Senyor?
11 I ara, heus aquí, la mà del Senyor
damunt teu, et tornaràs cec i no veuràs
el sol fins un cert temps. I a l'instant la
fosca i la tenebra caigueren sobre ell, i
voltava buscant algú que el conduís per
la mà.
12 Llavors el procònsol va creure, en
veure el que havia succeït, meravellat
de la doctrina del Senyor.

13 I Pau i els seus companys van
salpar de Pafos i van arribar a Perga de
Pamfília. Però Joan es va separar d'ells
i se'n va tornar a Jerusalem.
14 I ells, travessant des de Perga,
arribaren a Antioquia de Pisídia; el
dissabte van entrar a la sinagoga i van
seure.
15 Després de la lectura de la Llei i
dels Profetes, els dirigents de la
sinagoga els van enviar a dir: Germans,
si teniu alguna paraula d'exhortació
per al poble, parleu.
16 I Pau es va aixecar, va fer un senyal
amb la mà i digué: Israelites, i els qui
temeu Déu, escolteu:
17 El Déu d'aquest poble Israel va
escollir els nostres pares i va engrandir
el poble durant el seu sojorn en la terra
d'Egipte, i amb el seu braç alçat els en
va fer sortir.
18 I durant un període de quaranta
anys suportà el seu comportament en el
desert.
19 I va destruir set nacions en la terra
de Canaan i els va repartir la seva
terra.
20 I després d'aquestes coses, uns
quatre-cents cinquanta anys, els va
donar jutges, fins al profeta Samuel.
21 I llavors van demanar un rei, i Déu
els donà Saül, fill de Quis, home de la

tribu de Benjamí, durant quaranta anys.
22 I després d'haver-lo tret, els va alçar David com a rei, de qui va donar també testimoni: He trobat David, *fill* de Jessé, un home segons el meu cor, que farà tota la meva voluntat.[a]
23 Del llinatge d'aquest, segons la promesa, Déu va alçar a Israel un salvador, Jesús.
24 Abans de la seva entrada, Joan havia predicat un baptisme de penediment a tot el poble d'Israel.
25 I quan Joan estava acabant la seva cursa, deia: Qui suposeu que sóc? Jo no el sóc, però mireu, darrera meu ve aquell de qui no sóc digne de deslligar el calçat dels seus peus.[b]
26 Germans, fills del llinatge d'Abraham i els qui d'entre vosaltres teniu temor de Déu, a vosaltres és enviada la paraula d'aquesta salvació.
27 Perquè els habitants de Jerusalem i els seus dirigents el van desconèixer a ell i també les veus dels profetes que es llegeixen cada dissabte, i les van complir quan el van condemnar.
28 I encara que no van trobar cap motiu de mort, van demanar a Pilat que el fes morir.
29 I quan hagueren complert totes les coses que havien estat escrites concernent a ell, el van baixar de la fusta i el van posar en un sepulcre.
30 Però Déu el va ressuscitar d'entre els morts.
31 I durant molts dies es va aparèixer als qui havien pujat amb ell de Galilea a Jerusalem, que són els seus testimonis davant el poble.
32 I nosaltres us anunciem les bones noves de la promesa feta als pares,
33 que Déu ha complert en els seus fills, en nosaltres, ressuscitant Jesús, tal com està escrit en el psalm segon: Tu ets el meu fill, avui jo t'he engendrat.[c]
34 I que el va ressuscitar d'entre els morts per no tornar mai més a la corrupció, ho va expressar així: Us donaré les santes i fidels promeses de David.[d]
35 Per això diu també en un altre *psalm:* No permetràs que el teu Sant vegi la corrupció.[e]
36 Perquè David, ben cert, després d'haver servit la voluntat de Déu en la seva generació, s'adormí *en la mort* i fou reunit amb els seus pares i va veure la corrupció.
37 Però aquell qui Déu ha ressuscitat no va veure la corrupció.
38 Sapigueu doncs, germans, que per mitjà d'ell se us anuncia la remissió dels pecats.
39 I tot el qui creu és justificat per ell de totes les coses de què no vau poder ser justificats per la llei de Moisès.
40 Vigileu doncs, que no vingui sobre vosaltres el que ha estat dit en els Profetes:
41 Mireu, menyspreadors, meravelleu-vos i desapareixeu; perquè jo faig una obra en els vostres dies, una obra que no creureu de cap manera si algú us l'explica.[f]

42 I en sortir de la sinagoga dels jueus, els gentils els pregaven que el dissabte vinent els parlessin d'aquestes coses.
43 I quan *la reunió* de la sinagoga va ser dissolta, molts dels jueus i dels prosèlits piadosos van seguir Pau i Bernabé, que els parlaven i els exhortaven a perseverar en la gràcia de Déu.
44 I el dissabte següent es va reunir quasi tota la ciutat per escoltar la paraula de Déu.
45 Els jueus, en veure les multituds, es van omplir de gelosia i parlaven en contra de les coses que deia Pau, contradient i blasfemant.
46 I Pau i Bernabé van parlar amb gosadia i digueren: Era a vosaltres que primer calia predicar la paraula de Déu, però com que la rebutgeu i vosaltres mateixos no us considereu dignes de la vida eterna, heus aquí, ens girem cap als gentils.
47 Perquè així ens ho ha manat el Senyor: T'he posat com a llum dels gentils, per ser per a salvació fins a l'extrem de la terra.[g]

48 I en sentir això, els gentils es van alegrar i glorificaven la Paraula del Senyor, i van creure tots els qui estaven destinats per a la vida eterna.
49 I la paraula del Senyor s'estenia per tota la regió.
50 Però els jueus van instigar les dones piadoses, les distingides i els

a: 1 Samuel 13:14 b: Jn 1:20,27 c: Psalm 2:7 d: Isaïes 55:3 e: Psalm 16:10 f: Habacuc 1:5 g: Isaïes 49:6

prohoms de la ciutat, i van promoure
una persecució contra Pau i Bernabé, i
els tragueren fora dels seus termes.
51 I ells es van espolsar la pols dels
seus peus contra ells i se'n van a anar a
Iconi.
52 I els deixebles eren omplerts de goig
i de l'Esperit Sant.

14 I succeí que a Iconi van entrar
igualment a la sinagoga dels jueus, i
van parlar de tal manera que va creure
una gran multitud de jueus i de grecs.
2 Però els jueus que no creien van
instigar i maldisposar els cors dels
gentils en contra dels germans.
3 Tanmateix s'hi van quedar bastant
de temps, i parlaven amb gosadia
confiant en el Senyor, que donava
testimoni de la paraula de la seva
gràcia i concedia que es fessin senyals i
prodigis per les seves mans.
4 I la multitud de la ciutat es va
dividir, i els uns estaven amb els jueus i
els altres amb els apòstols.
5 Però quan hi va haver un intent dels
gentils i dels jueus amb els seus
dirigents per maltractar-los i
apedregar-los,
6 ells, en adonar-se'n, van fugir cap a
les ciutats de Licaònia, Listra i Derbe, i
la comarca de l'entorn,
7 i predicaven l'evangeli allà.

8 I a Listra hi havia un home assegut,
invàlid dels peus, coix des del ventre de
la seva mare, que mai no havia
caminat.
9 Escoltava parlar a Pau, el qual s'hi
va fixar, i en veure que tenia fe per ser
guarit,
10 digué amb veu alta: Alça't dret
sobre els teus peus! I va saltar i va
començar a caminar.
11 I les multituds, en veure el que Pau
havia fet, van aixecar la veu i van dir
en licaoni: Els déus s'han fet semblants
als homes i han baixat a nosaltres!
12 A Bernabé l'anomenaven Zeus, i a
Pau, Hermes, perquè era el qui portava
la paraula.
13 I el sacerdot del *temple de* Zeus que
hi ha davant llur ciutat dugué toros i
garlandes a les portes, i volia oferir un
sacrifici juntament amb les multituds.
14 Però quan els apòstols Bernabé i
Pau ho van sentir, es van esquinçar els
vestits i es llançaren enmig de la gent
cridant
15 i dient: Homes, per què feu això?
Nosaltres som també humans, de la
mateixa naturalesa que vosaltres, que
us prediquem l'evangeli a fi que us
convertiu d'aquestes vanitats al Déu
vivent, que va fer el cel, i la terra, i el
mar, i tot el que hi ha en ells;
16 que en les passades generacions va
deixar que tots els gentils anessin pels
seus propis camins,
17 encara que mai no va deixar de
donar testimoni de si mateix, fent bé,
donant-vos des del cel pluges i
estacions fructíferes, omplint els
vostres cors d'aliment i d'alegria.
18 I dient aquestes coses, a penes van
poder aturar les multituds perquè no
els oferissin sacrificis.

19 I vingueren uns jueus d'Antioquia i
d'Iconi, van persuadir les multituds, i
van apedregar Pau i el van arrossegar
fora de la ciutat, pensant-se que era
mort.
20 Però quan els deixebles el van
rodejar, es va alçar i entrà a la ciutat.
L'endemà va sortir amb Bernabé cap a
Derbe.

21 Després d'haver anunciat l'evangeli
en aquella ciutat i d'haver fet
nombrosos deixebles, se'n van tornar a
Listra, i a Iconi i a Antioquia.
22 I afermaven les ànimes dels
deixebles, exhortant-los a perseverar
en la fe, i deien: Ens cal entrar en el
regne de Déu a través de moltes
afliccions.
23 I els van designar ancians a cada
església, i després d'haver pregat amb
dejunis, els van encomanar al Senyor
en qui havien cregut.

24 I van travessar Pisídia i van arribar
a Pamfília.
25 I havent anunciat la paraula a
Perga, van baixar a Atalia;
26 i d'allà navegaren vers Antioquia,
des d'on havien estat encomanats a la
gràcia de Déu per a l'obra que havien
complert.
27 I quan van arribar, van reunir

l'església i van contar tot el que Déu
havia fet amb ells i com havia obert als
gentils la porta de la fe.
28 I es van estar allí força temps amb
els deixebles.

15 I alguns que havien baixat de
Judea ensenyaven als germans: Si no
us feu circumcidar segons el costum de
Moisès no podeu ser salvats.
2 Com que es va produir un desacord i
una discussió no pas petita de Pau i
Bernabé contra ells, van determinar
que Pau, Bernabé i alguns altres
pugessin a trobar els apòstols i ancians
a Jerusalem per tractar aquesta
qüestió.
3 Assistits per l'església doncs, van
anar travessant Fenícia i Samaria
explicant la conversió dels gentils i
donaven molta alegria a tots els
germans.
4 I quan van arribar a Jerusalem, van
ser rebuts per l'església, els apòstols i
els ancians, i els van explicar tot el que
Déu havia fet amb ells.
5 Però alguns de la secta dels fariseus
que havien cregut es van aixecar i
deien: Cal circumcidar-los i manar-los
que guardin la llei de Moisès.

6 I es van reunir els apòstols i els
ancians per examinar aquest
assumpte.
7 I després de molta discussió, Pere
s'aixecà i els digué: Germans, vosaltres
sabeu que des dels primers dies Déu va
escollir d'entre nosaltres que per la
meva boca els gentils escoltessin la
paraula de l'evangeli i creguessin.
8 I el Déu que coneix els cors ha
testimoniat a favor d'ells donant-los
l'Esperit Sant com a nosaltres;
9 i no ha fet cap diferència entre
nosaltres i ells, havent purificat els
seus cors per la fe.
10 Ara doncs, per què proveu Déu
imposant sobre el coll dels deixebles un
jou que ni els nostres pares ni nosaltres
no hem pogut portar?
11 En canvi, creiem que és per la
gràcia del Senyor Jesu-Crist que som
salvats, de la mateixa manera que ells.

12 I tota la multitud va callar, i van
escoltar Bernabé i Pau que explicaven
tots els senyals i prodigis que Déu
havia fet entre els gentils per mitjà
d'ells.
13 I quan van callar, Jaume va
respondre dient: Germans, escolteu-me:
14 Simeó ha explicat com primer Déu
va visitar els gentils per escollir-se
d'entre ells un poble per al seu Nom.
15 I amb això concorden les paraules
dels profetes, tal com està escrit:
16 Després d'aquestes coses, tornaré i
reconstruiré el tabernacle de David,
que ha caigut, i reconstruiré les seves
ruïnes i el redreçaré,
17 a fi que cerquin el Senyor la resta
dels homes, és a dir tots els gentils
sobre els quals és invocat el meu Nom,
diu el Senyor que fa totes aquestes
coses.[a]
18 De Déu són conegudes des de
l'eternitat totes les seves obres.
19 Per tant, jo considero que no s'ha de
molestar els qui es converteixen a Déu
d'entre els gentils,
20 sinó escriure'ls una carta dient-los
que s'abstinguin de les contaminacions
dels ídols, de la fornicació, d'animals
ofegats i de la sang.
21 Perquè Moisès des de generacions
passades té els qui el prediquen a les
sinagogues de cada ciutat, on se'l
llegeix cada dissabte.

22 Llavors va semblar bé als apòstols i
als ancians amb tota l'església d'escollir
homes d'entre ells per enviar-los a
Antioquia amb Pau i Bernabé: Judes
anomenat Barsabàs i Siles, homes
dirigents entre els germans.
23 I van escriure el següent de pròpia
mà: Els apòstols, els ancians i els
germans saludem els germans que
provenen dels gentils que són a
Antioquia, Síria i Cilícia.
24 Com que hem sentit a dir que
alguns que han sortit de nosaltres us
han destorbat amb paraules i han
trasbalsat les vostres ànimes dient-vos
que us heu de fer circumcidar i heu de
guardar la llei, sense que nosaltres els
ho haguéssim pas manat,
25 ens ha semblat bé a tots d'escollir
uns homes i enviar-vos-els juntament
amb els nostres estimats Bernabé i
Pau,

a: Amós 9:11-12

26 homes que han dedicat les seves
vides per al nom del nostre Senyor
Jesu-Crist.
27 Us hem enviat, doncs, Judes i Siles,
que us explicaran de paraula aquestes
mateixes coses.
28 Perquè ha plagut a l'Esperit Sant i
a nosaltres de no imposar-vos cap més
càrrega que aquestes coses necessàries:
29 Que us abstingueu de les coses
sacrificades als ídols, de sang,
d'animals ofegats i de fornicació; si us
guardeu d'aquestes coses, fareu ben fet.
Que vagi bé!

30 Llavors van ser acomiadats, van
anar a Antioquia, van reunir tota la
multitud i els van lliurar la carta.
31 Quan la van haver llegit, es van
alegrar per aquest encoratjament.
32 I Judes i Siles, que també eren
profetes, van encoratjar i afermar els
germans amb abundància de paraules.
33 I després de passar-hi un quant
temps, van ser acomiadats en pau pels
germans per tornar-se'n amb els
apòstols;
34 però Siles va decidir de quedar-s'hi.

35 I Pau i Bernabé s'estaven a
Antioquia ensenyant i anunciant amb
molts d'altres la paraula del Senyor.
36 I al cap d'alguns dies, Pau digué a
Bernabé: Tornem-nos-en a visitar els
nostres germans per totes les ciutats on
vam anunciar la paraula del Senyor,
per veure com estan.
37 I Bernabé volia endur-se Joan,
l'anomenat Marc.
38 Però a Pau li semblava que no se
l'havien d'endur, perquè se'ls havia
separat des de Pamfília i no havia anat
a l'obra amb ells.
39 Es va produir doncs un fort
desacord, de manera que es van
separar l'un de l'altre. Bernabé va
prendre Marc i navegà cap a Xipre;
40 I Pau va escollir Siles i va marxar
encomanat pels germans a la gràcia de
Déu.
41 I recorria Síria i Cilícia afermant
les esglésies.

16
I va arribar a Derbe i Listra. I
heus aquí, allà hi havia un deixeble que
es deia Timoteu, fill d'una dona jueva
creient i de pare grec,
2 que tenia un bon testimoni de part
dels germans que eren a Listra i a
Iconi.
3 Pau volgué que aquest anés amb ell,
el va prendre i el circumcidà per causa
dels jueus que hi havia per aquells
indrets, perquè tots sabien que el seu
pare era grec.
4 I quan passaven per les ciutats els
lliuraven les disposicions decretades
pels apòstols i els ancians de
Jerusalem, perquè les guardessin.
5 Així doncs, les esglésies eren
enfortides en la fe i creixien en nombre
cada dia.

6 I després de recórrer Frígia i la regió
de Galàcia, l'Esperit Sant els va
prohibir de predicar la paraula a Àsia;
7 van arribar a Mísia i van intentar
d'anar a Bitínia, però l'Esperit no els ho
va permetre;
8 i després de travessar Mísia, van
baixar fins a Tròada.
9 I Pau va tenir una visió durant la
nit: un home macedoni estava dret i li
demanava dient: Vine a Macedònia i
ajuda'ns.
10 I després que ell hagué vist la visió,
vam procurar immediatament de
marxar cap a Macedònia, concloent que
el Senyor ens havia cridat per
anunciar-los l'evangeli.

11 Llavors vam salpar de Tròada i vam
arribar directament a Samotràcia, i
l'endemà a Neàpolis,
12 i d'allà a Filips, que és la ciutat
principal d'aquella part de Macedònia,
una colònia *romana*, i ens vam quedar
alguns dies en aquesta ciutat.
13 El dissabte vam sortir fora de la
ciutat, a la vora d'un riu, on solia ser la
pregària. Ens vam asseure i parlàvem
amb les dones que s'hi havien reunit.
14 I una dona anomenada Lídia,
venedora de porpra a la ciutat de
Tiatira, que adorava Déu, estava
escoltant i el Senyor li va obrir el cor
perquè estigués atenta a les coses que
deia Pau.
15 I quan va ser batejada, i també la
seva casa, ens va demanar: Si em
considereu fidel al Senyor, entreu a

casa meva i allotgeu-vos-hi. I ens hi va
obligar.

16 I succeí que mentre nosaltres
anàvem a la pregària, ens vingué a
trobar una noia que tenia un esperit
pitònic, que proporcionava molt de
guany als seus amos fent d'endevinaire.
17 Ens seguia, a Pau i a nosaltres, i
cridava dient: Aquests homes són
servidors del Déu altíssim, que ens
anuncien un camí de salvació!
18 I continuava fent això durant molts
dies, fins que Pau, enutjat, es va girar i
digué a l'esperit: En el nom de Jesu-
Crist et mano que surtis d'ella. I en va
sortir al mateix moment.

19 I quan els seus amos van veure que
s'havia esvaït l'esperança del seu
guany, van agafar Pau i Siles i els van
dur a l'àgora davant els dirigents.
20 I els van dur als magistrats i
digueren: Aquests homes, que són
jueus, avaloten la nostra ciutat,
21 i anuncien costums que a nosaltres,
com a romans, no ens és lícit d'acceptar
ni de practicar.
22 I la multitud es va aixecar tota
alhora contra ells, i els magistrats els
van esquinçar els vestits i ordenaren
que els assotessin amb bastons.
23 Després d'haver-los donat molts
assots, els van ficar a la presó i van
encarregar l'escarceller que els guardés
amb molta seguretat,
24 i ell, com que havia rebut una ordre
tan *estricta*, els ficà a la presó de més
endins i els va fermar els peus al cep.

25 I cap a la mitjanit, Pau i Siles tot
pregant cantaven himnes a Déu, i els
presoners se'ls escoltaven.
26 I de sobte hi hagué un gran
terratrèmol, fins a sacsejar els
fonaments de la presó, i a l'instant es
van obrir totes les portes i es van
deslligar les cadenes de tots.
27 I l'escarceller es despertà i, en veure
obertes les portes de la presó, va
desembeinar l'espasa i s'anava a matar
perquè pensava que els presoners
havien fugit.
28 Però Pau va cridar amb veu forta
dient: No et facis cap mal que tots som
aquí!
29 Llavors va demanar uns llums,
entrà corrents i tremolant va caure
davant Pau i Siles.
30 I els va dur a fora i digué: Senyors,
què em cal fer per ser salvat?
31 I ells digueren: Creu en el Senyor
Jesu-Crist i seràs salvat, tu i la teva
casa.
32 I li van anunciar la paraula del
Senyor, a ell i a tots els de casa seva.
33 I els va agafar en aquella mateixa
hora de la nit, els rentà les ferides, i tot
seguit van ser batejats ell i tots els
seus;
34 i se'ls va endur a casa seva i els va
parar taula, i es va alegrar molt amb tots
els de casa seva d'haver cregut en Déu.

35 I quan es va fer de dia, els
magistrats enviaren els agutzils a dir:
Deixa anar aquells homes.
36 I l'escarceller va comunicar aquestes
paraules a Pau: Els magistrats han
enviat l'ordre de deixar-vos anar. Ara
doncs sortiu i aneu-vos-en en pau.
37 Però Pau els va dir: Ens han
assotat públicament sense que se'ns
hagi condemnat, tot i que som
ciutadans romans, ens han ficat a la
presó i ara ens en fan sortir d'amagat?
No, de cap manera. Que vinguin ells
mateixos i ens en treguin.
38 I els agutzils van comunicar
aquestes paraules als magistrats. I
aquests, en sentir que eren romans, es
van espantar.
39 Llavors van anar a excusar-se, els
tragueren fora i els van demanar que
sortissin de la ciutat.
40 I van sortir de la presó i van entrar
a *casa de* Lídia, i després de veure els
germans, els van encoratjar i van
marxar.

17 I després de travessar Amfípolis
i Apol·lònia, van arribar a Tessalònica,
a on hi havia la sinagoga dels jueus.
2 I Pau, segons el seu costum, hi va
entrar i durant tres dissabtes va
discutir amb ells basant-se en les
Escriptures,
3 explicant i demostrant que el Crist
havia de patir i ressuscitar d'entre els
morts, i dient: Aquest és el Crist-Jesús
que us anuncio.

4 I alguns d'ells van creure i es van
ajuntar amb Pau i Siles, i també una
gran multitud de grecs piadosos i no
poques dones distingides.

5 Però els jueus incrèduls, engelosits,
van arreplegar alguns homes dolents
dels de la plaça, van ajuntar una turba
i van avalotar la ciutat; van assaltar la
casa de Jasó i els cercaven per portar-
los davant del poble.
6 I com que no els van trobar, van
arrossegar Jasó i alguns germans
davant dels governadors de la ciutat,
fent crits: Aquests que trastornen el
món també han arribat aquí!
7 I Jasó els ha rebut; i tots aquests
obren contra els decrets del Cèsar dient
que hi ha un altre rei: Jesús.
8 I van trasbalsar la multitud i els
governadors de la ciutat que van sentir
aquestes coses.
9 Però després de rebre una fiança de
Jasó i dels altres, els van deixar anar.

10 I els germans, immediatament, de
nit, van enviar Pau i Siles cap a Berea.
Quan hi hagueren arribat van anar a la
sinagoga dels jueus.
11 Però aquests eren més nobles que
els de Tessalònica perquè van rebre la
paraula amb tota atenció, examinant
cada dia les Escriptures per veure si
aquestes coses eren així.
12 Molts d'ells doncs van creure, i
també de les dones gregues distingides
i no pocs homes.
13 Però quan els jueus de Tessalònica
van saber que la paraula de Déu havia
estat anunciada per Pau també a
Berea, se n'hi anaren ells també i van
avalotar les multituds.
14 I llavors, immediatament, els
germans enviaren Pau en direcció cap
al mar, però Siles i Timoteu es van
quedar allà.
15 I els qui acompanyaven Pau el
dugueren fins a Atenes, i se'n van anar
amb l'encàrrec per a Siles i Timoteu
que vinguessin a ell com més aviat
millor.

16 I mentre Pau els esperava a Atenes,
el seu esperit s'agitava dins d'ell veient
la ciutat plena d'ídols.
17 Discutia doncs a la sinagoga amb
els jueus i piadosos, i cada dia a l'àgora
amb els qui eren allà.
18 I alguns dels filòsofs epicuris i
estoics disputaven amb ell. I uns deien:
Què deu voler dir, aquest diletant?
D'altres: Sembla que és un predicador
de divinitats estrangeres. Perquè els
predicava Jesús i la resurrecció.
19 Llavors el van agafar i el van dur a
l'Areòpag, dient: Podríem saber quina
és aquesta nova doctrina de què parles?
20 Perquè ens fas arribar coses
estranyes a les nostres orelles; volem
saber doncs, què signifiquen aquestes
coses.
21 Perquè tots els atenesos i els
estrangers que hi residien no passaven
el temps en res més sinó en contar o
escoltar novetats.

22 Llavors Pau, dret enmig de
l'Areòpag, digué: Homes d'Atenes, en
tot us veig molt religiosos;
23 perquè passant i mirant els vostres
objectes de veneració, he trobat també
un altar on hi havia inscrit: Al Déu
desconegut. Doncs el que reverencieu
sense conèixer, jo us l'anuncio.
24 El Déu que ha fet el món i totes les
coses que hi ha, ell, que és el Senyor del
cel i de la terra, no habita en temples
fets amb les mans;
25 ni és servit per mans humanes, com
si li calgués alguna cosa. Ell és el qui a
tots dóna vida i alè i totes les coses;
26 que va fer d'una única sang tot el
llinatge dels homes perquè habitessin
sobre tota la faç de la terra, i va fixar
els temps predeterminats i els límits on
han d'habitar,
27 a fi que cerquin el Senyor per si el
troben a les palpentes, encara que no és
pas lluny de cadascú de nosaltres.
28 Perquè per ell vivim, ens movem i
som, com també ho digueren alguns
dels vostres poetes: Ja que som del seu
llinatge.
29 Per tant, com que som llinatge de
Déu, no hem pas de pensar que la
deïtat sigui semblant a l'or, la plata o la
pedra, a una obra de l'art i l'enginy de
l'home.
30 Per això Déu ha passat per alt els
temps de la ignorància, i ara mana a
tots els homes de tot arreu que es
penedeixin,

31 perquè ha fixat un dia en què judicarà el món amb justícia per l'Home que ell ha establert, i n'ha donat prova a tots ressuscitant-lo d'entre els morts.

32 Però quan van sentir parlar de resurrecció de morts, alguns se'n burlaven i d'altres deien: Sobre això ja t'escoltarem una altra vegada.
33 I així Pau va sortir d'enmig d'ells.
34 Però alguns homes se li van ajuntar i van creure, entre els quals hi havia també Dionís l'areopagita, una dona anomenada Dàmaris, i d'altres amb ells.

18 I després d'aquestes coses Pau va marxar d'Atenes i arribà a Corint.
2 I va trobar un jueu anomenat Aquila, originari de Pont, que feia poc havia vingut d'Itàlia amb la seva muller Priscil·la, perquè Claudi havia decretat que tots els jueus havien de marxar de Roma; i es va ajuntar amb ells.
3 I com que era del mateix ofici, s'estava amb ells i treballava, perquè el seu ofici era fer tendes.
4 I cada dissabte discutia en la sinagoga i intentava persuadir jueus i grecs.
5 I quan Siles i Timoteu van baixar de Macedònia, Pau era constrenyit per l'Esperit i donava testimoni als jueus que Jesús és el Crist.
6 Però com que ells s'hi oposaven i blasfemaven, s'espolsà els vestits i els digué: La vostra sang sigui sobre el vostre cap, jo n'estic net. Des d'ara aniré als gentils.
7 I se n'anà i va entrar a casa d'un que es deia Just, que adorava Déu, que tenia la casa al costat de la sinagoga.
8 I Crisp, el dirigent de la sinagoga, va creure en el Senyor amb tota la seva casa; i molts dels corintis, en escoltar, creien i eren batejats.
9 I el Senyor, de nit, va dir a Pau en una visió: No tinguis por, parla i no callis,
10 perquè jo sóc amb tu i ningú no et posarà la mà al damunt per fer-te mal; perquè tinc molt de poble en aquesta ciutat.
11 I s'hi estigué durant un any i sis mesos, ensenyant-los la Paraula de Déu.

12 I essent Gal·lió procònsol d'Acaia, els jueus es van aixecar de comú acord contra Pau i el van dur davant del tribunal,
13 i digueren: Aquest incita la gent a adorar Déu d'una forma contrària a la llei.
14 I quan Pau estava a punt d'obrir la boca, Gal·lió digué als jueus: Si es tractés d'algun delicte o d'un crim malvat, oh jueus, us atendria conforme a dret,
15 però si són qüestions de paraules, de noms i de la vostra llei, mireu-vos-ho vosaltres mateixos, perquè jo no vull ser jutge d'aquestes coses.
16 I els va fer fora del tribunal.
17 Llavors tots els grecs van agafar Sòstenes, el dirigent de la sinagoga i li pegaven davant del tribunal, però Gal·lió no en feia gens de cas.

18 I després d'haver-s'hi quedat encara força dies, Pau es va acomiadar dels germans i va navegar cap a Síria, i anaven amb ell Priscil·la i Aquila. A Cencrees es va rapar el cap, perquè tenia fet un vot.
19 I arribà a Efes i els va deixar allí, i ell va entrar a la sinagoga i discutia amb els jueus.

20 I li van demanar que es quedés amb ells més temps, però ell no volgué,
21 sinó que es va acomiadar d'ells dient: Cal que sens falta celebri la Festa que ve a Jerusalem, però tornaré a vosaltres novament, si Déu vol. I va salpar d'Efes.
22 I va desembarcar a Cesarea i va pujar a saludar l'església, i després baixà a Antioquia.
23 I havent-hi passat un temps, va sortir i va recórrer per ordre la regió de Galàcia i Frígia, afermant tots els deixebles.

24 I un jueu anomenat Apol·los, alexandrí d'origen, que era un home eloqüent i poderós en les Escriptures, va arribar a Efes;
25 aquest havia estat instruït en el

camí del Senyor; era fervent d'esperit i
parlava i ensenyava acuradament les
coses referents al Senyor, però només
coneixia el baptisme de Joan.
26 I aquest va començar a parlar amb
gosadia a la sinagoga. Aquila i
Priscil·la el van escoltar i se'l van endur
amb ells per explicar-li més exactament
el camí de Déu.
27 I com que ell volia anar a Acaia, els
germans el van encoratjar i van
escriure als deixebles que el rebessin.
Quan hi arribà, va ajudar molt als qui
per la gràcia havien cregut.
28 Perquè amb gran vigor refutava
els jueus públicament, demostrant
per les Escriptures que Jesús és el
Crist.

19 I s'esdevingué que mentre
Apol·los era a Corint, Pau, després de
travessar les regions superiors va anar
a Efes. Va trobar alguns deixebles i els
digué:
2 ¿Vau rebre l'Esperit Sant quan vau
creure? I ells li digueren: Ni tan sols no
hem sentit dir que hi hagi Esperit
Sant.
3 I els digué: En què heu estat
batejats, doncs? I ells li digueren: En el
baptisme de Joan.
4 I Pau digué: Joan certament va
batejar amb un baptisme de
penediment, dient al poble que
creguessin en aquell que vindria
després d'ell, és a dir, en el Crist-Jesús.
5 I després d'escoltar això, van ser
batejats en el nom del Senyor Jesús.
6 I quan Pau els hagué imposat les
mans, l'Esperit Sant va venir sobre ells,
i parlaven en llengües i profetitzaven.
7 I en total eren uns dotze homes.

8 I va entrar a la sinagoga, i durant
tres mesos hi va parlar amb gosadia,
discutint i intentant persuadir-los
sobre *les coses* del regne de Déu.
9 Però com que alguns s'endurien i no
volien obeir, i parlaven malament del
Camí davant la multitud, es va apartar
d'ells i en va separar els deixebles, i
cada dia discutia a la sala d'un cert
Tirà.
10 I això va durar per espai de dos anys,
de manera que tots els qui habitaven a
Àsia, tant jueus com grecs, van escoltar
la paraula del Senyor Jesús.

11 I Déu feia obres poderoses
extraordinàries per les mans de Pau,
12 fins al punt que posaven els
mocadors o davantals que havien tocat
la seva pell sobre els malalts, i les
malalties s'allunyaven d'ells i en
sortien els mals esperits.
13 Llavors alguns exorcistes jueus
ambulants van provar d'invocar el nom
del Senyor Jesús sobre els qui tenien
mals esperits, dient: Us conjurem pel
Jesús que Pau predica.
14 I alguns dels que feien això eren set
fills del principal sacerdot jueu Esceva.
15 I el mal esperit va respondre dient:
Conec Jesús i sé qui és Pau, però
vosaltres qui sou?
16 I l'home que tenia el mal esperit va
saltar sobre ells, els va dominar i va
poder contra ells, de manera que van
fugir d'aquella casa despullats i
baldats.
17 I això ho van saber tots els jueus i
grecs que vivien a Efes, i el temor va
caure sobre tots ells i el nom del Senyor
Jesús era magnificat.
18 I molts dels qui havien cregut
venien a confessar i posar al descobert
les seves pràctiques.
19 I bastants dels qui havien practicat
les arts màgiques portaven els llibres i
els cremaven davant de tothom. En van
comptar els preus i van trobar que el
seu valor era de cinquanta mil peces de
plata.
20 Així creixia amb força la paraula
del Senyor i s'afermava.
21 I en acabat d'aquestes coses, Pau es
proposà en l'esperit d'anar a Jerusalem
passant per Macedònia i Acaia. I deia:
Després d'haver estat allí, també haig
de veure Roma.
22 I va enviar a Macedònia dos dels
qui l'ajudaven, Timoteu i Erast, i ell es
va quedar un temps a l'Àsia.

23 I per aquell temps es produí un
aldarull no pas petit en relació al Camí.
24 Perquè un argenter anomenat
Demetri, que feia templets de plata
d'Artemis, i proporcionava als artesans
un negoci considerable,
25 va reunir aquests i també els obrers

d'oficis relacionats i els digué: Homes, sabeu que la nostra prosperitat prové d'aquest ofici,
26 i ja veieu i escolteu que aquest Pau ha persuadit i ha fet canviar una gran multitud -no sols a Efes, sinó gairebé a tot l'Àsia-, dient que no són déus els que es fan amb les mans.
27 I no solament hi ha el perill que l'ofici ens caigui en descrèdit, sinó també que el temple de la gran deessa Artemis sigui tingut per no-res i comenci a ser destruïda la seva majestat, que tot Àsia i el món veneren.

28 I en sentir això es van omplir de furor, i cridaven dient: Gran és l'Artemis dels efesis!
29 I tota la ciutat es va omplir de confusió, i es llançaren en massa cap al teatre, prenent amb ells Caius i Aristarc, macedonis, companys de viatge de Pau.
30 I Pau volia entrar a l'assemblea del poble, però els deixebles no li ho van permetre.
31 I també alguns dels asiarques que eren amics seus, van enviar a demanar-li que no es presentés al teatre.

32 Així doncs, uns cridaven una cosa, d'altres una altra, perquè l'assemblea era un desgavell, i la majoria ni sabia per quin motiu s'havien reunit.
33 I d'entre la multitud van fer sortir Alexandre, que els jueus empenyien cap endavant; i Alexandre, fent un senyal amb la mà, volia defensar-se davant l'assemblea del poble.
34 Però quan es van adonar que era jueu, tots es van fer una sola veu i es posaren a cridar durant unes dues hores: Gran és l'Artemis dels efesis!
35 I quan el síndic hagué calmat la multitud, digué: Efesis, qui hi ha que no sàpiga que la ciutat dels efesis és la guardiana del temple de la gran deessa Artemis i de la *imatge* que ha vingut de Zeus?
36 Com que aquestes coses són innegables doncs, convé que us calmeu i no feu res precipitadament.
37 Perquè aquests homes que heu portat ni són sacrílegs ni blasfemen la vostra deessa.
38 Per tant, si Demetri i els artesans que són amb ell tenen alguna raó contra algú, hi ha audiències disponibles i procònsols; que s'acusin entre ells.
39 I si teniu cap altra reclamació, us serà resolta en l'assemblea legal.
40 Perquè correm el perill que ens acusin de sedició per això d'avui, sense que hi hagi cap motiu per poder donar raó d'aquest avalot.
41 I després de dir això, va dissoldre l'assemblea.

20 I després d'haver-se parat l'aldarull, Pau va cridar els deixebles, els saludà, i va sortir per anar cap a Macedònia.
2 I va recórrer aquelles comarques i els va encoratjar amb abundància de paraules, i se n'anà a Grècia.
3 Hi va passar tres mesos, i quan estava a punt d'embarcar-se cap a Síria, els jueus li preparaven un complot, i va decidir de tornar-se'n per Macedònia.
4 I l'acompanyaven fins a l'Àsia: Sòpatre de Berea, Aristarc i Segon de Tessalònica, i Caius de Derbe, Timoteu, i Tíquic i Tròfim de l'Àsia.
5 Aquests anaven al davant i ens van esperar a Tròada.
6 I nosaltres, després dels dies dels Àzims, vam navegar des de Filips i al cap de cinc dies ens vam trobar amb ells a Tròada, on ens vam quedar set dies.

7 I el primer dia de la setmana els deixebles estaven reunits per al partiment del pa i Pau, que havia de marxar l'endemà, els parlava i va allargar la predicació fins a mitjanit.
8 I a la cambra alta on érem reunits hi havia moltes torxes.
9 I un jove anomenat Eutic seia damunt *l'ampit de* la finestra, i vençut per la son mentre Pau predicava durant llarga estona, estant profundament adormit, va caure del tercer pis a baix, i el van aixecar mort.
10 I Pau baixà, es llançà sobre ell, l'abraçà i digué: No us alarmeu, perquè la seva ànima és en ell.
11 I va tornar a pujar a dalt, va partir el pa i va menjar. I després d'haver estat conversant molta estona, fins a trenc d'alba, va marxar.

12 I van portar el noi viu, i en van
quedar molt consolats.

13 I nosaltres ens vam avançar amb la
nau i vam salpar cap a Assos, on
havíem de recollir Pau, perquè així ho
havia determinat amb la intenció de
venir a peu.
14 I quan es va trobar amb nosaltres a
Assos, el vam embarcar i vam anar cap
a Mitilene.
15 I des d'allà vam navegar i l'endemà
vam arribar davant de Quios, i
l'endemà vam abordar a Samos.
Després de quedar-nos a Troguil·li, el
dia següent vam arribar a Milet.
16 Perquè Pau havia decidit de passar
de llarg Efes, a fi de no perdre temps a
l'Àsia, car tenia pressa per veure si
podia ser a Jerusalem pel dia de la
Pentecosta.

17 I des de Milet va enviar *un avís* a
Efes i va fer cridar els ancians de
l'església.
18 I quan hi van arribar, els digué:
Vosaltres sabeu de quina manera m'he
comportat en tot temps amb vosaltres
des del primer dia que vaig arribar a
l'Àsia:
19 He servit al Senyor amb tota
humilitat i amb moltes llàgrimes,
enmig de les proves que m'han
ocasionat els complots dels jueus.
20 No he defugit d'explicar-vos res del
que és profitós i d'instruir-vos en públic
i per les cases.
21 He donat testimoni tant a jueus
com a grecs del penediment vers Déu i
de la fe vers el nostre Senyor Jesu-
Crist.
22 I ara, heus aquí, estic lligat en
l'esperit i me'n vaig a Jerusalem, sense
saber el que m'hi ha de passar;
23 sinó és que l'Esperit Sant, en cada
ciutat, em dóna testimoni dient que
m'esperen cadenes i afliccions.
24 Però no faig cas de res, ni tinc la
meva vida com a preciosa per a mi
mateix, mentre acompleixi la meva
cursa amb goig i el ministeri que vaig
rebre del Senyor Jesús, de donar
testimoni de l'evangeli de la gràcia de
Déu.
25 I ara, heus aquí, sé que cap de
vosaltres, entre els quals he passat
predicant el regne de Déu, ja no veurà
més la meva cara.
26 Per això us dono testimoni en el dia
d'avui que jo estic net de la sang de
tots,
27 perquè no he defugit d'anunciar-vos
tot el propòsit de Déu.
28 Per tant tingueu compte de
vosaltres mateixos i de tot el ramat, en
el qual l'Esperit Sant us ha posat com a
supervisors per pasturar l'església de
Déu que ell va adquirir amb la seva
pròpia sang.
29 Perquè jo sé que després de la meva
partença s'introduiran entre vosaltres
llops rapaços que no planyeran el ramat;
30 i d'entre vosaltres mateixos
s'aixecaran homes que parlaran coses
perverses, per arrossegar els deixebles
darrera d'ells.
31 Per això vetlleu i recordeu que
durant tres anys, nit i dia, no he parat
d'exhortar-vos amb llàgrimes a cadascú
de vosaltres.
32 I ara, germans, us encomano a Déu
i a la paraula de la seva gràcia; a ell
que és poderós per sobreedificar i per
donar-vos herència amb tots els
santificats.
33 No he cobejat plata, ni or ni vestit
de ningú;
34 i vosaltres sabeu que aquestes
mans han servit a les meves
necessitats i les dels qui eren amb mi.
35 En totes les coses us he mostrat que
és treballant així de dur com cal ajudar
els febles i recordar les paraules del
Senyor Jesús que ell mateix va dir: És
més feliç donar que rebre.

36 I havent dit aquestes coses, es posà
de genolls i va pregar amb tots ells.
37 I tots es van posar a plorar molt, i
s'abraçaven a Pau i el besaven,
38 afligits sobretot per això que els
havia dit, que ja no veurien més la seva
cara. I el van acompanyar fins a la nau.

21 I s'esdevingué que, després
d'haver-nos separat d'ells, vam navegar
i vam arribar directament a Cos,
l'endemà a Rodes i d'allà a Pàtara;
2 i havent trobat una nau que feia la
travessia a Fenícia, hi vam embarcar i
ens vam fer a la mar.

3 I quan vam arribar a les envistes de Xipre, la vam deixar a l'esquerra, vam navegar cap a Síria i vam abordar a Tir, perquè la nau hi havia de descarregar la càrrega.
4 I hi vam trobar deixebles i ens hi vam quedar set dies; i ells deien a Pau per l'Esperit que no pugés a Jerusalem.
5 I quan vam completar els dies, vam sortir i vam marxar acompanyats per tots ells amb les seves mullers i fills fins a fora de la ciutat. I ens vam agenollar a la platja i vam pregar.
6 I després d'acomiadar-nos els uns dels altres, vam pujar al vaixell i ells se'n van tornar a casa seva.
7 I nosaltres, continuant el viatge per mar, des de Tir vam fer cap a Ptolemaida, vam saludar els germans i ens vam estar un dia amb ells.
8 L'endemà Pau i els qui anàvem amb ell vam sortir i vam arribar a Cesarea; vam entrar a casa de Felip l'evangelista, que era un dels set, i ens hi vam allotjar.
9 I aquest tenia quatre filles verges que profetitzaven.
10 I ens hi vam quedar bastants dies, i un profeta anomenat Àgab baixà de Judea
11 i va venir a trobar-nos; va agafar el cinturó de Pau, es lligà els peus i les mans i digué: Això diu l'Esperit Sant: L'home de qui és aquest cinturó, els jueus el lligaran així a Jerusalem i el lliuraran a mans dels gentils.
12 I quan haguérem escoltat aquestes coses, nosaltres i els del lloc li demanàvem que no pugés a Jerusalem.
13 I Pau va respondre: Què feu plorant i trencant-me el cor? Perquè jo estic disposat no solament a ser lligat, sinó també a morir a Jerusalem pel nom del Senyor Jesús.
14 I com que no es deixava convèncer, vam cedir dient: Que es faci la voluntat del Senyor.

15 I després d'aquests dies vam preparar l'equipatge i vam pujar a Jerusalem.
16 I també van venir amb nosaltres alguns deixebles de Cesarea i ens dugueren a casa d'un tal Mnasó de Xipre, un deixeble d'antic, per allotjar-nos-hi.
17 I quan vam arribar a Jerusalem, els germans ens van rebre amb alegria.
18 I l'endemà Pau va entrar amb nosaltres a casa de Jaume, i es van reunir tots els ancians.
19 I després de saludar-los, els va explicar detalladament les coses que Déu havia obrat entre els gentils per mitjà del seu ministeri.
20 I ells, quan ho van haver escoltat, van glorificar el Senyor, i li digueren: Ja veus, germà, quants milers de jueus hi ha que han cregut, i tots són zelosos de la llei;
21 però se'ls ha informat que tu ensenyes a abandonar Moisès a tots els jueus que viuen entre els gentils, dient que no circumcidin els seus fills ni caminin segons els costums.
22 Què fem, doncs? Sens dubte es reunirà una multitud, perquè sabran que has arribat.
23 Fes doncs això que et diem: Tenim quatre homes que han fet un vot;
24 pren-los, purifica't amb ells i paga per ells perquè es facin rapar el cap, a fi que tothom sàpiga que no hi ha res del que se'ls havia informat referent a tu, sinó que tu també camines guardant la llei.
25 Quant als gentils que han cregut, nosaltres *els* vam escriure després de concloure que no havien d'observar res d'això, sinó que s'abstinguin d'allò que ha estat sacrificat als ídols, de sang, d'animals ofegats i de fornicació.

26 Llavors Pau prengué els homes i l'endemà es va purificar amb ells, entrà en el temple per fer conèixer el compliment dels dies de la purificació, fins que s'oferís l'ofrena per a cadascun d'ells.
27 I quan s'estaven a punt de complir els set dies, els jueus d'Àsia el van veure al temple i van revoltar tota la multitud i li van posar les mans al damunt,
28 cridant: Israelites, ajudeu-nos! Aquest és l'home que ensenya tothom pertot arreu contra el poble, la llei i aquest lloc, i fins i tot ha fet entrar grecs en el temple i ha profanat aquest lloc sant!
29 Perquè abans havien vist l'efesi Tròfim a la ciutat amb ell, i suposaven

que Pau l'havia fet entrar en el temple.
30 I tota la ciutat es va commoure i el poble hi va acudir corrent. I van agafar Pau, l'arrossegaren fora del temple i van tancar les portes immediatament.
31 I mentre intentaven de matar-lo, van fer saber al tribú de la cohort que tot Jerusalem estava en confusió.
32 I de seguit va prendre soldats i centurions i baixà corrents cap a ells; aquests, en veure el tribú i els soldats, van parar de copejar Pau.
33 Llavors el tribú es va atansar, l'agafà i va manar que el lliguessin amb dues cadenes; i preguntava qui era i què havia fet.
34 Però entre la multitud uns cridaven una cosa i els altres una altra. Com que no podia saber res de cert a causa de l'aldarull, va manar que el duguessin a la fortalesa.
35 I quan arribà a les escales, va succeir que va ser portat a pes els soldats a causa de la violència de la turba;
36 perquè la multitud del poble anava darrera, cridant: Mata'l!
37 I quan l'anaven a ficar dins de la fortalesa, Pau diu al tribú: M'és permès de dir-te una cosa? I ell digué: Saps grec?
38 ¿No ets doncs l'egipci que fa un cert temps va aixecar una revolta i es va emportar al desert quatre mil sicaris?
39 I Pau digué: Jo sóc un jueu de Tars de Cilícia, un ciutadà d'una ciutat no pas insignificant. Et demano que em deixis parlar al poble.
40 I li va permetre; i Pau, dret dalt les escales, va fer un senyal amb la mà al poble. I es produí un gran silenci, i els va parlar en llengua hebraica, dient:

22 Germans i pares, escolteu ara la meva defensa davant vosaltres.
2 I quan van sentir que se'ls adreçava en llengua hebraica, van fer encara més silenci. I digué:
3 Jo ben cert sóc jueu, nascut a Tars de Cilícia, però criat en aquesta ciutat, instruït als peus de Gamaliel conforme l'estricta observança de la llei dels pares, i zelós de Déu com tots vosaltres ho sou avui.
4 I vaig perseguir a mort aquest Camí, lligant i ficant a les presons homes i dones,
5 com fins i tot me n'és testimoni el gran sacerdot i tota l'assemblea dels ancians, dels quals també vaig rebre cartes per als germans i anava a Damasc per portar presoners a Jerusalem també els que eren allà, per tal que fossin castigats.
6 Però em va passar que, mentre hi anava i m'atansava a Damasc, cap al migdia, de sobte va resplendir una gran llum del cel al meu voltant.
7 I vaig caure a terra i vaig sentir una veu que em deia: Saule, Saule, per què em persegueixes?
8 I jo vaig respondre: Qui ets, Senyor? I ell em va dir: Jo sóc Jesús el Natzarè a qui tu persegueixes.
9 I els qui eren amb mi van veure també la llum i es van espantar, però no van entendre la veu del qui em parlava.
10 I vaig dir: Què he de fer, Senyor? I el Senyor em digué: Alça't, vés a Damasc i allà se't diran totes les coses que se t'han assenyalat que facis.
11 I com que no hi veia a causa de la resplendor d'aquella llum, vaig arribar a Damasc conduït per la mà dels qui anaven amb mi.
12 Llavors un cert Ananies, un home piadós conforme a la llei, ben considerat per tots els jueus que habiten allà,
13 vingué a mi, s'atansà i em digué: Saule, germà, recobra la vista. I en aquell mateix moment el vaig veure.
14 I ell digué: El Déu dels nostres pares et va designar a fi que coneguessis la seva voluntat i veiessis el Just i escoltessis la veu de la seva boca,
15 perquè li seràs un testimoni davant de tots els homes de les coses que has vist i escoltat.
16 I ara, per què trigues? Alça't, sigues batejat i neteja't dels teus pecats, invocant el nom del Senyor.
17 I em va succeir que després de tornar a Jerusalem i mentre pregava en el temple, vaig entrar en èxtasi,
18 i el vaig veure i em digué: Afanya't i surt de pressa de Jerusalem, perquè no acceptaran el teu testimoni de mi.
19 I jo vaig dir: Senyor, ells saben que

jo empresonava i assotava per les sinagogues els qui creien en tu,
20 i quan era vessada la sang del teu testimoni Esteve, jo també hi era present i estava d'acord amb la seva mort i guardava els mantells dels qui el mataven.
21 I em digué: Vés, perquè jo t'enviaré lluny, als gentils.

22 I l'havien anat escoltant fins aquesta paraula, però llavors van aixecar la veu dient: Traieu-lo de la terra aquest, no convé que visqui!
23 I com que ells cridaven, i llançaven els mantells i tiraven pols enlaire,
24 el tribú va manar que l'entressin a la fortalesa, i digué que l'interroguessin amb assots a fi de saber per quina causa cridaven així contra ell.

25 I quan l'havien estirat amb les corretges, Pau digué al centurió que era allà: ¿Us és permès d'assotar un ciutadà romà sense haver-lo condemnat?
26 I quan va sentir això, el centurió va anar al tribú i l'avisà dient: Mira el que estàs a punt de fer, perquè aquest home és un romà.
27 Llavors el tribú hi anà i li digué: Digue'm, tu ets romà? I ell digué: Sí.
28 I el tribú respongué: Jo vaig aconseguir aquesta ciutadania amb un gran capital. I Pau digué: Doncs jo ho sóc de naixement.
29 Llavors es van apartar d'ell immediatament els qui estaven a punt d'interrogar-lo; i el tribú també va tenir por quan va saber del cert que era romà, perquè l'havia lligat.

30 I l'endemà, volent saber del cert el motiu per què els jueus l'acusaven, el va deslligar de les cadenes, va manar que vinguessin els principals sacerdots i tot el seu sanedrí i va baixar Pau i el posà enmig d'ells.

23 I Pau va mirar fixament el sanedrí i digué: Germans, jo m'he comportat amb tota bona consciència davant Déu fins al dia d'avui.
2 I el gran sacerdot Ananies manà als qui eren vora d'ell que li peguessin a la boca.
3 Llavors Pau li digué: Déu et pegarà a tu, paret emblanquinada! ¿I tu seus per jutjar-me segons la llei, i manes que em peguin en contra de la llei?
4 I els qui eren a la vora digueren: Insultes el gran sacerdot de Déu?
5 I Pau digué: No sabia, germans, que fos el gran sacerdot; perquè està escrit: No parlaràs malament d'un dirigent del teu poble.[a]
6 I sabent que una part era de saduceus i l'altra de fariseus, Pau exclamà enmig del sanedrí: Germans, jo sóc fariseu, fill de fariseu; se'm jutja a causa de l'esperança i de la resurrecció dels morts.
7 I quan hagué dit això, es produí una dissensió entre fariseus i saduceus, i la multitud es va dividir.
8 Perquè els saduceus diuen que no hi ha resurrecció, ni cap àngel ni esperit, en canvi els fariseus afirmen ambdues coses.
9 I es produí una gran cridòria, i els escribes del partit dels fariseus es van aixecar discutint i dient: No trobem res de mal en aquest home; i si un esperit o un àngel li ha parlat, no lluitem contra Déu.
10 I com que hi havia un gran desacord, el tribú va tenir por que no fessin Pau a trossos i va manar que la tropa baixés i el tragués d'enmig d'ells i que el duguessin a la fortalesa.

11 I l'endemà a la nit, el Senyor se li va aparèixer i li digué: Coratge, Pau! Perquè tal com has donat testimoni de les meves coses a Jerusalem, així també et caldrà donar testimoni a Roma.

12 I quan fou de dia, alguns dels jueus van fer un complot i es van conjurar sota maledicció, dient que no menjarien ni beurien fins que haguessin matat Pau.
13 I els qui havien fet aquesta conjuració eren més de quaranta.
14 I van anar als principals sacerdots i als ancians, i digueren: Nosaltres ens hem conjurat sota maledicció a no tastar res fins que hàgim matat Pau;
15 ara doncs, vosaltres amb el sanedrí, aviseu al tribú que demà us el baixi davant vostre, com per haver

a: Èxode 22:28

d'examinar més acuradament el seu cas, i nosaltres estarem preparats per matar-lo abans que arribi.
16 Però el fill de la germana de Pau va sentir parlar de l'emboscada, i vingué, entrà a la fortalesa, i ho va contar a Pau.
17 I Pau va cridar un dels centurions i digué: Porta aquest jove al tribú, perquè li ha de comunicar una cosa.
18 Llavors el va agafar, el portà al tribú i digué: El presoner Pau m'ha cridat i m'ha demanat que et portés aquest jove perquè t'ha de dir una cosa.
19 I el tribú el prengué de la mà, el portà a part i li preguntà: Que és el que m'has de comunicar?
20 I ell digué: Els jueus han acordat de demanar-te que demà facis baixar Pau al sanedrí, com si haguessin d'examinar més acuradament alguna cosa sobre ell.
21 Doncs tu no els creguis, perquè més de quaranta homes d'entre ells li preparen una emboscada, i s'han conjurat sota maledicció a no menjar ni beure fins que l'hagin matat, i ara estan preparats esperant la teva notificació.
22 Llavors el tribú acomiadà el jove i li va manar: No diguis a ningú que m'has avisat d'aquestes coses.

23 I va cridar dos centurions i digué: Tingueu a punt dos-cents soldats per anar a Cesarea, i setanta soldats de cavall i dos-cents llancers per a la tercera hora de la nit.
24 I els digué que preparessin cavalcadures per fer-hi muntar Pau i que el duguessin amb seguretat al governador Fèlix.
25 I va escriure una carta en aquests termes:

26 Claudi Lísies al molt honorable governador Fèlix: Salut!
27 Els jueus van agafar aquest home i estaven a punt de matar-lo, però hi vaig acudir amb la tropa i el vaig rescatar, en saber que era romà.
28 I vaig voler conèixer la raó per què l'acusaven, i el vaig fer baixar davant de llur sanedrí,
29 i vaig trobar que era acusat sobre qüestions de llur llei, però no tenia cap acusació que mereixés la mort o les cadenes.
30 Tanmateix, com que m'han informat que està a punt d'ésser executat un complot dels jueus contra aquest home, te l'he enviat immediatament i també he manat als acusadors que exposin davant teu el que tenen contra ell. Que vagi bé.

31 Llavors els soldats, conforme allò que els havia estat ordenat, van prendre Pau i el van portar de nit a Antípatris.
32 I l'endemà, havent deixat la cavalleria que anés amb ell, se'n tornaren a la fortalesa.
33 Quan van arribar a Cesarea, van donar la carta al governador i també li van presentar Pau.
34 Després de llegir, el governador va preguntar de quina província era; i assabentat que era de Cilícia,
35 digué: T'escoltaré quan hagin arribat els teus acusadors. I va manar que fos guardat en el pretori d'Herodes.

24 I cinc dies després, el gran sacerdot Ananies va baixar amb els ancians i amb un tal orador Tèrtul, els quals van presentar al governador càrrecs contra Pau.
2 I el van cridar, i Tèrtul començà l'acusació dient: Gràcies a tu estem gaudint de molta pau, i per la teva providència s'han fet millores en aquesta nació.
3 Això ho reconeixem sempre i pertot arreu, honorable Fèlix, amb tota mena d'accions de gràcies.
4 Però a fi de no entretenir-te massa, per la teva clemència et prego que ens escoltis breument.
5 Perquè hem trobat aquesta pesta d'home que promou la sedició entre tots els jueus a tot el món, i és un capdavanter de la secta dels natzarens.
6 Que fins i tot va intentar de profanar el temple. I l'agafàrem i el volíem judicar conforme a la nostra llei,
7 però vingué el tribú Lísies i amb gran violència ens el va prendre de les mans.
8 I va manar que els seus acusadors vinguessin davant teu. Si l'interrogues, tu mateix podràs saber per ell totes aquestes coses de què nosaltres l'acusem.

9 I els jueus també s'hi van ajuntar afirmant que això era així.

10 Llavors Pau, quan el governador li va fer senyal de parlar, va respondre: Sabent que ets jutge d'aquesta nació des de fa molts anys, estic més content de fer la defensa del meu cas.
11 Deus saber que no fa més de dotze dies que vaig pujar a adorar a Jerusalem,
12 i no em van trobar discutint amb ningú en el temple, ni tampoc vaig revoltar una multitud en les sinagogues ni en la ciutat.
13 I tampoc no poden provar-te aquestes coses de què ara m'acusen.
14 Però això, t'ho confesso: que d'acord amb el Camí, que ells anomenen una heretgia, serveixo el Déu dels meus pares, creient totes les coses que estan escrites en la Llei i els Profetes;
15 i en Déu tinc posada l'esperança, que ells mateixos també tenen: que hi haurà una resurrecció dels morts, dels justos i dels injustos.
16 I per això m'esforço a tenir en tot moment una consciència sense culpa envers Déu i els homes.
17 Ara, després d'uns quants anys he vingut a portar almoines a la meva nació, i a presentar ofrenes.
18 I en això em van trobar alguns jueus de l'Àsia, després de purificar-me en el temple, i no pas amb una multitud o en un aldarull.
19 Aquells, si tenien res contra mi, s'haurien hagut de presentar davant teu i acusar-me.
20 O sinó que aquests mateixos diguin si van trobar en mi cap delicte quan era davant del sanedrí,
21 llevat d'aquella única afirmació que vaig exclamar dret enmig d'ells: És per causa de la resurrecció dels morts que avui jo sóc judicat per vosaltres.

22 I Fèlix, després d'escoltar això i coneixent prou acuradament les coses referents al Camí, els va ajornar el cas, dient: Quan hagi baixat el tribú Lísies, examinaré el vostre cas.
23 I va manar al centurió que Pau fos custodiat, però que tingués una certa llibertat i sense impedir que cap dels seus el servís o el vingués a veure.
24 I al cap d'alguns dies va venir Fèlix amb la seva dona Drusil·la, que era jueva, i va fer cridar Pau i el va escoltar sobre la fe en Crist.
25 Però quan va parlar de la justícia, la temprança i el judici que ha de venir, Fèlix es va espantar i respongué: Ara vés-te'n, quan trobi una ocasió et faré cridar.
26 I al mateix temps també esperava que Pau li donaria diners a fi que el deixés en llibertat; i per això el feia cridar molt sovint i conversava amb ell.
27 Però van passar dos anys, i Fèlix va rebre per successor Porci Festus. I volent congraciar-se amb els jueus, Fèlix va deixar Pau presoner.

25 Llavors Festus, va arribar a la província, i tres dies després va pujar de Cesarea a Jerusalem.
2 I el gran sacerdot i els prohoms jueus van presentar els càrrecs contra Pau i el pregaven
3 demanant un favor contra ell: que manés que el portessin a Jerusalem, i mentrestant ells li preparaven una emboscada per matar-lo pel camí.
4 Però llavors Festus va respondre que Pau era custodiat a Cesarea i que ell mateix hi havia d'anar aviat.
5 I digué: Doncs que els principals d'entre vosaltres baixin amb mi i, si hi ha res d'improcedent en aquest home, que l'acusin.
6 I després d'haver passat entre ells més de deu dies, baixà a Cesarea; i l'endemà es va asseure al tribunal i va manar que duguessin Pau.
7 I quan arribà, els jueus que havien baixat de Jerusalem el van rodejar, i van presentar contra Pau moltes i greus acusacions que no podien provar.
8 I ell es defensava: No he pecat en res, ni contra la llei dels jueus, ni contra el temple, ni contra el Cèsar.

9 Però Festus, volent congraciar-se amb els jueus, va respondre a Pau i digué: Vols pujar a Jerusalem i ser jutjat allà d'aquestes coses davant meu?
10 I Pau digué: Sóc davant el tribunal del Cèsar, que és on haig de ser jutjat. No he fet cap mal als jueus, com tu saps molt bé.

11 Perquè si sóc culpable i he comès alguna cosa digna de mort, no eludeixo pas de morir; però, si no hi ha res d'això del que aquests m'acusen, ningú no em pot lliurar a ells. Apel·lo al Cèsar.
12 Llavors Festus va deliberar amb el consell i respongué: Has apel·lat al Cèsar, al Cèsar aniràs.

13 I passats alguns dies, el rei Agripa i Bernice van baixar a Cesarea a saludar Festus.
14 I com que s'hi van quedar molts dies, Festus va explicar al rei el cas contra Pau, dient: Hi ha un home que Fèlix va deixar presoner
15 referent al qual, quan vaig anar a Jerusalem, els principals sacerdots i els ancians dels jueus van presentar els càrrecs i van demanar una condemna contra ell.
16 I jo els vaig respondre que no és costum dels romans de lliurar cap home a la mort abans que l'acusat pugui tenir els seus acusadors cara a cara, i se li doni l'oportunitat de defensar-se de l'acusació.
17 Llavors, quan ells vingueren aquí plegats, sense cap dilació, l'endemà em vaig asseure al tribunal i vaig ordenar que duguessin l'home.
18 Els acusadors que van comparèixer no van presentar contra ell cap càrrec dels que jo suposava.
19 Només tenien contra ell algunes qüestions sobre la seva pròpia religió i sobre un tal Jesús mort, que Pau afirmava que és viu.
20 I jo, perplex per la discussió sobre això, li vaig dir si volia anar a Jerusalem i ser jutjat allà concernent aquestes coses.
21 Però com que Pau havia apel·lat perquè fos guardat fins al judici de l'August, vaig ordenar que el guardessin fins que l'envïi al Cèsar.
22 I Agripa digué a Festus: Jo també voldria escoltar aquest home. I ell digué: Demà el podràs escoltar.

23 L'endemà doncs, Agripa i Bernice van venir amb gran pompa i van entrar a la sala d'audiència amb els tribuns i els homes principals de la ciutat; i quan Festus ho va manar, dugueren Pau.
24 I Festus digué: Rei Agripa i tots els homes que sou aquí presents amb nosaltres, vegeu aquest home contra el qual tota la multitud dels jueus m'han demanat a Jerusalem i aquí, cridant que ja no ha de viure més.
25 Però jo, he comprovat que no ha fet res digne de mort, i com que ell mateix ha apel·lat a l'August, he decidit d'enviar-l'hi.
26 Però sobre ell no tinc res de cert per escriure al senyor;[a] per això l'he portat davant vostre, i sobretot davant teu, rei Agripa, a fi que després de l'interrogatori tingui alguna cosa per escriure.
27 Perquè em sembla absurd enviar un presoner sense informar de les acusacions que hi ha contra ell.

26 I Agripa digué a Pau: Se't permet de parlar a favor teu. Llavors Pau va estendre la mà i va fer la seva defensa:
2 Em considero feliç, rei Agripa, d'haver de defensar-me avui de totes les coses de què m'acusen els jueus,
3 especialment perquè tu coneixes tots els costums i també totes les qüestions que hi ha entre els jueus, per això et demano que m'escoltis pacientment.
4 Així doncs, tots els jueus coneixen la meva vida d'ençà de la meva joventut, que des del començament vaig passar entre la meva nació a Jerusalem.
5 Fa molt de temps que em coneixen i saben, si en volen donar testimoni, que he viscut com a fariseu, conforme a la secta més estricta de la nostra religió.
6 I ara se m'està jutjant a causa de l'esperança en la promesa feta per Déu als nostres pares,
7 la qual les nostres dotze tribus esperen aconseguir servint-lo nit i dia amb constància. A causa d'aquesta esperança, rei Agripa, m'acusen els jueus.
8 Per què considereu increïble que Déu ressusciti els morts?

9 No obstant això, jo em vaig pensar que calia fer moltes coses contra el nom de Jesús el Natzaré.
10 I així ho vaig fer a Jerusalem: vaig ficar a la presó molts dels sants amb l'autoritat rebuda pels principals sacerdots, i vaig donar el meu vot

a: títol donat a l'emperador romà

contra ells quan els mataven.
11 I sovint els castigava per totes les
sinagogues i els intentava obligar a
blasfemar; estava tremendament
enfurit contra ells i els perseguia fins a
les ciutats estrangeres.
12 En això, i mentre anava a Damasc
amb l'autoritat i comissió dels
principals sacerdots,
13 al migdia vaig veure pel camí, oh
rei, una llum que venia del cel, més
brillant que el sol, que resplendia
entorn meu i dels qui anaven amb mi.
14 I tots nosaltres vam caure a terra, i
vaig sentir una veu que em parlava en
llengua hebraica: Saule, Saule, per què
em persegueixes? T'és una cosa dura de
reguitnar contra els agullons.
15 I jo vaig dir: Qui ets, Senyor? I ell
digué: Jo sóc Jesús, el qui tu
persegueixes.
16 Però alça't, posa't dret sobre els
teus peus, perquè m'he aparegut a tu
per designar-te ministre i testimoni de
les coses que has vist i de les coses per
a les quals m'apareixeré a tu.
17 T'alliberaré del poble i dels gentils,
als quals ara t'envio,
18 perquè els obris els ulls, a fi que es
converteixin de les tenebres a la llum, i
de la potestat de Satanàs a Déu, perquè
rebin la remissió dels pecats i l'herència
entre els santificats per la fe en mi.

19 Per tant, rei Agripa, no vaig ser
desobedient a la visió celestial,
20 sinó que vaig predicar primer als de
Damasc, als de Jerusalem, als de tota
la regió de Judea i als gentils, que es
penedissin i es convertissin a Déu, fent
obres dignes del penediment.
21 Per aquesta causa els jueus,
després d'haver-me agafat en el temple,
em van intentar de matar.
22 És doncs per l'auxili de Déu que
m'he mantingut fins al dia d'avui
donant testimoni a petits i a grans, i no
he dit altra cosa que allò que els
profetes i Moisès van dir que s'havia
d'esdevenir:
23 que el Crist havia de patir, que ell
havia de ser el primer de ressuscitar
d'entre els morts i que anunciaria la
llum al poble i als gentils.

24 I mentre ell deia aquestes coses en
la seva defensa, Festus digué amb veu
alta: Ets boig, Pau! Les moltes lletres
t'estan tornant boig!
25 Però ell digué: No sóc boig,
honorable Festus, sinó que proclamo
paraules de veritat i de seny!
26 Perquè el rei n'està ben informat
d'aquestes coses, a qui parlo amb
gosadia perquè penso que no ignora cap
d'aquestes coses ja que això no ha
tingut lloc en un racó.
27 ¿Creus, rei Agripa, en els profetes?
Sé que hi creus.
28 Agripa digué a Pau: Per poc em
persuadeixes de fer-me cristià.
29 I Pau digué: Volgués Déu que per
poc i per molt, no solament tu, sinó
també tots els qui avui m'escolten es
tornessin igual que jo, llevat d'aquestes
cadenes.
30 I quan hagué dit aquestes coses, el
rei es va aixecar, i també el governador,
Bernice i els qui seien amb ells.
31 I mentre se n'anaven parlaven
entre ells dient: Aquest home no fa res
que mereixi la mort o les cadenes.
32 I Agripa digué a Festus: Aquest
home se'l podria deixar anar, si no
hagués apel·lat al Cèsar.

27 I quan fou decidit que havíem de
navegar cap a Itàlia, van posar Pau i
alguns altres presoners sota la custòdia
d'un centurió anomenat Juli, de la
cohort Augusta.
2 I vam pujar en una nau adramitina
que havia de navegar cap als ports
d'Àsia i ens vam fer a la mar. Amb
nosaltres venia Aristarc, un macedoni
de Tessalònica.
3 I l'endemà arribàrem a Sidó, i Juli,
que tractava Pau amb humanitat, li va
permetre que anés a visitar els amics
per rebre'n assistència.
4 I d'allà ens vam fer a la mar i vam
navegar a recer de Xipre, perquè els
vents eren contraris.
5 I vam travessar el mar de Cilícia i
Pamfília i vam arribar a Mira de Lícia.
6 I allà el centurió va trobar una nau
alexandrina que navegava cap a Itàlia,
i ens hi va fer pujar.
7 I durant bastants dies vam navegar
lentament; havíem arribat amb
dificultat enfront de Cnidos, i com que

el vent no ens afavoria, vam navegar a
recer de Creta, prop de Salmó.
8 I la vam costejar amb dificultat i
vam arribar a un lloc anomenat Bells-
Ports, prop del qual hi havia la ciutat
de Lasea.

9 I va transcórrer bastant de temps i la
navegació ja era perillosa perquè fins i
tot ja havia passat el Dejuni. Pau els
advertia,
10 dient: Homes, veig que la navegació
s'haurà de fer amb dany i molta pèrdua
no sols per a la càrrega i la nau, sinó
també per a les nostres vides.
11 Però el centurió feia més cas del
pilot i del patró de la nau que del que
deia Pau.
12 I com que el port no era apropiat
per passar-hi l'hivern, la majoria va
prendre el determini de salpar d'allí
per veure si podien arriba a Fènix, un
port de Creta que mira a llebeig i a
mestral, per passar-hi l'hivern.

13 I va bufar una brisa de migjorn i,
pensant que aconseguirien el seu
propòsit, van llevar l'àncora i costejaren
Creta de prop.
14 Però al cap de poc es va precipitar
des de l'illa un vent huracanat, que
s'anomena Euroclidó,
15 i va arrossegar la nau. Com que no
podíem fer front al vent, la vam deixar
anar i érem enduts a la deriva.
16 I corríem a sotavent d'una illa
petita que es deia Clauda, i amb prou
feines vam poder dominar el bot.
17 I després d'haver-lo hissat, usaven
cables per cenyir la nau, i tenint por de
caure en la Sirte, van arriar l'ormeig i
anaven a la deriva.
18 Però com que érem sacsejats
violentament pel temporal, l'endemà
van alleugerir la càrrega.
19 I al tercer dia vam llançar per la
borda l'equipament de la nau amb les
nostres pròpies mans.
20 I com que durant molts dies no
apareixien ni el sol ni els estels, i
teníem al damunt un temporal no pas
petit, finalment perdíem tota esperança
de salvar-nos.
21 I quan feia molt que no havíem
menjat, Pau es posà dret enmig d'ells i
digué: Homes, calia fer-me cas i no
haver sortit de Creta, i haver estalviat
aquest dany i pèrdua.
22 I ara us exhorto a tenir coratge,
perquè cap de les vostres vides no es
perdrà, sinó només la nau.
23 Perquè aquesta nit se m'ha
aparegut un àngel de Déu, de qui sóc i
a qui serveixo,
24 i m'ha dit: No temis Pau, perquè cal
que et presentis davant del Cèsar; i
heus aquí, Déu t'ha concedit tots els qui
naveguen amb tu.
25 Per tant, homes, tingueu bon
coratge, perquè jo tinc confiança en
Déu que serà així com m'ha dit.
26 Però cal que anem a parar en
alguna illa.
27 I quan era la catorzena nit, anant
nosaltres a la deriva per l'Adriàtic, al
voltant de mitjanit, els mariners van
sospitar que s'apropava alguna terra.
28 I van calar la sonda i van trobar
vint braces; van anar una mica més
enllà, van tornar a calar la sonda i hi
van trobar quinze braces.
29 I van tenir por d'estavellar-se en uns
esculls i des de popa van llançar quatre
àncores, i desitjaven que es fes de dia.
30 I els mariners intentaven fugir de
la nau, i despenjaven el bot al mar amb
el pretext d'anar a estendre les àncores
de proa.
31 Pau digué al centurió i als soldats:
Si aquests no es queden a la nau,
vosaltres no us podreu salvar.
32 Llavors els soldats van tallar les
sogues del bot i el van deixar caure.
33 I quan estava a punt de fer-se de
dia, Pau encoratjava tothom a prendre
aliment, i deia: Avui fa catorze dies que
espereu i continueu dejuns, sense
haver pres res.
34 Per això, us prego que mengeu,
perquè això és per al vostre salvament,
que no caurà ni un cabell del cap de cap
de vosaltres.
35 I després de dir això, va prendre pa,
donà gràcies a Déu davant de tots, el
partí i començà a menjar.
36 I tots es van encoratjar i ells també
van prendre aliment.
37 I en total érem dues-centes setanta-
sis persones a la nau.
38 I després de satisfer-se amb
l'aliment, van alleugerir la nau
llançant el blat al mar.

39 I quan va ser de dia, no reconeixien
aquella terra, però es van adonar que
hi havia una badia amb una platja, a
on van intentar, si podien, menar la
nau.
40 I van tallar les àncores, que van
abandonar al mar, i alhora van afluixar
els lligams dels timons; van hissar al
vent la vela major i anaven guanyant
la platja.
41 Però van ensopegar en un indret
batut per dues mars i hi van encallar la
nau; la proa, clavada, quedà immòbil,
mentre que la popa s'anava desfent per
la violència de les onades.
42 I els soldats van resoldre de matar
els presoners, a fi que cap no en fugís
nedant.
43 Però el centurió, que volia salvar
Pau, els va impedir aquell propòsit, i va
manar que els qui poguessin nedar es
llancessin els primers i fessin cap a
terra;
44 i la resta, uns sobre taulons i altres
sobre algunes coses de la nau. I així fou
que tots van arribar salvats a terra.

28 I un cop salvats, llavors ens vam
adonar que l'illa s'anomenava Malta.
2 I els indígenes ens van tractar amb
una humanitat poc corrent; perquè a
causa de la pluja que queia i del fred
van encendre una foguera i ens hi van
portar a tots.
3 I Pau havia plegat un feix de llenya i
quan el tirava al foc, un escurçó que
fugia de l'escalfor se li va clavar a la
mà.
4 I quan els indígenes van veure
l'animal penjant de la seva mà, es
deien els uns als altres: Segurament
aquest home és un assassí, perquè
després d'haver-se salvat del mar, la
Justícia no permet que visqui.
5 Però llavors ell es va espolsar
l'animal cap al foc i no va sofrir cap
mal.
6 I ells esperaven que s'inflaria o que
cauria mort de sobte, però després
d'esperar molta estona i veient que no
li venia cap mal, van canviar d'opinió, i
deien que era un déu.
7 I als voltants d'aquell lloc el principal
de l'illa, anomenat Publi, tenia unes
propietats, i ens va rebre i ens allotjà
amistosament durant tres dies.
8 I succeí que el pare de Publi era al
llit atacat de febres i disenteria. Pau va
entrar a veure'l i, després de pregar i
d'imposar-li les mans, el va guarir.
9 I en acabat de passar això, els altres
de l'illa que tenien malalties venien i
eren curats;
10 els quals també ens van fer molts
honors, i quan ens vam embarcar ens
van proveir de tot el necessari.

11 I al cap de tres mesos ens vam
embarcar en una nau alexandrina que
havia hivernat a l'illa, i duia per
insígnia els Dióscors.
12 I en arribar a Siracusa, hi vam
parar tres dies.
13 I d'allà, fent la volta, vam aconseguir
Règium. L'endemà es girà vent de
migjorn i el segon dia vam arribar a
Putèols,
14 on hi vam trobar germans, i ens
van pregar que ens quedéssim amb ells
set dies. I així vam anar cap a Roma.
15 I els germans d'allà, quan van
sentir parlar de nosaltres, van sortir a
rebre'ns fins al Fòrum d'Appi i Tres
Tavernes. Pau, en veure'ls, donà
gràcies a Déu i prengué coratge.
16 I quan vam entrar a Roma, el
centurió va lliurar els presoners al
comandant de la guàrdia, però a Pau se
li va permetre de viure en privat, amb
un soldat per custodiar-lo.

17 I succeí que al cap de tres dies Pau
va convocar els principals d'entre els
jueus i, quan van estar reunits, els
deia: Germans, sense haver fet res
contra el poble o contra els costums
dels pares, he estat lliurat presoner des
de Jerusalem a mans dels romans;
18 els quals, havent-me interrogat, em
volien deixar lliure perquè no hi havia
en mi cap motiu de mort.
19 Però com que els jueus s'hi
oposaven, em vaig veure obligat a
apel·lar al Cèsar, no pas perquè tingués
res de què acusar la meva nació.
20 Per això doncs, he demanat de
veure-us i parlar-vos, perquè és per
l'esperança d'Israel que estic lligat amb
aquesta cadena.
21 I ells li digueren: Nosaltres no hem
rebut cartes de Judea sobre tu ni cap

dels germans no ha vingut a comunicar
o a dir res de mal contra tu.
22 Però voldríem escoltar el que penses,
perquè referent aquesta secta tenim
sabut que ocasiona oposició pertot arreu.

23 I li van assenyalar un dia, i molts
van venir a veure'l al seu allotjament. I
des del matí fins al vespre els explicava
i els donava testimoni del regne de
Déu, persuadint-los sobre les coses
referents a Jesús, basant-se en la llei
de Moisès i en els profetes.
24 I alguns s'escoltaven el que deia,
però d'altres no volien creure.
25 I desavinguts entre ells, començaven
a marxar. I Pau digué una sola cosa: Bé
ho va dir l'Esperit Sant als nostres
pares per mitjà del profeta Isaïes dient:
26 Vés a aquest poble i digues: Per
més que escolteu, no comprendreu, i
per més que mireu, no hi veureu;
27 perquè el cor d'aquest poble s'ha
engreixat, i han escoltat pesadament
amb les orelles, i han tancat els ulls, no
fos que hi vegin amb els ulls i escoltin
amb les orelles i comprenguin amb el
cor i es convertissin i els guarís.[a]
28 Sapigueu doncs que aquesta
salvació de Déu ha estat enviada als
gentils, i ells escoltaran.
29 I després d'haver dit ell això, els
jueus se'n van anar tenint una gran
discussió entre ells.

30 I Pau es va quedar durant dos anys
sencers en *l'allotjament* que havia
llogat, i rebia tots els qui venien a ell,
31 i predicava el regne de Déu i
ensenyava les coses referents al Senyor
Jesu-Crist amb tota llibertat, sense
impediment.

a: Isaïes 6:9-10

Epístola de l'Apòstol Pau als

ROMANS

1 Pau, servent de Jesu-Crist, cridat com a apòstol, separat per a l'evangeli de Déu,
2 que ell havia promès abans en les santes Escriptures per mitjà dels seus profetes,
3 concernent el seu Fill, que va esdevenir del llinatge de David segons la carn,
4 declarat Fill de Déu en poder, segons l'Esperit de santedat, per la resurrecció dels morts, Jesu-Crist Senyor nostre.
5 Per ell hem rebut la gràcia i l'apostolat per a l'obediència de la fe en tots els gentils, per causa del seu Nom,
6 entre els quals també hi sou vosaltres, cridats de Jesu-Crist.
7 A tots els qui sou a Roma, estimats de Déu, cridats com a sants: gràcia i pau a vosaltres de part de Déu el nostre Pare i del Senyor Jesu-Crist.

8 Primer, dono gràcies al meu Déu per mitjà de Jesu-Crist per tots vosaltres, perquè la vostra fe es proclama en tot el món.
9 Perquè Déu, a qui serveixo amb el meu esperit en l'evangeli del seu Fill, m'és testimoni que incessantment faig memòria de vosaltres
10 i sempre demano en les meves pregàries que si pot ser ara per fi, en la voluntat de Déu, aconsegueixi venir a vosaltres;
11 perquè anhelo de veure-us a fi de compartir amb vosaltres algun do espiritual per tal que sigueu enfortits:
12 és a dir, per encoratjar-me juntament amb vosaltres, per la fe mútua, vostra i meva.
13 No vull que ignoreu, germans, que moltes vegades m'he proposat de venir a vosaltres, però fins ara m'ha estat impedit, per obtenir també entre vosaltres algun fruit, com també entre els altres gentils.
14 Sóc deutor tant als grecs com als bàrbars, als savis com als ignorants.
15 Així doncs, per part meva, estic ben disposat per anunciar-vos l'evangeli també a vosaltres, els qui sou a Roma.

16 Perquè no m'avergonyeixo de l'evangeli de Crist, perquè és poder de Déu per a salvació de tot aquell qui creu, del jueu primer i també del grec.
17 Perquè en ell es revela la justícia de Déu, des de la fe per a la fe, tal com està escrit: El just viurà per la fe.[a]

18 Perquè la ira de Déu es revela des del cel contra tota impietat i injustícia dels homes, que detenen la veritat amb injustícia.
19 Ja que allò que es coneix de Déu els es manifest, perquè Déu els ho ha manifestat.
20 Perquè les coses invisibles d'ell, el seu poder etern i la seva divinitat, són clarament visibles des de la creació del món i es comprenen a través de les coses creades, a fi que siguin inexcusables.
21 Perquè tot i havent conegut Déu, no el van glorificar com a Déu ni li van donar gràcies, sinó que esdevingueren vans en els seus raonaments i el seu cor insensat es va enfosquir.
22 Afirmant ser savis, es van tornar necis,
23 i canviaren la glòria del Déu incorruptible per una imatge semblant a l'home corruptible, a ocells, a quadrúpedes i a rèptils.

24 Per això també Déu els va lliurar a la impuresa en els desitjos dels seus cors per deshonrar els seus cossos entre ells mateixos,
25 els quals van canviar la veritat de Déu per la falsedat, i van adorar i servir la creació en lloc del Creador, que és lloat pels segles, amén.

a: Habacuc 2:4

26 Per això Déu els va lliurar a
passions deshonroses, ja que fins les
seves dones van canviar l'ús natural pel
que és contra natura;
27 i de la mateixa manera els homes
van deixar l'ús natural de la dona i en
la seva lascívia es van abrusar els uns
pels altres, homes amb homes cometent
impudícia, que reben en si mateixos la
paga merescuda per la seva perversió.
28 I com que no van aprovar de
reconèixer Déu, Déu els va lliurar a
una ment reprovada, a fer coses
impròpies:
29 estan plens de tota injustícia,
fornicació, malícia, cobejança, maldat;
plens d'enveja, homicidi, rivalitat,
engany, malvolença; murmuradors,
30 calumniadors, avorridors de Déu,
arrogants, orgullosos, fanfarrons, inventors
de maldats, desobedients als pares,
31 desassenyats, deslleials, sense
afecte natural, sense compassió, sense
misericòrdia;
32 aquests, malgrat que coneixen la
justa sentència de Déu que els qui
practiquen tals coses són dignes de
mort, no sols les fan sinó que també
estan d'acord amb els qui les
practiquen.

2 Per això ets inexcusable, oh home,
tothom que jutja, perquè en allò que
jutges l'altre, et condemnes a tu
mateix, perquè tu que jutges fas les
mateixes coses.
2 Però sabem que el judici de Déu és
segons veritat contra tots els qui
practiquen tals coses.
3 ¿I tu penses, oh home que jutges els
qui practiquen tals coses i les fas, que
t'escaparàs del judici de Déu?
4 ¿O menysprees la riquesa de la seva
bondat, i paciència, i longanimitat,
ignorant que la benignitat de Déu et
guia al penediment?
5 Però segons la teva duresa i el teu
cor impenitent atresores ira per a tu en
el dia de la ira i de la revelació del just
judici de Déu,
6 que retribuirà a cadascú segons les
seves obres:
7 la vida eterna per als qui amb
perseverança en la bona obra cerquen
glòria, honor i incorruptibilitat;
8 però per als egoistes que desobeeixen
la veritat i obeeixen la injustícia,
indignació i ira;
9 tribulació i angoixa sobre l'ànima de
qualsevol home que obra el mal, del
jueu primer i també del grec;
10 però glòria, honor i pau per a tot el qui
obra el bé, al jueu primer i també al grec.
11 Perquè davant de Déu no hi ha
accepció de persones.
12 Ja que tots els qui van pecar sense
llei, també es perdran sense llei; i tots
els qui van pecar sota *la* llei, seran
judicats per *la* llei:
13 perquè davant de Déu, els justos no
són els qui escolten la llei, sinó que els
qui practiquen la llei seran justificats.
14 Perquè quan els gentils, que no
tenen llei, fan per naturalesa les coses
de la llei, aquests, sense tenir llei, són
llei per a si mateixos,
15 ells mostren l'obra de la llei escrita
en els seus cors -donant-los testimoni la
seva consciència, i acusant-los o també
defensant-los els seus pensaments
entre ells mateixos-,
16 en el dia quan Déu judicarà les
coses secretes dels homes per Jesu-
Crist, segons el meu evangeli.

17 Heus aquí, tu que t'anomenes jueu i
descanses en la llei, et glories en Déu,
18 coneixes la *seva* voluntat i, com que
estàs instruït per la llei, aproves les
coses que són més excel·lents,
19 i creus que tu mateix ets guia de
cecs, llum per als qui són en tenebres,
20 instructor dels ignorants, mestre
d'infants, que tens en la llei la forma
del coneixement i de la veritat.
21 Tu, doncs, que ensenyes un altre,
¿no t'ensenyes a tu mateix? Tu que
prediques de no robar, robes?
22 Tu que dius de no adulterar,
adulteres? Tu que abomines els ídols,
t'aprofites dels temples?
23 Tu que et glories en la llei,
deshonres Déu amb la transgressió de
la llei?
24 Perquè per causa de vosaltres el
nom de Déu és blasfemat entre els
gentils,[a] tal com està escrit.
25 Perquè la circumcisió, certament, és
profitosa si practiques la llei, però si ets
transgressor de la llei, la teva
circumcisió es torna incircumcisió.

a: Isaïes 52:5; Ezequiel 36:22

26 Si doncs l'incircumcís guarda els
preceptes de la llei, ¿la seva
incircumcisió, no li serà comptada com
a circumcisió?
27 I si el qui per natura és de la
incircumcisió compleix la llei, ¿no et
jutjarà a tu que amb lletra i circumcisió
ets transgressor de la llei?
28 Perquè no és jueu el qui ho és
exteriorment, ni és circumcisió la que
ho és exteriorment, en la carn;
29 sinó que és jueu el qui ho és
interiorment, i és circumcisió la que ho
és de cor, en l'esperit i no en la lletra; la
lloança del qual no prové dels homes,
sinó de Déu.

3 Quin és doncs l'avantatge del jueu?
O quin és el benefici de la circumcisió?
2 Molt, en tots sentits: primer perquè
els van ser confiats els oracles de Déu.
3 Què hi fa doncs si alguns no van
creure? ¿La seva incredulitat
invalidarà potser la fidelitat de Déu?
4 De cap manera! Sigui Déu veraç i tot
home mentider, segons està escrit: A fi
que siguis justificat en les teves
paraules, i vencis quan vagis a judici.[a]
5 Però si la nostra injustícia fa
ressaltar la justícia de Déu, què direm?
¿És Déu potser injust en infligir la seva
ira? Parlo humanament.
6 De cap manera! Altrament, com
judicaria Déu el món?
7 Perquè si la veritat de Déu, a través
de la meva mentida encara ha abundat
més per a la seva glòria, ¿per què se'm
jutja a mi encara com a pecador?
8 I, ¿per què no fem el mal perquè en
vingui el bé? -com ens calumnien i
alguns afirmen que diem, la
condemnació dels quals és justa.

9 Què doncs? Som millors nosaltres?
No, en absolut! Perquè ja hem acusat a
tots, tant jueus com grecs, que estan
sota pecat.

10 Com està escrit: No hi ha ningú
just, ni un.
11 No hi ha ningú que comprengui, no
hi ha ningú que cerqui Déu.
12 Tots s'han desviat, alhora s'han fet
inútils: no hi ha ningú que actuï amb
benignitat, no n'hi ha ni un de sol.[b]
13 La seva gola és un sepulcre obert,
amb les seves llengües parlen
enganyosament, sota els seus llavis hi
ha verí d'àspids.[c]
14 La seva boca és plena de maledicció
i d'amargor.[d]
15 Els seus peus són lleugers per
vessar sang,
16 en els seus camins hi ha ruïna i
desgràcia,
17 i no han conegut camí de pau.[e]
18 No hi ha temor de Déu davant dels
seus ulls![f]

19 I sabem que tot allò que diu la llei
ho diu als qui estan en la llei, a fi de
tapar tota boca i que tot el món quedi
subjecte al judici de Déu.
20 Per tant, cap carn no serà
justificada davant d'ell per les obres de
la llei, perquè per la llei és el
coneixement del pecat.

21 Però ara, la justícia de Déu s'ha
manifestat sense la llei, testificada per
la Llei i els Profetes,
22 és a dir la justícia de Déu per mitjà
de la fe en Jesu-Crist, per a tots i sobre
tots els qui creuen; perquè no hi ha
diferència,
23 ja que tots han pecat i no
aconsegueixen la glòria de Déu;
24 essent justificats gratuïtament per
la seva gràcia per mitjà de la redempció
que és en Crist-Jesús,
25 a qui Déu va presentar com a
propiciació per la fe en la seva sang, per
la demostració de la seva justícia
havent passat per alt els pecats
passats, en la paciència de Déu;
26 per a la manifestació de la seva
justícia en el temps present a fi que ell
sigui just i justificador del qui té la fe
en Jesús.
27 On és doncs la vanaglòria? Ha
quedat exclosa. Per quina llei? ¿Per la
de les obres? No, sinó per la llei de la fe.
28 Concloem, doncs, que l'home és
justificat per la fe, sense les obres de la
llei.
29 ¿O és que Déu ho és només dels
jueus? ¿No ho és també dels gentils? Sí,
també ho és dels gentils;
30 perquè Déu és u, el qual justificarà
la circumcisió per la fe i la
incircumcisió per mitjà de la fe.

a: Psalm 51:4 b: Psalms 14:1-3; 53:1-3; Eclesiastès 7:20 c: Psalms 5:9; 140:3 d: Psalm 10:7 e: Isaïes 59:7-8 f: Psalm 36:1

31 ¿Invalidem doncs la llei per mitjà
de la fe? De cap manera! Sinó que
afermem la llei.

4 Doncs, ¿què direm que ha obtingut
el nostre pare Abraham segons la carn?
2 Perquè si Abraham va ser justificat
per les obres, té motiu de gloriar-se,
però no pas davant Déu.
3 Què, doncs, diu l'Escriptura?
Abraham va creure Déu, i li fou
comptat com a justícia.[a]
4 Al qui treballa, el sou no se li compta
com un regal, sinó com el que se li deu;
5 mentre que al qui no treballa, però
creu en aquell que justifica l'impiu, la
seva fe li és comptada com a justícia.
6 Així David també descriu la felicitat
de l'home a qui Déu compta la justícia
sense les obres:
7 Feliços aquells als qui els han estat
perdonades les iniquitats, i els seus
pecats han estat coberts;
8 feliç l'home a qui el Senyor no li
compta el pecat.[b]

9 Aquesta felicitat doncs, ¿és per a la
circumcisió o també per a la
incircumcisió? Perquè diem que a
Abraham la fe li va ser comptada com a
justícia.
10 ¿Com li va ser comptada, doncs?
Quan era en la circumcisió o en la
incircumcisió? No pas en la circumcisió,
sinó en la incircumcisió.
11 I va rebre el senyal de la circumcisió,
segell de la justícia de la fe quan era en
la incircumcisió, a fi que ell fos pare de
tots els creients incircumcisos, a fi que
també a ells els sigui comptada la justícia;
12 i pare també dels circumcisos,
d'aquells que no solament són de la
circumcisió, sinó que també caminen en
els passos de la fe que tenia el nostre
pare Abraham quan era incircumcís.

13 Perquè la promesa feta a Abraham
o a la seva descendència, que ell seria
l'hereu del món, no va ser feta per mitjà
de la llei, sinó per mitjà de la justícia
per la fe.
14 Perquè si els hereus són els de la
llei, la fe és inútil i la promesa queda
invalidada,
15 ja que la llei produeix la ira; perquè
on no hi ha llei tampoc no hi ha
transgressió.
16 Per tant, és per la fe, a fi que sigui
segons la gràcia, per tal que la promesa
sigui segura per a tota la descendència,
no només per a la que és de la llei, sinó
també per a la que és de la fe
d'Abraham, que és pare de tots
nosaltres;
17 -com està escrit: T'he posat com a
pare de moltes nacions-,[c] davant de
Déu, en qui va creure, que dóna vida
als morts i anomena les coses que no
són com si fossin.
18 Contra tota esperança, ell va creure
amb esperança, per esdevenir pare de
moltes nacions, segons el que se li
havia dit: Així serà la teva
descendència.[d]
19 I no es va afeblir en la fe, ni va
considerar el seu propi cos, ja esmortit
perquè tenia prop de cent anys, ni
l'esmortiment de la matriu de Sara.
20 I no dubtà amb incredulitat de la
promesa de Déu, sinó que fou enfortit
en la fe i va donar glòria a Déu,
21 plenament convençut que el que ell
ha promès, també és poderós per
complir-ho.
22 I per això li va ser comptat com a
justícia.[e]
23 Però no sols per causa d'ell va ser
escrit: Li fou comptat,
24 sinó també per a nosaltres a qui ens
ha de ser comptat, als qui creuen en
aquell que ressuscità Jesús, el nostre
Senyor, d'entre els morts,
25 el qual va ser lliurat per causa de
les nostres ofenses i fou ressuscitat per
a la nostra justificació.

5 Justificats, doncs, per la fe, tenim
pau amb Déu per mitjà del nostre
Senyor Jesu-Crist,
2 per qui també hem rebut l'accés per
la fe en aquesta gràcia en què estem
ferms, i ens gloriem en l'esperança de
la glòria de Déu.
3 I no només això, sinó que també ens
gloriem en les tribulacions, sabent que
la tribulació produeix perseverança;
4 la perseverança, caràcter provat; el
caràcter provat, esperança;
5 i l'esperança no avergonyeix, perquè
l'amor de Déu s'ha vessat en els nostres

a: Gènesi 15:6 b: Psalm 32:1-2 c: Gènesi 17:5 d: Gènesi 15:5 e: Gènesi 15:6

cors per l'Esperit Sant que ens va ser donat.

6 Perquè Crist, quan nosaltres encara érem febles, en el temps determinat, va morir pels impius.
7 Perquè difícilment algú moriria per un just, encara que algú potser gosaria morir per un de bo;
8 però Déu demostra el seu amor per nosaltres en el fet que essent nosaltres encara pecadors, Crist va morir per nosaltres.
9 Molt més ara doncs, havent estat justificats per la seva sang, serem salvats per ell de la ira.
10 Perquè si essent enemics, vam ser reconciliats amb Déu per la mort del seu Fill, molt més encara, després d'haver estat reconciliats, serem salvats per la seva vida.
11 I no sols això, sinó que també ens gloriem en Déu pel nostre Senyor Jesu-Crist, a través del qual ara hem rebut la reconciliació.

12 Per tant, així com per un sol home va entrar el pecat en el món, i pel pecat la mort, així la mort es va estendre a tots els homes, perquè tots van pecar;
13 ja que fins a la llei el pecat era al món, però el pecat no es compta quan no hi ha llei.
14 Tanmateix, la mort va regnar des d'Adam fins a Moisès també sobre els qui no havien pecat a semblança de la transgressió d'Adam, que és una figura d'aquell que havia de venir.
15 Però el do no és com l'ofensa. Perquè si per l'ofensa d'un de sol, molts van morir, encara va abundar molt més per a molts la gràcia de Déu i el do per la gràcia que ve d'un sol home, Jesu-Crist.
16 I el do no és com *allò que vingué* per un de sol que va pecar. Perquè certament el judici per una sola *ofensa* va ser per a condemnació, mentre que el do per moltes ofenses és per a justificació.
17 Perquè si per l'ofensa d'un de sol, va regnar la mort per causa d'aquest un, molt més els qui reben l'abundància de la gràcia i del do de la justificació regnaran en vida per un de sol: Jesu-Crist.
18 Per tant, així com una sola ofensa fou per a condemnació per a tots els homes, així també un sol acte just fou sobre tots els homes per a justificació de vida.
19 Perquè així com per la desobediència d'un sol home molts van ser fets pecadors, així també per l'obediència d'un de sol molts seran fets justos.
20 I la llei va entrar a fi que abundés l'ofensa. Però allà on abundà el pecat, sobreabundà la gràcia,
21 per tal que així com el pecat va regnar en la mort, així també la gràcia regnés per mitjà de la justícia per a vida eterna, per Jesu-Crist Senyor nostre.

6 Què direm doncs? ¿Continuarem en el pecat perquè abundi la gràcia?
2 De cap manera! Els qui vam morir al pecat, ¿com viurem encara en ell?
3 ¿O ignoreu que tots els qui hem estat batejats en Crist-Jesús, hem estat batejats en la seva mort?
4 Hem estat sepultats doncs amb ell pel baptisme en la mort, a fi que així com Crist ressuscità d'entre els morts per la glòria del Pare, així també nosaltres caminem en vida nova.
5 Perquè si hem estat identificats amb ell en la semblança de la seva mort, també ho serem en la resurrecció,
6 sabent això: que el nostre home vell fou crucificat amb ell, a fi que el cos pecaminós quedi sense força, de manera que ja no servim més el pecat.
7 Perquè el qui va morir ha estat alliberat del pecat.

8 I si vam morir amb Crist, creiem que també viurem amb ell,
9 sabent que Crist va ressuscitar d'entre els morts i ja no mor més: la mort ja no té domini sobre ell.
10 Perquè en la mort que va morir, va morir al pecat una vegada per sempre, però la vida que viu, la viu per a Déu.
11 Així també vosaltres considereu-vos morts al pecat, però vius per a Déu en Crist Jesús Senyor nostre.
12 Que no regni més, doncs, el pecat en el vostre cos mortal per obeir-lo en els seus desitjos;

13 ni oferiu més els vostres membres al pecat com a instruments d'injustícia, sinó oferiu-vos vosaltres mateixos a Déu com a vius d'entre els morts, i els vostres membres a Déu com a instruments de justícia.
14 Perquè el pecat no serà el vostre senyor, ja que no esteu sota la llei, sinó sota la gràcia.

15 Què doncs? ¿Pecarem perquè no estem sota la llei sinó sota la gràcia? De cap manera!
16 ¿No sabeu que al qui us oferiu com a esclaus per obeir-lo, sou esclaus del qui obeïu: sigui del pecat per a la mort, o sigui de l'obediència per a la justícia?
17 Però gràcies a Déu, perquè éreu esclaus del pecat, però heu obeït de cor la forma de doctrina a la qual heu estat confiats;
18 i, alliberats del pecat, heu estat fets esclaus de la justícia.
19 Parlo humanament a causa de la feblesa de la vostra carn. Perquè així com vau oferir els vostres membres com a esclaus a la impuresa i a la iniquitat per a la iniquitat, oferiu ara de la mateixa manera els vostres membres com a esclaus a la justícia per a la santificació.
20 Perquè quan éreu esclaus del pecat, éreu lliures quant a la justícia.
21 Però quin fruit teníeu llavors en les coses de què ara us avergonyiu? Perquè la fi d'aquelles coses és la mort.
22 Però ara, alliberats del pecat i fets esclaus de Déu, teniu el vostre fruit per a santificació i la fi n'és la vida eterna.
23 Perquè la paga del pecat és la mort, però el do de Déu és la vida eterna en Crist-Jesús, Senyor nostre.

7 ¿O ignoreu germans -perquè parlo als qui coneixen la llei- que la llei té domini sobre l'home durant tot el temps que viu?
2 Perquè la dona casada està lligada per la llei al marit mentre aquest viu, però si el marit mor, ella queda alliberada de la llei del marit.
3 Si vivint el marit, doncs, fos d'un altre home, serà anomenada adúltera; però si el marit mor, ella queda lliure de la llei i no és adúltera si esdevé d'un altre home.
4 Així, germans meus, també vosaltres heu estat morts a la llei per mitjà del cos de Crist, perquè sigueu d'un altre, del qui va ressuscitar d'entre els morts, a fi que portem fruit per a Déu.
5 Perquè quan érem en la carn, les passions dels pecats, que eren per la llei, obraven en els nostres membres per portar fruit per a la mort.
6 Però ara hem estat alliberats de la llei, havent mort a allò que ens tenia subjugats, a fi que servim en la nova manera de l'Esperit i no pas en la vella manera de la lletra.

7 Què direm, doncs? La llei és pecat? De cap manera! Però jo no hauria conegut el pecat sinó a través de la llei; perquè tampoc no hauria conegut la cobejança si la llei no hagués dit: No cobejaràs.[a]
8 Però el pecat, prenent com a base el manament, va produir en mi tota mena de cobejança; perquè sense la llei el pecat estava mort,
9 i jo estava viu sense la llei llavors; però quan vingué el manament, el pecat va reviure i jo vaig morir.
10 I em vaig trobar que el manament que era per a vida, havia estat per a mort;
11 perquè el pecat, prenent com a base el manament, em va enganyar i per mitjà d'ell em va matar.
12 Així doncs, la llei és santa, i el manament és sant, just i bo.

13 Allò que és bo, doncs, ¿s'ha tornat en mort per a mi? De cap manera! Però el pecat, a fi de mostrar-se com a pecat, m'ha produït la mort a través d'allò que és bo, a fi que per mitjà del manament, el pecat esdevingui desmesuradament pecaminós.
14 Perquè sabem que la llei és espiritual, però jo sóc carnal, venut al pecat.
15 Perquè el que duc a terme, no ho entenc: ja que no practico allò que vull; sinó que faig allò que odio.
16 I si faig allò que no vull, afirmo que la llei és bona.
17 I ara, ja no sóc jo qui ho duu a terme, sinó el pecat que habita en mi.

a: Èxode 20:17; Deuteronomi 5:21

18 Perquè sé que el bé no habita en mi, és a dir, en la meva carn; ja que el voler el tinc en mi, però el dur a terme el bé no hi arribo.
19 Perquè no faig el bé que vull, sinó que practico el mal que no vull.
20 Si faig allò que no vull, ja no sóc jo qui ho duu a terme, sinó el pecat que habita en mi.
21 Trobo, doncs, aquesta llei: encara que vull fer el bé, el mal és en mi.
22 Perquè d'acord amb l'home interior em complac en la llei de Déu,
23 però veig una llei diferent en els meus membres que lluita contra la llei de la meva ment i em porta captiu a la llei del pecat que hi ha en els meus membres.
24 Miserable home de mi! Qui m'alliberarà del cos d'aquesta mort?
25 Dono gràcies a Déu per mitjà de Jesu-Crist, Senyor nostre! Així doncs, amb la ment jo mateix serveixo la llei de Déu, però amb la carn, la llei del pecat.

8 Per tant, ara no hi ha cap condemnació per als qui són en Crist Jesús, que caminen no segons la carn, sinó segons l'Esperit.
2 Perquè la llei de l'Esperit de la vida en Crist Jesús m'ha alliberat de la llei del pecat i de la mort.
3 Perquè allò que era impossible per a la llei, ja que era feble per culpa de la carn, Déu, enviant el seu propi Fill en semblança de carn de pecat i per causa del pecat, va condemnar el pecat en la carn,
4 a fi que la justa exigència de la llei fos complerta en nosaltres, que caminem no segons la carn, sinó segons l'Esperit.
5 Perquè els qui són conforme a la carn, posen el pensament en les coses de la carn, però els qui són conforme a l'Esperit, en les de l'Esperit.
6 Perquè la manera de pensar de la carn és mort, però la manera de pensar de l'Esperit és vida i pau.
7 Perquè la manera de pensar de la carn és enemistat contra Déu, ja que no se sotmet a la llei de Déu, ni tampoc no pot.
8 Els qui són en la carn, no poden plaure Déu.
9 Però vosaltres no sou en la carn, sinó en l'Esperit, si l'Esperit de Déu habita en vosaltres; però si algú no té l'Esperit de Crist, aquest no és d'ell.
10 I si Crist és en vosaltres, el cos està mort a causa del pecat; però l'Esperit és vida a causa de la justícia.
11 I si l'Esperit d'aquell qui va ressuscitar Jesús d'entre els morts habita en vosaltres, el qui va ressuscitar el Crist d'entre els morts vivificarà també els vostres cossos mortals per mitjà del seu Esperit que habita dins de vosaltres.

12 Per tant, germans, som deutors no pas de la carn, per viure segons la carn;
13 perquè si viviu segons la carn, haureu de morir, però si per l'Esperit feu morir els fets del cos, viureu.
14 Perquè tots els qui són guiats per l'Esperit de Déu, aquests són fills de Déu.
15 Perquè no vau rebre un esperit d'esclavitud per recaure en la por, sinó que vau rebre un esperit d'adopció, pel qual exclamem: Abbà,[a] Pare!
16 L'Esperit mateix dóna testimoni amb el nostre esperit que som fills de Déu.
17 I si som fills, també hereus: hereus de Déu i cohereus amb el Crist, si sofrim amb ell a fi que també siguem glorificats amb ell.

18 Perquè considero que els sofriments d'aquest temps present no són dignes de comparar amb la glòria que ha de ser manifestada per a nosaltres.
19 Perquè el desig profund de la creació anhela la manifestació dels fills de Déu.
20 Perquè la creació fou sotmesa a la vanitat, no pas voluntàriament, sinó per causa d'aquell que la va sotmetre, amb l'esperança
21 que la mateixa creació serà alliberada de l'esclavitud de la corrupció per entrar a la llibertat de la glòria dels fills de Déu.
22 Perquè sabem que tota la creació alhora gemega i pateix dolors de part fins ara.
23 I no solament això, sinó que nosaltres mateixos, que tenim la primícia de l'Esperit, gemeguem dins

a: en arameu , nom afectiu per anomenar el pare.

nosaltres anhelant l'adopció, la
redempció del nostre cos.
24 Perquè és en esperança que vam
ser salvats; però l'esperança que es veu,
no és esperança, ja que allò que un veu,
per què ho ha d'esperar encara?
25 Però si esperem allò que no veiem,
ho anhelem amb perseverança.

26 I de la mateixa manera l'Esperit
també ens ajuda en les nostres febleses,
perquè el que hem de demanar com cal,
no ho sabem, però el mateix Esperit
intercedeix per nosaltres amb gemecs
inexpressables.
27 Però aquell que examina els cors
coneix la manera de pensar de
l'Esperit, perquè d'acord amb *la
voluntat de* Déu intercedeix pels sants.

28 I sabem que totes les coses cooperen
per a bé d'aquells que estimen Déu,
dels qui són cridats segons el seu
propòsit.
29 Perquè els que va conèixer per
endavant, també els va predestinar *per
ser* conformats a la imatge del seu Fill,
a fi que ell sigui el primogènit entre
molts germans.
30 I els que predestinà, aquests també
els va cridar; i els que cridà, aquests
també els va justificar; i els que
justificà, aquests també els va
glorificar.
31 Què direm doncs a aquestes coses?
Si Déu és per nosaltres, qui contra
nosaltres?
32 Ell, que no va estalviar el seu propi
Fill, sinó que el va lliurar per tots
nosaltres, ¿com no ens donarà amb ell
també totes les coses?
33 Qui acusarà els escollits de Déu?
Déu és el qui justifica;
34 qui condemna? Crist és el qui va
morir, més encara, el qui també va
ressuscitar, el qui també és a la dreta
de Déu i el qui també intercedeix per
nosaltres.
35 Qui ens separarà de l'amor de
Crist? La tribulació, l'angoixa, la
persecució, la fam, la nuesa, el perill, o
l'espasa?
36 Com està escrit: Per causa teva som
matats tot el dia, som comptats com a
ovelles per a l'escorxador.[a]
37 Però en totes aquestes coses som
més que vencedors per mitjà d'aquell
que ens va estimar.
38 Perquè estic convençut que ni la
mort, ni la vida, ni àngels, ni
principats, ni potestats, ni les coses
presents, ni les futures,
39 ni l'altura, ni la profunditat, ni cap
altra cosa creada no ens podrà separar
de l'amor de Déu que és en Crist-Jesús
Senyor nostre.

9 Dic la veritat en Crist, no menteixo,
la meva consciència me'n dóna
testimoni en l'Esperit Sant,
2 que tinc una gran tristesa i un dolor
incessant en el meu cor.
3 Perquè jo mateix hagués volgut ser
maleït del Crist en favor dels meus
germans, parents meus segons la carn,
4 que són israelites, dels quals són
l'adopció, la glòria, els pactes, la
promulgació de la llei, el culte i les
promeses;
5 dels quals són els patriarques i dels
quals prové el Crist segons la carn, que
és per damunt de tots, Déu beneït pels
segles, amén.

6 Però no és pas que la paraula de Déu
hagi fallat. Perquè no tots els qui són
d'Israel, són Israel;
7 ni tots són fills pel fet de ser llinatge
d'Abraham, sinó que: En Isaac serà
anomenat el teu llinatge.[b]
8 És a dir, no són els fills de la carn els
qui són fills de Déu, sinó que són els
fills de la promesa els qui són comptats
com a llinatge.
9 Perquè la paraula de la promesa és
aquesta: Per aquest temps vindré, i
Sara tindrà un fill.[c]
10 I no només això, sinó que també
Rebeca va concebre d'un sol home,
d'Isaac el nostre pare.
11 Perquè quan encara no havien
nascut, ni havien fet res de bo ni de
dolent, a fi que el propòsit de Déu
romangués segons l'elecció, que no
prové de les obres sinó d'aquell que
crida,
12 se li va dir a ella: El més gran
servirà el més petit.[d]
13 Com està escrit: Vaig estimar Jacob
i vaig odiar Esaú.[e]

a: Psalm 44:2 b: Gènesi 21:12 c: Gènesi 18:10,14 d: Gènesi 25:23 e: Malaquies 1:2-3

14 Què direm, doncs? Potser hi ha injustícia amb Déu? De cap manera.
15 Perquè diu a Moisès: Tindré misericòrdia de qui jo tingui misericòrdia, i em compadiré de qui jo em compadeixi.[a]

16 Per tant doncs, no és del qui vol ni del qui corre, sinó de Déu que té misericòrdia.
17 Perquè l'Escriptura diu al Faraó: Per això mateix et vaig aixecar, per mostrar en tu el meu poder, i a fi que el meu nom sigui proclamat en tota la terra.[b]
18 Per tant, de qui vol té misericòrdia, i a qui vol endureix.
19 Em diràs doncs: ¿Per què blasma encara? Perquè, ¿qui ha pogut resistir la seva voluntat?
20 Al contrari, oh home: qui ets tu que repliques contra Déu? ¿Dirà potser la terrissa al qui l'ha format: Per què m'has fet així?
21 ¿O és que el terrisser no té potestat sobre el fang, per fer de la mateixa massa de fang un vas per a honra i un altre per a deshonra?
22 ¿I què si Déu, volent mostrar la seva ira i fer conèixer el seu poder, ha suportat amb molta longanimitat els vasos d'ira preparats per a perdició,
23 i per fer conèixer la riquesa de la seva glòria sobre els vasos de misericòrdia que havia preparat des d'abans per a la glòria?
24 *És a dir*, nosaltres, que ell també va cridar no sols d'entre els jueus, sinó també d'entre els gentils.
25 Com també diu en Osees: Anomenaré poble meu el que no era poble meu, i estimada, la que no era estimada.[c]
26 I succeirà que en el lloc on els fou dit: Vosaltres no sou poble meu, allà seran anomenats fills del Déu vivent.[d]
27 Isaïes clama sobre Israel: Encara que el nombre dels fills d'Israel fos com l'arena del mar, la resta serà salvada.[e]
28 Perquè el Senyor compleix i apressa una sentència justa, perquè executarà aviat una sentència sobre la terra.
29 I com havia predit Isaïes: Si el Senyor dels exèrcits no ens hagués deixat descendència, hauríem esdevingut com Sodoma i seríem semblants a Gomorra.[f]

30 Què direm, doncs? Que els gentils que no anaven darrera la justícia van aconseguir la justícia, la justícia que prové de *la* fe;
31 en canvi Israel, que anava darrera una llei de justícia, no ha arribat a una llei de justícia.
32 Per què? Perquè no va ser per la fe, sinó com per les obres de la llei. Perquè van ensopegar en la pedra d'ensopec,
33 tal com està escrit: Heus aquí, poso a Sió una pedra d'ensopec i una roca d'entrebanc, i tot el qui creu en ell no serà avergonyit.[g]

10

Germans, certament el desig del meu cor i la meva pregària a Déu per Israel és per a salvació.
2 Perquè dono testimoni que ells tenen zel de Déu, però no d'acord al coneixement.
3 Perquè ignorant la justícia de Déu, han cercat d'establir la seva pròpia justícia, i no s'han sotmès a la justícia de Déu.
4 Perquè Crist és el fi de la llei per a la justícia de tot aquell qui creu.
5 Ja que Moisès escriu referent a la justícia que és per la llei: L'home que faci aquestes coses viurà per elles.[h]
6 Però la justícia que és per la fe diu així: No diguis en el teu cor: Qui pujarà al cel? és a dir, per fer-ne baixar Crist.[i]
7 O bé: Qui baixarà a l'abisme? és a dir, per fer-ne pujar Crist d'entre els morts.[j]
8 Però, què diu? A prop teu és la paraula, en la teva boca i en el teu cor, és a dir, la paraula de la fe que prediquem.[k]
9 Perquè si confesses amb la teva boca Jesús com a Senyor i creus en el teu cor que Déu el va ressuscitar d'entre els morts, seràs salvat;
10 perquè amb el cor es creu per a justícia i amb la boca es confessa per a salvació.
11 Perquè l'Escriptura diu: Tot el qui creu en ell no serà avergonyit.[l]

a: Èxode 33:19 b: Èxode 9:16 c: Osees 2:23 d: Osees 1:10 e: Isaïes 10:22-23 f: Isaïes 1:9
g: Isaïes 8:14; 28:16 h: Levític 18:5 i: Deuteronomi 30:12 j: Deuteronomi 30:13 k: Deuteronomi 30:14
l: Isaïes 28:16

12 Perquè no hi ha diferència entre jueu i grec; ja que el mateix Senyor *és el Senyor* de tots, ric envers tots els qui l'invoquen;
13 perquè tot aquell que invoqui el nom del Senyor serà salvat.[a]

14 Però, com invocaran aquell en qui no han cregut? ¿I com creuran aquell de qui no han sentit parlar? ¿I com en sentiran parlar sense algú que prediqui?
15 ¿I com predicaran si no han estat enviats? Tal com està escrit: Que preciosos són els peus dels qui anuncien l'evangeli de la pau, dels qui anuncien l'evangeli de les bones coses![b]
16 Però no tots han obeït l'evangeli. Perquè Isaïes diu: Senyor, qui ha cregut el nostre missatge?[c]
17 Per tant, la fe ve d'escoltar, i l'escoltar per la paraula de Déu.
18 Però dic: És que no han sentit, potser? És clar que sí: Llur veu va sortir per tota la terra, i les seves paraules fins als límits del món.[d]
19 Però dic: És que Israel no ho ha sabut? Primer, Moisès diu: Jo us faré engelosir dels qui no són poble, us provocaré a la ira amb un poble insensat.[e]
20 I audaçment Isaïes diu: Em van trobar els qui no em cercaven, em vaig manifestar als qui no preguntaven per mi.[f]
21 Però diu a Israel: Tot el dia vaig estendre les meves mans vers un poble desobedient i contradictor.[g]

11 Dic, doncs: És que Déu ha rebutjat el seu poble? De cap manera! Perquè jo també sóc israelita, del llinatge d'Abraham, de la tribu de Benjamí.
2 Déu no ha rebutjat el seu poble, que havia conegut per endavant. ¿O no sabeu què diu l'Escriptura en *el passatge* d'Elies? Com recorre a Déu contra Israel, dient:
3 Senyor, han matat els teus profetes i han enderrocat els teus altars, i he quedat només jo i cerquen la meva vida.[h]
4 Però, què li diu la resposta de Déu? Jo m'he reservat set mil homes que no han doblegat el genoll a Baal.[i]
5 Així doncs, també en el temps present hi ha un romanent segons l'elecció de la gràcia.
6 I si és per gràcia, ja no és per obres, sinó la gràcia ja no és gràcia. Però si és per les obres, ja no és per gràcia, sinó l'obra ja no és obra.
7 Què, doncs? Israel no ha obtingut allò que cercava, però els elegits sí que ho han obtingut; però els altres han estat endurits,
8 com està escrit: Déu els donà un esperit d'ensopiment, ulls perquè no hi vegin i orelles perquè no hi sentin, fins al dia d'avui.[j]
9 I David diu: Que la seva taula se'ls torni en un parany i una trampa, en un entrebanc i en una retribució.
10 Que els seus ulls siguin enfosquits per a no veure-hi, i doblega'ls l'esquena per sempre.[k]

11 Dic doncs: ¿Van ensopegar per caure? De cap manera! Però per la seva ensopegada la salvació ha vingut als gentils, per engelosir-los.
12 Però si la seva ensopegada és riquesa per al món i el seu fracàs és riquesa per als gentils, quant més ho serà la seva plenitud!
13 Perquè us parlo a vosaltres, als gentils. Jo, com a apòstol que sóc dels gentils faig honor al meu ministeri,
14 *per veure* si puc d'alguna manera fer engelosir els de la meva carn i salvar-ne alguns.
15 Perquè si la seva expulsió és la reconciliació del món, què serà la seva acceptació sinó vida d'entre els morts?
16 I si la primícia és santa, també ho és la massa; i si l'arrel és santa, també ho són les branques.
17 I si algunes de les branques han estat trencades, i tu que ets un oliver bord, has estat empeltat entre elles i has esdevingut participant de l'arrel i de la riquesa de l'oliver,
18 no et gloriïs contra les branques, i si et glories, *recorda* que no ets pas tu que sustentes l'arrel, sinó l'arrel a tu.
19 Diràs doncs: Les branques han estat trencades a fi que jo hi sigui empeltat.

a: Joel 2:32 b: Isaïes 52:7; Nahum 1:15 c: Isaïes 53:1 d: Psalm 19:4 e: Deuteronomi 32:21 f: Isaïes 65:1 g: Isaïes 65:2 h: 1 Reis 19:10,14 i: 1 Reis 19:18 j: Deuteronomi 29:4; Isaïes 29:10 k: Psalm 69:22-23

20 Bé! Van ser trencades a causa de la
seva incredulitat, i tu t'hi mantens per
la fe. No t'enorgulleixis, més aviat tem;
21 perquè si Déu no va estalviar les
branques naturals, a tu tampoc no
t'estalviarà.
22 Heus aquí doncs, la bondat i la
severitat de Déu: per als qui van caure,
la severitat; en canvi, per a tu, la
bondat, si et mantens en la *seva*
bondat, ja que sinó, també tu seràs
tallat.
23 I ells també, si no es mantenen en
la incredulitat, seran empeltats; perquè
Déu és poderós per a empeltar-los
novament.
24 Perquè si tu vas ser tallat de l'oliver
que és bord per naturalesa, i vas ser
empeltat contra naturalesa en l'oliver
bo, quant més ells, que hi pertanyen
per naturalesa, seran empeltats en el
seu propi oliver!

25 Perquè no vull que ignoreu,
germans, aquest misteri, a fi que no us
tingueu per savis, que sobre Israel ha
vingut un enduriment parcial, fins que
hagi entrat la plenitud dels gentils,
26 i així tot Israel serà salvat, com està
escrit: De Sió vindrà el Redemptor i
allunyarà de Jacob la impietat.
27 I aquest és el meu pacte amb ells,
quan jo hagi tret els seus pecats.[a]
28 En relació a l'evangeli, ells són
enemics per causa vostra, però segons
l'elecció són estimats per causa dels
patriarques.
29 Perquè els dons i la crida que vénen
de Déu són irrevocables.
30 Perquè així com vosaltres en un
altre temps vau ser desobedients a
Déu, però ara heu obtingut
misericòrdia per la desobediència d'ells,
31 així també ells ara han estat
desobedients a fi que per la misericòrdia
a favor vostre, ells també obtinguin
misericòrdia.
32 Perquè Déu els ha reclosos tots en
la desobediència, a fi de tenir misericòrdia
de tots.

33 Oh profunditat de la riquesa i de la
saviesa i del coneixement de Déu! Com
són d'inescrutables els seus judicis i
d'inexplorables els seus camins!
34 Perquè, ¿qui ha conegut la ment del
Senyor, o qui ha estat el seu conseller?[b]
35 ¿O qui li ha donat primer a ell
perquè li sigui recompensat?[c]
36 Perquè d'ell i per mitjà d'ell i per a
ell són totes les coses: a ell la glòria pels
segles, amén!

12 Us exhorto doncs, germans, per
les misericòrdies de Déu, a oferir els
vostres cossos com a sacrifici vivent,
sant, agradable a Déu, que és el vostre
culte racional;
2 i no us emmotlleu a aquest món, sinó
transformeu-vos per la renovació de la
vostra ment, a fi que discerniu quina és
la voluntat de Déu, bona i agradable i
perfecta.

3 Perquè dic a cadascú de vosaltres,
per mitjà de la gràcia que m'ha estat
donada, que no tingui un concepte de si
mateix més alt del que convé tenir, sinó
que tingui un concepte assenyat de si
mateix, d'acord amb la mesura de fe
que Déu ha repartit a cadascú.
4 Perquè així com en un sol cos tenim
molts membres, però no tots els
membres tenen la mateixa funció,
5 així també nosaltres, essent molts,
som un sol cos en Crist, i cada un som
membres els uns dels altres.
6 Però tenint diferents dons segons la
gràcia que ens ha estat donada, si és
profecia, *usem-lo* en proporció amb la
fe;
7 si és servei, en el servei; el qui
ensenya, en l'ensenyament;
8 el qui exhorta, en l'exhortació; el qui
comparteix, amb sinceritat; el qui
dirigeix, amb diligència; el qui fa
misericòrdia, amb alegria.

9 Que l'amor sigui sense fingiment;
avorrint el mal, adherint-vos al bé.
10 Estimant-vos els uns als altres amb
amor fraternal, avançant-vos mútuament
a honorar-vos;
11 en el zel no peresosos, en l'esperit
fervorosos, servint el Senyor;
12 alegres en l'esperança, soferts en la
tribulació, perseverants en la pregària;
13 compartint en les necessitats dels
sants, practicant l'hospitalitat.
14 Beneïu els qui us persegueixen,
beneïu i no maleïu.

a: Isaïes 59:20-21 b: Isaïes 40:13; Jeremies 23:18 c: Job 41:11

15 Alegreu-vos amb els qui s'alegren i
ploreu amb els qui ploren;
16 tenint els mateixos pensaments els
uns pels altres; no pensant coses
altives, sinó adaptant-vos als humils.
No sigueu savis en la vostra pròpia
opinió;
17 no tornant a ningú mal per mal;
procurant el bé davant de tots els
homes;
18 si és possible, en allò que depèn de
vosaltres, estigueu en pau amb tots els
homes.
19 No us vengeu vosaltres mateixos,
estimats, sinó deixeu lloc a la ira,
perquè està escrit: Meva és la venjança,
jo donaré la paga, diu el Senyor.[a]
20 Per tant, si el teu enemic té fam,
dóna-li de menjar; si té set, dóna-li de
beure; perquè fent-ho així, apilaràs
brases de foc sobre el seu cap.[b]
21 No et deixis vèncer pel mal, sinó
venç el mal amb el bé.

13 Que tothom se sotmeti a les
autoritats superiors. Perquè no hi ha
autoritat que no vingui de Déu, i les
autoritats que hi ha, han estat
establertes per Déu.
2 De manera que el qui s'oposa contra
l'autoritat, es resisteix a l'ordre de Déu;
i els qui es resisteixen rebran llur
càstig.
3 Perquè els governants no han de fer
por a les bones accions, sinó a les
dolentes. ¿Vols no haver de tenir por de
l'autoritat? Fes el bé, i en tindràs
lloança;
4 perquè és un servidor de Déu per al
teu bé. Però si fas el mal, tingues por,
que no és en va que porta l'espasa;
perquè és un servidor de Déu, un
venjador per castigar el qui fa el mal.
5 Per això, cal sotmetre's no sols per
causa del càstig, sinó també per motiu
de consciència.
6 Per aquesta mateixa raó, pagueu
també les contribucions, perquè ells són
ministres de Déu, que estan dedicats a
això mateix.
7 Pagueu doncs a tots el que se'ls deu;
a qui el tribut, el tribut; a qui l'impost,
l'impost; a qui el respecte, el respecte; a
qui l'honor, l'honor.
8 No degueu res a ningú, si no
l'estimar-vos els uns als altres; perquè
el qui estima l'altre ha complert la llei.
9 Perquè: No cometràs adulteri, no
mataràs, no robaràs, no diràs fals
testimoni, no cobejaràs, i qualsevol
altre manament, es resumeix en això:
Estimaràs el teu proïsme com a tu
mateix.[c]
10 L'amor no fa mal al proïsme; l'amor,
doncs, és el compliment de la llei.

11 A més a més, coneixent el temps,
que ja és hora que ens despertem del
son, perquè ara la salvació és més a
prop de nosaltres que quan vam creure.
12 La nit és avançada, i el dia s'ha
atansat. Llancem fora, doncs, les obres
de la fosca i vestim-nos de les armes de
la llum.
13 Caminem com cal, com de dia, no
pas en golafreries ni embriagueses, en
lascívies ni disbauxes, en rivalitat ni
enveja;
14 sinó vestiu-vos del Senyor Jesu-
Crist, i no feu previsió per a la carn per
satisfer-ne els desitjos.

14 Rebeu el qui és feble en la fe, no
per discutir d'opinions.
2 Perquè l'un creu que pot menjar de
tot, però el feble només menja vegetals.
3 El qui menja, que no menyspreï el
qui no menja, i el qui no menja que no
jutgi el qui menja, perquè Déu l'ha rebut.
4 Qui ets tu que jutges el servent d'un
altre? Pel seu propi Senyor es manté
dret o cau; però es mantindrà dret,
perquè Déu és poderós per mantenir-lo
dret.
5 L'un considera un dia per damunt
d'un altre dia, l'altre considera iguals
tots els dies; que cadascú estigui ben
segur en la seva pròpia ment.
6 El qui té en compte el dia, el té en
compte per al Senyor; i el qui no té en
compte el dia, és per al Senyor que no
el té en compte. El qui menja, menja
per al Senyor, perquè en dóna gràcies a
Déu; i el qui no menja, no menja fent-
ho per al Senyor, i en dóna gràcies a
Déu.
7 Perquè ningú de nosaltres no viu per
a si mateix, i ningú no mor per a si
mateix.

a: Deuteronomi 25:21-22 b: Proverbis 25:21-22 c: Èxode 20:13-15; Deuteronomi 5:17-19,21; Levític 19:18

8 Perquè si vivim, per al Senyor vivim,
i si morim, per al Senyor morim; tant si
vivim, doncs, com si morim, som del
Senyor.
9 Perquè per això Crist també va
morir i va ressuscitar i va tornar a
viure, a fi de ser el Senyor tant dels
morts com dels vius.
10 ¿I tu per què jutges el teu germà?
¿O tu també, per què menysprees el teu
germà? Tots ens presentarem davant
del tribunal de Crist.
11 Perquè està escrit: Com jo visc, diu
el Senyor, que davant meu es doblegarà
tot genoll, i tota llengua confessarà
Déu.[a]
12 Així doncs, cadascú de nosaltres
haurà de donar compte a Déu de si
mateix.
13 Per tant, no ens jutgem més els uns
als altres, sinó considereu més aviat
això, de no posar cap ensopec ni
entrebanc al germà.
14 Sé i n'estic convençut en el Senyor
Jesús que res no és impur en si mateix,
però per aquell que considera que
alguna cosa és impura, per a ell és
impura.
15 Tanmateix, si per causa d'un
menjar, el teu germà s'entristeix, ja no
camines segons l'amor. No destrueixis
per causa del teu menjar, aquell pel
qual Crist va morir.
16 Que no es parli malament, doncs,
del vostre bé.
17 Perquè el regne de Déu no és
menjar ni beure, sinó justícia i pau i
goig en l'Esperit Sant;
18 perquè el qui serveix el Crist en
aquestes coses, és agradable a Déu i
aprovat pels homes.
19 Per tant, cerquem les coses que
duen a la pau i a l'edificació mútua.
20 No desfacis l'obra de Déu per causa
d'un menjar. Certament totes les coses
són netes, però per a l'home que en
menja amb entrebanc, és un mal.
21 És bo de no menjar carn, ni beure
vi, ni fer res en què el teu germà pugui
ensopegar, o s'hi entrebanqui o
s'afebleixi.
22 Tu tens fe? Tingues-la per a tu
mateix davant Déu. Feliç el qui no
s'inculpa a si mateix en allò que
aprova.
23 Però el qui dubta, si en menja, és
condemnat perquè això no prové de la
fe; i tot allò que no prové de la fe, és
pecat.

15 Per tant, nosaltres els forts hem
de suportar les febleses dels dèbils, i no
complaure'ns a nosaltres mateixos.
2 Que cadascú de nosaltres complagui
el seu proïsme per al bé, per a
l'edificació.
3 Perquè el Crist tampoc no es va
complaure a si mateix, sinó com està
escrit: Els insults dels qui t'insulten
van caure sobre meu.[b]
4 Perquè totes les coses que foren
escrites per endavant, van ser escrites
per al nostre ensenyament, a fi que per
mitjà de la perseverança i de la
consolació de les Escriptures tinguem
esperança.
5 I que el Déu de la perseverança i de
la consolació us doni de tenir la
mateixa manera de pensar els uns amb
els altres, segons Crist-Jesús,
6 a fi que unànimes, amb una sola veu,
glorifiqueu el Déu i Pare del nostre
Senyor Jesu-Crist.

7 Per tant, rebeu-vos els uns als altres
com també el Crist ens va rebre per a
la glòria de Déu.
8 I dic que Jesu-Crist ha esdevingut
servidor de la circumcisió a favor de la
veritat de Déu, per confirmar les
promeses fetes als patriarques,
9 i que els gentils glorifiquin Déu per
la *seva* misericòrdia, tal com està escrit:
Per això et confessaré entre els gentils i
cantaré lloances al teu nom.[c]
10 I diu una altra vegada: Alegreu-vos,
gentils, amb el seu poble.[d]
11 I també: Lloeu el Senyor tots els
gentils i enaltiu-lo tots els pobles.[e]
12 I també Isaïes diu: Hi haurà l'arrel
de Jessè, i el qui s'alci per governar els
gentils, en ell esperaran els gentils.[f]
13 Que el Déu de l'esperança us ompli
de tot goig i de tota pau en el creure, a
fi que abundeu en l'esperança pel poder
de l'Esperit Sant.

14 I jo mateix, germans meus, estic
convençut referent a vosaltres que
també vosaltres esteu plens de bondat,
omplerts de tot coneixement, capacitats

a: Isaïes 45:23   b: Psalm 69:9   c: 2 Samuel 22:50; Psalm 18:49   d: Deuteronomi 32:43   e: Psalm 117:1
f: Isaïes 11:10

també per a amonestar-vos els uns als
altres.
15 Tanmateix, germans, us he escrit
amb més gosadia, en part, com per
recordar-vos-ho, a causa de la gràcia
que m'ha estat donada per Déu,
16 perquè jo sigui un ministre de Jesu-
Crist als gentils, servint com a sacerdot
de l'evangeli de Déu, a fi que l'ofrena
dels gentils sigui agradable, santificada
per l'Esperit Sant.
17 Tinc, doncs, de què gloriar-me en
Crist-Jesús en les coses que pertanyen
a Déu;
18 perquè no gosaria parlar gens de les
coses que Crist no hagués obrat a
través meu, de paraula i obra, per a
l'obediència dels gentils,
19 amb poder de senyals i de prodigis,
amb poder de l'Esperit de Déu; de
manera que, des de Jerusalem i a
l'entorn fins a Il·líria, he predicat
plenament l'evangeli del Crist.
20 I així m'he esforçat a predicar
l'evangeli on Crist no havia estat
anomenat, a fi de no edificar sobre el
fonament d'un altre,
21 sinó, com està escrit: Aquells als qui
ell no havia estat anunciat, veuran, i
els qui no ho havien sentit, comprendran.[a]

22 Per això també vaig ser impedit
moltes vegades de venir a vosaltres;
23 però ara, com que ja no tinc lloc en
aquestes regions, i com que des de fa
força anys tinc el desig de venir a
vosaltres,
24 quan vagi cap a Hispània, vindré a
vosaltres; perquè espero veure-us en
passar, i que em poseu de camí cap allà
després d'haver gaudit primer una
mica de vosaltres.
25 Però ara me'n vaig a Jerusalem a
servir els sants;
26 perquè a Macedònia i Acaia els va
semblar bé de fer una col·lecta per als
pobres que hi ha entre els sants a
Jerusalem.
27 Els va semblar bé, i és que en són
deutors, perquè si els gentils van
participar en els seus béns espirituals,
ells també els han de servir en els béns
materials.
28 Així doncs, quan hagi complert
això, i els hagi lliurat sota segell aquest
fruit, aniré cap a Hispània havent
passat entre vosaltres.
29 I sé que quan vingui a vosaltres,
vindré amb la plenitud de la benedicció
de l'evangeli del Crist.
30 Us prego, germans, pel nostre
Senyor Jesu-Crist i per l'amor de
l'Esperit, que lluiteu amb mi en les
vostres pregàries a Déu per mi,
31 a fi que sigui deslliurat dels
desobedients que hi ha a Judea i que el
meu servei per als de Jerusalem sigui
ben rebut pels sants,
32 a fi que per la voluntat de Déu
pugui venir amb goig fins a vosaltres i
reposar al vostre costat.
33 Que el Déu de la pau sigui amb tots
vosaltres. Amén.

16 Us recomano Febe, germana
nostra, que és serventa[b] de l'església
que hi ha a Cèncrees,
2 a fi que la rebeu en el Senyor d'una
manera digna dels sants, i l'assistiu en
qualsevol cosa que pugui necessitar de
vosaltres; perquè ella també ha assistit
a molts, i a mi mateix.
3 Saludeu Priscil·la i Aquila,
col·laboradors meus en Crist-Jesús,
4 que per la meva vida van exposar els
seus propis colls, als quals no només
dono gràcies jo, sinó també totes les
esglésies dels gentils,
5 i saludeu l'església que hi ha a casa
seva. Saludeu el meu estimat Epenet,
que és primícia de l'Acaia per al Crist.
6 Saludeu Maria, que ha treballat molt
per a nosaltres.
7 Saludeu Andrònic i Júnia, parents
meus i companys meus de presó, que
són notables entre els apòstols, i que
també van ser en Crist abans que jo.
8 Saludeu Amplies, estimat meu en el
Senyor.
9 Saludeu Urbà, col·laborador nostre
en Crist, i el meu estimat Estaquis.
10 Saludeu Apel·les, aprovat en el
Crist. Saludeu els de la casa
d'Aristòbul.
11 Saludeu Herodió, parent meu.
Saludeu els de la casa de Narcís, que
són en el Senyor.
12 Saludeu Trifena i Trifosa, que
treballen en el Senyor. Saludeu
l'estimada Pèrsida, que ha treballat
molt en el Senyor.

a: Isaïes 52:15 *b: o, "diaconessa".*

13 Saludeu Ruf, elegit en el Senyor, i la seva mare, que és també la meva.
14 Saludeu Asíncrit, Flegó, Hermàs, Patrobes, Hermes, i els germans que són amb ells.
15 Saludeu Filòleg i Júlia, Nereu i la seva germana, Olimpàs i tots els sants que són amb ells.
16 Saludeu-vos els uns als altres amb un bes sant. Us saluden les esglésies del Crist.

17 Us exhorto, germans, que vigileu els qui causen divisions i entrebancs contra la doctrina que heu après, i aparteu-vos d'ells;
18 perquè aquests no serveixen el nostre Senyor Jesu-Crist, sinó el seu propi ventre, i amb paraules llagoteres i amb adulacions enganyen els cors dels ingenus.
19 Perquè la vostra obediència s'ha divulgat per tot arreu. Me n'alegro, doncs, per vosaltres, i vull que sigueu savis per al bé i senzills per al mal.
20 I el Déu de la pau aviat esclafarà Satanàs sota els vostres peus. La gràcia del nostre Senyor Jesu-Crist sigui amb vosaltres. Amén.

21 Us saluden Timoteu, el meu col·laborador, i Lluci, i Jasó, i Sosípater, parents meus.
22 Us saludo en el Senyor, jo Terci, que he escrit la carta.
23 Us saluda Caius, que és hoste meu i de tota l'església. Us saluda Erast, l'administrador de la ciutat, i també el germà Quart.
24 Que la gràcia del nostre Senyor Jesu-Crist sigui amb tots vosaltres. Amén.

25 A aquell que és poderós per afermar-vos segons el meu evangeli i la predicació de Jesu-Crist, segons la revelació del misteri que des dels temps eterns ha estat guardat en silenci,
26 però ara ha estat manifestat, i per mitjà dels escrits profètics, fet conèixer a tots els gentils per a l'obediència de la fe, segons el manament del Déu etern;
27 a l'únic savi Déu, per mitjà de Jesu-Crist, sigui la glòria per l'eternitat. Amén.

PRIMERA EPÍSTOLA DE L'APÒSTOL PAU ALS

CORINTIS

1 Pau, cridat com a apòstol de Jesu-
Crist, per voluntat de Déu, i el germà
Sòstenes,
2 a l'església de Déu que és a Corint,
als santificats en Crist-Jesús, cridats
com a sants, amb tots els qui en tot lloc
invoquen el nom del nostre Senyor
Jesu-Crist, *Senyor* d'ells i nostre:
3 Gràcia a vosaltres i pau de part de
Déu, Pare nostre, i del Senyor Jesu-
Crist.

4 Dono gràcies sempre al meu Déu per
vosaltres, per la gràcia de Déu que us
ha estat donada en Crist-Jesús,
5 perquè en ell heu estat enriquits en
tot, en tota paraula i en tot coneixement,
6 en la mesura que el testimoni del
Crist s'ha afermat en vosaltres,
7 de manera que no us manca cap do,
mentre espereu la manifestació del
nostre Senyor Jesu-Crist.
8 Ell també us mantindrà ferms fins a
la fi, irreprensibles en el dia del nostre
Senyor Jesu-Crist.
9 Fidel és Déu, per qui heu estat
cridats a la comunió amb el seu Fill
Jesu-Crist, Senyor nostre.

10 Us exhorto, germans, pel nom del
nostre Senyor Jesu-Crist, que digueu
tots el mateix i que no hi hagi divisions
entre vosaltres, sinó que estigueu ben
units en la mateixa manera de pensar i
en el mateix parer.
11 Perquè m'ha estat comunicat
referent a vosaltres, germans meus,
pels de la casa de Cloe, que hi ha
baralles entre vosaltres.
12 Amb això vull dir que cadascun de
vosaltres diu: Jo sóc de Pau; o: Jo
d'Apol·los, o: Jo de Quefes, o: Jo de
Crist.
13 ¿És que el Crist està dividit? ¿Va
ser potser Pau crucificat per vosaltres,
o fóreu batejats en el nom de Pau?
14 Dono gràcies a Déu que no he
batejat ningú de vosaltres llevat de
Crisp i Caius,
15 perquè ningú no digui que vaig
batejar en el meu nom.
16 També vaig batejar la casa
d'Estefanàs; a part d'ells no sé que hagi
batejat ningú més.

17 Perquè Crist no m'envià a batejar,
sinó a predicar l'evangeli, no pas amb
saviesa de paraula, a fi que no sigui
feta vana la creu de Crist.
18 Perquè la paraula de la creu és una
neciesa per als qui es perden, però per
als qui se salven, nosaltres, és poder de
Déu.
19 Perquè està escrit: Destruiré la
saviesa dels savis, i rebutjaré la
intel·ligència dels intel·ligents.[a]
20 On és el savi? On és l'escriba? On és
el discutidor d'aquest segle? Déu, ¿no
ha fet tornar neciesa la saviesa
d'aquest món?
21 Perquè, com que en la saviesa de
Déu el món, per mitjà de la saviesa, no
va conèixer Déu, va plaure a Déu de
salvar els creients per mitjà de la
neciesa de la predicació.
22 Perquè els jueus demanen un
senyal, i els grecs cerquen saviesa,
23 però nosaltres prediquem Crist
crucificat, entrebanc per als jueus i
neciesa per als grecs;
24 però per als cridats, tant jueus com
grecs, Crist és poder de Déu i saviesa
de Déu.
25 Perquè allò neci de Déu és més savi
que els homes, i allò feble de Déu és
més poderós que els homes.

26 Mireu, doncs, la vostra vocació,
germans, com no hi ha gaires savis
segons la carn, ni gaires poderosos, ni
gaires nobles;
27 sinó que Déu va elegir les coses

a: Isaïes 29:14

nècies del món per avergonyir els savis,
i Déu va elegir les coses febles del món
per avergonyir les fortes;
28 i Déu va elegir les coses vils i
menyspreables del món, i les coses que
no són, per desfer les que són,
29 a fi que cap carn no pugui gloriar-se
davant d'ell.
30 És per ell que vosaltres sou en
Crist-Jesús, el qual ha esdevingut per a
nosaltres saviesa de Déu i justícia i
santificació i redempció;
31 a fi que, com està escrit: El qui es
gloria, que es gloriï en el Senyor.[a]

2 I jo, germans, quan vaig venir a
vosaltres, no vaig venir amb
superioritat de llenguatge o de saviesa,
en anunciar-vos el testimoniatge de
Déu.
2 Perquè vaig decidir de no saber res
més entre vosaltres sinó Jesu-Crist, i
aquest crucificat.
3 I vaig venir a vosaltres amb feblesa i
amb temor i amb gran tremolor;
4 i el meu llenguatge i la meva
predicació no va ser en paraules
persuasives de saviesa humana, sinó
en demostració de l'Esperit i de poder,
5 a fi que la vostra fe no estigui en la
saviesa dels homes, sinó en el poder de
Déu.

6 De saviesa, amb tot, en parlem entre
els perfectes, però no pas la saviesa
d'aquest segle, ni la dels governants
d'aquest segle, que es desfan;
7 sinó que parlem saviesa de Déu que
és en misteri, l'oculta, la que Déu va
predeterminar abans dels segles per a
la nostra glòria,
8 la saviesa que cap dels governants
d'aquest segle no va conèixer, perquè si
l'haguessin conegut, no haurien
crucificat el Senyor de la glòria.
9 Però, com està escrit: Coses que l'ull
mai no ha vist, ni l'orella ha escoltat, ni
han pujat al cor de l'home, són les que
Déu ha preparat per als qui l'estimen.[b]
10 Però Déu ens les ha revelat a
nosaltres per mitjà del seu Esperit;
perquè l'Esperit examina totes les
coses, fins les profunditats de Déu.
11 Perquè, ¿qui dels homes coneix les
coses de l'home, sinó l'esperit de l'home
que és dins d'ell mateix? Així també,
ningú no coneix les coses de Déu sinó
l'Esperit de Déu.
12 I nosaltres no hem rebut l'esperit
del món, sinó l'Esperit que ve de Déu, a
fi que puguem conèixer les coses que
Déu ens ha donat;
13 i les expressem, no pas amb
paraules ensenyades per la saviesa
humana, sinó amb *paraules* ensenyades
per l'Esperit Sant, combinant les coses
espirituals amb les espirituals.
14 L'home natural no rep les coses de
l'Esperit de Déu, perquè per a ell són
neciesa, i no les pot entendre perquè
s'han de discernir espiritualment.
15 Però *l'home* espiritual discerneix
totes les coses, i ell no és jutjat per
ningú.
16 Perquè, ¿qui ha conegut la ment del
Senyor per instruir-lo?[c] Però nosaltres
tenim la ment de Crist.

3 I jo, germans, no us vaig poder
parlar com a espirituals, sinó com a
carnals, com a infants en Crist.
2 Us vaig donar a beure llet i no
menjar sòlid, perquè encara no el
podíeu pair, i encara no podeu,
3 perquè encara sou carnals. Perquè
havent-hi entre vosaltres enveja, i
baralles, i divisions, ¿no sou carnals i
camineu com a homes?
4 Perquè, quan algú diu: Jo sóc de Pau,
i un altre: Jo d'Apol·los, no sou carnals?

5 ¿Perquè, qui és Pau, i qui és Apol·los,
sinó servidors per mitjà dels quals heu
cregut, i cadascú conforme el Senyor li
va donar?
6 Jo vaig plantar, Apol·los va regar,
però Déu va fer créixer.
7 De manera que ni el qui planta no és
res, ni el qui rega, sinó Déu, que fa
créixer.
8 El qui planta i el qui rega són una
sola cosa, però cada un rebrà la pròpia
recompensa segons el propi treball.
9 Perquè nosaltres som col·laboradors
de Déu, vosaltres sou conreu de Déu,
edifici de Déu.

10 Segons la gràcia de Déu que em va
ser donada, com a arquitecte expert
vaig posar el fonament, però un altre hi

a: Jeremies 9:24 b: Isaïes 64:4 c: Isaïes 40:13

edifica al damunt. Que cadascú miri
com hi edifica.
11 Perquè de fonament, ningú no en
pot posar cap altre que el que hi ha
posat, que és Jesús el Crist.
12 Si damunt d'aquest fonament algú
edifica amb or, plata, pedres precioses,
fusta, herba, palla,
13 l'obra de cadascú es farà evident,
perquè el dia la farà conèixer, ja que
serà revelada amb foc, i el foc provarà
quina és la mena d'obra de cadascú.
14 Si l'obra que un hi ha edificat
roman, ell rebrà recompensa.
15 Si l'obra d'un es crema, en sofrirà
pèrdua, però ell serà salvat, encara que
com a través del foc.

16 ¿No sabeu que sou santuari de Déu
i que l'Esperit de Déu habita en
vosaltres?
17 Si algú destrueix el santuari de
Déu, Déu el destruirà a ell, perquè el
santuari de Déu, que sou vosaltres, és
sant.

18 Que ningú no s'enganyi. Si algú
d'entre vosaltres es pensa que és savi
en aquest món, que esdevingui neci a fi
d'esdevenir savi.
19 Perquè la saviesa d'aquest món és
neciesa davant de Déu; perquè està
escrit: Ell pren els savis en llur
astúcia.[a]
20 I encara: El Senyor coneix els
raonaments dels savis, que són vans.[b]
21 Per tant, que ningú no es gloriï en
els homes. Perquè totes les coses són
vostres,
22 sigui Pau, o Apol·los, o Quefes, o el
món, o la vida, o la mort, o les coses
presents o les futures: totes les coses
són vostres,
23 i vosaltres de Crist, i Crist de Déu.

4 Que tothom ens consideri d'aquesta
manera, com a servents de Crist i com
a administradors dels misteris de Déu.
2 Ara bé, el que es demana dels
administradors és que cadascú sigui
trobat fidel.
3 A mi m'importa ben poc que sigui
jutjat per vosaltres o per un tribunal
humà. De fet, ni jo em jutjo a mi
mateix.
4 Perquè, encara que de res no
m'acusa la consciència, no és per això
que sóc justificat; sinó que el qui em
jutja és el Senyor.
5 Per tant, no jutgeu res abans de
temps, fins que vingui el Senyor, el
qual il·luminarà les coses amagades de
la fosca i manifestarà les intencions
dels cors, llavors hi haurà la lloança per
a cadascú de part de Déu.

6 I aquestes coses, germans, les he
exemplificades en mi mateix i en
Apol·los per causa de vosaltres, a fi que
aprengueu en nosaltres a no pensar
més enllà del que està escrit, a fi que
ningú no s'infli a favor de l'un i en
contra de l'altre.
7 Perquè, ¿qui et fa diferent, i què tens
que no hagis rebut? I si ho has rebut,
per què te'n glories com si no ho
haguessis rebut?
8 Ja esteu sadollats, ja us heu enriquit,
heu regnat sense nosaltres; tant de bo
que regnéssiu, perquè nosaltres també
regnéssim amb vosaltres.
9 Perquè penso que a nosaltres els
apòstols, Déu ens ha exposat els últims,
com uns condemnats a mort; perquè
hem esdevingut espectacle per al món,
tant per als àngels com per als homes.
10 Nosaltres som necis per causa de
Crist, però vosaltres assenyats en
Crist; nosaltres som febles, però
vosaltres forts; vosaltres eminents, però
nosaltres deshonorats.
11 Fins ara mateix passem fam i set i
anem desabrigats, i ens copegen, i no
tenim casa.
12 I ens fatiguem treballant amb les
nostres pròpies mans; ens maleeixen, i
beneïm; som perseguits, i ho suportem:
13 som difamats, i responem
dòcilment; hem esdevingut com
escombraries del món, l'engrut de tots
fins ara.

14 No escric aquestes coses per
avergonyir-vos, sinó que us amonesto
com a fills meus estimats.
15 Perquè encara que tinguéssiu deu
mil tutors en Crist, no tindríeu molts
pares, perquè sóc jo qui us ha
engendrat en Crist-Jesús per mitjà de
l'evangeli.
16 Us exhorto, doncs, que us feu

a: Job 5:13 b: Psalm 94:11

imitadors meus.
17 Per això us he enviat Timoteu, que
és un fill meu estimat i fidel en el
Senyor; ell us recordarà els meus
camins, que són en Crist, tal com
ensenyo per tot arreu en cada església.
18 Alguns estan inflats, com si jo no
hagués de venir a vosaltres.
19 Però vindré ben aviat a vosaltres, si
el Senyor vol, i coneixeré no pas la
paraula dels qui estan inflats, sinó el
poder:
20 perquè el regne de Déu no està en
la paraula, sinó en el poder.
21 Què voleu? Vindré a vosaltres amb
bastó, o amb amor i esperit de
mansuetud?

5 De fet, se sent dir que entre
vosaltres hi ha fornicació, i una
fornicació tal que ni entre els gentils no
s'anomena, fins al punt que un té la
dona del seu pare.
2 I vosaltres esteu inflats, en comptes
de doldre-us, a fi que sigui tret d'enmig
de vosaltres el qui ha comès aquest
acte.
3 Doncs jo, encara que com a absent en
el cos, però present en l'esperit, ja he
jutjat, com si hi estigués present, el qui
ha obrat així:
4 en el nom del nostre Senyor Jesu-
Crist, congregats vosaltres i el meu
esperit, amb el poder del nostre Senyor
Jesu-Crist,
5 *he decidit* de lliurar el tal a Satanàs
per a la destrucció de la *seva* carn, a fi
que el seu esperit sigui salvat en el dia
del Senyor Jesús.
6 La vostra jactància no és bona. ¿No
sabeu que una mica de llevat fermenta
tota la massa?
7 Per tant, netegeu de la massa el
llevat vell a fi que sigueu una nova
massa, així com sou sense llevat.
Perquè Crist, la nostra Pasqua, ha
estat sacrificat a favor de nosaltres.
8 Per tant, celebrem la festa, no pas
amb llevat vell ni amb llevat de malícia
i perversitat, sinó amb àzim de
sinceritat i de veritat.

9 Us vaig escriure en la carta que no
us mescleu amb els fornicaris,
10 i no *vull dir* absolutament amb els
fornicaris d'aquest món, o amb els
cobejosos, o estafadors, o idòlatres,
perquè sinó us caldria sortir del món;
11 més aviat us vaig escriure que no us
mescleu amb qualsevol que s'anomeni
germà i sigui fornicari, o cobejós, o
idòlatra, o ultratjador, o embriac, o
estafador, amb aquest tal ni hi mengeu.
12 Perquè, què n'he de fer de jutjar els
de fora? ¿No són els de dins els qui
vosaltres jutgeu?
13 Els de fora ja els jutjarà Déu.
Traieu, doncs, el dolent d'entre
vosaltres.[a]

6 ¿Com gosa algú de vosaltres quan
té un assumpte contra un altre anar a
judici davant dels injustos, i no davant
dels sants?
2 ¿No sabeu que els sants jutjaran el
món? I si el món ha de ser jutjat per
vosaltres, ¿sou indignes de judicis més
petits?
3 ¿No sabeu que jutjarem els àngels?
Com més les coses d'aquesta vida!
4 Si teniu, doncs, judicis per coses
d'aquesta vida, els qui són menys
considerats en l'església, asseieu
aquests com a jutges.
5 Ho dic per a vergonya vostra. Així,
¿no n'hi ha ni un de savi entre vosaltres
que pugui fer de jutge enmig dels seus
germans?
6 En canvi, un germà va a judici
contra un germà, i això davant dels
incrèduls?
7 De fet, ja és del tot un fracàs en
vosaltres que tingueu causes els uns
contra els altres. Més aviat, ¿per què no
suporteu la injustícia, per què no
deixeu més aviat que us defraudin?
8 Però sou vosaltres els qui feu
injustícia i defraudeu, i això als
germans.
9 ¿O no sabeu que els injustos no
heretaran el regne de Déu? No us
deixeu enganyar: ni els fornicaris, ni els
idòlatres, ni els adúlters, ni els
efeminats, ni els homosexuals,
10 ni els lladres, ni els cobejosos, ni els
embriacs, ni els ultratjadors, ni els
estafadors, no heretaran el regne de
Déu.
11 I això éreu alguns; però us heu
netejat, heu estat santificats, heu estat

a: Deuteronomi 17:7

justificats en el nom del Senyor Jesús i
en l'Esperit del nostre Déu.

12 Totes les coses em són permeses,
però no totes convenen. Totes les coses
em són permeses, però jo no em deixaré
dominar per res.
13 Els aliments són per al ventre, i el
ventre és per als aliments; però Déu
desfarà aquest i aquells. En canvi, el
cos no és per a la fornicació, sinó per al
Senyor, i el Senyor per al cos.
14 I Déu va ressuscitar el Senyor, i
també ens ressuscitarà a nosaltres per
mitjà del seu poder.
15 ¿No sabeu que els vostres cossos
són membres de Crist? ¿Trauré, doncs,
els membres de Crist i en faré membres
d'una prostituta? De cap manera!
16 ¿O no sabeu que el qui s'uneix amb
una prostituta, és un sol cos *amb ella*?
Perquè diu: Els dos seran una sola
carn.[a]
17 Però el qui s'uneix amb el Senyor,
és un sol esperit *amb ell*.
18 Fugiu de la fornicació. Qualsevol
pecat que l'home comet, és fora del cos,
però el qui fornica, peca contra el seu
propi cos.
19 ¿O no sabeu que el vostre cos és
santuari de l'Esperit Sant, que és en
vosaltres, que teniu de Déu, i que no
sou vostres?
20 Perquè heu estat comprats amb un
preu; per tant, glorifiqueu Déu en el
vostre cos i en el vostre esperit, que són
de Déu.

7 Referent a les coses que em vau
escriure: És bo per a l'home no tocar
dona.
2 Però a causa de les fornicacions, que
cadascú tingui la pròpia muller, i que
cadascuna tingui el propi marit.
3 Que el marit doni a la muller l'afecte
que li deu, igualment també la muller
al marit.
4 La muller no té potestat sobre el
propi cos, sinó el marit; igualment el
marit tampoc no té potestat sobre el
propi cos, sinó la muller.
5 No us priveu l'un de l'altre, si no és
de comú acord, per un temps, a fi de
dedicar-vos al dejuni i a la pregària, i
després estigueu junts novament
perquè Satanàs no us tempti per causa
de la vostra incontinència.
6 Això, però, ho dic com a concessió, no
pas com a manament.
7 Perquè jo voldria que tots els homes
fossin com jo mateix, però cadascú té de
Déu el seu propi do, l'un d'una manera,
l'altre d'una altra.

8 Tanmateix, dic als solters i a les
viudes que els és bo que es quedin com
jo.
9 Però, si no es poden controlar, que es
casin, perquè és millor casar-se que
abrusar-se.
10 I als casats els mano, no pas jo, sinó
el Senyor, que la muller no se separi del
marit,
11 però si se'n separa, que es quedi
sense casar o que es reconciliï amb el
marit; i el marit que no es divorciï de la
muller.
12 Als altres, en canvi, els dic jo, no el
Senyor: Si algun germà té una muller
incrèdula, i ella consent a conviure amb
ell, que no es divorciï.
13 I la muller que té un marit incrèdul
i ell consent a conviure amb ella, que
no es divorciï d'ell.
14 Perquè el marit incrèdul ha estat
santificat per la muller, i la muller
incrèdula ha estat santificada pel
marit; ja que si no, els vostres fills
serien immunds; ara, en canvi, són
sants.
15 Però si l'incrèdul se separa, que se
separi. En aquests casos el germà o la
germana no queda esclavitzat; Déu ens
ha cridat a la pau.
16 Perquè, ¿què saps tu, muller, si
salvaràs el marit? O, ¿què saps tu,
marit, si salvaràs la muller?

17 Llevat d'això, que cadascú camini
segons Déu li ha assignat, i cadascú
com el Senyor l'ha cridat. I així ho
mano en totes les esglésies.
18 ¿Va ser cridat algú circumcidat?
Que no es faci incircumcís. ¿Va ser
cridat algú en la incircumcisió? Que no
es faci circumcidar.
19 La circumcisió no és res i la
incircumcisió no és res, sinó guardar els
manaments de Déu.
20 Que cadascú es quedi en la vocació
en la qual va ser cridat.

a: Gènesi 2:24

21 ¿Vas ser cridat esclau? No et
preocupis; encara que també si pots
arribar a ser lliure, més aviat aprofita-
te'n.
22 Perquè el qui ha estat cridat en el
Senyor essent esclau, és un llibert del
Senyor; així mateix, el qui ha estat
cridat essent lliure, és esclau de Crist.
23 Heu estat comprats amb un preu:
no us feu esclaus dels homes.
24 Germans, que cadascú quedi per a
Déu en allò que era quan va ser cridat.

25 Referent a les verges, no tinc cap
precepte del Senyor, però dono *la meva*
opinió, com qui ha rebut misericòrdia
del Senyor per ser fidel.
26 Penso doncs que això és bo a causa
de la necessitat present, que és bo per a
l'home de quedar-se com està.
27 Estàs lligat a una dona? No cerquis
de deslligar-te'n. Estàs deslligat? No
cerquis dona.
28 Però si t'has casat, no has pecat; i si
la noia verge s'ha casat, no ha pecat.
Però aquests tindran aflicció en la carn,
i jo us ho voldria estalviar.
29 Vull dir, germans, que el temps s'ha
escurçat; d'ara endavant fins els qui
tenen muller, que estiguin com si no en
tinguessin;
30 i els qui ploren, com si no ploressin;
i els qui s'alegren, com si no
s'alegressin; i els qui compren, com si
no posseïssin;
31 els qui usen d'aquest món, com si
no se n'aprofitessin, perquè l'aparença
d'aquest món s'esvaeix.
32 I jo voldria que estiguéssiu sense
preocupacions. El solter s'ocupa de les
coses del Senyor, de com agradar al
Senyor.
33 En canvi, el casat s'ocupa de les
coses del món, de com agradar la seva
muller.
34 Hi ha diferència entre la dona
casada i la verge. La dona soltera
s'ocupa de les coses del Senyor, per ser
santa tant en el cos com en l'esperit; en
canvi, la dona casada s'ocupa de les
coses del món, de com agradar el marit.
35 I això ho dic pel vostre propi
benefici no pas per posar-vos un llaç,
sinó per al que convé i perquè sigueu
constants per al Senyor sense
distracció.
36 Però si algú pensa que obra
impròpiament envers la seva verge, si
ella passa l'edat de casar-se, i convé que
sigui així, que faci el que vulgui, no
peca, que es casin.
37 Tanmateix, el qui està ferm en el
seu cor, sense que en tingui necessitat,
sinó que té potestat sobre la seva
pròpia voluntat, i ha decidit això en el
seu cor, de guardar la seva verge, fa bé.
38 De manera que, el qui la dóna en
casament, fa bé, i el qui no la dóna en
casament, fa millor.

39 La muller està lligada per la llei tot
el temps que viu el seu marit; però si el
seu marit s'adormís, és lliure de casar-
se amb qui vulgui, mentre sigui en el
Senyor.
40 Però serà més feliç si es queda així,
segons el meu parer; i penso que també
jo tinc l'Esperit de Déu.

8 Referent a les coses sacrificades als
ídols: sabem que tots tenim
coneixement. El coneixement infla,
però l'amor edifica.
2 I si algú es pensa que sap alguna
cosa, encara no ha conegut res com s'ha
de conèixer.
3 Però si algú estima Déu, aquest és
conegut per Ell.
4 Referent doncs al menjar sacrificat
als ídols, sabem que no hi ha cap ídol
en el món i que no hi ha cap altre Déu
sinó un.
5 Perquè, encara que hi ha molts que
s'anomenen déus, al cel o sobre la terra,
de forma que hi ha molts déus i molts
senyors;
6 per a nosaltres però hi ha un únic
Déu, el Pare, de qui són totes les coses i
nosaltres som per a ell; i un sol Senyor,
Jesu-Crist, per mitjà del qual són totes
les coses, i nosaltres *som* per mitjà d'ell.

7 Però no tots tenen aquest
coneixement; i alguns que fins ara
tenen consciència de l'ídol, mengen com
a sacrificat a l'ídol, i la seva
consciència, que és feble, es contamina.
8 El menjar no ens atansa a Déu,
perquè ni som més si mengem, ni som
menys si no mengem.
9 Però vigileu que aquesta llibertat

vostra no sigui un entrebanc per als
febles.
10 Perquè si algú et veu a tu, que tens
coneixement, assegut a menjar en un
temple dels ídols, ¿la seva consciència,
com que ell és feble, no serà
encoratjada a menjar de les coses
sacrificades als ídols?
11 I per causa del teu coneixement,
s'ha d'ensorrar el germà feble, pel qual
va morir Crist?
12 I pecant contra els germans
d'aquesta manera i ferint la seva
consciència afeblida, pequeu contra Crist.
13 Per tant, si un menjar fa
entrebancar el meu germà, no menjaré
carn mai més a fi de no fer entrebancar
el meu germà.

9 No sóc un apòstol? No sóc lliure?
No he vist Jesu-Crist, el nostre Senyor?
No sou vosaltres la meva obra en el
Senyor?
2 Si per a d'altres no sóc apòstol, per a
vosaltres sí que ho sóc; perquè el segell
del meu apostolat sou vosaltres en el
Senyor.
3 La meva defensa davant dels qui em
jutgen és aquesta.
4 ¿No tenim dret a menjar i a beure?
5 ¿No tenim dret a portar amb
nosaltres una germana esposa, com els
altres apòstols, i els germans del
Senyor, i Quefes?
6 ¿O és només jo i Bernabé que no
tenim el dret de no haver de treballar?
7 ¿Qui fa mai de soldat a càrrec de si
mateix? ¿Qui planta una vinya i no
menja del seu fruit? O qui pastura un
ramat i no s'alimenta de la llet del
ramat?
8 Dic potser aquestes coses en tant que
home? No diu també la llei aquestes
coses?
9 Perquè en la Llei de Moisès hi ha
escrit: No posaràs boç al bou que trilla.[a]
És que Déu es preocupa dels bous?
10 O és precisament per causa de
nosaltres que ho diu? Sí, és per causa
de nosaltres que ha estat escrit. Perquè
el qui llaura ha de llaurar amb
esperança, i també el que trilla, amb
l'esperança de participar de la seva
esperança.
11 Si nosaltres hem sembrat en
vosaltres els béns espirituals, ¿és molt
si nosaltres recollim de vosaltres els
béns materials?
12 Si d'altres participen d'aquest dret
respecte a vosaltres, ¿per què no encara
més nosaltres? Però no hem fet ús
d'aquest dret sinó que tot ho suportem
a fi de no posar cap obstacle a l'evangeli
del Crist.
13 ¿No sabeu que els qui exerceixen el
ministeri sagrat, mengen del temple; i
els qui serveixen l'altar, participen de
l'altar?
14 Així també el Senyor ha manat que
els qui prediquen l'evangeli visquin de
l'evangeli.
15 Però jo no he fet ús de cap d'aquests
drets. I no he escrit això perquè es faci
així amb mi; perquè més m'estimo
morir que no pas que ningú em privi
d'aquesta glòria.
16 Perquè si predico l'evangeli, no tinc
res de què gloriar-me: perquè m'ha
estat imposada la necessitat, i ai de mi,
si no predico l'evangeli!
17 Ja que si ho faig de bona gana, en
tinc recompensa; però si ho faig obligat,
se me n'ha encarregat l'administració.
18 Quina és doncs la meva
recompensa? Que en predicar
l'evangeli, ofereixi de franc l'evangeli
del Crist, sense aprofitar-me del meu
dret en l'evangeli.
19 Perquè, tot i essent lliure de tots,
m'he fet jo mateix servidor de tots, per
guanyar-ne els més;
20 i m'he fet com jueu per als jueus,
per guanyar els jueus; com si estigués
sota la llei per als qui estan sota la llei,
per guanyar els qui estan sota la llei;
21 per als qui estan sense llei com si jo
estigués sense llei -no pas que sigui
sense llei envers Déu, sinó que sóc en la
llei de Crist- per guanyar els qui estan
sense llei;
22 m'he fet com feble per als febles, per
guanyar els febles; m'he fet tot per a
tots, per salvar-ne alguns de tota
manera.
23 I faig això per causa de l'evangeli,
per fer-me'n coparticipant.
24 ¿No sabeu que els qui corren a
l'estadi, prou corren tots, però només
un rep el premi? Correu de tal manera
que l'obtingueu.
25 Tot el qui lluita es controla en totes

a: Deuteronomi 25:4

les coses; i ells certament ho fan per obtenir una corona corruptible, en canvi nosaltres, una d'incorruptible.
26 Jo, doncs, corro així, no pas amb incertesa; combato així, no pas donant cops a l'aire,
27 sinó que copejo el meu cos i el domino, no fos que, havent predicat als altres, jo sigui desqualificat.

10 No vull que ignoreu, germans, que els nostres pares van ser tots sota el núvol i tots van travessar pel mig del mar,
2 i tots foren batejats en Moisès, dins el núvol i dins el mar,
3 i tots van menjar el mateix menjar espiritual,
4 i tots van beure la mateixa beguda espiritual, perquè bevien de la Roca espiritual que els acompanyava; i la roca era el Crist.
5 Però Déu no es complagué en la majoria d'ells, perquè van quedar estesos en el desert.[a]
6 Aquestes coses són exemples per a nosaltres, a fi que no desitgem coses dolentes, com ells les van desitjar;
7 ni sigueu idòlatres com alguns d'ells, tal com està escrit: El poble s'assegué a menjar i a beure, i s'alçaren a divertir-se.[b]
8 Ni forniquem com alguns d'ells van fornicar, i en un sol dia en caigueren vint-i-tres mil.
9 Ni posem a prova el Crist, com també alguns d'ells el van posar a prova i foren destruïts per les serps.
10 Ni murmureu com també alguns d'ells van murmurar i foren destruïts per l'exterminador.
11 I totes aquestes coses els succeïen com a exemples, i foren escrites per a la nostra amonestació, per als quals ha arribat la fi dels segles.
12 Així doncs, el qui pensi que està ferm, que miri de no caure.
13 No us ha vingut cap prova que no sigui humana, però Déu és fidel i no permetrà que sigueu provats més enllà del que podeu, sinó que amb la prova farà *que tingueu* la sortida, perquè la pugueu suportar.

14 Per tant, estimats meus, fugiu de la idolatria.
15 Us parlo com a assenyats, jutgeu vosaltres mateixos això que dic.
16 La copa de benedicció que beneïm, no és comunió de la sang de Crist? El pa que partim, no és comunió del cos del Crist?
17 Com que *hi ha* un sol pa, els molts som un sol cos, perquè tots participem d'aquest sol pa.
18 Mireu l'Israel segons la carn: els qui mengen dels sacrificis, no participen de l'altar?
19 Què vull dir, doncs? Que l'ídol és alguna cosa, o que allò sacrificat a l'ídol és alguna cosa?
20 Sinó que les coses que sacrifiquen els gentils, és als dimonis que les sacrifiquen, i allò no pas a Déu;[c] i no vull que vosaltres tingueu comunió amb els dimonis.
21 No podeu beure la copa del Senyor i la copa dels dimonis. No podeu participar de la taula del Senyor i de la taula dels dimonis.
22 O provoquem al Senyor a gelosia? Som potser més forts que ell?

23 Totes les coses em són permeses, però no totes convenen; totes les coses em són permeses, però no totes edifiquen.
24 Que ningú no busqui el seu propi *interès*, sinó cadascú el de l'altre.
25 De tot allò que es ven a la carnisseria, mengeu-ne sense preguntar res per causa de la consciència.
26 Perquè del Senyor és la terra i la seva plenitud.[d]
27 Si algun incrèdul us convida i hi voleu anar, mengeu de tot el que us serveixin, sense preguntar res per causa de la consciència.
28 Però si algú us digués: Això ha estat sacrificat als ídols, no en mengeu per consideració a aquell que ho ha indicat i per causa de la consciència. Perquè del Senyor és la terra i la seva plenitud.
29 La consciència, dic, però no la teva, sinó la de l'altre ¿Per què ha de ser judicada la meva llibertat per la consciència d'un altre?
30 I si en participo amb acció de gràcies, per què sóc censurat per allò de què dono gràcies?
31 Tant si mengeu doncs, com si beveu, o feu qualsevol altra cosa, feu-ho

a: Nombres 14:16 b: Èxode 32:6 c: Deuteronomi 32:17 d: Psalm 24:1

tot per a la glòria de Déu.
32 No sigueu motiu d'entrebanc ni per
als jueus, ni per als grecs, ni per a
l'església de Déu.
33 De manera que jo també beneficio a
tots en totes les coses, no cercant el
meu propi profit, sinó el de molts, a fi
que siguin salvats.

11 Sigueu imitadors meus, com jo
també ho sóc de Crist.

2 Us elogio, germans, perquè en totes
les coses us recordeu de mi, i manteniu
els ensenyaments tal com us els vaig
transmetre.
3 I vull que sapigueu que el cap de tot
home és el Crist, i el cap de la dona és
el *seu* home, i el cap de Crist és Déu.
4 Tot home que prega o profetitza amb
el cap cobert, deshonra el seu cap,
5 i tota dona que prega o profetitza
amb el cap descobert, deshonra el seu
propi cap, perquè és igual com si
estigués rasurada.
6 Per tant, si una dona no es cobreix,
que també es rapi; però, si és vergonyós
per a una dona rapar-se els cabells o
rasurar-se, que es cobreixi.
7 Perquè l'home, certament, no s'ha de
cobrir el cap, ja que és imatge i glòria
de Déu; en canvi, la dona és glòria de
l'home.
8 Perquè l'home no prové de la dona,
sinó la dona de l'home.
9 I perquè l'home no fou creat per
causa de la dona, sinó la dona per
causa de l'home.
10 Per això la dona ha de tenir *un
senyal* d'autoritat sobre el seu cap, per
causa dels àngels.
11 D'altra banda, en el Senyor, ni
l'home sense la dona, ni la dona sense
l'home.
12 Perquè així com la dona ve de
l'home, així també l'home ve per mitjà
de la dona; i totes les coses vénen de
Déu.
13 Jutgeu-ho vosaltres mateixos: ¿és
escaient que la dona pregui a Déu
descoberta?
14 ¿No us ensenya la mateixa
naturalesa que si l'home es deixa els
cabells llargs, li és una deshonra;
15 però si la dona es deixa els cabells
llargs, li és una glòria, perquè la
cabellera li ha estat donada per vel.
16 Però si algú vol discutir, nosaltres
no tenim tal costum, ni tampoc les
esglésies de Déu.

17 Però en fer-vos aquests
advertiments, no us elogio: perquè
quan us reuniu no és per al millor, sinó
per al pitjor.
18 Ja que primer sento dir que quan
us reuniu com a església, hi ha
divisions entre vosaltres, i en part ho
crec.
19 Perquè també cal que hi hagi
partits entre vosaltres, a fi que els
aprovats siguin manifestats entre
vosaltres.
20 Per tant, quan us aplegueu alhora,
això no és menjar el sopar del Senyor,
21 perquè en el menjar, cadascú pren
el seu propi sopar, i l'un té gana mentre
que l'altre s'embriaga.
22 És que no teniu cases per menjar i
beure? O és que menysteniu l'església
de Déu i avergonyiu els qui no tenen?
Què us he de dir? He d'elogiar-vos en
això? No us elogio pas.

23 Perquè jo vaig rebre del Senyor el
que també us he transmès: El Senyor
Jesús, la nit que va ser lliurat, prengué
pa,
24 i després de donar gràcies, el partí i
digué: Preneu, mengeu, això és el meu
cos que és partit per a vosaltres; feu
això en memòria de mi.
25 De la mateixa manera també amb
la copa, després de sopar, dient:
Aquesta copa és el nou pacte en la
meva sang; feu això cada vegada que
en beveu, en memòria de mi.
26 Perquè cada vegada que mengeu
d'aquest pa i beveu d'aquesta copa
anuncieu la mort del Senyor fins que
vingui.
27 De manera que, el qui mengi
d'aquest pa o begui la copa del Senyor
indignament serà culpable del cos i de
la sang del Senyor.
28 Que cadascú es provi a si mateix, i
així mengi del pa i begui de la copa;
29 perquè el qui en menja o en beu
indignament, menja i beu judici per a
si mateix, no discernint el cos del
Senyor.

30 Per això hi ha entre vosaltres molts
febles i malalts, i bastants s'han adormit.
31 Perquè si ens examinéssim a
nosaltres mateixos, no seríem judicats;
32 però en ser jutjats, pel Senyor som
corregits, a fi que no siguem
condemnats amb el món.
33 De manera que, germans meus,
quan us reuniu per menjar, espereu-vos
els uns als altres;
34 i si algú té gana, que mengi a casa,
per tal que no us reuniu per a judici.
Les altres coses les posaré en ordre
quan vingui.

12 Referent als *dons* espirituals,
germans, no vull que sigueu ignorants.
2 Sabeu que éreu gentils, guiats de
qualsevol manera i arrossegats cap als
ídols muts.
3 Per això, us faig saber que ningú que
parla en l'Esperit de Déu no diu Maleït
a Jesús; i ningú no pot dir Senyor a
Jesús si no és en l'Esperit Sant.

4 Hi ha repartiments de dons, però és
el mateix Esperit.
5 I hi ha repartiments de serveis, però
és el mateix Senyor.
6 I hi ha repartiments d'activitats,
però és el mateix Déu, que obra totes
les coses en tots.
7 Però la manifestació de l'Esperit és
donada a cadascú per allò que és útil.
8 Perquè a l'un per l'Esperit li és
donada paraula de saviesa; a l'altre,
paraula de coneixement segons el
mateix Esperit;
9 a un altre, fe pel mateix Esperit; a
un altre, dons de guariment pel mateix
Esperit;
10 a un altre, el fer obres poderoses; a
un altre, profecia; a un altre,
discerniment d'esperits; a un altre,
diferents menes de llengües; a un altre,
interpretació de llengües.
11 Però totes aquestes coses les fa l'un
i el mateix Esperit, que reparteix a
cadascú individualment com ell vol.

12 Perquè de la mateixa manera que el
cos és un de sol i té molts membres,
però tots els membres d'aquest un cos,
malgrat que són molts, són un únic cos,
així també el Crist.
13 Perquè tots nosaltres vam ser
batejats també per un Esperit en un
cos, tant jueus com grecs, tant esclaus
com lliures, i a tots se'ns ha donat a
beure en un Esperit.
14 Perquè el cos tampoc no és un
membre, sinó molts.
15 Si el peu digués: Com que no sóc
mà, no sóc del cos, no per això no seria
del cos;
16 i si l'orella digués: Com que no sóc
ull, no sóc del cos, no per això no seria
del cos.
17 Si tot el cos fos ull, ¿on seria l'oïda?
I si tot fos oïda, ¿on seria l'olfacte?
18 De fet, però, Déu va col·locar els
membres, cada un d'ells, en el cos, com
va voler.
19 Si tots fossin un sol membre, on
seria el cos?
20 I ara certament hi ha molts
membres, però un cos.
21 I l'ull no pot dir a la mà: No et
necessito. Ni el cap tampoc als peus: No
us necessito.
22 Sinó que més aviat els membres del
cos que semblen més febles són necessaris.
23 I els que considerem menys nobles
del cos, són els que envoltem amb més
honor; i els nostres *membres* menys
decents són els que tractem amb més
decència.
24 En canvi, els nostres *membres*
decents no en tenen necessitat. Però és
Déu qui ha conjunyit el cos donant més
honor al que li mancava,
25 a fi que no hi hagi divisió en el cos,
sinó que els membres tinguin la
mateixa cura els uns pels altres.
26 I si un membre pateix, tots els
membres pateixen amb ell; o si un
membre és honorat, tots els membres
s'alegren amb ell.
27 I vosaltres sou cos de Crist, i
membres en particular,
28 els quals Déu ha col·locat en
l'església: primer apòstols, segon
profetes, tercer mestres; després obres
poderoses, després dons de guariments,
ajudes, administracions, menes de
llengües.
29 ¿Són potser tots apòstols, o tots
profetes, o tots mestres, o fan tots obres
poderoses?
30 ¿O tenen tots dons de guariments, o
parlen tots llengües, o tots interpreten?

31 Aspireu, però, als dons millors, i us
mostro un camí encara més excel·lent.

13 Si parlo les llengües dels homes
i dels àngels però no tinc amor, sóc un
bronze que ressona o un címbal que fa
soroll.
2 I si tinc profecia, i si conec tots els
misteris i tot el coneixement, i si tinc
tota la fe fins per traslladar muntanyes,
però no tinc amor, no sóc res.
3 I si reparteixo tots els meus béns per
donar menjar, i ofereixo el meu cos
perquè sigui cremat, però no tinc amor,
no em serveix de res.
4 L'amor és pacient, bondadós; l'amor
no és envejós, l'amor no es vanagloria,
no s'infla;
5 no es comporta impròpiament, no
cerca el propi interès, no s'irrita, no té
en compte el mal;
6 no s'alegra de la injustícia, sinó que
s'alegra amb la veritat;
7 tot ho sofreix, tot ho creu, tot ho
espera, tot ho suporta.
8 L'amor mai no s'acaba; en canvi, si hi
ha profecies, seran abolides; si hi ha
llengües, cessaran; si hi ha
coneixement, serà abolit.
9 Perquè en part coneixem, i en part
profetitzem;
10 però quan vingui allò perfecte,
llavors allò que és en part serà abolit.
11 Quan jo era un nen, parlava com un
nen, pensava com un nen, raonava com
un nen, però quan em vaig fer un
home, vaig deixar les coses de nen.
12 Perquè ara hi veiem per un mirall,
de manera borrosa, però llavors hi
veurem cara a cara. Ara conec en part,
però llavors coneixeré plenament, com
també jo sóc plenament conegut.
13 I ara, resta la fe, l'esperança i
l'amor, aquests tres; però el més gran
d'aquests és l'amor.

14 Cerqueu l'amor i aspireu als
dons espirituals, però principalment
que profetitzeu.
2 Perquè el qui parla en una llengua,
no parla als homes, sinó a Déu, ja que
ningú l'entén; però en l'esperit parla
misteris.
3 En canvi el qui profetitza parla als
homes per a edificació, i exhortació, i
consolació.
4 Qui parla en una llengua s'edifica a
si mateix, però el qui profetitza edifica
l'església.
5 I vull que tots vosaltres parleu en
llengües, però encara més que
profetitzeu. Perquè és més el qui
profetitza que el qui parla en llengües,
llevat que interpreti, a fi que l'església
rebi edificació.
6 De fet, germans, si vinc a vosaltres
parlant en llengües, ¿de què us
aprofitaria, si no us parlés en revelació,
en coneixement, en profecia o en
doctrina?
7 De la mateixa manera les coses
inanimades que fan un so, com la
flauta o la cítara, si no fessin distinció
en les notes, ¿com se sabria el que toca
la flauta o el que toca la cítara?
8 Perquè si la trompeta fes un so
incert, ¿qui es prepararà per al combat?
9 Així també vosaltres, si amb la
llengua no pronuncieu paraules
intel·ligibles, ¿com s'entendrà el que
dieu? Estareu parlant a l'aire.
10 Al món hi ha qui-sap-les menes de
llenguatges i no n'hi ha cap sense
significat.
11 Si jo doncs, no conec el significat del
llenguatge, seré un estranger per al qui
parla, i el qui parla serà un estranger
per a mi.
12 Així també vosaltres, que anheleu
dons espirituals, cerqueu de tenir-ne
abundància per a l'edificació de
l'església.
13 Per tant, el qui parla en una
llengua, que pregui a fi de poder-la
interpretar.
14 Perquè si prego en una llengua, el
meu esperit prega, però el meu
enteniment queda sense fruit.
15 Què faré doncs? Pregaré amb l'esperit
i pregaré també amb l'enteniment,
cantaré lloances amb l'esperit i cantaré
també amb l'enteniment.
16 Altrament, si beneeixes amb
l'esperit, el qui ocupa el lloc de l'oient,
¿com dirà l'amén a la teva acció de
gràcies si no entén el que dius?
17 Perquè tu, és cert, dónes gràcies
correctament, però l'altre no és edificat.
18 Dono gràcies al meu Déu que parlo
en llengües més que tots vosaltres,

19 però en l'església m'estimo més
parlar cinc paraules amb la meva
ment, per instruir també els altres, que
deu mil paraules en una llengua.
20 Germans, no sigueu nens en els
vostres enteniments, sinó feu-vos nens
en la malícia, però sigueu madurs en
els vostres enteniments.
21 Està escrit en la Llei: Certament
amb llengües diferents i amb llavis
diferents parlaré a aquest poble, i ni
així m'escoltarà, diu el Senyor.[a]
22 De manera que les llengües són per
senyal, no als creients, sinó als
incrèduls; la profecia, en canvi, no és
per als incrèduls, sinó per als creients.
23 Si tota l'església, doncs, es reunís en
un mateix lloc i tots estiguessin parlant
en llengües i entressin oients o
incrèduls, no dirien que esteu bojos?
24 En canvi, si tots estiguéssiu
profetitzant i entra un incrèdul o un
oient, aquest és redargüit per tots, és
examinat per tots,
25 i així els secrets del seu cor són
revelats, i prostrant el seu rostre,
adorarà Déu, proclamant que Déu és
realment entre vosaltres.

26 Què hi ha, doncs, germans? Quan
us reuniu, cadascú de vosaltres té un
psalm, té un ensenyament, té una
llengua, té una revelació, té una
interpretació, que totes les coses siguin
per a edificació.
27 Si algú parla en una llengua, que
siguin dos o al màxim tres, i per torn, i
que un interpreti.
28 Però si no hi hagués intèrpret, que
guardi silenci en l'església i parli amb
si mateix i amb Déu.
29 Quant als profetes, que en parlin
dos o tres, i que els altres discerneixin.
30 Però si a un altre que està assegut
li és donada una revelació, que el
primer guardi silenci.
31 Perquè tots, un per un, podeu
profetitzar, a fi que tots aprenguin i
tots siguin exhortats.
32 I els esperits dels profetes estan
subjectes als profetes,
33 perquè Déu no és *Déu* de confusió,
sinó de pau. Com en totes les esglésies
dels sants,
34 que les vostres dones guardin
silenci en les esglésies, perquè no els és
permès de parlar, sinó que siguin
submises, com ho diu també la Llei.
35 I si es volen instruir en algun punt,
que ho preguntin a casa als propis
marits, perquè és vergonyós per a les
dones de parlar en l'església.
36 ¿O és que la paraula de Déu vingué
de vosaltres, o és que ha arribat només
per a vosaltres?
37 Si algú es pensa que és profeta o
espiritual, que reconegui que les coses
que us escric són manaments del
Senyor.
38 I si algú vol ser ignorant, que sigui
ignorant.
39 Per tant, germans, aspireu a
profetitzar i no impediu de parlar en
llengües.
40 Que totes les coses es facin
decorosament i amb ordre.

15 Us faig conèixer, germans,
l'evangeli que us vaig predicar i que
vau acceptar, en el qual també esteu
ferms;
2 i per mitjà del qual sou salvats, si el
reteniu per mitjà de la mateixa paraula
que us he predicat, no fos que
haguéssim cregut a la lleugera.
3 Perquè en primer lloc us he
transmès el que també vaig rebre: que
Crist va morir pels nostres pecats,
segons les Escriptures,
4 i que fou sepultat, i que ha estat
ressuscitat al tercer dia, segons les
Escriptures,
5 i que fou vist per Quefes i després
pels dotze,
6 després fou vist per més de cinc-
cents germans alhora, la majoria dels
quals encara viuen i d'altres ja s'han
adormit,
7 després fou vist per Jaume, després
per tots els apòstols.
8 I al darrer de tots, com a un nascut
fora de temps, se'm va aparèixer també
a mi;
9 perquè jo sóc el més petit dels
apòstols, que ni sóc digne de ser
anomenat apòstol, perquè vaig
perseguir l'església de Déu.
10 Però per la gràcia de Déu sóc el que
sóc, i la seva gràcia envers mi no ha
estat inútil, sinó que he treballat més
que tots ells, però no jo, sinó la gràcia

a: Isaïes 28:11-12

de Déu que és amb mi.
11 Per tant, sigui jo o siguin ells, així
ho prediquem i així ho vau creure.

12 I si es predica que Crist ha estat
ressuscitat d'entre els morts, ¿com és
que alguns d'entre vosaltres diuen que
no hi ha resurrecció dels morts?
13 Si no hi ha resurrecció dels morts,
Crist tampoc no ha ressuscitat.
14 Si Crist no ha estat ressuscitat,
llavors la nostra predicació és inútil, i
també és inútil la vostra fe.
15 I nosaltres també som trobats falsos
testimonis de Déu, perquè hem donat
testimoni referent a Déu que ell va
ressuscitar el Crist, al qual no ha
ressuscitat si és cert que els morts no
són ressuscitats.
16 Perquè, si els morts no són
ressuscitats, Crist tampoc no ha estat
ressuscitat.
17 I si Crist no ha estat ressuscitat, la
vostra fe és inútil: encara esteu en els
vostres pecats.
18 Llavors també els que s'han
adormit en Crist estan perduts.
19 Si en aquesta vida únicament tenim
l'esperança en Crist, som els més
dignes de compassió de tots els homes.

20 Però és totalment cert que Crist ha
estat ressuscitat d'entre els morts, i ha
esdevingut la primícia dels qui s'han
adormit.
21 Perquè, així com per un home
vingué la mort, també per un home ve
la resurrecció dels morts.
22 Perquè, així com en Adam tots
moren, així també en el Crist tots seran
vivificats.
23 Però cadascú en el seu propi ordre:
primer el Crist com a primícia, després
els qui són de Crist, en la seva vinguda;
24 llavors la fi, quan ell lliuri el regne
al Déu i Pare, quan hagi anul·lat tot
principat i tota potestat i poder.
25 Perquè cal que ell regni, fins que
posi tots els enemics sota els seus peus.
26 El darrer enemic que ha de ser
anul·lat és la mort.
27 Perquè ha sotmès totes les coses
sota els seus peus.[a] Però quan diu que
totes les coses li han estat sotmeses, és
evident que s'exceptua aquell que li ha
sotmès totes les coses;
28 ara bé, quan totes les coses li
siguin sotmeses, llavors també el Fill
mateix se sotmetrà al qui li ha sotmès
totes les coses, a fi que Déu sigui el tot
en tots.

29 D'altra banda, ¿què faran els qui es
bategen pels morts, si els morts no són
ressuscitats en absolut? Per què, doncs,
es bategen pels morts?
30 I nosaltres també, per què estem
sempre en perill?
31 Per l'orgull que tinc de vosaltres en
Crist-Jesús el nostre Senyor, cada dia
m'exposo a la mort.
32 Si a Efes vaig lluitar amb feres, per
motivació humana, de què em serveix,
si els morts no són ressuscitats?
Mengem i bevem, que demà morirem.[b]
33 No us deixeu enganyar: les males
companyies corrompen els bons
costums.
34 Torneu com cal al vostre seny i no
pequeu; perquè alguns tenen ignorància
de Déu, ho dic per a vergonya vostra.

35 Però algú dirà: Com pot ser que els
morts siguin ressuscitats? I amb quin
cos vénen?
36 Insensat, allò que sembres no dóna
vida si abans no mor.
37 I el que sembres, no sembres el cos
que serà, sinó un simple gra, de blat
per exemple, o d'alguna de les altres
llavors;
38 i Déu li dóna un cos tal com ell ha
volgut, i a cada una de les llavors, el
seu propi cos.
39 No tota carn és la mateixa carn:
sinó que una és la carn dels homes, una
altra la carn de les bèsties, una altra la
dels peixos, i una altra la de les aus.
40 Hi ha també cossos celestes i cossos
terrestres, però certament la glòria dels
celestes és diferent de la dels
terrestres.
41 Una és la glòria del sol, i una altra
la glòria de la lluna, i una altra la
glòria dels estels, perquè un estel
difereix en glòria d'un altre estel.
42 Així és també la resurrecció dels
morts: és sembrat en corrupció, és
ressuscitat en incorruptibilitat;
43 és sembrat en deshonor, és
ressuscitat en glòria; és sembrat en
feblesa, és ressuscitat en poder;

a: Psalm 8:6 *b: Isaïes 22:13*

44 és sembrat un cos animal, és ressuscitat un cos espiritual. Hi ha un cos animal, i hi ha un cos espiritual.
45 Com també està escrit: El primer home, Adam, fou fet una ànima vivent;[a] el darrer Adam, un esperit vivificant.
46 Però no fou primer l'espiritual, sinó l'animal; després l'espiritual.
47 El primer home és de la terra, fet de la pols; el segon home, el Senyor, és del cel.
48 Com el qui és fet de la pols, són també els qui són fets de la pols; i com el celestial, són també els celestials.
49 I així com vam portar la imatge del que fou fet de la pols, portarem també la imatge del celestial.

50 I afirmo això, germans: La carn i la sang no poden heretar el regne de Déu, ni la corrupció hereta la incorruptibilitat.
51 Heus aquí, us dic un misteri: No tots ens adormirem, però tots serem transformats;
52 en un instant, en un obrir i tancar d'ulls, al darrer toc de trompeta, perquè sonarà la trompeta i els morts seran ressuscitats incorruptibles, i nosaltres serem transformats.
53 Perquè cal que allò corruptible sigui vestit d'incorruptibilitat, i que això mortal sigui vestit d'immortalitat.
54 I quan això corruptible sigui vestit d'incorruptibilitat, i *quan* això mortal sigui vestit d'immortalitat, llavors es complirà la paraula escrita: La mort ha estat engolida en la victòria.[b]
55 On és, oh mort, el teu fibló? On és, oh sepulcre, la teva victòria?[c]
56 El fibló de la mort és el pecat, i el poder del pecat és la llei.
57 Però, gràcies a Déu perquè ell ens dóna la victòria per mitjà del nostre Senyor Jesu-Crist!
58 Per tant, germans meus estimats, sigueu ferms, incommovibles; abundant sempre en l'obra del Senyor, sabent que el vostre esforç no és inútil en el Senyor.

16 Concernent la col·lecta per als sants: tal com ho vaig ordenar a les esglésies de Galàcia, feu-ho també vosaltres.
2 Cada primer dia de la setmana que cadascú de vosaltres posi a part, guardant segons hagi estat prosperat, a fi que les col·lectes no es facin quan jo vingui.
3 I quan arribi, els qui hàgiu aprovat amb cartes els enviaré perquè portin el vostre do a Jerusalem.
4 I si convé que jo també hi vagi, hi aniran amb mi.

5 Vindré a vosaltres després d'haver passat per Macedònia, perquè passaré per Macedònia.
6 Però potser m'estaré amb vosaltres, o fins hi passaré l'hivern, a fi que vosaltres m'encamineu cap a on hagi d'anar.
7 Perquè ara no us vull veure de pas, sinó que espero quedar-me amb vosaltres una temporada, si el Senyor ho permet.
8 Però m'estaré a Efes fins a la Pentecosta,
9 perquè se m'ha obert una porta gran i eficaç, i hi ha molts adversaris.
10 Si vingués Timoteu, mireu que s'estigui amb vosaltres sense por, perquè està treballant en l'obra del Senyor com jo mateix.
11 Per tant, que ningú no el menystingui, i encamineu-lo en pau perquè vingui a mi, que l'espero amb els germans.
12 Referent al germà Apol·los: li vaig pregar molt que vingués a vosaltres amb els germans, però, no era de cap manera la seva voluntat de venir ara; vindrà quan en tingui oportunitat.

13 Vetlleu, sigueu ferms en la fe, porteu-vos com a homes, sigueu forts;
14 feu totes les coses en amor.
15 Us exhorto, germans -ja coneixeu la casa d'Estefanàs, que són les primícies d'Acaia, i es van dedicar al servei dels sants-,
16 que també vosaltres us sotmeteu als tals i a tot aquell que col·labora i treballa.
17 M'alegro de la vinguda d'Estefanàs, i Fortunat, i Acaic, perquè ells han suplert la vostra mancança.
18 Perquè van reconfortar el meu esperit i el vostre; sapigueu reconèixer doncs tals persones.

a: Gènesi 2:7 b: Isaïes 25:8 c: Osees 13:14

19 Us saluden les esglésies d'Àsia. Us
saluden molt afectuosament en el
Senyor Aquila i Priscil·la, juntament
amb l'església que és a casa seva.
20 Us saluden tots els germans.
Saludeu-vos els uns als altres amb un
bes sant.
21 La salutació és de la meva pròpia
mà, de Pau.
22 Si algú no estima el Senyor Jesu-
Crist, que sigui maleït! Maran-atà![a]
23 La gràcia del Senyor Jesu-Crist
sigui amb vosaltres.
24 El meu amor és amb tots vosaltres
en Crist-Jesús. Amén.

a: en arameu: el nostre Senyor ve

Segona Epístola de l'Apòstol Pau als

CORINTIS

1 Pau, apòstol de Jesu-Crist per voluntat de Déu, i el germà Timoteu, a l'església de Déu que és a Corint amb tots els sants que hi ha a tot l'Acaia:
2 gràcia a vosaltres i pau de part de Déu, Pare nostre, i del Senyor Jesu-Crist.

3 Beneït sigui el Déu i Pare del nostre Senyor Jesu-Crist, el Pare de misericòrdies i Déu de tota consolació,
4 que ens consola en tota la nostra aflicció, a fi que nosaltres puguem consolar els qui es troben en qualsevol aflicció amb el consol amb què nosaltres mateixos som consolats per Déu.
5 Perquè així com els sofriments de Crist abunden a favor nostre, així també per Crist abunda la nostra consolació.
6 I si som afligits és per a la vostra consolació i salvació, que és eficaç en la paciència dels mateixos sofriments que patim també nosaltres; i si som consolats és per a la vostra consolació i salvació.
7 I la nostra esperança respecte de vosaltres és segura, perquè sabem que així com sou participants en els sofriments, ho sou també en la consolació.

8 Perquè no volem que desconegueu, germans, l'aflicció que ens ha sobrevingut a l'Àsia; vam ser aclaparats fora mida, per damunt de la nostra força, fins a desesperar de la vida.
9 I nosaltres teníem en nosaltres mateixos la sentència de la mort, a fi que no tinguéssim posada la confiança en nosaltres mateixos, sinó en Déu, que ressuscita els morts.
10 Ell és el qui ens ha alliberat i ens allibera d'un perill de mort tan gran, i en ell tenim posada l'esperança que encara ens alliberarà,
11 col·laborant també vosaltres amb la pregària a favor nostre, a fi que molts puguin donar gràcies per nosaltres a causa del do *donat* a nosaltres per moltes persones.

12 Perquè aquest és el nostre orgull, el testimoni de la nostra consciència, que ens hem comportat en el món, i més encara envers vosaltres, amb senzillesa i sinceritat de Déu, no pas amb saviesa carnal, sinó en la gràcia de Déu.
13 Perquè no us escrivim altres coses sinó les que llegiu i enteneu, i espero que ho entendreu fins a la fi,
14 com en part ja ho heu entès, que nosaltres som el vostre orgull com vosaltres el nostre, en el dia del Senyor Jesús.

15 I amb aquesta confiança em vaig proposar de venir primer a vosaltres, a fi que tinguéssiu un segon benefici,
16 i passant per vosaltres, anar a Macedònia, i des de Macedònia tornar novament a vosaltres, i que vosaltres m'encaminéssiu cap a Judea.
17 Havent-me proposat això, doncs, ¿vaig obrar potser amb lleugeresa? ¿O és que el que em proposo m'ho proposo segons la carn, de manera que en mi hi hagi sí sí i no no?
18 Però com Déu és fidel, la nostra paraula envers vosaltres no va ser sí i no.
19 Perquè el Fill de Déu, Jesu-Crist, que entre vosaltres us vam predicar jo, Silvà i Timoteu, no va ser pas sí i no, sinó que en ell hi ha el sí:
20 perquè totes les promeses de Déu, en ell són el sí i en ell són l'amén, per a la glòria de Déu a través de nosaltres.
21 I el qui ens manté ferms en el Crist juntament amb vosaltres, i que també ens va ungir, és Déu;

22 i ell també ens va segellar i ens va donar l'Esperit com a arres en els nostres cors.
23 I jo invoco Déu per testimoni sobre la meva ànima, que ha estat per estalviar-vos *tristesa* que encara no he vingut a Corint.
24 No és que tinguem domini sobre la vostra fe, sinó que som col·laboradors del vostre goig, perquè esteu ferms en la fe.

2

I vaig determinar això en mi mateix, de no venir a vosaltres una altra vegada amb tristesa.
2 Perquè, si jo us entristeixo, ¿qui m'alegrarà a mi sinó el qui jo entristeixo?

3 I us vaig escriure això mateix a fi que quan vingués no tingués tristesa per part dels qui m'haurien d'alegrar. Confio de tots vosaltres que el meu goig és també el de tots vosaltres.
4 Perquè us vaig escriure amb molta aflicció i angoixa de cor, amb moltes llàgrimes, no pas perquè us entristíssiu, sinó a fi que coneguéssiu el gran amor que tinc per vosaltres.
5 Però si algú ha estat causa de tristesa, no m'ha entristit a mi, sinó en certa manera, sense exagerar, a tots vosaltres.
6 Ja en té prou el tal amb el càstig dels altres.
7 De manera que ara, al contrari, l'hauríeu de perdonar i encoratjar, no fos que per causa de l'excessiva tristesa el tal es consumís.
8 Per tant, us demano que li reafirmeu el vostre amor.
9 És per això que també us vaig escriure, per posar-vos a prova, si sou obedients en totes les coses.
10 I al qui vosaltres perdoneu alguna cosa, jo també. Perquè si jo he perdonat alguna cosa l'he perdonat per causa de vosaltres en la presència de Crist,
11 a fi que Satanàs no ens prengui l'avantatge, perquè no ignorem els seus estratagemes.

12 Quan vaig arribar a Tròada per a l'evangeli del Crist, i em fou oberta una porta en el Senyor,
13 no vaig tenir repòs en el meu esperit perquè no vaig trobar el meu germà Titus, i després d'acomiadar-me d'ells, vaig marxar cap a Macedònia.
14 I gràcies a Déu, que sempre ens porta triomfants en Crist i per mitjà de nosaltres manifesta l'olor del seu coneixement per tot arreu;
15 perquè som bona fragància del Crist per a Déu entre els qui són salvats i entre els qui es perden:
16 per als uns, olor de mort per a mort; per als altres, olor de vida per a vida. I, ¿qui està capacitat per aquestes coses?
17 Perquè nosaltres no som com molts, que mercadegen amb la paraula de Déu, sinó que amb sinceritat i com a *enviats* de Déu, davant de Déu, parlem en Crist.

3

¿Comencem novament a recomanar-nos a nosaltres mateixos? O és que necessitem, com alguns, cartes de recomanació per a vosaltres o bé cartes de recomanació de vosaltres?
2 La nostra carta sou vosaltres, escrita en els nostres cors, coneguda i llegida de tots els homes.
3 És evident que sou una carta de Crist, transmesa per nosaltres, escrita no pas amb tinta, sinó amb l'Esperit del Déu vivent; no pas en taules de pedra, sinó gravades en taules de carn, del cor.
4 I és per mitjà de Crist que tenim aquesta confiança envers Déu.
5 No pas que pel nostre compte siguem capaços de pensar res com a vingut de nosaltres mateixos, sinó que la nostra capacitat ve de Déu,
6 que també ens va capacitar com a ministres del nou pacte, no de la lletra, sinó de l'Esperit; perquè la lletra mata, però l'Esperit dóna vida.

7 I si el ministeri de la mort, en lletres gravat sobre pedres, esdevingué tan gloriós que els fills d'Israel no podien fixar la vista en el rostre de Moisès a causa de la glòria del seu rostre, la qual s'havia d'anul·lar,
8 ¿com no serà molt més gloriós el ministeri de l'Esperit?
9 Perquè si el ministeri de la condemnació fou gloriós, molt més abundant en glòria és el ministeri de la justícia.

10 Perquè fins allò que fou fet gloriós no té glòria, en aquest cas, per raó d'aquesta glòria immensa.
11 Perquè si allò que havia de ser anul·lat *va ser* amb glòria, molta més glòria té allò que perdura.
12 Tenint doncs una esperança com aquesta, parlem amb molta franquesa.
13 I no com Moisès, que es posava un vel sobre el rostre a fi que els fills d'Israel no fixessin la vista en la fi[a] d'allò que havia de ser anul·lat.
14 Però es van endurir en els seus enteniments, perquè fins al dia d'avui, en la lectura de l'Antic Testament, el mateix vel continua sense descobrir, perquè és en Crist que havia de ser anul·lat.
15 Però fins al dia d'avui, quan Moisès és llegit, hi ha un vel en llur cor;
16 però quan es converteix al Senyor, el vel és tret.
17 I el Senyor és l'Esperit, i on hi ha l'Esperit del Senyor hi ha llibertat.
18 I tots nosaltres, que amb el rostre descobert contemplem com en un mirall la glòria del Senyor, som transformats de glòria en glòria, a la seva mateixa imatge, com per l'Esperit del Senyor.

4 Per això, tenint aquest ministeri segons la misericòrdia que hem rebut, no defallim,
2 sinó que havent rebutjat les coses encobertes de la vergonya, no caminem amb astúcia ni adulterem la paraula de Déu, sinó que amb la manifestació de la veritat nosaltres mateixos ens recomanem a cada consciència dels homes en la presència de Déu.
3 I si el nostre evangeli encara és velat, és velat en els qui es perden;
4 entre els quals el déu d'aquest segle ha encegat els enteniments dels incrèduls, a fi que no els resplendeixi la llum de l'evangeli de la glòria del Crist, el qual és imatge de Déu.
5 Perquè no ens prediquem pas a nosaltres mateixos, sinó Crist-Jesús com a Senyor; i nosaltres com servents vostres per causa de Jesús.
6 Perquè Déu, que digué: De les tenebres resplendeixi la llum, és el qui ha resplendit en els nostres cors per la llum del coneixement de la glòria de Déu en el rostre de Jesu-Crist.

7 Però tenim aquest tresor en vasos de terrissa, a fi que l'excel·lència d'aquest poder sigui de Déu i no pas de nosaltres.
8 En tot estem oprimits, però no esclafats; trasbalsats, però no desesperats;
9 perseguits, però no desemparats; abatuts, però no destruïts;
10 portant sempre en el cos la mort del Senyor Jesús, a fi que també la vida de Jesús es manifesti en el nostre cos.
11 Perquè nosaltres, els qui vivim, som sempre lliurats a la mort per causa de Jesús, a fi que també la vida de Jesús es manifesti en la nostra carn mortal.
12 De manera que en nosaltres obra la mort, i en vosaltres la vida.
13 Però, tenint el mateix esperit de la fe, segons allò que està escrit: Vaig creure, per això vaig parlar,[b] també nosaltres creiem, i per això parlem;
14 sabent que aquell que ressuscità el Senyor Jesús, ens ressuscitarà també a nosaltres per Jesús, i ens presentarà amb vosaltres;
15 perquè totes les coses són per a vosaltres, a fi que, multiplicada la gràcia per moltes persones, faci abundar l'acció de gràcies per a la glòria de Déu.

16 Per tant, no defallim, sinó al contrari, encara que el nostre home exterior es va desgastant, l'interior es renova de dia en dia.
17 Perquè el lleuger pes momentani de la nostra aflicció està produint un immensament immens i etern pes de glòria per a nosaltres,
18 que no mirem les coses que es veuen, sinó les que no es veuen; perquè les coses que es veuen són temporals, però les que no es veuen són eternes.

5 Perquè sabem que si aquesta tenda, la nostra casa terrenal, es desfà, en els cels tenim un edifici de Déu, una casa no feta amb les mans, eterna.
2 I per això gemeguem, perquè anhelem de ser revestits amb la nostra habitació del cel,

a: grec: la fi o el fi b: Psalm 116:10

3 i en tant que vestits no serem trobats
despullats.
4 Perquè els qui estem en aquesta
tenda gemeguem oprimits, perquè no
voldríem ser despullats sinó revestits, a
fi que allò que és mortal sigui absorbit
per la vida.
5 I és Déu qui ens ha format per a això
mateix, qui ens ha donat també les
arres de l'Esperit.
6 Per tant, estem sempre plens de
confiança i sabem que mentre estem
presents en el cos, estem absents del
Senyor.
7 Perquè caminem per fe, no per vista.
8 Estem doncs confiats, i ens estimem
més estar absents del cos i presents
amb el Senyor.
9 Per això, tant si estem presents com
si estem absents, anhelem de ser-li
agradables.
10 Perquè tots nosaltres hem de
comparèixer davant el tribunal de
Crist, a fi que cadascú rebi allò *que ha
fet estant* en el cos, segons el que hagi
obrat, sigui bo sigui dolent.

11 Coneixent doncs el temor del
Senyor, persuadim els homes; però a
Déu ja li som ben coneguts, i espero que
també siguem prou coneguts en les
vostres consciències.
12 Perquè no ens recomanem
novament a vosaltres, sinó que us
donem ocasió de gloriar-vos a favor de
nosaltres, a fi que tingueu *una resposta*
per als qui es glorien en l'aparença i no
en el cor.
13 Perquè si ens comportem sense
seny, és per a Déu, i si ens comportem
amb seny, és per a vosaltres.
14 Perquè l'amor del Crist ens
constreny, havent comprès això: que si
un va morir a favor de tots, llavors tots
van morir;
15 i ell va morir a favor de tots, a fi
que els qui viuen ja no visquin per a si
mateixos, sinó per aquell que morí i fou
ressuscitat per ells.
16 Per tant, nosaltres des d'ara no
coneixem ningú segons la carn, i encara
que hàgim conegut Crist segons la
carn, ara ja no el coneixem així.
17 Per tant, si algú és en Crist, és una
nova creació; les coses velles han
passat, heus aquí, tot ha estat fet nou.
18 I totes aquestes coses vénen de Déu,
que ens ha reconciliat amb ell mateix
per mitjà de Jesu-Crist, i ens ha donat
el ministeri de la reconciliació.
19 Perquè Déu estava en Crist
reconciliant el món amb si mateix, no
tenint-los en compte les seves ofenses, i
ens ha encomanat la paraula de la
reconciliació.
20 Per tant, som ambaixadors de Crist,
com si Déu exhortés a través de
nosaltres: Us preguem en nom de Crist,
reconcilieu-vos amb Déu.
21 Perquè aquell que no conegué
pecat, per nosaltres el va fer pecat, a fi
que nosaltres siguem fets justícia de
Déu en ell.

6 Com a col·laboradors, doncs, també
us exhortem que no rebeu en va la
gràcia de Déu.
2 Perquè diu: En el temps favorable et
vaig escoltar, i en el dia de salvació et
vaig ajudar.[a] Heus aquí, és ara el temps
ben favorable, heus aquí, és ara el dia
de la salvació!
3 En res no donem cap ocasió
d'entrebanc, a fi que el ministeri no
sigui blasmat,
4 sinó que en tot ens recomanem a
nosaltres mateixos com a ministres de
Déu: amb molta paciència, en
afliccions, en necessitats, en angoixes,
5 en assots, en presons, en avalots, en
fatigues, en vetlles, en dejunis,
6 en puresa, en coneixement, en
longanimitat, en bondat, en l'Esperit
Sant, en amor no fingit,
7 en paraula de veritat, en poder de
Déu, amb les armes de justícia a dreta i
esquerra,
8 per glòria i per deshonra, per mala i
bona fama. Com a farsants, però veraços;
9 com a desconeguts, però ben
coneguts; com morint, però heus aquí,
vivim; com a castigats, però no lliurats
a la mort;
10 com a entristits, però sempre
alegres; com a pobres, però enriquint a
molts; com els qui no tenen res, però
posseint totes les coses.

11 La nostra boca s'ha obert per a
vosaltres, oh corintis, el nostre cor s'ha
eixamplat.

a: Isaïes 49:8

12 No esteu estrets dins de nosaltres, però vosaltres sou estrets en les vostres entranyes.
13 Corresponeu, doncs, de la mateixa manera, us parlo com a fills: eixampleu-vos també vosaltres.

14 No us uniu amb jou desigual amb els incrèduls, perquè, ¿quina participació hi ha entre la justícia i la manca de llei? Quina comunió té la llum amb la tenebra?
15 Quin acord té Crist amb Belial? O quina part té el creient amb l'incrèdul?
16 Quin conveni té el santuari de Déu amb els ídols? Perquè vosaltres sou santuari del Déu vivent, tal com Déu va dir: Habitaré en ells i entre ells caminaré; i jo seré el seu Déu, i ells em seran poble.[a]
17 Per tant, sortiu d'enmig d'ells i separeu-vos-en, diu el Senyor, i: No toqueu res impur, i jo us rebré.[b]
18 I jo us seré pare i vosaltres em sereu fills i filles, diu el Senyor totpoderós.[c]

7 Tenint doncs aquestes promeses, estimats, purifiquem-nos de tota contaminació de la carn i de l'esperit, perfeccionant la santedat en el temor de Déu.

2 Feu-nos lloc *en el vostre cor*. No hem fet cap mal a ningú, no hem corromput ningú, no ens hem aprofitat de ningú.
3 No ho dic com a recriminació; perquè ja he dit abans que esteu en els nostres cors per morir junts i per viure junts.
4 Us tinc molta confiança, estic molt orgullós de vosaltres; estic del tot encoratjat, sobrevesso de goig enmig de tota la nostra aflicció.
5 Perquè, quan vam arribar a Macedònia, la nostra carn no va tenir gens de repòs, sinó que érem afligits en tota manera: per fora lluites, per dins temors.
6 Però Déu, que encoratja els abatuts, ens va encoratjar amb l'arribada de Titus;
7 i no solament amb la seva arribada, sinó també amb l'encoratjament amb què va ser encoratjat per vosaltres: ens ha explicat el vostre anhel, el vostre dol, el vostre zel per mi, de manera que em vaig alegrar molt més.
8 Perquè, encara que us vaig entristir amb la carta, no em sap greu, malgrat que em va saber greu. Perquè veig que aquella carta, ni que fos per un moment, us va entristir.
9 Ara me n'alegro, no pas perquè us entristíssiu, sinó perquè us vau entristir per a penediment, perquè us vau entristir segons Déu, a fi que en res no fóssiu perjudicats per nosaltres.
10 Perquè la tristesa segons Déu produeix penediment per a salvació que no sap greu, però la tristesa del món produeix mort.
11 Perquè, heus aquí, això mateix d'haver estat entristits segons Déu, quina sol·licitud ha produït en vosaltres, quina defensa, quina indignació, quin temor, quin anhel, quin zel, quina vindicta! En tot vau demostrar que estàveu nets en aquest assumpte.
12 Per tant, si us vaig escriure no fou per causa del qui ofengué ni per causa del qui fou ofès, sinó a fi que us quedi clara la nostra sol·licitud a favor de vosaltres davant Déu.
13 Per això, hem estat encoratjats en el vostre encoratjament, i encara ens alegrem més per l'alegria de Titus, perquè el seu esperit ha estat reconfortat per tots vosaltres.
14 Perquè si en res m'havia gloriat respecte de vosaltres davant d'ell, no me n'he hagut d'avergonyir; sinó que, així com us vam dir totes les coses amb veritat, així també el nostre orgull davant Titus ha estat veritat.
15 I el seu afecte entranyable per vosaltres és encara més gran quan recorda l'obediència de tots vosaltres i com el vau rebre amb temor i tremolor.
16 Per tant, estic content perquè confio en vosaltres en tot.

8 Us fem saber, germans, la gràcia de Déu concedida a les esglésies de Macedònia:
2 que en gran prova d'aflicció, l'abundància del seu goig i la seva profunda pobresa han abundat en la riquesa de la seva generositat.
3 Perquè segons les seves possibilitats,

a: Levític 26:12; Jeremies 32:38; Ezequiel 37:27 b: Isaïes 52:11; Ezequiel 20:34.41 c: 2 Samuel 7:14

en dono testimoni, i fins més enllà de
les seves possibilitats, voluntàriament,
4 ens van suplicar amb molta
insistència que acceptéssim el do i la
participació en el servei a favor dels
sants.
5 I no com nosaltres esperàvem, sinó
que ells mateixos es van donar primer
al Senyor, i també a nosaltres per la
voluntat de Déu.
6 De manera que hem exhortat Titus
que, així com abans ja havia començat,
així completés també en vosaltres
aquesta gràcia.
7 Però, tal com abundeu en tot: en fe,
en paraula, en coneixement, en tota
sol·licitud i en el vostre amor per
nosaltres, abundeu també en aquesta
gràcia.

8 No ho dic com un manament, sinó a
causa de la diligència d'altres, i per
provar la sinceritat del vostre amor.
9 Perquè ja coneixeu la gràcia del
nostre Senyor Jesu-Crist, el qual,
essent ric, es va fer pobre per causa de
nosaltres, a fi que vosaltres, per la
pobresa d'ell, fóssiu enriquits.
10 I en això dono *la meva* opinió,
perquè això us convé a vosaltres que
des de fa un any vau ser els primers no
sols a fer-ho sinó també a voler-ho.
11 Ara doncs, completeu també l'obra,
a fi que tal com fou la disposició del
voler sigui també el compliment,
segons el que teniu;
12 perquè si hi ha bona disposició, és
acceptable segons allò que un té, no pas
segons allò que no té,
13 perquè no es tracta que hi hagi
alleujament per als altres i estretor per
a vosaltres,
14 sinó que sigui amb equitat. En
l'ocasió present, que la vostra
abundància supleixi la necessitat d'ells,
a fi que també l'abundància d'ells
supleixi la vostra necessitat, de manera
que hi hagi equitat;
15 com està escrit: Al qui va *plegar* molt,
no li'n sobrà; i al qui poc, no li'n faltà.[a]

16 I gràcies siguin donades a Déu que
va posar en el cor de Titus aquesta
mateixa sol·licitud per vosaltres,
17 perquè no sols va acceptar
l'exhortació, sinó que, amb més
sol·licitud, ha vingut voluntàriament
cap a vosaltres.
18 I juntament amb ell hem enviat el
germà que té l'elogi en l'evangeli per
totes les esglésies,
19 i no solament això, sinó que a més
va ser designat per les esglésies com a
company de viatge en aquesta gràcia
que administrem per a la glòria del
Senyor mateix i la vostra bona
disposició;
20 evitant això, que algú malparli de
nosaltres amb motiu d'aquesta
abundància que nosaltres administrem,
21 procurant el que és correcte, no
només davant el Senyor, sinó també
davant els homes.
22 I hem enviat amb ells el nostre
germà, el qual sovint i en moltes coses
hem comprovat que és sol·lícit, i ara
encara és molt més sol·lícit per la gran
confiança que té en vosaltres.
23 Referent a Titus, és company meu i
col·laborador vostre; pel que fa als
nostres germans, són delegats de les
esglésies, glòria de Crist.
24 Per tant, mostreu-los a ells i en
presència de les esglésies la prova del
vostre amor i de com n'estem
d'orgullosos de vosaltres.

9 Certament, sobre aquest servei a
favor dels sants no cal que us escrigui,
2 perquè conec la vostra bona
disposició, per la qual em glorio de
vosaltres davant els macedonis: que els
d'Acaia estan preparats des de l'any
passat, i el vostre zel ha animat la
majoria *d'ells*.
3 Però vaig enviar els germans a fi que
el motiu d'orgull que tenim en vosaltres
no es faci va en aquest punt, perquè
estigueu preparats, tal com he dit;
4 no fos que, si vinguessin amb mi els
macedonis i us trobessin desprevinguts,
nosaltres, per no dir vosaltres, ens
haguem d'avergonyir d'aquesta
confiança de gloriar-nos.
5 Per tant, he cregut necessari
d'exhortar els germans, perquè ens
precedissin cap a vosaltres i
preparessin aquesta benedicció vostra
que ha estat promesa, a fi que estigui a
punt com una benedicció generosa, i no
com una mesquinesa.

a: Èxode 16:18

6 I això *us dic*: el qui sembra
escassament, també segarà escassament,
i el qui sembra amb generositat, també
segarà generosament.
7 Cadascú segons s'ho ha proposat en
el seu cor, no pas de mal grat o per
força, perquè Déu estima el qui dóna
amb alegria.[a]
8 I Déu és poderós per fer abundar
tota mena de gràcia vers vosaltres a fi
que, tothora en totes les coses tenint tot
el suficient, abundeu en tota obra bona,
9 com està escrit: Escampà, donà als
pobres; la seva justícia perdura per
sempre.[b]
10 I aquell que proveeix de llavor al
qui sembra, i de pa per menjar, que
també proveeixi i multipliqui la vostra
llavor i augmenti els fruits de la vostra
justícia;
11 enriquits en tot per a tota
generositat, la qual farà que, per mitjà
de nosaltres, siguin donades gràcies a
Déu,
12 perquè el servei d'aquest ministeri
no solament satisfà les necessitats dels
sants, sinó que també fa que abundin
moltes accions de gràcies a Déu;
13 per l'evidència que aquest servei els
dóna, glorifiquen Déu pel sotmetiment
de la vostra confessió a l'evangeli de
Crist, i per la generositat de la vostra
participació envers ells i envers tots;
14 i amb la seva pregària per
vosaltres, us anhelem de tot cor per la
gràcia immensa que Déu us ha donat.
15 Gràcies a Déu pel seu do
inexpressable.

10 I jo mateix, Pau, us exhorto per
la mansuetud i la benignitat de Crist,
jo, tan tímid quan sóc davant vostre,
però tan atrevit amb vosaltres quan sóc
absent.
2 Us prego, doncs, que quan sigui
present no hagi de ser atrevit amb
aquella confiança amb què penso
actuar gosadament contra alguns que
ens consideren com si caminéssim
segons la carn.
3 Perquè encara que caminem en la
carn, no lluitem segons la carn
4 -perquè les armes de la nostra lluita
no són carnals, sinó poderoses en Déu
per enderrocar fortaleses-,
5 enderroquem raonaments i tota
altivesa que s'alça contra el
coneixement de Déu i portem captiu tot
pensament a l'obediència de Crist,
6 i estem preparats per castigar tota
desobediència quan l'obediència vostra
sigui completa.

7 Fixeu-vos en allò que teniu al
davant. Si algú està convençut que és
de Crist, que consideri novament això
en si mateix: com ell és de Crist, així
també nosaltres som de Crist.
8 Perquè encara que em gloriés una
mica massa de la nostra potestat, la
qual el Senyor ens va donar per a
edificació, i no per a la vostra
destrucció, no me n'avergonyiria,
9 a fi que no sembli com si us volgués
espantar amb cartes,
10 perquè les cartes, diu algú, són
severes i fortes, però la presència
corporal és feble, i la seva paraula és
no-res.
11 Que el tal consideri això: així com
som de paraula en cartes quan estem
absents, així som també d'obra quan
estem presents.

12 Perquè nosaltres no gosem
equiparar-nos o comparar-nos amb
alguns que es recomanen a si mateixos;
però aquests, mesurant-se ells
mateixos amb si mateixos, i comparant-
se amb ells mateixos, no tenen seny.
13 Nosaltres, en canvi, no ens
gloriarem fora de lloc, sinó segons el
límit de la mesura que Déu ens va
amidar, mesura que abasta també fins
a vosaltres;
14 perquè nosaltres no ens estenem
més enllà del nostre límit, com si no
ens toqués d'abastar-vos, perquè també
vam arribar els primers a vosaltres
amb l'evangeli del Crist,
15 no per gloriar-nos fora de lloc, en els
conreus d'altres, però tenim l'esperança
que, en créixer la vostra fe, nosaltres
serem engrandits abundantment en
vosaltres, segons el nostre límit,
16 per predicar l'evangeli més enllà de
vosaltres, a fi de no gloriar-me en les
coses ja fetes dins el límit d'un altre.
17 De manera que, el qui es gloria, que
es gloriï en el Senyor.[c]
18 Perquè no és aprovat el qui es

a: Proverbis 22:9 b: Psalm 112:9 c: Jeremies 9:24

recomana a si mateix, sinó aquell qui el Senyor recomana.

11 Tant de bo que em suportéssiu una mica de neciesa! Però suporteu-me.
2 Perquè sóc gelós de vosaltres amb gelosia de Déu; perquè us he esposat amb un sol espòs per presentar-vos al Crist com una verge pura.
3 Però temo, no fos que així com la serp va enganyar Eva amb la seva astúcia, així els vostres pensaments siguin corromputs apartant-se de la simplicitat envers Crist.
4 Perquè si vingués algú predicant un altre Jesús, que no hem predicat; o un esperit diferent, que no heu rebut; o un evangeli diferent, que no heu acceptat, ho suportaríeu bé.

5 Perquè considero que en res no sóc inferior als apòstols més eminents.
6 I encara que sóc inhàbil en el parlar, no ho sóc en el coneixement; i us hem estat manifestats de tota manera i en totes les coses.
7 ¿O és que vaig fer un pecat, humiliant-me a mi mateix a fi que vosaltres fóssiu exalçats, perquè us he predicat de franc l'evangeli de Déu?
8 He espoliat altres esglésies rebent-ne salari per servir-vos a vosaltres,
9 i quan em trobava present entre vosaltres i passava necessitat, no vaig ser una càrrega per a ningú, perquè els germans que vingueren de Macedònia van suplir la meva necessitat; i en tot em vaig guardar de ser-vos carregós, i me'n guardaré.
10 Per la veritat del Crist que és en mi, que aquest orgull no em serà impedit en les regions d'Acaia.
11 Per què? Perquè no us estimo? Déu ho sap.
12 Però el que faig, i faré, és per tallar l'oportunitat als qui volen una oportunitat, a fi que en allò que es glorien siguin trobats també com nosaltres.
13 Perquè aquests tals són falsos apòstols, obrers enganyosos que es disfressen d'apòstols de Crist.
14 I no és estrany, perquè el mateix Satanàs es disfressa d'àngel de llum.
15 Per tant, no és gran cosa si els seus servidors es disfressen de servidors de justícia; la fi dels quals serà segons les seves obres.

16 Ho torno a dir, que ningú no em consideri un insensat, i, si no, almenys accepteu-me com un insensat, perquè jo també em glorii una mica.
17 Això que dic, no ho dic segons el Senyor, sinó com si parlés amb neciesa, en aquesta confiança de gloriar-me.
18 Ja que molts es glorien segons la carn, jo també em gloriaré.
19 Perquè vosaltres, que sou sensats, suporteu de bon grat els insensats.
20 Suporteu, en efecte, si algú us esclavitza, si algú us devora, si algú us captura, si algú s'enalteix, si algú us pega a la cara.
21 Ho dic com a deshonra, que nosaltres hem estat febles; però en tot allò en què algú és gosat -parlo amb neciesa-, jo també sóc gosat.
22 Són hebreus? Jo també. Són israelites? Jo també. Són del llinatge d'Abraham? Jo també.
23 Són ministres de Crist? -parlo fora de seny-, jo encara més: en treballs, molt més; en assots, sense mesura; en presons, molt més; en perills de mort, ben sovint.
24 Cinc vegades he rebut dels jueus quaranta assots menys un.
25 Vaig ser bastonejat tres vegades, vaig ser apedregat una vegada, tres vegades vaig naufragar, he passat una nit i un dia dins la mar.
26 En viatges, moltes vegades: en perills de rius, perills de lladres, perills de part dels meus compatriotes, perills de part dels gentils, perills en la ciutat, perills en el desert, perills en el mar, perills entre falsos germans.
27 En treballs i fatigues, en vetlles freqüents, en fam i set, en dejunis freqüents, en fred i nuesa.

28 A més de les altres coses, el meu neguit de cada dia: la preocupació per totes les esglésies.
29 Qui s'afebleix, que jo no m'afebleixi? Qui s'entrebanca, que jo no m'abrusi?
30 Si cal gloriar-se, em gloriaré de les meves febleses.
31 El Déu i Pare del nostre Senyor Jesu-Crist, ell que és beneït

eternament, sap que no menteixo.
32 A Damasc, l'etnarca del rei Aretes havia posat guàrdia a la ciutat dels damascens, perquè em volia agafar;
33 i vaig ser despenjat per una finestra, muralla avall, dins d'un cove, i em vaig escapar de les seves mans.

12 Ben cert que no em convé de gloriar-me, per això, passaré a les visions i revelacions del Senyor.
2 Conec un home en Crist que, fa catorze anys -si en el cos, no ho sé; si fora del cos, no ho sé, Déu ho sap- fou arravatat fins al tercer cel.
3 I sé d'aquest home -si en el cos o fora del cos, no ho sé, Déu ho sap-
4 que fou arravatat al paradís, i va escoltar paraules inexpressables, que a ningú no li és permès de dir.
5 D'aquest tal em gloriaré, però de mi mateix no em gloriaré, sinó en les meves febleses.
6 Perquè, si em volgués gloriar, no seria un insensat, perquè diria la veritat, però me n'estic, no fos que algú em considerés per damunt d'allò que veu en mi o escolta de mi.
7 I perquè no m'enalteixi per la sublimitat de les revelacions, em fou donada una espina en la carn, un missatger de Satanàs que em bufeteja, a fi que no m'enorgulleixi.
8 Vaig suplicar tres vegades al Senyor sobre això, que s'apartés de mi.
9 I ell em digué: Et basta la meva gràcia, perquè el meu poder es perfecciona en la feblesa. De molt bon grat, doncs, em gloriaré més en les meves febleses, a fi que estigui sobre meu el poder de Crist.
10 Per això em complac en les febleses, en els insults, en les necessitats, en les persecucions, en les angoixes, per causa de Crist; perquè quan sóc feble, llavors sóc fort.

11 He estat insensat de gloriar-me: vosaltres m'hi heu obligat; mentre que jo hauria d'haver estat recomanat per vosaltres, perquè en res no m'he quedat enrera dels apòstols més eminents, encara que no sóc res.
12 Certament els senyals de l'apòstol han estat manifestats entre vosaltres, amb tota paciència: en senyals, prodigis i obres poderoses.
13 Perquè, ¿en quina cosa heu estat menys que les altres esglésies, llevat que jo mateix no us he estat cap càrrega? Perdoneu-me aquesta injustícia.

14 Heus aquí, estic a punt de venir a vosaltres per tercera vegada, i tampoc no us seré cap càrrega; perquè no cerco les vostres coses, sinó a vosaltres: perquè no són els fills els qui han d'atresorar per als pares, sinó els pares per als fills.
15 I jo de molt bon grat gastaré i em gastaré completament a favor de les vostres ànimes, encara que estimant-vos més, jo sigui menys estimat.
16 Així és, jo no us he estat cap càrrega; però, com que sóc astut, us he pres amb engany.
17 ¿O és que em vaig aprofitar de vosaltres per algun dels qui us vaig enviar?
18 Vaig exhortar Titus, i amb ell vaig enviar el germà. ¿Es va aprofitar potser Titus de vosaltres? ¿No hem caminat amb el mateix esperit, en les mateixes petjades?
19 ¿Penseu novament que ens estem excusant davant de vosaltres? Parlem davant de Déu en Crist, i *fem* totes les coses, estimats, per a la vostra edificació.
20 Perquè temo que quan vingui no us trobi de la manera com voldria, i que jo sigui trobat per vosaltres com no voldríeu; no fos que hi hagi baralles, enveges, esclats d'ira, rivalitats, maledicències, murmuracions, vanaglòries, desordres.
21 No sigui que novament, en venir a vosaltres, el meu Déu m'humiliï davant vostre i m'hagi de doldre per molts dels qui han pecat abans i no s'han penedit de la seva impuresa i fornicació i lascívia que van cometre.

13 Aquesta és la tercera vegada que vinc a vosaltres. Per boca de dos o tres testimonis serà establerta tota qüestió.[a]
2 Ja ho vaig dir quan era present per segona vegada, i ho torno a dir per

a: Deuteronomi 19:15

endavant, i, ara absent, escric als qui
han pecat abans, i a tots els altres: si
vinc una altra vegada, no seré
indulgent;
3 ja que cerqueu una prova que Crist
parla en mi -ell que no és feble envers
vosaltres, sinó poderós entre vosaltres;
4 perquè, encara que va ser crucificat
en feblesa, viu pel poder de Déu, i
nosaltres, en efecte, també som febles
en ell, però viurem amb ell pel poder de
Déu, per a vosaltres.
5 Examineu-vos vosaltres mateixos si
sou en la fe, proveu-vos vosaltres
mateixos. ¿O no sabeu reconèixer en
vosaltres mateixos que Jesu-Crist és en
vosaltres?, llevat que sigueu reprovats.
6 Però espero que sabreu conèixer que
nosaltres no som reprovats.
7 I prego a Déu que no feu res de mal,
no pas a fi que nosaltres apareguem
aprovats, sinó a fi que vosaltres feu el
bé, i nosaltres siguem com reprovats.
8 Perquè no tenim cap poder contra la
veritat, sinó a favor de la veritat.
9 Perquè ens alegrem quan nosaltres
som febles i vosaltres sou poderosos; i
això és també el que demanem: el
vostre perfeccionament.
10 Per això, escric aquestes coses
estant absent, a fi que quan sigui
present no hagi d'usar de severitat,
segons la potestat que el Senyor em va
donar per a edificació i no per a
destrucció.

11 Finalment, germans, alegreu-vos,
restabliu-vos, encoratgeu-vos, tingueu
un mateix sentir, viviu en pau, i el Déu
de l'amor i de la pau serà amb
vosaltres.
12 Saludeu-vos els uns als altres amb
un bes sant.

13 Us saluden tots els sants.

14 La gràcia del Senyor Jesu-Crist i
l'amor de Déu i la comunió de l'Esperit
Sant siguin amb tots vosaltres. Amén.

Epístola de l'Apòstol Pau als

GÀLATES

1 Pau, apòstol, no de part dels
homes, ni per mitjà de cap home, sinó
per mitjà de Jesu-Crist i de Déu Pare,
que el ressuscità d'entre els morts,
2 i tots els germans que són amb mi, a
les esglésies de Galàcia:
3 gràcia a vosaltres i pau de part de
Déu Pare i del nostre Senyor Jesu-
Crist,
4 que es va donar ell mateix pels
nostres pecats, a fi d'alliberar-nos
d'aquest segle actual dolent, segons la
voluntat del Déu i Pare nostre,
5 al qual sigui la glòria pels segles dels
segles. Amén.

6 M'admiro que us canvieu tan de
pressa d'aquell que us va cridar en la
gràcia del Crist a un evangeli diferent,
7 que no és un altre, sinó que hi ha
alguns que us pertorben i volen
capgirar l'evangeli del Crist.
8 Però, encara que nosaltres o un
àngel del cel us anunciés un evangeli
contrari al que us hem anunciat, sigui
maleït.
9 Com ja hem dit abans, i ara us ho
torno a dir: si algú us anuncia un
evangeli contrari al que vau rebre,
sigui maleït.
10 ¿Vull guanyar-me ara el favor dels
homes o el de Déu? ¿O cerco d'agradar
els homes? Perquè, si encara agradés
als homes, no seria servent de Crist.

11 I us faig saber, germans, que
l'evangeli predicat per mi no és
conforme l'home,
12 perquè jo no l'he rebut de cap home,
ni m'ha estat ensenyat, sinó per
revelació de Jesu-Crist.
13 Perquè ja vau sentir parlar de la
meva conducta quan era en el
judaisme, de com perseguia fora mida
l'església de Déu i la devastava,
14 i avançava en el judaisme més que
molts compatriotes de la meva edat, i
era molt més zelós de les tradicions
dels meus pares.
15 Però quan va plaure a Déu, que em
va separar des del ventre de la meva
mare i em cridà per la seva gràcia,
16 de revelar el seu Fill en mi perquè
el prediqués entre els gentils, no vaig
consultar immediatament amb carn ni
sang,
17 i no vaig pujar a Jerusalem, als qui
eren apòstols abans que jo, sinó que
me'n vaig anar a l'Aràbia, i vaig tornar
novament a Damasc.
18 Després, al cap de tres anys, vaig
pujar a Jerusalem per conèixer Pere i
em vaig quedar amb ell quinze dies.
19 Però no vaig veure cap altre dels
apòstols, llevat de Jaume, el germà del
Senyor.
20 I d'aquestes coses que us escric,
heus aquí, davant de Déu que no
menteixo.
21 Després vaig anar a les regions de
Síria i Cilícia.
22 Les esglésies de Judea que són en
Crist no em coneixien de vista,
23 només havien sentit dir: Aquell que
abans ens perseguia, ara predica la fe
que abans destruïa.
24 I glorificaven Déu per mi.

2 Després, passats catorze anys, vaig
pujar una altra vegada a Jerusalem
amb Bernabé, i també vaig prendre
Titus amb mi.
2 Hi vaig pujar d'acord amb una
revelació, i els vaig exposar, en privat,
als notables l'evangeli que predico
entre els gentils, no fos que estigués
corrent o hagués corregut en va.
3 Però ni tan sols Titus, que anava
amb mi, encara que era grec, no el van
obligar a circumcidar-se;
4 i això per causa dels falsos germans

infiltrats que s'han introduït furtivament per espiar la nostra llibertat que tenim en Crist-Jesús, a fi d'esclavitzar-nos;
5 als quals ni per un instant no vam cedir en subjecció, a fi que la veritat de l'evangeli es mantingui amb vosaltres.
6 Però per part dels qui semblen ser alguna cosa -allò que hagin estat no m'importa gens, Déu no fa accepció de persones-, aquests notables, doncs, no em van comunicar res.
7 Sinó al contrari, havent vist que m'havia estat confiat l'evangeli de la incircumcisió, com a Pere el de la circumcisió,
8 perquè aquell que va obrar en Pere per a l'apostolat als de la circumcisió, també ha obrat en mi per al dels gentils,
9 i havent reconegut la gràcia que m'ha estat donada, Jaume, Quefes i Joan, que eren tinguts com a columnes, ens van donar la mà dreta a mi i a Bernabé *en senyal* de comunió, perquè nosaltres anéssim als gentils, i ells als de la circumcisió;
10 només que ens recordéssim dels pobres, la qual cosa he procurat de fer amb tota sol·licitud.

11 Però quan Pere vingué a Antioquia, me li vaig oposar obertament perquè era de blasmar.
12 Perquè, abans de venir alguns de part de Jaume, menjava amb els gentils, però quan van arribar, ell se'n retreia i se n'apartava, tement els de la circumcisió.
13 I els altres jueus també van dissimular amb ell, fins al punt que també Bernabé fou arrossegat per la dissimulació d'ells.
14 Però quan vaig veure que no caminaven rectament, conforme a la veritat de l'evangeli, vaig dir a Pere davant de tots: Si tu, que ets jueu, vius com els gentils i no com els jueus, ¿per què obligues els gentils a judaïtzar?
15 Nosaltres som jueus de naixement, i no pecadors d'entre els gentils,
16 i sabem que l'home no és justificat per les obres de la llei, sinó per mitjà de la fe en Jesu-Crist; també nosaltres hem cregut en Crist-Jesús, a fi que siguem justificats per la fe en Crist, i no per les obres de la llei; perquè per les obres de la llei cap carn no serà justificada.
17 I si, cercant de ser justificats en Crist, nosaltres mateixos també vam ser trobats pecadors, ¿és Crist llavors ministre del pecat? De cap manera!
18 Perquè, si torno a construir les coses que vaig destruir, jo mateix em constitueixo transgressor.
19 Perquè jo, per mitjà de la llei, vaig morir a la llei, a fi de viure per a Déu.
20 Amb Crist estic juntament crucificat, però visc, ja no pas jo sinó que Crist viu en mi. I el que ara visc en la carn ho visc en la fe en el Fill de Déu, que em va estimar i es va lliurar ell mateix per mi.
21 No rebutjo la gràcia de Déu, perquè si la justícia és per mitjà de la llei, llavors Crist va morir de bades.

3 Oh gàlates insensats! Qui us va embruixar per no obeir la veritat, després que davant dels vostres ulls Jesu-Crist crucificat va ser manifestat entre vosaltres?
2 Això només vull saber de vosaltres: ¿Vau rebre l'Esperit per les obres de la llei, o per escoltar amb fe?
3 Tan insensats sou! Havent començat en l'Esperit, heu d'acabar en la carn?
4 Heu sofert tantes coses en va? Si és que són en va.
5 El qui us proveeix doncs l'Esperit i fa obres poderoses en vosaltres, ¿ho fa per les obres de la llei, o per escoltar amb fe?,
6 com Abraham va creure Déu i li fou comptat per justícia.[a]
7 Sapigueu doncs que els de la fe, aquests són fills d'Abraham.
8 I preveient l'Escriptura que Déu justificaria els gentils per la fe, va anunciar l'evangeli per endavant a Abraham: En tu seran beneïdes totes les nacions.[b]
9 De manera que, els qui són de la fe són beneïts amb el creient Abraham.

10 Perquè tots els qui són de les obres de la llei estan sota maledicció, ja que està escrit: Maleït tot aquell que no perseveri en totes les coses que han estat escrites en el llibre de la Llei per fer-les.[c]

a: Gènesi 15:6 b: Gènesi 12:3 c: Deuteronomi 27:26

11 I és evident que en virtut de la llei
ningú no es justifica davant de Déu:
perquè el just per la fe viurà.[a]
12 La llei, en canvi, no és de la fe, sinó
que *diu*: L'home que faci aquestes coses
viurà per elles.[b]
13 Crist ens va redimir de la
maledicció de la llei, esdevenint
maledicció en lloc de nosaltres, perquè
està escrit: Maleït tot aquell que penja
d'una fusta;[c]
14 a fi que la benedicció d'Abraham en
Crist-Jesús arribés als gentils, a fi que
rebéssim la promesa de l'Esperit per
mitjà de la fe.

15 Germans, parlo humanament, un
testament confirmat, encara que sigui
d'un home, ningú no l'anul·la ni hi
afegeix res.
16 A Abraham i al seu llinatge li foren
fetes les promeses. No diu: I als seus
llinatges, com si es tractés de molts,
sinó com un de sol: I al teu llinatge, que
és Crist.[d]
17 I dic això: un testament que des
d'abans ha estat confirmat per Déu a
Crist, la llei, que tingué lloc quatre-
cents trenta anys després, no l'anul·la
de manera que invalidi la promesa.
18 Perquè, si l'herència vingués de la
llei, ja no vindria de la promesa. Però
Déu la va donar per gràcia a Abraham
per mitjà d'una promesa.

19 Per què, doncs, la llei? Fou afegida
per causa de les transgressions fins que
arribés el llinatge al qual havia estat
feta la promesa, i fou promulgada per
àngels, per mà d'un mitjancer.
20 El mitjancer no ho és mai d'un de
sol, però Déu és u.
21 La llei doncs, ¿va contra les
promeses de Déu? De cap manera!
Perquè si hagués estat donada una llei
capaç de vivificar, llavors certament la
justícia vindria de la llei.
22 Però l'Escriptura va recloure totes
les coses sota pecat, perquè la promesa
que és per mitjà de la fe en Jesu-Crist
fos donada als qui creuen.
23 Abans però que vingués la fe,
estàvem sota la guarda de la llei,
reclosos en espera de la fe que s'havia
de revelar.
24 De manera que la llei ha estat el
nostre mentor per *dur-nos* a Crist, a fi
que siguem justificats per la fe.
25 Però, havent arribat la fe, ja no
estem més sota el mentor.

26 Perquè tots sou fills de Déu per la fe
en Crist-Jesús.
27 Perquè tots els qui vau ser batejats
en Crist, de Crist us heu revestit.
28 No hi ha ni jueu ni grec, no hi ha ni
esclau ni lliure, no hi ha ni home ni
dona: perquè tots vosaltres sou un en
Crist-Jesús.
29 I si vosaltres sou de Crist, llavors
sou llinatge d'Abraham, i hereus
d'acord amb la promesa.

4 I dic que tot el temps que l'hereu és
un nen, en res no es diferencia d'un
esclau, malgrat que és l'amo de tot.
2 Sinó que està sota tutors i
administradors fins al temps fixat pel
pare.
3 Així també nosaltres, quan érem
nens, estàvem esclavitzats sota els
elements del món.
4 Però quan arribà la plenitud del
temps, Déu va enviar el seu Fill, nascut
de dona, nascut sota la llei,
5 perquè redimís els qui érem sota la
llei, a fi que rebéssim l'adopció de fills.
6 I perquè sou fills, Déu envià als
vostres cors l'Esperit del seu Fill, que
clama: Abba, Pare!
7 De manera que ja no ets més esclau,
sinó fill, i si fill, també hereu de Déu
per mitjà de Crist.

8 Llavors, quan no coneixíeu Déu, vau
servir els qui per naturalesa no són déus.
9 Però ara, havent conegut Déu, o, més
ben dit, havent estat coneguts per Déu,
com és que torneu una altra vegada als
elements febles i pobres, als quals us
voleu tornar a esclavitzar?
10 Guardeu els dies, els mesos, els
temps i els anys.
11 Temo per vosaltres, no sigui que
m'hagi esforçat inútilment per vosaltres.
12 Germans, us demano que sigueu
com jo, perquè jo també *m'he fet* com
vosaltres. En res no em vau fer cap
injustícia.
13 Ja sabeu que fou a causa d'una
malaltia de la carn que us vaig

a: Habacuc 2:4 b: Levític 18:5 c: Deuteronomi 21:23 d: Gènesi 12:7: 13:5; 24:7

anunciar l'evangeli la primera vegada,
14 i no vau menysprear ni rebutjar amb repugnància la meva prova en la meva carn, sinó que em vau rebre com un àngel de Déu, com Crist-Jesús.
15 Què se n'ha fet, doncs, de la vostra felicitat? Perquè dono testimoni de vosaltres que, si hagués estat possible, us hauríeu arrencat els ulls per donar-me'ls.
16 M'he tornat potser el vostre enemic perquè us dic la veritat?
17 El zel que alguns tenen per vosaltres no és bo, sinó que us volen separar a fi que tingueu zel per ells.
18 És bo de ser zelós en tot moment pel que és bo, i no només quan estic present amb vosaltres.
19 Fillets meus, pels quals torno a patir dolors de part fins que Crist sigui format en vosaltres;
20 i voldria trobar-me present ara mateix amb vosaltres i canviar el meu to, perquè estic perplex quant a vosaltres.

21 Digueu-me, els qui voleu ser sota la llei: No us escolteu la llei?
22 Perquè està escrit que Abraham tingué dos fills, un de l'esclava i un de la lliure.
23 Però el de l'esclava nasqué segons la carn, i el de la lliure, per la promesa.
24 Això és al·legòric, perquè aquestes són els dos pactes: l'un que prové de la muntanya del Sinaí i infanta per a l'esclavitud, és Agar.
25 Perquè Agar és la muntanya del Sinaí a Aràbia, i correspon a la Jerusalem d'ara, i està en esclavitud amb els seus fills.
26 Però la Jerusalem de dalt és lliure, la qual és la mare de tots nosaltres.
27 Perquè està escrit: Alegra't, estèril, tu que no infantes; esclata i crida, tu que no tens dolors de part: perquè són molts els fills de la desemparada, més que els de la que té marit.[a]
28 I nosaltres, germans, som fills de la promesa, com Isaac.
29 Però, així com aleshores el nascut segons la carn perseguia el nascut segons l'esperit, així també ara.
30 Però, què diu l'Escriptura? Fes fora l'esclava i el seu fill, perquè el fill de l'esclava no heretarà pas amb el fill de la lliure.[b]
31 Per tant, germans, no som fills de l'esclava, sinó de la lliure.

5 Manteniu-vos, doncs, ferms en la llibertat amb què Crist ens ha fet lliures, i no sigueu oprimits novament amb un jou d'esclavitud.
2 Heus aquí, jo Pau, us dic que si us feu circumcidar, Crist no us aprofitarà de res.
3 I testifico una altra vegada a tothom que es fa circumcidar que està obligat a complir tota la llei.
4 Esteu separats del Crist, els qui us justifiqueu en la llei: heu caigut de la gràcia.
5 Perquè nosaltres, en l'Esperit, anhelem l'esperança de la justícia per la fe.
6 Ja que en Crist-Jesús ni la circumcisió no té cap força, ni tampoc la incircumcisió, sinó la fe obrant a través de l'amor.

7 Estàveu corrent bé, qui us ha posat destorbs per no obeir la veritat?
8 Aquesta persuasió no prové d'aquell que us crida.
9 Una mica de llevat fa fermentar tota la massa.
10 Jo tinc confiança de vosaltres en el Senyor que no pensareu res diferent; però el qui us pertorba rebrà el judici, sigui qui sigui.
11 I jo, germans, si encara prediqués la circumcisió, per què sóc perseguit encara? Llavors s'hauria anul·lat l'entrebanc de la creu.
12 Tant de bo que també siguin tallats els qui us trastornen!
13 Perquè vosaltres, germans, heu estat cridats a la llibertat; només que la llibertat no sigui una ocasió per a la carn, sinó serviu-vos els uns als altres per l'amor.
14 Perquè tota la llei es compleix en un sol precepte, en aquest: Estimaràs el teu proïsme com a tu mateix.[c]
15 Però, si us mossegueu i us devoreu els uns als altres, mireu que no us consumiu els uns als altres.

16 Per tant, dic: Camineu en l'Esperit, i no satisfareu el desig de la carn.
17 Perquè la carn desitja contra

a: Isaïes 54:1 b: Gènesi 21:10 c: Levític 19:18

l'Esperit, i l'Esperit contra la carn; i
aquests s'oposen mútuament, a fi que
no feu les coses que voldríeu.
18 Però si us deixeu guiar per
l'Esperit, no esteu sota la llei.
19 I és evident quines són les obres de
la carn, que són: adulteri, fornicació,
impuresa, lascívia,
20 idolatria, bruixeria, enemistats,
baralles, gelosies, ires, rivalitats,
divisions, partits,
21 enveges, homicidis, embriagueses,
golafreries, i les coses semblants a
aquestes, sobre les quals us predic, com
ja us vaig predir, que els qui practiquen
tals coses no heretaran el regne de Déu.
22 Però el fruit de l'Esperit és: amor,
goig, pau, longanimitat, benignitat,
bondat, fe,
23 mansuetud, temprança: contra
aquestes coses no hi ha llei.
24 Els qui són del Crist han crucificat
la carn amb les seves passions i
desitjos.
25 Si vivim en l'Esperit, caminem
també en l'Esperit.
26 No siguem vanagloriosos,
provocant-nos els uns als altres,
envejant-nos els uns als altres.

6 Germans, si algú és sorprès en
alguna falta, vosaltres, els espirituals,
restabliu-lo amb esperit de mansuetud,
vigilant-te a tu mateix, no fos que tu
també siguis temptat.
2 Porteu les càrregues els uns dels
altres, i compliu així la llei del Crist.
3 Perquè, si algú es pensa ser alguna
cosa, no essent res, s'enganya a si
mateix.
4 Que cadascú examini la seva obra i
llavors tindrà en ell mateix el motiu
d'orgull, i no pas en l'altre.
5 Perquè cadascú portarà el propi feix.

6 El qui és ensenyat en la paraula, que
faci participar en tots els béns a aquell
que li ensenya.
7 No us deixeu enganyar: de Déu
ningú no se'n burla, perquè allò que
sembri l'home, això mateix també
segarà.
8 Perquè el qui sembra per a la pròpia
carn, de la carn en segarà corrupció;
però el qui sembra per a l'Esperit, de
l'Esperit segarà vida eterna.
9 I no ens descoratgem de fer el bé,
perquè al seu temps segarem, si no
desistim.
10 Per tant, mentre tenim ocasió, fem
el bé a tothom i especialment als qui
són de la família de la fe.

11 Mireu amb quines lletres més
grosses us he escrit de la meva pròpia
mà.
12 Tots els qui volen tenir bona
aparença en la carn, aquests us
obliguen a circumcidar-vos, només per
no ser perseguits per causa de la creu
del Crist.
13 Perquè ni els mateixos que es fan
circumcidar no guarden la llei; sinó que
volen que vosaltres us feu circumcidar
a fi de gloriar-se en la vostra carn.
14 Però a mi, que no m'esdevingui de
gloriar-me sinó en la creu del nostre
Senyor Jesu-Crist, pel qual el món està
crucificat per a mi, i jo per al món.
15 Perquè en Crist-Jesús ni la
circumcisió té cap força ni la
incircumcisió, sinó la nova creació.
16 I a tots els qui caminaran en aquest
principi, pau i misericòrdia sobre ells i
sobre l'Israel de Déu.

17 D'ara endavant que ningú no em
causi problemes, perquè jo porto les
marques del Senyor Jesús en el meu
cos.
18 La gràcia del nostre Senyor Jesu-
Crist sigui amb el vostre esperit,
germans. Amén.

EPÍSTOLA DE L'APÒSTOL PAU ALS

EFESIS

1 Pau, apòstol de Jesu-Crist per
voluntat de Déu, als sants i fidels en
Crist Jesús que són a Efes:
2 gràcia a vosaltres i pau de part de
Déu, Pare nostre, i del Senyor Jesu-
Crist.

3 Beneït el Déu i Pare del nostre
Senyor Jesu-Crist, que ens ha beneït
amb tota benedicció espiritual en els
àmbits celestials, en Crist;
4 així com ens va elegir en ell abans de
la fundació del món, a fi que siguem
sants i irreprensibles davant d'ell, en
amor,
5 havent-nos predestinat per a una
adopció com a fills a través de Jesu-
Crist per a si mateix, segons el
beneplàcit de la seva voluntat,
6 per a lloança de la glòria de la seva
gràcia, amb la qual ens va afavorir en
l'Estimat;
7 en qui tenim la redempció per la
seva sang, la remissió de les ofenses,
d'acord amb la riquesa de la seva
gràcia,
8 que ell féu abundar per a nosaltres
en tota saviesa i intel·ligència,
9 fent-nos conèixer el misteri de la
seva voluntat, d'acord amb el seu
beneplàcit, que s'havia proposat en si
mateix,
10 de reunir, en l'administració de la
plenitud dels temps, totes les coses en
el Crist, tant les del cel com les de la
terra;
11 en ell, en qui també hem estat fets
possessió *seva*, havent estat
predestinats segons el designi d'aquell
qui fa totes les coses d'acord amb el
propòsit de la seva voluntat,
12 a fi que siguem per a lloança de la
seva glòria, nosaltres que prèviament
hem posat la confiança en Crist.
13 En ell també vosaltres, havent
escoltat la paraula de la veritat,
l'evangeli de la vostra salvació, i havent
cregut en ell, fóreu segellats amb
l'Esperit Sant de la promesa,
14 el qual és les arres de la nostra
herència, per a la redempció de la
propietat adquirida, per a la lloança de
la seva glòria.

15 Per això, també jo, havent sentit
parlar de la vostra fe en el Senyor
Jesús i del vostre amor envers tots els
sants,
16 no paro de donar gràcies per
vosaltres, fent memòria de vosaltres en
les meves pregàries,
17 perquè el Déu del nostre Senyor
Jesu-Crist, el Pare de la glòria, us doni
esperit de saviesa i de revelació en el
coneixement d'ell,
18 il·luminats els ulls de la vostra
ment, a fi que sapigueu quina és
l'esperança de la seva crida, i quina la
riquesa de glòria de la seva herència en
els sants,
19 i quina és la superabundant
grandesa del seu poder envers nosaltres
els qui creiem, conforme a l'operació de
la potència de la seva força,
20 que va operar en el Crist quan el va
ressuscitar d'entre els morts, i el va fer
seure a la seva dreta en els *àmbits*
celestials,
21 per damunt de tot principat, i
potestat, i poder, i dominació, i de tot
nom que és anomenat no solament en
aquest temps, sinó també en el que ha
de venir.
22 I va sotmetre totes les coses sota els
seus peus, i a ell el va donar com a cap
sobre totes les coses a l'església,
23 que és el seu cos, la plenitud
d'aquell que ho omple tot en tots.

2 I vosaltres éreu morts en les
ofenses i els pecats

2 en què abans vau caminar, segons el
corrent d'aquest món, segons el príncep
de la potestat de l'aire, l'esperit que ara
actua en els fills de desobediència,
3 entre els quals també tots nosaltres
vam viure abans en els desitjos de la
nostra carn, fent els propòsits de la
carn i dels pensaments; i érem per
naturalesa fills d'ira igual com els
altres.
4 Però Déu, que és ric en misericòrdia,
pel seu gran amor amb què ens va
estimar,
5 i malgrat que nosaltres érem morts
en les ofenses, ens va donar la vida
juntament amb el Crist, per gràcia
esteu salvats,
6 i amb ell ens va ressuscitar i amb ell
ens va fer seure en els *àmbits* celestials
en Crist-Jesús,
7 a fi de mostrar en els segles venidors
la immensa riquesa de la seva gràcia,
en la seva bondat envers nosaltres en
Crist-Jesús.
8 Perquè per gràcia esteu salvats, per
mitjà de la fe, i això no ve de vosaltres,
és el do de Déu.
9 No ve de les obres, a fi que ningú no
se'n gloriï.
10 Perquè som obra seva, creats en
Crist-Jesús per a obres bones, les quals
Déu preparà per endavant perquè hi
caminéssim.

11 Per tant, recordeu que abans
vosaltres, els gentils en la carn,
anomenats incircumcisió per la que
s'anomena circumcisió, feta amb la mà
en la carn,
12 éreu en aquell temps sense Crist,
aliens a la ciutadania d'Israel i
estrangers als pactes de la promesa, no
tenint esperança i sense Déu en el món.
13 Però ara, en Crist-Jesús, vosaltres
que abans éreu lluny, heu estat
apropats per la sang del Crist.

14 Perquè ell és la nostra pau, el qui
de dos *pobles* n'ha fet un de sol, i el qui
ha enderrocat el mur de separació que
hi havia entremig,
15 abolint en la seva carn l'enemistat,
la llei dels manaments *que consistia* en
decrets, a fi de crear en ell mateix de
tots dos un sol nou home, fent així la
pau,
16 i a fi de reconciliar-los tots dos amb
Déu en un sol cos per mitjà de la creu,
matant en ella l'enemistat.
17 I vingué i us anuncià la pau als de
lluny i als de prop.
18 Perquè per mitjà d'ell, tots dos
tenim accés en un sol Esperit al Pare.

19 Per tant doncs, ja no sou estrangers
ni forasters, sinó conciutadans amb els
sants i familiars de Déu,
20 edificats sobre el fonament dels
apòstols i profetes, essent Jesu-Crist
mateix la pedra angular.
21 En ell, tot l'edifici, coordinat
harmoniosament, va creixent *per
esdevenir* un temple sant en el Senyor;
22 en ell, també vosaltres hi sou
juntament edificats, per ser habitació
de Déu per l'Esperit.

3 Per aquesta raó, jo Pau, el presoner
del Crist-Jesús a favor de vosaltres els
gentils,
2 ja que heu sentit *parlar* de
l'administració de la gràcia de Déu que
m'ha estat donada per a vosaltres,
3 que per revelació em fou manifestat
el misteri, tal com abans he escrit
breument;
4 llegint-ho podeu entendre quin és el
meu coneixement en el misteri del
Crist,
5 que en altres generacions no fou fet
conèixer als fills dels homes, com ara és
revelat als seus sants apòstols i
profetes per l'Esperit:
6 que els gentils són cohereus i
membres del mateix cos i
coparticipants de la seva promesa en el
Crist per mitjà de l'evangeli,
7 del qual n'he estat fet ministre,
conforme al do de la gràcia de Déu que
m'ha estat donat segons l'operació del
seu poder.
8 A mi, el més petit de tots els sants,
m'ha estat donada aquesta gràcia
d'anunciar entre els gentils l'evangeli
de la inescrutable riquesa del Crist,
9 i d'aclarir a tots quina és la
participació del misteri amagat des dels
segles en Déu, que va crear totes les
coses per mitjà de Jesu-Crist,
10 a fi que ara sigui fet conèixer als
principats i a les potestats en els

àmbits celestials, per mitjà de l'església,
la multiforme saviesa de Déu,
11 segons el propòsit etern que féu en
Crist-Jesús, Senyor nostre,
12 en qui tenim la gosadia i l'accés en
confiança, per mitjà de la fe en ell.
13 Per això, us prego que no us
descoratgeu en les meves tribulacions
per vosaltres, que és la vostra glòria.

14 Per aquest motiu doblego els meus
genolls davant el Pare del nostre
Senyor Jesu-Crist,
15 del qual té nom tota família en els
cels i sobre la terra,
16 perquè us doni, segons la riquesa de
la seva glòria, de ser enfortits amb
poder en l'home interior per mitjà del
seu Esperit;
17 que el Crist habiti per la fe en els
vostres cors, a fi que, arrelats i
fonamentats en amor,
18 sigueu capacitats per comprendre
amb tots els sants quina és l'amplada, i
la llargada, i la profunditat i l'alçada,
19 i per conèixer l'amor de Crist que
sobrepuja tot coneixement, a fi que
sigueu omplerts amb tota la plenitud
de Déu.
20 A aquell que és poderós per fer totes
les coses molt més abundantment del
que demanem o entenem, segons el
poder que opera en nosaltres,
21 a ell, la glòria en l'església en Crist-
Jesús per totes les generacions pels
segles dels segles. Amén.

4 Us exhorto doncs, jo el presoner en
el Senyor, que camineu d'una manera
digna de la vocació a què heu estat
cridats,
2 amb tota humilitat i mansuetud,
amb longanimitat, suportant-vos els
uns als altres en amor.
3 Sol·lícits a guardar la unitat de
l'Esperit en el vincle de la pau.
4 Un sol cos i un sol Esperit, així com
també heu estat cridats en una sola
esperança de la vostra vocació;
5 un sol Senyor, una sola fe, un sol
baptisme;
6 un sol Déu i Pare de tots, que és per
damunt de tots, i per tots, i en tots
vosaltres.
7 Però a cada un de nosaltres se'ns ha
donat la gràcia segons la mesura del do
del Crist.
8 Per això diu: Quan ell pujà a l'altura
s'endugué captiva la captivitat i va
donar dons als homes.[a]
9 Ara, això de: Ell pujà, què és sinó
que també primerament baixà a les
regions més baixes de la terra?
10 Aquell que va baixar és el mateix
que també va pujar més amunt de tots
els cels, a fi de complir totes les coses.
11 I ell mateix va donar a alguns com a
apòstols, d'altres com a profetes,
d'altres com a evangelistes, d'altres
pastors i mestres,
12 vers el perfeccionament dels sants
per a l'obra del ministeri, per a
l'edificació del cos del Crist,
13 fins que tots arribem a la unitat de
la fe i del coneixement del Fill de Déu,
a un home perfecte, a la mida de
l'estatura de la plenitud del Crist,
14 a fi que ja no siguem infants,
fluctuants i enduts per qualsevol vent
de doctrina, per l'engany dels homes,
amb astúcia, segons l'estratagema de
l'error;
15 sinó que, caminant en la veritat en
amor, creixem en totes les coses en
aquell que és el cap, el Crist.
16 Per ell, tot el cos coordinat
harmoniosament i consolidat per cada
connexió del subministrament, segons
l'operació que correspon a cadascuna de
les parts, produeix el creixement del
cos per a la seva edificació en amor.

17 Per tant, dic això i testifico en el
Senyor, que no camineu ja com
caminen els altres gentils, en la vanitat
del seu pensament.
18 Tenen l'enteniment enfosquit, estan
alienats de la vida de Déu a causa de la
ignorància que hi ha en ells, a causa de
l'enduriment del seu cor;
19 havent-se tornat insensibles, s'han
donat a la disbauxa per cometre
àvidament tota mena d'impuresa.
20 Vosaltres, però, no és pas així com
heu après el Crist,
21 si és a ell que heu escoltat i en ell
que heu estat instruïts, tal com és la
veritat en Jesús;
22 que deixeu de banda, referent a la
manera de viure anterior, l'home vell

a: Psalm 68:18

que es corromp segons els desitjos
enganyosos,
23 i us renoveu en l'esperit del vostre
enteniment,
24 i us vestiu l'home nou, creat segons
Déu en la justícia i la santedat de la
veritat.

25 Per tant, deixant la mentida, parleu
cadascú la veritat amb el vostre
proïsme,[a] perquè som membres els uns
dels altres.
26 Enutgeu-vos, però no pequeu; que
el sol no es pongui sobre el vostre
enuig,[b]
27 ni doneu lloc al diable.
28 El qui roba, que no robi més, sinó
que treballi, obrant amb les mans el
que és bo, a fi que tingui per donar al
qui passa necessitat.
29 Que no surti cap paraula corrupta
de la vostra boca, sinó solament la que
sigui bona per a l'edificació que cal, a fi
que doni benefici als qui l'escolten.
30 I no entristiu l'Esperit Sant de Déu,
en qui fóreu segellats per al dia de
redempció.
31 Que tota amargor, enuig, ira,
cridòria i maledicència sigui allunyada
d'entre vosaltres, amb tota mena de
malícia.
32 Sigueu benignes els uns amb els
altres, compassius, perdonant-vos
mútuament així com també Déu us va
perdonar en Crist.

5 Sigueu doncs imitadors de Déu,
com a fills estimats,
2 i camineu en amor, com també Crist
ens va estimar i es va lliurar ell mateix
per nosaltres, ofrena i sacrifici a Déu en
olor agradable.
3 Però la fornicació i cap mena
d'impuresa o cobdícia, que no siguin ni
anomenades entre vosaltres, tal com
escau a sants;
4 ni cap obscenitat, ni bajanada o
plagasitat, que són coses que no
convenen, sinó més aviat accions de
gràcies.
5 Perquè ja ho sabeu, que cap
fornicador o impur o cobdiciós, que és
un idòlatra, no té herència en el regne
del Crist i Déu.
6 Que ningú no us enganyi amb
paraules buides, perquè per causa
d'aquestes coses ve la ira de Déu sobre
els fills de la desobediència.
7 No en sigueu doncs coparticipants.
8 Perquè en altre temps éreu tenebra,
però ara sou llum en el Senyor:
camineu com a fills de la llum.
9 Perquè el fruit de l'Esperit *és* en tota
mena de bondat, de justícia i de veritat.
10 Examineu el que és agradable al
Senyor,
11 i no participeu en les obres
infructuoses de la tenebra, sinó més
aviat redargüiu-les;
12 perquè les coses que ells fan d'amagat,
fa vergonya només de parlar-ne.
13 Però totes les coses són
manifestades quan són redargüides per
la llum, perquè tot allò que és
manifestat, és llum.
14 Per això diu: Desvetlla't, tu que
dorms, i alça't d'entre els morts, i el
Crist t'il·luminarà.[c]

15 Mireu doncs atentament com
camineu, no com a insensats, sinó com
a savis,
16 aprofitant el temps, perquè els dies
són dolents.
17 Per això, no sigueu desassenyats,
sinó entenedors de quina és la voluntat
del Senyor.
18 I no us embriagueu amb vi, que en
això hi ha dissolució, sinó sigueu plens
de l'Esperit,
19 parlant entre vosaltres amb psalms
i himnes i càntics espirituals, cantant i
lloant el Senyor en el vostre cor,
20 donant sempre gràcies per totes les
coses al Déu i Pare en el nom del nostre
Senyor Jesu-Crist.

21 Sotmeteu-vos els uns als altres en
el temor de Déu.
22 Esposes, sotmeteu-vos als propis
marits, com al Senyor.
23 Perquè el marit és el cap de la
muller, com també el Crist és el cap de
l'església, i ell és el Salvador del cos.
24 Així que, tal com l'església està
sotmesa al Crist, així també les mullers
als seus propis marits en tot.
25 Marits, estimeu les vostres pròpies
mullers així com també el Crist va
estimar l'església i es va lliurar ell
mateix per ella,

a: Zacaries 8:16 b: Psalm 4:4 c: Isaïes 26:19

26 a fi de santificar-la, purificant-la
amb el bany de l'aigua per la paraula,
27 per presentar-se a si mateix
l'església gloriosa, que no té taca ni
arruga ni res de semblant, sinó perquè
sigui santa i irreprensible.
28 Així els marits han d'estimar les
pròpies mullers com els propis cossos.
Qui estima la seva muller s'estima a si
mateix;
29 perquè mai ningú no ha odiat la
seva pròpia carn, sinó que l'alimenta i
la protegeix, com també el Senyor a
l'església;
30 perquè som membres del seu cos, de
la seva carn i dels seus ossos.
31 Per això: L'home deixarà el seu pare
i la seva mare, i s'unirà a la seva dona,
i tots dos seran una sola carn.[a]
32 Aquest misteri és gran, i jo ho dic
referent a Crist i l'església.
33 Però, que cadascú de vosaltres
també estimi la seva muller com a si
mateix, i la muller que respecti el seu
marit.

6 Fills, obeïu els vostres pares en el
Senyor, perquè això és just.
2 Honra el teu pare i la teva mare,
aquest és el primer manament amb
una promesa,
3 perquè et vagi bé i tinguis llarga vida
sobre la terra.[b]
4 I vosaltres, els pares, no exaspereu
els vostres fills, sinó crieu-los en la
disciplina i l'amonestació del Senyor.

5 Esclaus, obeïu els vostres amos
segons la carn amb temor i tremolor,
amb sinceritat de cor, com al Crist;
6 no pas servint a la vista, com els qui
volen plaure els homes, sinó com a
servents del Crist, fent de cor la
voluntat de Déu,
7 servint de bon grat, com al Senyor i
no com als homes,
8 sabent que el bé que faci cadascú,
això rebrà del Senyor, tant si és esclau
com si és lliure.
9 I vosaltres, els amos, feu igualment
amb ells, deixant les amenaces, sabent
que el Senyor, vostre i d'ells, és en els
cels, i que per a ell no hi ha accepció de
persones.

10 Finalment, germans meus, sigueu
enfortits en el Senyor i en el poder de la
seva força.
11 Vestiu-vos tota l'armadura de Déu,
a fi que pugueu estar ferms contra els
estratagemes del diable.
12 Perquè la nostra lluita no és contra
sang ni carn, sinó contra els principats,
contra les potestats, contra les
potències còsmiques de la tenebra
d'aquest segle, contra els esperits de la
maldat en els *àmbits* celestials.
13 Per això, preneu tota l'armadura de
Déu a fi que pugueu resistir en el dia
dolent i, després de fer totes les coses,
estar ferms.
14 Manteniu-vos ferms, doncs, havent
cenyit els vostres lloms amb la veritat, i
revestits amb la cuirassa de la justícia,
15 i els peus calçats amb la preparació
de l'evangeli de la pau.
16 Sobretot, prenent l'escut de la fe
amb el qual podreu apagar tots els
dards encesos del maligne.
17 I preneu el casc de la salvació i
l'espasa de l'Esperit, que és la paraula
de Déu;
18 pregant en tot moment en l'Esperit
amb tota mena de pregària i súplica, i
vetllant en això amb tota perseverança
i súplica per tots els sants,
19 i també per mi, a fi que en obrir la
boca em sigui donada la paraula per fer
conèixer amb valentia el misteri de
l'evangeli,
20 per causa del qual sóc ambaixador
en cadenes, perquè el proclami
coratjosament, com em cal parlar.

21 I perquè sapigueu també vosaltres
les meves coses, el que vaig fent, tot us
ho farà saber Tíquic, el germà estimat i
fidel ministre en el Senyor,
22 el qual us vaig enviar precisament
per això, a fi que conegueu les coses
referents a nosaltres i encoratgi els
vostres cors.

23 La pau i l'amor amb la fe als
germans de part de Déu Pare i del
Senyor Jesu-Crist.
24 La gràcia amb tots els qui estimen
el nostre Senyor Jesu-Crist amb
incorruptibilitat.

a: Gènesi 2:24 b: Deuteronomi 5:16

Epístola de l'Apòstol Pau als

FILIPENCS

1 Pau i Timoteu, servents de Jesu-Crist, a tots els sants en Crist-Jesús que són a Filips, amb els supervisors i diaques:
2 gràcia a vosaltres i pau de part de Déu Pare nostre i del Senyor Jesu-Crist.

3 Dono gràcies al meu Déu en tot record de vosaltres,
4 sempre en cada pregària meva per tots vosaltres, pregant amb goig
5 a causa de la vostra participació en l'evangeli, des del primer dia fins ara.
6 Estic ben segur d'això: que aquell qui va començar en vosaltres una bona obra, l'anirà complint fins al dia de Jesu-Crist.
7 De manera que m'és just de pensar això de tots vosaltres, perquè us tinc en el meu cor, vosaltres que, tant en les meves cadenes com en la defensa i confirmació de l'evangeli sou tots participants de la meva gràcia.
8 Perquè Déu m'és testimoni de com us enyoro a tots vosaltres en les entranyes de Jesu-Crist.
9 I demano això: que el vostre amor abundi encara més i més en el coneixement i discerniment de tota mena,
10 a fi que aproveu les coses que són excel·lents, perquè sigueu genuïns i sense entrebanc per al dia de Crist,
11 plens dels fruits de justícia que són per mitjà de Jesu-Crist per a la glòria i lloança de Déu.

12 I vull que sapigueu, germans, que les coses que m'han succeït han contribuït més aviat al progrés de l'evangeli.
13 De manera que s'ha fet evident en tot el pretori i a tots els altres que les meves cadenes són per Crist.
14 I la majoria dels germans, encoratjats en el Senyor per les meves cadenes, encara gosen molt més a proclamar sense por la Paraula.
15 Alguns, és cert, prediquen Crist fins per enveja i dissensió, però d'altres també de bona voluntat;
16 aquells prediquen el Crist per rivalitat, no pas sincerament, pensant que afegeixen aflicció a les meves cadenes,
17 els altres, en canvi, per amor, sabent que estic posat per a la defensa de l'evangeli.
18 Què doncs? Malgrat tot, tant si és com a pretext com si és de debò, Crist és predicat, i en això me n'alegro i me n'alegraré.

19 Perquè sé que això se'm tornarà per a salvació, a través de la vostra súplica i pel subministrament de l'Esperit de Jesu-Crist,
20 segons el meu anhel i la meva esperança, que en res no seré avergonyit, sinó que amb tota valentia, també ara com sempre, Crist serà magnificat en el meu cos, tant per a vida com per a mort.
21 Perquè, per a mi el viure és Crist, i el morir, un guany.
22 Però si el viure en la carn significa per a mi fruit de l'obra, no sé què escollir,
23 perquè em trobo pressionat dels dos cantons: *d'una banda* tinc l'anhel d'anar-me'n i de ser amb Crist, cosa molt millor;
24 *d'altra banda* però, quedar-me en la carn és més necessari per causa de vosaltres,
25 i convençut d'això, sé que em quedaré i continuaré amb tots vosaltres per al vostre progrés i goig de la fe,
26 a fi que el vostre motiu d'orgull abundi en Crist-Jesús per causa meva quan retorni a vosaltres.

27 Solament, comporteu-vos d'una
manera digna de l'evangeli del Crist, a
fi que, tant si vinc i us veig com si estic
absent, escolti de vosaltres que us
manteniu ferms en un únic esperit,
unànimes lluitant junts per la fe de
l'evangeli.
28 I no us deixeu espantar en res pels
adversaris: això és per a ells una
evidència de perdició, en canvi per a
vosaltres, de salvació; i això ve de Déu,
29 perquè referent a Crist, a vosaltres
us ha estat concedit, no sols de creure
en ell, sinó també de sofrir per ell,
30 tenint el mateix combat que vau
veure en mi, i que ara escolteu de mi.

2 Si hi ha doncs algun encoratjament
en Crist, alguna consolació d'amor,
alguna comunió de l'Esperit, algunes
compassions i misericòrdies,
2 feu complet el meu goig, penseu el
mateix, tenint el mateix amor,
unànimes, pensant una mateixa cosa.
3 No feu res per rivalitat ni per
vanaglòria, sinó amb humilitat,
considerant els altres superiors a
vosaltres mateixos.
4 Que cadascú no miri pels propis
interessos, sinó cadascú també pels
dels altres.

5 Que hi hagi en vosaltres aquesta
manera de pensar que *hi hagué* també
en Crist-Jesús,
6 el qual, essent en forma de Déu, no
va considerar com a usurpació el fet
d'ésser igual a Déu,
7 sinó que ell mateix es va desvestir,
prenent la forma d'esclau, esdevenint
semblant als homes;
8 i trobat en la semblança exterior com
a home, s'humilià a si mateix
esdevenint obedient fins a la mort, i
mort de creu.
9 Per tant, Déu també el va exalçar
altíssimament i li va concedir un nom
que és per damunt de tot altre nom,
10 a fi que al nom de Jesús es doblegui
tot genoll, dels qui són al cel i a la terra
i a sota la terra,
11 i tota llengua confessi que Jesu-
Crist és Senyor, per a glòria de Déu
Pare.[a]

12 Així doncs, estimats meus, com
sempre heu obeït, no sols en la meva
presència sinó molt més ara en la meva
absència, desenvolupeu la vostra
pròpia salvació amb temor i tremolor,
13 perquè és Déu el qui obra en
vosaltres tant el voler com l'obrar,
segons la seva bona voluntat.
14 Feu totes les coses sense
murmuracions i discussions,
15 a fi que sigueu irreprensibles i
senzills, fills de Déu sense taca enmig
d'una generació desviada i pervertida,[b]
entre els quals apareixeu com llums en
el món.
16 Retingueu la paraula de vida,
perquè en el dia de Crist pugui gloriar-
me de no haver corregut en va ni
d'haver-me esforçat inútilment.
17 Però encara que jo sigui vessat
sobre el sacrifici i servei de la vostra fe,
me n'alegro i me'n felicito amb tots
vosaltres.
18 I alegreu-vos en això mateix i
feliciteu-vos-en amb mi.

19 I espero en el Senyor Jesús
d'enviar-vos aviat Timoteu, perquè jo
també m'animi sabent com us van les
coses.
20 Perquè no tinc ningú del mateix
ànim, que es preocupi tan sincerament
per les vostres coses,
21 perquè tots cerquen les pròpies
coses, no pas les coses de Crist-Jesús.
22 Ja coneixeu el seu caràcter provat,
perquè com un fill al pare ha servit
amb mi en l'evangeli.
23 Per tant, espero enviar-vos-el de
seguit, així que vegi com van els meus
assumptes.
24 I tinc confiança en el Senyor que
també jo mateix vindré aviat.
25 I vaig creure necessari d'enviar-vos
Epafrodit, el meu germà, col·laborador i
company de lluita, el vostre missatger i
servidor de la meva necessitat,
26 ja que ell us enyorava molt a tots i
estava angoixat perquè havíeu sentit
dir que s'havia posat malalt.
27 I realment estigué malalt, quasi
fins a la mort, però Déu tingué
misericòrdia d'ell, i no solament d'ell
sinó també de mi, a fi que jo no tingués
tristesa sobre tristesa.
28 Per tant, us l'he enviat molt

a: Isaïes 45:23 b: Deuteronomi 32:5

diligentment perquè us alegreu en
tornar-lo a veure, i jo tingui menys
tristesa.
29 Rebeu-lo doncs en el Senyor amb
tota alegria, i honreu els qui són com ell,
30 perquè per l'obra del Crist va
arribar arran de la mort, exposant la
vida per suplir el que faltava en el
vostre servei per a mi.

3 Finalment, germans meus,
alegreu-vos en el Senyor. Escriure-us
les mateixes coses no és treballós per a
mi, i és segur per a vosaltres.
2 Guardeu-vos dels gossos, guardeu-
vos dels mals obrers, guardeu-vos de la
mutilació.
3 Perquè nosaltres som la circumcisió,
els qui servim Déu en esperit i ens
gloriem en Crist-Jesús, i no posem la
confiança en la carn.

4 Malgrat que jo podria tenir confiança
fins i tot en la carn; si a algú li sembla
que pot confiar en la carn, jo encara
més:
5 circumcidat el vuitè dia, del llinatge
d'Israel, de la tribu de Benjamí, hebreu
d'hebreus; pel que fa a la llei, fariseu;
6 pel que fa al zel, perseguidor de
l'església; pel que fa a la justícia que és
en la llei, irreprensible.
7 Però les coses que m'eren un guany
les he considerat com a pèrdua per
causa del Crist.
8 I encara més: considero també que
totes les coses són una pèrdua a causa
de l'excel·lència del coneixement de
Crist-Jesús, el meu Senyor, pel qual
vaig perdre totes les coses, i les
considero fems, per tal de guanyar
Crist,
9 i que jo sigui trobat en ell no tenint
justícia pròpia, que prové de la llei, sinó
la que és per mitjà de la fe en Crist, la
justícia que prové de Déu, *fonamentada*
en la fe,
10 a fi de conèixer-lo a ell, i el poder de
la seva resurrecció, i la participació dels
seus sofriments, fet conforme a la seva
mort,
11 per si d'alguna manera arribés a la
resurrecció d'entre els morts.

12 No pas que ja ho hagi obtingut o
que ja hagi estat perfeccionat, però
continuo endavant per si *ho*
aconsegueixo, ja que Crist-Jesús també
em va aconseguir.
13 Germans, jo no penso que ja ho he
aconseguit, només això: oblidant les
coses que queden al darrera, m'esforço
vers les coses que són al davant.
14 Continuo endavant cap a la meta
per *aconseguir* el premi de la crida de
dalt que Déu *ha fet* en Crist-Jesús.
15 Per tant, que tots els qui som
madurs pensem d'aquesta manera, i si
en alguna cosa penseu diferent, Déu
també us ho revelarà.
16 Però en allò on hem arribat,
caminem en la mateixa línia, pensem el
mateix.

17 Germans, sigueu imitadors meus i
fixeu-vos en els qui caminen així,
segons el model que teniu en nosaltres.
18 Perquè molts, dels quals sovint us
he parlat i ara us en parlo plorant,
caminen com a enemics de la creu de
Crist,
19 la fi dels quals és la perdició; el seu
déu és el ventre, la seva glòria és en
llur vergonya, i tenen el pensament en
les coses terrenals.
20 Perquè la nostra ciutadania és en
els cels, d'on també esperem amb anhel
un salvador, el Senyor Jesu-Crist,
21 que transformarà el cos de la nostra
humiliació per fer-lo conforme al cos de
la seva glòria, segons l'operació amb la
qual ell pot sotmetre a si mateix totes
les coses.

4 Per tant, germans meus estimats i
enyorats, goig meu i corona meva,
estigueu ferms així en el Senyor,
estimats.

2 Exhorto Evòdia i exhorto Síntica que
pensin el mateix en el Senyor.
3 I et demano també a tu, company
sincer, que les ajudis perquè van
treballar amb mi en l'evangeli,
juntament amb Climent i amb els
altres col·laboradors meus, els noms
dels quals són en el Llibre de la Vida.
4 Alegreu-vos sempre en el Senyor; ho
torno a dir: alegreu-vos.
5 Que la vostra benignitat sigui

coneguda de tots els homes. El Senyor
és a prop.
6 No us desficieu per res, sinó feu
conèixer a Déu en tot moment les
vostres peticions amb la pregària i la
súplica, amb accions de gràcies.
7 I la pau de Déu, que sobrepassa tot
enteniment, guardarà els vostres cors i
els vostres pensaments en Crist-Jesús.

8 En fi, germans, tot allò que és
veritat, tot allò que és digne, tot allò
que és just, tot allò que és pur, tot allò
que és estimable, tot allò que és
constructiu, si hi ha alguna virtut i
alguna lloança, ocupeu el pensament
en aquestes coses.
9 I les coses que vau aprendre, i rebre,
i escoltar, i veure en mi, practiqueu-les;
i el Déu de la pau serà amb vosaltres.

10 I he tingut una gran alegria en el
Senyor pel fet que finalment ha reflorit
el vostre interès per mi; encara que ja
hi pensàveu, però no en teníeu cap
oportunitat.
11 No ho dic a causa de la meva
necessitat, perquè he après a estar
content en qualssevol circumstàncies
en què estigui.
12 Sé viure humilment i sé viure en
l'abundància, en tot i en cada
circumstància estic preparat per estar
saciat i per patir fam, per viure en
abundància i per viure en necessitat.
13 Tot ho puc en Crist, que
m'enforteix.
14 Tanmateix, vau fer bé de compartir
amb mi en la meva aflicció.
15 I vosaltres també sabeu, filipencs,
que al començament de l'evangeli, quan
vaig sortir de Macedònia, cap església
no va participar amb mi en quant al
donar i rebre, llevat de vosaltres sols;
16 perquè fins a Tessalònica més d'una
vegada em vau enviar *ajuda* per a la
meva necessitat.
17 No és pas que cerqui les donacions,
sinó que cerco el fruit que augmenti el
vostre compte.
18 Ho he rebut tot i en tinc
abundància, estic ple, després d'haver
rebut d'Epafrodit les coses que em vau
enviar, perfum suau, sacrifici
acceptable, agradable a Déu.
19 I el meu Déu suplirà totes les
vostres necessitats segons la seva
riquesa en glòria en Crist-Jesús.
20 I al Déu i Pare nostre sigui la glòria
pels segles dels segles. Amén.

21 Saludeu tots els sants en Crist-
Jesús. Us saluden els germans que són
amb mi.
22 Us saluden tots els sants,
especialment els de la casa del Cèsar.
23 La gràcia del nostre Senyor Jesu-
Crist sigui amb tots vosaltres. Amén.

Epístola de l'Apòstol Pau als

COLOSSENCS

1 Pau, apòstol de Jesu-Crist per
voluntat de Déu, i el germà Timoteu,
2 als sants i germans fidels en Crist
que són a Colosses: gràcia a vosaltres i
pau de part de Déu, Pare nostre, i del
Senyor Jesu-Crist.

3 Donem gràcies al Déu i Pare del
nostre Senyor Jesu-Crist, pregant
sempre per vosaltres,
4 d'ençà que hem sentit parlar de la
vostra fe en Crist-Jesús i de l'amor que
teniu envers tots els sants,
5 per causa de l'esperança que us està
reservada en els cels, la qual ja vau
escoltar per la paraula de la veritat de
l'evangeli,
6 que ha arribat a vosaltres, com
també a tot el món; i està produint
fruit, igual com entre vosaltres des del
dia que vau escoltar i conèixer la gràcia
de Déu en veritat;
7 així també ho vau aprendre
d'Epafràs, el nostre estimat company
de servei, que és fidel ministre del Crist
per a vosaltres;
8 i és qui ens ha assabentat del vostre
amor en l'Esperit.

9 Per això, també nosaltres, d'ençà del
dia que ho vam escoltar, no parem de
pregar per vosaltres i de demanar que
sigueu omplerts del coneixement de la
seva voluntat en tota saviesa i
intel·ligència espiritual,
10 a fi que camineu d'una manera
digna del Senyor, complaent-lo en tot,
fructificant en tota obra bona i creixent
en el coneixement de Déu;
11 enfortits en tota força, segons el
poder de la seva glòria, per a tota
perseverança i longanimitat amb
alegria,
12 donant gràcies al Pare, que ens ha
capacitat per participar de l'herència
dels sants en la llum.
13 Ell ens va alliberar de la potestat de
la tenebra i ens traslladà al regne del
Fill del seu amor,
14 en qui tenim la redempció per mitjà
de la seva sang, la remissió dels pecats.
15 Ell és la imatge del Déu invisible, el
primogènit de tota creació,
16 perquè en ell foren creades totes les
coses, les que són en els cels i les que
són a la terra, les visibles i les
invisibles, siguin trons, dominis,
principats, potestats, totes les coses
foren creades per ell i per a ell;
17 i ell és abans de totes les coses, i
totes les coses subsisteixen en ell;
18 i ell és el cap del cos, de l'església;
ell és el principi, el primogènit d'entre
els morts, a fi que en totes les coses ell
tingui la preeminència.

19 Perquè en ell es va plaure d'habitar
tota la Plenitud,
20 i per ell reconciliar a si mateix totes
les coses, tant les de la terra com les del
cel, havent fet la pau per la sang de la
seva creu, per ell.
21 I vosaltres, que abans éreu
estrangers i enemics en la vostra ment
per les males obres, ara us ha
reconciliat
22 en el cos de la seva carn per mitjà
de la mort, a fi de presentar-vos sants, i
sense taca, i irreprensibles davant d'ell;
23 si és que persevereu fonamentats i
ferms en la fe, i no us moveu de
l'esperança de l'evangeli que heu
escoltat, que ha estat predicat en tota
la creació que és sota el cel, del qual jo,
Pau, he esdevingut ministre.

24 Ara tinc goig en els meus
sofriments per vosaltres, i completo en
la meva carn el que manca a les
afliccions de Crist, per a benefici del
seu cos, que és l'església;
25 de la qual jo he esdevingut

ministre, segons l'administració de Déu
que em fou donada per a vosaltres, per
complir la paraula de Déu,
26 el misteri que havia estat amagat
des dels segles i des de les generacions,
però que ara ha estat manifestat als
seus sants,
27 als quals Déu ha volgut fer conèixer
quina és la riquesa de la glòria d'aquest
misteri entre els gentils, és a dir, Crist
en vosaltres l'esperança de la glòria.
28 És ell qui nosaltres proclamem,
amonestant tothom i instruint tothom
en tota saviesa, a fi de presentar
tothom perfecte en Crist-Jesús;
29 per això també m'afanyo, lluitant
d'acord amb la seva operació, que opera
poderosament en mi.

2 Perquè vull que sapigueu quina
gran lluita tinc per vosaltres i pels de
Laodicea, i per tots els qui no m'han
vist cara a cara,
2 a fi que els seus cors siguin
encoratjats, units estretament en amor,
i per a tota riquesa de la plena
seguretat de la intel·ligència, per al
coneixement del misteri del Déu i Pare
i de Crist,
3 en el qual estan amagats tots els
tresors de la saviesa i del coneixement.
4 I dic això per tal que ningú no us
enganyi amb paraules persuasives.
5 Perquè encara que estic absent en la
carn, estic present amb vosaltres en
l'esperit, alegrant-me i veient el vostre
ordre, i la fermesa de la vostra fe en
Crist.
6 Per tant, tal com vau rebre el Crist-
Jesús, el Senyor, camineu en ell,
7 havent estat arrelats en ell i essent
edificats a sobre, i confirmats en la fe,
com vau ser instruïts, abundant-hi amb
accions de gràcies.
8 Vigileu que ningú no se us endugui
captius a través de la filosofia i de la
fal·làcia buida, segons la tradició dels
homes, segons els elements del món, i
no segons Crist.
9 Perquè en ell habita corporalment
tota la plenitud de la Deïtat,
10 i en ell esteu omplerts, ell que és el
cap de tot principat i potestat.

11 En ell també fóreu circumcidats
amb una circumcisió no feta amb la
mà, en el despullament del cos dels
pecats de la carn, amb la circumcisió de
Crist;
12 sepultats juntament amb ell en el
baptisme, també vau ser juntament
amb ell ressuscitats per la fe en
l'operació de Déu, que el va ressuscitar
d'entre els morts.
13 I a vosaltres, que éreu morts en les
ofenses i en la incircumcisió de la
vostra carn, us va donar la vida
juntament amb ell, havent-vos
perdonat totes les ofenses,
14 i havent esborrat l'acta dels decrets
que hi havia contra nosaltres, que ens
era contrària; i la tragué del mig,
clavant-la a la creu.
15 Va despullar els principats i les
potestats i els va exposar públicament
en espectacle, triomfant sobre ells en
ell.
16 Per tant, que ningú no us judiqui en
qüestió de menjar o beure, o en qüestió
de dia de festa, lluna nova o dissabte,
17 que són ombra de les coses futures,
però el cos és del Crist.
18 Que ningú no us privi del premi,
insistint en humiliació i culte als
àngels, ficant-se en coses que no ha
vist, vanament inflat per la ment de la
seva carn,
19 i no agafant-se al cap, tot el cos del
qual, subministrat i unit per juntures i
lligaments, creix amb el creixement
que li ve de Déu.
20 Per tant, si vau morir amb el Crist
als elements del món, ¿per què us
deixeu imposar preceptes, com si
visquéssiu en el món:
21 No agafis, no tastis, no toquis...
22 -les quals coses són totes destinades
a desfer-se amb l'ús-, segons els
manaments i les doctrines dels homes?
23 Aquestes coses tenen certament
una aparença de saviesa en un culte
autoelaborat i humiliació i duresa
envers el cos, sense cap valor, per
satisfer la carn.

3 Per tant, si vau ressuscitar amb
Crist, cerqueu les coses de dalt, on és el
Crist assegut a la dreta de Déu.
2 Poseu el pensament en les coses de
dalt, no pas en les coses de la terra;

3 perquè vau morir, i la vostra vida
està amagada amb el Crist en Déu.
4 Quan el Crist, la nostra vida, sigui
manifestat, llavors també vosaltres
sereu manifestats amb ell en glòria.
5 Per tant, feu morir els vostres
membres que són de la terra:
fornicació, impuresa, passió, mal desig i
la cobdícia, que és idolatria;
6 per aquestes coses ve la ira de Déu
sobre els fills de la desobediència,
7 entre els quals vosaltres també vau
caminar abans, quan vivíeu en elles.
8 Però ara, vosaltres també deixeu de
banda totes aquestes coses: ira, enuig,
malícia, maledicència, paraules brutes
de la vostra boca;
9 no us mentiu els uns als altres,
perquè us heu despullat de l'home vell
amb les seves obres,
10 i us heu vestit del nou, que es va
renovant vers el ple coneixement,
conforme a la imatge d'aquell que el va
crear;
11 on no hi ha grec ni jueu, circumcisió
ni incircumcisió, bàrbar, escita, esclau,
lliure, sinó que Crist és el tot i en tots.

12 Vestiu-vos doncs, com a escollits de
Déu, sants i estimats, amb entranyes
de misericòrdia, amb benignitat,
humilitat, mansuetud, longanimitat;
13 suporteu-vos els uns als altres, i
perdoneu-vos mútuament si algú
tingués cap queixa contra un altre;
igual com el Crist us va perdonar, feu-
ho així també vosaltres.
14 I per damunt de totes aquestes
coses, l'amor, que és el vincle de la
perfecció.
15 I que la pau de Déu controli els
vostres cors, a la qual també fóreu
cridats en un sol cos. I sigueu agraïts.
16 Que la paraula de Crist habiti
ricament en vosaltres, en tota saviesa
instruint-vos i exhortant-vos els uns als
altres amb psalms, i himnes, i càntics
espirituals; *impulsats* per la gràcia,
canteu en els vostres cors al Senyor.
17 I tot el que feu, sigui de paraula o
obra, feu-ho tot en el nom del Senyor
Jesús, donant gràcies al Déu i Pare per
mitjà d'ell.

18 Mullers, sotmeteu-vos als vostres
propis marits, com convé en el Senyor.
19 Marits, estimeu les vostres mullers
i no sigueu aspres amb elles.
20 Fills, obeïu els vostres pares en tot,
perquè això és agradable al Senyor.
21 Pares, no irriteu els vostres fills, a fi
que no es descoratgin.
22 Servents, obeïu en tot els vostres
amos segons la carn, no pas servint a la
vista, com els qui volen plaure els
homes, sinó amb sinceritat de cor,
tement Déu.
23 I tot el que feu, feu-ho de cor, com
per al Senyor i no per als homes,
24 sabent que del Senyor en rebreu la
recompensa de l'herència, perquè esteu
servint Crist, el Senyor.
25 Però el qui obra injustament, rebrà
la injustícia que ha fet, i no hi ha
accepció de persones.

4 Amos, doneu als servents el que és
just i equitatiu, sabent que també
vosaltres teniu un Senyor en els cels.

2 Persevereu en la pregària, vetllant-
hi amb acció de gràcies;
3 pregueu alhora també per nosaltres,
a fi que Déu ens obri una porta a la
paraula per explicar el misteri del
Crist, a causa del qual també estic
encadenat;
4 que el faci conèixer, com em cal
parlar.
5 Camineu amb saviesa envers els de
fora, aprofitant el temps.
6 Que el vostre parlar sigui sempre
amb gràcia, amanit amb sal, que
sapigueu com us convé respondre a
cadascú.

7 Totes les coses referents a mi, us les
farà saber Tíquic, germà estimat,
ministre fidel i company de servei en el
Senyor.
8 Us l'he enviat precisament per això,
perquè conegui les vostres coses i
encoratgi els vostres cors.
9 Juntament amb Onèsim, germà fidel
i estimat, que és dels vostres, ells us
faran saber totes les coses de per aquí.

10 Us saluda Aristarc, el meu
company de presó, i Marc, el cosí de
Bernabé, referent al qual heu rebut
instruccions: si vingués a vosaltres,

rebeu-lo;
11 i també Jesús, l'anomenat Just, els
quals són de la circumcisió; només
aquests són els meus col·laboradors en
el regne de Déu, i han estat un consol
per a mi.
12 Us saluda Epafràs, que és un dels
vostres, servent de Crist, sempre
lluitant per vosaltres en les pregàries a
fi que estigueu ferms, perfectes i
complets en tota la voluntat de Déu;
13 perquè dono testimoni d'ell que té
molt zel per vosaltres i pels que són a
Laodicea i a Hieràpolis.
14 Us saluda Lluc, el metge estimat, i
Demes.
15 Saludeu els germans que són a
Laodicea, a Nimfes i l'església que hi
ha a casa seva.
16 I quan hagi estat llegida aquesta
carta entre vosaltres, feu que també
sigui llegida a l'església de Laodicea, i
la de Laodicea, llegiu-la també
vosaltres.
17 I digueu a Arquip: Tingues en
compte el ministeri que vas rebre en el
Senyor, a fi que el compleixis.

18 La salutació és amb la meva pròpia
mà, de Pau. Recordeu-vos de les meves
cadenes. La gràcia sigui amb vosaltres.
Amén.

Primera Epístola de l'Apòstol Pau als

TESSALONICENCS

1 Pau, i Silvà, i Timoteu a l'església
dels tessalonicencs en Déu Pare i en el
Senyor Jesu-Crist: gràcia a vosaltres i
pau de part de Déu Pare nostre i del
Senyor Jesu-Crist.

2 Donem sempre gràcies a Déu per
tots vosaltres, fent memòria de
vosaltres en les nostres pregàries,
3 recordant incessantment la vostra
obra de fe, i l'esforç del vostre amor, i la
perseverança de la vostra esperança en
el nostre Senyor Jesu-Crist, davant del
nostre Déu i Pare;
4 coneixent, germans estimats de Déu,
la vostra elecció:
5 perquè el nostre evangeli no arribà a
vosaltres solament amb paraula, sinó
també amb poder i amb l'Esperit Sant,
i amb plena convicció, com ja sabeu de
quina manera ens vam comportar entre
vosaltres per al vostre benefici.
6 I vosaltres heu esdevingut imitadors
nostres i del Senyor, havent rebut la
paraula enmig de molta tribulació, amb
goig de l'Esperit Sant,
7 talment que vosaltres heu
esdevingut uns models per a tots els
creients a Macedònia i a Acaia.
8 Perquè des de vosaltres ha ressonat
la paraula del Senyor, no sols a
Macedònia i a Acaia, sinó que fins per
tot arreu s'ha escampat la vostra fe en
Déu, de manera que ja no tenim
necessitat de dir res.
9 Perquè ells mateixos expliquen de
nosaltres com va ser la nostra entrada a
vosaltres i com us vau convertir dels ídols
a Déu, per servir el Déu viu i veritable,
10 i esperar dels cels el seu Fill, que ell
ressuscità d'entre els morts, Jesús, que
ens allibera de la ira que ha de venir.

2 Perquè vosaltres mateixos sabeu,
germans, que la nostra entrada a
vosaltres no ha estat pas en va,
2 sinó que, desprès d'haver sofert i
d'haver estat ultratjats a Filips, com
sabeu, vam ser valents en el nostre Déu
per proclamar-vos l'evangeli de Déu
enmig de molta lluita.
3 Perquè la nostra exhortació no prové
de l'error, ni de la impuresa, ni és amb
engany,
4 sinó que tal com Déu ens va aprovar
per confiar-nos l'evangeli, així parlem;
no pas com cercant de plaure els
homes, sinó a Déu, que examina els
nostres cors.
5 Perquè mai no hem vingut amb
paraula d'adulació, com sabeu, ni amb
pretext per a la cobdícia, Déu n'és
testimoni,
6 ni hem cercat glòria dels homes, ni
de vosaltres ni d'altres; encara que,
com a apòstols de Crist, us hauríem
pogut ser una càrrega.
7 En canvi, vam ser afectuosos enmig
de vosaltres, com una dida que cria
amb tendresa els seus fills.
8 Així, estimant-vos amb anhel,
estàvem disposats a impartir-vos no
solament l'evangeli de Déu, sinó també
les nostres pròpies vides, perquè ens
éreu estimats.
9 Perquè recordeu, germans, el nostre
esforç i la nostra fatiga; treballant nit i
dia per no ser una càrrega a cap de
vosaltres, us vam predicar l'evangeli de
Déu.
10 Vosaltres sou testimonis, i Déu, de
com ens vam comportar d'una manera
santa, i justa, i irreprensible amb
vosaltres els creients,
11 i també sabeu que a cadascun de
vosaltres, com un pare al seu fill, us
vam exhortar, i consolar,
12 i instar perquè caminéssiu d'una
manera digna del Déu que us ha cridat
al seu regne i a la seva glòria.

13 Per això també nosaltres donem

incessantment gràcies a Déu perquè,
havent rebut la paraula de Déu que
vau escoltar de nosaltres, no vau
acceptar paraula d'homes, sinó, tal com
és en veritat, paraula de Déu, que
opera en vosaltres, els creients.
14 Perquè vosaltres, germans, vau
esdevenir imitadors de les esglésies de
Déu que són a Judea en Crist-Jesús, ja
que vosaltres també vau sofrir de part
dels vostres compatriotes les mateixes
coses que ells van patir de part dels
jueus,
15 els quals també van matar el
Senyor Jesús i els seus propis profetes, i
ens han expulsat a nosaltres, i no plauen
a Déu i són contraris a tots els homes,
16 impedint-nos de parlar als gentils
perquè se salvin, per omplir sempre la
mesura dels seus pecats; però la ira
ha vingut damunt d'ells fins al
capdamunt.

17 I nosaltres, germans, privats per un
poc de temps de vosaltres, de cara però
no pas de cor, ens hem afanyat molt
més, amb gran anhel, per veure la
vostra cara.
18 Vam voler, doncs, venir a vosaltres,
jo Pau, més d'una vegada, però Satanàs
ens ho va impedir.
19 Perquè, ¿quina és la nostra
esperança, o goig o corona de què
gloriar-nos? No ho sou vosaltres davant
del nostre Senyor Jesu-Crist en la seva
vinguda?
20 Sí, vosaltres sou la nostra glòria i el
nostre goig.

3 Per això, no podent suportar més,
vam preferir de quedar-nos sols a
Atenes.
2 I vam enviar Timoteu, germà nostre,
servent de Déu i col·laborador nostre en
l'evangeli del Crist, a fi que us afermés
i encoratgés en la vostra fe;
3 perquè ningú no sigui pertorbat per
aquestes tribulacions. Vosaltres
mateixos sabeu que estem posats per a
això,
4 perquè quan érem amb vosaltres ja
us predèiem que havíem de passar
tribulacions, tal com ha succeït i ho
sabeu.
5 Per això jo també, no podent
suportar més, vaig enviar a reconèixer
la vostra fe, no fos que el temptador us
hagués temptat i el nostre esforç
hagués resultat en va.

6 Però ara, després que Timoteu ha
tornat de vosaltres a nosaltres i ens ha
fet saber les bones noves de la vostra fe
i del vostre amor, i que sempre teniu un
bon record de nosaltres i anheleu de
veure'ns, com també nosaltres a
vosaltres,
7 per això, germans, per la vostra fe,
hem estat consolats a causa de
vosaltres, en tota la nostra tribulació i
angoixa;
8 perquè ara vivim, si vosaltres esteu
ferms en el Senyor.
9 Perquè, ¿quina acció de gràcies
podem retre a Déu per vosaltres, per
tot el goig amb què ens alegrem a causa
de vosaltres davant el nostre Déu,
10 suplicant nit i dia amb molta
insistència de veure la vostra cara, i de
completar les coses que manquen a la
vostra fe?

11 I que el mateix Déu i Pare nostre, i
el Senyor nostre Jesu-Crist dirigeixi el
nostre camí cap a vosaltres.
12 I a vosaltres, que el Senyor us faci
créixer i sobreeixir en l'amor entre
vosaltres i envers tothom, així com
nosaltres el tenim per vosaltres,
13 a fi que siguin afermats els vostres
cors irreprensibles en santedat davant
el Déu i Pare nostre en la vinguda del
nostre Senyor Jesu-Crist amb tots els
seus sants.

4 Finalment doncs, germans, us
preguem i us exhortem en el Senyor
Jesús, d'acord amb el que vau rebre de
nosaltres sobre com heu de caminar i
de plaure a Déu, a fi que abundeu més i
més.
2 Perquè ja sabeu quines instruccions
us vam donar de part del Senyor Jesús.
3 Perquè aquesta és la voluntat de
Déu, la vostra santificació, que us
abstingueu de la fornicació,
4 que cadascú de vosaltres sàpiga
posseir el seu vas en santificació i
honor,
5 no pas en passió de concupiscència,

com els gentils que no coneixen Déu.
6 Que ningú no abusi ni s'aprofiti del seu germà en aquest aspecte, perquè el Senyor és venjador de totes aquestes coses, com ja us vam dir i testificar solemnement.
7 Perquè Déu no ens va cridar a impuresa, sinó en santificació.
8 Per tant, el qui rebutja *això* no rebutja un home, sinó Déu, que també ens ha donat el seu Sant Esperit.

9 I concernent l'amor fraternal, no teniu necessitat que us escrigui, car vosaltres mateixos sou ensenyats per Déu a estimar-vos els uns als altres,
10 i certament ho feu amb tots els germans de tota Macedònia. Però us exhortem, germans, a abundar més i més,
11 a esforçar-vos a viure amb tranquil·litat, ocupar-vos de les pròpies coses i treballar amb les vostres pròpies mans, tal com us vam instruir,
12 a fi que camineu com cal amb els de fora i no tingueu necessitat de res.

13 No vull, germans, que sigueu ignorants referent als qui s'han adormit, perquè no us entristiu com els altres que no tenen esperança.
14 Perquè si creiem que Jesús va morir i ressuscitar, així Déu també portarà amb Ell els qui s'adormiren en Jesús.
15 Perquè us diem això amb paraula del Senyor: nosaltres, els qui vivim, els qui quedem fins a la vinguda del Senyor, no passarem al davant dels qui s'han adormit.
16 Perquè el mateix Senyor, amb crit de comandament, amb la veu de l'arcàngel, i amb la trompeta de Déu, baixarà del cel, i els morts en Crist ressuscitaran primer,
17 llavors nosaltres, els qui vivim, els qui quedem, serem arrabassats juntament amb ells en els núvols per rebre el Senyor en els aires, i així estarem sempre amb el Senyor.
18 Per tant, animeu-vos mútuament amb aquestes paraules.

5 I concernent els temps i els moments, germans, no teniu necessitat que us escrigui,
2 perquè vosaltres mateixos sabeu prou bé que el dia del Senyor ve com un lladre en la nit.
3 Perquè quan diguin: Pau i seguretat!, llavors, de sobte, els vindrà al damunt la ruïna, com el dolor de part a l'embarassada, i de cap manera se n'escaparan.
4 Però vosaltres, germans, no sou en la tenebra, perquè aquell dia us sorprengui com un lladre:
5 tots vosaltres sou fills de la llum i fills del dia, no som de la nit ni de la tenebra.
6 Per tant doncs, no estiguem dormint, com els altres, sinó vetllem i siguem sobris,
7 perquè els qui dormen, dormen de nit, i els qui s'embriaguen, estan ebris de nit.
8 Però nosaltres, que som del dia, siguem sobris, havent-nos revestit amb la cuirassa de la fe i de l'amor, i amb el casc de l'esperança de la salvació;
9 perquè Déu no ens ha posat per a la ira, sinó per a obtenir la salvació per mitjà del nostre Senyor Jesu-Crist,
10 el qual va morir per nosaltres a fi que, tant si estem vetllant com si estem dormint, visquem juntament amb ell.
11 Per això, exhorteu-vos els uns als altres i edifiqueu-vos l'un a l'altre com ho esteu fent.

12 I us preguem, germans, que reconegueu els qui s'esforcen treballant entre vosaltres i us dirigeixen en el Senyor i us amonesten;
13 i tingueu-los en moltíssima estima amb amor per causa de la seva obra. Viviu en pau entre vosaltres.
14 I us exhortem, germans, que amonesteu els ganduls, que encoratgeu els pusil·lànimes, que sostingueu els febles, que sigueu pacients amb tots.
15 Mireu que ningú no torni mal per mal a un altre, sinó cerqueu sempre el bé, tant envers vosaltres com envers tothom.
16 Estigueu sempre gojosos,
17 pregueu incessantment,
18 doneu gràcies en tot, perquè aquesta és la voluntat de Déu en Crist-Jesús per a vosaltres.
19 No apagueu l'Esperit.

20 No menystingueu les profecies.
21 Examineu totes les coses, reteniu el
que és bo.
22 Absteniu-vos de tota mena de mal.

23 Que el mateix Déu de la pau us
santifiqui completament, i tot el vostre
esperit i la vostra ànima i el vostre cos
siguin guardats irreprensibles en la
vinguda del nostre Senyor Jesu-Crist.
24 Fidel és el qui us crida, i ell també
ho farà.
25 Germans, pregueu per nosaltres.
26 Saludeu tots els germans amb un
bes sant.
27 Us adjuro, pel Senyor, que aquesta
carta sigui llegida a tots els sants
germans.
28 La gràcia del nostre Senyor Jesu-
Crist sigui amb vosaltres. Amén.

SEGONA EPÍSTOLA DE L'APÒSTOL PAU ALS

TESSALONICENCS

1 Pau, i Silvà, i Timoteu a l'església
dels tessalonicencs en Déu Pare nostre
i en el Senyor Jesu-Crist:
2 gràcia a vosaltres i pau de part de
Déu Pare nostre i del Senyor Jesu-
Crist.

3 Hem de donar sempre gràcies a Déu
per vosaltres, germans, com és adient,
perquè la vostra fe va creixent més i
més, i augmenta l'amor de cadascú de
tots vosaltres envers els altres,
4 de manera que nosaltres mateixos
ens gloriem de vosaltres en les esglésies
de Déu per la vostra perseverança i fe
en totes les vostres persecucions i
afliccions que esteu suportant.
5 Això és evidència del just judici de
Déu, a fi que sigueu considerats dignes
del regne de Déu, pel qual també esteu
patint.
6 Perquè és just per a Déu de retribuir
amb aflicció els qui us afligeixen,
7 i a vosaltres, els qui sou afligits, de
donar-vos repòs amb nosaltres en la
revelació del Senyor Jesús, *quan vingui*
des del cel amb els àngels del seu poder,
8 amb flama de foc, per donar el càstig
als qui no coneixen Déu i als qui no
obeeixen l'evangeli del nostre Senyor
Jesu-Crist,
9 els quals seran castigats amb
l'eterna ruïna, fora de la presència del
Senyor i de la glòria del seu poder,
10 quan ell vingui en aquell dia a ser
glorificat en els seus sants, i admirat en
tots els qui han cregut, perquè
vosaltres heu cregut el nostre
testimoni.
11 Per això, també preguem sempre
per vosaltres, que el nostre Déu us
consideri dignes de la vocació i
compleixi tot bon desig de la seva
bondat i tota obra de la fe amb poder,
12 a fi que el nom del nostre Senyor
Jesu-Crist sigui glorificat en vosaltres, i
vosaltres en ell, d'acord amb la gràcia
del nostre Déu i *del* Senyor Jesu-Crist.

2 I us preguem, germans, en
consideració a la vinguda del nostre
Senyor Jesu-Crist i de la nostra reunió
amb ell,
2 que no sigueu sacsejats ràpidament
del vostre enteniment, ni sigueu torbats
per cap esperit, ni per cap paraula, ni
per cap carta que sembli com de
nosaltres, dient que el dia del Crist ja
ha vingut.
3 Que ningú no us enganyi de cap
manera; perquè no serà sense que
primer hagi vingut l'apostasia i es
manifesti l'home de pecat, el fill de
perdició,
4 que s'oposa i s'exalça contra tot el
que s'anomena Déu o és objecte
d'adoració, fins a asseure's ell, com si
fos Déu, en el santuari de Déu,
proclamant-se ell mateix com a Déu.
5 ¿No recordeu que us deia aquestes
coses quan encara era amb vosaltres?
6 I ara sabeu allò que refrena, a fi que
sigui manifestat en el seu moment.
7 Perquè el misteri de la iniquitat ja
està actuant, solament que ara hi ha
aquell qui l'està refrenant, fins que es
retiri del mig;
8 i llavors es manifestarà l'inic, que el
Senyor consumirà amb l'alè de la seva
boca i anul·larà amb l'esplendor de la
seva vinguda.
9 La vinguda de *l'inic* és conforme a
l'operació de Satanàs, amb tota mena
de poder, i de senyals, i de prodigis de
mentida,
10 i amb tota mena d'engany d'injustícia
en els qui es perden, perquè no van rebre
l'amor de la veritat per ser salvats.
11 I per això Déu els enviarà una
operació d'error, perquè creguin la
mentida;

12 a fi que siguin jutjats tots els qui no van creure la veritat, sinó que es van complaure en la injustícia.

13 Però nosaltres hem de donar sempre gràcies a Déu per vosaltres, germans estimats del Senyor, perquè Déu us va elegir des del començament per a salvació en la santificació de l'Esperit i fe en la veritat,
14 a la qual us va cridar a través del nostre evangeli, per obtenir la glòria del nostre Senyor Jesu-Crist.
15 Per tant, germans, manteniu-vos ferms i reteniu les tradicions que us hem ensenyat, sigui de paraula o per carta nostra.
16 I que el mateix Senyor nostre Jesu-Crist i el Déu i Pare nostre, que ens ha estimat i ens ha donat consol etern i bona esperança per gràcia,
17 consoli els vostres cors i us afermi en tota paraula i obra bona.

3 Finalment, germans, pregueu per nosaltres a fi que la paraula del Senyor corri i sigui glorificada, com ho és entre vosaltres,
2 i que siguem deslliurats dels homes dolents i malvats, perquè la fe no és de tots.
3 Però el Senyor és fidel, i ell us afermarà i guardarà del maligne.
4 I tenim confiança en el Senyor pel que fa a vosaltres, que aquestes coses que us manem les feu i les fareu.
5 Que el Senyor dirigeixi els vostres cors vers l'amor de Déu i vers la perseverança del Crist.

6 Us manem, germans, en nom del nostre Senyor Jesu-Crist, que us aparteu de tot germà que camina peresosament, i no segons l'ensenyament que va rebre de nosaltres.
7 Perquè vosaltres mateixos sabeu com cal imitar-nos, perquè no ens vam comportar peresosament entre vosaltres;
8 ni vam menjar de franc el pa de ningú, sinó que vam treballar amb esforç i fatiga nit i dia, a fi de no ser una càrrega per a ningú de vosaltres;
9 no pas perquè no hi tinguéssim dret, sinó per donar-vos nosaltres mateixos un model perquè ens imitéssiu.
10 Perquè també quan érem amb vosaltres ja us manàvem això: si algú no vol treballar, que tampoc no mengi.
11 Perquè sentim dir que alguns estan caminant entre vosaltres amb peresa, sense treballar en res, sinó enredant per tot arreu.
12 Als tals els manem i els exhortem en el nostre Senyor Jesu-Crist que treballin amb quietud i mengin el seu propi pa.

13 I vosaltres, germans, no us canseu de fer el bé.
14 I si algú no obeeix la nostra paraula per aquesta carta, assenyaleu-lo i no us associeu amb ell, a fi que s'avergonyeixi.
15 I no el considereu com un enemic, sinó amonesteu-lo com a germà.

16 I que el mateix Senyor de la pau us doni la pau en tot moment i de tota manera. Que el Senyor sigui amb tots vosaltres!

17 La salutació és de la meva pròpia mà, de Pau, que és la signatura en cada carta, així escric.

18 La gràcia del nostre Senyor Jesu-Crist sigui amb tots vosaltres. Amén.

PRIMERA EPÍSTOLA DE L'APÒSTOL PAU A

TIMOTEU

1 Pau, apòstol de Jesu-Crist per
manament de Déu, Salvador nostre, i
del Senyor Jesu-Crist, la nostra
esperança,
2 a Timoteu, veritable fill en la fe:
gràcia, misericòrdia, pau de part de
Déu, Pare nostre, i de Jesu-Crist,
Senyor nostre.

3 Com et vaig exhortar, en anar-me'n
cap a Macedònia, et demano de quedar-
te a Efes perquè manis a alguns que no
ensenyin doctrines diferents,
4 ni facin cas de faules i genealogies
interminables, que més aviat fomenten
controvèrsies que no pas l'edificació que
ve de Déu, que és en *la* fe.
5 Però el fi del manament és l'amor
que prové d'un cor pur i d'una bona
consciència i d'una fe sense fingiment.
6 Alguns s'han desviat d'aquestes
coses i s'han apartat cap a la parleria
buida,
7 volent ser mestres de la llei, sense
entendre ni el que parlen ni el que
afirmen.

8 Tanmateix, sabem que la llei és bona
si un n'usa legítimament,
9 sabent això, que la llei no és
establerta per al just, sinó per als
malvats i rebels, impius i pecadors,
sacrílegs i profans, parricides i
matricides, homicides,
10 fornicadors, sodomites, traficants
d'homes, mentiders, perjurs, i qualsevol
altra cosa contrària a la sana doctrina,
11 segons l'evangeli de la glòria del
Déu benaurat que m'ha estat confiat.

12 I dono gràcies al qui em va enfortir,
a Crist-Jesús, Senyor nostre, perquè
em considerà fidel i em posà en el seu
ministeri;
13 encara que abans era blasfem, i
perseguidor, i ultratjador, però se'm va
tenir misericòrdia perquè ho vaig fer
per ignorància, en la incredulitat.
14 Però la gràcia del nostre Senyor
sobreabundà amb la fe i l'amor que és
en Crist-Jesús.
15 Aquesta paraula és fidel i digna de
tota acceptació: Crist-Jesús va venir al
món per salvar els pecadors, dels quals
jo en sóc principal.
16 Però per això se m'ha tingut
misericòrdia, perquè en mi primer,
Jesu-Crist mostrés tota la longanimitat,
com a exemple per als qui han de
creure en ell per a vida eterna.
17 I al Rei dels segles, immortal,
invisible, a l'únic savi Déu, honor i
glòria pels segles dels segles. Amén.

18 Aquest és el manament que
t'encomano, fill Timoteu, d'acord amb
les profecies prèvies referents a tu, que
amb elles lluitis la bona lluita,
19 tenint fe i bona consciència, perquè
alguns, havent-la rebutjat, van
naufragar concernent a la fe.
20 D'aquests són Himeneu i
Alexandre, els quals vaig lliurar a
Satanàs, perquè siguin corregits a fi
que no blasfemin.

2 Exhorto doncs que primer de tot es
facin súpliques, pregàries, intercessions,
accions de gràcies per tots els homes,
2 pels reis i per tots els qui ocupen un
lloc d'autoritat, a fi que puguem dur
una vida tranquil·la i en pau, en tota
pietat i dignitat.
3 Perquè això és bo i agradable davant
de Déu, Salvador nostre,
4 que vol que tots els homes siguin
salvats i vinguin al coneixement de la
veritat.
5 Perquè hi ha un únic Déu, i un únic
Mitjancer entre Déu i els homes, Crist-
Jesús home,

6 el qual es va donar a si mateix com a
preu del rescat per tots, *per a* testimoni
donat en el temps oportú,
7 per al qual vaig ser constituït
predicador i apòstol -dic la veritat en
Crist, no menteixo-, mestre dels gentils
en la fe i en la veritat.

8 Vull doncs que els homes preguin en
tot lloc, alçant unes mans pures, sense
ira ni discussió.
9 Que també les dones, amb una
conducta honorable, s'adornin amb
modèstia i discreció, no pas amb
pentinats complicats, o amb or, o
perles, o robes molt cares,
10 sinó mitjançant bones obres, com
escau a dones que professen reverència
vers Déu.
11 Que la dona aprengui en silenci,
amb tota submissió;
12 i a la dona, no li permeto d'ensenyar
ni d'exercir autoritat sobre l'home, sinó
que estigui en silenci.
13 Perquè Adam va ser format primer,
després Eva.
14 I Adam no fou enganyat, sinó que la
dona, havent estat enganyada caigué
en transgressió;
15 però serà preservada en la
maternitat si persevera en la fe i l'amor
i la santificació amb discreció.

3 Aquesta paraula és fidel: si algú
aspira a la supervisió, desitja una obra
bona.
2 Cal, doncs, que el supervisor sigui
irreprensible, marit d'una sola muller,
sobri, discret, honorable, hospitalari,
apte per a ensenyar,
3 no donat al vi, no violent, no
cobdiciós de malguanys, sinó amable,
pacífic, no amant dels diners,
4 que governi bé la seva pròpia casa,
tenint els fills en submissió amb tota
dignitat.
5 Perquè si un no sap governar la seva
pròpia casa, com podrà tenir cura de
l'església de Déu?
6 Que no sigui un neòfit, no fos que
s'envanís i caigués en la condemnació
del diable.
7 També cal que tingui un bon testimoni
de part dels de fora, a fi que no caigui en
descrèdit ni en parany del diable.
8 Semblantment els diaques, que
siguin dignes, no pas de doble llengua,
no donats a beure molt vi, no
cobdiciosos de malguanys,
9 que guardin el misteri de la fe en
una consciència pura.
10 Aquests, també, que primer siguin
provats i després, si són irreprensibles,
que serveixin com a diaques.
11 Igualment les dones, que siguin
dignes, no calumniadores, sòbries,
fidels en tot.
12 Que els diaques siguin marits d'una
sola muller, que governin bé els fills i
les seves pròpies cases.
13 Perquè els qui hagin servit bé com a
diaques es guanyen un bon grau i molt
coratge en la fe que és en Crist-Jesús.

14 T'escric aquestes coses amb
l'esperança de venir a tu ben aviat.
15 Però si hagués de trigar, sàpigues
com cal comportar-se en la casa de Déu,
que és l'església del Déu vivent,
columna i suport de la veritat.
16 I indiscutiblement, és gran el
misteri de la pietat: Déu es va
manifestar en carn, fou justificat en
l'Esperit, vist pels àngels, predicat als
gentils, cregut en el món, acollit dalt en
glòria.

4 Però l'Esperit diu clarament que en
els darrers temps alguns apostataran
de la fe, fent cas d'esperits enganyadors
i de doctrines de dimonis,
2 dels qui parlen falsament amb
hipocresia, que tenen cauteritzada la
pròpia consciència,
3 que prohibeixen de casar-se i *manen*
abstenir-se de menjars que Déu va
crear perquè els creients i coneixedors
de la veritat en participin amb acció de
gràcies.
4 Perquè tot el que Déu ha creat és bo,
i no s'ha de rebutjar res del que es rep
amb acció de gràcies,
5 perquè és santificat per la paraula de
Déu i per la pregària.

6 Si exposes aquestes coses als
germans seràs un bon ministre de
Jesu-Crist, nodrit amb les paraules de
la fe i de la bona doctrina que has
seguit fidelment.

7 I evita les faules profanes i de velles,
i exercita't en la pietat,
8 perquè l'exercici corporal és útil per a
poca cosa, mentre que la pietat és útil
per a tot, tenint la promesa de la vida,
tant de la present com de la futura.
9 Aquesta paraula és fidel i digna de
tota acceptació.
10 És per això que ens esforcem i som
ultratjats, perquè esperem en el Déu
vivent, que és el Salvador de tots els
homes, especialment dels creients.
11 Mana i ensenya aquestes coses.

12 Que ningú no menystingui la teva
joventut; però sigues un model per als
creients en paraula, en conducta, en
amor, en esperit, en fe, en puresa.
13 Fins que jo vingui, aplica't a la
lectura, a l'exhortació, a l'ensenyament.
14 No descuidis el do que hi ha en tu,
que et fou donat per profecia amb la
imposició de les mans de l'assemblea
d'ancians.
15 Ocupa't d'aquestes coses, estigues
en elles, perquè el teu progrés sigui
manifest a tots.
16 Tingues compte de tu mateix i de la
doctrina, persevera en això, perquè
fent-ho, et salvaràs tu mateix i els qui
t'escolten.

5 Un ancià, no el renyis, sinó
exhorta'l com a un pare; els joves, com
germans;
2 les ancianes, com mares; les joves,
com germanes, amb tota puresa.

3 Honra les viudes que realment són
viudes.
4 Però si una viuda té fills o néts, que
aprenguin primerament a mostrar la
pietat envers els de la pròpia casa i a
donar una recompensa als progenitors,
que això és bo i agradable davant de
Déu.
5 Però la que és realment viuda i ha
quedat sola té la seva esperança posada
en Déu, i persevera de nit i de dia en
les súpliques i les pregàries.
6 Però la que es dóna als plaers, vivint
ja és morta.
7 Mana també aquestes coses, a fi que
siguin irreprensibles.
8 I si algú no procura per als seus, i
especialment pels de casa seva, ha
negat la fe i és pitjor que un incrèdul.
9 Una viuda, per ser inscrita a la llista,
que no tingui menys de seixanta anys,
que hagi estat muller d'un sol marit,
10 que tingui testimoni de bones obres:
si ha criat els fills, si ha practicat
l'hospitalitat, si ha rentat els peus als
sants, si ha socorregut els afligits, si
s'ha dedicat a tota mena d'obra bona.
11 Però refusa les viudes més joves,
perquè quan la sensualitat les allunya
del Crist, volen casar-se,
12 i tenen culpa perquè han rebutjat la
primera fe,
13 i al mateix temps aprenen a ser
ocioses, rondant per les cases, i no
solament ocioses sinó també xerraires i
tafaneres, i parlen de coses que no
convenen.
14 Vull, doncs, que les més joves es
casin, que tinguin fills, que portin la
casa, que no donin a l'adversari cap
ocasió que sigui causa de retret;
15 perquè algunes ja s'han girat per
anar darrera de Satanàs.
16 Si algun creient o alguna creient té
viudes, que les ajudi, a fi que l'església
no hagi de dur la càrrega i pugui ajudar
les qui realment són viudes.

17 Els ancians que dirigeixen bé que
siguin tinguts per dignes de doble
honor, sobretot els qui s'esforcen en la
paraula i en l'ensenyament.
18 Perquè l'Escriptura diu: No posaràs
boç al bou que trilla;[a] i: L'obrer és digne
del seu jornal.[b]
19 No acceptis cap acusació contra un
ancià, llevat que hi hagi dos o tres
testimonis.
20 Els que pequin, redargüeix-los
davant de tots, a fi que també els altres
tinguin temor.
21 T'encarrego davant de Déu i del
Senyor Jesu-Crist i dels àngels escollits
que guardis aquestes coses sense cap
prejudici, no fent res per favoritisme.
22 No imposis massa de pressa les
mans a ningú, ni participis dels pecats
dels altres; conserva't pur a tu mateix.
23 No beguis més aigua sola, sinó pren
una mica de vi a causa del teu estómac
i de les teves freqüents malalties.

a: Deuteronomi 25:4 b: Lluc 10:7

24 Els pecats d'alguns homes són evidents abans del judici, els d'altres els segueixen després;
25 igualment, també les bones obres són evidents, i les que són d'altra manera no es poden amagar.

6 Tots els servents que estan sota jou, que tinguin els seus amos per dignes de tot honor, a fi que no sigui blasfemat el nom de Déu ni la doctrina.
2 I els qui tenen amos creients, que no els menystinguin pel fet de ser germans, sinó que els serveixin encara millor, perquè els qui es beneficien del bon servei són creients i estimats. Ensenya i exhorta aquestes coses.

3 Si algú ensenya doctrines diferents i no s'adhereix a les sanes paraules, les del nostre Senyor Jesu-Crist, i a la doctrina que és segons la pietat,
4 està envanit, no entén res, sinó que es posa malalt amb controvèrsies i discussions de paraules, d'on vénen enveges, baralles, maledicències, sospites malignes,
5 contencions d'homes que tenen l'enteniment corromput i estan privats de la veritat, que consideren que la pietat és un negoci; allunya't dels tals.
6 Tanmateix, la pietat amb acontentament és un gran negoci,
7 perquè res no vam portar al món, i és evident que tampoc no ens en podem endur res.
8 Tenint doncs menjar i abric, estarem satisfets amb això.
9 Però els qui volen fer-se rics cauen en la temptació i en un parany, i en moltes cobejances insensates i pernicioses que enfonsen els homes en ruïna i en perdició.
10 Perquè l'amor als diners és una arrel de tota mena de mals, i alguns els han cobdiciat i s'han extraviat de la fe i s'han torturat ells mateixos amb molts dolors.

11 Però tu, oh home de Déu, fuig d'aquestes coses i segueix la justícia, la pietat, la fe, l'amor, la perseverança, la mansuetud.
12 Lluita la bona lluita de la fe, aferra't a la vida eterna, a la qual també vas ser cridat, i vas confessar la bona confessió davant de molts testimonis.
13 Et mano davant Déu, que dóna vida a totes les coses, i de Crist-Jesús que va donar testimoni de la bona confessió davant de Ponç Pilat:
14 que guardis el manament sense taca, irreprensible, fins a la manifestació del nostre Senyor Jesu-Crist,
15 que al seu propi moment mostrarà el benaurat i únic Sobirà, el Rei dels reis i Senyor de senyors,
16 l'únic que té immortalitat, que habita en llum inaccessible, el qual mai cap dels homes no ha vist ni pot veure: a ell, l'honor i el poder etern. Amén.

17 Als rics d'aquest món, mana'ls que no siguin altius ni posin l'esperança en la incertitud de la riquesa, sinó en el Déu vivent, que ens proveeix ricament de totes les coses perquè les gaudim;
18 que facin el bé, que siguin rics en bones obres, que siguin generosos, que comparteixin,
19 que s'atresorin un bon fonament per al futur, a fi que s'agafin a la vida eterna.

20 Oh Timoteu, guarda el que se t'ha confiat, evita les xerrameques profanes, i les contradiccions de la falsament anomenada ciència,
21 que alguns han professat i respecte a la fe han malencertat. La gràcia sigui amb tu. Amén.

Segona Epístola de l'Apòstol Pau a

TIMOTEU

1 Pau, apòstol de Jesu-Crist per voluntat de Déu, segons la promesa de vida que és en Crist-Jesús,
2 a Timoteu, fill estimat: gràcia, misericòrdia, pau de part de Déu Pare i de Crist-Jesús, Senyor nostre.

3 Dono gràcies a Déu, a qui serveixo amb consciència pura des dels meus avantpassats, de com incessantment tinc memòria de tu en les meves pregàries nit i dia.
4 Anhelo de veure't, recordant les teves llàgrimes, a fi que m'ompli de goig,
5 en ésser recordat de la fe sense fingiment que hi ha en tu, que primer habità en la teva àvia Loida i en la teva mare Eunica, i estic segur que en tu també.
6 Per aquesta raó et recordo que abrandis el do de Déu que hi ha en tu per la imposició de les meves mans;
7 perquè Déu no ens ha donat un esperit de covardia, sinó de poder i d'amor i de seny.

8 Per tant, no t'avergonyeixis del testimoni del nostre Senyor ni de mi, presoner seu, sinó suporta afliccions amb mi per l'evangeli amb el poder de Déu,
9 que ens va salvar i ens cridà amb una vocació santa, no pas segons les nostres obres, sinó segons el seu propi designi i la seva gràcia, que ens fou donada en Crist-Jesús abans dels temps dels segles,
10 i que ara s'ha manifestat amb la manifestació del nostre Salvador Jesu-Crist, que anul·là la mort i féu resplendir la vida i la incorruptibilitat per mitjà de l'evangeli,
11 per al qual jo he estat constituït predicador, i apòstol, i mestre dels gentils.
12 Per aquesta raó també estic patint aquestes coses, però no me n'avergonyeixo, perquè sé en qui he cregut, i estic ben cert que ell és poderós per guardar el meu dipòsit per a aquell dia.

13 Tingues per model les sanes paraules que has escoltat de mi, en la fe i l'amor que és en Crist-Jesús.
14 Guarda el bon dipòsit, per mitjà de l'Esperit Sant que habita en nosaltres.
15 Saps que tots els d'Àsia se m'han girat, entre els quals hi ha Fígel i Hermògenes.
16 Que el Senyor faci misericòrdia a la casa d'Onesífor, perquè sovint em va alleujar i no s'avergonyí de la meva captivitat,
17 sinó que, quan vingué a Roma, em va cercar amb molt d'interès i em va trobar.
18 Que el Senyor li doni de trobar misericòrdia de part del Senyor en aquell dia; tu saps ben bé el molt servei que va prestar a Efes.

2 Tu doncs, fill meu, sigues enfortit en la gràcia que és en Crist-Jesús,
2 i les coses que vas escoltar de mi en presència de molts testimonis, confia-les a homes fidels, que seran idonis per instruir també a d'altres.
3 Tu doncs, suporta afliccions com a bon soldat de Jesu-Crist.
4 Ningú que serveix com a soldat no s'embolica en els negocis de la vida, a fi de plaure aquell que l'ha allistat com a soldat.
5 Així també, si algú competeix en els jocs atlètics, no és coronat si no competeix segons les regles.
6 El pagès, per recollir els fruits, cal que primer treballi.
7 Medita aquestes coses que et dic, i que el Senyor et doni intel·ligència en totes les coses.

8 Recorda Jesu-Crist, del llinatge de David, ressuscitat d'entre els morts, segons el meu evangeli,
9 pel qual suporto aflliccions fins a portar cadenes com un malfactor, però la paraula de Déu no està encadenada;
10 per això suporto totes les coses per causa dels escollits, a fi que també ells obtinguin la salvació que és en Crist-Jesús, amb glòria eterna.

11 Aquesta paraula és fidel: si vam morir amb ell, també viurem amb ell;
12 si sofrim, també regnarem amb ell; si el neguem, ell també ens negarà;
13 si som infidels, ell resta fidel, no pot negar-se a si mateix.

14 Recorda'ls aquestes coses encarregant-los davant del Senyor que no discuteixin de paraules, cosa que no és útil per a res i desgavella els qui escolten.
15 Afanya't a presentar-te aprovat davant Déu, un obrer que no té de què avergonyir-se, que traça rectament la paraula de la veritat.
16 Però evita les xerrameques profanes; perquè avançaran més i més en la impietat,
17 i la seva paraula rosegarà com la gangrena, entre els quals hi ha Himeneu i Filet,
18 que han malencertat respecte a la veritat, dient que la resurrecció ja ha tingut lloc, i capgiren la fe d'alguns.
19 Tanmateix, el sòlid fonament de Déu està ferm i té aquest segell: El Senyor coneix els qui són d'ell, i, que s'aparti d'injustícia tot el qui anomena el nom de Crist.
20 I en una casa gran no hi ha solament vasos d'or i de plata, sinó també de fusta i de fang, i alguns són per a honra i d'altres per a deshonra.
21 Si algú, doncs, es purifica d'aquests serà un vas per a honra, santificat i útil per al Senyor, preparat per a tota bona obra.
22 Fuig de les passions juvenils, i segueix la justícia, la fe, l'amor, la pau amb aquells que amb un cor pur invoquen el Senyor.
23 Evita les controvèrsies nècies i estúpides, sabent que generen discussions.
24 Un servent del Senyor no s'ha de ficar en discussions, sinó que ha de ser amable amb tothom, apte per a ensenyar, sofert,
25 que corregeixi amb mansuetud els qui s'oposen, per si Déu els dóna el penediment per al coneixement de la veritat
26 i tornin al bon seny, alliberats del parany del diable que els tenia captius per fer la seva voluntat.

3 I sàpigues això, que en els darrers dies vindran temps perillosos,
2 perquè els homes seran egoistes, amants dels diners, fanfarrons, arrogants, blasfems, desobedients als pares, ingrats, sacrílegs,
3 sense afecte, sense compassió, calumniadors, intemperats, indòmits, no amants del bé,
4 traïdors, temeraris, vanitosos, amants dels plaers més que de Déu,
5 que tenen una aparença de pietat, però han negat el seu poder; d'aquests també aparta-te'n.
6 Perquè són d'aquesta mena els qui es fiquen dins les cases i s'emporten captives les dones beneites carregades de pecats, endutes per diverses concupiscències,
7 que sempre estan aprenent i mai no són capaces d'arribar al coneixement de la veritat.
8 I igual que Jannes i Jambres es van oposar a Moisès, així també aquests s'oposen a la veritat, homes corromputs de ment, reprovats respecte a la fe.
9 Però no avançaran gaire més, perquè la seva manca de seny serà evident a tothom, com també ho fou la d'aquells.

10 Però tu has seguit fidelment el meu ensenyament, la conducta, el propòsit, la fe, la longanimitat, l'amor, la perseverança,
11 les persecucions, els sofriments com els que vaig tenir a Antioquia, a Iconi i a Listra. Quines persecucions vaig suportar, i el Senyor em va deslliurar de totes!
12 I també tots els qui volen viure pietosament en Crist-Jesús seran perseguits.
13 Però els homes dolents i impostors

aniran de mal en pitjor, enganyant i
enganyats.
14 Tu, en canvi, persevera en les coses
que vas aprendre i et vas assegurar,
sabent de qui les has apreses,
15 i que des de petit coneixes les
Sagrades Escriptures, les quals et
poden fer savi per a la salvació per
mitjà de la fe en Crist-Jesús.
16 Tota l'Escriptura és inspirada per
Déu, i és útil per ensenyar, per redargüir,
per corregir, per instruir en la justícia,
17 a fi que l'home de Déu sigui
complet, preparat per a tota obra bona.

4 T'encarrego doncs, davant de Déu i
del Senyor Jesu-Crist, que ha de
judicar els vius i els morts en la seva
manifestació i en el seu regne:
2 predica la paraula, estigues a punt a
temps i a destemps, redargüeix, reprèn,
exhorta amb tota longanimitat i
ensenyament.
3 Perquè vindrà un temps quan no
suportaran la sana doctrina, sinó que,
segons els seus propis desitjos, ells
mateixos s'apilaran un munt de mestres,
perquè tindran una coïssor a l'orella,
4 i apartaran l'orella de la veritat i es
giraran cap a les faules.
5 Tu, en canvi, sigues sobri en totes les
coses, suporta aflicions, fes obra
d'evangelista, compleix el teu ministeri.

6 Perquè jo ja estic essent vessat en
libació, i el moment de la meva
partença és a prop.
7 He lluitat la bona lluita, he acabat la
cursa, he guardat la fe.
8 Finalment, m'està reservada la
corona de justícia que el Senyor, el
Jutge just, em donarà en aquell dia; i
no només a mi, sinó també a tots els
qui han estimat la seva manifestació.
9 Afanya't a venir a mi ben aviat,
10 perquè Demes m'ha abandonat
estimant aquest món, i se n'ha anat a
Tessalònica; Créscens a Galàcia, Titus,
a Dalmàcia.
11 Solament Lluc és amb mi. Pren
Marc i porta'l amb tu, que m'és útil per
al ministeri.
12 Tíquic, l'he enviat a Efes.
13 Quan vinguis, porta'm la capa que
em vaig deixar a Tròada a casa de
Carp; i els llibres, sobretot els
pergamins.

14 Alexandre el calderer m'ha causat
molts mals; que el Senyor el retribueixi
segons les seves obres.
15 Tu també guarda-te'n, perquè s'ha
oposat fortament a les nostres paraules.

16 En la meva primera defensa, ningú
no em va ajudar, sinó que tots em van
abandonar; que no els sigui tingut en
compte.
17 Però el Senyor em va assistir i em
donà forces perquè a través meu fos
acomplerta la predicació i tots els
gentils escoltessin, i vaig ser deslliurat
de la boca del lleó.
18 I el Senyor m'ha deslliurat de tota
obra dolenta, i em conservarà per al
seu regne celestial. A Ell glòria pels
segles dels segles. Amén.

19 Saluda Prisca i Aquila, i la família
d'Onesífor.
20 Erast es va quedar a Corint, i
Tròfim el vaig deixar malalt a Milet.
21 Afanya't a venir abans de l'hivern.
Et saluden Eubul, Púdens, Lli, Clàudia
i tots els germans.
22 El Senyor Jesu-Crist sigui amb el
teu esperit. La gràcia sigui amb
vosaltres. Amén.

EPÍSTOLA DE L'APÒSTOL PAU A

TITUS

1 Pau, servent de Déu i apòstol de Jesu-Crist, d'acord amb la fe dels elegits de Déu i el coneixement de la veritat que és segons la pietat,
2 en l'esperança de la vida eterna, la qual Déu, que no menteix, va prometre des d'abans dels temps dels segles,
3 i en els moments apropiats ell va manifestar la seva paraula per la predicació, que m'ha estat confiada segons el manament de Déu el nostre Salvador;
4 a Titus, veritable fill conforme a la fe que tenim en comú: gràcia, misericòrdia i pau de part de Déu Pare i del Senyor Jesu-Crist, el nostre Salvador.

5 Et vaig deixar a Creta per aquest motiu, perquè posessis en ordre les coses que manquen i establissis ancians en cada ciutat, tal com et vaig manar:
6 si algú és irreprensible, marit d'una sola muller, que tingui els fills creients, no acusats de llibertinatge ni rebels.
7 Perquè cal que el supervisor sigui irreprensible, com a administrador de Déu; que no sigui obstinat, iracund, ni donat al vi, ni violent, no cobdiciós de malguanys;
8 sinó hospitalari, amic del bé, discret, just, sant, temperat,
9 que retingui la paraula fidel que és d'acord amb la doctrina, a fi que sigui capaç d'exhortar amb la sana doctrina i de redargüir els que contradiuen.

10 Perquè n'hi ha molts que són també rebels, garlaires i enganyadors, especialment dels que provenen de la circumcisió,
11 als quals cal tapar la boca, *perquè* aquests trastornen cases senceres, ensenyant coses que no convenen, per aconseguir un vil guany.
12 Un d'ells, un propi profeta d'ells, digué: Cretencs, sempre mentiders, males bèsties, golafres peresosos.
13 Aquest testimoni és cert. Per això, reprèn-los severament, a fi que siguin sans en la fe,
14 i no facin cas de faules jueves i manaments d'homes que s'han girat de la veritat.
15 Totes les coses són netes per als nets; en canvi, per als contaminats i incrèduls res no és net, sinó que tenen tant l'enteniment com la consciència contaminats.
16 Professen conèixer Déu, però amb les obres el neguen; són abominables, desobedients i reprovats quant a tota bona obra.

2 Però tu parla de les coses que són conformes a la sana doctrina.
2 Que els ancians siguin sobris, dignes, discrets, sans en la fe, en l'amor i en la perseverança.
3 Semblantment, que les ancianes siguin reverents en el comportament, no calumniadores, no esclavitzades a molt vi, mestres del bé;
4 que ensenyin les dones joves a estimar el marit, a estimar els fills;
5 a ser discretes, castes, a cuidar-se de casa, bones, submises als seus propis marits, a fi que no es malparli de la paraula de Déu.
6 Els més joves també exhorta'ls que siguin discrets.
7 Mostra't tu mateix en totes les coses un model de bones obres; en la doctrina, integritat, honradesa, incorruptibilitat,
8 paraula sana, irreprensible, a fi que l'adversari quedi avergonyit, no tenint res de mal a dir contra vosaltres.
9 Els servents, que estiguin subjectes als propis amos, que els complaguin en tot, sense contradir,

10 ni furtar, sinó que mostrin tota
bona lleialtat, a fi que en totes les coses
adornin la doctrina de Déu, Salvador
nostre.

11 Perquè la gràcia de Déu que porta
salvació a tots els homes s'ha
manifestat,
12 i ens ensenya que, havent renunciat
a la impietat i als desitjos mundans,
visquem d'una manera discreta, justa i
pietosa en aquest segle,
13 mentre esperem la feliç esperança i
manifestació de la glòria del gran Déu i
Salvador nostre Jesu-Crist,
14 que es va donar ell mateix per
nosaltres a fi de redimir-nos de tota
iniquitat i de purificar-se per a si
mateix un poble propi, zelós de bones
obres.
15 Parla d'aquestes coses i exhorta i
reprèn amb tota autoritat. Que ningú
no et menyspreï.

3 Recorda'ls que se sotmetin als
governants i a les autoritats, que
obeeixin i que estiguin a punt per a tota
obra bona;
2 que no malparlin de ningú, que
siguin pacífics, amables, que mostrin
tota mansuetud envers tots els homes.
3 Que també nosaltres érem en un
altre temps insensats, desobedients,
extraviats, servint desitjos i plaers de
tota mena, vivint en malícia i enveja,
detestables, odiant-nos els uns als
altres.
4 Però quan es manifestà la benignitat
de Déu, Salvador nostre, i el seu amor
als homes,
5 no pas per les obres de justícia que
nosaltres haguéssim fet, sinó per la
seva misericòrdia, ens va salvar per
mitjà del bany de la regeneració i de la
renovació per l'Esperit Sant,
6 el qual ell va vessar abundosament
sobre nosaltres per mitjà de Jesu-Crist,
el nostre Salvador,
7 a fi que, havent estat justificats per
la seva gràcia, esdevinguem hereus
segons l'esperança de la vida eterna.
8 Aquesta paraula és fidel, i vull que
afirmis aquestes coses, perquè els qui
han cregut Déu procurin sobresortir en
les bones obres. Aquestes coses són
bones i útils als homes.
9 Però evita les especulacions nècies,
les genealogies, les discussions, i les
controvèrsies sobre la llei, perquè són
inútils i vanes.
10 L'home que fomenta divisions,
després d'una primera i segona
admonició, rebutja'l,
11 sabent que aquest tal està pervertit
i peca, i ell mateix es condemna.

12 Quan t'hauré enviat Artemes o
Tíquic, afanya't a venir a mi a
Nicòpolis, perquè he decidit de passar-
hi l'hivern.
13 Proveeix diligentment el viatge de
Zenàs, el doctor de la llei, i d'Apol·los,
de manera que no els manqui res.
14 I que aprenguin també els nostres a
sobresortir en les bones obres per a les
necessitats que calen, a fi que no es
quedin sense fruit.

15 Et saluden tots els qui són amb mi.
Saluda els qui ens estimen en la fe. La
gràcia sigui amb tots vosaltres. Amén.

EPÍSTOLA DE L'APÒSTOL PAU A

FILEMÓ

1 Pau, presoner de Crist-Jesús, i el germà Timoteu, a l'estimat Filemó, col·laborador nostre,
2 i a l'estimada Àpfia, i a Arquip, el nostre company de lluita, i a l'església de casa teva:
3 gràcia a vosaltres i pau de part de Déu, Pare nostre, i del Senyor Jesu-Crist.

4 Dono gràcies al meu Déu, fent sempre memòria de tu en les meves pregàries,
5 perquè sento parlar del teu amor i de la fe que tens envers el Senyor Jesús, i per a tots els sants;
6 a fi que la participació de la teva fe esdevingui eficaç per al coneixement de tot el bé que hi ha en vosaltres per Crist-Jesús.
7 Tenim gran goig i consol a causa del teu amor, perquè els cors dels sants han estat reconfortats per tu, germà.

8 Per tant, encara que tinc plena llibertat en Crist-Jesús de manar-te allò que convingui,
9 més aviat et prego per amor, essent jo com sóc, Pau ancià, i ara, a més, presoner de Jesu-Crist.
10 Et prego pel meu fill, que he engendrat en les meves cadenes, Onèsim,
11 que en un altre temps et va ser inútil, però ara és útil per a tu i per a mi.
12 Te'l torno a enviar; tu doncs, rep-lo, és a dir, *com si fos* el meu cor;
13 el qual jo el volia retenir amb mi perquè em servís en lloc teu en les meves cadenes per l'evangeli,
14 però no he volgut fer res sense el teu consentiment, a fi que el teu bé no fos per obligació sinó voluntari.
15 Potser per això es va separar per un temps, a fi que el tinguessis per sempre més,
16 no ja com a esclau, sinó molt més que com a esclau, com a germà estimat, especialment per a mi, i encara més per a tu, tant en la carn com en el Senyor.
17 Per tant, si em consideres un company, rep-lo com a mi mateix.
18 I si t'ha fet cap greuge o et deu res, posa-ho al meu compte.
19 Jo Pau, ho escric de la meva pròpia mà: jo ho pagaré; per no dir-te que fins tu mateix et deus a mi.
20 Sí, germà, que jo també tingui benefici de tu en el Senyor, reconforta el meu cor en el Senyor.
21 T'he escrit confiant en la teva obediència, sabent que encara faràs més del que et dic.

22 I al mateix temps, prepara'm també allotjament, perquè espero que, per les vostres pregàries, us seré concedit.

23 Et saluden Epafràs, el meu company de presó en Crist-Jesús,
24 Marc, Aristarc, Demes i Lluc, els meus col·laboradors.
25 La gràcia del nostre Senyor Jesu-Crist sigui amb el vostre esperit. Amén.

EPÍSTOLA ALS

HEBREUS

1 Déu, havent parlat en els temps antics moltes vegades i de moltes maneres als pares per mitjà dels profetes,
2 en aquests darrers dies ens ha parlat en el Fill, el qual va constituir hereu de totes les coses, pel qual va fer també els segles.
3 Ell, que és l'esplendor de la seva glòria i l'expressió exacta de la seva essència, que sustenta totes les coses amb la paraula del seu poder, havent fet per mitjà d'ell mateix la purificació dels nostres pecats, s'assegué a la dreta de la Majestat en les altures,
4 esdevingut tant més superior als àngels com més excel·lent que el d'ells és el Nom que ha heretat.

5 Perquè, ¿a quin dels àngels ha dit mai: Tu ets el meu Fill, avui jo t'he engendrat? I també: Jo li seré Pare, i ell em serà Fill?[a]
6 I també, quan introdueix el Primogènit al món, diu: Que l'adorin tots els àngels de Déu.[b]
7 I certament, diu dels àngels: Ell fa els seus àngels esperits, i els seus servidors flama de foc.[c]
8 Però del Fill: El teu tron, oh Déu, és pels segles dels segles; ceptre de rectitud és el ceptre del teu regne.
9 Vas estimar la justícia i vas odiar la iniquitat, per això, Déu, el teu Déu, t'ha ungit amb oli de joia, per damunt dels teus companys.[d]
10 I: Tu, al principi, Senyor, vas fundar la terra, i els cels són obra de les teves mans;
11 ells seran destruïts, però tu perdures; i tots, com un vestit, s'envelliran,
12 i com un mantell els plegaràs i seran canviats. Però tu ets el mateix, i els teus anys no s'acabaran.[e]
13 ¿I a quin dels àngels ha dit mai: Seu a la meva dreta fins que posi els teus enemics per escambell dels teus peus.[f]
14 ¿No són tots ells esperits servidors, enviats per al servei a favor dels qui han d'heretar la salvació?

2 Per això ens cal posar la més gran atenció en les coses que han estat escoltades, no fos que anéssim a la deriva.
2 Perquè, si la paraula proclamada per mitjà d'àngels fou ferma, i tota transgressió i desobediència va rebre una justa retribució,
3 ¿com ens n'escaparem nosaltres si negligim una salvació tan gran? La qual, havent començat a ser proclamada pel Senyor ens ha estat confirmada per aquells que la van escoltar,
4 donant Déu testimoni juntament amb ells, amb senyals i prodigis, i amb diverses obres poderoses, i amb distribucions de l'Esperit Sant, segons la seva voluntat.

5 Perquè no és pas a àngels que va sotmetre el món futur de què parlem;
6 sinó que algú testificà en un cert lloc dient: Què és l'home, perquè te'n recordis, o el fill de l'home perquè el visitis?
7 El vas fer una mica menor que els àngels, el vas coronar de glòria i d'honor, i el vas posar sobre les obres de les teves mans;
8 vas sotmetre totes les coses sota els seus peus.[g] En sotmetre-li, doncs, totes les coses, no va deixar res que no li sigui sotmès. Ara, és cert, encara no veiem que tot li sigui sotmès,
9 però veiem Jesús, que ha estat fet una mica menor que els àngels, coronat de glòria i d'honor pel sofriment de la mort, a fi que ell, per la gràcia de Déu,

a: Psalm 2:7; 2 Samuel 7:14 b: Deuteronomi 32:43; Ps 97:7 c: Psalm 104:4 d: Psalm 45:6-7 e: Psalm 102:25-27
f: Psalm 110:1 g: Psalm 8:4-6

tastés la mort per cada un.

10 Perquè convenia a aquell per al
qual són totes les coses i pel qual són
totes les coses, que en portar molts fills
a la glòria, completés a través dels
sofriments l'Autor de la salvació d'ells.
11 Perquè tant el Santificador com els
santificats tots provenen d'Un, per això,
no s'avergonyeix d'anomenar-los
germans,
12 dient: Anunciaré el teu Nom als
meus germans, enmig de l'assemblea et
cantaré lloances.[a]
13 I encara: Jo posaré la confiança en
ell,[b] i també: Heus aquí, Jo i els fills que
Déu em va donar.[c]
14 Per tant, com que els fills
compartien carn i sang, també ell
semblantment participà d'això mateix,
a fi d'anul·lar per mitjà de la mort el
qui tenia el domini de la mort, és a dir,
el diable,
15 i d'alliberar els qui, per por de la
mort, estaven sotmesos a l'esclavitud
durant tota la vida.
16 Perquè evidentment no pren pas els
àngels, sinó que pren el llinatge
d'Abraham.
17 Per això, s'hagué de fer semblant
als germans en totes les coses, a fi
que esdevingués Gran Sacerdot
misericordiós i fidel en les coses
concernents a Déu, per fer la
propiciació pels pecats del poble.
18 Perquè en el que ha sofert, ell
mateix, havent estat provat, pot
auxiliar els qui són provats.

3 Per tant, germans sants que
participeu d'una vocació celestial,
considereu l'Apòstol i Gran Sacerdot de
la nostra confessió, Crist-Jesús,
2 que és fidel al qui el va constituir,
com també ho va ser Moisès en tota la
seva casa.
3 Perquè ell ha estat comptat digne
d'una glòria més gran que la de Moisès,
així com el qui construeix la casa té
més honor que la casa mateixa.
4 Perquè tota casa és construïda per
algú, però el qui va construir totes les
coses és Déu.
5 I Moisès, certament, va ser fidel en
tota la seva casa, com a servent, per
donar testimoni de les coses que havien
de ser dites,
6 però Crist, com a Fill, sobre la seva
pròpia casa; i la seva casa som
nosaltres, si és que mantenim ferma
fins al final la confiança i el gloriar-nos
de l'esperança.

7 Per això, com diu l'Esperit Sant:
Avui, si escolteu la seva veu,
8 no enduriu els vostres cors, com en la
rebel·lió, el dia de la prova en el desert,
9 on em van provar els vostres pares,
em van posar a prova i van veure les
meves obres quaranta anys.
10 Per això, em vaig indignar contra
aquella generació i vaig dir: Sempre
s'extravien en el seu cor, i no han
conegut els meus camins.
11 Així, vaig jurar en la meva ira: No
entraran en el meu repòs![d]
12 Mireu, germans, que no hi hagi
potser en cap de vosaltres un cor dolent
d'incredulitat per apartar-se del Déu
vivent;
13 més aviat exhorteu-vos els uns als
altres cada dia, mentre es diu: Avui; a fi
que cap de vosaltres no s'endureixi per
l'engany del pecat.
14 Perquè hem esdevingut
participants del Crist, si és que
mantenim ferm el principi de la nostra
confiança fins al final;
15 mentre es diu: Avui, si escolteu la
seva veu, no enduriu els vostres cors
com en la rebel·lió.[e]

16 Perquè alguns, havent escoltat, es
van rebel·lar; però no tots els qui van
sortir d'Egipte *guiats* per Moisès.
17 Però ¿contra qui es va indignar
durant quaranta anys? ¿No fou contra
aquells que van pecar, els cadàvers dels
quals van caure en el desert?
18 ¿I a qui va jurar que no entrarien
en el seu repòs, sinó als qui van
desobeir?
19 I veiem que no hi van poder entrar
per incredulitat.

4 Temem doncs, no fos que, quedant
una promesa d'entrar en el seu repòs,
algú de vosaltres sembli no haver-lo
aconseguit.
2 Perquè a nosaltres se'ns ha anunciat

a: Psalm 22:22 b: 2 Samuel 22:3; Isaïes 8:17 c: Isaïes 8:18 d: Psalm 95:7-11 e: Psalm 95:7-8

l'evangeli, com també a ells, però la
paraula escoltada no els va aprofitar,
perquè en aquells que la van escoltar
no anava unida amb la fe.
3 Perquè entrem en el repòs els qui
hem cregut, tal com ha dit: He jurat en
la meva ira, no entraran en el meu
repòs! Encara que les obres estaven
acabades des de la fundació del món.[a]
4 Perquè, fent referència al dia setè, en
un cert lloc ha dit així: I Déu va reposar
el dia setè de totes les seves obres.[b]
5 I en aquest altre lloc, novament: No
entraran en el meu repòs![c]
6 Per tant, ja que encara resta que
alguns hi entrin, i als qui primer fou
anunciat no hi van entrar a causa de la
desobediència,
7 torna a determinar un dia: Avui,
dient per mitjà de David, després de
tant de temps, com ha estat dit: Avui, si
escolteu la seva veu, no enduriu els
vostres cors.[d]
8 Perquè, si Josuè els hagués donat el
repòs, després d'això no hauria parlat
d'un altre dia.
9 Queda doncs encara un repòs sabàtic
per al poble de Déu.
10 Perquè el qui ja ha entrat en el
repòs d'ell, també ha reposat de les
seves obres, com Déu de les seves.
11 Afanyem-nos doncs a entrar en
aquest repòs, que ningú no caigui en el
mateix exemple de desobediència.

12 Perquè la Paraula de Déu és viva i
eficaç, més tallant que cap espasa de
dos talls i s'endinsa fins a la divisió de
l'ànima i de l'esperit, de les juntures i
del moll dels ossos, i discerneix les
intencions i els pensaments del cor.
13 I no hi ha cap cosa creada amagada
davant d'ell, sinó que tot és nu i
descobert als ulls d'aquell a qui hem de
donar compte.

14 Tenint doncs un eminent Gran
Sacerdot que ha travessat els cels,
Jesús el Fill de Déu, mantinguem
ferma la confessió.
15 Perquè no tenim un Gran Sacerdot
que no es pugui compadir de les nostres
febleses, sinó que ha estat temptat en
totes les coses d'una manera semblant,
però sense pecat.
16 Atansem-nos doncs amb confiança
al tron de la gràcia, a fi que rebem
misericòrdia i trobem gràcia per a un
auxili oportú.

5 Perquè tot gran sacerdot, pres
d'entre els homes, és constituït a favor
dels homes en les coses referents a
Déu, perquè ofereixi ofrenes i sacrificis
pels pecats,
2 capaç de compadir-se dels ignorants i
extraviats, perquè també ell està
envoltat de feblesa,
3 i per causa d'aquesta ha d'oferir
sacrificis pels pecats, tant pel poble com
per ell mateix.
4 I ningú no es pren aquest honor, sinó
qui és cridat per Déu, com Aaron.

5 Així també, el Crist no es va
glorificar a si mateix per esdevenir
gran sacerdot, sinó *que el glorificà*
aquell que li digué: Tu ets el meu Fill,
avui jo t'he engendrat.[e]
6 Com també diu en un altre lloc: Tu
ets sacerdot eternament segons l'ordre
de Melquisedec.[f]
7 Ell, durant els dies de la seva carn,
va oferir pregàries i súpliques amb
gran clamor i llàgrimes a aquell que el
podia salvar de la mort, i fou escoltat
pel seu temor reverent;
8 i encara que era Fill, va aprendre
l'obediència per les coses que va sofrir,
9 i havent estat complert, ell
esdevingué per a tots els qui l'obeeixen
l'autor de la seva salvació eterna.
10 I Déu el proclamà Gran Sacerdot
segons l'ordre de Melquisedec,
11 de qui tenim encara moltes coses a
dir i difícils d'explicar, ja que us heu
tornat ganduls per escoltar.

12 I malgrat que, tenint en compte el
temps, ja hauríeu de ser mestres,
encara teniu necessitat que us ensenyin
quins són els rudiments bàsics dels
oracles de Déu, i heu arribat a tenir
necessitat de llet i no de menjar sòlid.
13 Perquè tot el qui es nodreix de llet
és inexpert en la paraula de justícia,
perquè és un nen.
14 El menjar sòlid, en canvi, és per als
adults, per a aquells que pel costum
tenen els sentits exercitats per discernir
el bé i el mal.

a: Psalm 95:11   b: Gènesi 2:2   c: Psalm 95:11   d: Psalm 95:7-8   e: Psalm 2:7   f: Psalm 110:4

6 Per això, deixant l'ensenyament
bàsic de Crist, deixem-nos portar cap a
la maduresa, no havent de tornar a
posar un fonament de penediment
d'obres mortes, i de fe en Déu,
2 de doctrina de baptismes i d'imposició
de mans, de resurrecció de morts i de
judici etern.
3 I així ho farem, si Déu ho permet.
4 Perquè els qui una vegada foren
il·luminats, van tastar el do celestial i
van esdevenir partícips de l'Esperit
Sant,
5 i van tastar la bona paraula de Déu i
les obres poderoses del món futur,
6 però tanmateix es van desviar, és
impossible que una altra vegada siguin
renovats per a penediment; tornen a
crucificar per ells mateixos el Fill de
Déu, i l'exposen públicament a la
ignomínia.
7 Perquè la terra que beu la pluja que
li cau sovint i produeix plantes útils a
aquells que també la conreen, participa
de la benedicció de Déu.
8 Però la que porta espines i cards és
reprovada i a prop de la maledicció, i la
seva fi és ser cremada.

9 Però referent a vosaltres, estimats,
encara que parlem així, tenim
confiança de millors coses, les que
pertanyen a la salvació.
10 Perquè Déu no és pas injust per
oblidar-se de la vostra obra i del vostre
esforç d'amor que heu mostrat pel seu
Nom, havent servit als sants i servint-
los encara.
11 I desitgem que cadascun de
vosaltres mostri la mateixa sol·licitud
fins al final, per a la plena seguretat de
l'esperança,
12 a fi que no us torneu ganduls, sinó
imitadors d'aquells que per la fe i la
longanimitat han d'heretar les
promeses.

13 Perquè, quan Déu va fer la promesa
a Abraham, com que no tenia ningú
més gran per qui jurar, va jurar per Ell
mateix,
14 dient: En veritat, beneint et
beneiré, i multiplicant et multiplicaré.[a]
15 I així, havent tingut paciència, va
obtenir la promesa.
16 Els homes, certament, juren pel qui
és més gran *que ells*, i el jurament, com
a confirmació, és per a ells la resolució
de tota controvèrsia.
17 Per això Déu, volent mostrar més
plenament als hereus de la promesa la
immutabilitat del seu designi, el va
garantir amb un jurament,
18 a fi que per dos fets immutables, en
els quals és impossible que Déu
menteixi, tinguem un fort encoratjament
els qui hem fugit al refugi per aferrar-
nos a l'esperança posada davant nostre,
19 la qual tenim com a àncora de
l'ànima, segura i ferma, que entra fins
a l'interior darrera el vel,
20 on, com a precursor, va entrar per
nosaltres Jesús, fet Gran Sacerdot
segons l'ordre de Melquisedec, per
sempre.

7 Perquè aquest Melquisedec, rei de
Salem, sacerdot del Déu Altíssim, que
va sortir a trobar Abraham quan
tornava de la derrota dels reis i el va
beneir,
2 al qual també Abraham va donar el
delme de tot -primer es tradueix Rei de
justícia, i després també, Rei de Salem,
que significa Rei de pau;
3 sense pare, sense mare, sense
genealogia, sense tenir començament
de dies ni acabament de vida, fet
semblant al Fill de Déu-, continua com
a sacerdot per sempre.

4 I considereu com va ser d'important
aquest, a qui el patriarca Abraham li
va donar fins el delme de la millor part
del botí.
5 I certament aquells fills de Leví que
reben el sacerdoci tenen el manament
segons la llei de rebre delmes del poble,
és a dir, dels seus germans, malgrat
que també vénen dels lloms
d'Abraham;
6 en canvi, el qui no provenia de la
genealogia d'ells va rebre el delme
d'Abraham, i va beneir al qui tenia les
promeses.
7 I sense lloc a cap discussió, l'inferior
és beneït pel superior.
8 I aquí són homes mortals els qui
reben els delmes, mentre que allà
aquell de qui es certifica que viu.

a: Gènesi 22:17

9 I per dir-ho així, a través d'Abraham
també Leví, que rep els delmes, ha
pagat els delmes.
10 Perquè encara era en els lloms del
seu pare quan Melquisedec el vingué a
trobar.

11 Per tant, si la perfecció hagués estat
per mitjà del sacerdoci levític, ja que és
sota ell que el poble havia rebut la llei,
quina necessitat hi havia encara
perquè s'alcés un sacerdot diferent
segons l'ordre de Melquisedec i no pas
nomenat segons l'ordre d'Aaron?
12 Perquè, havent canviat el sacerdoci,
necessàriament hi ha d'haver un canvi
de llei.
13 Aquell de qui es diuen aquestes
coses pertany a una tribu diferent, de
la qual ningú mai no ha servit a l'altar.
14 Perquè és ben evident que el nostre
Senyor ha sorgit de la tribu de Judà, de
la qual Moisès res no digué referent al
sacerdoci.
15 I això és encara més evident si, a
semblança de Melquisedec, s'alça un
sacerdot diferent,
16 que no ha estat establert segons cap
llei d'ordenança carnal, sinó segons el
poder d'una vida indissoluble.
17 Perquè ell testifica: Tu ets sacerdot
per sempre, segons l'ordre de
Melquisedec.[a]
18 En efecte, hi ha una anul·lació del
manament que precedia, per causa de
la seva feblesa i inutilitat
19 -perquè la llei no dugué res a la
perfecció-, i una introducció d'una
millor esperança, per la qual ens
atansem a Déu.

20 I en tant que no fou sense
jurament,
21 perquè, aquells esdevenien sacerdots
sense que hi hagués cap jurament, ell,
en canvi, amb jurament per aquell que
li diu: El Senyor ha jurat i no se'n
penedirà: Tu ets sacerdot per sempre,
segons l'ordre de Melquisedec.[b]
22 D'acord amb això, Jesús ha estat fet
fiador d'un pacte així de més excel·lent.
23 I els qui eren fets sacerdots eren
molts, ja que la mort els impedia de
perdurar.
24 Però ell, com que roman
eternament, té el sacerdoci immutable.
25 I per això també pot salvar
completament els qui per mitjà d'ell
s'atansen a Déu, perquè viu sempre per
intercedir per ells.
26 Perquè així ens calia que fos un
gran sacerdot: sant, innocent, sense
taca, apartat dels pecadors i exalçat
més amunt dels cels,
27 que no té necessitat cada dia, com
els altres sacerdots, d'oferir sacrificis
primer pels propis pecats i després pels
del poble, perquè això ho va fer una
sola vegada per sempre quan es va
oferir a si mateix.
28 Perquè la llei constitueix sacerdots
a homes que tenen feblesa, però la
paraula del jurament, que ve després
de la llei, el Fill, acomplert per sempre.

8 I el punt resum del que estem dient
és que tenim un Gran Sacerdot tan
eminent que es va asseure a la dreta
del tron de la Majestat en els cels,
2 ministre del Lloc Santíssim i del
tabernacle veritable, que va establir el
Senyor i no pas l'home.
3 Perquè tot gran sacerdot és
constituït per a oferir ofrenes i
sacrificis, per això calia que ell també
tingués alguna cosa per a oferir.
4 En efecte, si ell fos a la terra, ni tan
sols seria sacerdot, perquè ja hi ha els
sacerdots que ofereixen ofrenes segons
la llei,
5 els quals serveixen una figura i
ombra de les coses celestials, tal com va
ser avisat per Déu a Moisès quan
estava a punt de fer el tabernacle,
perquè ell diu: Mira que ho facis tot
segons el model que se t'ha mostrat a la
muntanya.[c]
6 Però ara, ell ha obtingut un ministeri
tant més excel·lent, perquè és el
mitjancer d'un millor pacte, establert
sobre millors promeses.

7 Perquè, si aquell primer *pacte*
hagués estat sense falta, no s'hauria
cercat lloc per a un segon.
8 Per això diu, blasmant-los: Heus
aquí, vénen dies, diu el Senyor, que
conclouré un nou pacte amb la casa
d'Israel i amb la casa de Judà;
9 no segons el pacte que vaig fer amb
els seus pares el dia que els vaig agafar

a: Psalm 110:4 b: Psalm 110:4 c: Èxode 25:40

per la mà per guiar-los fora de la terra d'Egipte, perquè ells no van perseverar en el meu pacte, i jo me'n vaig desentendre, diu el Senyor.
10 Perquè aquest és el pacte que faré amb la casa d'Israel després d'aquells dies, diu el Senyor: Donaré les meves lleis en el seu enteniment i les inscriuré en els seus cors, i jo seré el seu Déu i ells seran el meu poble.
11 I cap d'ells no haurà d'instruir el seu proïsme, ni tampoc el seu germà dient: Coneix el Senyor; perquè tots em coneixeran, des del més petit fins al més gran d'entre ells.
12 Perquè seré misericordiós amb les seves injustícies, i no em recordaré mai més dels seus pecats i de les seves iniquitats.[a]
13 En dir Nou Pacte, ha fet obsolet el primer, i allò que es fa obsolet i es torna vell, és a punt de desaparèixer.

9 El primer *pacte* tenia, certament, prescripcions per al culte i el santuari de la terra.
2 Perquè es va preparar un tabernacle: el primer *lloc*, on hi havia el lampadari, la taula i els pans de la presentació, que s'anomena el Lloc Sant.
3 Darrera el segon vel hi havia *el lloc del* tabernacle anomenat Lloc Santíssim,
4 que tenia un altar d'or per a l'encens i l'arca del pacte recoberta totalment d'or, dins la qual hi havia un vas d'or que contenia el mannà, i la vara d'Aaron que havia brotat, i les taules del pacte,
5 i damunt d'ella, els querubins de la glòria que feien ombra sobre el propiciatori, de les quals coses ara no és el moment de parlar en detall.

6 I disposades així aquestes coses, els sacerdots entren sempre al primer lloc del tabernacle quan acompleixen els serveis de culte,
7 però al segon, només el gran sacerdot una sola vegada a l'any, no sense sang, que ofereix per si mateix i pels pecats d'ignorància del poble.
8 Amb això l'Esperit Sant dóna a entendre que el camí al Lloc Santíssim encara no ha estat manifestat mentre subsisteixi el primer tabernacle,
9 el qual és una figura per al temps present, en què s'ofereixen ofrenes i sacrificis que, pel que fa a la consciència, no poden fer perfecte el qui adora,
10 que *consisteix* únicament en menjars i begudes i diverses ablucions i prescripcions carnals, imposades fins al moment de la reforma.

11 Però quan Crist vingué com a Gran Sacerdot dels béns futurs, a través del tabernacle més gran i més perfecte, no fet amb mans, és a dir, no d'aquesta creació,
12 i no pas per mitjà de sang de bocs i de vedells, sinó per mitjà de la seva pròpia sang, va entrar una sola vegada per sempre en el Lloc Santíssim, havent obtingut redempció eterna.
13 Perquè, si la sang dels toros i dels bocs i la cendra de la vedella aspergida sobre els contaminats, santifica per a la purificació de la carn,
14 quant més la sang de Crist, el qui per mitjà de l'Esperit Etern es va oferir ell mateix sense taca a Déu, purificarà la vostra consciència de les obres mortes, per adorar el Déu vivent!
15 I per això ell és mitjancer d'un nou pacte, a fi que, havent-hi intervingut la mort per a redempció de les transgressions comeses sota el primer pacte, els qui són cridats rebin la promesa de l'herència eterna.

16 Perquè on hi ha un testament cal que també esdevingui la mort del testador,
17 perquè un testament només té validesa en cas de mort, ja que mai no és vàlid mentre viu el testador;
18 per això tampoc el primer *pacte* no va ser inaugurat sense sang,
19 perquè Moisès, havent proclamat a tot el poble tot manament segons *la* llei, prengué la sang dels vedells i dels bocs, amb aigua, i llana escarlata i hisop, i va ruixar tant el mateix llibre com tot el poble,
20 dient: Aquesta és la sang del pacte que Déu us ha manat.[b]
21 Igualment, també va ruixar amb la sang el tabernacle i tots els objectes de culte.
22 I gairebé tot, segons la llei, és

a: Jeremies 31:31-34   b: Èxode 24:8

purificat amb sang, i sense vessament de sang no hi ha remissió.

23 Era necessari doncs que les representacions de les coses que hi ha en els cels fossin purificades d'aquesta manera, però les celestials mateixes amb sacrificis més excel·lents que aquells.
24 Perquè el Crist no va entrar en un Lloc Santíssim fet amb mans, figura del veritable, sinó al mateix cel, per presentar-se ara davant la faç de Déu a favor de nosaltres.
25 I no per a oferir-se a si mateix moltes vegades, com el gran sacerdot que entra cada any al Lloc Santíssim amb sang d'un altre;
26 si fos així, ell hauria hagut de patir moltes vegades des de la fundació del món, però ara ha estat manifestat una sola vegada en la fi dels segles per abolir el pecat per mitjà del seu sacrifici.
27 I així com està establert que els homes morin una sola vegada, i després d'això judici,
28 així el Crist va ser ofert una sola vegada per dur els pecats de molts, i apareixerà una segona vegada, sense relació amb el pecat, a aquells que l'esperen, per a salvació.

10 Perquè la llei, tenint una ombra dels béns futurs, no pas la imatge mateixa de les coses, mai no pot, amb els mateixos sacrificis que són oferts cada any, fer perfectes per sempre els qui s'atansen;
2 altrament ¿no haurien deixat de ser oferts? Perquè els adoradors, una vegada purificats per sempre, ja no haurien tingut més consciència de pecats.
3 Però en aquests *sacrificis* es fa memòria cada any dels pecats.
4 Perquè és impossible que la sang de toros i de bocs tregui pecats.

5 Per això, entrant en el món, diu: No vas voler sacrifici ni ofrena, però em vas preparar un cos;
6 no et van plaure holocaustos ni sacrificis pel pecat.
7 Llavors vaig dir: Heus aquí, he vingut -com està escrit de mi en el rotlle del llibre- a fer, oh Déu, la teva voluntat.[a]
8 Dient més amunt: No vas voler ni et van plaure sacrifici ni ofrena ni holocaustos, ni sacrificis pel pecat, que s'ofereixen segons la llei,
9 llavors diu: Oh Déu, heus aquí, he vingut a fer la teva voluntat. Ell aboleix allò primer per establir allò segon.
10 És en aquesta voluntat que hem estat santificats per l'ofrena del cos de Jesu-Crist feta una sola vegada per sempre.

11 I tot sacerdot està dret cada dia ministrant i oferint moltes vegades els mateixos sacrificis, que mai no poden treure els pecats;
12 ell, en canvi, havent ofert un sol sacrifici pels pecats per sempre, s'ha assegut a la dreta de Déu,
13 ara esperant fins que els seus enemics siguin posats per escambell dels seus peus.
14 Perquè amb una única ofrena ha fet perfectes per sempre els que són santificats.
15 I també l'Esperit Sant ens en dóna testimoni, perquè abans havia dit:
16 Aquest és el pacte que faré amb ells després d'aquells dies, diu el Senyor: Posaré les meves lleis en els seus cors i les inscriuré en els seus enteniments.[b]
17 I ja no em recordaré més dels seus pecats ni de les seves iniquitats.[c]
18 Però on hi ha remissió d'aquests, no hi ha més ofrena pel pecat.

19 Tenint doncs, germans, confiança d'entrar en el Lloc Santíssim per la sang de Jesús,
20 entrada que ell inaugurà per nosaltres, un camí nou i vivent a través del vel, és a dir, la seva carn,
21 i tenint un Gran Sacerdot sobre la casa de Déu,
22 atansem-nos amb cor sincer, amb plena certesa de fe, purificats els cors de mala consciència i rentat el cos amb aigua pura.
23 Mantinguem ferma la confessió de l'esperança, perquè és fidel aquell que va fer la promesa;
24 i considerem-nos els uns als altres per estimular-nos a l'amor i a les bones obres,

a: Psalm 40:6-8 b: Jeremies 31:33 c: Jeremies 31:34

25 sense deixar les nostres reunions,
com és costum d'alguns, sinó
encoratjant-*nos*, i tant més que veieu
apropar-se el dia.

26 Perquè, si nosaltres pequem
voluntàriament després d'haver rebut
el coneixement de la veritat, ja no
queda cap més sacrifici pels pecats,
27 sinó una terrible expectació de
judici i ardor de foc que ha de devorar
els adversaris.
28 El qui rebutja la llei de Moisès mor
sense compassió, sota la declaració de
dos o tres testimonis.
29 Com penseu que serà de molt més
sever el càstig que mereixerà el qui ha
trepitjat el Fill de Déu i ha tingut per
profana la sang del pacte amb què fou
santificat, i ha ultratjat l'Esperit de la
gràcia.
30 Perquè coneixem aquell que ha dit:
Meva és la venjança, jo retribuiré, diu
el Senyor. I també: El Senyor jutjarà el
seu poble.[a]
31 És terrible caure en les mans del
Déu vivent!

32 I recordeu-vos d'aquells primers
dies en què, havent estat il·luminats,
vau suportar un gran combat de
sofriments,
33 d'una banda exposats públicament
a oprobis i tribulacions, de l'altra, fets
participants dels qui eren tractats així.
34 Perquè vau compartir els
sofriments de les meves cadenes i vau
suportar amb goig l'espoliació de les
vostres possessions, sabent vosaltres
mateixos que en els cels teniu una
possessió millor i perdurable.
35 No llanceu, doncs, la vostra
confiança, que té una gran recompensa.
36 Perquè us cal tenir perseverança a
fi que, havent fet la voluntat de Déu,
obtingueu la promesa.
37 Perquè, encara una mica, només
una mica, i el qui ha de venir vindrà i
no trigarà.[b]
38 I el just viurà per la fe, però si es
torna enrera, la meva ànima no es
complau en ell.[c]
39 Però nosaltres no som pas dels qui
es tornen enrera per a perdició, sinó
dels de la fe per a la preservació de
l'ànima.

11 I la fe és el fonament de les coses
que esperem, l'evidència de les coses
que no veiem.
2 Car per ella, els antics van rebre un
bon testimoni.
3 Per la fe comprenem que els segles
han estat formats per la paraula de
Déu, de manera que les coses que
veiem no foren fetes de les coses
visibles.

4 Per la fe, Abel va oferir a Déu un
sacrifici millor que el de Caín, per ella
va rebre testimoniatge que era just,
donant Déu testimoniatge de les seves
ofrenes; i per ella, després de mort
encara parla.

5 Per la fe, Enoc fou traslladat a fi que
no veiés la mort, i no fou trobat, perquè
Déu el va traslladar, perquè abans del
seu trasllat va rebre el testimoni
d'haver agradat a Déu.[d]
6 I sense fe és impossible agradar a
Déu, perquè cal que el qui s'atansa a
Déu cregui que existeix, i que
recompensa els qui el cerquen.

7 Per la fe, Noè, avisat per Déu
referent a coses que encara no es veien,
amb temor reverent va preparar una
arca per a la salvació de la seva casa;
per ella va condemnar el món i va
esdevenir hereu de la justícia que és
per la fe.

8 Per la fe, Abraham, quan va ser
cridat, va obeir i marxà cap al lloc que
havia de rebre en herència, i va marxar
sense saber on anava.
9 Per la fe, va sojornar en la terra
promesa com en *una terra* estrangera,
vivint en tendes, amb Isaac i Jacob,
cohereus de la mateixa promesa.
10 Perquè esperava la ciutat que té
fonaments, l'arquitecte i constructor de
la qual és Déu.
11 També per la fe la mateixa Sara va
rebre poder per concebre, i va infantar
passat el temps apropiat de l'edat,
perquè va tenir per fidel aquell que
havia fet la promesa.
12 Per això també, d'un sol *home*, i
encara esmorteït, nasqué *una*
descendència nombrosa com les

a: Deuteronomi 32:35-36 b: Habacuc 2:3 c: Habacuc 2:4 d: Gènesi 5:24

estrelles del cel i com l'arena
incomptable de la vora del mar.

13 Tots aquests van morir d'acord amb
la fe, sense haver rebut les promeses,
sinó veient-les de lluny, i essent-ne
persuadits i abraçant-les, i confessant
que eren estrangers i pelegrins sobre la
terra.
14 Perquè els qui diuen aquestes coses
manifesten clarament que cerquen una
pàtria.
15 Que si es referissin a aquella d'on
havien sortit, prou haurien tingut
oportunitat de tornar-hi,
16 però, de fet, anhelaven una *pàtria*
millor, és a dir, la celestial. Per això,
Déu no s'avergonyeix d'ells, d'anomenar-
se el seu Déu, perquè els havia
preparat una ciutat.

17 Per la fe, Abraham, posat a prova,
va oferir Isaac; i el qui havia rebut les
promeses oferia l'unigènit,
18 al qual se li havia dit: En Isaac et
serà anomenada la descendència;[a]
19 considerant que Déu és poderós fins
i tot per ressuscitar-lo d'entre els morts.
D'on també, en un sentit figurat, el va
recobrar.

20 Per la fe, Isaac va beneir Jacob i
Esaú en coses referents al futur.

21 Per la fe, Jacob, en morir, va beneir
cadascun dels fills de Josep, i va adorar
recolzat sobre l'extrem del seu bastó.

22 Per la fe, Josep, en morir, va fer
menció de l'èxode dels fills d'Israel i va
donar ordres concernent els seus ossos.

23 Per la fe, Moisès, acabat de néixer,
va ser amagat durant tres mesos pels
seus pares, perquè van veure que el
nen era agradable, i no van témer el
decret del rei.
24 Per la fe, Moisès, ja gran, refusà de
ser anomenat fill de la filla del Faraó,
25 escollint abans ser maltractat amb
el poble de Déu, que no pas tenir per un
temps el plaer del pecat,
26 considerant l'oprobi de Crist una
riquesa més gran que els tresors
d'Egipte, perquè tenia la mirada
posada en la recompensa.
27 Per la fe, va deixar l'Egipte, no
tement la ira del rei, perquè es va
mantenir ferm com veient l'invisible.
28 Per la fe, va celebrar la Pasqua i
l'aspersió de la sang, a fi que
l'exterminador dels primogènits no
toqués els d'ells.
29 Per la fe, travessaren el mar Roig
com per terra seca, cosa que van
intentar de fer els egipcis i van ser
totalment engolits.

30 Per la fe, van caure les muralles de
Jericó després de voltar-les durant set
dies.
31 Per la fe, Rahab, la prostituta, no
va morir amb els incrèduls, perquè va
rebre amb pau els espies.
32 I què més diré? Em faltaria el
temps per parlar de Gedeó, Barac i
Samsó i Jefté, David i Samuel i els
profetes.
33 Els quals, per la fe, van conquerir
regnes, van obrar la justícia,
obtingueren promeses, tancaren boques
de lleons,
34 extingiren el poder del foc, es van
escapar del fil de l'espasa, tragueren
força de la feblesa, es van tornar forts
en la lluita, van fer caure els exèrcits
dels estrangers.
35 Unes dones van recobrar per
resurrecció els seus morts. Altres van
ser torturats, no acceptant el rescat a fi
d'aconseguir una resurrecció millor.
36 I d'altres van rebre escarnis i
assots, i també cadenes i presons,
37 van ser apedregats, serrats, posats
a prova, matats amb l'espasa, van
voltar d'aquí cap allà coberts amb pells
d'ovelles i cabres, passant necessitat,
oprimits, maltractats
38 -el món no era digne d'ells-, errant
per deserts i muntanyes, i per esplugues
i coves de la terra.
39 I tots aquests, havent rebut un bon
testimoni per la fe, no van aconseguir
la promesa;
40 Déu havia previst una cosa millor
per a nosaltres, a fi que no fossin
perfeccionats sense nosaltres.

12 Per tant, també nosaltres, tenint
al voltant un núvol tan gran de
testimonis, i havent deixat de banda

a: Gènesi 21:12

tota càrrega i el pecat que fàcilment
ens assetja, correm amb perseverança
la cursa posada davant nostre,
2 fixant la mirada en Jesús, l'autor i el
perfeccionador de la fe, el qual, pel goig
que tenia al seu davant, va suportar la
creu, menyspreant la vergonya, i s'ha
assegut a la dreta del tron de Déu.
3 Tingueu present, doncs, aquell que
ha suportat una tant gran oposició dels
pecadors contra ell mateix, a fi que no
defalliu fatigats en les vostres ànimes.

4 Encara no heu resistit fins a la sang
combatent contra el pecat,
5 i us heu oblidat de l'exhortació que
us és adreçada com a fills: Fill meu, no
menystinguis la disciplina del Senyor,
ni defalleixis quan et reprèn,
6 perquè el Senyor disciplina el qui
estima i assota tot fill que ell accepta.[a]
7 Si suporteu la disciplina, Déu us
tracta com a fills, perquè, quin fill hi ha
que el pare no disciplina?
8 Però si esteu sense disciplina, de la
qual tots n'han esdevingut
participants, llavors sou bastards i no
fills.
9 A més a més, teníem els nostres
pares segons la carn, que ens
disciplinaven, i els respectàvem. ¿No
ens sotmetrem molt més al Pare dels
esperits, i viurem?
10 I ells, certament, ens disciplinaven
per pocs dies com els semblava bé, però
ell per al que ens convé, per fer-nos
participar de la seva santedat.
11 I tota disciplina de moment no
sembla un motiu d'alegria, sinó de
tristesa, però després porta un fruit
pacífic de justícia als qui hi han estat
exercitats.

12 Per tant, enfortiu les mans caigudes
i els genolls afeblits,
13 i feu rectes els camins per als
vostres peus, a fi que allò que és coix no
es disloqui, sinó més aviat que sigui
guarit.

14 Procureu la pau amb tothom, i la
santificació, sense la qual ningú no
veurà el Senyor.
15 Vigileu que ningú no estigui mancat
de la gràcia de Déu; que cap arrel
d'amarguesa no rebroti i causi
pertorbacions, i molts en siguin
contaminats;
16 que no hi hagi cap fornicador, o
profà, com Esaú, que per un sol menjar
es va vendre el seu dret de
primogenitura.
17 I ja sabeu que després, volent
heretar la benedicció, va ser rebutjat,
perquè no va trobar lloc per al
penediment, encara que la va buscar
amb llàgrimes.

18 Perquè no us heu atansat a una
muntanya palpable, i a un foc ardent i
foscor i tenebra i tempestat,
19 i al so de la trompeta, i a la veu de
les paraules; els qui la van escoltar van
suplicar que no els fos adreçada cap
més paraula,
20 perquè no podien suportar allò que
se'ls manava: Fins una bèstia, si toca la
muntanya, serà apedregada o
travessada amb un dard.[b]
21 I l'espectacle era tan terrible, que
Moisès digué: Estic ple de por i
tremolant.[c]
22 Sinó que vosaltres us heu atansat a
la muntanya de Sió, i a la ciutat del
Déu vivent, a la Jerusalem celestial, i a
les miríades d'àngels,
23 a l'aplec festiu, i a l'assemblea dels
primogènits que són inscrits en els cels,
i a Déu, jutge de tots, i als esperits dels
justos fets perfectes,
24 i a Jesús, mitjancer d'un nou pacte,
i a la sang de l'aspersió, que diu coses
millors que la d'Abel.

25 Mireu de no refusar aquell qui
parla. Perquè si no es van escapar
aquells que van refusar el qui avisava a
la terra, molt menys nosaltres quan
girem l'esquena a aquell *que ho fa* des
dels cels,
26 la veu del qual llavors va commoure
la terra, però ara ha promès, dient:
Encara una vegada, i jo faré commoure
no sols la terra, sinó també el cel.[d]
27 I aquest: Encara una sola vegada
més, significa el canvi de les coses
commogudes, com a creades que són, a
fi que perdurin les que no poden ser
commogudes.
28 Per això, ja que estem rebent un
regne incommovible, retinguem la
gràcia i per ella adorem Déu de manera

a: Proverbis 3:11-12 b: Èxode 19:12-13 c: Deuteronomi 9:19 d: Ageu 2:6

agradable, amb reverència i temor.
29 Perquè certament el nostre Déu és
foc devorador.

13 Que l'amor fratern continuï.
2 No oblideu l'hospitalitat, ja que per
ella, alguns, sense saber-ho, van
hostatjar àngels.
3 Recordeu-vos dels presoners, com
empresonats amb ells, i dels qui són
maltractats, com també vosaltres
mateixos sou en el cos.
4 Que el matrimoni sigui honorat en
tot, i el llit, sense taca; Déu jutjarà els
fornicadors i els adúlters.
5 Que la vostra actitud sigui lliure de
l'amor als diners, contents amb el que
teniu, perquè ell ha dit: De cap manera
no et deixaré, ni de cap manera no
t'abandonaré.[a]
6 De manera que diem amb confiança:
El Senyor és el qui m'ajuda, no tindré
por: què em farà l'home?[b]

7 Recordeu-vos dels qui us dirigeixen,
que us van predicar la paraula de Déu;
considereu el resultat de la seva
conducta i imiteu la seva fe.
8 Jesu-Crist és el mateix ahir i avui i
pels segles.
9 No us deixeu dur cap aquí i cap allà
per doctrines diverses i estranyes,
perquè és bo d'afermar el cor amb la
gràcia, no pas amb menjars, que no van
servir de res als qui s'hi van ocupar.
10 Nosaltres tenim un altar del qual
no tenen dret a menjar els qui
ministren en el tabernacle,
11 perquè els cossos d'aquells animals,
la sang dels quals és portada dins del
Santuari pel gran sacerdot per a
expiació del pecat, són cremats fora del
campament.[c]
12 Per això també Jesús, a fi de
santificar el poble amb la seva pròpia
sang, va patir a fora de la porta.
13 Per tant, sortim vers ell fora del
campament, portant el seu oprobi.
14 Perquè aquí no tenim ciutat
permanent, sinó que cerquem la que ha
de venir.
15 Per mitjà d'ell doncs, oferim
contínuament a Déu un sacrifici de
lloança, és a dir, fruit de llavis que
proclamen el seu nom.
16 I no oblideu de fer el bé i de
compartir, perquè Déu es complau en
aquests sacrificis.
17 Obeïu els qui us dirigeixen i
sotmeteu-vos-hi, perquè ells vetllen per
les vostres ànimes com havent-ne de
donar compte, a fi que ho facin amb
goig i no pas gemegant, que això no us
seria profitós.

18 Pregueu per nosaltres, perquè
confiem que tenim una bona
consciència, i volem comportar-nos bé
en totes les coses.
19 I sobretot, us exhorto que ho feu
perquè us sigui retornat ben aviat.

20 I el Déu de la pau, que va aixecar
d'entre els morts el nostre Senyor Jesu-
Crist, el gran Pastor de les ovelles, amb
la sang del pacte etern,
21 us faci aptes en tota bona obra per
fer la seva voluntat, fent en vosaltres
allò que li és plaent per mitjà de Jesu-
Crist, al qual sigui la glòria pels segles
dels segles. Amén.

22 I us prego, germans, que suporteu
aquesta paraula d'exhortació; perquè
de fet us he escrit breument.

23 Sapigueu que el germà Timoteu ha
estat posat en llibertat; si ve aviat, us
veuré amb ell.

24 Saludeu tots els vostres dirigents i
tots els sants. Us saluden els d'Itàlia.

25 La gràcia sigui amb tots vosaltres.
Amén.

a: Deuteronomi 31:1-8; Josuè 1:5 b: Psalm 118:6 c: Levític 16:27.

EPÍSTOLA DE

JAUME

1 Jaume, servent de Déu i del Senyor
Jesu-Crist a les dotze tribus que són a
la diàspora, salutacions.

2 Germans meus, considereu un gran
goig quan us trobeu en diverses
temptacions,
3 sabent que la prova de la vostra fe
produeix perseverança.
4 Però que la perseverança tingui la seva
obra perfecta, a fi que sigueu perfectes i
complets, sense que us manqui res.
5 I si a algú de vosaltres li manca
saviesa, que la demani a Déu, que dóna
a tots generosament i no en fa retret, i
li serà donada.
6 Però que demani amb fe, sense
dubtar gens, perquè el qui dubta
s'assembla a l'ona del mar, moguda i
agitada pel vent;
7 que no es pensi pas, aquest home,
que rebrà res de part del Senyor.
8 És un home de doble ànim,
inconstant en tots els seus camins.

9 Que el germà de condició humil es
gloriï en la seva exaltació,
10 i el ric, en la seva humiliació,
perquè passarà com una flor d'herba,
11 perquè va sortir el sol amb la xardor
i va assecar l'herba, i caigué la seva
flor,[a] i s'ha perdut la bellesa del seu
aspecte; així també es marcirà el ric en
els seus camins.

12 Feliç l'home que suporta la
temptació, perquè quan hagi estat
aprovat rebrà la corona de la vida, que
el Senyor ha promès als qui l'estimen.
13 Que ningú, en ser temptat, no
digui: Sóc temptat de part de Déu.
Perquè Déu no és temptat pels mals, i
ell no tempta ningú.
14 Sinó que cadascú és temptat per
la seva pròpia concupiscència, que
l'arrossega i el sedueix;
15 després la concupiscència, quan ha
concebut, fa néixer el pecat, i el pecat,
quan ha madurat, engendra la mort.
16 No us deixeu enganyar, germans
meus estimats;
17 tot bon do i tot do perfecte és de
dalt, i baixa del Pare de les llums, en
qui no hi ha canvi ni ombra de variació.
18 Ell, per la seva voluntat, ens va
engendrar amb la paraula de la veritat,
perquè siguem com una primícia de les
seves criatures.
19 Per tant, germans meus estimats,
que tothom sigui prompte a escoltar,
lent a parlar, lent a la ira.
20 Perquè la ira de l'home no produeix
la justícia de Déu.
21 Per això, deixeu de banda tota
immundícia i abundància de malícia, i
accepteu amb mansuetud la paraula
implantada, que és poderosa per salvar
les vostres ànimes.

22 Sigueu practicants de la paraula, i
no solament oients, defraudant-vos a
vosaltres mateixos.
23 Perquè si algú és oient de la
paraula i no practicant, s'assembla a
un home que contempla la seva fesomia
natural en un mirall:
24 perquè es contempla, i se'n va, i
immediatament s'oblida de com era.
25 Però el qui examina la llei perfecta,
la de la llibertat, i hi persevera sense
esdevenir un oient oblidadís, sinó un
que la posa per obra, aquest serà feliç
en la seva actuació.
26 Si algú entre vosaltres es pensa que
és religiós i no refrena la seva llengua,
sinó que enganya el seu cor, la seva
religió és vana.
27 La religió pura i incontaminada
davant de Déu Pare és aquesta: visitar
els orfes i les viudes en la seva aflicció, i
guardar-se sense taca del món.

a: Isaïes 40:6-7

2 Germans meus, no tingueu la fe del nostre gloriós Senyor Jesu-Crist amb accepció de persones.
2 Perquè, si entra a la vostra congregació un home amb uns anells d'or, amb un vestit esplèndid, i també hi entra un pobre amb un vestit miserable,
3 i us fixeu en el qui porta el vestit esplèndid i li dieu: Seu aquí en un bon lloc; i dieu al pobre: Queda't allà dret, o seu aquí sota el meu escambell,
4 ¿no feu distincions entre vosaltres mateixos i us feu jutges amb raonaments dolents?
5 Escolteu, germans meus estimats, ¿no va escollir Déu els pobres d'aquest món, rics en la fe i hereus del regne que ha promès als qui l'estimen?
6 Però vosaltres heu deshonrat el pobre. ¿No són els rics els qui us oprimeixen i els qui us arrosseguen als tribunals?
7 ¿No són ells els qui blasfemen el bon nom que fou invocat sobre vosaltres?
8 Si en veritat compliu la llei reial, segons l'Escriptura: Estimaràs el teu proïsme com a tu mateix,[a] feu bé,
9 però si feu accepció de persones, cometeu pecat i sou censurats per la llei com a transgressors.
10 Perquè qualsevol que guardi tota la llei, però peca en un sol punt, és culpable de tots.
11 Perquè aquell que digué: No cometràs adulteri, també digué: No mataràs. I si no comets adulteri però mates, ets transgressor de la llei.[b]
12 Parleu així i obreu així, com havent de ser judicats per la llei de la llibertat.
13 Perquè el judici serà sense misericòrdia per aquell que no fa misericòrdia, i la misericòrdia triomfa sobre el judici.

14 De què serveix, germans meus, si un diu que té fe, però no té obres? Pot salvar-lo, potser, la fe?
15 I si un germà o una germana van nus i estan mancats de l'aliment de cada dia,
16 i algú de vosaltres els diu: Aneu en pau, escalfeu-vos i atipeu-vos, però no els doneu les coses necessàries per al cos, de què serveix?
17 Així també la fe tota sola és morta si no té obres.
18 Però algú dirà: Tu tens fe, i jo tinc obres. Mostra'm la teva fe sense les teves obres, i jo et mostraré la meva fe per les meves obres.
19 Tu creus que Déu és u: fas bé; fins els dimonis creuen, i tremolen.
20 Vols saber, home va, que la fe sense les obres és morta?
21 Abraham, el nostre pare, ¿no fou justificat per les obres, quan va oferir el seu fill Isaac damunt l'altar?
22 ¿Veus com la fe obrava juntament amb les seves obres, i com per les obres fou perfeccionada la fe?
23 I es va complir l'Escriptura que diu: Abraham va creure Déu i li fou comptat com a justícia,[c] i fou anomenat amic de Déu.
24 Veieu, doncs, que l'home és justificat per les obres, i no solament per la fe.
25 I semblantment Rahab, la prostituta, ¿no fou justificada per les obres, quan va rebre els missatgers i els va fer sortir per un camí diferent?
26 Perquè així com el cos sense esperit és mort, així també la fe sense les obres és morta.

3 Germans meus, no sigueu molts a fer-vos mestres, sabent que rebrem un judici més sever,
2 perquè tots ensopeguem en moltes coses. Si algú no ensopega en el parlar, aquest és un home perfecte, capaç de refrenar també tot el cos.
3 Heus aquí, posem brides a les boques dels cavalls perquè ens obeeixin, i menem tot el seu cos.
4 Mireu, també les naus, encara que són tan grans i empeses per vents molt forts, són menades per un petit timó on vol l'impuls del pilot.
5 Així també la llengua és un membre petit, però es gloria de grans coses. Mireu, un foc petit encén un bosc tan gran!
6 I la llengua és un foc, el món de la injustícia. Així la llengua es constitueix entre els nostres membres, com a contaminadora de tot el cos i inflamadora del curs de la vida, i és inflamada per l'infern.

a: Levític 19:18 b: Èxode 20:13-14; Deuteronomi 5:17-18 c: Gènesi 15:6

7 De fet, tota mena d'animals
salvatges i d'ocells, de rèptils i
d'animals marins es domen, i han estat
domats pel gènere humà,
8 però cap home no pot domar la
llengua: és un mal incontrolable, plena
de verí mortal.
9 Amb ella beneïm el Déu i Pare, i amb
ella maleïm els homes, que són fets a
semblança de Déu.
10 De la mateixa boca surten
benedicció i maledicció. No convé,
germans meus, que aquestes coses
siguin així.
11 Pot rajar la font aigua dolça i
amarga pel mateix forat?
12 Germans meus, ¿pot una figuera fer
olives, o un cep, figues? Així cap font no
pot fer aigua salada i dolça.

13 Qui és savi i entès entre vosaltres?
Que mostri amb una bona conducta les
seves obres amb sàvia mansuetud.
14 Però si teniu gelosia amarga i
rivalitat en el vostre cor, no us glorieu
ni mentiu contra la veritat.
15 Aquesta no és la saviesa que baixa
de dalt, sinó que és terrenal, natural,
demoníaca.
16 Perquè on hi ha gelosia i rivalitat,
allà hi ha confusió i tota mena d'acció
maligna.
17 En canvi, la saviesa que ve de dalt
és primerament pura, després, pacífica,
amable, dòcil, plena de misericòrdia i
de bons fruits, sense dubte i sense
hipocresia;
18 i el fruit de la justícia és sembrat en
pau per als qui practiquen la pau.

4 D'on vénen les guerres i les lluites
entre vosaltres? ¿No vénen d'això, dels
vostres plaers que combaten en els
vostres membres?
2 Cobegeu i no teniu; mateu i envegeu,
i no podeu aconseguir; lluiteu i feu
guerra, però no teniu perquè no
demaneu;
3 demaneu i no rebeu, perquè
demaneu malament, per malgastar-ho
en els vostres plaers.
4 Adúlters i adúlteres, ¿no sabeu que
l'amistat del món és enemistat contra
Déu? Per tant, qualsevol que vulgui ser
amic del món es fa enemic de Déu.
5 ¿O penseu que l'Escriptura diu en va:
L'Esperit que vingué a habitar en
nosaltres anhela fins a la gelosia?
6 Però ell dóna una gràcia més gran.
Per això diu: Déu s'oposa als superbs,
però dóna gràcia als humils.[a]
7 Sotmeteu-vos doncs a Déu; resistiu el
diable, i fugirà de vosaltres.
8 Apropeu-vos a Déu, i ell s'apropará a
vosaltres. Netegeu-vos les mans,
pecadors, i purifiqueu els vostres cors,
els qui sou de doble ànim.
9 Afligiu-vos, planyeu-vos i ploreu, que
la vostra rialla es converteixi en plany, i
el vostre goig en tristesa.
10 Humilieu-vos davant el Senyor, i ell
us exalçarà.

11 Germans, no parleu malament els
uns contra els altres. El qui parla
malament del germà i jutja el seu
germà, parla malament de la llei i jutja
la llei. I, si jutges la llei, no ets
practicant de la llei, sinó jutge.
12 Hi ha un únic legislador, aquell que
pot salvar i perdre. Però, tu qui ets, que
jutges l'altre?

13 Au ara, els qui dieu: Avui o demà
anirem a tal ciutat i hi passarem un
any, negociarem i guanyarem,
14 vosaltres que no sabeu res del dia
de demà. Perquè, què és la vostra vida?
És un vapor que apareix per un poc
temps i després desapareix.
15 En comptes d'això, heu de dir: Si el
Senyor vol, viurem i farem això o allò.
16 Però ara us glorieu en les vostres
presumpcions. Tota mena d'orgull com
aquest és dolent.
17 Per tant, per al qui sap fer el bé i no
el fa, això li és pecat.

5 Au ara, els rics: ploreu udolant per
les calamitats que vénen damunt
vostre.
2 La vostra riquesa s'ha podrit i els
vostres vestits han estat rosegats per
les arnes,
3 el vostre or i la vostra plata s'ha
rovellat, i el seu rovell serà testimoni
contra vosaltres i us devorarà les carns
com el foc. Us heu fet un tresor en els
darrers dies.
4 Heus aquí, el jornal dels treballadors

a: Proverbis 3:34

que van dallar les vostres terres, que
vosaltres heu defraudat, està clamant, i
els clams dels segadors han entrat dins
les orelles del Senyor dels exèrcits.
5 Heu viscut sobre la terra en plaers i
complaent-vos, heu afartat els vostres
cors com en el dia de la matança.
6 Vau condemnar, vau matar el just;
ell no us oposa resistència.

7 Per tant, germans, tingueu paciència
fins a la vinguda del Senyor. Mireu, el
pagès espera el preciós fruit de la terra,
i hi té paciència fins que ha rebut la
pluja primerenca i la tardana.
8 Tingueu paciència també vosaltres,
afermeu els vostres cors, perquè s'ha
atansat la vinguda del Senyor.
9 No us queixeu, germans, els uns
contra els altres, a fi que no sigueu
condemnats; heus aquí, el Jutge és
davant les portes!
10 Germans meus, preneu com a
exemple de sofriment i de longanimitat
els profetes que van parlar en nom del
Senyor.
11 Heus aquí, considerem feliços els
qui perseveren. Heu escoltat de la
perseverança de Job, i heu vist el fi del
Senyor,[a] perquè el Senyor és tendre i
compassiu.
12 I sobretot, germans meus, no jureu:
ni pel cel ni per la terra, ni per cap
altre jurament. Que el vostre sí sigui sí,
i el no, no, a fi que no caigueu sota
judici.

13 Hi ha algú afligit entre vosaltres?
Que pregui. Algú està alegre? Que
canti lloances.
14 Hi ha algú malalt entre vosaltres?
Que cridi els ancians de l'església, i que
preguin sobre ell ungint-lo amb oli en el
nom del Senyor,
15 i la pregària de la fe salvarà el
malalt, i el Senyor l'aixecarà; i si ha
comès pecats, li serà perdonat.
16 Confesseu-vos mútuament les
ofenses i pregueu els uns pels altres
perquè sigueu guarits. La pregària d'un
just és molt poderosa i efectiva.
17 Elies era un home de la mateixa
naturalesa que nosaltres, i en la
pregària va pregar que no plogués, i no
va ploure damunt la terra durant tres
anys i sis mesos.
18 I va pregar una altra vegada i el cel
va donar pluja, i la terra germinà el seu
fruit.

19 Germans, si algú de vosaltres s'ha
desviat de la veritat, i un altre l'ha fet
tornar,
20 sàpiga que el qui ha fet tornar el
pecador de l'error del seu camí, salvarà
una ànima de la mort, i cobrirà una
multitud de pecats.

a: o, "la fi que el Senyor li donà"

Primera Epístola de l'Apòstol

PERE

1 Pere, apòstol de Jesu-Crist, als
elegits estrangers de la diàspora del
Pont, de Galàcia, de Capadòcia, d'Àsia i
de Bitínia,
2 *elegits* segons la presciència de Déu
Pare, en la santificació de l'Esperit, per
a l'obediència i l'aspersió de la sang de
Jesu-Crist: gràcia i pau us siguin
multiplicades.

3 Beneït el Déu i Pare del nostre Senyor
Jesu-Crist, que segons la seva gran
misericòrdia ens va regenerar per a una
esperança viva per mitjà de la resurrecció
de Jesu-Crist d'entre els morts,
4 per a una herència incorruptible,
incontaminada i immarcescible,
reservada en els cels per a vosaltres,
5 que en el poder de Déu sou guardats
per mitjà de la fe per a la salvació,
preparada per ser revelada en el temps
darrer.
6 En això teniu un gran goig, malgrat
que ara, si és necessari, sou afligits per
una mica de temps amb diverses
proves,
7 a fi que la prova de la vostra fe, molt
més preciosa que l'or perible, que és
provat pel foc, sigui trobada per a
lloança i honor i glòria en la revelació
de Jesu-Crist,
8 a qui estimeu sense haver-lo vist; en
ell, sense veure'l però creient-hi, us
alegreu amb un goig inexpressable i ple
de glòria,
9 obtenint el resultat de la vostra fe, la
salvació de les *vostres* ànimes.
10 Concernent aquesta salvació van
indagar i investigar els profetes que
van profetitzar de la gràcia *destinada* a
vosaltres,
11 investigant qui o en quin temps els
indicava l'Esperit de Crist, que era en
ells, donant testimoni per endavant
dels sofriments *destinats* a Crist i de les
glòries que els seguirien.
12 A ells els fou revelat que no era per
a ells mateixos, sinó per a nosaltres,
que administraven aquestes coses que
ara us han estat anunciades pels qui us
van predicar l'evangeli en l'Esperit
Sant enviat del cel, coses que els àngels
desitgen contemplar.

13 Per tant, cenyits els lloms del vostre
enteniment, sigueu sobris; espereu
plenament en la gràcia que us és
portada en la revelació de Jesu-Crist.
14 Com a fills obedients, no us
conformeu a les concupiscències
d'abans, quan éreu en la vostra
ignorància,
15 sinó que, així com aquell que us ha
cridat és sant, sigueu sants també
vosaltres en tota la vostra manera de
viure;
16 perquè està escrit: Sigueu sants,
perquè jo sóc sant.[a]
17 I si invoqueu com a Pare el qui
sense accepció de persones jutja segons
l'obra de cadascú, comporteu-vos amb
temor durant el temps del vostre
sojorn,
18 sabent que no és pas amb coses
corruptibles, amb plata o amb or, que
heu estat redimits de la vostra buida
manera de viure heretada dels vostres
pares,
19 sinó amb una sang preciosa, com
d'un anyell irreprensible i sense taca,
de Crist,
20 preordinat abans de la fundació del
món, però manifestat en els darrers
temps per causa de vosaltres,
21 els qui per mitjà d'ell creieu en Déu,
que el va ressuscitar d'entre els morts i
li va donar *la* glòria, a fi que la vostra
fe i la vostra esperança siguin en Déu.

22 Havent purificat les vostres ànimes
amb l'obediència de la veritat per
mitjà de l'Esperit per *tenir* un amor

a: Levític 11:44-45; 19:2; 20:7

fraternal sense fingiment, estimeu-vos
ferventment els uns als altres amb un
cor pur.
23 Heu estat regenerats, no pas de
llavor corruptible, sinó incorruptible,
per mitjà de la paraula viva de Déu,
que perdura eternament.
24 Perquè: Tota carn és com l'herba, i
tota la glòria de l'home com la flor de
l'herba. S'asseca l'herba i cau la seva
flor;
25 però la paraula del Senyor perdura
eternament.[a] I aquesta és la paraula
que us ha estat predicada.

2 Havent deixat de banda doncs tota
malícia i tot engany, hipocresies,
enveges i tota mena de maledicències,
2 com a infants nounats anheleu la llet
espiritual sense engany, a fi que per
ella creixeu,
3 si és que heu tastat que el Senyor és
bo.
4 Atanseu-vos a ell, pedra viva,
rebutjada pels homes, però escollida i
preciosa davant de Déu.
5 També vosaltres, com pedres vivents,
sigueu edificats en una casa espiritual,
un sacerdoci sant, per oferir sacrificis
espirituals, agradables a Déu per Jesu-
Crist.
6 Per això també es troba a
l'Escriptura: Heus aquí, poso a Sió una
pedra angular, escollida, preciosa, i el
qui creu en ella no serà avergonyit.[b]
7 Per a vosaltres doncs, els qui creieu,
és l'honor; però per als desobedients: La
pedra que van rebutjar els constructors,
aquesta ha esdevingut cap de cantonada.[c]
8 I: Pedra d'ensopec i roca
d'entrebanc.[d] Ensopeguen perquè
desobeeixen la Paraula, i a això estaven
també destinats.
9 Però vosaltres sou llinatge escollit,
un sacerdoci reial, una nació santa, un
poble adquirit, perquè proclameu les
excel·lències d'aquell que us ha cridat de
les tenebres a la seva llum admirable.
10 Vosaltres, que en altre temps no
éreu poble, ara sou poble de Déu; que
no havíeu obtingut misericòrdia, ara
heu obtingut misericòrdia.

11 Estimats, us exhorto que com a
forasters i estrangers us abstingueu
dels desitjos carnals, que lluiten contra
l'ànima.
12 Que la vostra manera de viure
entre els gentils sigui honrada, a fi que,
en allò en què parlen contra vosaltres
com a malfactors, per les vostres bones
obres que han observat, glorifiquin Déu
en el dia de la visitació.

13 Sotmeteu-vos doncs per causa del
Senyor a tota institució humana: sigui
al rei com a sobirà,
14 sigui als governadors, com a enviats
per mitjà d'ell per a càstig dels
malfactors i per a lloança dels qui
obren bé.
15 Perquè així és la voluntat de Déu:
que fent el bé feu callar la ignorància
dels homes insensats;
16 com a lliures, però no tenint la
llibertat com una cobertura de la
malícia, sinó com a servents de Déu.
17 Honreu tothom, estimeu els
germans, temeu Déu, honoreu el rei.

18 Servents, estigueu sotmesos amb tot
temor als vostres amos, no solament als
bons i amables, sinó també als perversos.
19 Perquè això és digne d'aprovació: si
per motiu de la consciència *de la
presència* de Déu algú suporta penes,
sofrint injustament;
20 perquè, quina glòria hi ha si us
peguen quan heu pecat i ho suporteu?
Però si fent el bé, sofriu i ho suporteu,
això és digne d'aprovació davant de
Déu;
21 perquè a això heu estat cridats,
perquè també Crist va patir per
nosaltres, deixant-nos un model a fi
que seguiu les seves petjades:
22 ell, que no va fer pecat ni es va
trobar engany en la seva boca;[e]
23 que quan era injuriat, no responia
amb injúries; quan patia, no
amenaçava, sinó que *ho* encomanava a
aquell que judica justament.
24 Ell mateix va portar els nostres
pecats en el seu cos sobre la fusta a fi
que nosaltres, havent mort als pecats,
visquem per a la justícia; per la ferida
d'Ell vau ser guarits.
25 Perquè éreu com ovelles
esgarriades, però ara heu tornat al
Pastor i Supervisor de les vostres
ànimes.

a: Isaïes 40:6-8 b: Isaïes 28:16 c: Psalm 118:22 d: Isaïes 8:14 e: Isaïes 53:9

3 Vosaltres, mullers, semblantment estigueu sotmeses als vostres marits, de manera que, encara que alguns desobeeixin la paraula, siguin guanyats sense paraula per la manera de viure de les mullers,
2 havent observat la vostra manera de viure casta amb reverència.
3 Que el vostre ornament no sigui l'exterior, amb pentinats complicats i adorns d'or, o els vestits que us poseu,
4 sinó la persona amagada del cor, amb la incorruptibilitat d'un esperit mans i tranquil, que és de gran valor davant de Déu.
5 Perquè era així també que en altres temps s'adornaven les dones santes que esperaven en Déu, sotmetent-se als seus marits;
6 com Sara va obeir Abraham, anomenant-lo senyor, de la qual heu esdevingut filles, si feu el bé, sense tenir por de cap intimidació.

7 Semblantment vosaltres, marits, conviviu *amb elles* amb coneixement, donant honor a la dona com a un vas més fràgil, com a cohereus també de la gràcia de la vida; a fi que les vostres pregàries no siguin anul·lades.

8 Finalment, sigueu tots unànimes, comprensius, estimeu els germans, sigueu compassius, amables.
9 No torneu mal per mal o injúria per injúria, sinó, al contrari, beneïu, sabent que a això fóreu cridats, a heretar la benedicció.
10 Perquè: El qui vulgui estimar la vida i veure dies bons, que refreni la seva llengua de mal i els seus llavis que no parlin engany;
11 que s'aparti del mal i faci el bé, que cerqui la pau i la segueixi.
12 Perquè els ulls del Senyor són sobre els justos, i les seves oïdes vers les seves súpliques, però la faç del Senyor està sobre els qui fan el mal.[a]

13 I qui us farà mal si sou imitadors del bé?
14 Però encara que haguéssiu de patir per causa de la justícia, sou feliços. I no els tingueu cap por, ni us torbeu,[b]
15 sinó santifiqueu el Senyor Déu en els vostres cors, sempre preparats per a una defensa, amb mansuetud i respecte, davant qualsevol que us demani raó de l'esperança que hi ha en vosaltres,
16 tenint una bona consciència, a fi que en allò en què parlen contra vosaltres com a malfactors, siguin avergonyits els qui calumnien la vostra bona conducta en Crist.
17 Perquè és millor patir fent el bé, si la voluntat de Déu ho vol, que no pas fent el mal.

18 Perquè també Crist va patir una sola vegada per causa dels pecats, el Just pels injustos, a fi de portar-nos a Déu, havent estat mort en la carn, però vivificat en l'esperit,
19 en el qual va anar a predicar també als esperits empresonats,
20 que en temps passat foren desobedients, quan una vegada en els dies de Noè la longanimitat de Déu estava esperant mentre era construïda l'arca, en la qual uns pocs, és a dir, vuit persones, es van escapar a través de l'aigua.
21 A això ara també es correspon el baptisme que ens salva -no pas el deixar de banda una impuresa carnal, sinó la demanda d'una bona consciència envers Déu-, per mitjà de la resurrecció de Jesu-Crist,
22 el qual ha anat al cel i és a la dreta de Déu, havent-li estat sotmesos àngels, i potestats, i poders.

4 Per tant, ja que Crist ha sofert en la carn per nosaltres, armeu-vos també vosaltres del mateix pensament, perquè el qui ha sofert en la carn ha trencat amb el pecat,
2 a fi de viure el temps que queda en la carn ja no segons els desitjos dels homes, sinó en la voluntat de Déu.
3 Perquè ja en tenim prou d'haver obrat en el temps passat de *la nostra* vida la voluntat dels gentils, havent caminat en lascívies, concupiscències, embriagueses, orgies, beures i idolatries il·lícites.
4 Per això, troben estrany que vosaltres no corregueu amb ells cap al mateix desbordament de dissolució, i blasfemen;

a: Psalm 34:12-16 *b: Isaïes 8:12*

5 ells n'hauran de donar compte a aquell que està preparat per judicar els vius i els morts.
6 És per això que també fou predicat l'evangeli als morts, a fi que siguin judicats segons els homes en la carn, però visquin segons Déu en l'esperit.

7 La fi de totes les coses s'ha atansat. Per tant, sigueu assenyats i sobris amb vista a les pregàries.
8 I abans que res, tingueu un amor fervent els uns pels altres, perquè l'amor cobrirà una multitud de pecats.
9 Sigueu hospitalaris els uns amb els altres, sense murmuracions.
10 Que cadascú serveixi els altres segons que ha rebut *el* do, com a bons administradors de la diversiforme gràcia de Déu.
11 Si algú parla, com a oracles de Déu; si algú serveix, com amb la força que Déu proveeix, a fi que en totes les coses Déu sigui glorificat per Jesu-Crist, de qui és la glòria i el domini pels segles dels segles. Amén.

12 Estimats, no us estranyeu de *la prova de* foc que ha vingut per provar-vos, com si us estigués passant alguna cosa estranya,
13 sinó alegreu-vos en la mesura que participeu en els sofriments de Crist a fi que també en la revelació de la seva glòria us alegreu exultant de goig.
14 Si sou ultratjats pel nom de Crist sou feliços, perquè l'Esperit de la glòria i de Déu reposa sobre vosaltres. Per part d'ells, ell és blasfemat, però per part vostra, és glorificat.
15 Que cap de vosaltres no pateixi per ser homicida, lladre, o malfactor, o per ficar-se en assumptes dels altres,
16 però si és com a cristià, que no s'avergonyeixi, sinó que glorifiqui Déu en aquest cas.
17 Perquè és el temps del començament del judici per a la casa de Déu; i si primer comença per nosaltres, quina serà la fi dels qui desobeeixen l'evangeli de Déu?
18 I: Si el just és salvat dificultosament, on apareixerà l'impiu i el pecador?[a]
19 Per tant, que els qui sofreixen segons la voluntat de Déu encomanin les seves ànimes al Creador fidel, fent el bé.

5 Exhorto els ancians que hi ha entre vosaltres, jo ancià com ells, testimoni també dels sofriments de Crist i participant de la glòria que ha de ser revelada,
2 que pastureu el ramat de Déu que hi ha entre vosaltres, supervisant, no per força, sinó de bon grat, no per un guany vil, sinó amb entusiasme;
3 no pas com qui senyoreja damunt les heretats, sinó essent exemples del ramat.
4 I quan es manifestarà el Pastor suprem rebreu la corona immarcescible de la glòria.
5 Semblantment vosaltres, joves, sotmeteu-vos als ancians. I tots, sotmeteu-vos els uns als altres, cenyint-vos amb la humilitat, perquè: Déu s'oposa als superbs però dóna gràcia als humils.[b]
6 Humilieu-vos doncs sota la mà poderosa de Déu, a fi que ell us exalci en el temps oportú,
7 descarregant en ell tota la vostra ansietat, perquè ell té cura de vosaltres.
8 Sigueu sobris, vetlleu, perquè el vostre adversari, el diable, com un lleó rugint ronda cercant a qui devorar;
9 resistiu-li, ferms en la fe, sabent que els mateixos sofriments s'estan complint en els vostres germans que són al món.
10 I el Déu de tota gràcia, que ens va cridar en Crist-Jesús a la seva glòria eterna, després que hàgiu sofert per un poc de temps, ell mateix us restableixi, afermi, enforteixi i consolidi.
11 A ell la glòria i el domini pels segles dels segles. Amén.

12 Per mitjà de Silvà, que tinc per germà fidel, us he escrit breument exhortant i donant testimoniatge que aquesta és la veritable gràcia de Déu, en la qual esteu ferms.
13 Us saluda la igualment escollida que és a Babilònia i Marc, el meu fill.
14 Saludeu-vos els uns als altres amb un bes d'amor. Que la pau sigui amb tots vosaltres els qui sou en Crist-Jesús. Amén.

a: Proverbis 11:31 *b: Proverbis 3:34*

SEGONA EPÍSTOLA DE L'APÒSTOL

PERE

1 Simó Pere, servent i apòstol de Jesu-Crist, a aquells que han obtingut amb nosaltres una fe igualment honrosa en la justícia del nostre Déu i Salvador Jesu-Crist:
2 gràcia i pau us siguin multiplicades en el coneixement profund de Déu i de Jesús, Senyor nostre.

3 Ja que el seu poder diví ens ha donat totes les coses que són per a la vida i per a la pietat a través del coneixement profund d'aquell que ens va cridar per la *seva* glòria i excel·lència,
4 per les quals ens ha donat les promeses més grans i precioses, a fi que per elles sigueu fets participants de la naturalesa divina, i havent fugit de la corrupció que hi ha en el món, en la concupiscència.
5 També per això mateix, posant-hi tota diligència, afegiu a la vostra fe, la virtut; i a la virtut, el coneixement,
6 i al coneixement, la temprança; i a la temprança, la perseverança; i a la perseverança, la pietat,
7 i a la pietat, l'afecte fraternal; i a l'afecte fraternal, l'amor.
8 Perquè, si aquestes coses són en vosaltres i s'hi multipliquen, no us deixaran ociosos ni sense fruit vers el coneixement profund del nostre Senyor Jesu-Crist.
9 Perquè aquell que no té aquestes coses és cec, aclucant els ulls, havent oblidat la purificació dels seus antics pecats.
10 Per tant, germans, afanyeu-vos encara més per fer segura la vostra vocació i elecció, perquè fent això, no ensopegareu mai,
11 perquè així us serà proveïda abundantment l'entrada en el regne etern del nostre Senyor i Salvador Jesu-Crist.
12 Per això no seré negligent per recordar-vos sempre aquestes coses, encara que les sapigueu i estigueu afermats en la veritat que teniu.
13 I penso que és just, mentre estic en aquest tabernacle, que us desvetlli amb el record,
14 sabent que ben aviat he de deixar aquest tabernacle, tal com el nostre Senyor Jesu-Crist m'ho va fer conèixer.
15 I m'afanyaré també perquè, després de la meva partença, feu sempre memòria d'aquestes coses.
16 Perquè no és pas seguint faules enginyoses que us vam fer conèixer el poder i la vinguda del nostre Senyor Jesu-Crist, sinó que vam ser testimonis oculars de la seva majestat,
17 perquè ell va rebre de Déu Pare honor i glòria, quan una tal veu li fou adreçada per la glòria majestuosa: Aquest és el meu Fill, l'Estimat, en qui jo estic complagut.[a]
18 I nosaltres vam sentir aquesta veu que venia del cel quan érem amb ell a la muntanya santa.
19 I tenim encara més ferma la paraula profètica, en què feu bé de fixar-vos atentament, com a un llum que brilla en un lloc fosc, fins que el dia claregi i l'estel del matí s'aixequi en els vostres cors;
20 sabent això en primer lloc: que cap profecia de l'Escriptura no ve per interpretació pròpia,
21 perquè la profecia mai no ha estat portada per voluntat humana, sinó que els sants homes de Déu van parlar portats per l'Esperit Sant.

2 Però també hi hagué falsos profetes entre el poble, com també hi haurà entre vosaltres falsos mestres que introduiran encobertament sectes de

a: Mateu 17:5; Lluc 9:35

perdició, fins a negar l'Amo que els ha
comprat, i s'atrauran sobre ells
mateixos una prompta perdició.
2 I molts seguiran els seus *camins de*
perdició, i per culpa d'ells serà difamat
el camí de la veritat,
3 i amb cobdícia faran negoci de
vosaltres amb paraules artificioses. Des
d'antic la seva condemnació no està
inactiva i no dorm la seva perdició.
4 Perquè si Déu no va perdonar els
àngels que van pecar, sinó que els va
lliurar a cadenes de foscor, enviant-los
al Tàrtar, reservats per al judici;
5 i no perdonà el món antic, sinó que
preservà vuit persones incloent Noè,
predicador de justícia, quan va enviar
el diluvi sobre el món dels impius;
6 i va condemnar a la destrucció,
reduint-les a cendra, les ciutats de
Sodoma i Gomorra, posant-les
d'exemple per als impius que havien de
venir;
7 i va alliberar el just Lot, oprimit per
la conducta disbauxada dels que no
tenen principis,
8 (perquè aquest just, vivint enmig
d'ells, turmentava la seva ànima justa,
en veure i escoltar dia rera dia les obres
iniqües),
9 el Senyor sap alliberar de les proves
els pietosos i reserva els injustos sota
càstig fins al dia del judici,
10 especialment els qui van darrera
de la carn, en concupiscència
d'immundícia i menyspreen l'autoritat.
Atrevits, obstinats, no tremolen quan
blasfemen de les glòries,
11 mentre que els àngels, que són
superiors en força i poder, no porten
contra elles davant del Senyor cap
judici injuriós.
12 Però aquests, com bèsties
irracionals, nascudes per naturalesa
per a captura i destrucció, blasfemen
allò que no coneixen, i seran destruïts
en la seva corrupció,
13 rebent la recompensa de la
injustícia. Consideren un plaer la
gresca d'un dia, són taques i tares, fent
gresca amb els seus enganys quan
banquetegen amb vosaltres;
14 tenen els ulls plens d'adulteri, i no
cessen de pecar; sedueixen les ànimes
inestables, tenen el cor exercitat en
cobejances, fills de maledicció.
15 Van deixar el camí recte i es van
desviar seguint el camí de Balaam, del
Bosor, que va estimar la recompensa de
la injustícia;
16 però tingué reprensió per la seva
transgressió: una bèstia de jou, que no
pot parlar, va parlar amb veu humana i
va impedir la follia del profeta.
17 Aquests són fonts sense aigua,
núvols enduts per la tempesta, per als
quals està reservada la foscor de les
tenebres per sempre.
18 Perquè pronuncien discursos inflats
de vanitat, i sedueixen amb desitjos de
la carn, amb disbauxes, aquells que de
veritat havien fugit dels qui caminen
en l'error.
19 Els prometen llibertat, ells que són
esclaus de la corrupció! Perquè un és
esclau del que l'ha sotmès.
20 Perquè si després d'haver fugit
de les corrupcions del món pel
coneixement profund del Senyor i
Salvador Jesu-Crist, s'hi tornen a
embolicar i es deixen sotmetre, el seu
estat darrer és pitjor que el primer.
21 Perquè els hauria estat millor de no
haver conegut el camí de la justícia,
que no pas, després de conèixer-lo,
tornar-se enrera del sant manament
que els fou transmès.
22 Però els ha passat allò que diu amb
veritat el proverbi: El gos ha tornat al
seu propi vòmit, i la verra rentada al
rebolcador de la brutícia.[a]

3 Estimats, aquesta és ja la segona
carta que us escric. En totes dues
desvetllo el vostre enteniment sincer
fent-vos memòria,
2 a fi que us recordeu de les paraules
predites pels sants profetes i del
manament del Senyor i Salvador per
nosaltres els apòstols.
3 En primer lloc, sapigueu això: que en
els darrers dies vindran burletes que
caminaran segons les seves pròpies
concupiscències,
4 i diran: On és la promesa de la seva
vinguda? Perquè d'ençà que els pares
es van adormir *en la mort* tot continua
igual que al començament de la creació.
5 Perquè aquests ignoren voluntàriament
això: que per la paraula de Déu els cels
existien des d'antic, i la terra va ser

a: Proverbis 26:11

formada sortint de l'aigua i per mitjà de
l'aigua,
6 per les quals el món de llavors fou
destruït inundat amb aigua.
7 I per la mateixa paraula els cels i la
terra d'ara són reservats, guardats per
al foc fins al dia del judici i de la
perdició dels homes impius.
8 Estimats, una cosa, però, no heu
d'ignorar: que per al Senyor un dia és
com mil anys, i mil anys com un dia.
9 El Senyor no retarda la promesa,
com alguns pensen que es retarda, sinó
que és longànime amb nosaltres perquè
no vol que ningú es perdi, sinó que tots
arribin al penediment.

10 Però el dia del Senyor vindrà com
un lladre de nit; aquell dia, els cels
passaran amb estrèpit, els elements
s'abrusaran i es dissoldran, i la terra i
les obres que hi ha seran cremades.
11 Per tant, ja que totes aquestes coses
es dissolen, quina mena de persones
heu de ser en conductes santes i
pietoses,
12 esperant i apressant la vinguda del
dia de Déu, en el qual els cels
s'inflamaran i es dissoldran, i els
elements s'abrusaran i es fondran!
13 Però nosaltres esperem, segons la
seva promesa, uns cels nous i una terra
nova, en els quals habita la justícia.

14 Per això, estimats, mentre esperem
aquestes coses, afanyeu-vos a ser
trobats per ell sense taca i
irreprensibles, en pau,
15 i considereu la longanimitat del
nostre Senyor com a salvació, com
també el nostre estimat germà Pau,
d'acord amb la saviesa que li ha estat
donada, us va escriure,
16 com també en totes les seves cartes
en què parla d'aquestes coses; en elles
hi ha algunes coses difícils d'entendre,
que els ignorants i els inestables
tergiversen, com també les altres
Escriptures, per a la seva pròpia
perdició.

17 Vosaltres doncs, estimats, sabent-ho
per endavant, guardeu-vos perquè no
sigueu desviats per l'error dels que no
tenen principis, i caigueu de la vostra
fermesa;
18 sinó creixeu en la gràcia i el
coneixement del nostre Senyor i
Salvador Jesu-Crist. A ell la glòria ara i
fins al dia de l'eternitat. Amén.

PRIMERA EPÍSTOLA DE L'APÒSTOL

JOAN

1 El que era des del començament, el
que hem escoltat, el que hem vist amb
els nostres ulls, el que hem contemplat
i han palpat les nostres mans, referent
al Verb de la vida
2 -i la vida fou manifestada i l'hem vist
i en donem testimoni i us anunciem la
vida eterna, la que era amb el Pare i
ens fou manifestada-;
3 us anunciem el que hem vist i hem
escoltat, a fi que també vosaltres
tingueu comunió amb nosaltres. I la
nostra comunió en veritat és amb el
Pare i amb el seu Fill Jesu-Crist.
4 I us escrivim aquestes coses a fi que
el vostre goig sigui complet.

5 I aquest és el missatge que hem
escoltat d'ell *mateix* i que us anunciem:
Déu és llum, i en ell no hi ha res de
tenebra.
6 Si diem que tenim comunió amb ell i
caminem en la tenebra, mentim i no
fem la veritat.
7 Però si caminem en la llum, com ell
és en la llum, tenim comunió els uns
amb els altres, i la sang de Jesu-Crist,
el seu Fill, ens neteja de tot pecat.
8 Si diem que no tenim pecat, ens
enganyem a nosaltres mateixos, i la
veritat no és en nosaltres.
9 Si confessem els nostres pecats, ell és
fidel i just per a perdonar-nos els pecats
i netejar-nos de tota injustícia.
10 Si diem que no hem pecat, el fem
mentider i la seva paraula no és en
nosaltres.

2 Fillets meus, us escric aquestes
coses a fi que no pequeu. Però, si algú
pequés, tenim un Advocat davant del
Pare, Jesu-Crist, el Just.
2 I ell és la propiciació pels nostres
pecats, i no solament pels nostres, sinó
també per tot el món.
3 I en això sabem que l'hem conegut, si
guardem els seus manaments.
4 El que diu: Jo l'he conegut, i no
guarda els seus manaments, és un
mentider i la veritat no és en ell.
5 Però el qui guarda la seva paraula,
certament en ell l'amor de Déu ha estat
perfeccionat. En això coneixem que som
en ell:
6 el que diu que resta en ell també ha
de caminar com ell va caminar.
7 Germans, no us escric un manament
nou, sinó un manament antic, que heu
tingut des del començament. El
manament antic és la paraula que vau
escoltar des del començament.
8 També us escric un manament nou,
cosa que és veritable en ell i en
vosaltres, perquè la tenebra s'esvaeix, i
la veritable llum ja resplendeix.
9 El qui diu que és en la llum i odia el
seu germà, fins ara és en la tenebra.
10 El qui estima el seu germà resta en
la llum, i en ell no hi ha entrebanc.
11 Però el qui odia el seu germà és en
la tenebra i camina en la tenebra, i no
sap on va, perquè la tenebra li ha
encegat els ulls.

12 Us escric, fillets, perquè pel seu
nom us han estat perdonats els pecats.
13 Us escric, pares, perquè heu
conegut aquell que és des del
començament. Us escric, joves, perquè
heu vençut el maligne. Us escric, fills,
perquè heu conegut el Pare.
14 Us he escrit, pares, perquè heu
conegut aquell que és des del
començament. Us he escrit, joves,
perquè sou forts i la paraula de Déu
resta en vosaltres, i heu vençut el
maligne.

15 No estimeu el món ni les coses que
hi ha en el món. Si algú estima el món,
l'amor del Pare no és en ell.

16 Perquè tot el que hi ha en el món: la concupiscència de la carn, i la concupiscència dels ulls, i la vanaglòria de la vida, no ve del Pare, sinó que ve del món.
17 I el món passa, i també la seva concupiscència, però el qui fa la voluntat de Déu resta eternament.

18 Fills, és la darrera hora. I, com vau escoltar que l'anticrist ve, així ara han sorgit molts anticrists. Per això sabem que és la darrera hora.
19 Van sortir d'entre nosaltres, però no eren dels nostres, perquè, si haguessin estat dels nostres haurien restat amb nosaltres. Però han sortit perquè sigui manifest que no tots són dels nostres.
20 Però vosaltres teniu la unció que ve del Sant, i sabeu totes les coses.
21 Us he escrit no pas perquè no conegueu la veritat, sinó perquè la coneixeu i perquè cap mentida no prové de la veritat.
22 ¿Qui és el mentider sinó aquell que nega que Jesús és el Crist? Aquest és l'anticrist, el qui nega el Pare i el Fill.
23 Tot el qui nega el Fill, no té el Pare; el qui confessa el Fill també té el Pare.

24 Per tant, referent a vosaltres, que resti en vosaltres el que vau escoltar des del començament. Si resta en vosaltres el que vau escoltar des del començament, també vosaltres restareu en el Fill i en el Pare.
25 I aquesta és la promesa que ell ens va prometre: la vida eterna.
26 Us he escrit aquestes coses concernent els qui us volen extraviar.
27 I la unció que vosaltres heu rebut d'ell resta en vosaltres, i no teniu necessitat que ningú us ensenyi, sinó que, tal com aquesta mateixa unció us ensenya sobre totes les coses, i és veritat i no pas mentida, així com us ha ensenyat, restareu en ell.

28 I ara, fillets, resteu en ell a fi que, quan sigui manifestat, tinguem confiança i no siguem avergonyits davant d'ell en la seva vinguda.
29 Si sabeu que ell és just, coneixeu[a] que tot el qui fa la justícia ha estat engendrat d'ell.

3 Mireu quin amor ens ha donat el Pare, a fi que siguem anomenats fills de Déu. Per això el món no ens coneix, perquè no el conegué a ell.
2 Estimats, ara som fills de Déu, i encara no s'ha manifestat el que serem. Però sabem que quan es manifesti serem semblants a ell, perquè el veurem tal com ell és.
3 I tot el qui té aquesta esperança en ell es purifica a si mateix, tal com ell és pur.

4 Tot aquell que fa el pecat, fa també la iniquitat, perquè el pecat és la iniquitat.
5 I sabeu que ell va ser manifestat a fi de treure els nostres pecats, i en ell no hi ha pecat.
6 Tot el qui resta en ell no peca; tot el qui peca no l'ha vist ni l'ha conegut.
7 Fillets, que ningú no us extraviï. El qui fa la justícia és just, com ell és just.
8 El qui fa el pecat és del diable, perquè des del començament el diable peca. Per això va ser manifestat el Fill de Déu, per desfer les obres del diable.
9 Tot el qui és engendrat de Déu no fa pecat perquè la llavor de Déu resta en ell, i no pot pecar, perquè ha estat engendrat de Déu.

10 En això es manifesten els fills de Déu i els fills del diable: tot el qui no fa justícia no és de Déu, ni tampoc el qui no estima el seu germà.
11 Perquè aquest és el missatge que heu escoltat des del començament: que ens estimem els uns als altres.
12 No pas com Caín, que era del maligne i matà el seu germà. I, per què el va matar? Perquè les seves obres eren dolentes, i les del seu germà eren justes.
13 No us estranyeu, germans meus, si el món us odia.
14 Nosaltres sabem que hem passat de la mort a la vida, perquè estimem els germans. El qui no estima el germà resta en la mort.
15 Tot aquell que odia el seu germà és un homicida, i sabeu que cap homicida no té vida eterna restant en ell.
16 En això hem conegut l'amor de Déu: que ell va posar la seva vida per nosaltres, i nosaltres també hem de

a: o, "conegueu".

posar les nostres vides pels germans.
17 Però si algú posseeix béns del món i
veu el seu germà que té necessitat i li
tanca les entranyes, com hi resta l'amor
de Déu en ell?
18 Fillets meus, no estimem de paraula
o de llengua, sinó d'obra i de veritat.
19 I en això coneixem que som de la
veritat i assegurarem els nostres cors
davant d'ell;
20 perquè, si el cor ens condemna, Déu
és més gran que el nostre cor i coneix
totes les coses.
21 Estimats, si el nostre cor no ens
condemna, tenim confiança amb Déu,
22 i qualsevol cosa que demanem ho
rebem d'ell, perquè guardem els seus
manaments i fem allò que és agradable
davant d'ell.
23 I aquest és el seu manament: que
creguem en el nom del seu Fill Jesu-
Crist, i que ens estimem els uns als
altres, d'acord amb el manament que
ens va donar.
24 El qui guarda els seus manaments
resta en ell, i ell en aquest. I en això
coneixem que ell resta en nosaltres: per
l'Esperit que ens va donar.

4 Estimats, no cregueu tot esperit,
sinó proveu els esperits si són de Déu.
Perquè han sorgit molts falsos profetes
en el món.
2 En això coneixeu l'Esperit de Déu:
tot esperit que confessa que Jesu-Crist
ha vingut en la carn és de Déu,
3 i tot esperit que no confessa que
Jesu-Crist ha vingut en la carn no és de
Déu. I aquest és *l'esperit* de l'anticrist,
de qui heu escoltat que està venint i
ara ja és en el món.
4 Vosaltres, fillets, sou de Déu i els heu
vençut. Perquè és més gran el qui és en
vosaltres que el qui és en el món.
5 Ells són del món, per això el que
diuen és del món i el món els escolta.
6 Nosaltres som de Déu; el qui coneix
Déu ens escolta, el qui no és de Déu no
ens escolta. En això coneixem l'esperit
de la veritat i l'esperit de l'error.

7 Estimats, estimem-nos mútuament,
perquè l'amor és de Déu, i tot el qui
estima ha estat engendrat de Déu i
coneix Déu.
8 El qui no estima no ha conegut Déu,
perquè Déu és amor.
9 En això es va manifestar l'amor de
Déu en nosaltres: Déu ha enviat el seu
Fill unigènit al món, a fi que visquem
per ell.
10 En això consisteix l'amor: no pas
que nosaltres haguem estimat Déu,
sinó que ell ens va estimar a nosaltres i
va enviar el seu Fill com a propiciació
pels nostres pecats.
11 Estimats, si Déu ens ha estimat
així, nosaltres també ens hem
d'estimar els uns als altres.
12 Déu mai ningú no l'ha contemplat;
si ens estimem els uns als altres, Déu
resta en nosaltres i el seu amor s'ha
perfeccionat en nosaltres.
13 En això coneixem que estem en ell, i
ell en nosaltres: perquè ens ha donat
del seu Esperit.
14 I nosaltres hem contemplat i donem
testimoni que el Pare ha enviat el Fill
com a Salvador del món.
15 El qui confessa que Jesús és el Fill
de Déu, Déu resta en ell, i ell en Déu.
16 I nosaltres hem conegut i cregut
l'amor que Déu té en nosaltres. Déu és
amor, i el qui resta en l'amor resta en
Déu, i Déu en ell.
17 En això ha estat perfeccionat l'amor
en nosaltres, a fi que tinguem confiança
en el dia del judici; perquè tal com ell
és, som també nosaltres en aquest món.
18 En l'amor no hi ha temor, sinó que
l'amor perfecte llança fora el temor;
perquè el temor implica càstig, i el qui
tem no ha estat perfeccionat en l'amor.
19 Nosaltres l'estimem a ell perquè ell
ens va estimar primer.
20 Si algú diu: Estimo Déu, i odia el
seu germà, és un mentider. Perquè el
qui no estima el seu germà, que ha vist,
com pot estimar Déu, que no ha vist?
21 I tenim d'ell aquest manament: el
qui estima Déu, que estimi també el
seu germà.

5 Tot el qui creu que Jesús és el Crist
ha estat engendrat de Déu, i tot el qui
estima el qui va engendrar estima
també el qui ha estat engendrat d'ell.
2 En això coneixem que estimem els
fills de Déu, quan estimem Déu i
guardem els seus manaments.

3 Perquè aquest és l'amor de Déu: que guardem els seus manaments. I els seus manaments no són feixucs.
4 Perquè tot el que ha estat engendrat de Déu venç el món. I aquesta és la victòria que va vèncer el món: la nostra fe.
5 Qui és el qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el Fill de Déu?

6 Aquest és el qui vingué per aigua i sang, Jesús, el Crist: no en l'aigua solament, sinó en l'aigua i la sang. I l'Esperit és el qui dóna testimoni, perquè l'Esperit és la veritat.
7 Perquè tres són els qui donen testimoni en el cel: el Pare, el Verb i l'Esperit Sant, i aquests tres són u.
8 I tres són els qui donen testimoni a la terra: l'Esperit, i l'aigua, i la sang, i els tres tenen un sol fi.
9 Si acceptem el testimoni dels homes, el testimoni de Déu és més gran; perquè aquest és el testimoni de Déu que ha testificat del seu Fill.
10 El qui creu en el Fill de Déu té el testimoni en si mateix. El qui no creu Déu, l'ha fet mentider, perquè no ha cregut el testimoni que Déu ha donat del seu Fill.
11 I aquest és el testimoni: Déu ens ha donat vida eterna, i aquesta vida és en el seu Fill.
12 El qui té el Fill té la vida, el qui no té el Fill de Déu no té la vida.

13 Us he escrit aquestes coses als qui creieu en el nom del Fill de Déu a fi que sapigueu que teniu vida eterna, i perquè cregueu en el nom del Fill de Déu.
14 I aquesta és la confiança que tenim envers ell: que si demanem alguna cosa d'acord amb la seva voluntat, ell ens escolta.
15 I si sabem que ens escolta en allò que demanem, sabem que tenim les peticions que li hem demanat.
16 Si algú veu que el seu germà comet un pecat que no *porta* a la mort, demanarà i li donarà vida, als qui pequen amb pecat que no *porta* a la mort. Hi ha pecat que *porta* a la mort; no és pas per aquest que dic que supliqueu.
17 Tota injustícia és pecat, però hi ha pecat que no *porta* a la mort.

18 Sabem que tot el qui ha estat engendrat de Déu no peca, sinó que el qui ha estat engendrat de Déu es guarda a si mateix, i el maligne no el toca.
19 Sabem que som de Déu, i que el món sencer jau en el maligne.
20 Però sabem que el Fill de Déu ha vingut i ens ha donat enteniment a fi que coneguem el Veritable. I nosaltres som en el Veritable, en el seu Fill Jesu-Crist. Aquest és el Déu veritable i la vida eterna.
21 Fillets, guardeu-vos dels ídols. Amén.

SEGONA EPÍSTOLA DE L'APÒSTOL

JOAN

1 L'ancià a la senyora elegida i als seus fills, que jo estimo en veritat, i no pas solament jo sinó també tots els qui han conegut la veritat,
2 a causa de la veritat que resta en nosaltres i que amb nosaltres estarà per sempre:
3 hi haurà amb vosaltres gràcia, misericòrdia i pau de part de Déu Pare i de part del Senyor Jesu-Crist, el Fill del Pare, en veritat i amor.

4 M'he alegrat molt perquè he trobat alguns dels teus fills que caminen en la veritat, tal com vam rebre manament del Pare.
5 I ara, senyora, et demano -no pas com si t'escrivís un manament nou, sinó el que hem tingut des del començament- que ens estimem els uns als altres.
6 I aquest és l'amor: que caminem d'acord amb els seus manaments. Aquest és el manament, com vau escoltar des del començament: que hi camineu.
7 Perquè van entrar molts enganyadors en el món, que no confessen Jesu-Crist venint en *la* carn; aquest és l'enganyador i l'anticrist.
8 Mireu per vosaltres mateixos a fi que no perdem allò que hem treballat, sinó que en rebem una recompensa plena.
9 Tot el qui transgredeix i no resta en la doctrina del Crist no té Déu. El qui resta en la doctrina del Crist té el Pare i el Fill.
10 Si algú ve a vosaltres i no porta aquesta doctrina, no el rebeu a casa ni li digueu: Salut!
11 Perquè el qui li diu: Salut!, participa amb les seves obres dolentes.

12 Tenint moltes coses per a escriure-us, no he volgut *fer-ho* amb paper i tinta; però espero venir a vosaltres i parlar cara a cara a fi que el nostre goig sigui complet.
13 Et saluden els fills de la teva germana elegida. Amén.

TERCERA EPÍSTOLA DE L'APÒSTOL

JOAN

1 L'ancià a l'estimat Caius, que jo estimo en veritat.
2 Estimat, et desitjo que siguis prosperat en totes les coses i tinguis bona salut, així com prospera la teva ànima.
3 Perquè em vaig alegrar molt quan van venir germans i van donar testimoni de la teva veritat, de com camines en la veritat.
4 No tinc més gran alegria que això, que escoltar que els meus fills caminen en la veritat.

5 Estimat, actues fidelment en el que fas pels germans i pels estrangers,
6 que van donar testimoni del teu amor davant de l'església. Faràs bé de proveir-los per al viatge d'una manera digna de Déu.
7 Perquè és pel seu nom que ells van sortir, sense rebre res dels gentils.
8 Nosaltres doncs, hem de rebre els tals homes, a fi que siguem cooperadors a favor de la veritat.
9 Vaig escriure a l'església, però Diotrefes, que vol ser el primer d'ells no ens accepta.
10 Per això, si vinc, li retrauré les obres que fa. Xerra contra nosaltres amb paraules dolentes i, no satisfet amb això, ell no accepta els germans, i ho impedeix als qui ho volen fer i els expulsa de l'església.
11 Estimat, no imitis allò que és dolent, sinó el que és bo. El qui fa el bé és de Déu, però el qui fa el mal no ha vist Déu.

12 Tots donen testimoni de Demetri, fins la mateixa veritat. I també nosaltres en donem testimoni, i sabeu que el nostre testimoni és verídic.

13 Tenia moltes coses a escriure't, però no vull escriure't amb tinta i ploma.
14 Espero veure't de seguit, i parlarem cara a cara. La pau sigui amb tu. Et saluden els amics. Saluda els amics pel nom.

Epístola de
JUDES

1 Judes, servent de Jesu-Crist, i
germà de Jaume, als cridats, santificats
en Déu Pare i guardats en Jesu-Crist:
2 misericòrdia, pau i amor us siguin
multiplicats.

3 Estimats, en posar tota diligència a
escriure-us referent a la salvació que
compartim, m'ha calgut escriure-us
exhortant-vos a combatre per la fe que
ha estat donada als sants una vegada
per sempre.
4 Perquè s'han infiltrat alguns homes,
que fa temps han estat assenyalats per
a aquesta condemna: impius, que
canvien la gràcia del nostre Déu en
llibertinatge i neguen l'únic Sobirà Déu
i el nostre Senyor Jesu-Crist.

5 I us vull recordar a vosaltres, encara
que ja ho heu sabut una vegada, que el
Senyor, havent salvat el poble *traient-lo*
de la terra d'Egipte, després, però, va
destruir els qui no havien cregut;
6 i els àngels que no van guardar la
seva dignitat, sinó que deixaren la
pròpia habitació, els té guardats amb
cadenes eternes sota la foscor, per al
judici del gran dia;
7 com Sodoma i Gomorra i les ciutats
del seu entorn, que d'una manera
semblant a aquells es van donar a la
fornicació i anaren darrera de carn
diferent, i són posades com a exemple,
sofrint el càstig del foc etern.
8 I tanmateix semblantment, també
aquests somniadors contaminen la
carn, rebutgen l'autoritat i blasfemen
de les glòries.
9 En canvi, quan l'arcàngel Miquel
contendia amb el diable i disputava
sobre el cos de Moisès, no va gosar
proferir contra ell cap judici injuriós,
sinó que digué: Que el Senyor et
reprengui.
10 Però aquests malparlen de les coses
que no coneixen, i es corrompen en les
coses que coneixen per instint natural,
com a bèsties irracionals.
11 Ai d'ells! Perquè han anat pel camí
de Caín, i per recompensa s'han
precipitat en l'error de Balaam, i van
sucumbir en la rebel.lió de Coré.
12 Aquests són esculls en els vostres
àgapes, banquetegen amb vosaltres sense
temor, peixant-se ells mateixos. Són
núvols sense aigua, enduts d'aquí cap allà
pels vents; arbres de tardor, sense fruit,
que han mort dues vegades, desarrelats;
13 ones encrespades de la mar,
que escumegen les seves pròpies
abominacions; astres errants, per als
quals està reservada la foscor de la
tenebra per l'eternitat.
14 I també d'aquests va profetitzar
Enoc, el setè després d'Adam, dient:
Heus aquí, el Senyor ha vingut amb les
seves miríades de sants,
15 a fer un judici contra tots i a
reprendre tots els qui d'ells són impius
de totes les seves obres d'impietat que
han comès impiament, i per totes les
coses dures que els pecadors impius
han parlat contra ell.
16 Aquests són murmuradors,
queixosos, que caminen segons les
seves concupiscències, i la seva boca
parla paraules inflades, i adulen les
persones per interès.

17 Però vosaltres, estimats, recordeu
les paraules predites pels apòstols del
nostre Senyor Jesu-Crist.
18 Perquè us deien que en el darrer
temps hi hauria burletes que
caminarien segons les seves
concupiscències impies.
19 Aquests són els qui causen divisions,
homes sensuals que no tenen l'Esperit.
20 Però vosaltres, estimats, edificant-
vos damunt la vostra fe santíssima,
pregant en l'Esperit Sant,

21 manteniu-vos en l'amor de Déu
esperant la misericòrdia del nostre
Senyor Jesu-Crist per a vida eterna.
22 I d'alguns tingueu-ne misericòrdia,
discernint,
23 i salveu els altres amb temor,
arrabassant-los del foc, odiant fins el
vestit tacat per la carn.
24 I a aquell que és poderós per
guardar-vos sense ensopegar i
presentar-vos sense taca davant de la
seva glòria amb joia,
25 a l'únic savi Déu, el nostre
Salvador, sigui glòria i majestat,
domini i potestat, ara i per tots els
segles. Amén.

APOCALIPSI

DE L'APÒSTOL JOAN

1 Revelació de Jesu-Crist, que Déu li
va donar per mostrar als seus servents
les coses que han de succeir ben aviat, i
l'ha fet conèixer enviant-la per mitjà
del seu àngel al seu servent Joan,
2 que ha donat testimoni de la paraula
de Déu i del testimoni de Jesu-Crist i
de totes les coses que va veure.
3 Feliç el qui llegeix i els qui escolten
les paraules de la profecia i guarden les
coses que hi són escrites, perquè el
temps és a prop.

4 Joan, a les set esglésies que hi ha a
l'Àsia: gràcia a vosaltres i pau de part
d'aquell que és i del qui era i del qui ha
de venir, i de part dels set esperits que
són davant del seu tron,
5 i de part de Jesu-Crist, el testimoni
fidel, el primogènit d'entre els morts, i
el príncep dels reis de la terra. Al qui
ens ha estimat i ens ha rentat dels
nostres pecats amb la seva sang,
6 i ens va fer reis i sacerdots per a Déu
i el seu Pare: a ell la glòria i el domini
pels segles dels segles. Amén.
7 Heus aquí, ell ve amb els núvols, i tot
ull el veurà, fins aquells que el van
traspassar. I totes les tribus de la terra
es lamentaran per ell. Sí, amén.
8 Jo sóc l'Alfa i l'Omega, el principi i la
fi -diu el Senyor-, el qui és i el qui era i
el qui ha de venir, el Totpoderós.

9 Jo, Joan, el vostre germà i
participant en la tribulació, i en el
regne i la perseverança de Jesu-Crist,
em trobava a l'illa anomenada Patmos
per causa de la paraula de Déu i del
testimoni de Jesu-Crist.
10 Em trobava en l'Esperit en el dia
del Senyor, i vaig sentir darrera meu
una veu forta, com de trompeta,
11 que deia: Jo sóc l'Alfa i l'Omega, el
Primer i el Darrer. Escriu en un llibre
el que veus i envia-ho a les set esglésies
que hi ha a l'Àsia: a Efes, i a Esmirna, i
a Pèrgam, i a Tiatira, i a Sardis, i a
Filadèlfia, i a Laodicea.
12 I em vaig girar per veure la veu que
parlava amb mi, i després de girar-me
vaig veure set portallànties d'or,
13 i enmig dels set portallànties, un
semblant a un fill de l'home, vestit amb
una túnica fins als peus i cenyit pels
pits amb un cenyidor d'or.
14 El seu cap i els seus cabells eren
blancs com la llana blanca, com la neu,
i els seus ulls com una flama de foc;
15 i els seus peus eren semblants a
l'oricalc, com arroentats en un forn, i la
seva veu, com la veu de moltes aigües.
16 I tenia a la seva mà dreta set
estrelles, i de la seva boca sortia una
espasa esmolada de dos talls. I el seu
rostre era com el sol que resplendeix
amb el seu poder.
17 I quan el vaig veure, vaig caure als
seus peus com mort. Però ell em posà la
seva mà dreta al damunt dient-me: No
tinguis por. Jo sóc el Primer i el Darrer,
18 i el que viu, que vaig estar mort, i
heus aquí, estic viu pels segles dels
segles, amén. I tinc les claus de l'infern
i de la mort.
19 Escriu les coses que has vist, i les
que són i les que han de succeir després
d'aquestes.
20 El misteri de les set estrelles que
has vist en la meva dreta i els set
portallànties d'or: les set estrelles són
els àngels de les set esglésies, i els set
portallànties que has vist són set
esglésies.

2 Escriu a l'àngel de l'església d'Efes:
Això diu el qui té agafades les set
estrelles en la seva dreta, el qui camina
enmig dels set portallànties d'or:
2 Conec les teves obres i el teu esforç i
la teva perseverança, i que no pots

suportar els dolents, i que has posat a
prova els qui afirmen ser apòstols però
no ho són, i els has trobat mentiders.
3 I has suportat i tens perseverança. I
t'has esforçat per causa del meu nom, i
no has defallit.
4 Però tinc contra tu que has
abandonat el teu primer amor.
5 Per tant, recorda d'on has caigut, i
penedeix-te, i fes les primeres obres; si
no, aviat vinc a tu i trauré el teu
portallànties del seu lloc, si no et
penedeixes.
6 Però tens això, que avorreixes les
obres dels nicolaïtes, les quals jo també
avorreixo.
7 Al qui tingui orella, que escolti què
diu l'Esperit a les esglésies: Al que venci,
li donaré de menjar de l'arbre de la vida
que és enmig del paradís de Déu.

8 I escriu a l'àngel de l'església dels
d'Esmirna: Això diu el Primer i el
Darrer, el qui fou mort i va viure:
9 Conec les teves obres i la teva
tribulació i la teva pobresa, però ets ric,
i la calúmnia dels qui es diuen jueus i
no ho són, sinó que són sinagoga de
Satanàs.
10 No tinguis gens de por de les coses
que has de patir. Heus aquí, el diable
ficarà alguns de vosaltres a la presó a fi
que sigueu provats, i tindreu una
tribulació de deu dies. Sigues fidel fins
a la mort i et donaré la corona de la
vida.
11 El qui tingui orella, que escolti què
diu l'Esperit a les esglésies: El qui venci
no rebrà cap mal de la segona mort.

12 I escriu a l'àngel de l'església que hi
ha a Pèrgam: Això diu el qui té l'espasa
esmolada de dos talls:
13 Conec les teves obres i on habites,
on hi ha el tron de Satanàs, i que
retens el meu nom i no has negat la
meva fe ni en els dies en què Antipes, el
meu testimoni fidel, fou mort entre
vosaltres, on Satanàs habita.
14 Però tinc unes poques coses contra
tu: perquè tens allà alguns que
mantenen la doctrina de Balaam, el qui
ensenyava Balac a posar entrebanc
davant els fills d'Israel, a menjar coses
sacrificades als ídols i a fornicar.
15 Així, tu també en tens alguns que
mantenen la doctrina dels nicolaïtes,
cosa que avorreixo.
16 Penedeix-te. Si no, vinc aviat a tu i
combatré contra ells amb l'espasa de la
meva boca.
17 El qui tingui orella, que escolti què
diu l'Esperit a les esglésies: Al qui venci
li donaré a menjar el mannà amagat, i
li donaré una pedreta blanca, i un nom
nou escrit sobre la pedreta que ningú
no coneix sinó el qui el rep.

18 I escriu a l'àngel de l'església que hi
ha a Tiatira: Això diu el Fill de Déu,
que té els ulls com flama de foc i els
peus semblants a l'oricalc:
19 Conec les teves obres i el teu amor i
el teu servei i la teva fe i la teva
perseverança, i que les teves obres
darreres són més que les primeres.
20 Però tinc algunes poques coses
contra tu: perquè permets a la dona
Jezabel, la qual s'anomena a si mateixa
profetessa, que ensenyi els meus
servents i els desviï a fornicar i a
menjar coses sacrificades als ídols.
21 I li vaig donar temps perquè es
penedís de la seva fornicació, i no es va
penedir.
22 Heus aquí, la llanço a un llit i els
qui adulteren amb ella en una gran
tribulació, si no es penedeixen de les
seves obres.
23 I els fills d'ella els mataré amb la
mort. I totes les esglésies sabran que jo
sóc el qui examino els ronyons i els
cors. I donaré a cadascun de vosaltres
segons les vostres obres.
24 Però a vosaltres us dic, i als altres
de Tiatira, a tots els qui no tenen
aquesta doctrina, i als que no han
conegut les profunditats de Satanàs,
com diuen: No posaré damunt de
vosaltres cap altra càrrega.
25 Però el que teniu, reteniu-ho ferm
fins que vindré.
26 I qui venci i guardi les meves obres
fins a la fi, li donaré potestat sobre les
nacions;
27 i ell les pasturarà amb vara de
ferro, com són esmicolats els vasos del
terrisser,[a] com jo també l'he rebut del
meu Pare;
28 i li donaré també l'estel del matí.
29 El qui tingui orella, que escolti què
diu l'Esperit a les esglésies.

a: Psalm 2:9

3 I escriu a l'àngel de l'església que hi
ha a Sardis: Això diu el qui té els set
esperits de Déu i les set estrelles: Conec
les teves obres, que tens el nom que
vius, i ets mort.
2 Estigues vigilant i aferma les coses
que resten, que estan a punt de morir;
perquè no he trobat les teves obres
completes davant Déu.
3 Per tant, recorda't de com has rebut i
escoltat, i guarda-ho i penedeix-te.
Perquè, si no vetlles, vindré sobre teu
com un lladre, i no sabràs a quina hora
vindré sobre teu.
4 Tens uns pocs noms, també a Sardis,
que no han contaminat els seus vestits,
i caminaran amb mi amb vestits
blancs, perquè en són dignes.
5 El qui venci, aquest serà vestit amb
vestits blancs i de cap manera
esborraré el seu nom del Llibre de la
Vida, i confessaré el seu nom davant el
meu Pare i davant els seus àngels.
6 Qui tingui orella, que escolti què diu
l'Esperit a les esglésies.

7 I escriu a l'àngel de l'església que hi
ha a Filadèlfia: Això diu el Sant, el
Veritable, el qui té la clau de David, el
qui obre i ningú no tanca, i tanca i
ningú no obre:
8 Conec les teves obres. Heus aquí, he
posat davant teu una porta oberta i
ningú no la pot tancar; perquè tens una
força petita i has guardat la meva
paraula i no has negat el meu nom.
9 Heus aquí, dono de la sinagoga de
Satanàs els que es diuen jueus i no ho
són, sinó que menteixen. Heus aquí,
faré que ells vinguin i es prostrin
davant dels teus peus i sàpiguen que jo
t'he estimat.
10 Perquè has guardat la paraula de la
meva perseverança, jo també et
guardaré de l'hora de la prova que ha
de venir sobre tot el món per provar els
habitants de la terra.
11 Heus aquí, vinc aviat. Retingues
ferm allò que tens, a fi que ningú no et
prengui la teva corona.
12 Qui venci, el faré columna en el
temple del meu Déu, i ja no sortirà més
a fora, i escriuré sobre ell el nom del
meu Déu i el nom de la ciutat del meu
Déu, la Nova Jerusalem, la que baixa
del cel provinent del meu Déu, i *jo
escriuré sobre ell* el meu nom nou.
13 El qui tingui orella, que escolti què
diu l'Esperit a les esglésies.

14 I escriu a l'àngel de l'església dels
de Laodicea: Això diu l'Amén, el
Testimoni fidel i veritable, el Principi
de la creació de Déu:
15 Conec les teves obres, que no ets ni
fred ni calent. Tant de bo fossis fred o
calent!
16 Així, perquè ets tebi, i no ets ni fred
ni calent, estic a punt de vomitar-te de
la meva boca.
17 Perquè dius: Sóc ric i m'he enriquit,
i no tinc necessitat de res. Però no saps
que tu ets el miserable i digne de
compassió i pobre i cec i nu.
18 T'aconsello que em compris or
purificat al foc perquè t'enriqueixis; i
vestits blancs perquè et vesteixis i no es
manifesti la vergonya de la teva nuesa,
i col·liri per ungir-te els ulls, perquè hi
vegis.
19 Jo, tots els qui estimo, els reprenc i
els corregeixo. Per tant sigues zelós i
penedeix-te.
20 Heus aquí, jo sóc a la porta i truco;
si algú escolta la meva veu i obre la
porta, entraré a casa seva i soparé amb
ell, i ell amb mi.
21 Al qui venci, li donaré de seure amb
mi en el meu tron, així com jo també
vaig vèncer i em vaig asseure amb el
meu Pare en el seu tron.
22 El qui tingui orella, que escolti què
diu l'Esperit a les esglésies.

4 Després d'aquestes coses vaig
veure, i heus aquí, una porta oberta en
el cel, i la primera veu que havia sentit
com so de trompeta parlava amb mi i
deia: Puja aquí i et mostraré les coses
que han de succeir després d'aquestes.
2 I immediatament em trobava en
l'Esperit. I heus aquí, hi havia un tron
posat en el cel, i un que seia sobre el
tron.
3 I aquell que hi seia era d'aspecte
semblant a la pedra de jaspi i a la
coralina. I encerclava el tron un arc iris
d'aspecte semblant a la maragda.
4 I al voltant del tron hi havia vint-i-
quatre trons, i sobre els trons vaig

veure els vint-i-quatre ancians
asseguts, revestits de vestidures
blanques, i sobre els seus caps duien
corones d'or.
5 I del tron sortien llamps i trons i
veus. I hi havia set torxes de foc
enceses davant del tron, que són els set
esperits de Déu.
6 I davant del tron hi havia un mar de
vidre semblant al cristall. I enmig del
tron i a l'entorn del tron, quatre éssers
vivents plens d'ulls al davant i al
darrera.
7 I el primer ésser vivent era semblant
a un lleó, i el segon ésser vivent era
semblant a un vedell, i el tercer ésser
vivent tenia la cara com d'home, i el
quart ésser vivent era semblant a una
àguila volant.
8 I els quatre éssers vivents tenien
cadascun sis ales, entorn i per dins
estaven plens d'ulls, i no cessen de dir,
ni de nit ni de dia: Sant, sant, sant és el
Senyor Déu totpoderós, el qui era i el
qui és i el qui ha de venir.
9 I quan els éssers vivents donen
glòria i honor i accions de gràcies a
aquell qui seu sobre el tron, al que viu
pels segles dels segles,
10 els vint-i-quatre ancians es prostren
davant del qui seu en el tron, adorant
aquell que viu pels segles dels segles, i
llancen les seves corones davant del
tron, dient:
11 Digne ets, Senyor, de rebre la glòria
i l'honor i el poder: perquè tu vas crear
totes les coses i per la teva voluntat
existeixen i foren creades.

5 I vaig veure a la mà dreta del que
era assegut sobre el tron un llibre escrit
per dins i per fora, segellat amb set
segells.
2 I vaig veure un àngel fort que
proclamava amb veu potent: Qui és
digne d'obrir el llibre i de deslligar els
seus segells?
3 I ningú en el cel ni sobre la terra ni
sota la terra no podia obrir el llibre, ni
mirar-se'l.
4 I jo plorava molt, perquè no fou
trobat ningú digne d'obrir ni de llegir el
llibre, ni de mirar-se'l.
5 Però un dels ancians em diu: No
ploris, heus aquí, el Lleó de la tribu de
Judà, l'Arrel de David, ha vençut per
obrir el llibre i deslligar-ne els set
segells.
6 I vaig veure, i heus aquí, enmig del
tron i dels quatre éssers vivents i
enmig dels ancians hi havia dret un
Anyell que semblava com si hagués
estat immolat. Tenia set banyes i set
ulls, que són els set esperits de Déu
enviats per tota la terra.
7 I vingué i va prendre el llibre de la
mà dreta d'aquell qui seia en el tron.

8 I quan hagué pres el llibre, els
quatre éssers vivents i els vint-i-quatre
ancians es prostraren davant l'Anyell, i
cadascun tenia cítares i copes d'or
plenes d'encens, que són les pregàries
dels sants.
9 I canten un càntic nou dient: Digne
ets de prendre el llibre i d'obrir els seus
segells, perquè vas ser immolat i amb
la teva sang ens vas comprar per a
Déu, de tota tribu i llengua i poble i
nació,
10 i ens vas fer reis i sacerdots per al
nostre Déu, i regnarem sobre la terra.
11 I vaig veure i vaig sentir la veu de
molts àngels al voltant del tron i dels
éssers vivents i dels ancians. I el seu
nombre era miríades de miríades, i
milers de milers,
12 que deien amb veu forta: Digne és
l'Anyell que fou immolat, de rebre el
poder, i la riquesa, i la saviesa, i la
força, i l'honor, i la glòria i la
benedicció.
13 I tota criatura que hi ha en el cel i a
la terra i sota la terra, i les que hi ha en
el mar i totes les coses que hi ha en ells,
vaig sentir que deien: Al qui seu sobre
el tron i a l'Anyell: la benedicció, i
l'honor, i la glòria i el domini pels segles
dels segles.
14 I els quatre éssers vivents deien:
Amén. I els vint-i-quatre ancians es
van prostrar i van adorar aquell que
viu pels segles dels segles.

6 I vaig veure quan l'Anyell va obrir
un dels segells, i vaig sentir un dels
quatre éssers vivents que deia com amb
una veu de tro: Vine i mira.
2 I vaig veure i, heus aquí, un cavall
blanc, i el qui el muntava tenia un arc.

I li fou donada una corona i sortí
vencedor i a fi que vencés.

3 I quan va obrir el segon segell, vaig
sentir el segon ésser vivent que deia:
Vine i mira.
4 I va sortir un altre cavall, roig, i al
qui el muntava li fou donat de treure la
pau de la terra, perquè es matessin els
uns als altres. I li fou donada una gran
espasa.

5 I quan va obrir el tercer segell, vaig
sentir el tercer ésser vivent que deia:
Vine i mira. I vaig veure i, heus aquí,
un cavall negre, i el qui el muntava
tenia una balança a la seva mà.
6 I vaig sentir una veu enmig dels
quatre éssers vivents que deia: Una
mesura de blat, un denari; i tres
mesures d'ordi, un denari, i no facis
malbé ni l'oli ni el vi.

7 I quan va obrir el quart segell, vaig
sentir la veu del quart ésser vivent que
deia: Vine i mira.
8 I vaig veure i, heus aquí, un cavall
groguenc, i el qui seia damunt d'ell
tenia per nom la Mort, i l'Infern el
seguia darrera. I els fou donada
potestat sobre la quarta part de la terra
per matar amb espasa i amb fam, amb
mort i per mitjà de les feres de la terra.

9 I quan va obrir el cinquè segell, vaig
veure sota de l'altar les ànimes dels qui
havien estat assassinats per causa de
la paraula de Déu i per causa del
testimoni que tenien.
10 I cridaven amb veu forta, dient:
Fins quan, Sobirà, sant i veritable, no
jutges i venges la nostra sang dels
habitants de la terra?
11 I li fou donat a cadascú un vestit
blanc, i se'ls digué que reposessin
encara una mica de temps, fins que
es completés *el nombre* dels seus
companys de servei i dels seus germans
que han de ser morts també com ells.

12 I vaig veure quan va obrir el sisè
segell i, heus aquí, hi hagué un gran
terratrèmol. El sol es va tornar negre
com un sac de pèl, i la lluna es va
tornar com sang,
13 i les estrelles del cel van caure a la
terra, com una figuera que sacsejada
per una forta ventada deixa caure les
seves figues rebordonides.
14 I el cel es va separar com un llibre
que s'enrotlla, i totes les muntanyes i
les illes es van moure del seu lloc.
15 I els reis de la terra i els magnats i
els rics i els tribuns i els poderosos i
tots els servents i tots els lliures es van
amagar dins les coves i dins les roques
de les muntanyes,
16 i deien a les muntanyes i a les
roques: Caieu damunt de nosaltres i
amagueu-nos del rostre d'aquell que
seu sobre el tron i de la ira de l'Anyell.
17 Perquè ha arribat el gran dia de la
seva ira i, ¿qui es podrà sostenir?

7 I després d'aquestes coses vaig
veure quatre àngels que estaven drets
en els quatre cantons de la terra i
retenien els quatre vents de la terra, a
fi que el vent no bufés ni sobre la terra,
ni sobre el mar, ni sobre cap arbre.
2 I vaig veure un altre àngel que
pujava del sol naixent, que tenia el
segell del Déu vivent. I va cridar amb
veu forta als quatre àngels, als quals
els havia estat donat de fer mal a la
terra i al mar,
3 dient: No feu mal a la terra ni al mar
ni als arbres fins que segellem els
servents del nostre Déu en els seus
fronts.
4 I vaig sentir el nombre dels segellats:
cent quaranta-quatre mil segellats de
totes les tribus dels fills d'Israel.
5 De la tribu de Judà, dotze mil
segellats. De la tribu de Rubèn, dotze
mil segellats. De la tribu de Gad, dotze
mil segellats.
6 De la tribu d'Aser, dotze mil
segellats. De la tribu de Neftalí, dotze
mil segellats. De la tribu de Manassès,
dotze mil segellats.
7 De la tribu de Simeó, dotze mil
segellats. De la tribu de Leví, dotze mil
segellats. De la tribu d'Issacar, dotze
mil segellats.
8 De la tribu de Zabuló, dotze mil
segellats. De la tribu de Josep, dotze
mil segellats. De la tribu de Benjamí,
dotze mil segellats.

9 Després d'aquestes coses vaig veure

i, heus aquí, una gran multitud que
ningú no podia comptar, de tota nació i
de totes les tribus i pobles i llengües,
que estaven drets davant del tron i
davant l'Anyell, vestits amb vestidures
blanques, amb palmes a les mans.
10 I cridaven amb veu forta dient: La
salvació *pertany* al nostre Déu, que seu
sobre el tron, i a l'Anyell.
11 I tots els àngels eren drets al
voltant del tron i dels ancians i dels
quatre vivents, i es prostraren sobre els
seus rostres davant del tron, i van
adorar Déu,
12 dient: Amén. La benedicció, i la
glòria, i la saviesa, i l'acció de gràcies, i
l'honor, i el poder i la força per al nostre
Déu pels segles dels segles. Amén.
13 Llavors un dels ancians va
respondre i em digué: Aquests que van
vestits amb vestidures blanques, ¿qui
són i d'on han vingut?
14 I li vaig dir: Tu ho saps, senyor. I ell
em digué: Aquests són els que vénen de
la gran tribulació i han rentat els seus
vestits i els han blanquejat en la sang
de l'Anyell.
15 Per això són davant el tron de Déu i
el serveixen dia i nit en el seu temple. I
aquell que seu en el tron estendrà la
seva tenda sobre ells.
16 Ja no tindran més fam, ni tindran
més set, ni el sol caurà sobre ells ni cap
mena de xafogor,
17 perquè l'Anyell que és al mig del
tron els pasturarà i els menarà a fonts
vives d'aigües, i Déu eixugarà tota
llàgrima dels seus ulls.

8 I quan va obrir el setè segell, es féu
silenci en el cel, com una mitja hora.
2 I vaig veure els set àngels que estan
drets davant de Déu, i els foren
donades set trompetes.
3 I vingué un altre àngel i es posà
sobre l'altar amb un encenser d'or. I li
van donar molts encens per oferir amb
les pregàries de tots els sants sobre
l'altar d'or que hi havia davant del tron.
4 I el fum dels encens amb les
pregàries dels sants va pujar de la mà
de l'àngel fins a davant de Déu.
5 I l'àngel agafà l'encenser i el va
omplir del foc de l'altar i el llançà a la
terra. I hi hagué veus, i trons, i llamps,
i un terratrèmol.
6 I els set àngels que tenien les set
trompetes es van preparar per tocar-
les.

7 I el primer àngel va tocar la
trompeta i hi hagué una pedregada i
foc barrejats amb sang, i foren llançats
a la terra, i s'abrusà la tercera part dels
arbres i tota l'herba verda.

8 I el segon àngel va tocar la trompeta,
i fou llançada al mar com una gran
muntanya encesa de foc. I la tercera
part del mar es va tornar sang.
9 I va morir la tercera part de les
criatures que són en el mar i tenen
vida.[a] I la tercera part de les naus fou
destruïda.

10 I el tercer àngel va tocar la
trompeta, i caigué del cel un gran astre
encès com una torxa, i caigué sobre la
tercera part dels rius i sobre les fonts
de les aigües.
11 I el nom de l'astre és Absenta. I la
tercera part de les aigües es va tornar
en absenta, i molts homes van morir a
causa de les aigües, perquè s'havien
tornat amargues.

12 I el quart àngel va tocar la trompeta,
i fou colpida la tercera part del sol i la
tercera part de la lluna i la tercera part
dels estels, perquè se n'enfosquís la
tercera part i no brillés la tercera part
del dia, i de la nit, igualment.
13 I vaig veure i vaig sentir un àngel
que volava pel mig del cel dient amb
veu forta: Ai, ai, ai dels qui habiten
sobre la terra a causa dels restants tocs
de trompeta dels tres àngels que estan
a punt de tocar.

9 I el cinquè àngel va tocar la
trompeta, i vaig veure una estrella
caiguda del cel a la terra. I li fou
donada la clau del pou de l'abisme.
2 I va obrir el pou de l'abisme, i del pou
en va pujar un fum com el fum d'un
gran forn. I el sol i l'aire s'enfosquiren a
causa del fum del pou.
3 I del fum sortiren llagostes a la terra,
i els fou donat poder com el poder que
tenen els escorpins de la terra.

a: o, ànima.

4 I se'ls manà que no fessin mal a
l'herba de la terra, ni a res de verd, ni a
cap arbre, sinó solament als homes que
no tenen el segell de Déu sobre els seus
fronts.
5 I els fou donat que no els matessin,
sinó que els turmentessin durant cinc
mesos. I el seu turment era com el
turment d'escorpí quan pica un home.
6 I en aquells dies els homes cercaran
la mort i no la trobaran, i desitjaran de
morir, i la mort fugirà d'ells.
7 I l'aspecte de les llagostes era
semblant a cavalls preparats per a la
guerra. Sobre els seus caps *duien* com
corones que semblaven d'or, i les seves
cares eren com cares d'homes.
8 I tenien cabells com els cabells de les
dones, i les seves dents eren com les
dels lleons.
9 I tenien cuirasses com cuirasses de
ferro, i el soroll de les seves ales era
com el soroll de molts carros de cavalls
corrent cap a la batalla.
10 I tenen unes cues semblants a les
dels escorpins, amb fiblons a les cues. I
el seu poder era de fer mal als homes
durant cinc mesos.
11 I sobre elles tenien per rei l'àngel de
l'abisme. El seu nom en hebreu és
Abaddon, i en grec té per nom
Apol·lion.

12 El primer ai! ha passat. Heus aquí,
després d'aquestes coses encara vénen
dos ais! més.

13 I el sisè àngel va tocar la trompeta,
i vaig sentir una veu que venia de les
quatre banyes de l'altar d'or que hi
havia davant de Déu,
14 que deia al sisè àngel que tenia la
trompeta: Deslliga els quatre àngels
que hi ha lligats vora el gran riu
Eufrates.
15 I foren deslligats els quatre àngels
que havien estat preparats per a l'hora,
i el dia, i el mes, i l'any, perquè matessin
la tercera part dels homes.
16 I el nombre dels exèrcits de
cavalleria era de dues miríades de
miríades. I en vaig sentir el nombre.
17 I així vaig veure en la visió els
cavalls i els qui els muntaven: tenien
cuirasses de foc i de jacint i de sofre. I
els caps dels cavalls eren com caps de
lleó, i de les seves boques sortia foc i
fum i sofre.
18 Per aquests tres, pel foc i pel fum i
pel sofre que sortia de les seves boques,
foren matats la tercera part dels
homes;
19 perquè el seu poder és en la seva
boca i en les seves cues, ja que les seves
cues són com serps, tenen caps i amb
elles fan mal.
20 I la resta dels homes que no foren
matats per aquestes plagues, no es van
penedir de les obres de les seves mans,
a fi de no adorar els dimonis i els ídols
d'or, i de plata, i de bronze, i de pedra, i
de fusta, que no hi poden veure ni
sentir-hi ni caminar.
21 I no es van penedir dels seus
homicidis ni de les seves bruixeries, ni
de la seva fornicació ni dels seus
robatoris.

10 I vaig veure un altre àngel fort,
que baixava del cel revestit d'un núvol,
amb l'arc iris sobre el seu cap. I el seu
rostre era com el sol, i els seus peus
com columnes de foc.
2 I tenia a la mà un llibre petit obert. I
posà el peu dret sobre el mar i
l'esquerre sobre la terra,
3 i va cridar amb veu forta com un lleó
que rugeix. I, quan hagué cridat, els set
trons van parlar amb les seves veus.
4 I, quan els set trons hagueren parlat
amb les seves veus, jo em disposava a
escriure. Però vaig sentir una veu del
cel que em deia: Segella aquestes coses
que han dit els set trons, i no les
escriguis.
5 I l'àngel que jo havia vist dret sobre
el mar i sobre la terra va alçar la mà
cap al cel,
6 i va jurar per aquell que viu pels
segles dels segles, el qui creà el cel i les
coses que hi ha en ell, i la terra i les
coses que hi ha en ella, i el mar i les
coses que hi ha en ell: Ja que no hi
haurà més temps,
7 sinó que en els dies de la veu del setè
àngel, quan haurà de tocar la trompeta,
s'acomplirà el misteri de Déu, tal com
ho havia anunciat per mitjà dels seus
servents els profetes.

8 I la veu que havia sentit del cel parlà

novament amb mi, i digué: Vés, pren el
llibre petit obert a la mà de l'àngel que
està sobre el mar i la terra.
9 I vaig anar cap a l'àngel i li vaig dir:
Dóna'm el llibre petit. I em diu: Pren-lo
i devora'l; i t'amargarà el ventre, però
en la boca et serà dolç com la mel.
10 I vaig prendre el llibre petit de la
mà de l'àngel i el vaig devorar. I a la
boca m'era dolç com la mel. I, quan me'l
vaig haver menjat, el meu ventre es
tornà amarg.
11 I em diu: Cal que profetitzis
novament sobre molts pobles i nacions i
llengües i reis.

11 I em fou donada una canya
semblant a una vara. I l'àngel es quedà
dret i em digué: Alça't i mesura el
temple de Déu i l'altar i els qui hi
adoren.
2 Però el pati exterior del temple,
exclou-lo i no el mesuris; perquè fou
donat als gentils, i trepitjaran la ciutat
santa quaranta-dos mesos.
3 I donaré als meus dos testimonis de
profetitzar durant mil dos-cents
seixanta dies, vestits de sac.
4 Aquests són els dos olivers i els dos
portallànties que hi ha davant del Déu
de la terra.
5 I si algú els vol fer mal, els surt foc
de la boca i devora els seus enemics. I si
algú els vol fer mal, aquest ha de ser
mort així.
6 Ells tenen potestat de tancar el cel
perquè no plogui durant els dies de la
seva profecia. I tenen potestat sobre les
aigües per tornar-les en sang, i per
colpir la terra amb tota mena de
plagues, cada vegada que vulguin.
7 I quan hagin acomplert el seu
testimoni, la bèstia que puja de
l'abisme farà la guerra contra ells, i els
vencerà, i els matarà.
8 I els seus cadàvers quedaran a la
plaça de la gran ciutat, que s'anomena
espiritualment Sodoma i Egipte, on
també el nostre Senyor fou crucificat.
9 I *la gent* dels pobles i tribus i
llengües i nacions miraran els seus
cadàvers tres dies i mig, i no permetran
que els seus cadàvers siguin posats en
sepulcres.
10 I els habitants de la terra se
n'alegraran i ho celebraran, i
s'enviaran regals els uns als altres,
perquè aquests dos profetes havien
turmentat els habitants de la terra.
11 I després dels tres dies i mig,
l'Esperit de vida de part de Déu va
entrar en ells, i es van posar drets
sobre els seus peus, i un gran pànic
caigué sobre els qui els veien.
12 I van sentir una veu forta del cel
que els deia: Pugeu aquí. I van pujar al
cel en el núvol, i els seus enemics els
van veure.
13 I en aquell moment hi hagué un
gran terratrèmol, i caigué la desena
part de la ciutat, i van ser morts set mil
noms d'homes en el terratrèmol, i els
restants es van omplir de por i van
donar glòria al Déu del cel.

14 El segon ai! ha passat. Heus aquí, el
tercer ai! arriba de seguit.

15 I el setè àngel va tocar la trompeta,
i en el cel hi hagué grans veus, que
deien: Els reialmes del món han
esdevingut del nostre Senyor, i del seu
Crist, i regnarà pels segles dels segles!
16 I els vint-i-quatre ancians que eren
davant de Déu asseguts en els seus
trons es prostraren sobre els seus
rostres i van adorar Déu,
17 dient: Et donem gràcies, Senyor
Déu totpoderós, aquell que és i el qui
era i el qui ha de venir, perquè has pres
el teu gran poder i has començat a
regnar.
18 I les nacions es van omplir d'ira, i
va venir la teva ira i el moment de
judicar els morts i de donar la
recompensa als teus servents els
profetes i als sants i als qui temen el
teu nom, als petits i als grans, i de
destruir els qui destrueixen la terra.
19 I fou obert el temple de Déu en el
cel, i aparegué l'arca del seu pacte en el
seu temple. I hi hagué llamps i veus i
trons i terratrèmols i gran pedregada.

12 I aparegué un gran senyal en el
cel: una dona revestida del sol, amb la
lluna sota els seus peus, i sobre el seu
cap una corona de dotze estrelles.
2 I embarassada, cridava amb dolors
de part i turmentada per infantar.

3 I aparegué un altre senyal en el cel i,
heus aquí, un gran drac roig que tenia
set caps i deu banyes, i damunt dels
seus caps set diademes.
4 I la seva cua arrossegava la tercera
part dels astres del cel, i els llançà a la
terra. I el drac es posà davant de la
dona que havia d'infantar per devorar
el seu fill quan hagués infantat.
5 I ella va infantar un fill mascle, el
qual ha de pasturar totes les nacions
amb vara de ferro. I el seu fill fou
arravatat vers Déu i vers el seu tron.
6 I la dona va fugir cap al desert, on té
un lloc preparat per Déu, perquè allà
l'alimentin durant mil dos-cents
seixanta dies.

7 I hi hagué una guerra en el cel:
Miquel i els seus àngels van combatre
contra el drac. També va combatre el
drac i els seus àngels,
8 però no van poder guanyar, i el seu
lloc no es trobà més en el cel.
9 I fou llançat aquell gran drac, la serp
antiga, l'anomenat diable i Satanàs, el
qui enganya tota la humanitat. Fou
llançat a la terra, i els seus àngels foren
llançats amb ell.
10 I vaig sentir una gran veu al cel que
deia: Ara ha arribat la salvació i el
poder i el regne del nostre Déu i la
potestat del seu Crist, perquè ha estat
llançat a baix l'acusador dels nostres
germans, el qui els acusa davant del
nostre Déu dia i nit.
11 I ells l'han vençut per la sang de
l'Anyell i per la paraula del testimoni
d'ells, i no van estimar la seva pròpia
vida fins a la mort.
12 Per això, alegreu-vos, oh cels, i els
qui hi habiteu. Ai dels qui habiten la
terra i el mar, perquè ha baixat a
vosaltres el diable amb gran furor,
sabent que té poc temps.

13 I quan el drac veié que havia estat
llançat a la terra, va perseguir la dona
que havia infantat el nen.
14 I a la dona li foren donades les dues
ales de la gran àguila, a fi que volés cap
al desert, cap al seu lloc, on és
alimentada allà un temps, uns temps i
mig temps, lluny de la presència de la
serp.
15 I la serp llançà de la boca aigua,
com un riu darrera de la dona per fer
que se l'emportés la riuada.
16 I la terra ajudà la dona. I la terra
va obrir la boca i es va empassar el riu
que el drac havia llançat de la boca.
17 I el drac s'omplí d'ira contra la
dona, i se n'anà a fer guerra contra els
restants de la descendència d'ella, els
qui guarden els manaments de Déu i
tenen el testimoni de Jesu-Crist.

13 I em vaig posar dret sobre
l'arena del mar. I vaig veure una bèstia
que pujava del mar que tenia set caps i
deu banyes, i sobre les banyes deu
diademes, i sobre els seus caps, un nom
de blasfèmia.
2 I la bèstia que vaig veure era
semblant a un lleopard, i els seus peus
eren com els d'un ós, i la seva boca com
la boca d'un lleó. I el drac li donà el seu
poder i el seu tron, i una gran potestat.
3 I vaig veure un dels seus caps com
ferit de mort, però aquesta ferida
mortal fou guarida. I tota la terra es
meravellà darrera la bèstia.
4 I van adorar el drac que havia donat
potestat a la bèstia. I van adorar la
bèstia dient: Qui és semblant a la
bèstia? Qui podrà fer guerra contra ella?
5 I li fou donada una boca que parlava
coses altives i blasfèmies, i també li fou
donada potestat per actuar durant
quaranta-dos mesos.
6 I obrí la boca per *dir* una blasfèmia
contra Déu, per blasfemar el seu nom i
el seu tabernacle, i els qui habiten en el
cel.
7 I li fou donat de fer guerra contra els
sants i de vèncer-los. I li fou donada
potestat sobre tota tribu, i llengua, i
nació.
8 I la van adorar tots els habitants de
la terra, els noms dels quals no estan
escrits en el llibre de la vida de l'Anyell,
que fou immolat des de la fundació del
món.
9 Si algú té orella, que escolti.
10 Si algú porta a captivitat, a
captivitat anirà. Si algú mata a espasa,
a espasa ha de ser mort. Aquí hi ha la
perseverança i la fe dels sants.

11 I vaig veure una altra bèstia que
pujava de la terra. I tenia dues banyes

semblants a les d'un anyell, i parlava com un drac.
12 I exerceix tota la potestat de la primera bèstia davant d'ella, i fa que la terra i els qui l'habiten adorin la primera bèstia, de qui havia estat guarida la ferida mortal.
13 I fa grans senyals, fins a fer baixar foc del cel a la terra davant dels homes.
14 I enganya els habitants de la terra amb els senyals que li foren donats de fer davant de la bèstia, dient als habitants de la terra que facin una imatge de la bèstia, la que té aquella ferida d'espasa i va viure.
15 I li fou donat de donar alè a la imatge de la bèstia, perquè fins i tot la imatge de la bèstia parlés, i fes matar tots els qui no adoressin la imatge de la bèstia.
16 I fa que a tots, petits i grans, i rics i pobres, i lliures i esclaus, se'ls posi una marca en la mà dreta o en els seus fronts,
17 i que ningú no pugui comprar o vendre, sinó el qui tingui la marca o el nom de la bèstia o la xifra del seu nom.
18 Aquí hi ha saviesa. Qui té enteniment, que calculi la xifra de la bèstia, perquè és una xifra d'home. I la seva xifra és 666.

14 I vaig veure i, heus aquí, un anyell era dret sobre la muntanya de Sió, i amb ell cent quaranta-quatre mil, que tenien el nom del seu Pare escrit en els seus fronts.
2 I vaig sentir una veu del cel, com la veu de moltes aigües, i com la veu d'un gran tro. I vaig sentir una veu de citaristes tocant les seves cítares.
3 I canten com un càntic nou davant del tron i davant dels quatre éssers vivents i dels ancians. I ningú no podia aprendre el càntic sinó els cent quaranta-quatre mil que havien estat comprats de la terra.
4 Aquests són els qui no s'havien contaminat amb dones, perquè són verges. Aquests són els qui segueixen l'Anyell a tot arreu on va. Aquests foren comprats d'entre els homes com a primícies per a Déu i per a l'Anyell.
5 I en la seva boca no s'hi ha trobat engany, perquè són irreprensibles davant del tron de Déu.

6 I vaig veure un altre àngel que volava pel mig del cel i tenia un evangeli etern per anunciar-lo als habitants de la terra, i a tota nació, i tribu, i llengua, i poble.
7 I deia amb veu forta: Temeu Déu i doneu-li glòria, perquè ha arribat l'hora del seu judici; i adoreu aquell que va fer el cel i la terra i el mar i les fonts de les aigües.
8 I un altre àngel va seguir, dient: Ha caigut, ha caigut Babilònia, la gran ciutat, perquè ha fet beure a totes les nacions del vi del furor de la seva fornicació.
9 I un tercer àngel els va seguir i va dir amb veu forta: Si algú adora la bèstia i la seva imatge, i rep la marca en el seu front o en la seva mà,
10 també ell beurà del vi del furor de Déu, abocat sense mescla en la copa de la seva ira, i serà turmentat amb foc i sofre davant dels àngels sants i davant l'Anyell.
11 I el fum del turment d'ells puja pels segles dels segles, i no tenen repòs ni de dia ni de nit els qui adorin la bèstia i la seva imatge, i el qui rebi la marca del seu nom.
12 Aquí hi ha la perseverança dels sants; aquí, els qui guarden els manaments de Déu i la fe de Jesús.
13 I vaig sentir una veu del cel que em deia: Escriu: Feliços els morts que moren en el Senyor des d'ara. Sí, diu l'Esperit, que reposin dels seus treballs, ja que les seves obres els acompanyen.

14 I vaig veure i, heus aquí, un núvol blanc, i sobre el núvol un que seia semblant a un fill de l'home que tenia al cap una corona d'or, i en la seva mà una falç esmolada.
15 I un altre àngel va sortir del temple cridant amb veu forta al qui seia sobre el núvol: Envia la teva falç i sega, perquè t'ha arribat l'hora de segar, perquè la collita de la terra ja és seca.
16 I el qui seia sobre el núvol llançà la seva falç sobre la terra, i la terra fou segada.

17 I un altre àngel, que també tenia

una falç esmolada, va sortir del temple
del cel.
18 I un altre àngel, que tenia potestat
sobre el foc, va sortir de l'altar i va
cridar amb un crit fort al qui tenia la
falç esmolada dient: Envia la teva falç
esmolada i verema els raïms de la
vinya de la terra, perquè els seus grans
ja són madurs.
19 I l'àngel va llançar la seva falç a la
terra, i veremà la vinya de la terra i va
llançar *el raïm* al gran cup de la ira de
Déu.
20 I el cup fou trepitjat fora de la
ciutat, i del cup va sortir sang fins a les
brides dels cavalls, per mil sis-cents
estadis.

15 I vaig veure un altre senyal en el
cel, gran i meravellós: set àngels que
tenien les set darreres plagues, perquè
amb elles s'ha completat el furor de
Déu.

2 I vaig veure com un mar de vidre
barrejat amb foc, i els que sortien
vencedors de la bèstia i de la seva
imatge i de la seva marca i de la xifra
del seu nom, drets sobre el mar de
vidre, i tenien cítares de Déu.
3 I canten el càntic de Moisès, el
servent de Déu, i el càntic de l'Anyell,
dient: Grans i meravelloses són les
teves obres, Senyor Déu totpoderós.
Justos i veritables són els teus camins,
Rei dels sants!
4 Qui no et temerà, Senyor, i no
glorificarà el teu nom? Perquè tu sol ets
sant, perquè totes les nacions vindran i
es prostraran davant teu, perquè s'han
manifestat els teus judicis.

5 I després d'aquestes coses vaig veure
i, heus aquí, fou obert en el cel el
temple del tabernacle del testimoni.
6 I els set àngels que tenien les set
plagues van sortir del temple, vestits
de lli pur i resplendent, i cenyits pels
pits amb cenyidors d'or.
7 I un dels quatre éssers vivents donà
als set àngels set copes d'or, plenes del
furor de Déu que viu pels segles dels
segles.
8 I el temple s'omplí de fum per la
glòria de Déu i pel seu poder; i ningú no
podia entrar en el temple fins que
s'haguessin completat les set plagues
dels set àngels.

16 I vaig sentir una veu forta del
temple que deia als set àngels: Aneu i
aboqueu a la terra les copes de la ira de
Déu.

2 I el primer se'n va anar i abocà la
seva copa sobre la terra, i vingué una
úlcera dolenta i maligna sobre els
homes que tenien la marca de la bèstia
i sobre els qui adoraven la seva imatge.

3 I el segon àngel abocà la seva copa en
el mar, i es va tornar sang com de mort.
I va morir tota ànima vivent en el mar.

4 I el tercer àngel abocà la seva copa
en els rius i en les fonts de les aigües, i
es van tornar sang.
5 I vaig sentir l'àngel de les aigües que
deia: Ets just, oh Senyor, el qui és i el
qui era i el qui serà, perquè has judicat
aquestes coses.
6 Perquè ells van vessar la sang dels
sants i profetes, i tu els has donat a
beure sang, perquè s'ho mereixen.
7 I en vaig sentir un altre que, des de
l'altar, deia: Sí, Senyor Déu totpoderós,
veritables i justos són els teus judicis.

8 I el quart àngel abocà la seva copa
sobre el sol, i li fou donat de cremar els
homes amb foc.
9 I els homes es van cremar per la
gran calor i van blasfemar el nom de
Déu, que té potestat sobre aquestes
plagues, i no es van penedir per donar-
li glòria.

10 I el cinquè àngel abocà la seva copa
sobre el tron de la bèstia, i el seu
reialme quedà entenebrit; i es
mossegaven les llengües de dolor.
11 I van blasfemar el Déu del cel per
causa dels seus dolors i de les seves
úlceres, i no es van penedir de les seves
obres.

12 I el sisè àngel abocà la seva copa
sobre el gran riu Eufrates, i la seva
aigua es va eixugar a fi de preparar el
camí als reis de l'orient.

13 I vaig veure sortir de la boca del
drac i de la boca de la bèstia i de la boca
del fals profeta, tres esperits impurs,
semblants a granotes.
14 Perquè són esperits de dimonis que
fan senyals, i surten cap als reis de la
terra i de tot el món habitat, a fi de
reunir-los per a la batalla d'aquell gran
dia del Déu totpoderós.
15 Heus aquí, vinc com un lladre. Feliç
el qui vetlla i manté posat els seus
vestits, perquè no vagi despullat i vegin
la seva vergonya.
16 I els va reunir en un lloc que en
hebreu s'anomena Armagueddon.

17 I el setè àngel abocà la seva copa a
l'aire. I va sortir una veu forta del
temple del cel, del tron, que deia: Està
fet.
18 I hi hagué veus, i trons, i llamps, i
es féu un gran terratrèmol, com no n'hi
ha hagut cap d'ençà que els homes són
sobre la terra, un terratrèmol tan
enorme, així de gran.
19 I la gran ciutat fou dividida en tres
parts, i les ciutats de les nacions van
caure. I Babilònia la gran fou recordada
davant Déu per donar-li la copa del vi
del furor de la seva ira.
20 I tota illa va fugir, i les muntanyes
no van ser trobades.
21 I caigué del cel sobre els homes una
gran pedregada com d'un talent. I els
homes van blasfemar Déu per la plaga
de la pedregada, perquè la plaga és
tremendament gran.

17 I va venir un dels set àngels que
tenien les set copes, i parlà amb mi
dient-me: Vine, et mostraré la
condemna contra la gran prostituta que
seu sobre moltes aigües,
2 amb la qual van fornicar els reis de
la terra i els habitants de la terra es
van embriagar amb el vi de la seva
fornicació.
3 I em va portar en esperit al desert, i
vaig veure una dona asseguda damunt
una bèstia escarlata, plena de noms de
blasfèmia, que tenia set caps i deu
banyes.
4 I la dona anava vestida de porpra i
escarlata, guarnida d'or i amb pedres
precioses i perles, i en la seva mà tenia
una copa d'or plena d'abominacions i de
la immundícia de la seva fornicació.
5 I sobre el seu front tenia un nom
escrit: Misteri, Babilònia la gran, la
mare de les prostitutes i de les
abominacions de la terra.
6 I vaig veure la dona embriagada amb
la sang dels sants i amb la sang dels
testimonis de Jesús. I en veure-la, em
vaig admirar amb gran admiració.

7 I l'àngel em digué: Per què
t'admires? Jo t'explicaré el misteri de la
dona i de la bèstia que la porta, la que
té els set caps i les deu banyes.
8 La bèstia que has vist era i no és, i
ha de pujar de l'abisme i va a la
perdició. I els habitants de la terra,
aquells el nom dels quals no estan
escrits en el Llibre de la Vida des de la
fundació del món, es meravellaran en
veure la bèstia que era i no és, encara
que és.
9 Aquí la ment que té saviesa. Els set
caps són set muntanyes sobre les quals
seu la dona.
10 I són set reis: cinc d'ells han caigut,
i l'un existeix i l'altre encara no ha
vingut i quan vingui ha de durar una
mica.
11 I la bèstia que era i no és, ella
mateixa és el vuitè, i és dels set, i se'n
va a la perdició.
12 I les deu banyes que has vist són
deu reis que encara no han rebut
reialme, però rebran, per una hora,
potestat com a reis amb la bèstia.
13 Aquests tenen un sol propòsit, i
donaran el seu poder i la seva potestat
a la bèstia.
14 Aquests faran guerra contra
l'Anyell, i l'Anyell els vencerà perquè és
Senyor de senyors i Rei de reis. I els qui
són amb ell són cridats i elegits i fidels.
15 I em diu: Les aigües que has vist,
on seu la prostituta, són pobles i
multituds i nacions i llengües.
16 I les deu banyes que has vist en la
bèstia, aquestes odiaran la prostituta, i
la deixaran solitària i nua, i es
menjaran les seves carns i la cremaran
amb foc.
17 Perquè Déu ha posat en els seus
cors de complir el propòsit d'ell i de
complir un sol propòsit: que ells donin
el seu reialme a la bèstia fins que

siguin acomplertes les paraules de Déu.
18 I la dona que has vist és la gran
ciutat que té la reialesa sobre els reis
de la terra.

18 I després d'aquestes coses vaig
veure baixar del cel un altre àngel que
tenia una gran potestat. I la terra fou
il·luminada amb la seva glòria.
2 I va cridar amb força amb veu forta
dient: Ha caigut, ha caigut Babilònia la
gran i s'ha convertit en habitació de
dimonis i en presó de tot esperit impur
i en presó de tot ocell impur i
repugnant.
3 Perquè totes les nacions han begut
del vi del furor de la seva fornicació, i
els reis de la terra han fornicat amb
ella, i els comerciants de la terra s'han
enriquit amb el poder del seu luxe.
4 I vaig sentir una altra veu del cel que
deia: Sortiu d'ella, poble meu, a fi que
no us feu participants dels seus pecats,
i que no rebeu de les seves plagues.
5 Perquè els seus pecats s'han
acumulat fins al cel, i Déu ha fet
memòria dels delictes d'ella.
6 Pagueu-li tal com ella us ha pagat, i
torneu-li el doble conforme a les seves
obres. En la copa en què mesclava,
mescleu-li el doble.
7 Tant com ella s'ha glorificat i ha
viscut en els luxes, doneu-li de turment
i de dol; perquè diu en el seu cor: Estic
asseguda com a reina, no sóc viuda ni
veuré mai el dol.
8 Per això, en un sol dia vindran les
seves plagues: mort, i dol, i fam, i serà
cremada amb foc, perquè és fort el
Senyor Déu que la judica.

9 I els reis de la terra que havien
fornicat amb ella i havien viscut en
luxe ploraran i es lamentaran per ella
quan vegin el fum del seu incendi.
10 Aturats lluny, per por del seu
turment, diran: Ai, ai! la gran ciutat,
Babilònia, la ciutat forta, perquè en
una hora ha vingut el teu judici.
11 I els comerciants de la terra ploren i
es planyen per ella, perquè ningú ja no
compra llur mercaderia;
12 mercaderia d'or, i de plata, i de
pedres precioses, i de perles, i de lli
finíssim, i de porpra, i de seda, i
d'escarlata, i de tota fusta olorosa, i de
tot objecte de marfil, i de tot objecte de
fusta preciosíssima, i de bronze, i de
ferro, i de marbre;
13 i canyella, i encens, i ungüent, i
olíban, i vi, i oli, i flor de farina, i blat, i
bestiar, i ovelles, i de cavalls, i de
carruatges, i de cossos, i d'ànimes
humanes.
14 I els fruits madurs que la teva
ànima desitjava s'han allunyat de tu i
totes les coses substancioses i
esplèndides s'han allunyat de tu i ja no
les trobaràs mai més.
15 Els comerciants d'aquestes coses,
que s'havien enriquit per ella, s'estaran
lluny per por del turment d'ella,
plorant i planyent-se,
16 i dient: Ai, ai!, la ciutat gran vestida
de lli finíssim, i de porpra, i d'escarlata, i
guarnida d'or, i pedres precioses, i perles;
17 perquè en una hora ha quedat
arruïnada tanta riquesa. I cada pilot, i
cadascun dels qui viatgen amb vaixells,
i els mariners, i tots els qui treballen en
el mar, es van quedar lluny.
18 I mirant el fum del seu incendi,
cridaven dient: Quina ciutat hi ha
semblant a la gran ciutat?
19 I es llançaven pols al cap i cridaven,
plorant i planyent-se, dient: Ai, ai!, la
gran ciutat, en la qual es van enriquir
amb la seva riquesa tots els qui tenen
vaixells en la mar; perquè en una hora
ha quedat arruïnada!

20 Alegra't sobre ella, cel, i els sants
apòstols i els profetes, perquè Déu ha
jutjat contra ella la vostra causa!
21 I un àngel fort va alçar una pedra
gran com una pedra de molí i la va
llançar al mar dient: Així, amb
violència, serà llançada Babilònia, la
gran ciutat, i mai més no serà trobada.
22 I mai més no se sentirà en tu la veu
dels citaristes i dels músics i dels
flautistes i dels trompeters. I mai més
no es trobarà en tu cap artesà de
qualsevol ofici, ni se sentirà en tu el so
del molí.
23 I la llum de llàntia no brillarà mai
més en tu. I mai més no se sentirà en
tu la veu del nuvi i de la núvia. Perquè
els teus comerciants eren els magnats
de la terra, perquè en la teva bruixeria
s'han extraviat totes les nacions.

24 I en ella es trobà la sang dels
profetes i dels sants i de tots els que
han estat assassinats sobre la terra.

19 I després d'aquestes coses vaig
sentir en el cel una veu forta d'una
gran multitud, que deia: Al·leluia! La
salvació i la glòria i l'honor i el poder
per al Senyor, el nostre Déu!
2 Perquè els seus judicis són veritables
i justos; perquè ha judicat la gran
prostituta, que havia corromput la
terra amb la seva fornicació, i ha venjat
la sang dels seus servents que la mà
d'ella *havia vessat.*
3 I van dir per segona vegada:
Al·leluia! I el fum d'ella puja pels segles
dels segles.
4 I els vint-i-quatre ancians i els
quatre éssers vivents es prostraren i
van adorar Déu, que seu en el tron,
dient: Amén! Al·leluia!
5 I va sortir una veu del tron que deia:
Lloeu el nostre Déu tots els seus
servents i els qui el temeu, tant els
petits com els grans.
6 I vaig sentir com la veu d'una gran
multitud, i com la veu de moltes aigües,
i com la veu de trons forts, que deien:
Al·leluia! Perquè el Senyor Déu
totpoderós, ha començat a regnar.
7 Alegrem-nos i exultem de goig i
donem-li glòria; perquè han arribat les
noces de l'Anyell, i la seva esposa s'ha
preparat.
8 I li ha estat donat de vestir-se de lli
finíssim i resplendent, perquè aquest lli
finíssim són les justificacions dels
sants.
9 I em diu: Escriu: Feliços aquells que
han estat cridats al sopar de la boda de
l'Anyell. I em diu: Aquestes són les
paraules verídiques de Déu.
10 I em vaig prostrar davant dels seus
peus per adorar-lo, i em diu: Mira que
no *ho facis.* Sóc company teu de servei i
dels teus germans que tenen el
testimoni de Jesús. Adora Déu, perquè
el testimoni de Jesús és l'esperit de la
profecia.

11 I vaig veure obert el cel. I heus aquí
un cavall blanc, i el qui hi muntava
s'anomena Fidel i Veritable, i judica i
combat amb justícia.
12 I els seus ulls eren com flama de foc
i sobre el cap duu moltes diademes;
tenia un nom escrit que ningú no
coneix, sinó ell.
13 I anava vestit amb un mantell
xopat de sang, i el seu nom és: El Verb
de Déu.
14 I els exèrcits que són al cel el
seguien en cavalls blancs, vestits de lli
finíssim blanc i pur.
15 I de la seva boca surt una espasa
esmolada per colpir amb ella les
nacions; i ell els pasturarà amb vara de
ferro, i ell trepitja el cup del vi del furor
i de la ira del Déu totpoderós.
16 I té un nom escrit sobre el mantell i
sobre la seva cuixa: Rei de reis i Senyor
de senyors.

17 I vaig veure un àngel dret en el sol.
I va cridar amb veu forta, dient a tots
els ocells que volen pel mig del cel:
Veniu i reuniu-vos per al sopar del gran
Déu,
18 per menjar carn de reis i carn de
tribuns i carn de poderosos i carn de
cavalls i dels qui els munten, i carn de
tots, lliures i esclaus, tant petits com
grans.
19 I vaig veure la bèstia i els reis de la
terra i els seus exèrcits aplegats per fer
la guerra contra el qui muntava el
cavall i contra el seu exèrcit.
20 I la bèstia fou capturada, i amb ella
el fals profeta que havia fet els senyals
davant d'ella, amb els quals havia
enganyat els qui havien rebut la marca
de la bèstia i els qui adoraven la seva
imatge. Tots dos foren llançats vius al
llac de foc que crema amb sofre.
21 I els restants foren matats amb
l'espasa del qui muntava el cavall, la
que sortia de la seva boca. I tots els
ocells es van atipar de les seves carns.

20 I vaig veure un àngel baixant
del cel que tenia la clau de l'abisme i
una gran cadena a la mà.
2 I agafà el drac, la serp antiga, que és
el diable i Satanàs, i el va lligar per mil
anys;
3 i el llançà a l'abisme, el tancà amb
clau i posà un segell al damunt, a fi que
no enganyi més les nacions fins que es
compleixin mil anys. I després d'aquestes

coses ha de ser deslligat per una mica
de temps.

4 I vaig veure uns trons i s'hi van
asseure. I els fou donat judici. I vaig
veure les ànimes dels qui havien estat
decapitats per causa del testimoni de
Jesús i per causa de la paraula de Déu,
i que no havien adorat la bèstia ni la
seva imatge, ni havien rebut la marca
en el front o en la mà; i van viure i van
regnar amb Crist mil anys.
5 Però els altres morts no van tornar a
viure fins que s'hagueren complert els
mil anys. Aquesta és la primera
resurrecció.
6 Feliç i sant el qui té part en la
primera resurrecció: la segona mort no
té potestat sobre ells, sinó que seran
sacerdots de Déu i del Crist, i regnaran
amb ell mil anys.

7 I quan s'hagin complert els mil anys,
Satanàs serà deslligat de la seva presó.
8 I sortirà per enganyar les nacions
que hi ha als quatre angles de la terra,
Gog i Magog, per reunir-los per a la
batalla. I el seu nombre és com l'arena
del mar.
9 I van pujar per l'amplada de la terra
i rodejaren el campament dels sants i
la ciutat estimada. I baixà foc de part
de Déu des del cel i els devorà.

10 I el diable que els enganyava fou
llançat al llac de foc i de sofre, on eren
la bèstia i el fals profeta; i seran
turmentats dia i nit pels segles dels
segles.

11 I vaig veure un gran tron blanc, i
aquell que hi seia; i davant del seu
rostre van fugir la terra i el cel, i no
se'ls va trobar lloc.
12 I vaig veure els morts, petits i
grans, que eren drets davant Déu. I
uns llibres foren oberts; i també fou
obert un altre llibre, que és el de la
Vida. I els morts foren judicats per les
coses que hi ha escrites en els llibres,
segons les seves obres.
13 I el mar va donar els morts que hi
havia en ell. I la mort i l'infern van
donar els morts que hi havia en ells. I
cadascú fou judicat segons les seves
obres.
14 I la mort i l'infern foren llançats al
llac de foc. Aquesta és la segona mort.
15 I el qui no va ser trobat escrit en el
Llibre de la Vida va ser llançat al llac
de foc.

21 I vaig veure un cel nou i una
terra nova. Perquè el primer cel i la
primera terra han passat, i el mar ja no
existeix.
2 I jo, Joan, vaig veure la ciutat santa,
la Nova Jerusalem, que baixava del cel
de part de Déu, preparada com una
núvia adornada per al seu espòs.
3 I vaig sentir una veu forta que venia
del cel i deia: Heus aquí, el tabernacle
de Déu amb els homes, i ell habitarà
amb ells, i ells seran pobles seus i Déu
mateix serà amb ells el seu Déu.
4 I Déu eixugarà tota llàgrima dels
seus ulls i la mort ja no existirà. I
tampoc no hi haurà dol ni clam ni dolor,
perquè les primeres coses han passat.
5 I aquell que seia en el tron digué:
Heus aquí, faig noves totes les coses. I
em diu: Escriu, perquè aquestes
paraules són veritables i fidels.
6 I em digué: Està fet. Jo sóc l'Alfa i
l'Omega, el principi i la fi. Jo, al qui té
set, li donaré gratuïtament de la font de
l'aigua de la vida.
7 El qui venci heretarà totes les coses,
i jo li seré Déu i ell em serà fill.
8 Però els covards i incrèduls i
abominables i homicides i fornicadors i
bruixots i idòlatres i tots els mentiders,
tenen la seva part en el llac que crema
amb foc i sofre, que és la segona mort.

9 I vingué a mi un dels set àngels que
tenien les set copes plenes de les set
darreres plagues i em parlà dient: Vine,
et mostraré la núvia, l'esposa de
l'Anyell.
10 I em portà en esperit dalt d'una
muntanya gran i alta, i em mostrà la
gran ciutat santa de Jerusalem, que
baixava del cel de part de Déu,
11 i tenia la glòria de Déu. La seva
resplendor era semblant a la d'una
pedra preciosíssima, com pedra de jaspi
cristal·lí.
12 Tenia també una muralla gran i
alta, amb dotze portes, i sobre les
portes dotze àngels, i uns noms inscrits,

que són els de les dotze tribus dels fills
d'Israel.
13 Tres portes a llevant, tres portes al
nord, tres portes al sud, tres portes a
ponent.
14 I la muralla de la ciutat tenia dotze
fonaments, i en aquests hi havia els
noms dels dotze apòstols de l'Anyell.
15 I el qui estava parlant amb mi tenia
una canya d'or per mesurar la ciutat,
les seves portes i la seva muralla.
16 I la ciutat està disposada en
quadrangle, i la seva llargada és igual a
l'amplada. I mesurà la ciutat amb la
canya: dotze mil estadis, la seva
llargada, i l'amplada, i l'alçada són
iguals.
17 També va mesurar la seva muralla:
cent quaranta-quatre colzes, en mesura
d'home, que és d'àngel.
18 I el material de la seva muralla era
de jaspi, i la ciutat era d'or pur,
semblant a cristall pur.
19 I els fonaments de la muralla de la
ciutat eren adornats amb tota *mena de*
pedra preciosa: el primer fonament,
jaspi; el segon, lapislàtzuli; el tercer,
calcedònia; el quart, maragda;
20 el cinquè, sardònix; el sisè,
cornalina; el setè, crisòlit; el vuitè,
beril·le; el novè, topazi; el desè,
crisopras; l'onzè, jacint; el dotzè,
ametista.
21 I les dotze portes eren dotze perles,
cada una de les portes era d'una sola
perla. I la plaça de la ciutat era d'or pur
com cristall transparent.

22 I de temple, no n'hi vaig veure,
perquè el Senyor Déu totpoderós és el
seu temple, i l'Anyell.
23 I la ciutat no té necessitat del sol ni
de la lluna perquè li facin llum, perquè
la glòria de Déu la il·lumina, i l'Anyell
és el seu llum.
24 I les nacions dels salvats caminaran
en la seva llum; i els reis de la terra hi
portaran la seva glòria i el seu honor.
25 I mai no es tancaran les seves
portes de dia, perquè de nit, allà no n'hi
haurà.
26 I hi portaran la glòria i l'honor de
les nacions.
27 I no hi entrarà res que sigui
contaminat, ni el qui practica
abominació i falsedat, sinó els qui estan
escrits en el Llibre de la Vida de
l'Anyell.

22 I em mostrà un riu pur d'aigua
de vida, resplendent com cristall, que
sortia del tron de Déu i de l'Anyell.
2 Al mig de la seva plaça, i a banda i
banda del riu, *hi ha* un arbre de la vida
que produeix dotze fruits, cada mes
dóna el seu fruit, i les fulles de l'arbre
són per a medicina de les nacions.
3 I no hi haurà cap més maledicció. I
allà hi haurà el tron de Déu i de
l'Anyell, i els seus servents el serviran,
4 i veuran la seva faç i portaran el nom
d'ell en els seus fronts.
5 I allà no hi haurà nit, ni tindran
necessitat de llàntia ni de llum de sol,
perquè el Senyor Déu els il·lumina. I
regnaran pels segles dels segles.

6 I em digué: Aquestes paraules són
fidels i veritables. I el Senyor Déu dels
sants profetes ha enviat el seu àngel
per mostrar als seus servents les coses
que han de succeir aviat.
7 Heus aquí, vinc aviat. Feliç el qui
guarda les paraules de la profecia
d'aquest llibre.

8 I jo, Joan, sóc el qui vaig veure i vaig
escoltar aquestes coses. I després
d'haver-les escoltat i vist, vaig prostrar-
me davant els peus de l'àngel que me
les mostrava, per adorar-lo.
9 I em diu: Mira que no ho facis,
perquè sóc company teu de servei i dels
teus germans els profetes, i dels qui
guarden les paraules d'aquest llibre.
Adora Déu.
10 I em diu: No segellis les paraules de
la profecia d'aquest llibre, perquè el
temps és a prop.
11 El qui és injust, que sigui injust
encara; el qui és brut, que s'embruti
encara; el qui és just, que sigui
justificat encara; el qui és sant, que
sigui santificat encara.

12 I heus aquí, vinc aviat, i la meva
recompensa ve amb mi, per retre a
cadascú d'acord a com serà la seva obra.
13 Jo sóc l'Alfa i l'Omega, principi i fi,
el primer i el darrer.
14 Feliços els qui practiquen els seus

manaments perquè tinguin dret sobre
l'arbre de la vida i entrin per les portes
a la ciutat.
15 Però *quedaran* fora els gossos i els
bruixots i els fornicadors i els
homicides i els idòlatres i tot aquell que
estima i practica la falsedat.

16 Jo, Jesús, he enviat el meu àngel
per donar-vos testimoni d'aquestes coses
en les esglésies. Jo sóc l'arrel i el llinatge
de David, l'estel resplendent i del matí.
17 I l'Esperit i la núvia diuen: Vine. I
qui ho escolta, que digui: Vine. I el que
tingui set, que vingui. I el qui vulgui,
que prengui de franc l'aigua de vida.

18 Perquè dono testimoni a tothom
que escolta les paraules de la profecia
d'aquest llibre, que si algú afegeix res a
aquestes coses, Déu afegirà damunt
d'ell les plagues escrites en aquest
llibre.
19 I si algú treu de les paraules del
llibre d'aquesta profecia, Déu li traurà
la seva part del llibre de la vida i de la
ciutat santa i de les coses escrites en
aquest llibre.

20 El qui dóna testimoni d'aquestes
coses diu: Sí, vinc aviat. Amén. Sí, vine,
Senyor Jesús!

21 La gràcia del nostre Senyor Jesu-
Crist sigui amb tots vosaltres. Amén.